

SOIT QUI MAL Y PENSE
SI DEUS PRO NOBIS QUIS CONTRA NOS
IX
K.e.1

CATALOGUS CODICUM MANUSCRIPTORUM BIBLIOTHECAE REGIAE BAVARICAE.

SUB AUSPICIIS

MAXIMILIANI IOSEPHI

BOIOARIAE REGIS

EDIDIT NOTISQUE ILLUSTRAVIT

IO. CHRISTOPH. L. BARO DE ARETIN,
BIBLIOTHECAE REGIAE PRAEFECTUS.

VOLUMINIS PRIMI

CODICES GRAECOS

AB

IGN. HARDT

EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO RECENSITOS COMPLEXI

TOM. I.

MONACHII,
MDCCCVI.
Typis J. E. Seidel.

CATALOGUS
CODICUM
MANUSCRIPTORUM
GRAECORUM
BIBLIOTHECAE REGIAE
BAVARICAE.

AUCTORE
IGNATIO HARDT
EIUSDEM BIBLIOTHECAE SUBPRAEFECTO.

TOMUS PRIMUS
COD. I — CV. CONTINENS.

MONACHII,
MDCCCVI.
Typis I. E. Seidel.

MAXIMILIANO IOSEPHO

BOIOARIAE REGI

QUI POST CONLATA SEMPER IN BONAS ARTES AC DISCIPLINAS

INGENTIA BENEFICIA

LITERARUM IMPERIUM AUCTURUS BIBLIOTHECAM

AB ANTECESSORE

CAROLO THEODORO

PUBLICO USUI DICATAM

GENTI BOICAE TOTAM

DONAVIT

LOCUM ANGUSTUM ANTEA ET MINUS NITIDUM

IN

VASTIOREM MAGNIFICENTIOREMQUE

FORMAM REDIGI VOLUIT

PRISTINIS AEDIBUS

LICET AMPLITUDINE MAXIMIS

PRINCIPIS TAMEN MUNIFICENTISSIMI LIBERALITATE

ADHUC LONGE MINORIBUS

CODICES

SEU

PRAELO EXCUSOS SEU EXARATOS MANU

NOVAE MOLIS

ANTIQUAM PLUS DIMIDIO SUPERANTIS

ACCESSIONE ADAUCTOS

UT SPLENDIDIORI ILLORUM CULTUI

ET REIPUBLICAE LITERARIAE

CONSULERET

MELIOREM IN MODUM DIGERI CURAVIT

REDITUS DENIQUE ANNUOS

BIBLIOTHECAE ADDIXIT

QUIBUS

IN POSTERUM CONSERVETUR

TANTO NOMINE DIGNA

D. D. D.

BIBLIOTHECAE PRAEFECTUS.

LECTORI

S. D.

IOH. CHRISTOPH. L. B. DE ARETIN.

Quae male neglecta atque incognita hucusque latuerat Codicum Mss. in bibliotheca regia Monacensi exstantium copia, nunc tandem sub auspiciis clementissimi ac ſapientissimi regis MAX. IOSEPHI in doctorum virorum conspectum venire, publicamque lucem sibi vindicare audet.

Prodit itaque operis ob eruditionem variam, ut spero, non minus jucundi, quam ad utilitatem publicam fructuosissimi, pars prima Codices graecos continens, quam secunda, amplissimam codicum latinorum seriem enumerans, mox excipiet; hanc deinde sequetur monumentorum literaturae teutonicae veteris, et sic deinceps caeterorum codicum accurata recensio.

Erroribus nonnullis, illisque fere levioribus, in hocce graecorum codicum ca-

talogo forte occurrentibus, ne curiose inhaereat, neve iisdem aliquo modo impediri se patiatur lector benevolus, hoc loco a me monendus rogandusque est, cum ad calcem huiusce catalogi, quaecumque vel minus accurate dicta corrigenda, vel omissa supplenda fuerint, ea omnia studiose adnotare atque ad amussim revocare in animo sit; id enim quam maxime in votis habeo, hocce literarum bavaricarum recens monumentum ad aliorum in eodem doctrinae genere versantium librorum emendatam formam quam proxime accedere. Qua quidem re, ut eruditi lectores et meae in rempublicam literariam voluntati faveant, et bibliothecae regiae subpraefectorum, qui codicum recensendorum in se curam suscepere, laboribus aequi bonique consulant, efficere conabor. Scrib. Monachii, MDCCCVI. d. 3. Mart.

Electoralis Bibliothecae

Monacensis

Codices graeci Msc.

recensiti et notis illustrati

ab

Ignatio Hardt.

Monachii 1804.

P r a e f a t i o.

Praecipuum bibliothecae decus meritò manuscripta censentur, eaque inter graeca jure principatum tenent. Cum tamen thesaurus iste conditus, nec orbi literato clare indicatus parum prosit, ea solertius describenda, publicandaque ratus, brevem laboris mei conspectum subiicio, ut, quid praestiterim, inde videri queat.

Verum quidem est, jam A. 1602. Ingolst. 4. catalogum graecorum manuscriptorum, cuius autorem alii M. Freherum, teste Cassanatensis bibliothecae catalogo; alii Io. Georg. Horwart; verius autem labbeus in protreptico historiae Byzantinae Marcum Velserum statuit, adeo autem imperfectum atque vitiosum prodiisse, ut in quovis ferè Codice multa aut omissa, aut male enunciata sint.

Cl. Oeffelius catalogum manuscriptorum graecorum magis auctum pro se conscripsisse

videtur, cuius vestigium in duobus foliis inter alia bibliothecae scripta repertis extat. Sunt verò

I. Codex Msc. gr. n. cc. 4. Codex chartaceus in 4to. φυλλ. $\overline{πδ}$. descriptus ab Andrea Darmario Saec. XVI. Inscribitur à Marco Peutingero.

Georgii Gemisti Plethonis libelli V.

1. De republica Peloponesi ad Manuelem Imp.
2. Oratio suasoria ad Theodorum despotam de Peloponeso.
3. De virtutibus.
4. Descriptio Peloponesi.
5. De nominibus.

In primo folio vacuo legitur: τὰ δὲ ἅπαντα ἐκ τοῦ γεμίςου μετὰ τοῦ ςοβαίου.

In fine codicis legitur: ὑπὸ ἀνδρέου δαρμαρίου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν τῷ ἔτει $\overline{αφοδ}$. νοεμβρίου $\overline{λ}$. ἐν μαδριλλίῳ τῆς ἱσπανίας.

Exaravit Mantuae Carpetanorum.

Haec quidem clare et succincte data.

Deesse tamen arbitror, quae ad accuratam huius codicis descriptionem pertinent. Nam

1mo. graecos opusculorum titulos non indicavit. Sic in primo graeco titulo non Gemistus Pletho ponitur, sed ἀνωνύμου; Supra verò Darmarius, aut alius ante illum librarius adjecit οἶμαι γεμίστου, puto Gemisti.

2do. Nec initium, nec finem cuiuslibet opusculi posuit.

3tio. Editionem quidem graece ab alio inscriptam attulit. At observandum erat, ultimum nec esse Gemisti, nec cum Stobaei quaestionibus editum. Madritum latine communiter Mantua Carpetanorum dicitur. At dubium est, num Madritum, an Villamanta non procul dissita sit. Peutingerum dicere huic bibliothecae praefectum oblitus est.

IIdo Codex Msc. gr. n. CCII. fol.

Chartaceus est satis antiquus in Charta crassa exaratus, olim possessus a Io. Alb. Widmestadio, selectissimorum librorum collectore. Inscribitur in eodem: Acta synodi Constan-

tinop. V. Ab alia manu acta synodi VI. Ad finem utriusque synodi adscripta graece abbreviatis et obscurissimis literis, quae respiciunt hunc codicem. Sic ille.

At primus titulus falsus est, etiam graece. Non enim acta synodi V., sed synodi Constantinop. sub Acacio Patriarcha et synodi romanae sub Felice P. M. sunt, ut initium et ulteriora ostendunt. Idquod Oeffelius non observavit. Quod verò ad scripturam in fine utriusque synodi positam attinet, non ita abbreviatae aut obscurae literae sunt, ut legi non possit. Quid autem sit, in suo loco dicam.

Haec duo tantum sunt, quae a Cl. Oeffelio de graecis Msc. elaborata inveni, suspicans, reliqua in ipsius bibliotheca recondi, quamvis vehementer mirer, quod recensitorum codicum folia nullo numero signarit. Quanta crebrò vel unus Codex continet! Ubi tum facile invenies?

Haec ego vitia evitaturus accuratam codicum notitiam dare studui. Indicavi libri do-

tes, chartae varietatem, foliorum numerum scripturae aetatem, scriptorem et possessorem, ubi fieri potuit. Assignavi initium et finem opusculorum, capitum numerum, ac indicem. Institui comparationem cum editis, et si qua diversa inveni, sedulò adnotavi. Non reticui, siquid editum, vel ineditum, consulendo Fabricii bibliothecam graecam, Lambecii, Nesselii, Pasini, Mingarelli, Theupoli, Iriartis aliorumque catalogos. Addidi subscriptiones, nomina, locum et annum, quo eiusmodi Codex exaratus fuit. Dedi titulos graece et latine. Indicavi notas, lectiones varias et castigationes. Quantum laboris unus, solusque sustinui, percurrendo libros abbreviationibus plenos, diverso literarum nexu perplexos, lituris, prava literarum forma, et crebra foliorum confusione lectu difficiles observando et corrigendo, conferendo et castigando cura, studio, vigilia!

Manuscriptorum verò codicum, quorum plerique e bibliothecis Fuggerana, Widmestadiana, Tubingana, Victoriana, aliisque huc venere, numerus ad 323 ascendit, quorum qui-

dam membranacei, alii bombycini, aut chartacei. Et numerus quidem membranaceorum est XLVI. exaratorum Saec. X, XI, XII, XIII, XIV, XV. Bombycinorum XXXVII, scriptorum Saec. XII, XIII, XIV, XV. Reliqui omnes sunt chartacei Saec. XV et XVI exarati.

Membranae quaedam molles, pleraeque solidae et crassae sunt. Bombycini imbibito altè atramento facile dignoscuntur. Charta verò ut plurimum crassa, solida, atque laevigata ipsi adeo membranae aequiparari potest.

Librariorum verò et possessorum nomina, nec non codicum ineditorum numerum ordine alphabetico in fine dabo ita, ut nil amplius desiderari queat.

Codi-

Codicum Numerus.

N.	V.	N.	V.	N.	V.
1	25.	27	115.	53	105.
2	33.	28	123.	54	107.
3	276.	29	162.	55	109.
4	24.	30	191.	56	110.
5	243.	31	76.	57	111.
6	79.	32	8.	58	112.
7	199.	33	11.	59	129.
8	230.	34	44.	60	82.
9	275.	35	45.	61	83.
10	212.	36	12.	62	122.
11	164.	37	13.	63	88.
12	6.	38	31.	64	99.
13	7.	39	135.	65	101.
14	9.	40	53.	66	116.
15	10.	41	17.	67	117.
16	304.	42	18.	68	119.
17	16.	43	55.	69	136.
18	19.	44	27.	70	137.
19	35.	45	61.	71	133.
20	22.	46	62.	72	138.
21	26.	47	70.	73	140.
22	58.	48	183.	74	142.
23	69.	49	95.	75	143.
24	75.	50	96.	76	144.
25	84.	51	100.	77	145.
26	98.	52	103.	78	146.

N.	V.	N.	V.	N.	V.
79	147.	113	174.	147	28.
80	148.	114	86.	148	5.
81	149.	115	56.	149	296.
82	3.	116	57.	150	182.
83	41.	117	21.	151	150.
84	59.	118	27.	152	190.
85	277.	119	33.	153	192.
86	244.	120	34.	154	193.
87	246.	121	97.	155	194.
88	148.	122	281.	156	195.
89	316.	123	247.	157	197.
90	314.	124	52.	158	253.
91	229.	125	252.	159	229.
92	214.	126	198.	160	265.
93	206.	127	186.	161	234.
94	207.	128	274.	162	235.
95	208.	129	278.	163	236.
96	211.	130	279.	164	237.
97	170.	131	128.	165	238.
98	165.	132	181.	166	239.
99	172.	133	225.	167	319.
100	169.	134	256.	168	210.
101	213.	135	263.	169	313.
102	155.	136	280.	170	322.
103	156.	137	226.	171	323.
104	175.	138	183.	172	325.
105	173.	139	189.	173	307.
106	184.	140	284.	174	311.
107	38.	141	282.	175	312.
108	80.	142	264.	176	315.
109	306.	143	182.	177	85.
110	300.	144	180.	178	46.
111	222.	145	102.	179	72.
112	301.	146	63.	180	151.

N.	V.	N.	V.	N.	V.
181	196.	215	154.	249	291.
182	308.	216	65.	250	289.
183	309.	217	81.	251	96.
184	89.	218	285.	252	42.
185	204.	219	77.	253	216.
186	202.	220	241.	254	290.
187	266.	221	114.	255	78.
188	205.	222	160.	256	118.
189	51.	223	125	257	288.
190	54.	224	262.	258	297.
191	30.	225	108.	259	298.
192	32.	226	286.	260	200.
193	158.	227	286.	261	127.
194	47.	228	287.	262	254.
195	215.	229	120.	263	245.
196	91.	230	249.	264	240.
197	141.	231	326.	265	152.
198	59.	232	318.	266	220.
199	94.	233	317.	267	299.
200	139.	234	302.	268	232.
201	66.	235	303.	269	272.
202	29.	236	305.	270	251.
203	106.	237	324.	271	201.
204	64.	238	321.	272	233.
205	124.	239	203.	273	230.
206	40.	240	242.	274	171.
207	60.	241	260.	275	121.
208	14.	242	261.	276	163.
209	20.	243	267.	277	68.
210	1.	244	268.	278	74.
211	2.	245	269.	279	93.
212	157.	246	270.	280	67.
213	130.	247	271.	281	209.
214	132.	248	43.	282	210.

N.	V.	N.	V.	N.	V.
283 . .	217.	296 . .	15.	309 . .	295
284 . .	231.	297 . .	87.	310 . .	320.
285 . .	258.	298 . .	259.	311 . .	221.
286 . .	113.	299 . .	218.	312 . .	153.
287 . .	176.	300 . .	177.	313 . .	228.
288 . .	134.	301 . .	178.	314 . .	36.
289 . .	224.	302 . .	179.	315 . .	273.
290 . .	73.	303 . .	131.	316 . .	92.
291 . .	71.	304 . .	166.	317 . .	161.
292 . .	50.	305 . .	159.	318 . .	257.
293 . .	48.	306 . .	168.	319 . .	90.
294 . .	49.	307 . .	167.	320 . .	126.
295 . .	37.	308 . .	4.		

Codex I.

Membranaceus, membrana obsoleta, atramento flavescente, titulis et initialibus pictis et auratis, cum figuris salvatoris nostri, evangelistarum, aliorumque, magna cum diligentia et elegantia, charactere maiusculo, columna duplici, in folio, foliorum 386 numero, exaratus Saeculo XI., ut videtur, et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τῦ χρυσοςόμου ὑπόμνημα ἐις τὸν ἅγιον μάτθαιον ἐυαγγελιςὴν.

A. ἔδει μὲν ἡμᾶς.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolis, commentarius in sanctum Matthaeum Evangelistam.

T. ὅυτω γὰρ καὶ τῶν κ. τ. λ.

†. Sunt homiliae XLV primae eodem ordine, quo sequuntur in editione auctoris Montfauconiana Paris. 1727, fol. Argumenta moralia in margine inferiori scripta sunt. Ad latus correctiones habentur. Aliena manus haud multò recentior, quod deerat, supplevit. Abbreviationes observavi, πνς, θσ, φ^η, κ), χς, ανους, π̃ρ, πηρ, ΔαΔ, γεν[illegible], scilicet πνεύματος, θεὸς, φησὶ, καὶ, χριςὸς, ἀνθρώπους, πρὸς, πατὴρ, Δάβιδ, γένος.

Cod. II.

Membranaceus, membrana veteri et labes passa, titulis et initialibus miniatis, charactere maiusculo, diligenter et eleganter scriptus, in folio, foliorum 293 numero, Saeculo XI., ut videtur, et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου ὑπόμνημα ἐις τὸν ἅγιον ματθαιον ἐυαγγελιςήν.

A. τί τὸ μέσον.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolis, commentarius in sanctum Matthaeum Evangelistam.

T. καὶ ἀσφαλῆ καὶ τῆς κ. τ. λ.

†. Haec est pars altera commentarii in Matthaeum. Homilia prima, quae incipit, est XLVIa. ultima verò XCa. Earum ordo idem est, ut in editione auctoris citata. Illud animadvertendum, homiliam LIIIm. in haec desinere: καὶ ὀυδὲν ἀυτοῖς ὑπολελειμ. et aliud incipere: δόξαν καὶ παραμυθήσασθαι τόν τε πέτρον κ. τ. λ. quod desinit: δόξα, κράτος, τιμὴ ἐις τοὺς ἀιῶνας τῶν ἀιώνων, ἀμήν. ut adeo desint homiliae 53. 54. 55 et 56. Ad homiliam LXVm. observo (post haec: πῶς ἐλυποῦντο) duas lineas erasas esse et continuari: καὶ γὰρ ἕτερος φησίν. Argumenta brevia moralia in margine superiori minio exarata leguntur. Ad evangelia manu recentiori subinde additum, qua dominica aut feria lecta sint.

Codex III.

Membranaceus, titulis et initialibus minio distinctis, charactere maiusculo et antiquo, duabus columnis nitide exaratus, folii grandioris, constans foliis 143, et quibusdam lacunulis, saeculi X, ut videtur, possessus a monasterio Praecursoris, quondam Petra dicto. Nam in primo et ultimo folio haec leguntur: Ἡ βίβλος ἅυτη τῆς μονῆς τοῦ προδρόμου, τῆς κειμένης ἔγγιςα τῆς ἀετίου (de hac Aetii cisterna vide Codinum) ἀρχαικὴ δὲ τῇ μονῇ κλῆσις

πέτρα, lectus a Martino Crusio, Professore Tubingae A. 1577. Hanc enim notam asseri primo affixit. In ducali codice, qui legendas sanctorum continet, folio 21 a. infra in margine positum est: τῶν βλαχέρνων, id est, opus hoc esse Blachernarum. Blachernae locus fuit Constantinopoli, in quo templum S. Mariae Virginis. Quod omnino reor esse id, in quo hodie Patriarcha Graecorum, D. Hieremias, habitat, et hodie etiam ibi bibliothecam habet. M. Martinus Crusius Tubingae 7 Martii 1577. bene conservatus praeter foramina parva foliis primis inusta, et inscriptus.

Μηνὶ μαρτίῳ θ.	Mensis Martii IX°.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας.	Sancti patris nostri Basilii, archiepiscopi Caesar. Cappad. encomium in sanctos quadraginta martyres.

A. Μαρτύρων μνήμης. T. κατεκοσμήθησαν. ἐν χῷ κ.τ.λ.

†. De hoc Basilii encomio in 40 MM. vide Suidam in: βασίλειος. Apud Surium 9 Mart. latine et ad calcem Gregorii Thaumaturgi Mogunt. 1604. cum G. Vossii versione et notis pag. 75. extat graece.

Φύλ. η.	Fol. 8.
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ.	Eiusdem mensis XII.
Θεοδώρου πρωτασηκρήτοις ἐγκώμιον εἰς τὸν, ὅσιον πατέρα ἡμῶν ὁμολογητὴν θεοφάνην τὸν τῆς σιγριάνης.	Theodori protosecretarii encomium in sanctum patrem nostrum confessorem Theophanem Sigrianum.

A. ἐπαινετόν τι χρῆμα. T. συμφυεῖ καὶ ὁμοουσίῳ κ.τ.λ.

†. Theophanis Sigriani vel Siagreni circa annum Christi 818 clari encomium in Fabricii bibliotheca incipit: *ὥσπερ λειμὼν ἐυανθὴς* et anonymi habetur. De hoc autem Theodoro Protosecretario praetorii Constantinopolitani nihil alibi dictum.

φύλ. ιδ.	Fol. 14.
μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ.	Eiusdem mensis XVII.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ.	Vita et institutum sancti patris nostri Alexii, hominis divini.
Α. θεῖόν τι καὶ ὑπερκόσμιον.	Τ. ὡρίσαντο ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Alexii vita, quae in Fabricii bibliotheca tom. IX. p. 52. notatur, incipit: *ἔδει μὲν*, et quae apud Surium tom. 4. Iulii XVII. die occurrit *ἐγένετο*. Haec nostri codicis ab utraque differt et nullibi memoratam inveni.

φύλ. κα.	Fol. 21.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κ.	Eiusdem mensis XX.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν γερασίμου τοῦ ἀναχωρήτου.	Vita et institutum sancti patris nostri Gerasimi anachoretae.
Α. ὑφηγοῦνται μὲν ἀεὶ.	Τ. δόξης τύχωμεν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Nullibi memoratam hanc Gerasimi vitam invenire potui. Erat hic oriundus ex Lycia, uti hic legitur: *γεράσιμος ὁ θεῖος τὸ γέρας ὄντως τῶν μοναχῶν ἔφυ μὲν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ λυκίων.* Saeculo autem quinto eum vixisse et obiisse ex his patet: *οὕτω τῆς κατὰ τὸν ἰορδάνην ἐρήμου πολίτῃ καὶ πολιούχῳ φανέντι τὸ κοινὸν ἔπεισι τέλος τοῦ μαρτίου μηνὸς εἰκάδα*

εἰκάδα ἐπέχοντος ἐν ὑπατείᾳ ζήνωνος αὐγούςου τὸ δεύτερον. Occurrit etiam hic, quod Rosweydus in vitis patrum de ipsius leone, cui ex pede aculeum extraxit, narrat. Confer Baillet vies des saints, v. Mars, et Cyrillum Scythopolitanum in vitam Euthymii.

φύλ. κϛ.	Fol. 29.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ.	eiusdem mensis XXII.
Μαρτύριον τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος βασιλείου πρεσβυτέρου τῆς ἐν ἄγκυρᾳ ἁγιοτάτης τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας.	Martyrium sancti Hieromonachi Basilii presbyteri sanctissimae Dei ecclesiae Ancyranae.
A. Ἡδὺ μὲν θέαμα.	T. πρεσβεύωμεν ὑπὲρ ἡμῶν κ. τ. λ.

†. Vita, quam Fabricius tom. IX. p. 62. adducit, incipit: Ἦν οὗτος ὁ βασίλειος, cuius initium a nostro differt. Quin haec non est anonymi, sed Ioannis Hagiocliti. In margine enim inferiori notatum eadem manu: συγγραφὲν παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ ἁγιοκλίτου. Desinit: ὡς ὁ θεῖος παραίνει παῦλος. ἵνα καὶ κ. τ. λ.

φύλ. λβ.	Fol. 32.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κε.	eiusdem mensis 25.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγέλισμον τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Neocaesareae, Thaumaturgi, sermo in annunciationem sanctissimae Deiparae.
A. ἑορτὰς μέν.	T. σοῦ χάριτος ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Habetur inter auctoris opera ex editione Gerh. Vossii p. 66. et in bibl. PP. Lugd.

φύλ. λη.	Fol. 38.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	eadem die.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτῃ τοῦ ἱεροσολυμίτου λόγος ἐις τὸν ἐυαγγέλισμον τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Andreae, archiepiscopi Cretae, Hierosolymitani, sermo in salutationem sanctissimae Deiparae.
A. ἐπέστη σήμερον.	T. καὶ ἐις τοὺς ἑξῆς ἅπαντας κ. τ. λ.

†. Extat latine apud Surium XXV. Mart. interprete Martino Hoppero. Graec. lat. in editione Combefisii, pag. 11.

φύλ. μη.	Fol. 48.
τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.	eodem die.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τȣ̃ χρυσοστόμου λόγος ἐις τὸν ἐυαγγέλισμον τῆς παναγίας θεοτόκου.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, sermo in salutationem sanctissimae Deiparae.
A. πάλιν χαρᾶς ἐυαγγελία.	T. ἀπολαύειν ἡμᾶς χάριτι κ. τ. λ.

†. Ger. Vossius tribuit Gregorio episcopo Neocaesareensi. Montfaucon inter spuria recenset tom. 2. p. 797. opera Chrysostomi.

φύλ. να.	Fol. 51.
μηνὶ ἀπριλλίῳ γ.	Mensis Aprilis 3.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν νικητᾶ ἡγουμένου μονῆς τοῦ μηδικίου.	Vita et institutum sancti patris nostri Nicetae, abbatis monasterii Mediciensis.
A. καὶ βασιλεὺς πολλάκις.	T. παῤῥησίας ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Huius sancti vita, quae in actis sanctorum eodem Aprilis die latine prodiit, auctorem habet Theosterictum, monachum et discipulum, et non convenit cum ista, quae a Ioanne Hagioclito conscripta est, ut in margine inferiore citati folii legitur: συγγραφὲν [παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ ἁγιοκλίτου. Nescio, an differat quoque ab ea, quae occurrit in lib. VIII. Lambecii comment.

φύλ. ξε.	Fol. 65.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κβ.	Eiusdem mensis 22.
Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ σκευοφύλακος τῶν βλαχέρνων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν θαυματοῦργον θεόδωρον τὸν σικεωτὸν καὶ διήγησις περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου πρὸς τὴν βασιλεύουσαν πόλιν.	Nicephori monachi et sceuophylacis Blachernarum encomium in sanctum et magnum Thaumaturgum Theodorum Siceotam, et narratio translationis sacrarum eius reliquiarum ad reginam urbem.
A. λογογράφοι μὲν.	T. καταπλουτήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Alia eiusdem sancti apud Surium et Bollandum eodem Aprilis die sub nomine Georgii monachi prodiit. Lambecius etiam lib. VIII. com-

ment. memorat eandem, seu diversam, nescio. Nam nec initium, nec finem adfert.

Φύλ. π.	Fol. 80.
μηνὶ τῷ ἀυτῷ κε.	Eiusdem mensis XXV.
Προκοπίου διακόνου καὶ χαρτοφύλακος ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον ἀπόςολον καὶ ἐυαγγελιςὴν μάρκον.	Procopii diaconi et chartophylacis encomium in sanctum Apostolum et Evangelistam Marcum.
A. πάλιν ἀποςολικὴ.	T. παρχσκεύασον χάριτι κ. τ. λ.

†. Extat graece et latine in actis sanctorum, apud Surium etc.

Φύλ πδ.	Fol. 84.
μηνὶ μαίω ιβ.	Mensis Maii XII.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ γερμάνου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως.	Vita et institutum sancti patris nostri et confessoris Germani, patriarchae Constantinopolitani.
A. τὰ τῶν ἐπ' ἀρετῇ.	T. τὸ ἐξαιτούμενον ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Fabricius tom. IX. p. 81. adducit vitam Germani ab Alano conscriptam. Huius nullam alibi mentionem inveni.

Φύλ. ϟϛ.	Fol. 96.
μηνὶ τῷ ἀυτῷ ιε.	Eiusdem mensis 15.
Βίος καὶ πολιτεία καὶ θαυμάτων διήγησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματούργου παχωμίου.	Vita et institutum et miraculorum narratio sancti patris nostri et thaumaturgi Pachomii.
A. ὄντως ἀληθὴς.	T. ὠφέλειαν χάριτι κ. τ. λ.

†. Pachomii vitam, auctore graeco incerto, quae in Rosweydi vitis patrum latine habetur, diversam inveni.

φύλ. ρκζ.	Fol. 127.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κα.	Eiusdem mensis XXI.
Βίος καὶ πολιτεία τοῦ μεγάλου καὶ ἀοιδίμου βασιλέως κωνςαντίνου τοῦ πρώτως ἐν χριςιάνοις βασιλεύσαντος.	Vita et institutum magni et clari imperatoris Constantini inter christianos primi.
A. τὰ κάλλιςα.	T. ἐφρόντισαν ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Fabricius plures christianissimi huius imperatoris vitas adducit. At inter illas haec non est. Nec alibi memoratam inveni. Hinc plura initii et finis exscribam. Inc. Τὰ κάλλιςα τῶν διηγημάτων ὀυ μόνον ἡδονὴν ἐνιῆσι τοῖς ἀκούουσιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς μίμησιν διεγείρει τοὺς ἐντυγχάνοντας. Des. ὅτι τῆς τῶν ἄλλων ὠφελείας ἐφρόντισαν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
μηνὶ τῷ αὐτῷ κδ.	Eiusdem mensis XXIV.
Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄσκησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμέων τοῦ ἐν τῷ θαυμαςῷ ὄρει.	Vita et institutum et ascesis sancti patris nostri Simeonis in monte mirabili.
A. ἰουςίνου τοῦ πάλαι τὰ ρωμαίων σκῆπτρα διέποντος.	T. ὑπὲρ ἐμὸν ἐις δόξαν κ. τ. λ.

†. Apud Bollandum eodem die vita illius graeco-latina habetur. Sed ab ista differt. Annus ortus eius ac mortis ignoratur. Sub Iustino imp. natus et sub Tiberio septuagesimo quinto aetatis anno denatus esse dicitur. Haec enim versus fi-

nem occurrunt: *καὶ πᾶσιν ἐπευξάμενος πρὸς θεὸν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ νεότητος, ἐξεδήμησεν εἰκάδα καὶ τετάρτην τότε τοῦ μαΐου μηνὸς διατρέχοντος. ἦν δὲ ὅτε τῶν ὧδε μετέστη διαρκέσας ἄχρι τῆς βασιλείας τιβερίου ἔτων ἑβδομήκοντα πέντε, ἓξ μόνους ἐξ αὐτῆς γεννήσεως τῇ γῇ προδιανύσας.* Iam verò a primo Iustini anno 518. usque ad Tiberii ultimum 582. anni tantum sexaginta quatuor habentur. In fine codicis ad latus hoc a Martino Crusio graece adscriptum: *διανέγνων ἐγὼ μάρτινος ὁ κρούσιος ἐν τυβίγγῃ διδάσκαλος ἀπὸ τῆς ε̄ μηνὸς μαρτίου ἕως τῆς ιε̄ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἔτει τῆς σωτηρίας αφοζ.* Perlegi ego Martinus Crusius, Professor Tubingae, a 5 Martii usque ad 15 eiusdem anno salutis 1577. Erat nempe iste codex in bibliotheca ducali Tubingana, qui unacum pluribus eiusdem bibliothecae libris in Monacensem translatus est, et quorum catalogus adhuc in ista bibliotheca asservatur. Ferè oblitus essem dicere, in praemisso indice manu non adeò multum recentiore notatum, hanc Simeonis vitam a Ioanne Petrino conscriptam esse. Sic enim habe, *συγγραφὲν παρὰ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ πετρίνου.*

Cod. IV.

Membranaceus, membrana veteri et labes passa, atramento flavo, titulis miniatis et initialibus principalibus colore vario distinctis, charactere maiusculo et aequali, columna duplici, venuste, in folio, foliorum numero 315 exaratus saeculo X. ut videtur, et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυ-

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantino-

σοςόμου ὑπόμνημα ἐις τὸν ἅγιον ἰωάννην ἐυαγγελιςήν. politani, commentarius in sanctum Ioannem Evangelistam.

A. ὅταν περὶ πνευματικῶν. T. τελειωθέντες τῶν αἰωνίων κ. τ. λ.

†. Iste quidem titulus huic codici non praefigitur. Sed sine titulo homilia XLVII incipit et LXXXVIII opus claudit. Est enim pars altera totius commentarii in Ioannem, desiderata hìc prima. Initium autem ultimae est: πολλὰ μέν ἐςι, collatas cum editione Montfauconii easdem inveni.

Codex V.

Chartaceus charta laevi et solida, titulis et initialibus minio scriptis, literis sat nitidis exaratus, cum antigrapho collatus, foliis 413 constans, folii modo, mutilus, Saeculi XVI. et inscriptus.

Δαμασκίου διαδόχου ἀπορίαι καὶ λύσεις περὶ πρώτων ἀρχῶν. Damascii Diadochi dubia et solutiones de primis principiis.

A. πότερον ἐπέκεινα. T. ἀλήθειαν οὐδὲ....

†. Nulla hìc divisio in libros, capita etc. observatur. Finis deest et ultima huius opusculi sunt: καθ' ἑαυτὰς οὐκ οὖσαι λέγω τὰς ἀπορίας ἡμῖν ἐργάζονται. ἐπεὶ κατὰ ἀλήθειαν οὐδὲ. In multis bibliothecis adhuc Msc. asservatur. En, quod I. de Villoison in analectis graecis de eo scribit. — „Alia „autem, quod óbiter notandum, pretiosissima ve„teris philosophiae et metaphysicae praesertim „fragmenta latent in Damascii Damasceni libro, „qui inscriptus est: ἀπορίαι καὶ λύσεις περὶ τῶν πρώ„των ἀρχῶν, quem è Parisinis, Venetis, aliisque

„bibliothecis erutum et utilissimo sane instituto „publici iuris factum vellem. Praestantissimum „autem Damasceni Codicem notatum n. 216. habet „Marciana bibliotheca.“ — In aliis Damascius Damascenus appellatur, sed nullibi Diadochus, ut in nostro titulo. Et hoc opus omninò separatum est a subsequenti, ita ut titulus Mendozae bibliothecae Codicis CXXV male positus sit: Damascius de primis principiis in Parmenidem. Scribendum erat, et in Parmenidem. Caeterum Damascius ille philosophus erat Stoicus et Iustiniani tempore floruit, patria Damascenus, pluribus scriptis clarus. Excerpta huius edita graece habentur in Io. Chr. Wolfii anecdotis graecis et in Iriartis catalogo.

Φύλ. ροζ.	Fol. 177.
Τοῦ ἀυτοῦ ἀπορίαι καὶ λύσεις ἐις τὸν πλάτωνος παρμενίδην ἀντιπαρατεινόμεναι τοῖς εἰς ἀυτὸν ὑπομνήμασι τοῦ Φιλοσόφου.	Eiusdem dubia et solutiones in Platonis Parmenidem comparatae cum commentariis philosophi in ipsum.
A. τὰς ἀμεθεκτοὺς.	T. ταυταῖς γὰρ ἕιπετο οὐδὲν.

†. Initium huius verum deest, prout et in margine notatum: ὃυ ἡ ἀρχὴ ὀυχ ἕυρηται. Prima autem sunt: τὰς ἀμεθεκτοὺς ταῖς μεθεκτοῖς, εἴπερ ὀυσίαι τινὲς καὶ ὁι ἀμεθεκτοὶ νόες. Nec multum deesse videtur. Cum in catalogis parum de his dictum sit, graecos titulos, ordine, quo sequntur, afferam. Primus deest, suppono autem hunc: περὶ τῆς πρώτης τάξεως τῶν νοητῶν. περὶ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν νοητῶν. περὶ τῆς τρίτης νοητῆς τριάδος. περὶ τῆς ἀκρότητος τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν. περὶ τῆς μέσης τάξεως τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν. περὶ τῆς τρίτης τάξεως τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν. περὶ τῆς πρώτης νοερᾶς

ρᾶς τάξεως. περὶ τῆς μέσης τῶν νοερῶν τάξεων. περὶ τῆς τρίτης τῶν νοερῶν διακοσμήσεως. περὶ τῆς ἀφομοιωτικῆς διακοσμήσεως. περὶ τῶν ἀπολύτων διακοσμήσεως. περὶ τῆς ἐσχάτης διακοσμήσεως. περὶ τῆς ὑποθέσεως γ. δ. ε. ϛ. ζ. η. ϑ. In fine legitur, ipsum cum prototypo collatum et aequatum esse: καὶ τοῦτο, καθὼς εἶχε τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ, ἐξισώϑη.

Φύλ. τμζ.	Fol. 347.
Δίωνος τοῦ χρυσοςόμου ῥητορικαὶ μελέται.	Dionis Chrysostomi lucubrationes rhetoricae.
Περὶ βασιλείας δ.	De regno IV.
Λυβικὸς μῦϑος.	Fabula lybica.
Διογένης ἢ περὶ τυραννίδος.	Diogenes, seu de tyrannide.
Ἐυβοϊκὸς ἢ κυνηγός.	Euboicus, seu venator.
A. Φασί ποτε ἀλεξάνδρῳ.	T. καὶ δριμέων προσφορᾶς.

†. In praemisso indice orationes LXXX. indicantur, quasi in hoc codice contentae. Sic enim titulus sonat: πίναξ τῶν ἐν τῷ δε τῷ βιβλίῳ περιεχομένων Δίωνος τοῦ χρυσοςόμου λόγων, reliquae autem desunt. Auctor secundo post Christum natum saeculo potissimum sub Traiano imp. floruit. Editiones plures graece et latine habentur.

Codex VI.

Membranaceus, membrana valde maculata, atramento flavescente, initialibus auratis et pictura variegatis, scriptura antiqua et eleganti, bipartitò in folio exaratus et folia habens 326. initio, medio et ad finem mutilus, saeculi X. uti videtur. Sunt verò Chrysostomi homiliae.

A. Ἡ τῶν μετὰ ταῦτα ἀκουσάντων καὶ διὰ τῶν συρίγγων. T. ἀλλὰ τῶν δυνάμεων συγγνώμης γοῦν μετρίας τυχεῖν.

†. Chrysostomi homilia initio mutila. Folium primum ad homiliam ultimam pertinet et secundum cum suo fine ad aliam.

Φύλ. δ. Fol. 4.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία εἰς τὴν ἀποςολικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν, ἔχοντες δὲ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίςεως.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolis, homilia in dictum apostolicum, habentes eundem fidei spiritum.

A. οἱ σοφώτατοι. T. τὸν κεχειρο....

†. Sequuntur adhuc duae in idem dictum, quarum prima incipit: ἀποςολικῆς, altera: τῇ προτέρᾳ, cuius pars inferius sequitur turbatis foliis, omnes tres tom. III. edit. Montfaucon. habentur, uti et sequens.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ ἐλεημοσύνης λεχθεῖσα τῇ κυριακῇ τῆς ἐπισωζομένης.

Eiusdem homilia de eleemosyna, dicta dominica ascensionis domini.

A. πρεσβείαν. T. φιλανθρωπίας ἐπιτύχωμεν κ. τ. λ.

†. Ita apud Cappadoces hoc festum appellatur, uti nota marginalis Hoeschelii habet in codice Augustano: Τῷ ἐπιχωρίῳ τῶν καππαδόκων ἔτει ἐπισωζομένη λέγεται ἡ ἀνάληψις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ. v. du Cange. Recentiore manu in

margine superiori hic notatur: *τῇ κυριακῇ τῆς ἀπο-κρέου*, Dominica Carnisprivii. Haec verò est Septuagesima.

Φύλ. λα.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ζητοῦντας, τίνος ἕνεκεν οὐκ ἐκ μέσου γέγονεν ὁ διάβολος. καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμᾶς βλάπτει ἡ τούτου πονηρία, ἐὰν προσέχωμεν.

A. *ὁ μὲν Ἴσαακ.*

Fol. 31.

Eiusdem ad obiicientes, cur diabolus non sit è medio sublatus, et quod malitia eius nobis non noceat, si attendimus.

T. *τῷ βασιλεῖ τῆς δόξης κ. τ. λ.*

Φύλ. λζ.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ὅτι ἐκ ῥαθυμίας ἡ κακία καὶ ἀπὸ σπουδῆς ἡ ἀρετὴ κ. τ. λ.

A. *Ἡμεῖς μὲν.*

Fol. 37.

Eiusdem homilia, quod malum ex segnitie, virtus autem ex alacritate nascatur etc.

T. *στέφανον τυχεῖν κ. τ. λ.*

Φύλ. μϛ.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσι κ. τ. λ.

A. *ἐγὼ μὲν ἤλπιζον.*

Fol. 46.

Eiusdem adversus eos, qui dicunt, a daemonibus gubernari res humanas etc.

T. *κακίας καὶ τῶν μελλόντων κ. τ. λ.*

Φύλ. νη.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προφητικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ἐποίησα φῶς καὶ σκότος κ. τ. λ.

A. *Ὀλίγα μέν.*

Fol. 58.

Eiusdem in prophetae dictum: Ego Dominus Deus creavi lucem et tenebras etc.

T. *ἐὰν νήφωμεν καὶ τῶν κ. τ. λ.*

φύλ. ξη. — Fol. 68.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον κ. τ. λ. ἐλέχθη δὲ πρὸ πέντε ἡμέρων τῆς χῦ γεννήσεως.

Eiusdem in beatum Philogonium ex advocato episcopum factum etc. dicta verò est quinque diebus ante Christi nativitatem.

A. ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον.

T. τὰς ἀμοιβὰς, ὧν κ. τ. λ.

φύλ. οε. — Fol. 75.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τό· ἑκουσίως γὰρ ἁμαρτανόντων ἡμῶν μετὰ τὸ λαβεῖν τῆς ἀληθείας κ. τ. λ.

Eiusdem in illud: voluntarie enim peccantibus nobis post agnitionem veritatis etc.

A. τῶν δένδρων.

T. πάθων καὶ τῆς βασιλείας κ. τ. λ.

φύλ. πδ. — Fol. 84.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ἐπίλυσιν τῆς χαναναίας κ. τ. λ.

Eiusdem in dimissionem Chananaeae etc.

A. πολὺς ὁ χειμὼν.

T. ζητούμενον ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. In margine superiori notatum legitur: τὸ παρὸν ὀφείλει ἀναγινώσκεσθαι, ὁπηνίκα καὶ τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον τῆς χαναναίας ἀναγινώσκεται, hoc legendum, quando sanctum Chananaeae evangelium legitur.

φύλ. ϟγ. — Fol. 93.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ ἀποστόλου τό· χῆρα καταλεγέσθω, μὴ ἔλαττον ἐτῶν ἑξήκοντα γεγονυῖα κ. τ. λ.

Eiusdem in illud apostoli dictum: Vidua eligatur non minor sexaginta annis etc.

A. εἰς καιρὸν.

T. θερίσωμεν καὶ τῆς κ. τ. λ.

Φύλ. ρη.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία. ταῖς καλάνδαις μὴ προελθόντος τοῦ ἐπισκόπου ἀντιοχείας Φλαβιάνου. ἐλέχθη κατὰ τῶν παρατηρούντων τὰς νεομηνίας κ. τ. λ.

Α. καθάπερ χορὸς.

Fol. 108.

Eiusdem homilia. Calendis non procedente episcopo Antiochiae Flaviano. Dicta autem est contra eos, qui novilunia observant.

T. συνεχῶς, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρις.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ· πῶς δεῖ ἐπιτιμᾶν τοῖς τῶν ἀδελφῶν ἁμαρτήμασι κ. τ. λ.

Α. ἐι μὲν ἦν δυνατὸν.

Fol. 116.

Eiusdem homilia in illud: quomodo peccata fratrum arguere oporteat.

T. ὅτι ἐιπεῖν θεῷ κ. τ. λ.

Φύλ. ρκε.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία πρὸς τὸν ἐγκαλέσαντα ὑπὲρ τοῦ μήκους τῶν προοιμίων κ. τ. λ.

Α. ἐνεκάλεσαν ἡμῖν.

Fol. 125.

Eiusdem homilia adversus eum, qui prolixitatem prooemiorum reprehendit.

T. ἐπιδειξόμεθα, ἵνα κ. τ. λ.

Φύλ. ρλζ.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὴν ἐπιγραφὴν τῶν πράξεων τῶν ἀποςόλων κ. τ. λ.

Α. Διὰ χρόνου.

Fol. 137.

Eiusdem homilia in inscriptionem actuum apostolorum etc.

T. πέτρου. χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρμς.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς ἐγκαταλείψαντας τὴν σύναξιν τῆς ἐκκλησίας κ. τ. λ.

Α. τί τοῦτο ὅσον.

Fol. 146.

Eiusdem homilia adversus eos, qui sacram synaxin negligunt etc.

T. διενεγκεῖν καὶ τῆς κ. τ. λ.

Φύλ. ρξγ.	Fol. 163.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία, ὅτι ἀτελεύτητος ἡ κόλασις κ. τ. λ.	Eiusdem homilia, quod poena sit aeterna etc.
A. ὀυ μικρὸν ἡμῖν.	T. ἀνακτησόμεθα καὶ κ. τ. λ.

Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς τὰς ἱπποδρομίας ἀναβαίνοντας κ. τ. λ.	Eiusdem homilia adversus eos, qui ludos Circenses adeunt.
A. Βούλομαι τῆς συνηθοῦς.	T. ὅυς ὀυκ ἤκουσεν κ. τ. λ.

†. In margine superiori hoc lego manu recentiore exaratum: τὸ ἀυτὸ ὀφείλει ἀναγινώσκεσθαι κυριακῇ πέμπτῃ τοῦ λϰϰ. ἐις τὴν ἀγρυπνίαν, idem legendum dominica quinta lucae in vigiliis.

Φύλ. ροζ.	Fol. 177.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι δαίμονες τὰ ἀνθρώπινα διοικοῦσιν κ. τ. λ.	Eiusdem homilia adversus eos, qui dicunt, daemones gubernare humana etc.
A. ἐγὼ μὲν ἤλπιζον.	T. κακίας καὶ τῶν κ. τ. λ.

†. Eadem homilia iam occurrit fol. 46. eiusdem codicis.

Φύλ. ρπθ.	Fol. 189.
Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ γραφεῖσα ἀπὸ κουκούσου τῆς κιλικίας ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἐξορία. ὅτι τὸν ἑαυτὸν μὴ ἀδικοῦντα ὀυδεὶς παραβλάψαι δυνήσεται κ. τ. λ.	Eiusdem epistola missa Cucuso Ciliciae, cum esset exul, quod se ipsum non laedentem nemo laedere possit.
A. οἶδα μὲν, ὅτι τοῖς.	T. παραβλάψαι δυνήσονται.

†. In margine superiori eadem manu scriptum: κυριακῇ πρὸ τῶν ἁγίων πατέρων, Dominica ante sanctos patres. Recentiore autem charactere in margine fol. 186. ubi de tribus pueris agitur, haec notantur: ἄρξου ἀπώδε τῇ κυριακῇ προπατόρων εἰς ε̅ ἀναγινώσκεσθαι, ἤγουν ἀπὸ τῆς γ̅ ᾠδῆς, incipe ab hoc dominica prophetarum ad 5. legere, sive a 3 ode.

Φύλ. ρ϶θ. Fol. 199.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥῆτον τὸ Φάσκον, ὄφελον ἀνέχεσθέ μου μικρὸν τῇ ἀφροσύνῃ.	Eiusdem homilia in dictum apostolicum: utinam sustineretis modicum quid insipientiae meae.
A. ἅπαντας μὲν φιλῶ.	T....

†. In margine superiori recentiore manu notatum: Τὸ αὐτὸ ἀναγινώσκεται καὶ εἰς τὴν ἀγρυπνίαν τῶν ἁγίων ἀποστόλων μηνὶ ἰουνίῳ κ̅θ̅. Idem legitur in vigiliis sanctorum apostolorum mensis Iunii die 29. Longiorem hanc orationem inveni, quam in editione. Nam post haec ἀλλὰ διὰ βραχέων αὐτὰ παρατρέχει tom. 3. fol. 299. c. editionis Montfauconianae ista sequuntur: καὶ τί φησιν. οἶδα ἄνθρωπον πρὸ ἐτῶν δέκα τεσσάρων ἁρπαγέντα ἕως τρίτου οὐρανοῦ. ὅρα δὲ πῶς καὶ ἐν αὐτῷ τοῦτο μετριάζει κ. τ. λ. et sic sequuntur adhuc octo folia. Octavum verò exscissum est ex parte, ita ut huius finis et alterius homiliae initium non appareat.

Φύλ. σιγ. Fol. 213.

Τοῦ αὐτοῦ....	Eiusdem....

†. Hic titulus et initium deest, uti dictum. Prima autem sunt: ὅτι καὶ τὰ σήμερον ῥηθέσεσθαι

μέλλοντα συγγενῆ τῶν τότε ἐιρημένων ἐςὶν κ. τ. λ. Est verò homilia in dictum apostoli: Oportet et esse haereses in vobis: tom. 3. p. 240. B. Ibi enim statim initio eadem occurrunt.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ ἀποςολικὸν ῥῆτον, ἔιτε προφάσει ἔιτε ἀληθεία Χς̓ καταγγέλλεται καὶ περὶ ταπεινοφροσύνης.	Eiusdem homilia in dictum apostoli, seu occasione, seu veritate praedicatur Christus et de humilitate.
Α. τοῦ Φαρισαίου.	Τ. δυνησόμεθα τῶν κ. τ. λ.

†. Superius adnotatum: τὸ ἀυτὸ ἀναγινωσκέσθω καὶ κυριακῇ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐις τὴν ἀγρυπνίαν, idem legatur etiam dominica Publicani et Pharisaei in vigiliis.

Φύλ. σκθ.	Fol. 229.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τό· ἀσπάσασθε πρίσκιλλαν καὶ ἄκυλαν καὶ τὰ ἑξῆς.	Eiusdem homilia in illud: Salutate Priscillam et Aquilam et quae sequuntur.
Α. πολλοὺς ὑμῶν οἶμαι.	Τ. κατασκευάσαντες κ. τ. λ·

Φύλ. σλς.	Fol. 236.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις πρίσκιλλαν καὶ ἄκυλαν καὶ ἐις τὸ μὴ κακῶς λέγειν τοὺς ἱερεῖς τοῦ θεοῦ.	Eiusdem in Priscillam et Aquillam, et de colendis Dei sacerdotibus.
Α. ἄρα ἐπαιδεύθητε.	Τ....

†. Huius homiliae finis deest, ultima enim verba sunt: πολλὴν ἑαυτοῖς πεπλημμε... Tunc alia incipiunt, quae huc non pertinent.

Φύλ.

Φύλ. σμζ. Fol. 247.

Τοῦ αὐτοῦ. Eiusdem.....

†. Titulus et initium huius homiliae deest. Prima, quae occurrunt, sunt: πρὸς ἀλλήλους ἦσαν συνδεδεμένοι τοῖς τῆς ἀγάπης δεσμοῖς κ. τ. λ. quae sunt ex homilia in illud: In faciem Petro restiti. v. tom. 3. p. 363. B. cit. edit.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥῆτον· οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν, καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον.	Eiusdem homilia in dictum apostoli: Nolo vos ignorare, fratres, quod patres vestri omnes sub nube fuerunt et omnes per mare transierunt.
A. οἱ ναῦται.	T. προσθῆναι, ἵνα κ. τ. λ.

†. Superius adscriptum charactere recentiori. εἰς ἀγρυπνίαν τῶν φωτῶν, in vigiliis luminum.

Φύλ. σο. Fol. 270.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς ἀπολιμπανομένους ἀπὸ τῶν θείων συνάξεων κ. τ. λ.	Eiusdem homilia adversus eos, qui sacros conventus negligunt etc.
A. πάντες ὑμεῖς.	T. ἐκκαθάρωμεν, καὶ κ. τ. λ.

†. Supra notatum recentius: τῇ κυριακῇ μετὰ τὰ φῶτα, Dominica post lumina.

Φύλ. σοη. Fol. 278.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ἀποστολικὸν ῥῆτον, τὸ λέγον· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν κ. τ. λ.	Eiusdem homilia in dictum apostoli: Non tantum, sed et gloriemur in tribulationibus etc.
A. ἐπίπονον μέν.	T. δωρεῶν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. σπϛ. Fol. 286.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ Ἱερεμίου· κε̄ οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὕτη. οὐδὲ ἄνθρωπος πορεύσεται, καὶ κατορθώσει τὴν πορείαν αὐτοῦ.

Eiusdem homilia in dictum Ieremiae: Domine, non est in homine haec via, neque homo ibit et diriget gressum eius.

A. τῆς ὁδοῦ ταύτης.

T. τῶν ἀθανάτων ἀπολαύσωμεν κ. τ. λ.

φύλ. σϟδ. Fol. 394.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὸ διὰ χρόνου εἰπεῖν. καὶ εἰς τὴν παραβολὴν τοῦ τὰ μυρία τάλαντα ὀφείλοντος κ. τ. λ.

Eiusdem homilia in id: Per intervallum dicere et in parabolam decem millium talentorum debitoris etc.

A. ὡς ἐκ μακρᾶς.

T. ἐπιτευξόμεθα ἀγαθῶν κ. τ. λ.

†. Haec oratio videbatur esse mutila. Nam fol. 305. occurrunt, quae ab hac homilia aliena sunt. At fol. 321. sequitur, quod huic deerat.

φύλ. τε. Fol. 305.

A. τινὲς οὖν εἶσαν αὐτῷ. δι' ὑποψίαν αὐτὸν εἶχεν λοιπόν.

T. αἰδέσθητι τὸν δεσπότην. διαπτύεις τὸν κεχειρο....

†. Haec eiusdem homilia initio et fine caret. Est verò εἰς τὰ κατὰ τὸν δάυιδ καὶ τὸν σαῦλ, de Davide et Saule incipiens. ὅταν χρονία τις.

φύλ. τκα. Fol. 321.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία· τὸ ἐπισφαλὲς τὸ εἰς θέατρα ἀναβαίνειν κ. τ. λ.

Eiusdem homilia: periculosum esse adire theatra.

A. πολλοὺς οἶμαι.

T.....

†. Prima initii adsunt. Mox lacuna unius folii sequitur et iterum incipit: ἐπιθυμίαν, παρ' ἧς τὸ θραῦμα ἐδέξω, ac prosequitur, ut in editione, usque ad λαμπρὸς δὲ ἐν ὀυρανῷ. Tunc iterum deficit et redeundum ad fol. 313. φαίνεσθαι, ἐπειδ' ἀν δὲ φιλοσοφήσας, desideratis fere duobus foliis. Subsequuntur reliqua, non tamen suo ordine. Ipse finis etiam deest. Folium primum codicis huc pertinet, cuius finis connectitur cum: ἐπιθυμίαν etc.

Codex VII.

Chartaceus, charta laevigata et solida, titulis, initialibus et numeris minio distinctis, charactere minuto et nitido, diligenter in folio exaratus ab Emman. Embebene Monembasiano, mutilus, collatus cum prototypo, ut fieri potuit et correctus, constans foliis 294, saeculi XVI. et inscriptus.

Διοδώρου σικελιώτου βιβ. ια. ιβ. ιγ. ιδ. ιε.	Diodori Siculi libri XI XII. XIII. XIV. XV.
A. ἡ μὲν οὖν πρὸ ταύτης βίβλος.	T. μέρεσι τῆς οικουμένης.

†. Cuilibet libro praemittitur index capitum, ita ut primi indicis capita sint XXXIII. secundi cap. XLVIII. tertii cap. XLVIII. quarti cap. LII. quinti cap. XXIV. Facta collatione cum editione Amstel. 1746. f. ubique idem initium et finem observavi. In fine adscriptum: ἐμμανούηλος μβεβένης ὁ ἐκ μονεμβασίας καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐξέγραφε, Emman. Embebene Monembasianus istum quoque librum scripsit. Inferius diversa manu notatum: ἠξισώθη καὶ τοῦτο τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ, ὅπως δέ ποτε ἦν δυνατὸν, exaequatum et hoc prototypo suo, prout fieri potuit. Lectiones huius variantes missae

Car. Eichstädt, Prof. Ienensi, ad edendum suum Diodorum.

φύλ. σν.	Fol. 250.
Τὰ ἐν τῷ κόρραν τοῦτ' ἔστι τοῦ ἐκτεθέντος παρὰ τοῦ μώαμεθ νόμου κεφάλαια.	Legis a Mahomete expositae in alcorano capita.
A. ὅτι ὁ μώαμεθ.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

†. Praemissis hîc capitibus quatuor librorum ipsa refutatio sequitur hoc initio: παντὸς ἀντιλέγοντος ὁ σκοπὸς εἷς ἐστι. Est verò Ioannis Cantacuzeni contra Machometem edita Basil. 1543. graece et latine, ubi eadem capita, eosdem libros, idem initium et finem observavi. Caeterum probe notandum, alias eius esse apologias quatuor, quae ibidem graece et latine editae sunt. In veteri catalogo nonnisi Alcorani capita dicuntur.

Codex VIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, initialibus et numeris cinnabari exaratis, literis minutis nitidisque, in folio scriptus, correctionibus marginalibus instructus, foliorum 540, Saeculi XVI. et inscriptus.

Προλεγόμενα τῶν εὑρήσεων.	Prolegomena inventionum.
A. ἴστεον, ὅτι ἀπὸ τοῦ πράγματος δεῖ ποιεῖν νόημα.	T. καὶ τοῖς ὑποκειμένοις οἰκεῖα.
Ὅρος προοιμίου.	Definitio prooemii.
A. προοίμιόν ἐστι λόγος.	T. τῶν ἀντιδίκων.
Περὶ προοιμίων.	De prooemiis.
A. ἴστεον, ὅτι τὸ προοίμιον κατὰ μὲν τοὺς ἀπολλοδωρείους.	T. ἐν τῷ κατὰ αὐτολίκου.

Ἐις τὸ περὶ ἐυρήσεως ἑρμογένους ἐπίτασις ἀνεπίγραφος.	In Hermogenem de inventione commentarius anonymi.
Α. Διὰ τί τὸ βιβλίον περὶ ἑυρήσεως ἔγραψε.	Τ. τοῦ πρότου τόμου τῶν προοιμίων.

†. In editione Aldina commentarii quidem in Hermogenem de inventione et formis simul edebantur cum auctore. At ex collatione vidi, hos diversos esse. Iidem occurrunt quoque in Theupoli bibl. graeca p. 211. ubi etiam dicuntur esse scholia anonymi in Hermogenem. Cum parum de his constet, aliis gratificaturus omnes titulos graecos afferam: ὅρος προοιμίου περὶ προσοχῆς. περὶ ἐυμαθίας. περὶ ἐυνοίας. πόθεν λαμβάνεται τὸ προοίμιον. ποταπὸν δεῖ εἶναι τὸ προοίμιον. πόσα προοίμια δέχεται ἕκαςος λόγος. πόσα μέρη τοῦ προοιμίου. τί ἐςὶ πρότασις. τί ἐςὶν αἰτία. τί ἐςὶν ἀξίωσις. τί ἐςὶν συναγωγή. παράδειγμα προοιμίου τὰ δ̄ μέρη ἔχοντος. περὶ τῶν ἀκολούθων τῶν πρώην προβλημάτων. περὶ τῶν δυσχερῆ βουλομένων. σημειῶδες ἐις τὰς ἐυρήσεις. σύνοψις τοῦ πρώτου τόμου τῶν προοιμίων.

Φύλ. ι. Fol. 10.

Προλεγόμενα τῶν ἰδέων.	Prolegomena de formis.
Α. τὸν πολιτικὸν λόγον δεῖ.	Τ. ἔςω ἡ ἐπιτήδευσις.

†. Sequentes huius tituli sunt: κεφάλαια τοῦ ᾱ βιβλίου. β̄. τάξις τῶν η̄ μέρων τῆς δυνάμεως. περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν ἰδέων τοῦ ᾱ τόμου. περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τοῦ τόμου τοῦ. β̄. σύνοψις τῶν περὶ καθαρότητος ἐιρημένων. σύνοψις περὶ ἐυκρινείας. σύνοψις τῶν περὶ σεμνότητος. σύνοψις τοῦ περὶ ταχύτητος. σύνοψις τῶν περὶ σφοδρότητος. σύνοψις τῶν περὶ λαμπρότητος. σύνοψις τῶν περὶ ἀκμῆς ἐιρημένων. σύνοψις τῶν περὶ τῆς περιβολῆς. σύνοψις τῶν περὶ κάλ-

λους. σύνοψις περὶ γοργότητος. σύνοψις τῶν περὶ ἀφελείας ἐιρημένων. σύνοψις τῶν περὶ γλυκύτητος ἐιρημένων. σύνοψις τῶν περὶ δριμύτητος ἐιρημένων. σύνοψις τῶν ἐπὶ ἐπιορκείας ἐιρημένων. σύνοψις τῶν περὶ ἀληθινοῦ λόγου ἐιρημένων. σύνοψις τῶν περὶ βαρύτητος ἐιρημένων. σύνοψις τῶν περὶ δεινότητος ἐιρημένων. περὶ πολιτικοῦ λόγου.

Φύλ. ιε. Fol. 15.

Συριάνου ἐις τὸ περὶ ἰδέων. — Syriani in tractatum de formis orationis.

A. ἅπαντα σχεδὸν ὅσα γε. — T. οὐ παραδίδωσι λόγῳ.

†. Idem Syriani initium in Theupoli bibl. graeca p. 211. uti supra.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Περὶ σχημάτων. — De figuris.

A. πολλοὶ περὶ σχημάτων ποιησάμενοι, ἰγνάτιε κ. τ. λ. — T. λυκάονος ἐυχεται εἶναι.

†. Cum hoc prooemii modo incipiat, a prioribus separare volui et sequentes titulos notare. Sunt verò: περὶ ϛρογγύλων. περὶ ἀντιθέτου σχήματος. περὶ κωλικοῦ σχήματος. περὶ κομματικοῦ κ. τ. λ. ultimus demum est: ἄλλο καινοπρεπὲς τῆς $\overline{\beta}$. et desinit: ὁ δ' ἄυτε λυκάονος ἐυχεται εἶναι.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Γνῶμαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν δημοκρίτου, ἐπικτήτου. καὶ ἑτέρων φιλοσόφων, ποιητῶν καὶ ῥητόρων. — Sententiae selectae ex Democrito, Epicteto et aliis philosophis, poetis et rhetoribus.

†. Titulus hic aliena manu positus est. Primae autem sententiae hae sunt: ἀρχέσθω ὁ παρὰ

τοῦ θεοῦ λόγος μᾶλλον ἢ τὰ σιτία. συνεχέσθερον νόει τὸν θεὸν, ἢ ἀνάπνει. θεὸς οὐ ληπτὸς, ἐι δὲ ληπτὸς, οὐ θεός. βούλει γνωσθῆναι παρὰ θεοῦ, ἀγνοήθητι μάλλιςα παρὰ ἀνθρώποις. ἐὰν ἀεὶ μνημονεύσῃς, ὅτι ὦ ἐργάζῃ κατὰ ψυχὴν ἢ σῶμα, θεὸς παρέςηκεν ἔφορος, ἐν πάσαις πράξεσιν οὐχ ἁμάρτῃς, ἕξεις δὲ τὸν θεὸν σύνοικον. Haec sufficient, ut de titulo iudicari possit. Desinunt: πάθος ψυχῆς σχολαζούσης.

Φύλ. με. Fol. 45.

Περὶ ποδῶν μετρικῶν καὶ λογογραφικῶν.	De metro et prosa.
A. πούς ἐςι μετρικὸν σύςημα συλλαβῶν.	T. ῥητορικῶν σχημάτων.

†. Sunt anonymi scholia in Hermogenem. En titulos sequentes: περὶ τοῦ ἡρωικοῦ μέτρου. ἔιδη ςίχων ἐννέα. περὶ τοῦ ἰαμβικοῦ μέτρου. περὶ ἀνακρεοντείων. περὶ βαρβαρισμοῦ. περὶ ςιγμῆς. περὶ μέτρων ῥητορικῶν. περὶ ποδῶν καθαρότητος, ἢ ὑποβέβηκε τῇ σαφανείᾳ. περὶ ποδῶν τῆς σεμνότητος. περὶ ποδῶν ταχύτητος. περὶ ποδῶν λαμπρότητος. περὶ ποδῶν ἀκμῆς. περὶ ποδῶν περιβολῆς. περὶ ποδῶν κεκαλοπισμένης. περὶ ποδῶν γοργόθητος. περὶ ποδῶν ἀφελείας. περὶ ποδῶν γλυκύτητος, δριμύτητος, ἐπιεικείας, βαρύτητος, δεινότητος. περὶ ποδῶν. Tum sic incipit: τοίνυν πάσης ἰδέας ἐκθέμενοι καθ' ἑρμογένους δεῖν ᾠήθημεν καὶ τῆς περὶ τῷ λαχώρῳ ἐκθέσθαι. Ex quo colligitur, in Hermogenem et Lacharem esse commentarium. Qui in Lacharem est, duo solum folia implet.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Μαξίμου περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων.	Maximi de insolubilibus obiectionibus.
A. ἁι ἄλυτοι ἀντιθέσεις.	T. ἐπὶ λογικῆς ἀντιθέσεως.

†. Aliena manu hic titulus supra scriptus est. Est verò opusculum Maximi Byzantii, seu Epirotae, patris Euclidis, Iuliani imp. magistri. Totum extat in Fabricii bibl. graeca tom. IX. p. 570.

φύλ. νζ. Fol. 57.

Μέθοδος προσφωνητικῶν λόγων.	Methodus allocutionum.
A. Νῦν χρεῖα τοὺς προσφωνητικοὺς ἐξεύρηκεν.	T. ὅμηρος μὲν ἐδίδαξεν.

†. Iste etiam titulus manu aliena suppletus sine ulla altera inscriptione. Sed totum nonnisi folium replet.

φύλ. ξε. Fol. 65.

Προλεγόμενα εἰς τὰ τοῦ ἀφθονίου προγυμνάσματα.	Prolegomena in Aphthonii progymnasmata.
A. τί ἐςὶ ῥῆτορ.	T. ἰδίᾳ γυμναζόμεθα.

†. Praemissi sunt indices capitum Aphthonii et Hermogenis de statibus et de inventione. Sequuntur tum haec prolegomena, edita Venet. 1509. f. Ald. p. 1.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ἀφθονίου τοῦ σοφιςοῦ προγυμνάσματα περὶ μύθου.	Aphthonii Sophistae progymnasmata de fabula.
A. ὁ μῦθος ποιητῶν.	T. προκρίνεσθαι.

†. Sic etiam in excusis exemplaribus inscribitur. Suida refert titulum: εἰς τὴν ἑρμογένους τέχνην

νην προγυμνάσματα. Fabricio autem non probatur, qui ait, scribendum potius fuisse in Hermogenis progymnasmata. At in Io. Iriartis bibl. Madrit. p. 154. n. 48. idem Suidae titulus obvenit. Adde, quod nostri codicis indici in Aphthonii capita praemisso haec subiecta sint: τέλος τῶν ἐις τὴν ῥητορικὴν προγυμνασμάτων τοῦ σοφιςοῦ ἀφθονίου, finis progymnasmatum sophistae Aphthonii in rhetoricam. Dicendum verò non progymnasmata tantum esse, sed et intermixti sunt commentarii ab editis apud Aldum ex parte diversi. Incipiunt enim: τὸ ἀφθόνιος ὄνομά ἐςι μὲν κύριον καὶ παράγωγον, et desinit: ὡς τοῦ μινουκιάνου προκρίνεσθαι. τέλος τῶν προγυμνασμάτων.

Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Προλεγόμενα τῶν ςάσεων.	Prolegomena statuum.
A. Πολλοὶ πολλὰς τοῦ παρόντος βιβλίου ἀρχὰς ἐποιήσαντο.	T. τὸ δὲ τέλος ἔχουσα ἴδιον.

†. In Ios. Pasini bibliotheca Taurinensi eundem titulum inveni, aliud verò longe initium. Sua cum editione Aldinam contulit et diversam reperit. Sed et nostra ab editione prolegomenum rhetoricae differunt, ut ex initio et ulterioribus colligitur. Tituli, qui adhuc occurrunt, sunt: περὶ ὑποθέσεως. περὶ διηγήσεως. περὶ ςάσεων. περὶ κατασκευῆς λόγου ῥητορικοῦ. περὶ πίςεως κ. τ. λ.

Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Ἑρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ τῶν ςάσεων.	Hermogenis artis rhetoricae de statibus.
A. ἐδόκει τισὶ χρῆναι.	T. τοῦ οὐδένος μετέχει.

†. Non sunt Hermogenis status. Initium enim et reliqua operis editi et manuscripti prorsus differunt. Sed potius commentarius est, ut ad literam $\overline{\gamma}$. margini adiectam clare videtur. Ibi enim sic ait: ἑρμογένης οὖν μηδὲ προδήλως ἀντιταχθῆναι πλάτωνι βουληθεὶς αἰδοῖ τοῦ ἀνδρὸς κ. τ. λ. Pasinus omnia sui codicis convenire cum editione Aldina asserit. Nostri verò commentarii omnino differunt ab editis. Tituli ultimi demum Georgio seu Diaeretae, seu Pachymerae, seu Gemisto inscribuntur. Nam omnes tres in Hermogenem scripsere. Sunt verò tituli: γεωργίου εἰς τὴν ἀντινομίαν. Inc. Μετὰ τὸ ῥῆτον καὶ διάνοιαν. γεωργίου εἰς τὸν συλλογισμόν. Inc. Μετὰ τὴν ἀντινομίαν. γεωργίου εἰς τὴν ἀμφιβολίαν. Inc. εἰρηκὼς ἡμῖν ὁ τεχνικός. In scheda verò codicis asseri primo affixa falsò legitur cum scholiis cuiusdam Gregorii. Quamvis non inficier, Corinthium in Hermogenem commentatum esse.

Φύλ. τπϛ.	Fol. 386.
Ἑρμογένους τέχνης ῥητορικῆς περὶ εὑρήσεως.	Hermogenis artis rhetoricae de inventione.
Περὶ προοιμίων τόμος $\overline{α}$.	De prooemiis tomus 1.
Περὶ τῶν ἐξ ὑπολήψεως προοιμίων.	De prooemiis ex opinione.
Α. προοίμιόν ἐϛι λόγος.	Τ. ὅπερ οὐ βούλονται.

†. Est expositio in Hermogenem. Textus per partes praemittitur et expositio sequitur. Prima expositio sic incipit: ἐπήνεσεν ἐν ταύτῳ καὶ τα καθόλου προοίμια, καλλίϛην εὕρεσιν περὶ αὐτῶν εἰρηκώς. In editione Aldina etiam expositio graece prodiit.

At diversa est. Caeterum in quatuor libros, sicut Hermogenis textus, divisa eundem etiam ordinem sequitur.

φύλ. υλθ.	Fol. 439.
Ἑρμογένους τέχνη ῥητορικὴ περὶ ἰδέων.	Hermogenis ars rhetorica de formis oratoriis.
A. *τὸ ἑξῆς ὄντως τῷ ῥήτορι, εἴπερ ἄλλο τι.*	T. *δραματικά τε καὶ ποιητικά.*

†. Est item Hermogenis textus cum expositione anonymi, quae incipit: *Τὸ χρήσιμον τοῦ βιβλίου εὐθὺς ἐκ προοιμίων ἐμφαίνει διαῤῥήδην ἀναγκαιότατον καὶ τὸ γινώσκειν αὐτὸ τοῖς τὴν ῥητορικὴν μετίουσι γνησίως βοῶν.* Differt autem ab edita apud Aldum. Capita huius opusculi etiam in indice supra memorato occurrunt. Ultimum deberet esse: *περὶ τοῦ πολιτικοῦ λόγου.* At quasi de formis oratoriis nondum finis esset, sic pergit: *περὶ πάσης λέξεως. περὶ τῶν κατὰ τὴν λέξιν ἁμαρτημάτων. περὶ περιττότητος. περὶ αὐθαδῶν ἐπινοημάτων.* Et sic ulterius. Ultimum demum est: *περὶ τοῦ τραγικῶς λέγειν.* At nil horum in decursu codicis apparet. Sed finito de formis commentario, hic statim sequitur titulus.

φύλ. φκε.	Fol. 525.
Τρωίλου σοφιστοῦ προλεγόμενα τῆς ῥητορικῆς ἑρμογένους.	Troili Sophistae prolegomena artis rhetoricae Hermogenis.
A. *ἐπειδὴ σὺν θεῷ τῆς ῥητορικῆς ἀρχόμεθα τέχνης.*	T. *φόνου φεύγει.*

†. Hic Troilus patria Sidetes, Socratis scholastici praeceptor floruit Saec. V. cuius haec pro–

legomena nondum lucem videre. Ea, quae Langbainius illi tribuit apud Fabric. bibl. graec. tom. IX. p. 586. diversa sunt a nostris. Cum alio autem exemplari collatum hoc fuisse, ex eo colligitur, quod aliena manu in secunda pagina inferius quid suppletum, aliasque passim correctiones ad oram positas reperi.

Φύλ. φλ.	Fol. 530.
Φοιβαμμῶνος σοφιςοῦ περὶ σχημάτων ῥητορικῶν.	Phoebamonis Sophistae de figuris rhetoricis.
A. *ὅτι χρήσιμός ἐςι ἡ περὶ τούτων γνῶσις.*	T. *καὶ ἀπόκρισιν σχήματι.*

†. Rhetor hic Christianus et secundum Laur. Normannum Aegyptius, forsan Alexandrinus est, cuius opusculum in collectione Aldina p. 588. quasi anonymi editum est. Omnia conveniunt. Et finis in eo solum differt, *σχήματι* loco *σχῆμα*, ut in editione legitur. Titulos solum tres in margine expressos inveni, qui sunt: *περὶ τῆς διανοίας. πλεονασμοῦ. μεταθέσεως.* Reliqui non exprimebantur.

Φύλ. φλε.	Fol. 535.
Προλεγόμενα τῶν ςάσεων.	Prolegomena statuum.
A. *εἰ καὶ δόξειεν ἄν τινι παράδοξον.*	T. *οὔτε μὲν ὑπερίςασις.*

Φύλ. φμ.	Fol. 540.
Ἕτερα προλεγόμενα τῶν ςάσεων.	Alia prolegomena statuum.
A. *τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἄλλοι ἄλλως ὡρίσαντο.*	T. *συμμέτρως ἐχόμενοι.*

†. Anonymi sunt haec duo prolegomena, de quibus alibi nil invenire potui. Sunt verò brevia admodum et utrumque in sex foliis habetur. Cum antigrapho etiam haec esse collata, ex correctionibus marginalibus elucescit. Omnia haec cum catalogo veteri si quis comparat, videbit, quantum ibi erratum et omissum sit. Ne quidem de Maximo, Troilo et Phoebamone quidpiam indicavit. Immo quod hìc nunquam fuisse apparet, ibi posuit, scilicet de Iuliano Caes. in Solem regem. Nullum enim huius vestigium habetur.

Codex IX.

Membranaceus, membrana veteri ac trita, titulis, initialibus et nominibus miniatis, charactere quoad textum maiusculo, quoad expositionem minutiore, cum correctionibus marginalibus, etiam Crusii, in folio magno, cum variis figuris, quibus textus inscriptus est, donatus a Toxitarheto illust. duci Christophoro, lectus a M. Crusio Tubingae, foliorum 227. scripturae nitidae, Saec. XI. uti videtur et inscriptus.

Ἀριστέας Φιλοκράτῃ.	Aristeas Philocrati.
A. Ἀξιολόγου διηγήσεως, ὦ Φιλόκρατες.	T. τὸ κάλλιστον ἔπαθλον.

†. Est haec de legis divinae ex hebraica lingua in graecam versione per LXX. interpretes facta historia. Commentum potius videtur esse Iudaei cuiusdam Alexandrini, ante Christi tempora concinnatum ad auctoritatem versioni, quae inter Iudaeos Hellenistas obtinebat, conciliandam, ut Scaliger, Valesius et Simon asserunt. Schardius primum graece edidit.

Φύλ. κ. Fol. 20.

Θεοδωρίτου ἐπισκόπου κύρου πρόλογος εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς ἡ προθεωρία.

Theodoreti episcopi Cyri protheoria de quaestionibus s. scripturae ambiguis.

A. καὶ ἄλλοι μὲν. T. τῆς θεοπνεύςου γραφῆς.

†. Extat in editione operum Theodoreti.

Φύλ. κα. Fol. 21.

Τοῦ ἁγίου προφήτου μωσεως εἰς τὴν κόσμου γένεσιν.

Sancti prophetae Moisis in mundi creationem.

A. Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. T. καὶ γὰρ φοβούμενος θεόν εἰμι.

†. Est haec catena SS. PP. in Genesin. Primi, qui occurrunt, sunt Theodoretus, Basilius, Chrysostomus, Severianus Gabal., Diodorus, Acacius Caes., Gennadius Constantinop., Theodorus, Hippolytus Rom., Cyrillus, Apollinarius, Eusebius Emes., Origenes, Ephraem, Irenaeus, Theophilus, Gregorius Nyss. etc. Theodoretus verò sic incipit: τί δή ποτε μὴ προτέταχε τῆς τῶν ὅλων δημιουργίας θεολογίαν ὁ συγγραφεύς. Αποκ. μετρεῖν εἴωθε τοῖς παιδευομένοις ἡ θεία γραφὴ τὰ μαθήματα. Ultima expositio de Iosepho in margine haec est: μὴ φοβεῖσθε καὶ γὰρ φοβούμενος θεόν εἰμι. Lambecius lib. III. pag. 17. memorat de eiusmodi catena graeca in Genesin et eundem Theodoreti prologum de s. scripturae dubiis adfert. Etiam in Theupoli bibl. graeca eiusmodi catena in pentateuchum p. 289. occurrit, ubi etiam Aristeae liber de LXX. interpretibus praemittitur, quam

Montfaucon vidit et describit in diario italico p. 433.

φύλ. ρκα. **Fol. 121.**

Ἔξοδος αἰγύπτου τῶν υἱῶν ἰσράηλ συγγραφὴ μώση.	Exitus filiorum Israel ex Aegypto historia.
A. *ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν υἱῶν ἰσράηλ.*	T. *κατὰ τὸ γεγραμμένον.*

†. Titulus hic in medio literis maiusculis et miniatis inscriptus est. Ad latera catena patrum habetur. Primum est argumentum in exodum: *ὅτι τὸ πρῶτον βίβλιον ὁ μωύσης γένεσιν προσηγόρευσε. τὸ δεύτερον δὲ ἔξοδον συμβολικῶς διὰ τῆς ἱςορίας κ. τ. λ.* Patres primò obvii sunt: Theodoretus, Cyrillus, Diodorus, Eusebius, Gregorius Nyss., Philo, Severus, Hesychius, Basilius, Origenes. Desinit verò textus in haec: *ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.* Et catena: *ἀλλ' υἱοὶ φῶτος καὶ ἡμέρας κατὰ τὸ γεγραμμένον.* Saepius in hoc codice notae ω̃ρ, *ὡραῖον,* quod eleganter explicatur et Cη÷ nempe *σημίωσαι,* observa, occurrunt. Sic ad secundam notam hoc semel additur: *δεύτερον ἐγράφη οὐ κατ' ἀληθῆ, ἀλλὰ διὰ τὰ σχόλια,* bis scriptum, non verè, sed propter scholia. Textus nempe ibi bis scriptus est, eo quod scholia ampliora essent. In primo assere legitur. Vetus testamentum graece cum commentariis illust. principi Christophoro a Toxitarheto donatum, cuius rei honorarii loco accepit centum aureos. Appellat vetus testamentum, eo quod supra in fol. 1. recentior aliquantum manus scripserit: *ἡ παλαιά.* At, ut quilibet videt, nonnisi Genesis et exodus est. In fine M. Crusius haec adscripsit: *ὅλην τὴν βίβλον ἐγὼ μάρτινος ὁ κρούσιος ἀνέγνων ἐν τυβίγγῃ ἀπὸ τῆς ιβ δεκεμβρίου αφος ἕως τῆς*

κθ ἰανουαρ. αφοζ. (τῷ θεῷ δόξα) χρήσαντός μοι ιω. ἑρμάνου τοῦ ὀξεμπαχχίου, τοῦ τῆς τοῦ λαμπροτάτου κυ λοδοΐκου ἀκροπόλεως Φρουράρχου. Totum hunc codicem legi ego Martinus Crusius Tubingae a mense Decembri A. 1576. usque ad 29 Ian. A. 1577. mutuante mihi Ioan. Hermanno Oxembachio Serenissimi Ludovici arcis praefecto. Eadem catena occurrit in cod. LXXXI.

Codex X.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus cinnabari distinctis, charactere diverso, diligenter et eleganter in folio scriptus ab Emman. Eubene Monembasiano et aliis, collatus cum prototypo, foliorum 496. cum lacunis, Saeculi XVI., bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ σεφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ λόγοι καὶ ἐπισολαί.	Sapientissimi et dissertissimi domini Nicephori Gregorae orationes et epistolae.
A. α. πολλάκις κατ' ἐμαυτὸν γενομένῳ.	T. καὶ ἀκλύσοις καταλῦσαι λιμέσι.
Φύλ. λα.	Fol. 31.
β. ἐπισολὴ τοῦ αὐτοῦ.	2. Eiusdem epistola.
A. ἐμὲ δὲ εἴ τις ἤρετο.	T. ἀπὸ πάντων ὁμοίως ἀεί.
Φύλ. λβ.	Fol. 32.
γ. τῷ αὐτῷ.	3. Eidem.
A. εἰ μέν τις.	T. ἅμα τυγχάνων καὶ ἀκοῆς.

†. In recensione epistolarum a Fabricio facta tom. VI. p. 300. hae tres non habentur.

Φύλ.

Φύλ. λγ.	Fol. 33.
δ. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἁγίαν Θεοφανὼ τὴν βασιλίδα.	4. Eiusdem in sanctam Theophanonem imperatricem.
Α. πολλοί μοι πολλάκις.	Τ. ἀνακαίνισον. χάριτι κ. τ. λ.

†. Apud Fabricium Leonis sapientis uxor notatur.

Φύλ. ξ.	Fol. 60.
ε. Μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως τοῦ νέου ἀνδρονίκου.	5. Monodia in obitum Andronici iunioris imperatoris.
Α. ἡμεῖς δὲ ὦ παρόντες.	Τ. αὐτὸν ἐκ τοῦ βίου.

†. Haec oratio edita est lib. XI. historiae Byzantinae.

Φύλ. ξδ.	Fol. 64.
ϛ. τῷ ὁσιωτάτῳ.	6. Sanctissimo.
Α. ἐπειδὴ πολλάκις σοι.	Τ. ἀποστήσει τῆς ἀληθείας.

†. Haec epistola nullibi mihi occurrit.

Φύλ. οα.	Fol. 71.
ζ. βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως ἀντωνίου τοῦ τὴν μονὴν τοῦ κάλεως συστησαμένου.	7. Vita sancti patriarchae Constantinopolitani Antonii, monasterii Calliae fundatoris.
Α. εἰ δὲ καὶ θνητὴν ἔχει τὴν φύσιν ὁ χρόνος.	Τ. καθάπαξ πράγματα. χάριτι κ. τ. λ.

†. In initio a Fabricio citato deficit τὸ ἔχει. Extat verò apud Bollandum ad diem 12 Febr.

φύλ. ϟη. Fol. 98.

η.... ἐγένετο ἀπιόντα τινὰ τῶν πάλαι τῆς ῥώμης στρατηγῶν. 8....

T. τιμὴ καὶ προσκύνησις.

†. Est sine inscriptione et inter recensitas a Fabricio non est. Nullum enim tale initium occurrit.

φύλ. ριζ. Fol. 117.

θ. τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἔνδοξον μεγαλομάρτυρα τοῦ χριστοῦ μερκούριον.

9. Eiusdem in sanctum et gloriosum magnum martyrem Mercurium.

A. καὶ κυβερνήτης δὲ πρὸς ἀνέμων παρατάττομενος βίαν.

T. παρασκευάσει χάριτι κ. τ. λ.

†. Recensetur a Fabricio; nullibi autem editam inveni.

φύλ. ρκζ. Fol. 127.

ι. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολή. 10. Eiusdem epistola.

A. ἐγὼ δὲ ἐξ αὐτοσχεδίου.

T. σοι περίεστιν ὅμοια.

†. Haec in recensione Fabriciana deest.

φύλ. ρλδ. Fol. 134.

ια. τῷ δεσπότῃ κυρ. μανουὴλ τῷ καντακουζηνῷ.

11. Despotae Dom. Manueli Cantacuzeno.

A. ἄλλῳ μὲν ἴσως ἂν τῷ.

T. δικαιῶται δεινόν.

†. Ἂν τῷ apud Fabricium non legitur et anonymo ibi inscribitur.

φύλ. ρλε. Fol. 135.

ιβ. Τῷ αὐτῷ. 12. Eidem.

A. ὁ ἀριθμὸς τῶν στοίχων.

T. ὡς ἐν τύπῳ συναφείαν.

†. A. Fabricio epistolis ad anonymos scriptis adscribitur.

Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
ιγ. Τῷ αὐτῷ.	13. Eidem.
A. ἐξεταςέον εἶναι.	T. ἐπάγουσι περίοδοι.
Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
ιδ.... ἔςι τις λίθος.	14....
	T. τὸν λόγον κατακλείειν.

†. Praemittitur huic orationi breve argumentum: Ὁ λόγος οὗτος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ θειοτάτου βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ πλάτωνος ἔρωτα. πειρᾶται δεῖξαι συγγενῆ τὰ τούτου πράγματα τοῖς ἐκείνου λόγοις. Orationi huic ansam dedit divinissimus imperator de Platonis amoribus. Conatur autem ostendere, huius facta illius dictis consentire. Est verò laus Cantacuzeni.

Φύλ. ρμε.	Fol. 145.
ιε. τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦτο πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα ἀπολογουμένου τὴν αἰτίαν, δι' ἣν οὐ βούλεται νῦν δέξασθαι τὸ πατριαρχικὸν ἀξίωμα ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ.	15. Eiusdem et hoc ad divinissimum imperatorem se excusantis, cur dignitatem patriarchalem in magna dei ecclesia nunc accipere nolit.
A. περὶ μὲν ἐμαυτοῦ.	T. ἄντικρυς ἔχοντας ἐγχειρεῖν.

†. In codice Vaticano n. 1086. haec est inscriptio: εἰς τὸν βασιλέα πατριάρχην αὐτὸν ποιῆσαι βουλόμενον, in imperatorem, qui eum patriarcham constituere volebat. Sed utrumque male inscriptum est. Chartophylacis enim dignitatem recu-

savit. Vide orationem editam in eius hist. Byzant. lib. VIII. cap. 9.

Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
ις. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὀυκ ἔςι ταπείνωσις ἐν ἀνθρώποις.	16. Refutatio dicentium, non esse humilitatem in hominibus.
A. ἔχω σοί τι διηγήσασθαι.	T. σφόδρα ἐθέλοντας.

†. Est in recensione Fabriciana.

Φύλ. ρνθ.	Fol. 159.
ιζ. πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ ἐφεξῆς λόγου.	17. Ad imperatorem sequentis orationis.
A. τῷ νόμῳ καὶ αὐτός.	T. μιθειότατε βασιλεῦ...

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
ιη. ἐις φρόνησιν καὶ εὐγλωττίαν τοῦ κραταίου καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως.	18. In prudentiam et facundiam potentis et sancti nostri Augusti ac imperatoris.
A. ἐι μὲν ἦν μοι.	T. πέχρι διὰ πάντος.

†. Edita est in hist. Byz. lib. VIII. c. 8.

Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
ιθ. Φιλομαθὴς ἢ περὶ ὑβριςῶν. τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα· Ἀριςόβουλος, Φιλομαθής.	19. Philomathes, seu de contumeliosis. Dialogi personae Aristobulus, Philomathes.
A. ἔγω γέ σοι.	T. ἀλλ' ἡγοῦνται λῆρον αὐτόχρημα.

†. Recenset quidem Fabricius. Sed aliud ibi initium adducit.

φύλ. ρπβ. Fol. 182.

κ. τῷ κυρίῳ ἰώσηφ καὶ φιλοσόφῳ περὶ τοῦ πάσχα. ἀπόδειξις, ὅπως ἐσφάλη πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως χρὴ ποιεῖσθαι τὴν τούτου διόρθωσιν.

20. Ad dominum Iosephum philosophum de paschate. Demonstratio, quomodo superiori tempore erratum sit et quomodo corrigendum sit.

A. ἐπειδή μοι φίλος. T. πρὸς ὀυρανὸν τοξεύειν. ἰςέον κ. τ. λ.

†. Extat in Nicephori Gregorae hist. Byz. lib. VIII. cap. 13. observandum, dissertationem ibi extare, non tamen initium et finis, quae ad Iosephum spectant.

φύλ. ρϟβ. Fol. 192.

κα. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖν ἐδόκει. 21....

T. νόμιμα κάρτιςον.

†. Nullibi hanc brevem epistolam ad anonymum memoratam inveni.

φύλ. ρϟγ. Fol. 193.

κβ. τοῦ ἀυτοῦ γρηγορᾶ μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως ἡμῶν ἀνδρονίκου τοῦ παλαιολόγου.

22. Eiusdem Gregorae monodia in obitum celsissimi imperatoris nostri Andronici Palaeologi.

A. τὸ μὲν τῆς συμφορᾶς. T. ὑπερβαίνουσι θρῆνοι.

†. Edita est in hist. Byz. lib. X. c. 1.

φύλ. ρϟη. Fol. 198.

κγ. τοῦ ἀυτοῦ μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου μεγάλου λογοθέτου τοῦ μετωχίτε.

23. Eiusdem monodia in obitum sapientissimi et disertissimi magni logothetae Metochitae.

A. ἐμοὶ δὲ, ὦ παρόντες. T. γνώμης τῆς ἐμαυτοῦ.

†. Extat in cit. hist. Byz. lib. X. c. 2. Est verò Theodorus, de quo loquitur.

Φύλ. σγ.	Fol. 203.
κδ. τῷ Θείῳ του βασιλέως τῷ Φιλανθρωπηνῷ.	24. Ad Philanthropenum, imperatoris avunculum.
A. ἐγὼ μὲν πανήγυριν.	T. μεγάλης Φρονήσεως.

†. Duas ad eundem epistolas adducit Fabricius, sed neutra videtur esse ob initium diversum.

Φύλ. σε.	Fol. 205.
κε. τῷ Ἰωάννῃ.	25. Ad Ioannem.
A. πυθαγόρας ἐκεῖνος ὁ σάμιος.	T. γράφων καὶ νουθετῶν.

†. Nil de hac in Fabricio inveni.

Φύλ. σζ.	Fol. 207.
κϛ. Λακεδαιμόνιοι μετὰ Θηβαίων ἐστράτευσαν ἐπὶ τὴν πλαταίαν καὶ πρεσβεύονται παρ' ἀυτοὺς οἱ πλαταῖοι, ἀξιοῦντες μὴ πολεμεῖν.	26. Lacedaemonii cum Thebanis adversus Plataeam moverunt. Legati Plataeenses ad eos veniunt, petentes, ne bellum inferant.
A. ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες.	T. προξένει τὴν αἰσχύνην.

†. Fabricius hanc orationem etiam in sua recensione memorat.

Φύλ. σκα.	Fol. 221.
κζ. Μαρτύριον τοῦ ἁγίου κοδράτου τοῦ ἐν κορίνθῳ τῆς πελοποννήσου.	27. Martyrium sancti Codrati de Corintho in Peloponneso.
A. ἐμοὶ δὲ.	T. τῇ τοῦ σωτῆρος χριστοῦ κ. τ. λ.

†. Leo Allatius de synodo Photii p. 542. hoc Gregorae scriptum laudat.

Φύλ. σλβ.	Fol. 232.
κη. Βίος καὶ πολιτεία καὶ ἄθλησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν μιχαὴλ τοῦ συγγέλου.	28. Vita et institutum et certamen sancti patris nostri Michaelis Syncelli.
A. νόμος οὗτος ἤνθησε.	T. καὶ ἀφανῆ, χάριτι κ. τ. λ.

†. Habetur inter opuscula eius apud Fabricium et inter Sanctorum vitas, at inedita.

Φύλ. σξα.	Fol. 261.
κθ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	29. Ad magnum Domesticum.
A. οἱ πολλοὶ τῶν πάλαι σοφῶν.	T. ἐς μεγίστης εὐθυμίας ἥλιον.

†. Inter sex epistolas, quas ad magnum Domesticum adducit, haec non reperitur.

Φύλ. σξζ.	Fol. 267.
λ. τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως κυρίῳ ματθαίῳ τῷ βασιλεῖ.	30. Ad filium imperatoris dominum Matthaeum.
A. Φήμη τις θαυμασία.	T. χορηγῶν ἀφορμάς.

†. In recensione Fabriciana non habetur.

Φύλ. σξθ.	Fol. 269.
λα. τῷ αὐτῷ.	31. Ad eundem.
A. καὶ τῶν πολιτειῶν.	T. ὁ τ' ἀπόγεια βόσκων ἥλιος.

†. Nec illam inveni.

φύλ. σοδ. Fol. 274.

λβ. τῷ παλαιολόγῳ περὶ λόγου, ὃν ἔγραψεν ὁ σοφώτατος συνέσιος περὶ ἐνυπνίων.

A. οὐδὲν καινόν.

32. Ad Palaeologum de libro, quem sapientissimus Synesius de insomniis scripsit.

T. τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι.

†. Extat in operibus Synesii.

φύλ. σοθ. Fol. 279.

λγ. τῷ καλάρχοντι.

A. οὐδὲ γὰρ διονύσιος.

33. Ad Calarchontem.

T. τὴν βίβλον ἀποδιδοὺς.

†. Nulla cum eiusmodi inscriptione occurrit.

φύλ. σοθ. Fol. 279.

λδ... τοῦτο ἐκεῖνο τοῦ σολῶνος, ἄριστε.

34...

T. καὶ θεία ψυχή.

†. Nullibi memoratur.

φύλ. σπ. Fol. 280.

λε. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.

A. σὺ δ', ἄριστε.

35. Ad magnum Domesticum.

T. τοῖς ἅπασιν ἐκτέλων.

†. Nullibi fit de hac mentio.

φύλ. σπα. Fol. 281.

λϛ. τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ χορταΐτου ἐν θεσσαλονίκῃ μαξίμῳ.

A. ἀλέξανδρόν φασιν.

36. Ad Maximum, abbatem monasterii Chortaeti in Thessalonica.

T. τῶν νικώντων στεφάνους.

†. Est apud Fabricium, v. Io. Cantacuz. hist. p. 132.

φύλ.

Φύλ. σπγ.	Fol. 283.
λζ. Τῷ αὐτῷ.	37. Eidem.
Α. θαλῆν τὸν μιλέσιον ἔγω γε.	Τ. καὶ πατρίδος αὐτῆς ἔρρωσο.

†. Idem initium a Fabricio citatur. Deinceps epistolas et orationes in Fabriciana recensione non contentas, asterisco notabo, ne idem semper repetam.

Φύλ. σπζ.	Fol. 287.
λη. τῷ μεγάλῳ φιλοσόφῳ ἰώσηφ.	38. Ad magnum philosophum Iosephum.
Α. ἔςι πόλις παράλιος.	Τ. διὰ περατὸν αἰῶνα.
Φύλ. σϟβ.	Fol. 292.
λθ. τῷ σοφωτάτῳ μεγάλῳ λογοθέτῃ παρακλητικὴ περὶ ἀςρονομίας.	39. Ad sapientissimum magnum logothetam exhortatoria de astronomia.
Α. ἐι μὲν ἐπίσης.	Τ. ἡμῶν αἱ παρακλήσεις.

†. Extat gr. et lat. in hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7.

Φύλ. σϟϛ.	Fol. 296.
μ. τῷ αὐτῷ.	40. Ad eundem.
Α. τοὺς τῶν αἰγυπτίων ἱερογραμματέας.	Τ. κύριος ἐπακούων ἡμῶν.
Φύλ. τ.	Fol. 300.
μα. τῷ αὐτῷ.	41. Ad eundem.
Α. ὅτε ὑπὸ ῥωμαίοις. *	Τ. ἡδονῆς τὴν ὑπόθεσιν.
Φύλ. τγ.	Fol. 303.
μβ. τῷ αὐτῷ.	42. Ad eundem.
Α. τὸν μὲν ἐμόν.	Τ. τέρπεσθαι βλέποντα.

φύλ. τε.	Fol. 305.
μγ. τῷ ἀυτῷ.	43. Ad eundem.
A. ἄλλοις μὲν, ἄλλῳ.*	T. ἐκκαίειν τῶν σῶν.
φύλ. τε.	Fol. 305.
μδ. τῷ ἀυτῷ.	44. Ad eundem.
A. ἐμὲ τῆς γωνέων.*	T. καὶ ἡμῖν ἐν μέρει.
φύλ. τϛ.	Fol. 306.
με. τῷ μητροπολίτῃ ἄπρῳ περὶ τῶν τὴν ἀςρονομίαν ὑβριζόντων.	45. Ad metropolitam Aprum de obtrectatoribus astronomiae.
A. τά τε ἄλλα.	T. ἀφελομένη κατεβάπτισεν.

†. In catalogo Morelliano inscribitur: πρός τινα φίλον, ad amicum quemdam.

φύλ. τη.	Fol. 308.
μϛ. τῷ μεγάλῳ δομεςικῷ.	46. Ad magnum Domesticum.
A. πάλαι μὲν ἤνεγκε.	T. κηρύττει τὰ πράγματα.

†. Apud Fabricium tom. VI. p. 316. inscribitur: τῷ μεγάλῳ πριμμικηρίῳ, ad magnum Primicerium, seu primum in ceras et tabulas relatum. Convenit hic titulus Thebarum Principi, v. Meursii glossarium.

φύλ. τια.	Fol. 311.
μζ. ἀνδρονίκῳ τῷ ζαρίδῃ.	47. Ad Andronicum Zaridam.
A. καὶ πλάτων δὲ.	T. φανεῖται τὰ ἔκγονα.
φύλ. τιδ.	Fol. 314.
μη. Ἀμοιβαία ἐπιςολὴ τοῦ ἀυτοῦ ζαρίδου ἀνδρονίκου εἰς τὸν γρηγορᾶ.	48. Epistola responsoria eiusdem Andronici Zaridae ad Gregoram.
A. τί μὲ κρίνεις.	T. ἕν τούτων ἠκριβώσω.

†. Extat in Necephori Gregorae hist. Byz. inter elogia praemissa.

φύλ. τιη.	Fol. 318.
μθ. τῷ ἀυτῷ.	49. Ad eundem.
Α. ὁ παρὼν ὀυτωσί.*	Τ. ὀφείλειν ὑπισχνουμένων.
φύλ. τιη.	Fol. 318.
ν. τῷ ζαρίδῃ.	50. Ad Zaridam.
Α. οἶμαι μη.	Τ. καὶ φιλοῦντα φίλωνι
φύλ. τκς.	Fol. 326.
να. ἐις τὸν βασιλέα κατὰ διάλεκτον ἰωνικήν.	51. In laudem imperatoris dialecto Ionica.
Α. ἀλέξανδρον τὸν ἐκ.	Τ. ἐιπεῖν ἀυτῇ τῇ ψυχῇ.
φύλ. τλα.	Fol. 331.
νβ. τῷ μεγάλῳ διοικητῇ.	52. Ad magnum Dioecetam.
Α. λέγεται πρὸς ἄλληλα.	Τ. κομιδή γε ἀπη.

†. Erat is Glaba, ut apud Fabricium tom. VI. p. 314. apparet. Magnus Dioeceta erat is, ad quem collectas reliqui conferebant, v. Meursii glossarium.

φύλ. τλγ.	Fol. 333.
νγ. τῷ μαγίςρῳ μαξίμῳ.	53. Ad Magistrum Maximum.
Α. πολλάκις κατ' ἐμαυτὸν ἐπῄει.	Τ. ἐι ζῆν ἀραγεξείη κάμοι.
φύλ. τλε.	Fol. 335.
νδ. τῷ ἀυτῷ.	54. Ad eundem.
Α. ἐμὸς ὁ παρών.*	Τ. τὴν σὴν βλέπειν ψυχήν.

φύλ. τλε.	Fol. 335.
νε. τῷ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ χορταΐτου μαξίμῳ.	55. Ad Maximum monasterii Chortaiti praepositum.
A. ὅσα τῶν ἐν ψυχῇ.	T. ἐγώ σε φιλῶ.
φύλ. τλζ.	Fol. 337.
νς. εἰς τὴν ἀμυγδάλην ἐγκώμιον.	56. In amygdalum encomium.
A. καὶ πλεῖστα μὲν.	T. ἀσθενεῖς ἀναψύχων.

†. Subiuncti sunt senarii decem.

φύλ. τμβ.	Fol. 342.
νζ. τῷ αὐτῷ.	57. Ad eundem.
A. σὺ δὲ ταυτὸν.*	T. συγκροτῆσαι θέατρον.
φύλ. τμγ.	Fol. 343.
νη. τῷ ξανθοπούλῳ θεοδώρῳ.	58. Ad Xantopulum Theodorum.
A. τρόφιμος ὄντος ὧν ἀρετῆς.*	T. τοῖς κάμνουσι βοηθεῖν.
φύλ. τμδ.	Fol. 344.
νθ. τῷ αὐτῷ.	59. Ad eundem.
A. ἐγώ σου τὴν.*	T. τὸ δίκαιον ὄφλημα.
φύλ. τμδ.	Fol. 344.
ξ. τῷ πεπαγομένῳ γεωργίῳ.	60. Ad Pepagomenum Georgium.
A. ὁπόσα τῶν λεγομένων.	T. νομίζειν εἶναι χρεὼν.

†. Fabricius p. 316. Nicolao inscriptam ait. Extat verò gr. et lat. hist. Byz. lib. IX. cap. XI.

φύλ. τμθ.	Fol. 349.
ξα. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	61. Ad magnum Domesticum.
A. ἐπειδὴ σε πρᾶξιν.	T. τῶν καλῶν σιωπᾶσθαι.

Φύλ. τνβ.	Fol. 352.
ξβ. τῷ αὐτῷ.	62. Ad eundem.
A. εἰ ὅσα τῇ φύσει.	T. τοιαῦτα προβάλλουσα.

†. Apud Fabricium nulli inscripta est.

Φύλ. τνε.	Fol. 355.
ξγ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	63. Ad magnum Domesticum.
A. αἱ συγγενεῖς ὁμιλίαι.*	T. φίλοις ἥδεσθαι παρείη.
Φύλ. τνθ.	Fol. 359.
ξδ. τῷ λεπεντρήνῳ εἰς τὴν κύπρον.	64. Ad Lepenthrenum in Cypro.
A. Δυοῖν τῶν.	T. κωλύσει γε χρόνον.
Φύλ. τξβ.	Fol. 362.
ξε. τῷ ζαρίδῃ.	65. Ad Zaridam.
A. ἡ μὲν παροιμία.*	T. φίλους ἐθέλειν λυπεῖν.

†. Asservatur etiam in bibl. S. Marci graeca apud Theupolum p. 231.

Φύλ. τξβ.	Fol. 362.
ξς. τῷ φιλοσοφωτάτῳ ἰώσηφ.	66. Ad sapientiae amantissimum Iosephum.
A. Ἀριστοτέλης.	T. τὰ πρός τι λέγεσθαι.

†. Sequuntur brevissimae nulli inscriptae his initiis: ὁ παρὼν ὄντος. ἐμὸς ὄντος φίλος. ἐστι παλαιὰ. ὁ μὲν ἀριστοτέλης quae incipit: ἐστι παλαιὰ, apud Fabricium p. 317. Synadeno inscripta legitur. Reliquae non indicantur.

Φύλ. τξς.	Fol. 366.
ξζ. τῷ αὐτῷ.	67. Ad eundem.
A. εἰ μὲν γράφοντας.*	T. ὡς ἄρ᾽ οὐ χρή.

Φύλ. τξϛ.	Fol. 366.
ξη. τῷ αὐτῷ.	68. Ad eundem.
A. *Διὰ χρόνου σὰ πρὸς ἡμᾶς.*	T. *χλιδῶσαν αἰθερος αἰθρίαν.*

†. Apud Fabricium Protovestiario inscripta est.

Φύλ. τξζ.	Fol. 367.
ξθ. Ἰωάννη τῷ χρυσολωρᾷ.	69. Ad Ioannem Chrysoloram.
A. *τὴν μὲν παροιμίαν.*	T. *καὶ μαινομένῳ ξίφος.*

†. Fabricius in nota ait: idem initium esse, atque orationis ab Irene Augusta habitae apud Matthaeum filium, hist. Byzant. lib. XVI. cap. 3. Hoc verum quidem quoad prima, sed mox diversa sequuntur. Sic enim pergit: *καινὸν καὶ αὐτὸς οἶμαι πάλαι ἀκήκοας. ἀλλ' ὅρα βέλτιϛε κ. τ. λ.*

Φύλ. τοβ.	Fol. 372.
ο. τῷ αὐτῷ.	70. Ad eundem.
A. *σπαρτίαται δ' ἐκεῖνοι.* *	T. *καὶ πάνυ τοι ϛέργοντας.*

Φύλ. τοδ.	Fol. 374.
οα. τῷ αὐτῷ.	71. Ad eundem.
A. *τὸν κῦρον Φασὶν ἐκεῖνον τὸν μέγαν.* *	T. *τὰ μέγιϛα δύνασθαι.*

Φύλ. τοε.	Fol. 375.
οβ. τῷ πεπαγωμένῳ.	72. Ad Pepagomenum.
A. *ὅσον εὐφραίνεις χαριζόμενος.*	T. *διαιρεῖν ἐς τὸ βέλτιον.*

φύλ. τος.	Fol. 376.
ογ. τῷ μεγάλῳ δομεςικῷ.	73. Ad magnum Domesticum.
A. ἐμοὶ δὲ βέλτιον.*	T. κομιζόμενος τὰ ἐγκώμια.

φύλ. τοη.	Fol. 378.
οδ. τῷ υἱῷ πατριάρχου Βασιλείῳ τῷ γλυκεῖ.	74. Ad filium† patriarchae Basilium Glyceum.
A. ἐμοὶ δὲ τοσοῦτον.	T. τὸ ἄτοπον ὅσον.

†. Post υἱῷ lacunula habetur, quasi adhuc quidpiam deesset. Fabricius notat hanc epistolam. Deest verò ibi nomen Basilii.

φύλ. τοθ.	Fol. 379.
οε. τῷ αὐτῷ.	75. Ad eundem.
A. ὁρῶν τοὺς πολλούς.	T. διασκοπήσωμεν.

†. Apud Fabricium Cabronae inscripta est.

φύλ. τπ.	Fol. 380.
ος. τῷ μεγάλῳ.	76. Ad magnum.
A. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιςε.*	T. εἴ τις αἴτιος μεμνῆσθαι.

φύλ. τπγ.	Fol. 383.
οζ. τῷ μετροπολίτῃ Φιλαδελφίας.	77. Ad metropolitam Philadelphiae.
A. τῶν ἐν βίῳ καλῶν.*	T. εὐφραίνεσθαι γίγνοιτο.

φύλ. τπς.	Fol. 386.
οη. τῷ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἐγκωμιάσαντι τὸν Φιλαδελφίας.	78. Ad caniclei praefectum laudantem Philadelphinum.
A. τὸν μὲν ἀττικόν.*	T. ὁμολογοῦμεν χάριτας.

†. De hoc officio Guntheri versum lib. VIII. adferre placet. Graeci cognominis usu hic caniclinus erat, nobis camerarius idem esse potest. Caeterum erat magna dignitas, v. Meursii gloss.

φύλ. τπη.	Fol. 388.
οθ. τῷ αὐτῷ.	79. Ad eundem.
A. ἔςι δή τι παρ' ἕλλησι.*	T. ἴσασι δὲ καί.
φύλ. τϟ.	Fol. 390.
π. τῷ ξαντοπούλῳ.	80. Ad Xantopulum.
A. ὁ παῖς ἐμός.*	T. μὴ κατόκνει ζητεῖν.
φύλ. τϟ.	Fol. 390.
πα. τῷ καβασιλᾷ δημητρίῳ.	81. Ad Cabasilam Demetrium.
A. ὅσα μέν.	T. ἀκραίφνους ἀπόδειξις.

†. Fabricius omisit δημητρίῳ.

φύλ. τϟβ.	Fol. 392.
πβ. τῷ αὐτῷ.	82. Ad eundem.
A. ἥκει.	T. εὐχαριςίας ἀποδίδοιμεν.
φύλ. τϟβ.	Fol. 392.
πγ. τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ βέκῳ.	83. Ad magnum oeconomum Becum.
A. λόγος.	T. σοι μύριας ὀφλήσομεν.
φύλ. τϟγ.	Fol. 393.
πδ. ἰωάννῃ.	84. Ad Ioannem.
A. σοῦ δ' ἐγχώριον.	T. ἄξιόν τι δοξείη φάσκειν.

†. Apud Fabricium sine inscriptione legitur et loco σοῦ habetur male σύ.

φύλ.

φύλ. τϟδ. Fol. 394.

πε. τῷ αὐτῷ. — 85. Ad eundem.

A. αἱ δεύτεραί πως φροντίδες. — T. ὑπογράφει τὴν δύναμιν.

†. Fabricio videtur inscripta ad Iosephum.

φύλ τϟη. Fol. 398.

πϛ. τῷ ἐφέσου. — 86. Ad Ephesium.

A. ἤρετό ποτε κολοιὸς ἀηδόνα. — T. μεγαλοφύεσι γράμμασιν.

†. Apud Fabricium inscribitur ad Matthaeum Ephesium.

φύλ. τϟθ. Fol. 399.

πζ. τοῖς ὁσιωτάτοις τρισὶ, τοῖς πρὸς οὓς ἔστειλε καὶ τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. — 87. Sanctissimis tribus, ad quos etiam scripta sua misit.

A. τὸ τῆς φιλαλληλίας. — T. καλῶν χορηγῷ δεξιά.

φύλ. υβ. Fol. 402.

πη. τῷ αὐτῷ. — 88. Ad eundem.

A. τοῦτο ἐκεῖνο. — T. χεῖρα προτείνων ἐγγύθεν.

†. Apud Fabricium Philanthropeno inscripta est.

φύλ. υδ. Fol. 404.

πθ. τῷ ἐπὶ τῆς τραπέζης. — 89. Ad mensae praefectum.

A. σὺ μὲν ἀριστάνδρων. — T. ἤδη καὶ ἀναμφίβολον.

†. Iam a Constantino M. Russiae Principem hoc insignitum titulo Gregoras lib. VII. scribit.

9

φύλ. υϛ. Fol. 406.

ϟ. τῷ πατριάρχῃ. 90. Ad patriarcham.

A. πίττακος μὲν ἐκεῖνος.* T. ἀποδιδοίημεν κρότους.

†. In Theupoli bibliotheca graeca p. 231.

φύλ. υϛ. Fol. 406.

ϟα... 91...

A. ἡ μὲν παροιμία. T. παρέχων βοήθειαν.

φύλ. υζ. Fol. 407.

ϟβ. τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως τῷ φιλανθροπηνῷ. 92. Ad imperatoris avunculum Philanthropenum.

A. ἐι θαῦμα.* T. πάσης ὑπέρτερα χάριτος.

†. Apud Theupolum nulli inscripta habetur.

φύλ. υι. Fol. 410.

ϟγ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ. 93. Ad magnum Domesticum.

A. πλάτων ὁ ἀριστῶνος.* T. ἐιεν αὐτοῦ τελούμενα.

φύλ. υιγ. Fol. 413.

ϟδ. τῷ αὐτῷ. 94. Ad eundem.

A. τοὺς μὲν τοῖς σώμασι.* T. καὶ ἀντίγραφα κομιεῖσθαι.

φύλ. υιγ. Fol. 413.

ϟε. τῷ αὐτῷ. 95. Ad eundem.

A. ἀνὴρ ὁυτοσί.* T. τοῦ δέοντος ὑπερόριον. ἔρρωσο.

φύλ. υιδ. Fol. 414.

ϟϛ. τῷ αὐτῷ. 96. Ad eundem.

A. συχνὸς παρ' ἡμᾶς.* T. ἐπαίνους χαρίσονται.

Φύλ. υιε.	Fol. 415.
ϟζ. τῷ αὐτῷ.	97. Ad eundem.
Α. σὺ καὶ συνετώτατος.*	Τ. τὴν πρὸς πατρίδα ἐπάνοδον.
Φύλ. υιε.	Fol. 415.
ϟη. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	98. Ad magnum Domesticum.
Α. οἷς τήμερον.*	Τ. καὶ εὐθυμίας ἀκμή.
Φύλ. υιζ.	Fol. 417.
ϟθ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	99. Ad magnum Domesticum.
Α. ἐγὼ δὲ πάνυ.*	Τ. καὶ ἡμῖν ἐν μέρει.
Φύλ. υκ.	Fol. 420.
ρ. τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως Φιλανθρωπήνῳ.	100. Ad avunculum imperatoris, Philanthropenum.
Α. ἐγὼ δ' ἐγνωκώς.*	Τ. καὶ φθεγγομέναις διδασκαλίαις.
Φύλ. υκα.	Fol. 421.
ρα. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	101. Ad magnum Domesticum.
Α. πολλοῖς τῶν πάλαι.*	Τ. τῶν ἀγαθῶν γνωριζόμενος.
Φύλ. υκδ.	Fol. 424.
ρβ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	102. Ad magnum Domesticum.
Α. ὀυ μικρόν τι.*	Τ. ὅθεν δή ποτε ὀχλουμένοις.
Φύλ. υκε.	Fol. 425.
ργ...* Ἀκούω σε δι' ἐφέσεως ἔχειν λόγους ὁρᾶν ἐμοὺς.	103.
	Τ. εἴ γε βούλοιο.

φύλ. υκη.	Fol. 428.
ρδ. τῷ ἀυτῷ.	104. Ad eundem.
A. οἶμαι σε θαυμάζειν.*	T. ὁπόθεν ἂν βουληθείης.
φύλ. υκθ.	Fol. 429.
ρε. ἐις τὸν βασιλέα.	105. Ad imperatorem.
A. ἐι καὶ μακρὰν.*	T. πόῤῥωθεν κατισάμενος.
φύλ. υλ.	Fol. 430.
ρς. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	106. Ad magnum Domesticum.
A. γινώσκοντες οἱ πολλοί.	T. τῆς ῥωμαίων τύχης ἀγαθόν.
φύλ. υλβ.	Fol. 432.
ρζ. τῷ μαγίστρῳ θεοδούλῳ.	107. Ad Magistrum Theodulum.
A. πολλοί μοι τὸν σόν.	T. χώραν σκιρτήμασιν.
φύλ. υλε.	Fol. 435.
ρη. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	108. Ad magnum Domesticum.
A. κύρος ὁ τῶν πέρσων.	T. ἀνθρωπίνου ἀντάξιε.
φύλ. υλς.	Fol. 436.
ρθ. τῷ ἀυτῷ.	109. Ad eundem.
A. ἐμοὶ δ' ἐκ τῶν τοῦ σολομῶντος ἀσμάτων.*	T. ἀπήλασε χρόνος.
φύλ. υλζ.	Fol. 437.
ρι. τῷ ἀυτῷ.	110. Ad eundem.
A. ἐι καὶ τοῖς ἀισθητοῖς.*	T. ἀδικίας θερμότερον.

φύλ. υλζ.	Fol. 437.
ρια. τῷ χαρτοφύλακι.	111. Ad Chartophylacem, seu sigilli patriarchalis custodem.
A. οἶμαι σε θαυμάζειν.*	T. ἡμετέραν ἐν τοῖς σοῖς.
φύλ. υλη.	Fol. 438.
ριβ. τῷ δεσπότη κυρίῳ μανουὴλ τῷ καντακουζήνῳ.	112. Ad Despotam D. Manuelem Cantacuzenum.
A. ἡμῖν δ' ἐκ πάνυ μακροῦ.*	T. καὶ φιλοῦντα φιλῶν.
φύλ. υμ.	Fol. 440.
ριγ. τῷ μητροπολίτῃ σίδης.	113. Ad metropolitam Sidae.
A. τοῖς πρὸς τόν.*	T. καὶ φιλοῦντας φιλῶν.
φύλ. υμγ.	Fol. 443.
ριδ. τῷ αὐτῷ.	114. Ad eundem.
A. φίλος μὲν σύ.*	T. καὶ συνθέσθαι χάριν.
φύλ. υμγ.	Fol. 443.
ριε. εἰς τὸν ῥῆγα τῆς κύπρου.	115. In regem Cypri.
A. οἱ πλεῖϛοι τῶν.*	T. καταλλήλαις βεβαίων.
φύλ. υμζ.	Fol. 447.
ριϛ. τῷ ἀκινδύνῳ.	116. Ad Acindynum.
A. ἐγένετό τις ἀνὴρ.	T. ὁμοῦ καὶ φιλούμενος.
φύλ. υν.	Fol. 450.
ριζ. τῷ ἡγουμένῳ τῆς μονῆς χορταΐτου μαξίμῳ.	117. Ad praepositum monasterii Chortaïtae Maximum.
A. ὀψὲ καὶ μόλις.	T. οἶδεν εὐχόμενος.

φύλ. υνβ.	Fol. 452.
ριη. τῷ μεγάλῳ λογαριάςῃ.	118. Ad magnum Logaristam, seu redituum publicorum administratorem.
A. μέγιςόν τι.	T. καὶ ὕδωρ ἐνέχει.

†. Apud Theupolum nulli inscribitur.

φύλ. υνβ.	Fol. 452.
ριθ. τῷ ἐφέσου.	119. Ad Ephesium.
A. σὺ καὶ νοῦς.	T. πονηραὶ καὶ παράνομοι.

†. Apud Theupolum anonymo inscripta.

φύλ. υνγ.	Fol. 453.
ρκ. τῷ σεβαςῷ καλοειδᾶ μιχάηλ.	120. Ad Sebastum Caloidam Michaelem.
A. τὸν πυθάγοραν.	T. πορεύεσθαι δόγματα.
φύλ. υνϛ.	Fol. 456.
ρκα. τῷ ἀυτῷ.	121. Ad eundem.
A. ὁ παρὼν ἡμέτερος.*	T. κατακαυχᾶσθαι τῶν λόγων.
φύλ. υνζ.	Fol. 457.
ρκγ. τῷ πρωτοσεβάςῳ.	123. Ad Protosebastum, seu Prim-Augustum.
A. σὺ δὲ, ὦ βέλτιςε.	T. ὁλοσχερῶς ἀποτρίβεσθαι.
φύλ. υξγ.	Fol. 463.
ρκδ. Ἀθανασίῳ τῷ παλαιολόγῳ.	124. Ad Athanasium Palaeologum.
A. σὲ θαυμάζειν.	T. βελτίω καὶ σώζοντα.

Φύλ. υξη.	Fol. 468.
ρκε. τῷ σοφῷ.	125. Ad sapientem.
A. ἐμοὶ δὲ ἐι τις.	T. κατεψηφίζετο πρότερον.

†. Apud Fabricium anonymo inscripta.

Φύλ. υοα.	Fol. 471.
ρκς. Ἀνδρονίκῳ τῷ ζαρίδῃ.	126. Ad Andronicum Zaridam.
A. ἐισὶν ὅι σε φασί.	T. τοὺς ἐπαίνους καρπούμενος.

Φύλ. υοδ.	Fol. 474.
ρκζ. τῷ ἀβαλάντῃ.	127. Ad Abalantam.
A. ἐι μηδὲν ἦν ἕτερον.*	T. ἐμὰς ὑποσχέσεις ἐκόντος.

†. Apud Theupolum nulli inscripta est.

Φύλ. υοε.	Fol. 475.
ρκη. τῷ μετοχίτῃ.	128. Ad Metochitam.
A. ἐπαίνειν σε τῆς γνώμης.	T. περιμένειν ἑταιρίας.

†. Apud Fabricium anonymo inscripta.

Φύλ. υος.	Fol. 476.
ρκθ. τῷ συναδήνῳ.	129. Ad Synadenum.
A. ἡμεῖς δὲ ταῖς τῶν.	T. καταψευδομένον ἀληθείας.

†. Apud Fabricium anonymo inscripta.

Φύλ. υοζ.	Fol. 477.
ρλ. τῷ σεβάςῳ καλοειδᾷ.	130. Ad Sebastum Caloidam.
A. τὴν ἀλώπεκα.	T. οἶδε μνηστεύεσθαι.

φύλ. υπα.	Fol. 481.
ρλα. τῷ πρωτοβεστιαρίῳ.	131. Ad Protovestiarium.
Α. διὰ χρόνου σά.	T. αἴθερος αἰθρίαν.
φύλ. υπα.	Fol. 481.
ρλβ. τῷ πρωτονοταρίῳ τῷ λαμπήνῳ.	132. Ad Protonotarium Lampenum.
Α. ἔθνος ἐστὶ περσικόν.	T. τοῖς ἀγαθοῖς δωρούμενος.
φύλ. υπε.	Fol. 485.
ρλγ. τῷ πεπαγωμένῳ.	133. Ad Pepagomenum.
Α. πολλάς σοι πολλῶν.	T. καὶ συμπαθεστάτῃ ψυχῇ.

†. Apud Theupolum anonymo inscripta.

φύλ. υπε.	Fol. 485.
ρλδ. τῷ αὐτῷ.	134. Ad eundem,
Α. πάνυ μοι εὐφυῶς.*	T. ὑπ' αὐτῶν ἀνακηρυττόμενος.
φύλ. υπζ.	Fol. 487.
ρλε. εἰς τὸν βασιλέα.	135. Ad imperatorem.
Α. τὸν μνηστάρχου φασί.*	T. τῷ χρηστῷ προμηθεῖ.
φύλ. υπθ.	Fol. 489.
ρλς. τῷ παρακοιμωμένῳ ἀποκαύκῳ.	136. Ad accubitorem Apocaucum.
Α. ἀναξάγοραν ἐρωτηθέντα.*	T. ἄμαχος κατιστάμενος.
φύλ. υϟ.	Fol. 490.
ρλζ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	137. Ad magnum Domesticum.
Α. τουτὶ τὸ βιβλίον.*	T. καὶ τὸ κράτος ἔχειν ἐν ἅπασι.

φύλ.

φύλ. υϟα.

Fol. 491.

ρλη. τῷ ἑταιριάρχῃ τῷ ἀποκαύκῳ.

138. Ad Hetaeriarcham, seu cohortis sociorum praefectum, Apocaucum.

A. τῶν μακρῶν καὶ πολλῶν.*

T. σεμνυνόμενοι τοῖς τοιούτοις.

φύλ. υϟβ.

Fol. 492.

ρλθ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.

139. Ad magnum Domesticum.

A. σὺ καὶ παρὼν.*

T. αὐτοῖς ἀιεὶ χαριζόμενος.

φύλ. υϟε.

Fol. 495.

ρμ. τῷ αὐτῷ.

140. Ad eundem.

A. εἰς τὰ ἀκριβὲς εἰδὼς.

T. πλέκειν σοι.

φύλ. υϟζ.

Fol. 497.

ρμα....

141....

Puto, te mirari sapientissime.

A. οἶμαι σε θαυμάζειν σοφώτατε.*

T. περιδρόμους διαπεράνωμεν.

φύλ. υϟθ.

Fol. 499.

ρμβ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.

142. Ad magnum Domesticum.

A. ἀντίγονος ὁ μετὰ γε.*

T. ἀνδρᾶσι προσήκουσι.

φύλ. υϟθ.

Fol. 499.

ρμγ. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.

143. Ad magnum Domesticum.

A. σὺ μὲν, ἄριστε.*

T. ὑπερβολαῖς δυνάμεθα.

φύλ. φβ.	Fol. 502.
ρμδ. τῷ Φιλανθρωπηνῷ τῷ θείῳ τοῦ βασιλέως.	144. Ad Philanthropenum, avunculum imperatoris.
A. ὥσπερ καλάμη καὶ κηρὸς.*	T. χορηγούμενος δεξιᾶς.
φύλ. φδ.	Fol. 504.
ρμϛ. τῷ μεγάλῳ ἑταιριάρχῃ.	146. Ad magnum Hetaeriarcham.
A. ὁ παρὼν τὴν ὄικησιν.*	T. τῆς φύσεως χάρισιν.
φύλ. φδ.	Fol. 504.
ρμζ. τῷ Θεσσαλονίκης Ἰγνατίῳ.	147. Ad Ignatium Thessalonicensem.
A. ἄλλῳ μὲν ἴσως.*	T. τοῦ πνεύματος ὄργανον.
φύλ. φε.	Fol. 505.
ρμη. τῷ μεγάλῳ δομεστικῷ.	148. Ad magnum Domesticum.
A. ἐμὲ δὲ πολλοῖς.*	T. ὑπέρτερος ἀσκληπίου.
φύλ. φζ.	Fol. 507.
ρμθ. τῷ αὐτῷ.	149. Ad eundem.
A. οἶσθα τὸν παρόντα.*	T. ὅπου περ ἂν ἐθελείης.
φύλ. φζ.	Fol. 507.
ρν. τῷ αὐτῷ.	150. Ad eundem.
A. ἐχρῆν ἄρα μὴ μόνον.*	T. ἐνοδαθεῖναι βουλήσεως.
φύλ. φθ.	Fol. 509.
ρνα. Ἰγνατίῳ τῷ μητροπολίτῃ.	151. Ad Ignatium metropolitam.
A. ὥσπερ τὰ μουσικὰ.*	T. ἡμετέρας ἄρδων ψυχάς.

φύλ. φια.	Fol. 511.
ρνβ. τῷ θεσσαλονίκης ἰγνατίῳ.	152. Ad Ignatium Thessalonicensem.
A. ἐμὲ δὲ τὰ σά.*	T. ἐμέ τε καὶ σε.
φύλ. φιγ.	Fol. 513.
ρνγ. τῷ αὐτῷ.	153. Ad eundem.
A. οὐκ ἐλάχιστον εἶναι νομίζω.*	T. θερμοτέραις ἀσθενείαν.
φύλ. φιε.	Fol. 515.
ρνδ. τῷ αὐτῷ.	154. Ad eundem.
A. σὲ δ' εἰς τοῦτο τύχης.	T. δυνάμενος ἕπεσθαι.
φύλ. φιε.	Fol. 515.
ρνε. τῷ σακελλίῳ.	155. Ad Sacellium.
A. περὶ ὧν σοι.*	T. κατὰ σε πυκνότερον.
φύλ. φιζ.	Fol. 517.
ρνϛ. τῷ αὐτῷ.	156. Ad eundem.
A. πολλοὶ πολλάκις προσήνεγκαν.*	T. καὶ σωτῆρι θεῷ.
φύλ. φιζ.	Fol. 517.
ρνζ. τῷ σοφῷ δημόκλει.	157. Ad sapientem Democlem.
A. τὸν νικοκλέα φασὶν.	T. ἡμεῖς ἐπευχόμεθα.
φύλ. φιθ.	Fol. 519.
ρνη. τῷ σοφῷ κλεοδήμῳ.	158. Ad sapientem Cleodemum.
A. τὴν μὲν ἐπικτήτου.	T. ὅσα μὴ καθήκει.

†. Apud Fabricium Leontio inscribitur. In fine huius legitur: ἐξισώθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, adaequatum et hoc suo prototypo.

Φύλ. φκ.	Fol. 520.
Τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογήτου μαξίμου περὶ τῶν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ κατὰ σεβήρου.	Sancti et confessoris Maximi de rectis ecclesiae dogmatibus et adversus Severum.
A. καλῶς ἔχειν.	T. καὶ τῶν ἁγίων, ἀμήν.

†. Supra in margine scriptum: πρὸς ἰωάννην κουβικουλάριον, ad Ioannem Cubicularium. Extat tomo 2do operum p. 259. Tituli non ita accurate notantur in codice, ut in editione.

Φύλ. φλζ.	Fol. 537.
Τοῦ αὐτοῦ. Τῷ εὐλογημένῳ μου δεσπότῃ κυρίῳ πέτρῳ ἰλλουστρίῳ μάξιμος ταπεινὸς μονάζων. λόγος ἐπίτομος κατὰ τοῦ σευέρου δογμάτων.	Eiusdem. Celebri meo despotae domino Petro illustri Maximus humilis monachus. Sermo brevis contra Severi dogmata.
A. ἔδειξεν ὡς ἀληθῶς.	T. καὶ ἄπταιστον γνῶσιν.

†. Extat p. 291. edit. cit.

Φύλ. φμε.	Fol. 545.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ κοινοῦ καὶ ἰδίου, τουτ' ἔστι οὐσίας καὶ ὑποστάσεως προς κοσμᾶν τὸν θεοφύλακτον διάκονον ἀλεξανδρίας.	Eiusdem de communi et proprio, id est, substantia et hypostasi ad Cosmam, Dei amantem diaconum Alexandriae.
A. ἐπειδή περ πολύς.	T. δεδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας.

†. Ext. tom. 2. p. 313. cit. ed. ubi in titulo legitur: θεοφιλέστατον. In hoc codice desunt quaepiam. Nam usque ad tit. ὅτι μὴ ταὖτον κ. τ. λ. non nisi duo folia exarata habentur, cum in editione octo sint. Discrimen adverti in editione p. 315.

lin. 13. post haec: *καὶ τὴν Φαύλην*, in codice p. 546. lin. 1. sic continuatur: *κοινῶς διαφορὰν τῷ εἴδει συναπτόμενος εἰσῆγε καὶ τὴν ἄλλου πρὸς ἄλλον τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εἶδος ἀναγομένων ἀτόμων ἐποίει διάκρισιν.* Illud ipsum, quod occurrit in editione p. 326. lin. 6.

Φύλ. φν.	Fol. 550.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μάρινον, τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον.	Eiusdem ad Marinum, sanctissimum presbyterum.
A. *σκοπὸν θέμενος.*	T. *τῆς κτίσεως σὺν πατρὶ κ. τ. λ.*

†. Ext. tom. 2. p. 1. cit. ed.

Φύλ. φνζ.	Fol. 557.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς περὶ ἐνεργειῶν καὶ θελημάτων πραγματείας κεφ. ν.	Eiusdem ex tractatu de operationibus et voluntatibus caput L.
A. *ἀλλὰ τούτοις.*	T. *συνεπιθεωρεῖται διαίρεσις.*

†. Extat p. 18. Marino inscripta.

Φύλ. φνθ.	Fol. 559.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς πραγματείας κεφ. να.	Eiusdem ex eodem tractatu caput LI. ext. p. 22.
A. *ἀλλὰ μηδείς.*	T. *ἐρείδουσαν ὀλισθήματα.*
Φύλ. φξδ.	Fol. 564.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πύρον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον.	Eiusdem ad Pyrum sanctissimum presbyterum.
A. *τὴν ἁγίαν σοῦ.*	T. *τοῦ βίου θεραπεύει.* p. 343.

φύλ. φξϛ. Fol. 566.

Παρασημείωσις τῆς γενομένης ζητήσεως κ. τ. λ.

A. τί σοὶ κακὸν ἐποιήσαμεν.

Adnotatio factae quaestionis etc.

T. ἐκκλησίας. χάριτι κ. τ. λ.

†. Est disputatio S. Maximi cum Pyrrho, quae extat tom. 2. operum p. 159. in praemissa adnotatione loco Maximi semper Megistus ponitur.

φύλ. φπε. Fol. 585.

Διάλογος τοῦ μεγάλου μαξίμου μετὰ θεοδοσίου, ἐπισκόπου καισαρείας βιθυνίας.

A. τὰ κεκινημένα.

Dialogus magni Maximi cum Theodosio, episcopo Caesareae Bithyniae.

T. καὶ ἀληθεῖς μάρτυρας τοῦ χῦ. t. 1. p. 44.

φύλ. φϟη. Fol. 598.

Ἐξήγησις τῆς γεγονυῖας κινήσεως μεταξὺ τοῦ μακαρίου καὶ ὁμολογήτου ἀββᾶ μαξίμου καὶ τῶν ἀρχόντων τοῦ παλατίου ἐπὶ σεκρέτου.

A. τῇ ἡμέρᾳ.

Relatio motionis factae inter beatum et confessorem Maximum et Principes palatii in secretario.

T. καὶ μαρτύρων ἀμήν. t. 1. p. 29.

φύλ. χε. Fol. 605.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀναστάσιον μονάζοντα, τὸν ἑαυτοῦ μαθητήν.

A. χθὲς ὀκτώ.

Eiusdem ad Anastasium monachum, discipulum suum.

T. τῆς αὐτῆς χάριν αἰτίας. p. 41.

Φύλ. χϛ.	Fol. 606.
Εἰς τὸν βίον καὶ τὴν ἄθλησιν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογήτου μαξίμου.	In vitam et conflictum sancti patris nostri et confessoris Maximi.
A. καὶ πάντων μὲν.	T. ἐν τοῖς πράγμασι καταπράξασθαι. t. 1. p. 1.
Φύλ. χκε.	Fol. 625.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς γεώργιον τὸν ὁσιώτατον ἡγούμενον καὶ πρεσβύτερον ἐπερωτήσαντα δι' ἐπιςολῆς περὶ τοῦ κατὰ χριςὸν μυςερίου.	Eiusdem ad Georgium sanctissimum Abbatem et presbyterum interrogantem per epistolam de Christi mysterio.
A. Νοῦν μὲν τὸν.	T. παρεχομένῳ, ᾧ ἡ δόξα. t. 2. p. 27.
Φύλ. χκϛ.	Fol. 626.
Ὅροι διάφοροι.	Variae definitiones. Ext. tom. 2. p. 78.
A. οὐσία καὶ φύσις.	T. ὁρμή τε καὶ κίνησις.
Φήλ. χκζ.	Fol. 627.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς μάρινον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον.	Eiusdem ad Marinum, sanctissimum presbyterum.
A. σκοπὸν θέμενος.	T. παρεχόμενος, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat tom. 2. p. 1. et est idem cum superiore p. 550.

Φύλ. χλδ.	Fol. 634.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον κύπρου κυρίον νίκανδρον.	Eiusdem ad sanctissimum episcopum Cypri, dominum Nicandrum.
A. αὐτός.	T. καὶ φρουρεῖσθαι, ἀμήν. t. 2. p. 46.

Φύλ. χμγ.	Fol. 643.
Τοῖς κατὰ τήνδε τὴν σικέλων Φιλόχριςον νῆσον παροικοῦσιν ἁγίοις πατράσιν ἡγουμένοις τε καὶ μονάζουσι καὶ ὀρθοδόξοις λαοῖς μαξίμος, ταπεινὸς καὶ ἁμαρτωλὸς ἀνάξιος δοῦλος τοῦ θεοῦ.	Ad Christi amantem Siciliae insulam incolentes Patres, Abbates et Monachos, atque orthodoxis populis Maximus, humilis ac peccator indignus Dei servus.
A. εἰρήνη πολλή.	T. καὶ ἀνάπαυσιν. t. 2. p. 58.

Φύλ. χμθ.	Fol. 649.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἐπίτομος πρὸς πέτρον ἰλλούςριον κατὰ τῶν σεβήρου δογμάτων.	Eiusdem sermo brevis ad Petrum illustrem contra Severi dogmata.
A. ἔδειξεν, ὡς ἀληθῶς.	T. καὶ ἄπταιςον γνῶσιν. t. 2. p. 291.

Φύλ. χνϛ.	Fol. 656.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην κουβικουλάριον ὀρθῆς ὁμολογίας ἔκθεσις.	Eiusdem ex rectae confessionis expositione ad Ioannem Cubicularium.
A. πρὸ δὲ πάντων.	T. ζωῆς καὶ τάξης.

†. Extat tom. 2. p. 264. Sequuntur adhuc tituli: περὶ διαφορᾶς κ. τ. λ. ut in editione a pag. 264. usque ad p. 287. ubi codex noster hisce desinit: πρὸς τὸ τυχεῖν τῆς αἰωνίου ζωῆς καὶ τάξης, adeoque mutilus est.

Φύλ. χο.	Fol. 670.
Τοῦ αὐτοῦ.	Eiusdem.
A. ὅτι τὰ μὲν καθ' ὑπόςασιν.	T. καθ' ἕνωσιν γέγονεν.

†. Videtur esse excerptum, uti sequentia.

Φύλ.

φύλ. χοα.	Fol. 671.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς πύρρον ἐπιςολῆς.	Eiusdem ex epistola ad Pyrrhum.
A. ταύτην ὁλοσχερῶς.	T. περιγραφὴν καὶ τὰ ἑξῆς, t. 2. p. 544.
φύλ. χοβ.	Fol. 672.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς πύρρον διαλέξεως.	Eiusdem ex disputatione cum Pyrrho.
A. τί οὖν ὁ ἓν θέλημα.	T. ἐπὶ χριςοῦ λεγομένην, t. 2. p. 160.
φύλ. χοθ.	Fol. 679.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν πρὸς γαῖον τὸν θεραπευτὴν ἐπιςολὴν τοῦ ἁγίου διονυσίου ἀρεοπαγίτου.	Eiusdem in epistolam Dionysii Areopagitae ad Caium discipulum.
A. πῶς φησὶ ἰησοῦς.	T. πληρώσαντας, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat in Eusebii operum tom. II. p. 74. edit. Antwerp. initium expositionis usque ad ἀληθῶς ἄνθρωπος ὤν. Mox alia sequuntur: ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἁπλῆν ἐκδοχὴν τῆς ἁγίας γραφῆς, ὡς πάντων αἴτιος ὁ θεὸς πᾶσι σημαίνεται κ. τ. λ. desinit exaratis quatuor foliis: καὶ πατὴρ καὶ μέλλοντος αἰῶνος γέννων πνεύματι δι' ἀγάπης καὶ γνώσεως τοὺς τῶν ἄνω κόσμον πληρώσαντας. αὐτῷ δόξα, κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

φύλ χπδ.	Fol. 684.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκ τοῦ περὶ τοῦ υἱοῦ πρώτου λόγου τὸ διὰ τοῦτο μονὰς ἀπαρ-	Eiusdem in id ex prima de filio oratione: Idcirco unitas in binari-

χῆς εἰς δυάδα κινηθεῖσα μέχρι τριάδος ἔστη.

A. πᾶν κατὰ φύσιν.

um mota in trinitate constitit.

T. ἐν τρισὶν προστάσεσι.

†. Est Gregorii Naziant. p. 563. edit. Paris.

φύλ. χπε.

Fol. 685.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ διὰ τοῦτο μονὰς ἀπαρχῆς καὶ πάλιν εἰς τὸ ἐκ τοῦ β̄ εἰρηνικοῦ. μονάδος μὲν κινηθείσης διὰ τὸ πλούσιον δυάδος δὲ ὑπερβαθείσης. ὑπὲρ γὰρ τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος, ἐξ ὧν τὰ σώματα. τριάδος δὲ ὁρισθείσης διὰ τὸ τέλειον.

A. εἰ μὲν τὴν δοκοῦσαν.

Eiusdem in id: Idcirco unitas principio et rursum in id, ex secunda oratione de pace. Unitate quidem mota ob divitias, bonario autem superato. Deitas enim supra materiam et formam, ex qua corpora constant. Trinitate verò ob perfectionem definita.

T. καθέστηκε γνῶσις.

†. Est quoque Gregorii Naziant. oratio ibidem extans p. 210. Oxonii scholia huius Maximi in Gregorium Naz. esse edita dicuntur, quae fors eadem sunt, utpote parvae quoque molis.

φύλ. χπς.

Fol. 686.

Τοῦ αὐτοῦ· πῶς χρὴ νοεῖν τὸ ἐν τῷ ἁγίῳ συμβόλῳ λεγόμενον, σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ μαρίας τῆς παρθένου.

A. ὁ τοῦ θεοῦ λόγος.

Eiusdem: quomodo intelligendum est dictum in sancto symbolo, incarnatum de spiritu sancto et Maria virgine.

T. καὶ σάρκα τῷ πνεύματι.

†. Extat tom. I. p. 304. inter quaestiones et responsiones. At responsio hìc alia est: ὁ τοῦ θεοῦ

λόγος ὅλος οὐσία πλήρης ὑπάρχων. θεὸς γὰρ καὶ ὑπόστασις ὅλος ἀνελλιπής. υἱὸς γάρ· κενωθεὶς μὲν σπορὰ γέγονεν τῆς οἰκείας σαρκὸς, ἀῤῥήτῳ δὲ συλλήψει συντεθεὶς, αὐτὸς ὑπόστασις γέγονε. τῆς προσληφθείσης ἐκ τῶν παρθενικῶν αἱμάτων σαρκὸς, προκαθαρθείσης κατὰ τὴν θεολόγων φωνὴν τῆς παρθένου καὶ ψυχὴν καὶ σάρκα τῷ πνεύματι.

φύλ. χπϛ.	Fol. 686.
Ἐπειδὴ γρηγόριος ὁ νύσσης ἐν τῷ ἑαυτοῦ συγγράμματι κ. τ. λ.	
	T. ἀναίτιον τῆς ἁμαρτίας.

†. Extat tom. I. p. 304.

φύλ. χπϛ.	Fol. 686.
Περὶ ἑνώσεως καὶ διαφορᾶς.	De unitate et differentia.
A. ἕνωσίς ἐστι διεστώτων πραγμάτων κοινωνικὴ συνδρομή.	T. ὑποστατικὴν ἔχει διαφοράν.

†. Inter Maximi definitiones varias has non inveni.

φύλ. χπϛ.	Fol. 686.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.	Eiusdem de duabus naturis domini et servatoris nostri Iesu Christi.

†. Extat tom. II. p. 78.

φύλ. χπη.	Fol. 688.
Ἐρώτησις· πῶς λέγοντες θεὸν μὲν ἕνα, τρεῖς δὲ ὑποστάσεις κ. τ. λ.	Quaestio: Quomodo dicentes Deum quidem unum, tres verò hypostases?

†. Sunt X. quaestiones et responsiones theologicae, ultima est: *τί ἐςὶν ἤ τό γε ἀκριβέςερον εἰπεῖν.*

Φύλ. χϟα.	Fol. 691.
Περὶ εὑρήσεως τοῦ ἱεροῦ τῶν χριςιανῶν πάσχα.	De inventione sacri Christianorum paschatis.
A. *τέσσαρά τινα παραγνωκέναι σε δεῖ.*	T. *πάσχα εἴσομεθα.*
Φύλ. χϟβ.	Fol. 692.
Παράδοσις σύντομος τῆς εὑρήσεως τοῦ ἡλιακοῦ κύκλου.	Tractatus brevis de inventione cycli solaris.
A. *τῶν ἀπὸ κτίσεως ἐτῶν.*	T. *μηδόλως σε φευγέτω.*

†. In fine legitur: *Ἐμμανουῆλος εὐβένεις ὁ ἐκ μονεμβασίας ἔγραψε,* Emmanuel Eubenes Monembasianus scripsit.

Φύλ. χϟγ.	Fol. 693.
Γρηγορίου σχολαρίου βιβλίον περὶ ὀρθοδόξης πίςεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.	Gregorii Scholarii liber de orthodoxa fide, in quo et de processione spiritus sancti.
A. *καὶ πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις.*	T. uti infra.

†. Alias semper Georgius scribitur. Sed et legendo initium perspexi, aliud hic agi, quam quod in titulo dicitur. Sic enim habe: *καὶ πᾶσι μὲν τοῖς ἄλλοις τῶν ὄντων ὁ τοῦ εἶναι καὶ ζῆν ἐμπέφυκεν ἔρως κ. τ. λ.* in quo exordio ait: omnia, quae essent, vitam amare, hominem verò vel maxime, ideoque eum et diem nativitatis suae celebrare et gaudere. Nunquid verò gaudendum et celebrandum diem

esse, quo ex servis filii Dei facti essemus? Et quis nisi B. V. M. post Deum talium bonorum causa? Ex quo patet, in laudem Deiparae sermonem esse. Sed et finis id confirmat: *καὶ σὺ, πάρθενε καὶ θεότοκε, ἡ μόνη μεσίτις ἡμῖν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα δεσπότην, ᾧ πρέπει δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ πατρὶ κ. τ. λ.*

φύλ. ψλζ.	Fol. 737.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ θεολόγου λόγος περὶ φιλοπτωχείας.	Sancti patris nostri Gregorii theologi sermo de amandis pauperibus. Cum lacuna p. 741.
A. *ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ συνπένητες.*	T. *σκηνὰς ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.*

Codex XI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto, sat nitido, foliorum 468, subinde mutilus, collatus cum antigrapho suo, exaratus Saec. XVI. a Petro Carneade Epidaurio, in folio, bene conservatus et inscriptus.

Πρόκλου πλατωνικοῦ διαδόχου τῶν εἰς τὸν παρμενίδην τοῦ πλάτωνος ἑπτὰ βιβλίων.	Procli Platonici Diadochi commentariorum in Parmenidem. Platonis libr. VII.
A. *εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις, ποδηγῆσαι.*	T. Uti infra.

†. Hic est titulus minio exaratus, sed in margine additur aliena manu: *καὶ εἰς φαῖδρον.* At hoc non Procli est, sed Hermiae, ut infra videbis. Nondum nec graece, nec latine editi feruntur. Finito libro V. hic titulus occurrit: *ἀρχὴ τῶν παρὰ τῶν*

παρμενίδη ἐννέα περὶ τοῦ ἑνὸς ὑποθέσεων, cum hoc Platonis textu: εἶεν δὴ φᾶναι, ἐι ἓν ἐστι κ. τ. λ. Mox sequitur titulus: ἀρχὴ τοῦ ϛ βιβλίου τοῦ πρόκλου. Finito hoc sexto libro perperam scribitur: ἀρχὴ τοῦ δευτέρου (γρ. ἑβδόμου) βιβλίου πρόκλου. Septimus hic et ultimus liber dividitur in novem hypotheses, in quarum primae fine, qui est: οὐχ οὕτω, ναί, haec notantur: μέχρι ὧδε τὰ τοῦ πρόκλου, ἢ μέχρι τῆς πρώτης ὑποθέσεως ὅλης. ἐλλείπει δὲ ἡ ἐξήγησις τοῦ τελευταίου τοῦ τεμμαχαίου, huc usque ea, quae sunt Procli, seu usque ad primam integram hypothesin. Deficit verò expositio ultimi fructuli. Tunc incipit secunda hypothesis sic: ὅρα δὲ ἐξαρχῆς. v. Platonis edit. H. Stephani tom. III. p. 142. Ex quibus apparet, reliquas octo hypotheses non esse Procli, sed Damascii, Marini, successoris Procli in schola Atheniensi, discipuli, v. Lambec. L. VII. p. 41. Fabricii Tom. VIII. p. 530. Desinit verò in haec: καθὼς συντέθεται ὁ προσδιαλεγόμενος. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 116.

φύλ. τι.	Fol. 310.
Ἑρμείου φιλοσόφου τῶν ἐις τὸν πλάτωνος φαῖδρον σχολίων βίβ. γ.	Hermiae philosophi scholiorum in Platonis Phaedrum libri tres.
A. ὁ σωκράτης ἐπὶ ἐνεργεσίᾳ.	T. Uti infra.

†. Manuscriptum hoc asservatur in multis bibliothecis, nec graece, nec latine adhuc editum. At in anecdotis graecis Io. de Villoison legitur, quod cl. Baffi ea mox editurus sit una cum graecorum codicum recensione. Desinit ultimus liber hisce: τὰ γὰρ ἀυτὰ ἐυχόμεθα καὶ τοῖς φίλοις, ἅπερ ἀν᾽ ἑαυτοῖς ἐυξαίμεθα. In fine scriptum: ἐγράφη ὑπ᾽

ἐμοῦ πέτρου καρνεάδου τοῦ ἐπιδαυρίου ἐν ἰουεναιτίοις ᾳφμθ μαΐῳ δ., exaratum a me Petro Carneade Epidaurio Venetiis A. 1549. 4. May. Item: καὶ τοῦτο ἐξισώθη τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ, etiam hoc adaequatum prototypo suo. Adde: προσεμένη παρεδιωρθώθη προσιεμένη. καὶ εὑρίσκεται καὶ δένδρων ἀντὶ δένδρων. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 116.

Codex XII.

Chartaceus, charta solida ac laevigata, titulis et initialibus rubre distinctis, charactere minuto, nitido et ligato, in folio, Saec. XVI. medio exaratus ab Emmanuele Eubeni Monembasiano, foliorum numero 599. cum correctionibus marginalibus, probe conservatus et inscriptus.

Ψαλτήριον τῷ δαυίδ. Μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ.	Davidis psalterium. Beatus vir etc.
Ἐυσεβίου καισαρίας. Μακαριότητος μὲν.	Eusebii Caes. Beatitudinis quidem.
	T. ἀλλὰ τὰ ἀνθρώποις φίλα τε καὶ ἡδέα.

†. Est tom. I. catenae in psalmos. Patres vero in decursu obvii sunt: Eusebius Caes., Basilius Capp., Origenes, Theodorus, Theodoretus, Asterius, Didymus, Athanasius, Hesychius, Cyrillus, Aquila, Gregorius, Apollinarius, Io. Chrysostomus, Victor etc. Differt a catena editionis Corderianae, ubi initio eadem quidem, sed alia verborum constructio habetur. En! Μακαριότητος μὲν κατὰ φύσιν ἅπαντες ὀρεγόμεθα, ἀλλ᾽ ἐπέιπερ ἀγνοοῦντες τινὲς ἐν τοῖς σωματικοῖς ἀγαθοῖς ταύτην εἶναι νομίζουσιν, εἰκοτῶς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν τῆς ὑμνωδίας πεποίηται περὶ τοῦ μακαρίου τέλους διδάσκων τὸν ἀρετῆς ἐπιβαίνοντα, ὡς δὲ σπανίων τῶν τόδε κατ-

ορθοῦντων ἕνα μόνον ὑπέθετο κ. τ. λ. Psalmi et diapsalmata semper minio exarata et inserta expositioni. In fine psalmi LIV. librarius haec addidit: τέλος τοῦ πρώτου τόμου, ἐγράφει (sic) ὑπὸ χειρὸς ἐμοῦ, ἐμμανουήλου τοῦ ἐυβένει τοῦ ἐκ μονεμβασίας ἔτους ἀπὸ χριστοῦ γεννήσεως ͵αφν. κατὰ μῆνα ἰουλ. κ. ἀμήν, finis tomi primi scriptum est manu mea Emmanuelis Eubene Monembasiani anno a Christo nato 1550. mens. Iul. 20. Amen. Reliqui autem psalmi, usque ad 65 inclusive, adhuc in hoc volumine continentur. Cum hi duo codices Venetiis a Manuele Embene scripti sint, suspicor, eos esse transscriptos ex bibliotheca D. Marci. Nam ibi a Theupolo psalterium cum catena Patrum describitur pag. 19. Cod. XVII. in quo iisdem verbis prima catenae expositio ex Eusebio Caesar. incipit.

Memoratur etiam catena in cantica, nec cum editione Corderiana convenire dicitur. Id miror, illum codicem non plurium foliorum, quam 430 esse, cum hic duo codices sint et primus iam 599 fol. numeret, nisi minuta ibi scriptura sit. In nostro enim codice lineae valde a se distant et lati margines sunt. Discrimen adhuc adverti, non tot ibi Patres notari. Sed non omnes quoque illum notare voluisse autumo. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 33.

Codex XIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus et expositorum nominibus cinnabari notatis, in folio, Saec XVI. medio exaratus ab Emmanuele Bembene Monembasiano, collatus cum antigrapho, foliorum 592, bene conservatus et inscriptus.

Εἰς

Ἐις τὸ τέλος ἐν ὕμνοις ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ δαβίδ. ὁ Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς κ.τ.λ.

Πάλιν κἀνταῦθα τῶν ἀποςόλων τὸ πρόσωπον εἰσάγεται κ. τ. λ.

In finem in hymnis psalmus cantici Davidis. Deus misereatur nostri etc.

T. εὐχαριςηρίους ᾠδὰς ἀφιέντα.

†. Est hic tomus secundus catenae Patrum in psalterium totum a psalmo LVI. usque ad finem. Patres in decursu obvii sunt: Theodorus, Hesychius, Eusebius, Apollinarius, Diodorus, Severus Antioch., Io. Chrysost., Basilius Caes., Gregor. Nyss., Ioan. episc. Alex., Nicolaus presb., Eudoxius philos., Hippolytus episc. Rom., Origenes, Victor aliique anonymi. Non in psalterium tantum, sed et in cantica Moysis etc. In fine scriptor addidit: Καὶ ὁ παρὼν τόμος β̄ ἐτελειώθη διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐμμανουήλου τοῦ βεμβαίνη τοῦ μονεμπασίας κατὰ μῆνα νοέμβριον πέμπτῃ φθίνοντος, ἔτους χιλιοςοῦ, πενταποσιοςοῦ πεντεκοςοῦ, ἐνετίησι, praesens etiam liber completus est manu mea Emman. Bembene Monembasiani mensis Novemb. 26. A. 1550. Venetiis. Item: Ἐξισώθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀντίγραφον, etiam hoc adaequatum antigrapho suo. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 35.

Codex XIV.

Chartaceus, charta spissa ac laevigata, titulis, initialibus et expositorum nominibus minio distinctis, literis nitidis, in folio, constans foliis 460, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI. exaratus, optime conservatus et inscriptus.

Συναγωγὴ ἐξηγήσεων εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν ἐκ διαφόρων ἁγίων πατρῶν, καὶ διδασκάλων συλλεχθεῖσα περὶ (παρὰ) τοῦ ἀρχιεπισκόπου κύπρου κυρίου νικολάου τοῦ μουζάνου. τοῦ μεγάλου βασιλείου προθεωρία.

Collectio expositionum in prophetam Isaïam ex variis sanctis patribus facta ab archiepiscopo Cyprio, D. Nicolao Muzano. Magni Basilii protheoria.

A. *ἀρχομένους ἡμᾶς τῆς διασαφήσεως κ. τ. λ.*

T. *ἰδεῖν θεὸν ἠξιώθη.*

Θεοδωρήτου. τῆς μέντοι προφητικῆς συνθήκης τὰ μέν ἐςι σαφῆ κ. τ. λ.

Theodoreti. Dictorum propheticorum alia quidem clara sunt.

T. *πανάγιον πνεῦμα, ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Catenae huius patres obvii sunt: Theodoretus, Basilius, Cyrillus, Chrysostomus, Gregorius Theol., Theodorus Heracl., Eusebius Caes., Eusebius Emes., Theodotion, Maximus, Athanasius, Isidorus Pelus., Gregorius Nyss., Dionysius, Severus.— Nil de hoc Nicolao Muzano reperire potui vel in tanto catalogorum numero. Cum noster Codex Saec. XVI. exaratus esse, ex charactere satis noscatur, mirum, quid tandem de exemplari, ex quo nostrum descriptum est, factum sit. Meritò dubitandum, an verum illud nomen fuerit. Et cum de Nicolao Muzalo, archiepiscopo primum Cyprio, dein Constantinopolitano legam (apud Fabricium tom. X. p. 295. item in Banduri antiquit. Constantinop.), facile λ in ν mutari potuit et scribi *μουζάνου* loco *μουζάλου*. Quamquam nec de hoc legatur, quod in Isaïam commentarium vel catenam confecerit, v. bibl. orient. Quidquid sit, rarissimum, si non unicum, hoc exemplar extare,

inde meritò colligendum. Catena autem haec non in totum Isaïam, sed tantum in XVI. cap. ipsius est. Theodoreti ultimi expositoris verba prima sunt: *Μετὰ γὰρ τοι τὸν ὡρισμένον χρόνον ὁυ τὴν παλαιὰν ἀυτῇ ἐπαγγέλλεται ἐυπραξίαν κ. τ. λ.* Est verò in n. 14. cap. XVI. Isaïae.

Codex XV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubrè notatis, charactere nitido, constans foliis 409. cum correctionibus marginalibus, in folio, Saec. XVI. exaratus, optime conservatus et inscriptus.

Τὸ ῥῆμα τὸ κατὰ δαμάσκου.

A. *γέγονε μὲν ἀλκιμωτάτη καὶ ἐπισημοτάτη πόλις ἡ δαμασκήνων κ. τ. λ.*

T. *ἀπαλλάξει χριςὸς, δι' ὃυ καὶ μεθ' ὃυ ἡ δόξα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ σὺν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς ἀιῶνας τῶν ἀιώνων.*

†. Videtur esse prioris pars altera. Prior enim desiit in cap. XVI. Isaïae. Haec verò incipit a cap. XVII. At non dicitur esse Nicolai Muzani seu Muzali, nec amplius catena est, sed sunt Cyrilli Alexandrini commentarii in Isaïam, incipiendo hic a cap. XVII. quae est pars secundi libri in Isaïam. Sequuntur tertius, quartus et quintus, ut et in fine notatum: *Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν βιβλία ε, τόμοι ἐξ καὶ τετέλεςαι ἡ πᾶσα βίβλος τῶν εἰς τὸν ἠσαΐαν.* Est autem hic codex eadem, qua prior manu exaratus.

Codex XVI.

Chartaceus, charta crassa, titulis et initialibus rubris, literis minutis ac nitidis, in folio, cum cor-

rectionibus marginalibus, etiam Pet. Victorii, ab eodem possessus, mutilus, praesertim initio, Saec. XVI., foliis 470. constans, optime conservatus et inscriptus.

Ἰλιάδος Α. Ὁμήρου ῥαψῳδίας.	Iliadis I. Homeri Rhapsodiae.
Μῆνιν ἄειδε θεά. ζήτουσι διὰ τί ἀπὸ τῆς μήνιδος ἤρξατο οὕτω δυσφήμου ὀνόματος;	Τ. ἀττικο τὸ περὶ δεῖπνον τάφον λέγουσι πόλυιδος, δὲ τὸ μνημεῖον.

†. Sunt haec scholia vetusta in totam Homeri Iliadem. Nec dubito, ea esse, de quibus Io. Alb. Fabricius bibl. gr. tom. I. p. 292. scribit. Scholia vetusta in librum IX. Iliadis graece edita fuere a Conr. Horneio, Helmst. 1620. 8. Illa Ioannes Caselius Florentiae descripserat e libro Petri Victorii. Quò liber Victorii pervenerit, haud dixerim. Et sic ulterius. Nempe Elector noster Serenissimus Carolus Theodorus Victorianam bibliothecam manuscriptis variarum linguarum et libris editionum principum ac optimarum Saec. XVI. celebrem, ferentibus aegre Romanis, coëmit et bibliothecae aulicae Monacensi inferendam curavit. Consule, si plura cupis, eruditi ac diserti praesulis Maillot de la Treille dissertationem tam solidam, quam gratam, cuius pars I. e gallico idiomate in germanicum translata extat in subsidiis Rhenanis A. 1780. Cum verò ista scholia a Conr. Horneio edita ad manus mihi non sint, quibus certior reddi possem, quaepiam initii exscribam, ut de iis quodammodo iudicari queat: Ἀρχὴ τῆς ι ἰλιάδος όμήρου. ὡς οἱ μὲν τρῶες φύλακας ἔχον. ὅρα τὸ ἀντίθετον, πῶς ἐδήλωσεν ἐνὶ ῥήματι, τρῶες ἔχον. ἀχαίους ἔχε. Dolendum, cum haec scholia literis elegantibus ac le-

ctu facillimis exarata sint, multas haberi lacunas et statim initio post duorum foliorum lacunas sex sequi folia omnino vacua.

Marginales notas ubique plurimas, easque inter etiam manu P. Victorii adiectas reperi, ex quo constat, ab illo codicem hunc possessum, eundemque esse, cuius Fabricius supra meminit. Aliud adhuc exemplar in bibliotheca D. Marci, Venetiis asservatur et a Theupolo pag. 244. describitur. Prorsus verbum cum verbo convenit. Nec tamen ex eo hunc nostrum exscriptum inde colligas, quod nostri codicis lacunae ibi non sint. Scholia haec Homerica omnium pretiosissima mox edenda e codd. Marcianis 453 et 454 dicebantur in anecdotis graecis Io. de Villoison. Et sane prodiere A. 1788. Venet. fol. Cum his facta collatio et missa G. Heyne, prof. et bibl. Götting. praetiosam Homeri editionem paraturo. Prodiit 1802. Lond. etc. 8. VIII. tom.

Ὁ τῆς θεογονίας λόγος φυσικὴν διήγησιν τῶν ὄντων ὑπαγορεύει. μουσάων· ἀπὸ τῶν μούσων τὴν ἀρχὴν ποιώμεθα τοῦ λέγειν. διὸ τί ἅυται ἡμῶν τοῦ λόγου ἄρχουσιν. ἑλικωνιάδας δὲ, ὡς βοίωτος εἶπεν ἀυτάς.

T. ξανθὴ ἡ ἀνθηρότης. πετραίη τὸ ὑπὸ πέτρας διαιτᾶσθαι. μενέσθω, ἢ παρανόμη. ἐυρώπη τὸ πλατὺ τοῦ ἀέρος. ἐυρυνόμη ἡ ἐυνομία.

†. Sunt scholia in Hesiodi Theogoniam edita Venet. 1537. 4. cum discrimine tamen.

Codex XVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere lisibili, in folio, cum

exemplari antiquissimo collatus, numero foliorum 362. Saec. XVI., probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀλεξανδρείας εἰς τὸν προφήτην ἀββάκουμ.	Sancti Cyrilli Alexandrini in prophetam Habacuc.
A. διεσκευάσαι μὲν ἡμῖν.	T. τοῦ νικῆσαι με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

†. Adnexa est etiam expositio in canticum, uti in editione. Caeterum nulla tomorum aut capitum divisio notatur.

Φύλ. πε.	Fol. 85.
Προφητεία μιχαίου.	Prophetia Michaeae.
A. εἰς μὲν ἅπασι.	T. ἡ χάρις ἡ ἐν χῷ κ.τ.λ.
Φύλ. ρϞϛ.	Fol. 196.
Ἐις τὸν ἄμως.	In Amos.
A. ἄμως γέγονεν αἰπόλος.	T. αὐτὸν ἔχοντες τὸν χν.

†. Ubi in editione Cyrilli caput tertium notatur, tomus secundus in nostro codice incipit. Tomus tertius incipit: ἐκζητήσατε τὸ καλόν. Id quod in cap. V. editionis p. 614. habetur. Tomus IV. incipit his: Ἀκούσατε δὲ ταῦτα. In editione cap. IX. p. 771.

Φύλ. τμβ.	Fol. 342.
Ἐις τὸν ἰωῆλ.	Eiusdem in Ioelem.
A. προφητεύει μέν.	T. ἀφικέσθαι γένοιτο διὰ χῦ.

†. Tomus secundus incipit: καὶ ἐζήλωσεν κύριος, quod in cap. 2. edit. p. 446. occurrit. In fine adhuc legitur: ἰωῆλ ἑρμηνεύεται ἀγαπητὸς κυρίου, ἢ ἀρχή. οὗτος ἦν ἐκ τῆς φυλῆς ῥουβίμ. ἀγροῦ μεθομό-

ρων ἐν εἰρήνῃ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, Ioel exponitur, dilectus domini, aut principum. Hic erat ex tribu Ruben. In agro Bethor in pace mortuus ibique sepultus est.

Φύλ. υϛ.	Fol. 406.
Τῆς ἀναλήψεως. Λέοντος ἐν χῷ αἰωνίῳ βασιλεῖ βασιλέως λόγος.	Festo ascensionis. Leonis in Christo rege aeterno imperatoris sermo.
Α. τῇ μὲν ἀναςάσει.	T. καὶ ἡ δύναμις κ. τ. λ.

†. Editus a Gretsero Ingolstadii.

Φύλ. υι.	Fol. 410.
Τοῦ ἁγίου κυρίλλου εἰς τὸν προφήτην μαλαχίαν.	Sancti Cyrilli in prophetam Malachiam commentarius.
Α. καὶ περὶ τῆς.	T. καὶ προφήτων ὁ χς κ. τ. λ.

†. Tomus 2. incipit: οἱ παροξύνοντες τὸν θεόν. Est in cap. 2. edit. p. 1590.

Φύλ. υμε.	Fol. 445.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν προφήτην ναοῦμ.	Eiusdem in prophetam Nahum commentarius.
Α. ἕκαςος τῶν ἁγίων.	T. Ut infra.

†. In fine additum: Ναοῦμ ἑρμηνεύεται παράκλησις. οὗτος ἦν ἀπὸ ἐλκεσὶν πέραν τοῦ τὴνβαριν ἐκ φυλῆς συμεών. οὗτος μετὰ τὸν ἰωνᾶν τέρας ἔδωκεν, ὅτι ἀπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ἀπολεῖται. ὃ καὶ γέγονεν. ἡ γὰρ περιέχουσα αὐτὴν λίμνη κατέλυσεν αὐτὴν ἐν σεισμῷ καὶ πῦρ ἐκ τῆς ἐρήμου τὸ ὑψηλότερον αὐτῆς μέρος ἐνέπρησεν. ἀπέθανε δὲ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐτάφη ἐκεῖ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Nahum exponitur consolatio. Erat hic

ab Eleeisi ultra Tenbarin ex tribu Simeonis. Hic post Ionam praedixit, Niniven aqua dulci igneque perdi. Id quod et evenit. Circumiecta enim palus in terrae motu eam dissolvit et ignis ex eremo altiorem eius partem consumsit. Mortuus est in pace ac in terra sua sepultus. — Theophylactus ait, ultra Iordanem et cum hic fluvius mare Tabariae, alias Galileae transeat, suspicor, non Tenbarim, sed Tabariam scribendam esse, v. Martiniere dict. Geogr. in Cenereth. In Cod. XIX. alia lectio habetur: *ἀπὸ ἐλκασαϊ πέραν τοῦ ἰορδάνου ἐις βηγαρῆ.*

Φύλ. υοβ.	Fol. 472.
Ἐις τὸν προφήτην ἀβδίου.	Eiusdem in prophetam Abdiam.
A. *ἀβδίου δὲ πάλιν.*	T. *καὶ βεβασίλευκεν ἐπ' ἀυτοὺς.*
Φύλ. υοη.	Fol. 478.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν προφήτην ἰωνᾶν.	Eiusdem in prophetam Ionam.
A. *ὁ θεσπέσιος ἰωνᾶς.*	T. *τῶν πτερυγῶν σου ἐλπιοῦσι.*
Φύλ. υϟδ.	Fol. 494.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν προφήτην ἀγγαῖον.	Eiusdem in prophetam Aggaeum.
A. *τῆς ἀγγαίου.*	T. *καὶ τὰ ἐπὶ γῆς. ἐν χῶ κ. τ. λ.*
Φύλ. φθ.	Fol. 509.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν προφήτην σοφονίαν.	Eiusdem in prophetam Sophoniam.
A. *λόγος κυρίου.*	T. *δ' ἀυτοῦ δὲ φημὶ χῦ κ. τ. λ.*

†. Do-

†. Deest hic praefatio. Tomus secundus incipit: Καὶ ὑμεῖς αἰθίοπες. In editione cap. 2. p. 1223.

φύλ. φλη. Fol. 538.

Θεοδωρίτου ἐπισκόπυ κύρρου εἰς τὸν μακάριον ὠσῆε.	Theodoreti episcopi Ciri in beatum Osee.
Α. λόγος κυρίου — ἔςι μὲν τούτου.	T. Ut infra.

†. Contuli hunc commentarium cum edito et vidi, eundem non esse. Nam post textum sic incipit: ἔςι μὲν τούτου τῆς προφητείας ὑπογραφή. τόν τε προφήτην, ὅςις ἐςὶ, δηλοῦσα καὶ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ γέγονεν ἡ προφητεία καὶ ἐπὶ βασιλέων τινὰ καὶ ἕως τινός. Finis verò commentarii est iste: ὡς εἶναι τὴν θείαν ὀργὴν παιδείαν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς καὶ σωφρονισμόν. τοῖς δὲ φαύλοις κόλασιν καὶ ἀπωλείαν. τέλος καὶ τῷ θεῷ δόξα. ἀμήν. Scriptum in fine: Καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξισώθη κατὰ τὸν ἑαυτοῦ ἀντίγραμμα, ὃ παλαιότατον ἐτύγχανεν ὄν, διὸ καὶ ἐν τισὶ τόποις καὶ ὁ μεταγράψας ἄφηκεν, liber hic collatus cum antigrapho suo est, quod cum esset vetustissimum, scriptor in quibusdam locis omisit. Et sic est. Nam lacunulas plures deprehendi.

Codex XVIII.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, charactere sat nitido, Saec. XVI., in folio, a Petro Carneade Epidaurio, aut Monembasiano, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 259. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μακαρίου θεοδωρίτου ἑρμηνεία τῶν ιδ ἐπιςολῶν τοῦ ἁγίου ἀποςόλου παύλου.

Beati Theodoreti expositio epistolarum sancti apostoli Pauli.

A. οἶδα μὲν, ὡς ου διαφεύξομαι.

T. καὶ μεγαλοπρέπεια νῦν κ. τ. λ.

†. Incipit protheoria, sequitur argumentum, tum interpretatio epistolae ad Romanos in tomis V. et demum omnia, ut in editione Parisiensi, habentur. In epistola ad Galatas magnam lacunam deprehendi. In fine a scriptore notatum: τέλος ἐιλειφε τῆς δε τῆς βίβλου. αφμζ. ἐν μηνὶ φευρουαρίῳ κε. Finem cepit iste liber. A. 1547. mensis Februarii 25. Item ἄυτη ἡ βίβλος μετεγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ πέτρου καρνεάδου ἐκ πόλεως ἐπιδαύρου, τῆς νῦν ἐπονομαζομένης μονεμβασίας, scriptus est hic liber manu Petri Carneadis ex urbe Epidauro, Monembasia nunc dicta.

Codex XIX.

Codex chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus cinnabari exaratis, literis nitidis, scriptura diversa, in folio, Saec. XVI. exaratus, antigrapho suo adaequatus, habens folia 496. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν.

S. patris nostri Basilii archiepiscopi Caesareae Cappad. expositio in prophetam Isaïam.

A. εὔξασθε μὴ γενέσθαι.

T. ἡ ἐντεῦθεν παίδευσις.

†. Extat gr. et lat. in eius operibus Paris. 1721. fol. tom. I. p. 378. In editione capita XVI. numerantur. In Msc. plures tituli miniati occur-

runt, nec tamen plura continet. In fine: *τὸ παρὸν βιβλίον συμβληθὲν τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ ἐξισώθη*, hic liber cum prototypo suo collatus et exaequatus est.

Φύλ. ροβ.	Fol. 172.
Τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας κυρ. θεοφυλάκτου ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην ὠσίε.	Beatissimi archiepiscopi Bulgariae domini Theophylacti expositio in prophetam Oseam.
A. Φιλοθέου βασιλίδος.	T. ἐτάφη ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Φύλ. σξ.	Fol. 260.
Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην ἰωνᾶν.	Eiusdem expositio in prophetam Ionam.
A. πάντας ἀνθρώπους.	T. τὸ τέλος πάσης πνοῆς.

†. Prooemium hoc in editione deest.

Φύλ. σπ.	Fol. 280.
Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην ἀββακούμ.	Eiusdem expositio in prophetam Habacuc.
A. εἰσί τινες, οἱ σφόδρα δυσχεραίνουσι.	T. ἀββακοὺμ συντάγματος.

†. Hoc prooemium deest in editione.

Φύλ τζ.	Fol. 370.
Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην ναοῦμ.	Eiusdem expositio in prophetam Naum.
A. ἐκήρυξε μὲν.	T. ναοῦμ συντάγματος.

†. Prooemium in editione deest. Etiam hic nota de Naum in fine occurrit, ut in Cod. XVII. cum hoc discrimine: *ἀπὸ ἐλκασαΐ πέραν τοῦ ἰορδάνου εἰς βηγαρῆ*, ab Helcasaï trans Iordanem ad Begare. In editione *βιγαβρὶ* legitur.

φύλ. τλγ. Fol. 333.

Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις εἰς τὸν προφήτην μιχαίαν.	Eiusdem expositio in prophetam Michaeam.
A. σκοπὸς μὲν εἷς.	T. βιβλίον ἐξηγήμενος.

†. Prooemium in editione deest. In fine: τὸ παρὸν βιβλίον συμβληθὲν τῷ ἑαυτοῦ ἀντιγράφῳ, ὃ τῶν παλαιοτάτων ἐτύγχανεν ὄν, ἐξισώθη, ὡς ἦν δυνατὸν, hic liber collatus cum antigrapho antiquissimo et exaequatus pro viribus. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 46.

φύλ. τοη. Fol. 378.

Φίλωνος περὶ τοῦ βίου μωύσεως.	Philonis de vita Moysis. Lib. III.
A. μώυσεως τοῦ κατὰ μέν τινας.	T. γραμμάτων μνημονεύεται.

†. Ext. gr. lat. inter eius opera 1742. fol. Bowyer. tom. 2.

φύλ. υλθ. Fol. 439.

Φίλωνος περὶ ἀρέτων, ἤτοι ἀνδρείας καὶ εὐσεβείας καὶ φιλανθρωπίας.	Philonis de virtutibus seu fortitudine, pietate et humanitate.
A. περὶ δικαιοσύνης.	T. ἀποχρώντως λελέχθω.

†. Ext. in editione citata. At hic nonnisi de fortitudine habetur.

φύλ. υμδ. Fol. 440.

Βίος πολιτικοῦ, ὅπερ ἐςὶ περὶ ἰώσηφ.	Vita politici, seu de Iosepho. In edit. cit.
A. τρεῖς μέν εἰσιν.	T. πρυτανεύειν ἱκανώτατος.

Φύλ. υο.	Fol. 470.
Φίλωνος βίος κατὰ διδασκαλείαν τελειωθέντος, ἢ νόμος ἀγράφων.	Philonis vita per doctrinam perfecti, seu de legibus non scriptis.
A. τῶν ἱερῶν νόμων.	T. καὶ θεσμὸς ἄγραφος. ἀμήν.

†. Extat ibidem. In fine legitur: Καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀντίγραφον, etiam hic liber ad antigraphum suum exaequatus est.

Codex XX.

Membranaceus, membrana veteri ac trita, atramento iam flavescente, charactere maiusculo et eleganti, columna duplici, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 240. Saec. XI., ut videtur, exaratus, aliquantum laesus et inscriptus.

In foliis adnexis.

Σι τῶν τοὺς ἰουδαίους ὄντας. ἢ τοὺς ἐν ἀκροβυςίᾳ.	T. εἰδὲ περὶ ἐκείνων ἔλεγεν.

†. Est hoc fragmentum de circumcisione scriptum unciali quadro charactere cum his accentibus ⊣ ⊢ et interpunctionibus ·, ; . Referendum videtur ad Saec. IX. Est vero duplici columna scriptum, literis flavescentibus, in octo foliis, quorum quatuor initio, quatuor in fine adnexa sunt.

In iisdem foliis.

Μηνὶ τῷ ἀυτῷ ἰουν. μαρτύριον τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδόξων τοῦ χριςοῦ μαρτύρων πρόβου, ταράχου καὶ ἀνδρονίκου.	Mense eodem Iunio. Martyrium sanctorum ac gloriosorum Christi martyrum Probi, Tarachi et Andronici.
A. διοκλητίανος τὴν ἀυτοκρατόρος διέπων ἀρχήν.	T. . . . . deest.

†. In Surio eorum vita habetur latine, sumpta ex Simeone Metaphraste, ut Surius notat tom. V. p. 690. mens. Oct. Finis deficit, ultima autem sunt: Ἐντεῦθεν ὁ μάξιμος ἐξαπορηθεὶς καὶ διὰ πάντων. Parum igitur deest, prout in Surio videre est.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου εἰς τὸν ἅγιον μάτθαιον τὸν εὐαγγελιςήν.

A. ἔδει μὲν ἡμᾶς.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinop., commentarius in S. Mattheum evangelistam.

T. ἀῤῥωςίας τῶν μελλόντων κ. τ. λ.

†. Constat homiliis XLIV, quae eodem ordine hic sequuntur, ut in Montfauconii editione Parisiensi. In fine legitur: χὲ, παρασχοῦ τοῖς ἐμοῖς κόποις χάριν, Christe gratiam meis exhibe laboribus.

Codex XXI.

Membranaceus membrana veteri et maculata, literis maiusculis et elegantibus, subinde extinctis, flavis, columna duplici, cum correctionibus, foliorum 323, in folio, possessus a Simeone archiepisc. et Constantino, Saec. X. ut videtur, exaratus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου, βιβλίον δεύτερον τὸ κατὰ μάτθαιον ἅγιον εὐαγγέλιον.

A. ἄξιον θαύμασαι.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, Pars II. commentarii in evangelium secundum Mattheum.

T. ἀσφαλῆ καὶ τῆς αἰωνίου κ. τ. λ.

†. Praemittuntur summaria homiliarum Chrysostomi in Matthaeum. Prima est XLV. et ultima

XC. eodem ordine, quo in editione citata. In fine quidam possessor scripsit: Ὄιμοι ψυχή μου ἀθλία κλαῦσον τὰ σὰ πεπραγμένα παραλόγως, Eheu misera mea anima, defle actus tuos malos. Et alius: Δὸς κύριε ἐυτυχίαν τὸν γράψαντα (sic) τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι, κῦριε, βοήθοι τὸν δούλον σου κωνσαντ΄. ἐτελιώθη μηνὶ αὐγούςω ἰνδ. ιγ, des domine scriptori prosperitatem et in hoc et in altero saeculo; Domine, auxiliare servo tuo Constantino. Finitum mense Augusto, indictione XIII. Demum tertius: συμέων $\overset{\chi}{\alpha}$ καὶ ἁμαρτωλὸς, καὶ ἐυχαῖ πάντον, καὶ ὅσυ ἀναγινόσκαιτε ταῦτα ἔυχεςέ με διὰ τὸν κύριον. ἀμήν. (sic omnia). Simeon monachus et peccator et precor pro omnibus et quotquot ista legitis, precamini pro me per dominum. Amen.

Codex XXII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et nitido, in folio, constans foliis 332., Saec. XVI., cum correctionibus marginalibus, cum lacuna p. 31. collatus cum prototypo ab Emm. Bembene Monembasiano et scriptus, optime conservatus et inscriptus.

Τὰ ἐν Φεῤῥαρίᾳ καὶ ἐν Φλωρεντίᾳ πρακτικὰ τῶν ἀνατολικῶν καὶ δυσικῶν.	Acta concilii Ferrariensis et Florentini orientalium et occidentalium.
A. τὴν μὲν ἀπὸ κωνςαντινουπόλεως ἐις ἰταλίαν περίοδον.	T. ἐυδοκήσαντι χῷ τῷ θῷ κ. τ. λ.

†. Omnia cum actis conciliis ab Harduino editis conveniunt, exceptis quibusdam. Sic expositio fidei in editione p. 59. hic deest. At locus illi relictus p. 31. Subscriptiones tantum orienta-

lium habentur. Finitis περὶ τῶν ἀρμενίων, descriptio solennitatis, qua celebratur Florentiae festum S. Ioannis Baptistae, habetur 1. hoc titulo: Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ τιμίου προδρόμου, πῶς τελεῖται παρὰ τῶν Φλωρεντίνων. τῇ κγ. τοῦ ἰουνίου μηνὸς ποιοῦσι λιτανεῖαν. Edidit gr. et lat. Pasinus tom. I. pag. 271. Catalogi Msc. gr. 2. fol. 228. usque 237. epistola Georgii Scholarii ad Graecos hoc titulo: ἐν Φλωρεντίᾳ τοῦ σοφωτάτου σχολαρίου πρὸς τοὺς ἡμετέρους τῇ θείᾳ, καὶ ἱερᾷ συνόδῳ κ. τ. λ. Et desinit: χρόνον ἐσόμενοι. Tunc sequitur eiusdem exhortatio ad synodum orientalem pro pace auxilioque patriae ferendo cum titulo: τοῦ σοφωτάτου κυρίου τοῦ σχολαρίου ὑπὲρ εἰρήνης καὶ βοηθείας τῇ πατρίδι παράκλησις ἐν Φλωρεντίᾳ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν σύνοδον. ὄυτε σιωπᾶν λοιπὸν ὄιμαι δεῖν, ut in editione citata. Fol. 237. incipiunt orationes III Georgii Scholarii ad concilium Florentinum, ut in editione Harduina. Fol. 285. Epistola Nicolai V. ad Constantinum a Theodoro Gaza translata. Ἐπιςολὴ νικολάου πέμπτου, παπᾶ ῥώμης πρὸς κωνςάντινον βασιλέα ῥωμαίων, ἐκ τῆς λατίνων μετερμηνευθεῖσα φωνῆς ὑπὸ θεοδώρου ᾿γαζῆ, νικόλαος ἐπισκόπος δοῦλος τῶν δούλων τοῦ θεοῦ τῷ προσφιλεςάτῳ ἐν χριςῷ υἱῷ κωνςαντίνῳ παλαιολόγῳ ἀυτοκράτορι ἐπιφανεςάτῳ ῥωμαίων χαίρειν, καὶ ἀποςολικῆς ἀπολαύειν ἐυλογίας. Ἀνδρόνικον βρυένιον λεόνταριν. Extat haec epistola gr. et lat. in opusculis aureis P. Arcudii, Romae 1670. 4. Fol. 289. Est epistola Bessarionis ad Graecos tit. ἑτέρα ἐπιςολὴ τοῦ νικαίας βησσαρίωνος πρὸς γραικούς. A. Βησσαρίων ἐλέῳ θεοῦ τῆς ἱερᾶς, extat etiam haec epistola in opusculis aureis Arcudii cum duplici versione latina. In fine huius epistolae scriptor haec notat: Καὶ τοῦτο ἐξισώθη, ὡς εἶχεν τὸ πρωτότυπον, διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἐμμανουήλου βεμβένι τοῦ ἐκ μονεμβασίας, etiam hoc collatum cum prototypo, quà tali, manu Emman.

man. Bembene Monembasiani. Fol. 297. Apologia Gregorii Mamantis Protosyncelli in epistolam Marci Ephesii, ut in editione Harduini occurrit.

Codex XXIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto ac nitido, manu diversa, in folio, prototypo suo adaequatus, foliorum 415., a Cornelio Naupliensi Murmureo, Andreae filio, Venetiis agente, exaratus, Saec. XVI. medio, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου νύσσης λόγος ἐις τοὺς κοιμηθέντας.	S. patris nostri Gregorii, archiepiscopi Nyss., sermo in defunctos.
A. ὅι τὴν ἀναγκαῖαν.	T. οἰκτιρμῶν ἀυτοῦ, ὅτι κ. τ. λ.

†. Vertit Franc. Zinus. In eius operibus prodiit sub tit. Non esse dolendum de mortuis, qui ex hac vita ad sempiternam transierunt.

φύλ. ιθ.	Fol. 19.
Τοῦ ἀυτοῦ ζήτησις περὶ ψυχῆς μετὰ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς μακρίνης.	Eiusdem quaestio de anima cum sorore sua Macrina.
A. ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου.	T. ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. Extat in operibus.

φύλ. ξγ.	Fol. 63.
Συσαυρωθέντα σοι καὶ ὑποπεσόντα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς κ. τ. λ.	T. περὶ ἀυτῆς ἱστορίαν ἐις δόξαν τοῦ θεοῦ, ὅτι ἀυτῷ πρέπει τιμὴ καὶ ἐυχαριστία κ. τ. λ.

†. In margine ἀκέφαλον notatur et initio suo caret. Est verò Gregorii Nysseni de vita Macrinae, ut conferenti haec patebit. Est edita in appendice ad edit. gr. lat. Paris. 1615. ubi ad Olympium monachum inscribitur. Extat etiam apud Surium 19. Iul. In codice autem Caesareo ad Euprepium episc. inscribitur.

φύλ. ξθ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιϛολὴ μηνύουσα τὰ ὑποτεταγμένα, ἅτινά ἐϛι προτροπὴ ἐις τὸν κατ' ἀρετὴν βίον καὶ περὶ παρθενίας β̅.

Α. ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ λόγου ἐϛί.

Fol. 69.

Eiusdem epistola indicans, quae subiiciuntur. nempe exhortatio ad frugi vitam et de virginitate 2.

T. κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ θεοῦ κ. τ. λ. Ibidem.

φύλ. ρζ.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατηχητικὸς γ̅.

Α. ὁ τῆς κατηχήσεως.

Fol. 107.

Eiusdem sermo catecheticus 3.

T. κατὰ τὴν αἰωνίαν ἀντίδοσιν. Ibidem.

φύλ. ρμε.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ὀλύμπιον ἀσκητὴν δ̅.

Α. πρέπουσα.

Fol. 145.

Eiusdem ad Olympium Ascetam 4.

T. περιόρισαι τὴν τελειότητα.

†. In margine notatur: Ἐπιϛολὴ χρήσιμος πάνυ χαρακτηρίζουσα τὸν ὄντως χριϛίανον, epistola valde utilis, quae characterem veri christiani designat. Alias titulus est: περὶ τελειότητος καὶ ὁποῖον χρὴ εἶναι τὸν χριϛίανον. Extat ibidem.

φύλ. ρξ. Fol. 160.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βίον μωύσεως περὶ ἀρετῆς ε.

Eiusdem in vitam Moysis de virtute 5.

Α. οἷον τι πάσχουσι.

Τ. τοῦ περὶ αὐτοῦ διηγήματος.

†. In ora superiori inscriptum: πρὸς ὀλύμπιον ἀσκητήν. Sed et iste titulus legitur in aliis: περὶ τοῦ βίου μωύσεως τοῦ νομοθέτου, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. Ets vita Moysis mystice enarrata et perfectam vivendi formulam cuilibet christiano praescribens. Extat ibidem.

φύλ. ρογ. Fol. 173.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος περὶ ἀρετῆς ς.

Eiusdem sermo secundus de virtute 6. In aliis unus idemque sermo.

Α. ὅτε καταφθείρεσθαι.

Τ. πάντως ἔςαι τὸ κέρδος.

φύλ. σις. Fol. 216.

Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογία περὶ τῆς ἑξαημέρου ζ.

Eiusdem apologia in Hexaëmeron 7.

Α. τί ταῦτα.

Τ. κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ θεοῦ κ. τ. λ.

†. Vocatur apologia scilicet pro Moyse et iis, quae in fratris Basilii hexaëmero reprehensa aut desiderata sunt. Extat ibidem.

φύλ. σμδ. Fol. 244.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Sancta et magna parasceve.

Λέοντος τοῦ φιλοχρίςου βασιλέως λόγος εἰς τὴν ἀποκαθήλωσιν τῶν τιμίων, καὶ

Leonis Christi amantissimi imperatoris in extractionem venerabilium

ἁγίων ἥλων τῶν ἐμπαρέντων ἐν τῷ δεσποτικῷ σώματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριςοῦ, καὶ εἰς τὴν θεόσωμον αὐτοῦ ταφήν.

Α. ὢ φρικτοῦ.

et sacrorum clavorum infixorum corpori domini nostri Iesu Christi et in divini corporis sepulturam.

Τ. τῆς αὐτοῦ δόξης μετέχωμεν κ. τ. λ.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ.

Sancta et magna dominica.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάςασιν, ὅτε χριςὸς ὁ θεὸς ἡμῶν τὸ μέγα καὶ σωτήριον αὐτοῦ κατὰ τοῦ θανάτου τροπαῖον ἔςησεν.

Α. ἀνάςασις τοῦ ἐμοῦ.

Eiusdem oratio in sanctam resurrectionem, quando Christus Deus noster magnum et salutare trophaeum contra mortem statuit.

Τ. ἀνάςαντος χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν κ. τ. λ.

Φύλ. σνδ. Fol. 254.

Τῇ πέμπτῃ τῆς ἕκτης ἑβδομάδος.

Quinta die sextae hebdomadis.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ἁγίαν ἀνάληψιν, ὅτε φέρων τὴν τοῦ πλάσματος καταλλαγὴν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ μετὰ ἐξ ἡμῶν προσλήμματος τοῖς πατρικοῖς ἐνεθρονίσθη κόλποις.

Α. τῇ μὲν ἀναςάσει.

Eiusdem sermo in sanctam ascensionem, quando offerens figmenti reconciliationem filius patri cum carne nostra assumpta in sinu paterno collocatus est.

Τ. καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σνζ.	Fol. 257.
Κυριακῇ μετὰ τὴν πεντηκοςήν.	Dominica post pentecosten.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τοὺς ἁπανταχοῦ γῆς ἁγίους πάντας, ὅτε τὸν ἀλάςορα τοῦ γένους οἰκείοις ἄθλοις κατέβαλον καὶ ἡ παγκόσμιος ἐκκλησία τούτους τιμᾷ.	Eiusdem oratio in universae terrae sanctos omnes, quando generis nostri inimicum suis certaminibus prostraverunt et universa ecclesia illos honorat.
A. πρότερον.	T. κατακοσμιεῖ. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σξε.	Fol. 265.
Μηνὶ αὐγούςου ιε.	Mens. Augusti XV.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν κοίμησιν τῆς παναγίας θεοτόκου καὶ ἀεὶ παρθένου μαρίας, ὅτε ἀπὸ τῶν ἐπιγείων καὶ ἐπικήρων ἐν ταῖς φαεινοτάταις καὶ ἀκηράτοις λήξεσι τῶν οὐρανῶν μετέςη.	Eiusdem homilia in obdormitionem sanctissimae Deiparae et semper virginis, quando e terrenis caducisque in splendidissimas et immortales coelorum sedes translata est.
A. Μητρὸς θεοῦ ἑορτήν.	T. τῆς κτίσεως, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.
Φύλ. σοα.	Fol. 271.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆν ἁγίας καὶ ἱερᾶς κεφαλῆς τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιςοῦ Ἰωάννου.	Eiusdem homilia in decollationem sancti et gloriosi prophetae et praecursoris et baptistae Ioannis.
A. τίς δώσει.	T. ἀπεργάσητε, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

Φύλ. σοε. Fol. 275.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν πεντηκοστήν. ὅτε ἐν εἴδει γλώσσων πυρινῶν ἡ τοῦ θείου πνεύματος χάρις ἐπὶ τοὺς ἱεροὺς μαθητὰς κατεφοίτησεν.

Eiusdem oratio in pentecosten, quando in ignearum linguarum forma divini spiritus gratia in divos iniit discipulos.

A. ἐπείπερ καί. T. ἀναφέροντες. νῦν κ. τ. λ.

Φύλ. σοθ. Fol. 279.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν, ὅτε χαρὰν ὑπ' ἀγγέλου εὐηγγελίσθη καὶ ἡ ἀρὰ κατελύθη.

Eiusdem oratio in annunciationem, quando gaudium ab angelo virgini annunciatum et maledictio dissoluta.

A. ὁ τῶν παρθενικῶν. T. τοῦ πρωτοτόκου υἱοῦ κ. τ. λ.

Φύλ. σπβ. Fol. 282.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὰ βαΐα, ἐν ᾗ παγκόσμιον ἀγαλλίασιν προοιμιασάμενα τὰ πλήθη τὸν νικητὴν τοῦ θανάτου βαΐοις ἀνύμνησαν.

Eiusdem oratio in festum palmarum, quo multitudo gaudium universale auspicata victorem mortis palmarum ramis celebravit.

A. ἐπῄνεσε καὶ ἄλλοτε. T. ἐξειργασάμεθα. ὅτι σοι κ. τ. λ.

†. In huius fine legitur: ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ὑπ' ἐμοῦ κορνηλίου τοῦ ναυπλιέως τῶν μουρμουρέων υἱοῦ ἀνδρέου ἐνετίησι διάγοντος ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς θεογονίας αφνβ. Hic liber transscriptus est a me Cornelio Naupliensi Murmureo, Andreae filio, Venetiis agente a Christo nato 1552. Sub quo alia manu hoc notatum: ἐξισώθη τὸ παρὸν βιβλίον, ὡς

ἦν δυνατὸν, κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, praesens liber, ut fieri potuit, ad prototypum collatus est. Hae novem orationes Leonis Imp. a Iac. Gretsero depromptae ex hac electorali bibliotheca Monacensi, ac latine redditae vulgabantur Ingolst. 1600. 4.

Φύλ. σπζ. Fol. 287.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης περὶ τοῦ μὴ ὄιεσθαι λέγειν τρεῖς θεοὺς, πρὸς ἀβλάβιον.

Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Nysseni, in id: non putandum, dicendos esse tres Deos, ad Ablabium. v. opera eius.

A. ὑμᾶς μὲν.

T. μοναδικῶς ἐξαγγέλλεται.

Φύλ. σ϶ε. Fol. 295.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν.

Eiusdem in inscriptionem psalmorum.

A. ἐδεξάμην σου.

T. τοῦ κυρίου μυςήριον διδαχθεὶς.

†. Duo sunt tractatus et sic quoque editi a Iac. Gretsero una cum novem orationibus Leonis Imp. Alter tractatus hoc titulo insignitur fol. 315. Ἀπὸ ὧδε περὶ τῶν ἐπιγραφῶν ἐξετάζει. Nostrum exemplar desinit in ista: καὶ τὸ κατὰ τὸ πάθος τοῦ κυρίου μυςήριον διδαχθεὶς v. edit. p. 186. notam marginalem.

Φύλ. τλγ. Fol. 333.

Ἀνδρέου, ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας, κυρίῳ μου ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ.

Andreae, archiepiscopi Caesareae Cappadociae, domino meo fratri et socio in ministerio.

A. πολλάκις αἰτηθεὶς.

T. ὁ σαρκὶ παθὼν δι' ἡμᾶς.

†. Est Andreae, archiepisc. Caes. Capp. commentarius in apocalypsin divisus in lib. XXIV. cap. LXXII. et ad Macarium inscriptus. Edidit Theod. Peltanus, Ingolst. 1574. 4. Eodem se codice usum esse et ipse testatur et variantes, quas margini addidit, declarant. Montfaucon in diario italico p. 221. memorat, in codice Msc. bombycino illum Andreae Cretensi adscribi. Sed in aliis rectius Andreae Caesareensi tribuitur.

Codex XXIV.

Membranaceus, membrana veteri, trita, in oris laesa, atramento flavescente, titulis et initialibus cinnabari exaratis, literis maiusculis et nitidissimis, bipartitò scriptus, in folio, constans foliis 190. cum indice manu Gretseri scripto in charta adnexa, Saec. XI. uti videtur, inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου λόγος ἐξ τῶν ἀνδριάντων. περὶ τοῦ φέρειν γενναίως τὴν ἐπικειμένην ἀπειλὴν ἔχοντας ὑποδείγματα τὸν ἴωβ καὶ τοὺς νινευϊτάς.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolis, sermo de statuis de generose ferendis imminentibus minis a Iobi et Ninivitarum exemplis.
A. τῶν τριῶν παίδων.	T. δωρεαῖς, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.
Φύλ. ια.	Fol. 11.
Ὑπομνήματα τῆς ἀθλήσεως τῶν ἁγίων μβ μαρτύρων.	Monumenta certaminis sanctorum XLII. martyrum.
A. Φαιδρὰ μὲν τῆς πανηγύρεως ἡ ὑπόθεσις κ. τ. λ.	T. καὶ σωμάτων αἰτούμενοι ἐν αὐτῷ χριςῷ κ. τ. λ.
	†. Iac.

†. Iac. Gretserus in summario suo praemisso ea attribuit Ioanni Chrysostomo. Scripsit enim: Eiusdem. At in eius operibus de hoc nil inveni. In actis sanctorum ad X diem Martii notatur, martyres XLII. in Perside fuisse, sine ulla alia descriptione, ita, ut inedita ea dicere queam. Cum catalogi veteris Cod. LXXV. descriptum legerem et cum summario Gretseri conferrem, reperi, non omnia ad verbum convenire, nec eum proin catalogi auctorem esse. Auctores catalogi Casanatensis M. Freherum suspicantur. Et Ph. Labbeus, C. XXV. in protreptico hist. Byz. Marc. Velserum statuit. Alii demum alium. Illud habe, eiusmodi summaria a variis confecta et asseri primo adnexa esse, e quibus veterem catalogum potissimum esse confectum reor. Inde etiam est, quod tot mendis scateat. Vide de hoc catalogo plura sciturus Uffenbachii commercium epistolare. Item praefationem meam.

Φύλ. λ.	Fol. 30.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἐγκώμιον ἐις τοὺς μ̄ μάρτυρας.	Sancti patris nostri Basilii encomium in 40 martyres.
Α. μαρτύρων μνήμης.	Τ. κατεκοσμήθησαν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. λζ.	Fol. 37.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία ἐις τὸ κατὰ ματθαῖον ἐυαγγέλιον· τότε ἔρχεται μετ' ἀυτῶν ὁ ἰησοῦς	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi homilia in evangelium Matthaei: Tunc venit Iesus cum ipsis in lo-

εις χωρίον λεγόμενον γεθσημανή.

A. ἐπειδὴ ἀδιασπάςως.

cum dictum Gethsemane. Ext. in operibus.

T. ἀπολαῦσαι σκηνῶν. χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. μδ.

Τοῦ αὐτοῦ εις κατὰ ματθαῖον ἅγιον ἐυαγγέλιον· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἀπέσπασεν τὴν μάχηραν αὐτοῦ.

A. τίς ἦν ὁ εἷς.

Fol. 44.

Eiusdem in sanctum Matthaei evangelium: Et ecce unus ex his, qui erant cum Iesu, extendens manum gladium suum eduxit. Ext. in operibus.

T. εισαγάγωμεν, ἵνα καὶ κ. τ. λ.

φύλ. ν.

Τοῦ αὐτοῦ εις τὸ ἀποστολικὸν ῥῆτον· χαίρετε ἐν χριςῷ πάντοτε.

A. πολλοὺς εἶδον.

Fol. 50.

Eiusdem in apostolicum dictum: Gaudete in domino semper. v. opera.

T. τὴν ἀμοιβὴν χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. νη.

†Λόγος ἀναγινωσκόμενος εις τὴν ἀκάθιςον.

A. ἐν τοῖς χρόνοις ἡρακλείου.

Fol. 58.

Sermo lectus in Acatisto, seu festo liberatae a Persis Constantinopolis.

T. ἀποῤῥήτων ἀγαθῶν ἐπιτυχῶμεν κ. τ. λ.

†. Integer titulus is est: Διήγησις ὠφέλιμος ἐκ παλαιᾶς ἱςορίας συλλεγεῖσα καὶ ἀνάμνησιν δηλοῦσα τοῦ παραδόξως γενομένου θαύματος, ἡνίκα πέρσαι καὶ βάρβαροι τὴν βασιλίδα ταύτην πολέμῳ περιεκύκλωσαν, ὅι

καὶ ἀπώλοντο θείας δίκης πειραθέντες, ἡ δὲ πόλις ἀσί-νὴς συντηρηθεῖσα πρεσβείαις τῆς θεοτόκου ἐτησίως ἐκ τότε ᾄδει εὐχαριςήριον ἀκάθιςον τὴν ἡμέραν κατονομά-ζουσα. Ἀκάθιςον verò dicitur, eo quod hac nocte sine sessione iste hymnus caneretur. Extat iste hymnus integer in horologio edito 1535. Ipsa autem narratio est edita a Combefisio post historiam Monotheletarum, p. 805. In veteri catalogo de hoc nil legitur.

Φύλ. ξς.

Βίος τῆς ὁσίας μαρίας τῆς αἰγυπτίας τῆς ἀπὸ ἑταιρίδων, συγγραφεὶς παρὰ σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων.

Α. μυςήριον βασιλέως.

Fol. 66.

Vita sanctae Mariae Aegyptiacae illius, quae erat meretrix, conscripta a Sophronio Hierosolymarum archiepiscopo.

T. *καὶ ἐξουσία σὺν πατρὶ κ. τ. λ.*

†. Extat latine ex Pauli Diaconi Neapolitani versione apud Surium 2. April. et graece in actis sanctorum ad calcem tom. 1. April. p. 13. Papebrochius ibi negat tom. 1. April. p. 69. Sophronium esse auctorem, non obstante, quod in bibliothecis sub Sophronii nomine extet Msc., ut Taurinensi, S. Marci, Naniana, Caesarea, Coisliniana et Monacensi.

Φύλ. πδ.

Ἀναςασίου μοναχοῦ τοῦ σινᾶ ὄρους περὶ τῆς ἁγίας συνάξεως καὶ περὶ τοῦ μὴ κρίνειν καὶ μνησικακεῖν.

Α. ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ.

Fol. 84.

Anastasii Monachi montis Sina de sacra synaxi et de non iudicando, deque oblivione iniuriarum.

T. *ἐλεήμονος θῦ ἡμῶν κ. τ. λ.*

†. Ex hoc ipso codice cum versione Achillis Statii edidit Henr. Canisius antiquarum lectionum tom. III. p. 60. Porturegalenses in perpetuitate fidei catholicae Anastasio Nicaeno contra consensum codicum Msc. tribui volunt. Asservatur Msc. in bibliothecis Caesarea, Taurinensi et D. Marci Venet. In veteri catalogo de hoc nil occurrit.

φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου κρήτης τοῦ ἱεροσολυμήτου λόγος ἐις τὸν ἅγιον τετραήμερον λάζαρον.	Sancti patris nostri Andreae archiepiscopi Cretensis, Hierosolymitani sermo in sanctum Lazarum quatriduanum. Ext. Paris. 1644. f.
Α. λάζαρος τὸν παρόντα.	Τ. ἐπίγνωσιν χῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ κ. τ. λ.
φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ἐν τοῦ κατὰ ἰῶ ἐυαγγελίου ἐις τὸ ῥῆτου τὸ φάσκον· θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος δίδυμος, ὀυκ ἦν μετ᾽ ἀυτῶν.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi ex evangelio Ioannis in dictum: Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis. Ext. in operibus.
Α. ὥσπερ τὸ ἁπλῶς.	Τ. τὰ βελτίω, ἵνα καὶ κ. τ. λ.
φύλ. ριγ.	Fol. 113.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως τὸν	Sancti patris nostri Gregorii, archiepiscopi Constantinopolis, theologi, in

θεολόγου εἰς τὴν καινὴν κυριακήν.

A. ἐγκαίνια.

novam dominicam. Ext. graece Ald. 1516. etc.

T. παραπεμφθείημεν.

φύλ. ριη.

Τῇ δε ἐπαύριον, ἥτις ἐςὶν μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρίσαῖοι πρὸς πῖλατον λέγοντες· ἐμνήσθημεν, ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος ἔτι ζῶν εἶπεν, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.

A. πανταχοῦ ἡ πλάνη.

Fol. 118.

Postero autem die, qui est post parasceve, convenerant sacerdotes et pharisaei ad Pilatum dicentes: Recordati sumus, quod impostor ille adhuc vivens dixerit, post tres dies resurgam. Est Chrysostomi et extat in opp.

T. θαυμάσονται, καὶ τῶν κ. τ. λ.

φύλ. ρκε.

Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἰδοῦ τινες τῆς κουςοδίας ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀνήγγειλαν τοῖς ἀρχιερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.

A. διὰ τοῦτο τούς.

Fol. 125.

Euntibus autem ipsis, ecce tres custodes venientes in civitatem annunciarunt principibus sacerdotum omnia, quae facta erant. Est Chrysostomi.

T. καὶ ἀσφαλῆ καὶ τῆς κ. τ. λ.

φύλ. ρλα.

Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτὸν οἱ μαθηταί. μαρία δὲ εἱςήκει πρὸς τό μνημεῖον κλαίουσα ἔξω.

A. περιπαθές πως.

Fol. 131.

Abierunt igitur rursus ad semet ipsos discipuli. Maria autem ad monumentum stetit plorans foris. Est eiusdem in Ioan.

T. τὴν ἀμοιβὴν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρλϛ.	Fol. 136.
Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν γαλιλαίαν. μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα.	Hoc rursus secundum signum fecit Iesus, veniens ex Iudaea in Galilaeam. Post haec festum erat Iudaeorum et Iesus ascendit Hierosolymam. Est eiusdem in Ioan.
A. καθάπερ ἐν τοῖς.	T. ἡδονῆς ἀπολαύσωμεν. χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· ναί, κύριε.	Dicit illi Christus: Vis sanus fieri? Respondit illi aegrotus: utique, domine. Est eiusdem in Ioan.
A. μέγα τῶν θείων.	T. παρόντων καὶ τῶν μελλόντων κ. τ. λ.
Φύλ. ρμδ.	Fol. 144.
Ἴδε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν τί σοι γένηται.	Ecce sanus factus es: noli amplius peccare, ne quid peius tibi fiat. Est eiusdem in Ioan.
A. δεινὸν ἡ ἁμαρτία.	T. λόγον ἵνα καὶ τῶν κ. τ. λ.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν.	Respondit Iesus et dixit illi: omnis, qui ex hac aqua bibit, sitiet rursus. Est eiusdem in Ioan.
A. τοῦ πνεύματος τὴν χάριν.	T. δόξης ἀπόλαυσαι χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. ρνζ.

Λέγει ἀυτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι, πίςευσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα, ὅτε ἄυτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ, ὄυτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσουσι τῷ πατρί.

A. πανταχοῦ πίςεως.

Fol. 157.

Dicit illi Christus: Mulier, crede mihi, quod veniet hora, quando neque in monte hoc, neque in Ierusalem adorabunt patrem. Est eiusdem in Ioan.

T. λαμπροὶ τῶν αἰωνίων κ. τ. λ,

φύλ. ρξα.

Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν ἀυτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν ἐις τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις κ. τ. λ.

A. πολλῆς ἡμῖν θερμότητος.

Fol. 161.

Reliquit igitur mulier hydriam suam et abiit in civitatem et dicit hominibus etc.

Eiusdem in Ioan. est.

T. ἡμᾶς ἐπιτύχειν. χάριτί κ. τ. λ.

φύλ. ρξς.

Ἀπεκρίθησαν οὖν ὁι Ἰουδαῖοι καὶ εἶπον ἀυτῷ· ὀυ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι σαμαρίτης εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἐγὼ δαιμόνιον ὀυκ ἔχω.

A. Ἀναίσχυντον ἡ κακία.

Fol. 166.

Responderunt igitur Iudaei eique dixerunt: Nunquid bene dicimus, quod Samaritanus es et daemonium habes. Respondit Iesus: Ego daemonium non habeo. Est eiusdem in Ioannem.

T. ἀπαλλάγωμεν καὶ τῶν κ. τ. λ.

φύλ. ροα.

Καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἴδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ

Fol. 171.

Praeteriens Iesus vidit hominem coecum a na-

γενετῆς καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· ῥαββὶ, τίς ἥμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

tivitate et interrogaverunt eum discipuli eius dicentes: Rabbi, quis peccavit, hic, an parentes eius, ut coecus nasceretur?

Est eiusdem in Ioannem.

A. σφόδρα φιλανθρώπως.

T. τῶν σκηνῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

φύλ. ροϛ.

Fol. 176.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν κ. τ. λ.

Haec dicens Iesus exspuit humi et fecit lutum etc.

Est eiusdem.

A. ταῦτα εἰπὼν ὁ ἰησοῦς.

T. τῆς παρ' αὐτοῦ δόξης κ. τ. λ.

φύλ. ρπα.

Fol. 181.

Τὰ πραχθέντα ἐν νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου ἐπὶ καθαίρεσει ἀρείου, ἐν οἷς καὶ μερικὴ διήγησις τοῦ βίου τοῦ ἁγίου κωνςαντίνου βασιλέως.

Ea, quae gesta sunt Nicaeae a synodo de depositione Arii, in quibus etiam singularis narratio est de vita Constantini M.

A. ἐννέα καὶ δεκάτῳ.

T. τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ πατρὶ κ. τ. λ.

†. Oratio haec historica a Combefisio in auctario novo bibl. PP. Part. II. p. 573. e codice regio et Sequieriano vulgata est gr. lat. Lipomannus latine edidit tom. VI. p. 119. b. et Surius ad 10. Iul. ubi legitur, eam esse ex Simeone Metaphraste.

φύλ.

Φύλ. ρπζ.	Fol. 187.
Λέοντος βασιλέως λόγος ὅτε Φέρων τὴν τοῦ πλάσματος καταλλαγὴν ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ μετὰ τοῦ ἐξ ἡμῶν προσλήμματος τοῖς πατρικοῖς ἐνεθρόνησε κόλποις.	Leonis imperatoris sermo, quando offerens figmenti reconciliationem filius patri cum carne nostra in sinu paterno collocatus est. Edidit Gretserus cum aliis.
A. τῇ ἀναστάσει.	T. ὅτι σοῦ ἐστι ἡ βασιλεία κ. τ. λ.

†. Omnium harum orationum indicatio omissa fuit in veteri catalogo.

Codex XXV.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum 358. Saec. XVI. exaratus a Nicolo, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν συμέων τοῦ νέου θεολόγου κεφάλαια πρακτικὰ καὶ θεολογικά.	Sancti patris nostri Symeonis, iunioris theologi capita practica et theologica.
A. ὁ θεὸς τοῖς μὲν σωματικῶς ὁρῶσιν.	T. ἐν μεγάλοις πόνοις ἀσκήσεως.

†. Nonnisi CI. capita hìc numerantur. Ea, quae Iac. Pontanus e bibliothecis Bavarica et Augustana simul collata latine vertit et Ingolstadii unà cum aliis edenda curavit, 1603. 4. sunt numero CCXXVII. Nostri codicis caput ultimum est: ἡσυχία ἐστὶ νοὸς κατάστασις ἀνενόχλητος, γαλήνη ἐλευθερίας καὶ ἀγαλλιωμένης ψυχῆς κ. τ. λ. in editione Pontani

CCXXVII. Lambecius comment. de bibl. caes. lib. IV. p. 142. describit codicem, qui centum capita continet eiusdem cum nostro initii. Caput verò, centesimum, quod adducit, in nostro differt: *ού τὸν ἕνα ἐλεῆσαι σώζει, ἀλλὰ τὸ ἑνὸς καταφρονῆσαι τῷ πυρὶ παραπέμπει κ. τ. λ.* Cum Pontanus e duobus exemplaribus haec capita ediderit, ea a nostris discrepare mirum non est, v. plura in Fabricii bibl. gr. tom. X. p. 300.

Φύλ. λα.	Fol. 31.
Διάλογος σχολαστικοῦ τινος πρὸς συμεώνην τὸν ἅγιον καὶ θεολόγον. ἐρώτησις.	Dialogus scholastici cuiusdam ad Simeonem sanctum et theologum. Quaestio.
A. τί ἦν ἐν τῷ κόσμῳ.	T. τῶν κρειττόνων ἐπιτυχίαν.

†. Est ab eodem Iac. Pontano cum Symeonis Iun. Theol. Cap. practicis et theologicis editus.

Φύλ. λδ.	Fol. 34.
Ὑποθῆναι, ἃς εἰς ὑπόθεσιν ἑαυτοῖς γεγράφασι σπουδαῖοι τινὲς καὶ ὠνόμασαν ἐγχειρίδιον.	Praecepta, quae sibi studiosi quidam ad vitae institutum scripsere et enchiridion appellarunt.
A. τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν.	T. δυναμένων ἀποκτεῖναι κ. τ. λ.

†. Sunt capita XXXIX, quorum ultimum est: *ἐπὶ πάσῃ περιστάσει καὶ παντὶ πειρασμῷ ἐπαγομένῳ ἡμῖν πρόχειρον ἔχωμεν τὸ λέγειν· ἄγε ἡμᾶς ὦ σῶτερ κ. τ. λ.* Primum ex Epicteto esse noscitur, reliqua tam ex profanis, quam ecclesiasticis selecta.

φύλ. μγ. Fol. 43.

Τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ τῆς καρπάθου ἐπισκόπου πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προτρέψαντας μοναχὲς παρακλητικὰ κεφάλαια οζ.

Beati Ioannis Carpathiorum episcopi ad monachos in India rogantes capita hortatoria LXXVII.

A. ὁ μακάριος Δαβίδ.

T. ἀπεργάζονται τοῦ θεοῦ.

†. In hoc titulo dicuntur quidem esse capita LXXVII. In margine verò ultimum notatur LXXIX, ut in veteri catalogo etiam legitur. Observavi, scriptorem quaedam notare oblitum esse et esse reverà LXXXII. et quidem eadem, quae Iac. Pontanus cum Symeonis iun. orationibus aliisque opusculis Ingolst. 1603. 4. edidit. Fabricius in bibl. graeca tom. IX. p. 446. Pontanum carpit, quod Ioannem Carpathiorum episcopum contra Msc. fidem fecerit, cum tamen non in Monacensi solum, sed et Caesareensi ac Taurinensi episcopus audiat.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ὠδάριον κατανυκτικὸν, ποίημα λέοντος φιλοσόφου καὶ βασιλέως κατὰ ἀλφάβητον ςίχοι ἀνακρεόντιοι ψαλλόμενοι πρὸς τὸν οὐρανόν.

Canticum compunctionis, poëma Leonis philosophi et imperatoris ordine alphabetico in versibus Anacreonticis ad coelum cantatis.

A. ἄρα τίς γῆθεν.

T. πρὸς λύσιν ἀμπλακημάτων.

†. Iac. Pontanus cum Symeonis iun. opusculis simul edidit. Saepius dein recusum. v. Fabric. tom. VI. p. 568.

φύλ. ξγ.	Fol. 63.
Ἐκ τῶν κεφαλαίων τοῦ ὁσίου θεοδώρου τοῦ ἐδεσσηνοῦ.	Ex capitibus sancti Theodori Edesseni.
Α. καὶ δὴ πάσῃ δυνάμει.	Τ. ἔχειν ὀφείλομεν.

†. Sunt numero L. a Iac. Pontano ibidem edita. Fabricius de his Theodori capitibus nullam facit mentionem. In bibl. Vindobonensi et Taurinensi centum memorantur. Hoc igitur exemplar nonnisi selecta habet, ut ipse titulus innuit. Extant etiam latine in bibl. PP. Parisiensi.

φύλ. οϛ.	Fol. 76.
Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.	Maximi Confessoris.
Α. ἡ πρώτη σύνοδος.	Τ. ἕως τῆς ε ἔτη ρβ.

†. Est illius synopsis de VII synodis. Fabricius tom. XI. p. 183. ait, hanc synopsin nondum esse editam.

φύλ. πα.	Fol. 81.
Τοῦ ἁγίου μαξίμου.	Sancti Maximi.
Α. ἐν ἔτει μγ τῆς βασιλείας αὐγούστου γεννᾶται καθ' ἡμᾶς.	Τ. ἐπάγει ἀφορισμόν.

†. Est brevis narratio de Christo nato, baptizato et passo. Tum sequuntur quaestiones cum responsionibus: — πῶς οἱ τοῖς ὄρεσι καὶ ταῖς ἐρημίαις προσεδρεύοντες, πῶς ἂν τῶν θείων καὶ φρικτῶν μετέχοιεν μυστηρίων. — εἰ χρὴ τὴν ἐν τῷ αὐγούστῳ νηστείαν ἐπιτέλειν. — τῆς ϛ. συνόδου, ὅτι οὐ δεῖ ἐν ταῖς κυριακαῖς ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ ἐσθίειν καὶ ἀκουβιτασρωνύειν. — ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἱερατικοὺς, ἢ κληρικοὺς, ἢ ἀσκη-

τὰς μετὰ γυναικῶν ἀπολούεσθαι. Nil de hoc in veteri catalogo, ut et de sequenti.

φύλ. πγ. Fol. 83.

Τοῦ ἁγίου βασιλείου κανῶν θ. — Sancti Basilii Canon IX.

A. ἡ τοῦ κῦ ἀπόφασις. — T. καὶ τὸν αὐτοῦ υἱόν.

†. Canon est: ἡ τοῦ κυρίου ἀπόφασις κατὰ τὴν τῆς ἐννοίας ἀκολουθίαν, ἐξίσου καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν ἁρμόζει περὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι γάμου ἐξίςασθαι παρεκτὸς λόγου πορνείας. Sequuntur adhuc plura similia.

φύλ. πς. Fol. 86.

Περὶ ταπεινοφροσύνης. — De humilitate, sive eius signis.

A. τοῦ ἔχοντος τὴν ἀληθῆ ταπείνωσιν. — T. κληρονόμος ἐγένετο. ἀμήν.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Στίχοι παραινητικοὶ τοῦ χρυσοςόμου. — Chrysostomi versus hortatorii.

A. ὅςις βούλεται τὸ φῶς ἐκεῖνο βλέψαι. — T. ἀρετῶν τὴν ἀγάπην.

φύλ. πζ. Fol. 87.

Ἀπὸ τῆς μεταφράσεως τοῦ ἰανουαρίου μηνός, γνωμικὰ διάφορα. — Ex metaphrasi mensis Ianuarii gnomica varia.

†. Est primum: ἀπὸ γὰρ τοῦ συνεχῶς μεμνῆσθαι τῶν ἀρετὴν μετιόντων καὶ τὸ μετιέναι καὶ ζηλοῦν ἀρετὴν περιγίνεσθαι πέφυκεν. Quod ex variis probatur, ita ut catena in virtutem considerari queat. Id quod et de sequentibus dicendum. Sunt verò: περὶ εὐποιΐας, περὶ ἀνηκόων, περὶ ἀνταρέσεων, περὶ

ἀπλησίας, περὶ ἀκαταλήπτων, περὶ ἀγάπης καὶ φόβου θεοῦ κ. τ. λ. Simile quid in ultimis codd. occurrit.

Φύλ. ϞΖ.	Fol. 97.
Βασιλείου μοναχοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου λαύρας τοῦ μαλεΐνοῦ περὶ ἀσκητικῆς ὑποτυπώσεως.	Basilii monachi presbyteri et praepositi Laurae Maleïni asceticae vitae delineatio.
A. πᾶς τύπος ἀσκητικὸς.	T. ἐπισφαλὲς καὶ ὀλέθριον.

†. Iac. Pontanus in citata Symeonis iun. editione vulgavit.

Φύλ. ργ.	Fol. 103.
Ἐκ τοῦ βίου τῆς συγκλητικῆς.	Ex vita sanctae Syncleticae.
A. ἐπὶ κίνδυνον.	T. φυλάξαι δυνηθείη.

†. Est ab eodem et ibidem vulgata. In veteri catalogo omissum fuit.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Τοῦ ἐν ἁγίοις ἀββᾶ μαξίμου τοῦ ὁμολογήτου πρόλογος περὶ ἀγάπης.	Sancti Abbatis Maximi Confessoris prologus de charitate.
A. ἰδοὺ πρὸς.	
— πρὸς ἐλπίδιον πρεσβύτερον περὶ ἀγάπης.	— Ad Elpidium presbyterum de charitate.
A. ἀγάπη μέν ἐστι.	T. τοῦ λόγου γεγονὸς κατοικητήριον.

†. Sunt centuriae VI. At non nisi quatuor sunt editae, nec ipse Photius, qui eas legit, plurium mentionem facit. In Mingarelli bibl. Naniana codex graecus n. XCV. asservatur, qui sex etiam cen-

turias, licet mutilas, continet. Duae ergo extremae sunt adhuc Msc. Sexta desinit: *κιθάρα μὲν, ὡς καλῶς φύλαξ.*

φύλ. σλβ. Fol. 156.

Τοῦ αὐτοῦ ἕτερα κεφάλαια ιε. Eiusdem alia capita XV.

A. *ἔνεστι τὸ ὑπέραρχον.* T. *περὶ γραφῆς ζημιωθησόμεθα.*

†. Sunt haec prima XV. capita theologica et oeconomica iam edita.

φύλ. σλη. Fol. 238.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν κεφάλαια δέκα μετὰ πατρικῶν ἀποδείξεων. Eiusdem de voluntatibus et operationibus capita decem cum patrum probationibus.

A. *ει ἐμὲ μετὰ τῶν ἐμῶν ὁ θεὸς λόγος κατὰ τὸν μέγαν θεολόγον γρηγόριον προσείληφεν κ. τ. λ.* T. *αὐτοῦ φύσεως θέλημα.*

†. Ultimum est: *Ἐι τὸ τῆς θείας φύσεως θέλημα ἄκτιστον τυγχάνει. τὸ δὲ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως θέλημα κτιστὸν κ. τ. λ.* In Maximi operibus haec decem invenire non potui.

φύλ. σμ. Fol. 240.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος ἀσκητικὸς κατὰ διάλογον. Eiusdem sermo asceticus in forma dialogi.

Ext. tom. I. operum.

A. *ἀδελφὸς ἠρώτησε.* T. *ὑμνήσωμεν τὸν κν κ. τ. λ.*

φύλ. σογ. Fol. 273.

Ἀνθολόγιον γνωμικὸν Φιλοσόφων σπουδαίων, σπουδασὲν καὶ πονηθὲν ἠλίᾳ ἐλαχίςῳ πρεσβυτέρῳ καὶ ἐκδίκῳ.

Anthologium gnomicum probatorum philosophorum, studio et opera Eliae, minimi presbyteri et Ecdici, seu defensoris.

— πηγὴν ναοῦσαν ἠθικῶν δρόσου λόγων ἐνταῦθ' ἐκευρέσεις, ἐι μετέλθης γνησίως.

— Fontem fluentem roris dictorum moralium hic invenies, si rite quaesieris.

A. ἔξεςιν παντὶ.

T. θεωρίαις, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est hoc florilegium sententiarum a Iac. Pontano latine redditum et cum Symeonis iun. operibus unà editum, at non integrum. Septem enim adhuc capita sequuntur, quorum 1. incipit: ἔπαινον ἀνθρώπων καὶ ἄνεσιν σώματος ὁ ἀποδεχόμενος μὲν, μὴ καταδεχόμενος δὲ κ. τ. λ. ultimum desinit: μὴ καταβαίνειν λυμαίνεσθαι. τὴν ὡς ἄμπελον εὐθυνουμένην ψυχὴν θεωρίαις, ἐν χριςῷ ἰησοῦ κ. τ. λ. In codice Caesareo memorantur capita ascetica CCXLIV. Lamb. l. V. p. 67. edita verò numerantur CXXIII.

φύλ τα. Fol. 301.

Ἐκ τῆς βίβλου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἠσαΐου τοῦ ἀναχωρητοῦ λόγοι διάφοροι πάνυ ψυχωφελεῖς.

Ex libro sancti patris nostri Esaiae Anachoretae sermones varii admodum utiles.

A. ἀδελφοὶ χωρὶς.

T. κενὴ οὖσα καὶ ἄκαρπος.

†. Non sunt integri, sed excerpti sermones, ut ex collatione vidi. Sunt verò ulteriores tituli: β. περὶ τῶν θελόντων. γ. περὶ ἀρετῶν. δ. τῷ ἁγίῳ πέτρῳ

πέτρῳ τῷ ἀποςόλῳ. ε. ὁ πιςεύων. ϛ. ἤρεσε κᾀμοί. ζ. περὶ ταπεινοφροσύνης. η. περὶ μετανοίας. θ. πλὴν ταῦτα ἐςί. ι. περὶ ἀπαθείας. ια. μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί. Sermo 1. continet capita XII, secundus VIII, tertius XIX, quartus XXXIII, quintus IV, sextus I, septimus I, octavus VII, nonus I, decimus I, undecimus I.

Φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀββᾶν πέτρον, μαθητὴν αὐτοῦ.	Eiusdem ad abbatem Petrum, discipulum suum.
Α. καθὼς γέγραφας.	Τ. ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ πειρασμοῦ, ἀμήν.

†. In editione inscriptus est: de tranquillitate p. 215. Venet. 1574. 8.

Φύλ. τμβ.	Fol. 342.
Τοῦ αὐτοῦ λόγοι, οὓς εἶπεν ὁ αὐτὸς ἀββᾶς πέτρος, ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, ὅτι ἤκουσε παρ' αὐτοῦ.	Eiusdem sermones, quos Petrus abbas, eius discipulus, ab eo audisse dixit.
Α. ἔλεγέ με.	Τ. τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἡμῖν κ. τ. λ.

†. Sunt ulteriorum tituli: β. εἰς τὸ πρόσεχε σεαυτῷ. γ. ἀδελφὲ βιάσαι σεαυτῷ φθάσαι τὴν ἀγάπην. δ. θρῆνος. Quantum ex collatione vidi, initium primi idem inveni, sed non multò infra alia occurrunt et alius quoque finis est. Secundus et quartus integer editus. Tertius abest.

Φύλ. τνγ.	Fol. 353.
Εἶπε γέρων· εἴ τις λέγει ὅτι χριςιανός εἰμι εὐσεβής.	Dixit senex: Si quis dicit, se pium esse christianum.
	Τ. εὐχαῖς τῶν ἁγίων πατρῶν, ἀμήν.

†. Sunt dicta patrum et senum, qualia occurrunt in Cotelerii monumentis.

Φύλ. τοε. Fol. 375.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁσιωτάτου ἐφραῖμ λόγοι ὠφέλιμοι ἐν ἐπιτομῇ παντὶ τῷ προσέχειν αἱρουμένῳ καὶ κήδεσθαι τῆς ἰδίας ψυχῆς.

Sancti patris nostri et sanctissimi Ephraemi sermones in epitome utiles sibi attendere suaeque animae curam habere volentibus.

A. γινώσκε τέκνον. T. μὴ τοῖς κτήνεσι.

†. Nonnisi duos video, quorum primus de octo cogitationibus, secundus de statu spirituali inscribuntur. Reliqua sunt excerpta S. Basilii, S. Maximi et Sabbaitae.

Φύλ. τπβ. Fol. 382.

Περὶ ἀρετῶν καὶ πάθων ψυχικῶν. ὁ λόγος οὗτος ὠφέλιμος λίαν καὶ πάσης σοφίας μεστὸς.

De virtutibus et affectionibus animi. Sermo hic valde utilis et sapientia plenus.

A. ἰστέον, ὅτι διπλοῦς ὢν ὁ ἄνθρωπος. T. ἀπαθείαν αὐτοῦ κ.τ.λ.

†. In fine legitur nomen scriptoris in monogrammate: νίκολος τέλος τῷ θεῷ. νίκολος αὐλωτὴς ἔγραψα. Nicolus finis Deo. Nicolus Aulota scripsi.

Φύλ. τπθ. Fol. 389.

Ἐπιστολὴ τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῆς ῥαιθοῦ πρὸς ἰωάννην ἀξιάγαστον τὸν σιναΐου ὄρους ἡγούμενον.

Epistola abbatis Ioannis, praepositi Rhaituensis, ad Ioannem, montis Sina praepositum. Cum prologo et tab.

A. γινώσκοντες ἡμεῖς. T. ἐν μάλα σαφῶς.

φύλ. τϟ. Fol. 390.

Βίος ἐν ἐπιτομῇ τοῦ ἀβ-βᾶ ἰωάννου, τοῦ ἡγουμένου τοῦ ἁγίου ὄρους τοῦ σινᾶ τοῦ ἐπίκλην σχολαςικοῦ.

Vita in epitome abbatis Ioannis, praepositi sacri montis Sina, cognomine Scholastici.

Α. τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη.

Τ. συντομία ἔπους.

†. Auctor huius vitae dicitur Daniel, monachus Rhaituensis. v. editionem Ioannis Scholastici. Neque de Ioanne Rhaituensi, nec de Daniele legitur in veteri catalogo.

φύλ. τϟβ. Fol. 392.

Ἰωάννης ἰωάννῃ χαίρειν.

Ioannes Ioanni salutem.

Α. ὑπεδεξάμην.

Τ. τοῦ μισθοὺς ἀποδίδωσιν.

†. Est Ioan. Climaci responsio ad epistolam Ioannis Rhaituensis, seu prologus. In fine enim sic legitur: πρόλογος τοῦ λόγου, ὃν ἐπωνυμία πλάκες πνευματικαί. Prologus libri, qui dicitur tabulae spirituales.

φύλ. τϟγ. Fol. 393.

Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀβ-βᾶ ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν ἐν τῷ σινᾶ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέςειλε τῷ ἀββᾶ ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ τῆς ῥαιθοῦ προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι.

Liber asceticus abbatis Ioannis, praepositi monachorum in monte Sina, quem et misit Ioanni praeposito Rhaituensi, exhortanti eum, ut componeret.

Α. τοῦ ἀγαθοῦ καὶ.

Τ. καὶ ἔςαι εἰς ἀορίους αἰῶνας.

†. Est Ioannis Sinaitae scala spiritualis saepius edita.

Φύλ. φα.	Fol. 501.
Περὶ τὸν ποιμένα γράψαντος παρὰ Ἰωάννου πρὸς τὸν τῆς ῥαιθοῦ.	Epistola de pastore scripta a Ioanne ad illum Rhaituensem.
A. ἐν τῇ μὲν κάτω βίβλῳ.	T. ἡ δὲ ἀγάπη ἐςὶ ὁ θεὸς κ. τ. λ.

†. Raderus eam edidit Augustae 1660. 8. In hoc codice ad finem est mutila. Integrum enim folium vacuum relictum est.

Φύλ. φιγ.	Fol. 513.
Τοῦ ἁγίου μαξίμου πέμπτη ἑκατοντάς.	Sancti Maximi quinta centuria.
A. εἷς θεὸς ἀνάρχος.	T. καὶ μέτριόν ἐςιν.

Φύλ. φκε.	Fol. 525.
Τοῦ αὐτοῦ ἕκτη.	Eiusdem sexta.
A. εἷς θεὸς, ὅτι μία θεότης.	T. τοῦ λόγου γεγονὸς κατοικητήριον.

†. Hae duae nondum sunt editae. Quatuor extant et quatuor tantum mentionem facit Photius in sua bibliotheca. Quinta et sexta etiam in Naniana bibliotheca extant Msc. v. fol. 106.

Φύλ. φμα.	Fol. 541.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεότητος καὶ ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριςοῦ, κεφάλαια ιε.	Eiusdem de deitate et humanitate domini nostri Iesu Christi capita XV.
A. ἔνεςιν τὸ ὑπεράναρχον.	T. περιγραφῆς ζημιωθησόμεθα.

†. Sunt haec XV. capita theologica et oeconomica iam edita in eius operibus. Eadem in eodem codice fol. 232. occurrunt. Id quod in veteri catalogo non observatur.

Codex XXVI.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et nitido, in folio, Saec. XVI. exaratus ab Emman. Bembene Monembasiano, cum correctionibus marginalibus, cum lacunulis aliquot, foliorum numero 353, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου πατριάρχου ἀλεξανδρείας κατὰ ἀριανῶν.	Sancti patris nostri Athanasii, patriarchae Alexandrini, contra Arianos.
A. ὁ μὲν περὶ.	T. ὧν ἔγνωσαν, ἔπραξαν.

†. Falsò contra Arianos inscribitur. Est enim contra gentes oratio edita in eius operibus gr. lat. Commelin. 1600. tom. I. p. 1.

φύλ. λβ.	Fol. 32.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ θεοῦ λόγου καὶ τῆς διὰ σώματος πρὸς ἡμᾶς ἐπιφανείας αὐτοῦ.	Eiusdem de incarnatione Dei verbi, eiusque corporali ad nos adventu. Ext. ibidem p. 37.
A. αὐταρκῶς ἐν τοῖς.	T. καὶ ἀγαπῶσιν τὸν θν̀ καὶ πρα κ. τ. λ.

φύλ. ξϛ.	Fol. 66.
Τοῦ αὐτοῦ διάλεκτος ἐν τῇ κατὰ νικαίαν συνόδῳ πρὸς ἄρειον ἐν ἔτει τῆς θείας σαρκώσεως τι ἐν ἡ-	Eiusdem disputatio in concilio Nicaeno contra Arium, anno divinae incarnationis CCCX in die-

μέρα τοῦ ἐυσεβοῦς βασιλέως κωνςαντίνου καὶ τοῦ μακαρίου πάππα σιλυέςρου καὶ ἐπισκόπου βυζαντίνου Ἀλεξάνδρου.	bus pii imp. Constantini et beati Papae Sylvestri et Alexandri, episcopi Byzantini. Extat ibidem p. 82.
A. τῇ τοῦ θεοῦ προνοίᾳ.	T. κατὰ ἀρείου ἀριςεία.
Φύλ. πη.	Fol. 88.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπισκόπους αἰγύπτου καὶ λιβύης ἐπιςολὴ ἐγκύκλιος κατὰ ἀρειανῶν.	Eiusdem epistola circularis ad episcopos Aegypti et Lybiae contra Arianos. Est verò oratio 1.
A. πάντα μὲν ὅσα ὁ κύριος.	T. ἐις τοὺς σύμπαντας αἰῶνας κ. τ. λ.

†. In veteri catalogo epistola ab oratione I. distinguitur.

Φύλ. ρβ.	Fol. 102.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος κατὰ ἀρειανῶν. λόγος β.	Eiusdem oratio contra Arianos. Orat. 2.
A. αἱ μὲν αἱρέσεις.	T. πρὸς τὴν ἐυσεβείαν.
Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀρειανῶν. λόγ. γ.	Eiusdem contra Arianos. Orat. 3.
A. ἐγὼ μὲν ᾤμην.	T. αὐτοῦ ἐγένετο ὀυδὲ ἕν.
Φύλ. ρπς.	Fol. 186.
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀρειανῶν. λόγ. δ.	Eiusdem contra Arianos. Orat. 4.
A. οἱ ἀρειομανιταί.	T. ἄφρονες καὶ χριςόμαχοι.

Φύλ. σκδ. — Fol. 224.

Ἕτερος τοῦ ἀυτοῦ κατὰ ἀρειανῶν καὶ ὅσοι ἕπονται τὰ ἀρείου.

Alia eiusdem contra Arianos et quicunque dogmata Arii sequuntur.

A. οἱ κακοτεχνῶς.

T. πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης.

†. In aliis titulus est: λόγος περὶ τῆς ἐνσάρκου ἐπιφανείας τοῦ θεοῦ λόγου καὶ κατὰ ἀρειανῶν, seu oratio de apparitione verbi Dei in carne et contra Arianos. Minus apte in editione memorata vertitur. De humana natura suscepta ab unigenito verbo et contra Arianos.

Φύλ. σλε. — Fol. 235.

Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξους, ὅτε παρὰ τῶν ἀρειανῶν ὁ διωγμὸς ἐγένετο.

Eiusdem epistola ad omnes ubique orthodoxos, tempore persecutionis ab Arianis factae.

A. ἃ μεν πεπόνθαμεν.

T. κύριοι ἀληθῶς ποθεινότατοι.

†. In margine notatur: Ἀναγινώσκεται εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἁγίου, μῆνα (sic) μαίῳ εἰς τὰς $\overline{\beta}$, legitur in memoriam sancti, mensis Maii, die secundo, quo celebratur natalis huius sancti, v. Martyrologium Romanum. Extat vero in cit. edit. tom. I. p. 338.

Φύλ. σμ. — Fol. 240.

Ἐπιστολὴ πρὸς σεραπιῶνα ἐπίσκοπον περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Eiusdem epistola ad Serapionem, episcopum de spiritu sancto.

A. τὰ γράμματα.

T. τὴν τιμωρίαν ὑπομένωσιν.

†. In editione Commelin. additur: κατὰ τῶν λεγόντων, ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κτίσμα ἐςὶ, contra eos, qui spiritum sanctum creaturam esse dicunt.

φύλ. σξι.	Fol. 261.
Πρὸς τὸν αὐτὸν κατὰ τῶν λεγόντων κτίσμα τὸν υἱόν.	Eiusdem ad eundem contra eos, qui filium creaturam dicunt. Ext. ibidem p. 338.
A. ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον.	T. ἀγνοίᾳ οἱ ἀρειανοί.
φύλ. σξε.	Fol. 265.
Καθολικὴ ἐπιςολή.	Eiusdem epistola catholica. Ext. ibidem p. 444.
A. τοῖς κατὰ τόπον.	T. καὶ νεκρῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.
φύλ. σξϛ.	Fol. 266.
Ἔλεγχος ὑποκρίσεως τῶν περὶ μελίτιον καὶ εὐσέβιον τὸν σαμοσατέα κατὰ τοῦ ὁμοιοουσίου.	Eiusdem refutatio hypocriseos Meletii et Eusebii Samosatensis de homiousio. Ext. ibid. p. 446.
A. ἄνθρωπος καθ' ὁμοίωσιν.	T. ὃν ἔδωκεν ἡμῖν.

†. Non est Eusebius Samosatensis, uti titulus sonat, sed Paulus Samosatensis, ideoque particula *et* interponenda fuisset. In veteri catalogo prorsus omittitur.

φύλ. σξζ.	Fol. 267.
Πρὸς ἐπίκτητον ἐπίσκοπον κορίνθου.	Eiusdem ad Epictetum, Corinthi episcopum.
A. ἐγὼ μὲν ἐνόμιζον πᾶσαν.	T. πάντες προσαγορεύουσιν.

†. In codice Caesareo, sicut et in editione, additur: κατὰ αἱρετικῶν ἐπιςολή, epistola contra haereticos.

ticos. Ibidem sic etiam incipit: *Κυρίῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ ποθεινοτάτῳ συλλειτουργῷ ἐπικτήτῳ ἀθανάσιος ἐν κυρίῳ χαίρειν.* Quod totum hic deest. Haec duo: *κυρίῳ μου* etiam in editione desunt.

Φύλ. σογ. Fol. 273.

Λόγος κατὰ ἀπολιναρίου.

Eiusdem oratio contra Apolinarium.

A. *ὅι τὸν κύριον ἡμῶν.*

T. *ἀθετεῖν τὴν ἀλήθειαν.*

†. In editione Commelin. praemittitur: *περὶ τῆς σωτηρικῆς ἰησοῦ χριστοῦ ἐπιδημίας,* de salutari Iesu Christi adventu.

Φύλ. σπγ. Fol. 283.

Περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ χριστοῦ καὶ κατὰ ἀπολιναρίου.

Eiusdem de incarnatione Christi et contra Apolinarium.

A. *ὁ μὲν τρόπος.*

T. *καὶ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἡμῶν.*

†. In codice Vindobonensi titulus is est: *περὶ τῆς σαρκώσεως τοῦ χριστοῦ. κατὰ ἀπολιναρίου λόγος,* de incarnatione Christi contra Apolinarium oratio. A *Ὁ μὲν σκοπὸς.* In manuscripti ora notatur: *ἔτι περὶ τοῦ θελήματος,* adhuc de voluntate.

Φύλ. σϛδ. Fol. 294.

Ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου· ὅτι ὃς εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

Eiusdem in dictum evangelii, quod, qui dixerit contra spiritum sanctum, non remittetur ei.

A. *περὶ δὲ ὅυ γράφων ἐδήλωσας.*

T. *πάντες ζωοποιηθήσονται.*

†. In codice Caesareo is est titulus: εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου· ὃς ἂν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ. ὃς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ του πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθήσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι, in dictum evangelii: Quicunque dixerit verbum contra filium hominis, remittetur ei; qui autem dixerit contra spiritum sanctum, non remittetur ei neque in hoc saeculo, neque in futuro. In veteri catalogo minus exacte hoc dictum.

φύλ. τγ. Fol. 303.

Πρὸς μαρκελλῖνον εἰς τοὺς ψαλμούς.	Eiusdem ad Marcellinum in psalmos.
Α. ἄγαμαί σε.	Τ. λαλήσαντες ἄνδρες ἅγιοι.

†. In codice Caesareo titulus est: Πρὸς μαρκελλῖνον εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῶν ψαλμῶν ἐπιστολή, ad Marcellinum de interpretatione psalmorum epistola. In edit. cit. idem habetur p. 740.

φύλ. τιη. Fol. 318.

Περὶ παρθενίας, ἤτοι περὶ ἀσκήσεως.	Eiusdem de virginitate, seu de meditatione.
Α. ἀρχὴ λόγου.	Τ. ἀγαπῶσιν αὐτὸν διὰ τοῦ κ. τ. λ.

†. In codice Caesareo additur: λόγος σωτηρίας πρὸς τὴν παρθένον, sermo salutis ad virginem. Hoc omissum in veteri Catalogo.

φύλ. τκθ. Fol. 329.

Μαρτύρια ἐκ τῆς γραφῆς· ἐκ τοῦ ὁμοίως εἶναι τὸν	Testimonia ex scriptura de naturali communione

πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα, κεφάλαια ν.

similis essentiae inter patrem, filium et S. spiritum. Ext. ibidem.

A. περὶ πατρός.

T. τῷ κυρίῳ ἓν πνεῦμα ἐςίν.

†. Deficit quid in hoc titulo: Nam in codice Caesareo sic inscribitur: μαρτυρίαι ἐκ τῆς γραφῆς τῆς κατὰ φύσιν κοινωνίας, ἐκ τοῦ ὁμοίως εἶναι κ. τ. λ. In veteri catalogo inscribitur: de aequalitate patris et filii cum spiritu.

Φύλ. τμδ. Fol. 344.

Ἀνθανασίου πατριάρχου ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν ἀντίοχον περὶ πλείςων καὶ ἀναγκαίων ζητημάτων τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς ἀπὸ ῥωμαίων καὶ παρὰ πᾶσι χριςιανοῖς ἐπιγινώσκειν ὀφειλομένων.

Athanasii patriarchae Alexandrini ad Antiochum de plerisque et necessariis quastionibus in sacra scriptura contraversis et omnibus Christianis cognitu necessariis.

A. τίς ἐςὶ θεός.

T. ἐγένετο ἄνθρωπος, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Male scriptum: ἀπὸ ῥωμαίων loco ἀπορουμένων, uti in editione recte legitur, in cuius inscriptione additur: πρὸς ἀντίοχον ἄρχοντα, ad Antiochum ducem. In codice Naniano incipit, κεφάλαια ἀναγκαῖα πρὸς ἀντίοχον, capita necessaria ad Antiochum, et desinit: γινωσκομένων. Licet titulus idem appareat, longe alia tamen in nostro codice, quam in editione, habentur. Iudica ex his: Quaest. 1. τί ἐςὶ θεός; ἀπόκρισις. θεός ἐςιν οὐσία νοερὰ, ἀθεώρητός τε καὶ ἀνερμήνευτος. θεός ἐςι πνεῦμα ἄυλον. ὀφθαλ-

μὸς ἀκοίμητος καὶ νοῦς ἀκίνητος. Θεός ἐϛιν οὐσία δημιουργικὴ πάντων τῶν ἀοράτων καὶ ὁρωμένων κτισμάτων. Quaest. ultima XIX. ἰδοὺ ταῦτα πάντα θεοείκελε πάτερ ἁρμοζόντως ἡμῖν ἐδίδαξας. ἀξιοῦμεν δὲ σε, ἵνα καὶ τοῦτο ἡμῖν ἑρμηνεύσῃς τὸ ἀποῤῥούμενον. διὰ τί οὐκ ἐδίδαξεν ἡ θεότης μόνη τὸν ἄνθρωπον καὶ ἔσωσεν αὐτὸν ἀνεὺ σαρκός. τί γὰρ ἤθελε τοῦ Φόρεσαι τὴν σάρκα; ἀπόκρισις κ. τ. λ. quae desinit: δι' ἧς ὁ θεὸς ἐσαρκώθη καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. τνβ.	Fol. 352.
Σύμβολον περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίϛεως.	Eiusdem symbolum de fide catholica. Ext. tom. 2. p. 58.
A. ὅϛις θέλει σωθῦναι.	T. σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

†. In fine scriptum: Ἐμμανουῆλος βεμβαινὴς ὁ ἐκ μονεμβασίας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐξέγραψε μισθῷ ἔτους τρέχοντος ἀπὸ χριϛοῦ γεννήσεως αφμη μηνὸς ποσε:δεῶνος ἕκτῃ Φθίνοντος. τέλος. Emmanuel Bembene Monembasianus expugnata patria sua hunc librum pro mercede scripsit anno currente a Christo nato 1548. XXV. Decemb. finis. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 89.

Codex XXVII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio distinctis, charactere diverso et eleganti, in folio, collatus cum prototypo, Saec. XV et XVI. foliorum numero 499. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου κυρίου καὶ πατρὸς ἡμῶν κυρίου	Sapientissimi domini ac patris nostri Bessa-

βησσαρίωνος καρδηνάλεως τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ῥωμαίων, τοῦ κοινῶς λεγομένου νικαίας. δογματικὸς, ἢ περὶ ἠνώσεως ἐν κεφαλαίοις δέκα διηρημένος.

A. τὴν μὲν τῶν ἐκκλησίων.

T. ἀλλὰ τῶν μὴ πεισθέντων ἔγκλημα.

rionis, Cardinalis sanctae Romanae ecclesiae, communiter dicti Nicaeae, oratio dogmatica, seu de unione, in capita decem divisa.

†. Extat graece latine, ipso Bessarione interprete in actis concilii Florentini apud Harduinum tom. IX. p. 319. Praecedit summarium in hoc codice contentorum cum hac scriptoris invocatione ad S. trinitatem: Ἀρχῆς κκλλίςης ἀγαθὸν δοίης τέλος ἡ ὑπεραγία τριάς. Sequitur index capitum orationis dogmaticae, demum ipsa oratio. Collatam cum alio exemplari esse hunc orationem, variantes in margine lectiones declarant. Aliae adhuc notae marginales minio exaratae hic habentur, qualis prima, quae occurrit, haec est: ὅρα τὰς δοκούσας ἀντιφάσεις οὐκ ὄυσας μέν τοι τῇ ἀληθείᾳ.

Φύλ. κζ. Fol. 27.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀλέξιον λάσκαριν τὸν Φιλανθρώπινον περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.

A. σὺ μὲν τὰ ἀνθρώπινα.

T. καὶ ῥήμασι συμφωνοῦντας.

Eiusdem ad Alexium Lascarim Philantropenum epistola de processione spiritus sancti.

†. In ora inferiore haec scripta lego: ὅυτος ὁ λόγος ἐρρέθη ἀντίδοτον. ἀντίδοτον γὰρ ἐςι τοῖς δηχθεῖσι

καὶ διὰ τούτου δύνανται ἰαθῆναι, ἐι μόνον θελήσουσιν. Oratio haec verè antidotus dicta est. Morsis enim est antidotus, eaque volentibus medicina est. Extat gr. et lat. in P. Arcudii opusculis aureis lat. apud Harduinum in actis conc. tom. IX. p. 1043. Hic etiam notae marginales habentur, ut prius, minio distinctae eaeque multae. Prima est: ὦ τῆς ἀνοχῆς σὺ χριϛὲ βασιλεῦ. πῶς οὐκ ἐμαράνθησαν ἀι χεῖρες τοῦ ἀσυνειδήτου τε καὶ τολμηροῦ ἐκείνου ἀνδρὸς.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Τοῦ μακαριωτάτου ἰωάννου βέκκου πατριάρχου κωνϛαντινουπόλεως ἐπιγραφαὶ, ἐις ἃς συνελέξατο ῥῆτα περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως.

Beatissimi Ioannis Becci seu Vecci, patriarchae Constantinopolis, epigraphae in collecta a se testimonia de processione sancti spiritus.

A. χρήσεις διάφοροι γραφικαί.

T....

Τοῦ παλαμᾶ ἀντιῤῥήσεις πρὸς τὰς τοῦ βέκκου ἐπιγραφάς.

Palamae refutatio Becci epigrapharum.

A. ὅταν ἐπὶ τῆς θεολογίας.

Τοῦ σοφωτάτου κυρίου βησσαρίωνος ἀρχιεπισκόπου νικαίας τοῦ νῦν καρδηνάλεως πρὸς τὰς κατὰ τοῦ βέκκου ἀντιῤῥήσεις τοῦ παλαμᾶ.

Sapientissimi domini Bessarionis, archiepiscopi Nicaeae, nunc Cardinalis, adversus Palamae confutationes epigrapharum Becci.

A. ὁ γενναῖος ὅυτος ἀνήρ.

T. ἀσθένειάν τε καὶ οὐδένειαν.

†. Est hic Palamas Gregorius Thessalon. ut in aliis codicibus legitur. Haec verò tria omnia, scilicet Becci epigraphae, Palamae confutationes et Bessarionis adversus Palamam, extant gr. et lat. in Petri Arcudii opusculis aureis. Subsequitur Maximi a Planudis de processione S. Spiritus contra latinos, ubi in margine notatur: *τὰ παρόντα κεφάλαια δὶς καὶ παρ' ἐμοῦ μετεγράφη διὰ παραδρομήν.* Eadem enim occurrunt fol. 79. Hoc non observatum in veteri catalogo.

Φύλ. οε. Fol. 75.

Τοῦ σοφωτάτου ἀρχιεπισκόπου νικαίας βησσαρίωνος προσφώνημα εἰς τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν η̅ σύνοδον ἀναγνωσθὲν ἐπὶ τῇ ταύτης προκατάρξει ἐπὶ κοινῇ ἀκροάσει. ὀκτ. η̅. Ν̅. β̅.

Sapientissimi archiepiscopi Nicaeae Bessarionis allocutio ad sacram et oecumenicam synodum VIII. initio illius publice lecta 8. Octob. indictione secunda.

A. *τῶν μεγάλων πραγμάτων.*

T. *ὑμῖν ἀπονείμαντα. ἐν χῷ κ. τ. λ.*

†. Extat graece et latine in actis concilii Florentini. Laur. Surius in praefatiuncula Florent. synodalibus praefixa haec notat. Quid Graecis in mentem venerit, ut hanc synodum Florentinam octavam nuncuparent, docti viri admirantur. Poterat aboleri numerus ille, sed ne id temeritati tribueretur, relinquere illum maluimus, contenti admonuisse lectorem, non recte dici octavam, quam aliquot aliae insignes synodi generales post alteram Nicaeae habitam, quae septima numeratur, antecesserint, vale. — Synodus VIII. rectius dicitur, qua Ignatius sedi suae restitutus fuit.

Φύλ. οθ. Fol. 79.

Μαξίμου μοναχοῦ τοῦ πλανουδῆ περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος κατὰ λατίνων.

Maximi monachi Planudis de processione spiritus sancti contra latinos.

A. ἐρωτητέον πότερον.

T. τῆς ἀφῆς μόνης ἂν εἴη.

Τοῦ σοφωτάτου πατρὸς καὶ κυρίου ἡμῶν κυρίου βησσαρίωνος μητροπολίτου νικαίας καρδηνάλεως ἀπόκρισις πρὸς τὰ προειρημένα κεφάλαια.

Sapientissimi patris et domini nostri domini Bessarionis Metropolitae Nicaeae Cardinalis responsio ad dicta capita.

A. ἀποκρινόμεθα.

T. δυναμένος ἀνακαλύπτων.

†. Sunt Planudis quatuor argumentationes et totidem responsiones Bessarionis. Accedit his Demetrii Cydonii testimonium de his capitibus in margine positum: Κυρίου δημητρίου τοῦ κυδωνίου πρὸς τὰ τοῦ πλανουδῆ κεφάλαια ἐξ οἰκειοχείρων γραφῶν. θαυμάσαι τις ἂν τὸν ἄνδρα τοῦτον τὸν διὰ τῶν ὀλίγων τούτων καὶ ἀσθενῶν ἐπιχειρημάτων πειρώμενον τὸ τοῦ ἁγίου αὐγουστίνου βιβλίον ἀνατρέπειν κ. τ. λ. Mirum, quod hic vir tam paucis et infirmis conatibus S. Augustini librum refellere tentarit.— Ad finem addit rationem, quae erat metus imperatoris implacabilis, S. Spiritum ex patre et filio procedere dicentibus. His ergo conatibus e carcere in libertatem se restituere voluit. v. Lambec. l. IV. p. 57. ubi ex Raph. Volaterrano allegat simile Bessarionis de Planude testimonium. Caeterum tam Planudis argumentationes, quam Bessarionis responsiones una cum Demetrii Cydonii testimonio in P. Arcudii opusculis aureis extant. De Demetrio Cydonio nil dicitur in veteri catalogo.

Φύλ.

Φύλ. πβ. Fol. 82.

Βησσαρίων καρδηνάλιος τῷ σοφῷ Θεοδώρῳ ἐυπράττειν. Bessarion cardinalis sapienti Theodoro salutem.

A. ἃ μὲν περὶ τῆς ἀκριβίας. T. ἀυτὸς ἂν ειδείης.

†. Epistola, quam Lambecius adfert lib. VII. p. 163. a nostra differt et Theodoro Gazae inscribitur, nec nostram typis mandatam novi. In veteri etiam catalogo ad Theodorum Gazam inscribitur contra titulum.

Φύλ. πδ. Fol. 84.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τὰ πλήθωνος πρὸς ἀριϛοτέλην περὶ ὀυσίας. Eiusdem ad dicta Plethonis in Aristotelem de substantia.

A. ἔι τις ἁπλῶς τε ἅμα καὶ ἀκριβῶς. T. προσθετέον τὴν ψῆφον.

†. Allatius de Georgiis huius opusculi meminit.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Προσόρωσις τοῦ ἀυγουϛίνου περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἐυαγγελίου τὸ λεγόμενον· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος ὀυκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς. Observatio Augustini de sancto spiritu, in dictum evangelii, quod sonat: Si enim ego non abiero, paraclitus non veniet ad vos.

†. Est huius initium: ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριϛὸς ἐδήλωσεν ἑαυτὸν ὄντως ἀπελευσόμενον, ὡς μηδένα τῶν μαθητῶν ἀυτὸν ἐρωτῆσαι·ποῦ ὑπάγεις; finis, ἀπείη τοῦτο πιϛεύειν. ἀπείη χριϛιανῶν καρδίας τοιαῦτα λογίζεσθαι. Iam verò nec initium, nec finis cum sermone S. Augustini de hoc dicto evangelico Ioan.

16, 7. convenit. Ad scriptor titulo hanc notam immediate subiecit: *ὡς παρὰ τοὺ σοφωτάτου κυρίου μου ἀκήκοα τοῦ καρδηναλίου καὶ οὗτος ὁ λόγος τοῦ ἁγίου αὐγουςίνου ἐςὶ*, ut a sapientissimo Domino meo audii, etiam hic liber sancti Augustini est. Nec inter XV. libros eius de trinitate, quos Maximus Planudes graece vertit, eum reperi. In veteri catalogo etiam hoc observari debuisset.

Φύλ. ϟε.	Fol. 95.
Τοῦ *αὐτοῦ αὐγουςίνου ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ περὶ τῆς γνώσεως τῆς ἀληθοῦς ζωῆς ἐπιγραφομένῳ. ἐν ᾧ ὡς ἐν διαλόγῳ ἐρωτῶσι μὲν οἱ ἀδελφοὶ, ἀποκρίνεται δὲ ὁ διδάσκαλος.*	S. Augustini in libro, de cognitione verae vitae inscripto, in quo tanquam in dialogo fratres interrogant et magister respondet.
A. *ὥσπερ τὸ τῆς σαρκὸς βάρος.*	T. *τὸ τῆς περιςερᾶς ἔπλασε σῶμα.*

†. Extat graece et latine in Leontii libro de sectis ad calcem edito Basil. 1578. 8. Et est idem locus, quem graece editum Romae A. 1650. Warthonus notat. At nec illud Augustini est, licet in eius operibus editum, v. edit. Antwerp. tom. IX. p. 404.

Φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Τοῦ *ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως κυρίου γρηγορίου πρὸς τὸν βασιλέα τραπεζοῦντος.*	Sanctissimi patriarchae Constantinopolis domini Gregorii ad imperatorem Trapezuntium.
A. *ἡμεῖς, ὦ θειότατε βασιλεῦ.*	T. *εὐφροσύνην ἡμῶν.*

†. Est haec oratio seu epistola Gregorii Mamantis Melisseni, qui praeviso urbis excidio Ro-

mam aufugit ibique sepultus est, de sacris dogmatis, et extat graece et latine in Allatii Graecia orthod. tom. I. p. 419. Romae 1652. 4.

Φύλ. ριδ.	Fol. 114.
Τοῦ αὐτοῦ ἀπολογία εἰς τὴν τοῦ ἐφέσου ὁμολογίαν. προθεωρία.	Eiusdem apologia in Ephesii confessionem. Protheoria.
Α. ὁ τῆς ἐφεσίων πόλεως ἀρχιερεύς.	Τ. καὶ εἷς ποιμὴν, ᾧ κ. τ. λ.

†. Est haec apologia inedita, ab Arcudio lecta, ut ait Fabricius tom. X. p. 382.

Φύλ. ρμδ.	Fol. 144.
Ἀπολογία γρηγορίου ἱερομονάχου τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλλου καὶ πνευματικοῦ τοῦ ὕστερον χρηματίσαντος πατριάρχου καὶ ἐν ῥώμῃ ταφέντος καὶ θαυματουργοῦντος εἰς τὴν τοῦ ἐφέσου ἐπιστολήν. ἐκ διαφόρων ἁγίων.	Apologia Gregorii Hieromonachi, magni Protosyncelli et spiritualis, postea patriarchae et Romae sepulti ac miraculis clari, in epistolam Marci Ephesii, ex variis sanctis.
Α. τὸ μὲν προοίμιον.	Τ. ἀναπέμψωμεν. ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. Extat in Harduini actis concil. tom. IX. p. 601. cum Ephesii epistola.

Φύλ. ροζ.	Fol. 177.
Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου μαξίμου πρὸς μαρῖνον πρεσβύτερον κύπρου.	Epistola sancti Maximi ad Marinum, presbyterum Cypri.
Α. Νόμῳ θείῳ.	Τ. θρησκείας μυστήριον.

Φύλ. ρπ.

Μάρκου μητροπολίτου ἐφέσου τοῦ εὐγενικοῦ κεφάλαια συλλογιςικὰ πρὸς λατίνους. ἀπόκρισις δὲ πρὸς ταῦτα τοῦ σοφωτάτου κυρίου γεωργίου τοῦ σχολαρίου ἐξ αἰτήσεως τοῦ μακαρίτου πατριάρχου κυρ. γρηγορίου τοῦ νέου ὁμολογήτου.

Fol. 180.

Marci, metropolitae Ephesi, Eugenici capita syllogistica ad Latinos. Responsio verò ad ea sapientissimi domini Georgii Scholarii rogatu beati patriarchae domini Gregorii iunioris confessoris.

†. Praemittuntur capita Ephesii, et Scholarii responsiones ponè sequuntur, ut et in ora inferiore notatum: σῆ. ὅρα, πῶς τίθεμεν πρῶτον τὰ τοῦ ἐφέσου κεφάλαια, εἶτα κατὰ πόδα τὰς τοῦ σχολαρίου ἀποκρίσεις ἤ ἀντιῤῥήσεις. Est vero caput 1. ἐρώμεθα τοὺς λατίνους, εἰ πάντα τὰ τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἔχειν βούλεσθαι, Resp. verò I. Ὁι λατῖνοι τῶν ἱερῶν εὐαγγελίων ἀκούοντες· πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ, ἐμά ἐςι κ. τ. λ. Observandum, Georgium Scholarium non nisi capita XVII. confutasse, Bessarionem vero cardinalem reliqua XXI. ut ex nota capitum summario addita apparet. Et est haec: ἕτερα κεφάλαια τοῦ αὐτοῦ ἐφέσου, ἃ οὐκ ἔφθασεν ἀπολογηθῆναι ὁ σχολάριος, καὶ ἀπεκρίθη ταῦτα ὁ κύριός μου νικαίας αἰτήσει καὶ παρακλήσει τοῦ μακαρίτου γρηγορίου τοῦ πατριάρχου γενομένου ἐν ῥώμῃ. Similem notam Ioannis Plusiadeni, ut lego, sacerdotis ante caput XVIII reperio. Est verò ἰωª πλª ἱερέως ταῦτα τὰ κεφάλαια ἀντεῖπεν ὁ σοφώτατος κύριος γεώργιος ὁ σχολάριος ἐν τῇ κωνςαντινουπόλει αἰτήσει τοῦ μακαρίτου κυρίου γρηγορίου τοῦ πατριάρχου, ὄντος αὐτοῦ ἔτι μεγάλου πρωτοσυγγέλλου. ὑπελείφθησαν δὲ καὶ ἄλλα, ἃ οὐκ ἔφθασεν ἐπεξεργάσασθαι. γενόμενος γοῦν ὁ μακαρίτης πατριάρχης ἐν ῥώμῃ, ἠξίωσε τόν σο-

φώτατον καρδηνάλιν τὸν νικαίας, ὅπως τὰ ᾽πίλοιπα ἀπολογήθη ὄντος τοῦ ἐφέσου κεφάλαια, μή πώς φησιν εὑρήθωσιν ἀνεξέταστα καὶ δόξει τοῖς ἁπλουστέροις, ὅτι κατελείφθησαν ἀναντίῤῥητα. ἐπινεύσας δὲ τῇ αὐτοῦ αἰτήσει ἀπεσκοράκισεν αὐτὰ ὀλίγοις ἀρκεθεὶς λόγοις. Fabricius confutationem capitum priorum XVII Gregorio Mamanti tribuit, tom. X. p. 332. De his scholiis in veteri catalogo nil memoratum. Morellius in bibl. gr. p. 237. ait: Ioannis Plusiadensis, ἄρχοντος ecclesiarum in insula Cretae, ex Fabricio, Caveo et indice codicum Msc. Taurinensium satis cogniti.

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Τοῦ σοφωτάτου καρδηνάλεως κυρίου βησσαρίωνος ἀπόκρισις πρὸς τὰ τοῦ ἐφέσου κεφάλαια αἰτήσει τοῦ πατριάρχου κυρίου γρηγορίου.	Sapientissimi cardinalis domini Bessarionis responsio ad capita Ephesii rogatu patriarchae domini Gregorii.
Α. ὁ λατίνων τε καὶ γραικῶν πρὸς ἀλλήλους.	T. Uti infra.

†. Est haec responsio ad cap. XVIII. per modum epistolae, ut et supra in ora notatum: βησσαρίων καρδηνάλις τῷ ἁγίῳ καὶ θειοτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ χαίρειν. Caput verò XVIII incipit: τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐκπορευόμενον κ. τ. λ. Caeterum haec capitum confutatio inedita videtur. Desinit verò: ταῦτα δὲ εἶπεν ἡ χριστιανῶν ἀκηλίδωτος θεολογία καὶ πίστις.

Φύλ. σνε.	Fol. 255.
Περὶ τῶν ἄρθρων τῆς πίστεως.	De articulis fidei.
Α. νοητέον, ὅτι τὰ ἄρθρα.	T. ζωὴν αἰώνιον, ἀμήν.

Φύλ. σνϛ.	Fol. 256.
Περὶ τῶν διαφερόντων ἄρθρων.	De diversis articulis.
Α. τὸ πρῶτον ἐςὶ περὶ τῆς.	T. ζῶντας καὶ νεκρούς.
Περὶ τῶν τῆς ἐκκλησίας μυςηρίων.	De ecclesiae mysteriis.
Α. βάπτισμα.	T.....

†. In veteri catalogo catechesis inscribitur.

Φύλ. σνζ.	Fol. 257.
Ἐπιχείρημα τῶν γραικῶν.	Argumentum Graecorum de processione S. Spiritus.
Α. εἰ ὁ πατὴρ καὶ υἱός.	
Ἀπόκρισις τοῦ σχολαρίου.	Responsio Georgii Scholarii.
Α. ἄλλα πρὸς τοῦτο φασίν.	T. τῷ λόγῳ τῆς διακρίσεως.
Φύλ. σνη.	Fol. 258.
Ἐπιςολὴ καθολικὴ τοῦ σοφωτάτου μου κυρίου μου καρδηνάλ. βησσαρίωνος.	Sapientissimi domini mei cardinalis Bessarionis epistola catholica.
Α. ἐβουλόμην μὲν ἂν ἐν θεῷ.	T. ἔτι καὶ ὑπεγράψαμεν.

†. Est ad Graecos ecclesiae Constantinopolitanae subiectos et extat cum duplici versione, una Bessarionis, altera Arcudii in eius opusculis aureis. In fine legitur: τὸ παρὸν γράμμα κατὰ λέξιν ἐξισάζη τῷ πρωτοτύπῳ, scriptum hoc ad verbum prototypo adaequatum est.

Φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Ἐπιςολὴ νικολάου πέμπτου ῥώμης ἀρχιερέως μεγίςου πρὸς κωνςαντῖνον βασιλέα ῥωμαίων ἐκ τῆς λατίνης μετερμηνευθεῖσα φωνῆς ὑπὸ θεοδώρου τοῦ γαζῆ.	Epistola Nicolai V. Pontificis Romani ad Constantinum, Romanorum Imperatorem, e latino translata a Theodoro Gaza.
A. ἀνδρόνικον βρυέννιον.	T. φανῆναι παντάπασιν κ. τ. λ.

†. De hac Theodori Gazae versione Fabricius nullam facit mentionem. Extat verò in P. Arcudii Corcyraei aureis opusculis. In codice Caesareo titulus graecus est: Ἐπιςολὴ μεγίςου ἀρχιερέως νικολάου πέμπτου, ἣν μετέφρασε θεόδωρος θεσσαλονικευς τῆς γαζαίων οἰκίας. Auctor veteris catalogi interpretem silentio praeterit.

Φύλ. σξη.	Fol. 268.
Περὶ φιλίας.	De amicitia.
A. ὅτι τῆς φιλίας τρία ἐςὶν εἴδη.	T. δύναται ἐφάρμοσαι.
Περὶ γενήσεως τῶν βρέφων.	De generatione infantum.
A. διὰ τοῦ σκαληνοῦ.	T. κατὰ ἀνακύκλωσιν.
Φύλ. σξθ.	Fol. 269.
Περὶ τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων. Ἰσαὰκ μοναχοῦ τοῦ ἀργυροῦ.	De facultatibus animae Isaaci monachi Argyri.
A. δεῖ δὲ καὶ τοῦτο γινώσκειν.	T. τὸ ἡμέτερον αὐτεξούσιον.

†. Haec tria adiuncta habentur etiam in codice D. Marci bibl. a Theupolo descripto p. 309.

immo pleraque et eodem ordine. De hoc Isaaci opusculo altum silet Fabricius, quod desinit: *μὴ ὑπόθεσιν λαβοῦσα τὸ ἡμέτερον ἀυτεξούσιον.*

Φύλ. σοα.	Fol. 271.
Περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὀυ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς μιᾶς καὶ ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας τοῖς ἐν κρήτῃ θείοις ἀνδράσιν, ἱερομονάχοις καὶ ἱερεῦσι γεώργιως τραπεζούντιος ἐυπράττειν ἐν κυρίῳ.	De processione sancti spiritus, quin et de una et sancta catholica ecclesia Cretensibus viris, monachis et sacerdotibus Georgius Trapezuntius salutem in domino.
A. *σιμὼν ἱερομόναχος.*	T. *καὶ ἡμᾶς γένοιτο χάριτι κ. τ. λ.*

†. Allatius edidit graece et latine tom. I. p. 537. Graeciae orthodoxae.

Φύλ. σπδ.	Fol. 284.
Πρὸς τὸν ὑψηλότατον καὶ θειότατον βασιλέα ῥωμαίων ἰωάννην τὸν παλαιολόγον πρὸς τὸν ἐις ἰταλίαν πλοῦν προτροπὴ γεωργίου τοῦ τραπεζουντίου.	Ad celsissimum et divinissimum Romanorum imperatorem, Ioannem Palaeologum, exhortatio Georgii Trapezuntii, ut in Italiam naviget.
A. *ὀυχ ὅτι σε κατὰ.*	T. *καὶ πολυλογίας ἀνάσχου μου.*

†. In fine: *δόξα σοι, δόξα σοι, δόξα, χριστὲ, τῷ ἀθανάτῳ, τῷ δόντι λύτρον ἐις ἀιῶνας. ἐξισώθη καὶ τοῦτο τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ*, gloria tibi, gloria tibi, gloria Christo immortali, redemptori in aeternum. Etiam hoc adaequatum prototypo suo est. Item inferius: *Μεθόδιος πατριάρχης παρεδιώρθωται ἐν ταύτῃ τῇ βίβλῳ, ἐν ᾧ περὶ ἀιρετικῶν μνήμην ποίει.* Methodius

thodius Patriarcha correctus est in hoc libro, ubi de haereticis mentionem facit. Edidit Pontanus cum Theophylacto Simocatta p. 316. etc.

Φύλ. σπδ. Fol. 284.

Τὰ πρακτικὰ τῆς η̅ κατὰ Φωτίου συνόδου καὶ τῶν ὑπὲρ ἀυτοῦ.

Acta octavae synodi contra Photium et quae de eo gesta sunt.

Βίος ἤτοι ἄθλησις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰγνατίου, ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως, συγγραφεὶς παρὰ τοῦ νικητᾶ, δούλου ἰησοῦ χριςοῦ, τοῦ καὶ δαβὶδ τοῦ παφλάγονος.

Vita seu certamen sancti patris nostri Ignatii, archiepiscopi Constantinopolis, conscriptum a Niceta, servo Iesu Christi, qui et David Paphlagon vocabatur.

A. πάντων μὲν τῶν ἁγίων.

T. Ut infra.

†. Sunt actiones X editae apud Harduinum tom. V. p. 943. usque ad p. 1150 in haec desinentes: *μόλις οὗτος ἐκβάλλεται.* Eiusdem Ignatii habetur etiam hic encomium compositum a Michaele Monacho, presbytero et syncello, hoc tit. *ἀπὸ τοῦ ἐγκομίου τοῦ ἐις τὸν ἅγιον ἰγνάτιον τὸν γεγονότα πατριάρχην τῆς κωνςαντινουπόλεως συντεθέντος παρὰ μιχαὴλ μοναχοῦ, πρεσβυτέρου καὶ συγκέλλου.*

A. *ὁ νέος οὗτος καὶ μέγας θεοφόρος.*

Φύλ. τπζ. Fol. 387.

Πρακτικὰ τῆς ἁγίας συνόδου συγκροτηθείσης ἐν κωνςαντινουπόλει ὑπὸ Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐπὶ ἑνώ-

Acta sacrae synodi congregatae a Photio sanctissimo et oecumenico patriarcha Constantinopoli pro unione sanctae

σει τῆς τοῦ Θεοῦ ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας.	Dei et apostolicae ecclesiae.
A. προκατεσθέντος Φωτίου τοῦ.	T. Uti infra.

†. Actio 1. desinit: Φωτίου καὶ Ιωάννου τῶν ἁγιωτάτων πατριάρχων πολλὰ τὰ ἔτη. Tum haec nota graeca sequitur: ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν κακουργικὴν σκαιότητα Φωτίου καὶ ὑπόμωρον μαρτυροῦσαν, ὡς αὐτοῦ εἰσι σοφίσματα καὶ τεχνάσματα ταῦτα τὰ λεγόμενα πρακτικὰ τῆς η̅ συνόδου καὶ τῇ παρούσῃ εὐφημίᾳ πρωτάττει ἑαυτὸν τοῦ ῥωμαίου Ιωάννου, videas et inde malignam et stolidam Photii ineptiam, quae testatur, haec sic dicta acta octavae synodi ipsius esse sophismata et commenta. Nam et in praesente fausta precatione se ipsum Ioanni Romano praeponit. In editione autem citata tom. VI. p. 214 — 312. Ioannes Photio praeponitur. Caeterum sunt actiones VII. quarum ultima desinit: πολλὰ τὰ ἔτη τῶν βασιλέων.

Φύλ. υμθ.	Fol. 449.
Φωτίου πατριάρχου κατὰ λατίνων.	Photii patriarchae contra Latinos.
A. τίς ὅλως ἀνέσχοιτο.	T. Ut infra.

†. Apud Lambecium lib. III. p. 117. is est titulus: περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγος σύντομος κεφαλαιώδης, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρός τινα παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου Φωτίου, de processione sancti spiritus sermo brevis capitulatim conscriptus et ad quemdam missus a sanctissimo patriarcha Constantinopolitano Photio. Sermo hic quasi in duos libros divisus est. Primò enim occurrunt cap. XIV. tum cap. XXXIII. Finis verò est mutilus. Sic enim desinit: ἔργῳ δὲ καὶ τῇ κατα-

σκευαζούσῃ ἀυτῇ τὸ ὀικεῖον βούλημα ἐις τὴν τῶν θεομάχων καὶ φθοροποιῶν ἑαυτοὺς ἀπολαύνουσιν. ἐι... Fabricius tom. IX. p. 563. inter inedita recenset. Infra legitur: ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, hoc est exaequatum suo prototypo.

φύλ. υξγ. Fol. 463.

Τὸ λοιπὸν τῆς ἐν ἐφέσῳ συνόδου.	Reliqua actorum concilii Ephesini.

†. Est hic titulus aliena manu positus. Initium est: Ἃ δὲ γεγράφαμεν ὀρθῶς κατὰ τῶν νεςορίου δυσφημίων, ὀυδεὶς ἡμᾶς ἀναπείσει λόγος, ὡς ὀυκ ἐυ γεγόνασιν, ἐιπεῖν χρῆναι. Et est epistola Cyrilli ad Acacium, cuius initium est: χρῆμα μὲν ἀδελφοῖς ἡ πρόσρυσις, quod in hoc codice deest. Extat in operibus Cyrilli gr. lat. edit. Paris. tom. V. P. 2. p. 109. latine in Binii actis Concil. tom. I. p. 834. edit. Colon.

Fol. 469. sequitur epistola Cyrilli ad Donatum, Nicopolis in veteri Epiro episcopum. Inc. Δεῖν ὠηθείην τῇ σῇ θεοσεβείᾳ. Extat, ut prius, tom, V. P. 2. p. 155. latine apud Binium tom. I. p. 841.

Fol. 470. Ioannis Antiocheni epistola ad Xystum, Cyrillum et Maximianum. Inc. καὶ σπουδὴ καὶ σκοπὸς. Ext. tom. I. p. 842. Binii.

Fol. 471. Epistola Cyrilli ad Maximianum. Inc. ὀυκ ἦν ἀμφίβολον. Ext. ut prius, tom. V. P. 2. p. 157. apud Binium tom. I. p. 842.

Fol. 472. epistola Cyrilli ad Eulogium, Alexandriae episcopum. Inc. ἐπιλαμβάνονταί τινες. Ext. tom. V. P. 2. p. 132. apud Binium tom. I. p. 837.

Fol. 473. Cyrilli epistola ad Ioannem, Antiochiae episcopum, ibique congregatam synodum. Inc. ὀυκ ἠρέμησεν ὁ δράκων. Ext. ibidem p. 194. apud Binium tom. I. p. 838.

Fol. 475. Cyrilli epistola ad Acacium Melitensem episcopum. Inc. τοῖς παρὰ τῆς σῆς ὁσιότητος. Ext. ibidem p. 121. tom. V. operum.

Fol. 481. Cyrilli in symbolum scilicet Nicaenum. Inc. τὸ φιλομαθὲς καὶ φιλόπονον. Ext. ibidem tom. V. P. 2. p. 174.

Fol. 483. Symbolum fidei. Inc. πιστεύομεν εἰς ἕνα θεόν. Et hoc clauduntur reliqua concilii Ephesini acta. In veteri catalogo haec omnia non indicantur.

φύλ. υϟβ.	Fol. 492.
Ἅπερ ὁ κίνδυνος ἐφρόνησεν καὶ ἐγράψατο ἕκαστα αἱρετικὰ δόγματα.	De his, quae Acindinus sensit et scripsit, haereticis dogmatibus.
Καὶ ἅπερ ὁ βαρλαὰμ ἐβλασφήμησεν.	Et quae Barlaam blasphemavit.
Α. λέγουσιν οἱ ἐναντιούμενοι τῇ θείᾳ γραφῇ.	T. ἐνεργείας ἐνέργειαν πνεύματος διαδεχομένης.

†. Finis est mutilus.

Codex XXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minutis et nitidis, in folio, constans foliis 587. collatus cum prototypo, cum lacuna, Saec. XVI. exaratus, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν νείλου ἀρχιεπισκόπου θεσσαλονικῆς λόγος ἀποδεικνὺς, μὴ ἄλλοτι τὸ τῆς διαστάσεως τῆς λατίνων ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν μέχρι τοῦ παρόντος αἴτιον εἶναι, ἢ τὸ μὴ βού-	Sanctissimi ac beati patris nostri Nili, archiepiscopi Thessalonicensis, oratio demonstrans, non aliam hactenus fuisse causam dissidii ecclesiam inter latinam nostramque, quam quod papa

λεσθαι τὸν πάπαν οἰκουμενικῇ συνόδῳ τὴν τοῦ ἀμφισβητουμένου διάγνωσιν ἐπιτρέψαι, ἀλλ' αὐτὸν μόνον διδάσκαλον ἐθέλειν τοῦ ζητουμένου καθέζεσθαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἐν μαθητοῦ μοίρᾳ ὑπακούοντας ἔχειν καὶ ὅτι τὸ τοιοῦτον ἀλλότριον τῶν ἀποστολικῶν τε καὶ πατρικῶν καὶ νόμων καὶ πράξεων.

universali concilio rei controversae cognitionem non cedere, sed ipse solus, tanquam controversae rei magister, sedere velit, reliquos verò discipulorum instar dicto audientes habere, quod quidem ab apostolorum et patrum legibus actionibusque est alienum.

A. ἡγούμεθα δεῖν πρὸς λατίνους ποιουμένους τὸν λόγον.

T. καὶ τὰ παρόντα ἀρκεῖ.

Φύλ. θ. — Fol. 9.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ πάπα β̄.

Eiusdem de primatu papae.

A. Φασὶν οἱ λατῖνοι.

†. Editi sunt hi duo libri cum Salmasii libris de primatu papae. Lugd. Bat. 1645. 4. Elzevir.

Φύλ. κα. — Fol. 21.

Τοῦ αὐτοῦ ἀπάντησις σαφής τε καὶ σύντομος πρὸς λατίνους, ὥσπερ ἐγχειρίδιόν τι προκείμενον τοῖς βουλομένοις ἀγωνίζεσθαι πρὸς ἐκείνους.

Eiusdem clara ac brevis certatio adversus Latinos, enchiridii instar his serviens, qui cum eisdem congredi volunt.

A. τῶν ἐν τῇ θεολογίᾳ δογμάτων τὰ μέν.

T. προστρίβεται δῆλον ἐκ τούτων.

†. Simlerus ait, haec graece Msc. extare et latine edita esse cum versione Illyrici. At nemo ea viderit, praeter duos libros supra memoratos.

Φύλ. κε.	Fol. 25.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ συμπέρασμα, ἢ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγος.	Eiusdem ad conclusionem, seu de spiritu sancto.
A. α. καὶ ταῦτα μὲν. β. ὅτι καὶ ἡ. γ. ἔτι γε μέν. δ. οὐ μὴν ἀλλὰ καί. ε. καὶ μὲν καί.	T. α. δῆλον ἐκ τούτων. β. ποιοῦσα ἀπρνείμων. γ. ἐκπρόθεσις, ἔιρηται. δ. οἰκουμενικῶν τοιαῦτα. ε. τοῦ λόγου δρόμος.

†. v. Fabric. tom. V. p. 65. Lambec. alium earum ordinem.

Φύλ. ρζ.	Fol. 107.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος λόγοι λατίνων, ἐξ ὧν ὄιονται δεικνύναι, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον.	Eiusdem de sancto spiritu argumenta Latinorum, ex quibus putant demonstrari, spiritum sanctum ex filio procedere.
A. πρῶτον μὲν ἀρχαία τίς ἐςι.	T. ἕυρηται βεβχιουμένας.

†. Sunt numero XLIX. Cum capile XXXVI. incipiunt simul syllogismi et sunt XIV.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Τοῦ αὐτοῦ λύσεις τῶν προτάσεων τῶν λατίνων, ἐξ ὧν συνάγειν ὄιονται τὸ πνεύμα τὸ ἅγιον ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι.	Eiusdem solutiones propositionum Latinorum, quibus se concludere opinantur, spiritum sanctum e filio procedere.
A. πάντα μᾶλλον ἢ τὰ τοιᾶυτα.	T. δοξάζομεν ἐις τοὺς αἰῶνας.

†. Repetuntur hic priora capita XLIX. et cuilibet subiuncta solutio est. Iam non intelligo, cur Leo Allatius lib. 2. de consensu ecclesiae orientalis et occidentalis libros dicat, quae unius libri tot sunt capita. En! *τέλος τοῦ κατὰ λατίνων βιβλίου τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου θεσσαλονικῆς κύριου νείλου τοῦ καβασιλᾶ.* In indice praemisso et in margine etiam capita dicuntur. *τὸ λόγοι* eum fors in errorem induxit. At huius vocis varia significatio est. Idem error est in veteri catalogo.

Φύλ. σξϛ.	Fol. 266.
Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἐπισκόπου μεθώνης πρὸς λατίνους περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς ὀυ μὴν καὶ ἐκ τοῦ ὑιοῦ ἐκπορεύεται. ἐυχὴ τάξιν ἐπέχουσα προνομίου.	Nicolai, sanctissimi ac beatissimi episcopi Methonensis, adversus Latinos de sancto spiritu, quod ex patre, non item ex filio procedat. Precatio loco prooemii.
A. *βασιλεῦ ὀυράνιε.*	T. *καὶ διὰ τοῦ ὑιοῦ καὶ ἐκ τοῦ ὑιοῦ.*

†. Ultimum caput notatur XX. incip. *ἐι μὲν βούλεσθε δογματίζειν.* At penultimum XVIII est, quod incipit: *πῶς ἔχει τὴν ὕπαρξιν.* Apud Laur. Theupolum numerantur quoque XX cap. Leo Allatius iuniori *νικολάῳ λάμψαντι νέῳ μεθώνης* tribuendum suspicatur. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 74. De hoc nil in vet. catal.

Φύλ. τκδ.	Fol. 324.
Ὅϛις δ' ἂν βούληται σωθῆναι πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν τὴν πίϛιν.	
A....	T. *καὶ ϛερεῶς πιϛεύσας σωθῆναι ὀυ δύναται.*

†. Est hoc symbolum Athanasii in eius operibus editum. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 89.

Φύλ. τκε.	Fol. 325.
Τόμος τῆς ἁγίας συνόδου, ἤγουν ςήλη ὀρθοδοξίας.	Tomus sanctae synodi, seu columna rectae fidei.
A. Ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα.	T. ὑπόδειγμα τυχῶσιν.

†. Tomus hic synodicus Gregorii Cyprii adversus Beccum prodiit graece, sed diverso multoque breviori titulo ex bibl. Paris. 3142. descriptus in Anselmi Banduri imperio orientali vol. 2. p. 942. edit. Venet. Saepius in hac bibliotheca occurrit tit. Expositio fidei contra Beccum. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 89.

Φύλ. τλε.	Fol. 335.
Διάλεξις συντεθεῖσα καὶ καρδηναλίων τινῶν ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης περὶ τῆς τοῦ παναγίου πνεύματος ἐκ μόνου τοῦ πατρὸς ἐκπορεύσεως. ὁ καρδηνάλιος.	Dialogus compositus graeci et cardinalium veteris Romae quorumdam de processione sancti spiritus ex solo patre.
A. τῆς τῶν ῥωμαίων ἁγίας.	T. τῆς ἀληθοῦς καὶ ὀρθῆς πίςεως.

†. v. Morellii bibl. gr. et lat. p. 90. tom. I.

Φύλ. τμς.	Fol. 346.
Κεφαλαιώδη ἐπιχειρήματα καὶ χρήσεις περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος πρὸς τοὺς λατίνους λέγοντας, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα ἅγιον.	Summariae argumentationes et testimonia sumpta ex auctoribus de sancto spiritu adversus Latinos dicentes, eum ex patre et filio procedere.
A. τὰς ἀρχὰς τῆς τοῦ πνεύματος θεολογίας.	T. οὐ μὴν αὐτὸ τὸ πνεῦμα.

†. Idem

†. Idem dialogus occurrit apud Nesselium tom. I. p. 545.

Φύλ. τοε. Fol. 375.

Διάλεξις τοῦ ἱεροτάτου μητροπολίτου θεσσαλονικῆς κυρ. βασιλείου τοῦ ἀχριδηνοῦ ἐν τῆ κατ' αὐτὸν ἐκκλησία γινομένη μετά τινος λατίνου παρὰ τοῦ ῥώμης πεμφθέντος πρὸς τόν βασιλέα κυρ. μανουὴλ τὸν πορφυρογέννητον.

Dialogus sanctissimi metropolitae Thessalonicensis, domini Basilii Achrideni, in sua ecclesia habitus cum quodam Latino a Romano pontifice misso ad dominum imperatorem Manuelem Porphyrogenetam.

A. ἔυχομαι γενέσθαι τὴν ἕνωσιν τῶν ἐκκλησίων.

T. μόνος γὰρ ἄιτιος ὁ πατὴρ.

†. Apud Nesselium similem inveni titulum. tom. I. p. 289. Basilii Achriceni, archiepis. Thessalonicensis, disputatio de controversiis fidei inter Latinos et Graecos habita Thessalonicae cum episcopo Beneventano Constantinopoli ab Imp. Manuele Comneno revertente, conscripta autem instar dialogi a Niceta Monacho ἐν τῆ τῶν ἀκαπνιώτων μονῆ. Inc. Μανουὴλ τοῦ ἐν χριςῷ τῷ θεῷ πιςὸν βασιλεύοντος, quod initium a nostro differt. An et ipse dialogus? In fine notatur: ἐξισώθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, etiam hoc cum prototypo suo adaequatum. Fabricius in sua bibliotheca graeca nullibi mentionem facit de hoc Basilii Achrideni dialogo cum Latino, qui intelligitur esse Henricus, archiepisc. Beneventanus. v. Nesselii notam in citatione priore v. Morellii bibl. gr. et lat. Tom. I. p. 90. A fol. 266. usque ad finem, in veteri catalogo nihil prorsus dictum.

Codex XXIX.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis, numeris et initialibus miniatis, charactere minuto, diverso et nitido, in folio, in foliis 413. mutilus ex parte, continens variantes marginales, Saec. XVI, notae optimae, inscriptus.

'Εκ τῶν τοῦ φιλοσόφου πλατωνικοῦ πρόκλου σχολίων εἰς τὸν κράτυλον πλάτωνος ἐκλογαὶ χρήσιμοι.

E scholiis Procli philosophi Platonici in Cratilum Platonis, eclogae perutiles.

A. Σκοπὸς τοῦ κρατύλου.

T. ἐξ ἥρας ἑκάτερος ἐτέχθη καὶ διός.

†. Extant Msc. adhuc in variis bibl. v. Fabric. tom. VIII. p. 530. Nostrae sunt cum lacuna.

φύλ. νε.

Fol. 55.

Θέωνος σμυρναίου πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν πλάτωνος ἀνάγνωσιν.

Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem utilia sunt.

A. Ὅτι μὲν οὐχ οἷον τε συνεῖναι.

T. λείπεται δὲ μνημονεῦσαι ςοιχιώδως καὶ τῶν κατ' ἀςρονομίαν.

†. Extant gr. et lat. cum versione et notis Ism. Bullialdi. Paris. 1644. 4. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. 1. p. 179.

φύλ. ϟβ.

Fol. 92.

'Αττικοῦ πρὸς ἀριςοτέλη διενεχθέντα μωσεῖ καὶ πλάτωνι ἐν τῷ περὶ τέλους λόγῳ.

Attici contra Aristotelem dissentientem a Moyse et Platone in sermone de fine.

A. τῆς συμπάσης φιλοσοφίας κοινῇ.

T. διαφερόντως φαίνονται λέγοντες.

Φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Πρὸς τὸν αὐτοῦ διενεχθέντα μωσεῖ καὶ πλάτωνι ἐν τῷ περὶ προνοίας λόγῳ.	Eiusdem contra eundem dissentientem a Moyse et Platone in sermone de providentia.
A. πάλιν μωσέως καὶ τῶν παρ' ἑβραίοις.	T. πρὸς ἀριϛοτελῆ χρεωσκοποῦντα.
Φύλ. ϟϛ.	Fol. 96.
Πρὸς τὸν αὐτὸν πέμπτην σωμάτων ὑποθέμενον ὀυσίαν.	Eiusdem contra eundem quintam corporum essentiam adstruentem.
A. Περὶ γοῦν τῶν.	T. ὁμολόγοι τ' αν.
Φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
Ὁπόσα καὶ ἐν τοῖς κατ' ὀυρανὸν θεωρήμασι διηνέχθη τῷ πλάτωνι.	In quantum a Moyse circa coelestium rerum speculationes dissentit.
A. ἔπιτα τούτοις ἑπόμενα.	T. ἀλλήλων ἀφεϛηκάτον,
Φύλ. ϟη.	Fol. 98.
Πρὸς τὸν αὐτὸν ἐν τοῖς περὶ ἀθανασίας ψυχῶν διενεχθέντα τῷ πλάτωνι, καὶ τοῖς ἑβραίων λόγοις.	Contra eundem circa animae immortalitatem dissentientem a Platone et Hebraeis.
A. ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τι καὶ λέγοιμεν ἄν.	T. ἔγνω πλάτων τὸ τοιοῦτο.
Φύλ. ρ.	Fol. 100.
Ἔτι ἀττικοῦ διαπαίξαντα (sic) καὶ τὰς παρὰ πλάτωνι ἰδέας.	Adhuc Attici contra eundem, Platonis etiam ideas ridentem.
A. Τὸ δὲ κεφάλαιον.	T. παραγίνεται,

†. Haec omnia Attici fragmenta extant in Eusebii praeparat. evangel. lib. XV. Nonnisi quorundam finibus pauca desunt. Sic inscribi in veteri catalogo debuissent.

Φύλ. ρα. Fol. 101.

Τινὰ τοῦ πλήθωνος.	Quaedam Plethonis.
A. Τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων.	T. δικαίου πεπιστευομένου.

†. Nonnisi eiusdem oratio funebris in Hypomonem imperatricem est. Verus eius titulus ex codice Caesareo: τοῦ πλήθωνος μονῳδία ἐπὶ τῇ ἀοιδίμῳ καὶ μακαρίτιδι δεσποίνῃ ὑπομόνῃ, Plethonis monodia in illustrem ac felicis memoriae dominam Hypomonem. A. τῇ τῶν ἡμετέρων βασιλέων κ. τ. λ. Prodiit Lips. 1793. 8. Inscriptio veteris catalogi est, in Imperat. quamdam.

Φύλ. ρδ. Fol. 104.

Ἀδέσποτος ἐξήγησις περὶ ὧν ποιεῖται σχημάτων ἡ σελήνη πρὸς τὸν ἥλιον.	Anonymi narratio de figuris lunae ad solem.
A. Τὰ τῆς σελήνης σχήματα.	T. καὶ μείωσιν τῶν φωτῶν αὐτῆς ἔχει.

Φύλ. ρε. Fol. 105.

Περὶ τοῦ ἡλίου πότε εἰσέρχεται ἐν τῷ κριῷ καὶ διὰ πόσων ἡμέρων διέρχεται τοῦτον καὶ ἕκαστον τῶν λοιπῶν ζωδίων.	De sole, quando intrat in arietem et quot diebus eum transit et quodlibet reliquorum zodiaci signorum.
A. Ἰστέον, ὅτι ὁ ἥλιος.	T. καὶ ὥρων ιϛ̄.

Φύλ. ρε.	Fol. 105.
Ἐπίθετά τινων θεῶν, οὓς οἱ λατῖνοι μείζονας ἐθνῶν καλοῦνται.	Epitheta quorundam Deorum, quos Latini maiores gentium vocant.
A. Ἰκέντιος, ἐφέσιος, δωδωναῖος.	T. χωλὸς, ἀμφιγυήεις, σίντιος, ληαίνιος.

Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Ἐκ τῆς ἥρωνος γεωδεσίας.	Ex Heronis geodesia.
A. ὁ παλαιστὴς ἔχει δακτύλ. δ̄.	T. προσαγόρηται ὁ ε̄.

†. Est excerptum in veteri catalogo non indicatum, quod neqne in Heronis vocabulis editis graece, nec in geodesia, Barocii curà publicata, prodiit. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom I. p. 204.

Φύλ. ρη.	Fol. 108.
Νεμεσίου ἐπισκόπου ἐμέσης περὶ φύσεως ἀνθρώπου.	Nemesii episcopi Emeseni de natura hominis.
A. τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς.	T. τὰ τοιαῦτα καθορθοῦται.

†. In Nicasii Ellebodii editione gr. lat. Antwerp. 1565. 8. capita numerantur XLIV. Hic nonnisi XXXIII. quorum ultimum inscribitur: *περὶ τοῦ ἀκουσίου. λογ. λβ.* et in fine etiam mutilum est. Caeterum caput XV. in hoc codice inscribitur: *περὶ τοῦ λογικοῦ λογ. ιε̄.* et caput XX. *περὶ θυμοῦ.* Cap. XXXI. *περὶ φόβου,* quod inverse fit in editione citata. Reliqua capita quaere in cod. C. v. editionem cl. Matthaei.

Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Τοῦ σοφωτάτου ἐφέσου λόγος, ἐι ὥρισαι παρα τῷ θεῷ ὁ βίος ἀνθρώπων, ἤ ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ὁ θάνατος ἐπιφέρεται κακῶν ἔξωθεν συμπτομάτων.	Sapientissimi Ephesii sermo, an a Deo vita hominis circumscripta sit, vel ab ipsa natura mors inferatur per mala extrinsecus allata.
A. ὀυκ ἀυτὸς ἐι πόρεις.	T. μὴ βουλομένου θεοῦ.

†. Sic Marcus Eugenicus Ephesi metropolita communiter in manuscriptis vocatur. At nihil de hoc sermone in indice eius operum invenire potui. Fabricius nec verbum habet.

Φύλ. ρξε.	Fol. 165.
A. τὸ τῆς ἀνας άσεως δόγμα παρὰ μὲν ἕλλησι ὀυδενὸς ἠξίωτο λόγου. καὶ πῶς γάρ ἔμελλεν.	T. μὴ δεώμεθα τῶν ἔξωθεν λόγων ἐις τὴν τῆς ἀληθείας φανέρωσιν. ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. Hic sermo de resurrectionis dogmate nullam aliam habet inscriptionem. Nonnisi signum finis prioris et initii huius observavi, ignarus, num eidem Ephesio tribuendus sit, an Nemesio, qui sequitur. Certe nullum de hoc vestigium inveni. Nec in vet. catal. indicatur.

Φύλ. ρο.	Fol. 170.
Τοῦ ἀυτοῦ, ὥς τινες ἡγοῦνται, περὶ προαιρέσεως.	Eiusdem, ut quidam opinantur, de electione.
λόγ. α. A. τί ἄρα ἐςί.	Sermo 1.
λόλ. β. περὶ τίνων βουλευόμεθα.	Sermo 2. de quibus deliberamus.
λόγ. γ. περὶ τῆς ἐιμαρμένης.	Ser. 3. de fato.

λόγ. δ. περὶ τῆς διὰ τῶν ἀςέρων.	Serm. 4. de fato per astra.
λόγ. ε. περὶ τῶν λεγόντων ἅιρεσιν τῶν πρακτέων ἐφ' ἡμῖν.	Serm. 5. de his, qiu dicunt, electionem agendorum in nostra potestate esse.

†. Neque de his tanquam Marci Ephesii, opusculis quidpiam memoratum, neque a Fabricio, neque ab aliis. In fine horum omnium legitur: τέλος τοῦ λόγου περὶ αἱρέσεως, finis libri de electione. Sunt autem capita Nemesii de natura hominis, nempe cap. XXX. — XXXVII. quae cum reliquis Gregorio Nysseno etiam adscribuntur. In veteri catalogo Marco Ephesio perperam inscribuntur.

φύλ. ρος.	Fol. 176.
Ἐις τὸ πρῶτον τῶν δευτέρων ἀναλυτικῶν.	Commentarius in Aristotelis primum analyticorum posteriorum.
A. Σκοπός ἐςιν ἐνταῦθα ἀριςοτέλει. περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ.	T. ὄντως ἡ πασᾶ ἐπιςήμη πρὸς πᾶν ἕξει τὸ ἐπιςητὸν, γινώσκουσα ἀυτὸ.

†. Apollinaris in lib. 1. analyt. posteriorum commentarium scripsit. Num idem sit, nescio, initii et finis ignarus.

φύλ. τις.	Fol. 316.
Συνεσίου κυρηναίου ἐις τὸν ἀυτοκράτορα, ἢ περὶ βασιλείας.	Synesii Cyrenaei ad Arcadium imperatorem, seu de regno.
A. Ἆρα ἐι μή τις ἐκ πόλεως.	T. ἔχω λόγον καὶ δέχομαι.

†. Non ad Theodosium iuniorem, ut Nicephorus XIV. 55. perperam tradit. Idem error Evagrii lib. 1. c. 15. Extat cum versione et notis saepius.

φύλ. τλβ. Fol. 332.

Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.	Eiusdem Dio, seu de suo ipsius instituto.
A. Φιλόστρατος μὲν ὁ λήμνιος.	T. κινουμένῳ τῷ μέλει.

†. Cum Dionysii Petavii, quem Morellus Paetum vocat, versione praemittitur dissertationibus Dionis Chrysostomi gr. lat. Paris. 1604. a Morello editus, graece Paris. 1553.

φύλ. τμς. Fol. 346.

Τοῦ αὐτοῦ κατάστασις.	Eiusdem constitutio.
A. ὄντε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον.	T. συμπροιούσης τῆς ἀρετῆς.

†. In veteri catalogo hoc et sequentes duae homiliae non inveniuntur.

φύλ. τμζ. Fol. 347.

Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία πρώτη.	Eiusdem homilia prima.
A. οὐ θήσομαι τὴν πανήγυριν.	T. οὐκ ἐξεκενώθη.
— δευτέρα.	— secunda.
A. Νὺξ ἱερὰ φῶς.	T. ἐποιήσαντο.

φύλ. τμθ. Fol. 349.

Τοῦ αὐτοῦ φαλάκρας ἐγκώμιον.	Eiusdem calvitii laus.
A. Δίωνι τῷ χρυσῷ.	T. ἀνειλήφθη ταῖς χερσίν.

φύλ.

φύλ. τξ. Fol. 360.

Αἰγύπτιοι ἢ περὶ προνοίας. προθεωρία.

Eiusdem Aegyptii, seu de providentia.

A. γέγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου παισί.

T. ἐν μύθου σχήματι.

— λόγος δεύτερος.

Oratio secunda.

A. Ἄρχεται δὲ ὑποσημαίνειν.

T. μάρτυρες σοφώτατοι.

φύλ. τπα. Fol. 381.

Πρὸς παιόνιον περὶ τοῦ δώρου.

Ad Paeonium de dono astrolabii.

A. Ἀκούων σου πρώην.

T. συνηλύσιος.

†. Omnes hae Synesii orationes iam saepius editae sunt.

φύλ. τπε. Fol. 385.

Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι.

Eiusdem hymni lyrico carminis genere.

A. Ἄγε μοι ψυχά.

T. θεὸς ἐν θεῷ χορεύσεις.

†. Novem in hoc codice sunt, decimus et ultimus deest.

φύλ. τϟζ. Fol. 397.

Τοῦ φιλοσόφου κυρίου νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ τῇ παλαιογίνῃ.

Philosophi domini Nicephori Gregorae ad Palaeoginam.

A. οὐδὲν κενὸν ει πολλὰ τῶν πάλαι καλῶς.

T. αὐτὸς χωρηγός, τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι.

†. Est praefatio in librum Synesii de insomniis. In codice Caesareo apud Nesselium ad Theodorum Metochitam esse dicitur.

φύλ. τϟϑ. Fol. 399.

Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον τοῦ συνεσίου, ἐπίλοιπα.

Eiusdem scholia reliqua in librum Synesii de insomniis.

Α. ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια.

T. καὶ πεσὼν ἐπνίγη ἐν τῇ θαλάσσῃ.

†. Edita sunt a Petavio cum operibus Synesii unà cum praefatione praemissa. Pichonius interpres latinus Gregoram patriarcham facit Constant. Operae pretium foret, ut cum codicibus Caesareo et Bavarico editio accuratè conferretur. In hoc codice scholia in cap. XXXI. dividuntur. Ultimum est de Icaro: ὁ δὲ ἴκαρος ἄνθρωπος ἦν καὶ αὐτός. Finis verò est mutilus. In editione enim post finem supra datum plura adhuc sequuntur.

Codex XXX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio distinctis, charactere minuto et nitido, in folio, numero foliorum 660. ab Eman. Embebene Monembasiano, Saec. XVI. exaratus, possessus a monasterio B. V. M., quod Isaac Thessalonicae condidit, valde mutilus, collatus cum antigrapho in quibusdam locis corrupto, probe conservatus et inscriptus.

Ἀπογραφὴ καὶ συναρίθμησις τῶν ἀνεγνωσμένων ἡμῖν βιβλίων, ὧν εἰς κεφαλαιώδη διάγνωσιν ὁ ἠγαπημένος ἡμῶν ἀδελφὸς ταράσιος ἐξῃτήσατο. ἔςι δὲ ταῦτα

Descriptio et enumeratio librorum a nobis lectorum, quos ad compendiariam cognitionem frater Tarasius expetiit, suntque demptis ad unum

εἴκοσι δεόντων ἀφ' ἑνὶ τριακόσια. viginti trecenti, non viginti et uno, ut Fabricius vertit.

A. Ἀνεγνώσθη θεοδώρου πρεσβυτέρου. T. παρεχόμενός σοι τὴν ὠφέλειαν.

†. Praemittur index incipiendo a XLIV. usque ad CCLXXX. in cuius fine haec nota legitur: βιβλίον, ἀπογραφικὴ παρατήρησις, οὐ πρὸς τὸ προκείμενον, τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου τῆς περιβλέπτου, ἣν ἐν μέσῃ τῇ περιφανεῖ πόλει θεσσαλονικῇ ὁ περιφανὴς τῷ ὄντι καὶ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν ἐξ αὐτῶν κρηπίδων ἐδείματο ἰσαὰκ, liber descriptoria observatio, non iste praesens, venerabilis monasterii sanctissimae deiparae illustris est, quod media in urbe insigni Thessalonica pater noster illustris verè et sanctus Isaac a fundamento exstruxit. In fine codicis notatur: ἐξισώθη καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀντίγραφον, ὡς ἦν δυνατόν· ἦν γὰρ διεφθαρμένον ἔν τισι τόποις, adaequatus et hic liber ad antigraphum suum, prout fieri potuit: Erat enim in quibusdam locis corruptum. Tum scriptor subiungit: ἐμμανουῆλος ὁ ἐμβαιβένης ὁ ἐκ μονεμβασίας καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐξέγραφε, ἐπὶ ἔτους ζνς. πυανεψ. ἕκτῃ φθίνοντος, Emmanuel Embebene Monembasianus hunc quoque librum exscripsit anno 7056, seu aera nostra 1548 Octob. XXV. Additur huic: ἡ εἰς ἀριστίδην ἀπογραφὴ δέεται διορθώσεως μετ' ἄλλου ἀντιγράφου, descriptio Aristidis collatione cum alio antigrapho indiget. Huic ultimae notae index auctorum a Photio descriptorum numero 280 subiectus est. Extat graece et latine sub nomine bibliothecae Photii hic liber. Iudicium de hoc opere Photii vide in bibliotheca selecta Ant. Possevini, Romae 1593 fol. 5. Fragmentum adhuc habetur in alio co-

dice n. 30. a. v. Morellii bibl. gr. et. lat. tom. I. p. 316.

Codex XXXI.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus cinnabari exaratis, charactere minuto et lisibili, in folio, numero foliorum 357, a Georgio cognomento Tryphon, Saec. XVI scriptus, cum correctionibus marginalibus, cum pluribus lacunis, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου πατριάρχου κονσαντινουπόλεως τοῦ χρυσοςόμου παραινετικὸς ἐις Θεόδωρον ἐκπεσόντα.	S. patris nostri Ioannis Chrystostomi, patriarchae Constantinopolis, paraenesis ad Theodorum lapsum.
A. Τὶς δώσει τῇ κεφαλῇ.	T. δεηθήσῃ φαρμάκων ἑτέρων.

†. Extat in operibus eius. At Valesius ad Sozom. VIII. 2. negat esse Chrisostomi. Huic orationi praemittitur index, qui plures, quam hic continentur, orationes habet et in cuius fine haec leguntur: τῇ τῶν λόγων σου κογχύλῃ χρυσόςομε βάπτεις τὰ χεῖλη καὶ ςολίζεις τὰς φρένας, sermonum tuorum, Conchyla Chrysostome, labra tingis mentesque ornas. In ora autem superiore: Οἱ μαργαρώδεις λόγοι τοῦ χρυσοςόμου, splendidae Chrysostomi orationes.

Φύλ. λ.	Fol. 30.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.	Eiusdem in eundem. Etat ibidem.
A. ἐι καὶ δάκρυα.	T. ἐυφράνεις ἐν τούτῳ.

Φύλ. λϛ. Fol. 36.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς δημήτριον μονάζοντα περὶ κατανύξεως.

A. ἐγώ σε ὁρῶν.

Eiusdem ad Demetrium monachum de compunctione cordis. Ext. ibid.

T. ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

Φύλ. να. Fol. 51.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ϛελέχιον καὶ περὶ κατανύξεως.

A. Καὶ πῶς ἔνι γενέσθαι.

Eiusdem ad Stelechium et de compunctione. Extat ibidem.

T. γινομένους φλογί.

Φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς, ὦ φίλτατε πάντων ἐμοὶ ϛαγίριε.

T. φιλοϛοργίας καὶ σπουδῆς σημεῖον ἐϛί.

†. Est sine inscriptione quidem hic. At in editione inscribitur ad Stagirium Ascetam daemonio agitatum.

Φύλ. πβ. Fol. 82.

Ταῦτα μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς τοῦ θεοῦ προνοίας.

T. Τὸν νοῦν κελευσθέντας ἐκεῖ.

†. Est, uti prior, sine inscriptione, ad eundem verò Stagirium dirigitur et ibidem extat.

Φύλ. ρβ. Fol. 102.

Ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ τὰ εἰρημένα σβέσαι τῆς ἀθυμίας.

T. ἀνάλωτος ἔσῃ τὰ τοῦ βίου λυπηρά.

†. Est ad eundem Stagirium ibidemque extat.

Φύλ. ρκβ. Fol. 122.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας τοῖς ἐπὶ τὸ μονάζειν εἰσάγουσιν.

Eiusdem adversus vituperatores eorum, qui ad vitam monasticam inducunt.

A. Ὅτε τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις.

T. ἀμύνεσθαι δέον. Ext. ibidem.

Φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἄπιστον πατέρα.

Eiusdem ad infidelem patrem.

A. ἱκανὰ μὲν οὖν καὶ ταῦτα.

T. τῆς ἀρετῆς τὸν υἱόν.

†. Apud Fabricium Tom. VII. p. 583. inscribitur: contra contemptores vitae monasticae.

Φύλ. ρμζ. Fol. 147.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πιστὸν πατέρα.

Eiusdem ad fidelem patrem.

A. Φέρε δὴ λοιπὸν.

T. ὄφελος ὑμῖν οὐδὲν. Ibidem.

Φύλ. ρπ. Fol. 180.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς νεωτέραν χηρεύσασαν.

Eiusdem ad viduam iuniorem.

A. ὅτι μὲν χαλεπὴν.

T. καὶ βελτίων. Ext. ibidem.

Φύλ. ρπθ. Fol. 189.

Ἐπὶ μὲν τῶν προγόνων.

T. ἁπάντων χάριτι κ. τ. λ.

†. Titulus deest. Est verò πρὸς τοὺς εἰσάκτους ἔχοντας, adversus eos, qui subintroductas habent.

Φύλ. σς. Fol. 206.

Ὄιμοι, ὄιμοι ψυχή. T. κηλίδα ἐν χριςῷ κ. τ. λ.

†. Titulus eius est: πρὸς τὰς ἐισάκτους ἔχουσας, adversus eas, qui subintroductos habent. Ext. ibidem.

Φύλ. σκβ. Fol. 222.

Τοῦ ἀυτοῦ περὶ μονανδρίας, ἢ νεωτέρας χηρευσάσης. Eiusdem de monandria, seu vidua iuniore.

A. τὸ μὲν τὰς ἀπείρους. T. ἔχουσας νυμφίον. Ibidem.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἅγιον μάρτυρα βαβυλᾶν. Eiusdem in sanctum martyrem Babylam.

A. ἐγὼ μὲν ἐβουλόμην. T. σώματος χριςοῦ κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. σλδ. Fol. 234.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα ῥωμανόν. Eiusdem encomium in sanctum martyrem Romanum.

A. πάλιν μαρτύρων. T. δόξης καὶ σωτηρίας, κ. τ. λ.

Φύλ. σλθ. Fol. 239.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν μακάριον Φιλογόνιον γενόμενον ἀπὸ δικολόγου ἐπίσκοπον, καὶ ὅτι τοῦ προνοεῖν τῶν κοινῇ συμφερόντων ὀυδὲν ἴσον ἐις ἐυδοκίμησιν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ὅτι τὸ ραθύμως προσι- Eiusdem in beatum Philogonium, qui fuit ex advocato episcopus, et quod nil aeque nos Deo probatos efficiat, quàm providere publicae utilitati et quod negligenter ac-

ἐναι τοῖς θείοις μυςηρίοις κόλασιν ἀφόρητον ἔχει, κἂν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τολμήσωμεν. ἐλέχθη δὲ πρὸ πέντε ἡμέρων τῆς χριςοῦ γεννήσεως.

cedentes ad divina mysteria gravissimam poenam subeant, etsi semel tantum in anno hoc ausi sint. Dicta est autem quinque diebus ante natalem Christi.

A. ἐγὼ μὲν καὶ τήμερον.

T. τὰς ἀμοιβὰς κ. τ. λ.

†. Extat in operibus.

Φύλ. σμς.

Fol. 246.

Τοῦ ἀυτοῦ κατὰ ἑλλήνων καὶ ἐις τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα βαβυλᾶν.

Eiusdem adversus gentiles et de sancto martyre Babyla.

A. ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριςός.

T. ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἰσχὺς κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. σπ.

Fol. 280.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐγκωμιαςικὴ ἐις τοὺς ἁγίους μάρτυρας ἰουβεντῖνον καὶ μαξιμῖνον, τοὺς ἐπὶ ἰουλιανοῦ τοῦ ἀποςάτου μαρτυρήσαντας.

Eiusdem homilia encomiastica in sanctos martyres Iuventinum et Maximinum, sub Iuliano apostata passos.

A. ὁ μακάριος βαβυλᾶς.

T. καταπλεῦσαι τὸν λιμένα κ. τ. λ. Ext. ibidem.

Φύλ. σπδ.

Fol. 284.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐγκωμιαςικὴ ἐις τὴν ἁγίαν μάρτυρα βερνίκην καὶ προδόκην παρθένους, καὶ δόμνιναν τὴν μητέρα ἀυτῶν.

Eiusdem homilia encomiastica in sanctas martyres Bernicem et Prodocen, virgines, et Domninam, earum matrem.

A. Ὄυπω ἔικοσιν ἡμέρας.

T. τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίαν. ἧς γένοιτο κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ.

Φύλ. σϟδ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον εἰς μάρτυρας αἰγυπτίους.

Α. εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Fol. 294.

Eiusdem encomium in martyres Aegyptios.

T. ἡμᾶς ἀξιωθῆναι χάριτι κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. σϟζ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα βαρλαάμ.

Α. συνεκάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἱεράν.

Fol. 297.

Eiusdem encomium in sanctum martyrem Barlaamum.

T. ἐπιτευξόμεθα, ὧν γένοιτο κ. τ. λ. Ext. ibid.

Φύλ. τγ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα λουκιανόν. ἐλέχθη τῇ ἐπάυριον τῶν Φώτων.

Α. ἅπερ χθές.

Fol. 303.

Eiusdem encomium in sanctum martyrem, Lucianum dictum, postero die luminum.

T. ἐκεῖ τιμῆς, ἧς κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. τζ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα ἰγνάτιον ἀρχιεπίσκοπον ἀντιοχείας τῆς μεγάλης εἰς ῥώμην ἀπενεχθέντα καὶ ἀυτόσε μαρτυρήσαντα, κεῖθεν ἄυθις εἰς ἀντιοχείαν κομισθέντα.

Α. οἱ πολυτελεῖς καὶ.

Fol. 307.

Eiusdem encomium in sanctum martyrem Ignatium archiepiscopum Antiochenum, Romam abductum, martyrio ibi affectum, indeque rursus Antiochiam reportatum.

T. τῶν ἁγίων χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. τιε.	Fol. 315.
Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐγκωμιαςικὴ ἐις τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν μελέτιον ἀρχιεπίσκοπον ἀντιοχείας καὶ ἐις τὴν σπουδὴν τῶν συνελθόντων.	Eiusdem homilia encomiastica in sanctum patrem nostrum Meletium, archiepiscopum Antiochenum, et de studio eorum, qui convenerant. Ibidem.
A. πανταχοῦ τῆς ἱερᾶς.	T. σκηνῆς καὶ τῶν κ. τ. λ.

†. Non indicatur in vet. catal.

Φύλ. τιθ.	Fol. 319.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐυςάθιον, ἀρχιεπίσκοπον ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ ἐις τὴν σπουδὴν τῶν συνελθόντων.	Eiusdem in sanctum patrem nostrum Eustathium, archiepiscopum antiochiae magnae, et de studio convenientium. Ibidem.
A. σοφός τις ἀνὴρ.	T. κοινωνήσωμεν, χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. τκε.	Fol. 325.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον ἐις τὴν ἁγίαν παρθένον μάρτυρα πελαγίαν.	Eiusdem encomium in sanctam virginem et martyrem Pelagiam.
A. ἐυλογητὸς ὁ θεὸς καὶ γυναῖκες.	T. διατελεῖν τῷ θεῷ, ᾧ κ. τ. λ. Ibidem.

Φύλ. τλ.	Fol. 330.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα ἰουλιανόν.	Eiusdem encomium in sanctum martyrem Iulianum.
A. ἐι ἐν τῇ γῇ.	T. παῤῥησίας πολλῆς, ἧς κ. τ. λ.

φύλ. τλη. — Fol. 338.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ μὴ πλησιάζειν θεάτροις, καὶ εἰς τὸν ἀβραάμ. — Eiusdem, non accedendum ad theatra, et de Abrahamo.

A. πολλοὺς οἶμαι. — T. ἀναπαυσόμεθα χάριτι κ. τ. λ. Ibidem.

φύλ. τν. — Fol. 350.

Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μακκαβαίους. — Eiusdem encomium in sanctos Macchabaeos.

A. ὡς Φαιδρὰ καὶ. — T. παῤῥησίαν, ἢ κ. τ. λ. Ibidem cum lacunulis.

φύλ. τνδ. — Fol. 354.

Τοῦ αὐτοῦ ἐγκώμιον εἰς τοὺς ἁγίους μακκαβαίους. — Eiusdem encomium in sanctos Macchabaeos.

A. ἅπαντας μὲν οὖν. — T. ἀξιωθῆναι, χάριτι κ. τ. λ.

†. In fine legitur: τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις. 1546. ἰουν. 6. γεώργιος ὁ γράψας, ὃ καὶ τουπίκλην τριφών. Municipi bonorum Deo gratias. Georgius cognomento Tryphon scripsit.

Codex XXXII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, scriptura diversa, minuta et eleganti, in folio, constans foliis 503. Saec. XVI. exaratus, probe conservatus, cum correctionibus marginalibus et inscriptus.

Ὑπόθεσις εἰς τὰς παροιμίας σολομῶντος. — Argumentum in proverbia Salomonis.

A. σοφὸς μὲν ὁ δαβίδ. — T. πανουργότερος γίνεται.

Παροιμίαι σολομῶντος.	Proverbia Salomonis.
A. αἱ παροιμίαι περιέχουσι παίδευσιν ἤθων.	T. βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευθύνουσα ὁδός.

†. Sunt cum amplissima catena SS. Patrum scriptorumque ecclesiasticorum, qui sunt, ut obvii, Origenes, Didymus, Basilius, Hippolytus, Georgius, Epiphanius, Ioannes, Apollinarius, Iulianus, Chrysostomus, Evagrius, Diodorus, Eusebius, Polychronius, Olympiodorus, Eustathius, Gregorius theol., Athanasius. — Est verò eadem catena, quam describit Lambecius lib. III. p. 40. ubi eius collectorem ex nota scribae Andream presbyterum esse ait. Extat etiam in bibliotheca D. Marci graeca a Laur. Theupolo descripta. — Cap. VII. v. 16. lacuna quatuor foliorum occurrit et desunt cap. VIII. IX. X. Omnium ultimum hîc est cap. XXIX. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 37. 59.

φύλ. πζ.	Fol. 87.
Ὑπόμνημα εἰς τὸν πολύαθλον ἰώβ.	Commentarius in Iobum luctâ egregium.
A. ὑπόθεσις μὲν ἡμῖν καὶ σκοπός.	T. οὕτως ἀπελευσώμεθα χάριτι κ. τ. λ.

†. Constat cap. XXXIII. Collectus ex variis auctoribus, qui sunt, ut in margine citantur, Olympiodorus, Nilus, Polychronius, Chrysostomus, Basilius, Clemens, Ephraem, Apollinarius, Iulianus, Evagrius, Didymus Theologus, Dionys. Alexandr., Athanasius, Severus, Cyrillus etc. — Ex initio, quod idem est cum exemplari Caesareo apud Lambec. lib. V. p. 62. infero, huius collectionis auctorem esse Nicetam Heracleensem, cui etiam Laur. Cum Deo in edit. Lugd. 1586. 4. eam adscribit. At P. Comitolus in edit. Venet. 1587. 4. Olympio-

doro, Alexandrinae ecclesiae diacono. v. Fabric. tom. VII. p. 737. — Cum prima harum editionum ad manus esset, contuli Msc. et idem prorsus reperi. — In Laur. Theupoli bibl. D. Marci gr. commentarium in Iobum Olympiodoro inscriptum lego p. 290., ubi iidem fere auctores allegantur. — Sequenti folio infra nomen possessoris scriptum est: μιχαῆλος σοφιανὸς. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 58.

φύλ. σλβ.	Fol. 232.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοςόμου ὁμιλία περὶ νηςείας καὶ ὅτι μεγίςη θυσία ἐςὶ, τὸ τὰς τοῦ θεοῦ ἐυεργεσίας ἀναλογίζεσθαι.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi homilia de ieiunio et quod beneficia Dei recordari maximum sit sacrificium.
A. ὀυχ ἑαυτῷ μόνον ἀρκεῖν.	T. χαριςησάντων ἀυτῷ χάριτι κ. τ. λ.

†. In editione Savil. et Ducaei eam inveni, non verò in illa Montfauconii, aut aliud ibi initium habetur.

φύλ. τνς.	Fol. 356.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ νηςείας τῆς ἐν τῇ ἁγία τεσσαρακοςῇ καὶ ὅτι ῥαθυμούντων ἡμῶν ὀυδεμία ἐςὶ ἀπολογία.	Eiusdem de ieiunio quadragesimali, et quod ignavorum nulla sit excusatio.
A. ὀυ τοῦτο μόνον ἐςί.	T. πάντας ἡμᾶς ἀξιωθῆναι χάριτι κ. τ. λ.

†. In editione Ducaei deest.

φύλ. τξ.	Fol. 360.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν προσευχὴν τῆς ἄννης καὶ ὅτι χρή-	Eiusdem de oratione Annae et quod pauper-

τιμος ἢ πενία καὶ πλούτου πλείονα ἡδονὴν ἔχει καὶ ἀσφάλειαν.

A. οἱ θησαυρὸν ἀνορύττοντες.

tas utilis sit et maiorem divitiis voluptatem ac securitatem praebeat.

T. ἐπιτευξόμεθα χάριτι κ. τ. λ.

†. Est pars posterior homiliae de Anna, quam latine vertit Bernardus Brinianus.

Φύλ. τξε.

Fol. 365.

Τοῦ ἀυτοῦ κατὰ ματθαῖον ἐυαγγελίου· ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους ὁ ἰησοῦς ἀνέβη ἐις τὸ ὄρος καὶ καθίσαντος ἀυτοῦ προσῆλθον ἀυτῷ οἱ μαθηταὶ ἀυτοῦ καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα ἀυτοῦ ἐδίδασκεν ἀυτὸυς.

A. ὀυ σωματα μόνον ἀγαπητοί.

Eiusdem ex evangelio Matthaei: Videns turbas Iesus ascendit in montem, eoque sedente discipuli eius accesserunt ad eum et aperiens os suum docuit eos.

T. καὶ τὸ θαῦμα μεῖζον ἐν ἀυτῷ χριστῷ κ. τ. λ.

†. Huius neque initium, neque finis convenit cum homilia Chrysostomi in hoc Matthaei cap. V. v. 2.

Φύλ. τοβ.

Fol. 372.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἐυαγγελικὴν ῥῆσιν τὴν λέγουσαν· κύριε, ποσάκις ἁμάρτῃ ἐις ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω ἀυτῷ ἕως ἑπτάκις; ὁ δὲ κύριος πρὸς ἀυτόν· ὀυ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

A. ἐνόμισε μέγα.

Eiusdem in dictum evangelii: domine, quoties peccabit in me frater meus, et dimittam ei, usque septies? non dico tibi, usque septies, sed usque septuagies septies.

T. τὰ παραπτώματα χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. τοη.	Fol. 378.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ· ὅτι οὐ δεῖ μέχρι τέλους θαῤῥεῖν τὸν ἑςῶτα, οὔτε ἀπογινώσκειν ἑαυτὸν τὸν πεπτωκότα.	Eiusdem homilia de eo, quod stantem non oporteat usque in finem praesumere, neque lapsum desperare.
A. ὁ Ἰουδᾶς, ἀγαπητοί.	T. μελλούσης ἀπολαῦσαι ζωῆς, ἧς κ. τ. λ.

†. Est pars homiliae XXVII in Matthaeum.

Φύλ. τπβ.	Fol. 382.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ τοῦ· ὅτι κρεῖττον ἐςὶν ἀδικεῖσθαι, ἢ ἀδικεῖν. εἰ γὰρ τὸ ἀδικεῖσθαι πονηρὸν ἦν, οὐκ ἂν αὐτὸ ἐπέταττεν ὁ θεός.	Eiusdem homilia de eo, quod melius sit, iniuriam pati, quàm inferre. Si enim iniuriam pati malum foret, Deus id non praecepisset.
A. μὴ πλανᾶσθε φασίν.	T. χαρᾶς ἐπιτύχωμεν χάριτι κ. τ. λ.

†. Hoc initium cum nulla convenit in indice homiliarum Fabriciano.

Φύλ. τπϛ.	Fol. 386.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ εὐχῆς.	Eiusdem homilia de oratione.
A. μέγα ὄντως ἀγαθὸν, ἀγαπητοί.	T. οὐρανῶν ἐπιτυχῶμεν ἐν χριςῷ κ. τ. λ.
Φύλ. τϟβ.	Fol. 392.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία περὶ μετανοίας.	Eiusdem homilia de poenitentia.
A. διὰ τοῦτο συνεχῶς.	T. ἀπέλαυσεν ἀγαθῶν κ. τ. λ.

†. Extat cum versione Bern. Etzelii. In fine verò notatum: *καὶ τοῦτο τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ ἐξισώθη*, etiam hoc prototypo suo adaequatum est.

φύλ. τϟη.

Fol. 398.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρισοῦ καὶ εἰς τὴν θεότοκον καὶ εἰς τὸν συμεῶνα.

Eiusdem oratio in occursum domini nostri Iesu Christi et in Deiparum ac Symeonem.

A. *οὐ μόνον φόρει σάρκα.*

T. *καὶ ςεφάνων, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.* Ext. ibidem.

φύλ. υβ.

Fol. 402.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου καὶ εἰς τὴν θεότοκον καὶ εἰς τὸν δίκαιον συμεῶνα.

Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Nysseni, oratio de occursu domini, deipara et iusto Symeone.

A. *ὃ τῇ φρονήσει τῶν οὐρανίων.*

T. *καὶ βασιλείας ἀπολαύειν ἐν χρισῷ κ. τ. λ.*

†. Lud. Thomassinus de festis lib. 2. cap. 11. pro suppositiis habet omnes hos sermones in occursum domini, qui feruntur sub nominibus antiquorum patrum Methodii, Cyrilli Hieros., Gregor. Naz., Nysseni, Ambrosii, Chrysostomi et Fulgentii, cum constet, hoc festum celebrari coepisse XV. anno Iustiniani imp.

φύλ. υιδ.

Fol. 414.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου

Sancti patris nostri Amphilochii, episcopi Iconiensis,

ἰκονίου λόγος εἰς τὴν ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ καὶ ἐις τὴν θεότοκον καὶ ἐις τὸν συμεὼν.

niensis, sermo de occursu domini nostri Iesu Christi, de deipara et de Symeone.

A. πολλοὶ τῶν μεγάλων.

T. τὸν κόσμον σώζων διὰ ἰησοῦ χριςοῦ κ. τ. λ. v. supra.

Φύλ. υιθ.

Fol. 419.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων λόγος ἐις τὴν ὑποπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ καὶ ἐις τὸν συμεὼν τὸν θεόδοχον.

Sancti patris nostri Cyrilli, archiepiscopi Hierosolymitani, sermo de occursu domini nostri Iesu Christi et de Symeone.

A. χαῖρε σφόδρα, θύγατερ.

T. ἀγαθῶν ἐντὸς γενώμεθα χάριτι κ. τ. λ. v. supra.

Φύλ. υκγ.

Fol. 423.

Τιμοθέου πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων λόγος ἐις τὸν προφητὴν συμεὼν τὸν θεόδεχον καὶ ἐις τὸ· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλον σου.

Timotheí, presbyteri Hierosolymitani, sermo de propheta Symeone, qui Christum suscepit, et in id: nunc dimittis servum tuum.

A. Φέρε, ἀγαπητὲ, τὸν.

T. καὶ θεὸς ἁγιάζεται ἐν χῷ.

Φύλ. υκζ.

Fol. 427.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης ἐγκώμιον ἐις τὸν ἅ-

Sancti patris nostri Gregorii, episcopi Nysseni, encomium in sanctum

γιον μεγαλομάρτυρα τοῦ χριςοῦ Θεόδωρον. | magnum martyrem Theodorum.

A. ὑμεῖς ὁ τοῦ χριςοῦ λαός. | T. αἰώνιον ζωὴν τὴν ἐν χριςῷ κ. τ. λ.

†. Extat in operibus, quamvis ab aliis ipsi abiudicetur. At Natalis Alexander refutat Saec. IV. c. 6. p. 143.

Φύλ. υλβ. | Fol. 432.

Νεκταρίου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως διήγησις, δι' ἣν αἰτίαν τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων νηςείων τὴν μνήμην ἑορτάζομεν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος θεοδώρου καὶ περὶ νηςείας καὶ ἐλεημοσύνης. | Nectarii, archiepiscopi Constantinopolitani, narratio, quam ob causam primo sacrorum ieiuniorum sabbato memoriam celebremus sancti magni martyris Theodori, et de ieiunio et eleemosyna.

A. ὡς πολὺ τό. | T. ἐπιτυχῶμεν χάριτι κ. τ. λ.

†. Prodiit latine tom. V. Lippomani et apud Surium 9. Nov. Graece etiam Msc. extat in bibliotheca Vindobonensi, Coisliniana et aliis.

Φύλ. υμ. | Fol. 440.

Ἰγνατίου μοναχοῦ μερικὴ ἐξήγησις εἰς τὸν βίον καὶ τὰ θαύματα τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ταρασίου ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως. | Ignatii monachi particularis narratio de vita et miraculis sancti patris nostri Tarasii, archiepiscopi Constantinopolitani.

A. μέλλων ἀπείρῳ μεγέθει πελάγους. | T. ἐπὶ θεὸν ἠλπικότας χάριτι κ. τ. λ. Ext. latine.

φύλ. υξη. Fol. 468.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἐυςαθίου ἐπισκόπου ἀντιοχείας ὁμιλία ἐις τὴν ἑξαήμερον ὑπόμνημα θαυμαςόν.

Sancti patris nostri Eustathii, episcopi Antiocheni, homilia in Hexaëmeron, commentarius stupendus.

A. κλήμης μὲν οὖν καὶ.

T. δοθῆναι ἀυτοῖς κριτάς.

†. Est potius Chronicon, nec homiliae titulum illi convenire posse intelligo. Primus graece et latine cum versione sua et notis edidit Leo Allatius, Lugd. 1629. 4. Tom. XXVII. bibl. PP. latine. — Non videtur Eustathii genuinum opus esse ex sententia Natalis Alexandri, Cavei et Tillemontii. — Exemplar scatet lacunulis.

Cod. XXXIII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minutis et lisibilibus, in folio, constans foliis 397. Saec. XVI., cum correctionibus marginalibus, probe conservatus et inscriptus.

Ἐυαγγέλιον κατὰ λουκᾶν ἑρμηνευόμενον ἐκ διαφόρων ἑρμηνευτῶν, τοῦ τετραβαγγέλου τὴν ἑρμηνείαν ἐισάγον ἔνδον.

Evangelium Lucae expositum ex variis interpretibus et simul quatuor evangelistarum explicatione introducta.

A. ἐξαρχῆς μὲν ὁ θεὸς δί ἑαυτοῦ τοῖς ἀνθρώποις διελέγετο.

T. ἵνα κρίνῃ ζῶντας καὶ νεκρούς, δί ὃν καὶ μεθ᾽ ὃν κ. τ. λ.

†. Extat latine cum versione et notis B. Corderii, Antwerp. 1628. f. Graece Msc. asservatur etiam

in bibl. Caesarea, Paris., Augustana et D. Marci, ubi legitur τετραευαγγελίου. Ex marginalibus liquet, hoc exemplar cum aliis esse collatum.

Codex XXXIV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus plerumque miniatis, charactere minuto et nitido, in folio, numero foliorum 499. Saec. XVI. exaratus, probe conservatus et inscriptus.

Ἐπιτομὴ τῶν εἰς τὸν προφήτην ἡσαΐαν καταβεβλημένων διαφόρων ἐξηγήσεων, προκοπίου χριστιανοῦ σοφιστοῦ.	Procopii sophistae christiani variarum in Esaiam prophetam commentationum epitome.
A. προφήτης ὁ προφάσκων.	T. πρώτως διὰ τοῦ εὐνούχου.

†. Edidit Io. Curterius gr. et lat. cum versione sua Paris. 1580. f. Collatione facta eundem quoque finem inveni cum hac nota: λείπει, deficit. Cum alio exemplari collatum hoc fuisse, obviae marginales indicant. Extat etiam Msc. in bibl. D. Marci a Theupolo descripta, p. 22.

φύλ. τϛ.	Fol. 306.
Σχόλια βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας εἰς τοὺς ὑποκειμένους λόγους τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου.	Scholia Basilii, archiepiscopi Caesareae Cappadociae, in subiectas orationes sancti Gregorii Theologi.
Βασίλειος ἐλάχιστος ὁ καισαρείας καππαδοκίας τῷ φι-	Basilius minimus Caesareae Cappadociae Chri-

λοχρίςῳ δεσπότῃ κωνςαντινῳ αὐτοκράτορι.	sti amanti domino Constantino imperatori.
A. Ἐν ταῖς μεγίςαις καὶ δημοτέλεσι.	T. καὶ εὐφραίνεσθαι παρακελευομένη.
λόγ. α. φύλ. τθ.	Fol. 309. Orat. I.
Περὶ θεολογίας.	De theologia.
A. δοκεῖ πως οὗτος ὁ λόγος τῷ πρὸ τούτου συνῆφθαι.	T. διὰ τὸν τῆς πρώτης φύσεως.
λόγ. β. φύλ. τλ.	Fol. 330. Orat. II.
Ἐις κυπριανὸν ἐξ ἀγροῦ ἐπανήκων μετὰ μίαν τῆς μνείας ἡμέραν.	In Cyprianum, cum postridie festi eius ex agro rediisset.
A. ἡ μὲν ὑπόθεσις δήλη.	T. καὶ τὰς δυστυχίας ταύτας ποιούμενοι.
λόγ. γ. φύλ. τλδ.	Fol. 334. Orat. III.
Ἐις τοὺς μακκαβαίους.	In Macchabaeos.
A. ἠπόρηταί τισι τῶν καθ' ἡμᾶς.	T. δοξαζόμενος καὶ δογμάζων ἐν αὐτῷ τῷ χριςῷ κ. τ. λ.
λόγ. δ. φύλ. τλζ.	Fol. 437. Orat. IV.
Ἐις τὸν περὶ φιλοπτοχίας λόγον.	In orationem de amandis pauperibus.
A. τὸν προκείμενον τοῦτον περὶ φιλοπτοχίας λόγον.	T. καὶ λελόγιςαι καὶ ὠνόμαςαι.
λόγ. ε. φύλ. τμθ.	Fol. 349. Orat. V.
Ἐις τὴν πεντηκοςήν.	In pentecosten.
A. ὁ λόγος πανηγυρικὴν ὑπισχνεῖται τὴν ἰδέαν.	T. τοιούτων ἡμῶν ἑορτῶν καὶ πανηγύρων.

λόγ. ϛ. φύλ. τξε.	Fol. 365. Orat. VI.
Εἰς τὴν χειροτονίαν δοάρων ὁμιλία ἐκδοθεῖσα εὐλαλίῳ ἐπισκόπῳ.	In electione Doarensium episcopi homilia edita ad Eulalium episcopum.
Α. αὕτη ἡ ὁμιλία ἐκδέδοται.	T. ἀπαρτίζοντος χώραν.
λόγ. ζ. φύλ. τξζ.	Fol. 377. Orat. VII.
Εἰς τὸν περὶ υἱοῦ λόγον δεύτερον, ἐπειδὴ σοι.	In orationem secundam de filio.
Α. εἴρηται ἐν τῷ ᾱ περὶ υἱοῦ λόγῳ.	T. ὑποβληθήσεται, ᾧ καὶ δόξα κ. τ. λ.
λόγ. η. φύλ. τπα.	Fol. 381. Orat. VIII.
Περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ὁ μὲν δὴ περὶ τοῦ υἱοῦ λόγος.	De sancto spiritu.
Α. καὶ οὗτος ὁ τρίτος.	T. καὶ τῆς παναγίου πνεύματος χάριτός εἰσι δωρεαί.
λόγ. θ. φύλ. υ.	Fol. 400. Orat. IX.
Πρὸς τὴν κατάπλουν εἰς τοὺς ἀπ' αἰγύπτου ἐπιδημησάντων.	In adnavigationem ex Aegypto venientium.
Α. οὗτοι ἱερεῖς καὶ ἀρχιερεῖς.	T. τὰς χρήσεις παρατίθεται ὑποδειγμάτων.
λόγ. ι. φύλ. υγ.	Fol. 403. Orat. X.
Πρὸς κληδόνιον ᾱ.	Ad Cledonium 1.
Α. κληδονίῳ πρεσβυτέρῳ γράφει.	T. χάριτι καὶ ποικιλίᾳ.

λόγ. ια. Φύλ. υϛ.	Fol. 406. Orat. XI.
Πρὸς κληδόνιον β̅.	Ad Cledonium 2.
Α. τὸν σκοπὸν καὶ ταύτης τῆς.	Τ. μωρίας ὑπερβολῇ.
λόγ. ιβ. Φύλ. υη.	Fol. 408. Orat. XII.
Ἐις ἑαυτὸν καὶ πρὸς τοὺς λέγοντας, τὴν καθέδραν ἐπιθυμεῖν κωνςαντινουπόλεως.	In se ipsum et ad eos, qui dicunt, ipsum affectare sedem Constantinopolitanam.
Α. ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς.	Τ. παραχωροῦντες.
λόγ. ιγ. Φύλ. υιβ.	Fol. 412. Orat. XIII.
Ἐις ἑαυτὸν μετὰ τὰ κατὰ μάξιμον ἐξ ἀγροῦ ἐπιςάς.	In se ipsum post ea, quae Maximus patravit, ex agro redux.
Α. μάξιμός τις κυνικός.	Τ. ἀποκέκλεισαι.
λόγ. ιδ. Φύλ. υιϛ.	Fol. 416. Orat. XIV.
Ἐις ἥρωνα τὸν φιλοσόφον.	In Heronem philosophum.
Α. καὶ οὗτος κυνικὸς φιλόσοφος.	Τ. μή πω τοῦ βίου μετὰ πάντα.
λόγ. ιε. Φύλ. υκβ.	Fol. 422. Orat. XV.
Ἐις τὸ ἀπολογητικὸν διὰ τὸ μὴ καταδέξασθαι τὸν πρεσβύτερον.	In apologeticum de fuga sua et officio episcopi.
Α. ἔοικεν οὗτος ὁ λόγος.	Τ. καὶ μακρὸν ἀπόλογον ἐκπεφώνηκεν.

λόγ. ις. Φύλ. υλς.

Ἀπολογητικὸς, ἡνίκα ἐπίσκοπος ἐχειροτονήθη σασίμων.

Α. πάλιν ἐπ' ἐμὲ χρῖσμα, εἰκότως τὸ πάλιν.

Fol. 436. Orat. XVI.

Apologeticus, cum Sasimorum episcopus crearetur.

T. ἀρχιποίμενος ἡμῶν κ. τ. λ.

λόγ. ιζ. Φύλ. υλη.

Ἐις τὸν πατέρα λέγει καὶ ἐις τὸν ἅγιον βασίλειον.

Α. οὐδὲν ἰσχυρότερον γήρως, διὰ τὸν πατέρα λέγει.

Fol. 438. Orat. XVII.

In patrem et in sanctum Basilium.

T. καὶ τὰ ἐφεξῆς τοῦ σκοποῦ.

λόγ. ιη. Φύλ. υλθ.

Ἐις γρηγορίον ἐπισκόπον νύσσης. — Φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα τῶν ὄντων οὐδὲν.

Α. πρὸς τὰ κάτω καὶ αἰσθητὰ.

Fol. 439. Orat. XVIII.

In Gregorium episcopum Nyssenum. — Amici fidi cum nulla re permutatio est.

T. προχωρήσασαν τυραννίδα.

λόγ. ιθ. Φύλ. υμα.

Πρὸς τοὺς καλέσαντας καὶ μὴ ἀπαντήσαντας ἐν ἀρχῇ μετὰ τὸν πρεσβύτερον.

Α. καὶ τοι ταχεῖς.

Fol. 441. Orat. XIX.

Ad eos, qui vocaverant et non venerant statim, cum presbyter factus esset.

T. ἐκεῖθεν ἐξέτασιν.

λόγ. κ. Φύλ. υμγ.

Πρὸς τοὺς πολιτευομένους καὶ τὸν ἄρχοντα ὀργιζόμενον.

Α. ὁ σκοπὸς διὰ τῆς ἐπιγραφῆς δῆλος.

Fol. 443. Orat. XX.

Ad cives et praefectum irascentem.

T. καὶ τὴν ἐκεῖθεν ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ κυρίῳ κ. τ. λ.

λόγ.

λόγ. κα. Φύλ. υμς.	Fol. 446. Orat. XXI.
Πρὸς τὸν πατέρα σιωπῶντα διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλάζης.	Ad patrem silentem ob plagam grandinis.
A. ὡς ἠναγκασμένως ὑπὸ τοῦ πατέρος.	T. ἐναποθησόμεθα, ἐν χριςῷ κ. τ. λ.
λόγ. κβ. Φύλ. υνβ.	Fol. 452. Orat. XXII.
Ἐις καισαρίον τὸν ἀδελφὸν.	In Caesarium fratrem.
A. τῆς γνησιότητος τὰ ἐγγυτέρω ταῦτα.	T. τὴν ἐκεῖθεν ζωὴν ἐπειγομένων τὴν ἐν χριςῷ κ. τ. λ.
λόγ. κγ. Φύλ. υνη.	Fol. 458. Orat. XXIII.
Ἐις τὴν ἀδελφὴν γοργονίαν.	In Gorgoniam sororem.
A. ὀυδὲν ὀικειότερον.	T. καὶ ὀικειότατον.
λόγ. κδ. Φύλ. υξβ.	Fol. 462. Orat. XXIV.
Ἐπιτάφιος τοῦ πατέρος ὑπ' παρουσίᾳ τοῦ ἁγίου βασιλείου.	Funebris in patrem, praesente magno Basilio.
A. ἢ ἄνθρωπος φωνῇ διαφόρᾳ σημαίνει.	T. καὶ διαινωνιζούσῃ μακαριότητι.
λόγ. κε. Φύλ. υξζ.	Fol. 467. Orat. XXV.
Ἐις τὸν κατὰ ἰουλίανοῦ ςηλιευτικῶν πρώτην.	In invectivarum primam adversus Iulianum.
A. ὀυκ ἄδηλος ὁ σκοπὸς.	T. ἀυτῶν λόγου κρείττων.
λόγ. κς. Φύλ. υοθ.	Fol. 479. Orat. XXVI.
Ἐις τὸν κατὰ ἰουλιανὸν ςηλιευτικῶν δεύτεραν.	In invectivarum secundam adversus Iulianum.
A. εἴληπται τὸ προοίμιον.	T. τεχνικῶς ὑπεσημηνάμην.

λόγ. κζ. φύλ. υπη. Fol. 488. Orat. XXVII.

Ἐις ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἀρειανοὺς. De se ipso et ad Arianos.

A. ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς οὐκ ἄδηλα τὰ τῆς ὑποθέσεως. T. ἐκτυπωτέραν γνῶσιν τε καὶ κατάληψιν.

λόγ. κη. φύλ. υϟα. Fol. 491. Orat. XXVIII.

Περὶ δογμάτων καὶ καταστάσεως ἐπισκόπων σχεδιασθεὶς. De dogmatibus et constitutione episcoporum ex tempore dicta.

A. πολλῶν, ὡς ἔοικεν κατὰ τοὺς καιροὺς. T. ἐπὶ γνώσεως ἐν αὐτῷ χριστῷ κ. τ. λ.

λόγ κθ. φύλ. υϟε. Fol. 495. Orat. XXIX.

Ἐις τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν. In sermones et in exaequatorem Iulianum.

A. ὁ σκοπὸς ἀπολογία ἐστὶ. T. ἀγαθῶν ἐπιτύχοις τε ἐν χριστῷ κ. τ. λ.

†. Basilius Caesareensis iunior, qui se quoque Basilii M. κοινωνὸν καὶ ὀνόματος καὶ θρόνου appellat, ut Severus ad Iulium Pollucem p. 99. habet, scripsit decimo saeculo has praeclaras luceque dignas expositiones in orationes XLV. Gregorii Nazianz. In variis bibliothecis Msc. asservantur in Caesarea, ubi semel orationes XXIX, ut in nostro codice, enarrantur, non verò eaedem, nec eodem ordine; secundo XVI., tertio XV. In bibliotheca D. Marci XVII. p. 54. Nullibi simul omnes inveni. Scholiis praemittitur index orationum et epistola Basilii Caes. et iuxta Sambucum etiam metropolitae Thessalonicensis ad Constantinum imp., cuius pars extat graece in Mingarelli bibliotheca Naniana. In nostro codice haec differunt: p. 115. L. 2. ἐξωγ-

κωμένοι. L. 3. καὶ ὑπερφέροντες. L. 4. τὴν ὑπάρξιν. L. 8. μάλιϛα. κατευϛέχειν. L. 9. ἵεμενοι. ὅι καὶ ῷ. L. 10. προσφερομένῳ. L. 12. γενεθλίων. L. 14. κενὴν. μόχθον ἀνήνυτον. L. 17. ἀρύτειν. L. 18. τίμιον. L. 21. ἐνδιαθεῖναι. L. 23. ἡμῖν πάνυ. — p. 16. L. 1. κατ' αὐτὸν δῆλον τὸ. L. 2. χαριὲν. ἐρασμιώτερον. L. 3. καὶ τὰ γρηγορίου. L. 4. ἐγρηγορίου. L. 9. ἐπιτομότερον. L. 10. τὸ ἐνὸν. L. 11. τῆς ἐν βάθει διανοίας. L. 12. κἂν πολλοῖς. ἐπιδήλοις. L. 16. ἡμῖν. L. 18. τούτων ἑκάϛοις ἀλογίϛους ἐμπειρίας. L. 19. τῶν μικρὰ βλεπόντων. ὑπάρχει. L. 20. ἀλωμένους ἐνίους. L. 21. ἄλλοτε ἄλλος. L. 23. ὅιον. L. 24. τέχνης θεσμοῖς. L. 26. τοιοῦτον. L. 28. παιώνων. προσευπορηθεῖσι. L. 30. προσενεχθεῖσι καὶ προσδεχθεῖσι. L. 31. μοι τὰ τῆς. Dixi pars epistolae. Nam in nostro codice sic continuatur: ὁ λόγος ὁ κατὰ ἀποτάδην καὶ διεξοδικὸς σώματι ζώου ἔοικεν. In fine codicis haec scriptor notat: τέλος σοι χριϛὲ τῷ δεδοκότι χάριν. μηνὸς μαρτίου ἡμέρ. ιζ. ἔτους ἀπὸ χῦ γεννήσεως αφνα. Finis tibi, Christe, qui gratiam dedisti mens. Mart. die 17. anno a Christi nativitate 1551.

Codex XXXV.

Chartaceus, charta laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, charactere minuto et nitidissimo, cum correctionibus marginalibus, in folio, foliis 488. constans, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἐξήγησις ἐις τὰς τοῦ θεσπεσίου παύλου ἐπιϛολὰς ἐρανισθεῖσα ἀπό τε τῶν χρυσοϛομικῶν καὶ ἑτέρων διαφόρων ἁγίων καὶ ἐκτεθεῖσα ἀπὸ φωνῆς θεοφυλάκτου ἀρ-	Expositio in divi Pauli epistolas congesta ex Chrysostomo aliisque sanctis variis et edita ex ore Theophylacti, archiepiscopi Bulgariae. Ar-

χιεπισκόπου βουλγαρίας. ὑπόθεσις εἰς τὴν πρὸς ῥωμαίους ἐπιςολήν.

gumentum in epistolam ad Romanos.

A. ἡ συνεχὴς ἀνάγνωσις.

T. ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐν χριςῷ ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. In Biscionii catalogo biblioth. Mediceo-Laurent. p. 18. hic titulus est: ἐξήγησις σύντομος ἐν εἴδει παραφραςικῷ εἰς τὰς ἐπιςολὰς τοῦ ἁγίου ἀποςόλου συντεθεῖσα παρὰ θεοφυλάκτου τοῦ ἱερωτάτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας, expositio brevis in modum paraphrasis in epistolas d. Pauli apostoli, composita a Theophylacto, sacratissimo Bulgariae archiepiscopo. Primus latine vertit et edidit sub Athanasii nomine Christ. Porsena, Romae 1469. fol. Recusa dein Colon. 1629. Falsò autem eam Athanasio adscribi ex eo liquet, quod non semel Basilius, utique Athanasio posterior, citetur. Prooemium in primam ad Corinthios epistolam, quod incipit: Ἡ κορινθὸς πολλῷ πλούτῳ καὶ σοφία κομῶσα ἐπίςευσε μὲν τῷ χριςῷ. Omnino diversum est ab eo, quo Pasinus in catalogo bibliothecae Taurinensi graece et latine edidit, cui etiam illud in Biscionii catalogo bibl. Med. Laur. respondere ex eodem initio suspicor. In utroque praecedit commentarius in epistolam ad Hebraeos. Etiam in nostro codice longe alium ordinem, quàm in editis, observavi. Nam post epistolas ad Corinthios sequuntur ad Hebraeos, Galatas, Ephesios, Colossenses, Philippenses, Thessalonicenses, Thimotheum, Titum et Philemonem. Colossenses et Philippenses in vet. Catal. omissi sunt.

Codex XXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, in

folio, ab Emman. Embene Monembasiano exaratus, Saec. XVI., constans foliis 465, optimae notae, inscriptus.

Κυρίου νικητᾶ τοῦ τοῦ σέῤῥων συνάθροισις ἐις τὸν κατὰ ματθαῖον καὶ Ἰωάννην λεγόμενον σειράν.	Domini Nicetae Serrarum collectio in Matthaeum et Ioannem dicta catena.
A. ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι.	T. ἀιωνίου ζωῆς ἀπολαύσωμεν ἐν χριϛῷ κ. τ. λ.

†. In hoc tomo nonnisi catena in Matthaeum habetur, quam B. Corderius edidit ex hoc codice, ut ipse fatetur, et quidem nomine Nicetae. Fabricius tom. VII. p. 765. putat, incerti collectoris eam esse, nomenque Nicetae ideo praefixum, quod prologus et primae expositiones Nicetam auctorem habeant. Haec editio emendatior reddi potuisset ex codd. bibl. Paris. et Taurinensis. Miror, prologum in editione Corderiana omissum fuisse. — In fine legitur: ἐμμανουῆλος μπαιβένις ὁ ἐκ μονεμβασίας μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐξέγραψε μισθὸν ἐν ἔτει αφνϛ. τέλος. Emmanuel Embenes Monembasianus, tradita sua patria, hunc quoque librum pro mercede descripsit anno 1556. finis.

Codex XXXVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minuto, lisibili, a priore diverso, in folio, foliorum 576. Saec. XVI. probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἀυτοῦ κυρίου νικητᾶ τοῦ τοῦ σέῤῥων ἐις τὸν κα-	Eiusdem domini Nicetae, Serrarum episco-

τὰ ἰωάννην ἅγιον ἐυαγγέλιον.

pi in S. Ioannis evangelium.

A. πᾶσα μὲν ἡ τῶν ἐυαγγελίων φωνὴ μεγαλοφυεςέρα.

T. τελειωθέντες ἐπιτύχωμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

†. Est etiam catena, de qua tamen Fabricius in citato loco nullam mentionem facit. Expositores autem sunt. Basilius, Chrysostomus, Athanasius, Cyrillus, Isidorus, Theologus, Dionysius, Gregorius Nyss., Damascenus, Origenes, Macarius, Amphilochius, Marcus archiepisc., Dionys. Areopagita, Maximus, Nilus archiep., Dionys. Alexandr., Andreas Cretens., Caesarius, Cyrillus Hieros., Nilus monachus, Isaac, Hesychius, Diadochus. Catena anonymi Antwerpiae edita ab hac differt. At in bibl. Taurinensi apud Ios. Pasinum exemplar occurrit, quod idem initium habet.

Codex XXXVIII.

Chartaceus, charta laevi, titulis et initialibus cinnabari distinctis, literis minutis ac nitidis, in folio, cum correctionibus marginalibus, constans foliis 387. Saec. XVI., optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρίας καππαδοκίας ἐξήγησις ἐις τὸν ἅγιον προφητὴν ἠσαΐαν.

Sancti patris nostri Basilii, archiepiscopi Caesareae Cappadociae, expositio in sanctum prophetam Isaiam.

A. ἀρχομένους ἡμᾶς.

T. ἡ ἐντεῦθεν παίδευσις.

†. Editus est hic commentarius in Basilii operibus divisus in XVI. cap. In Msc. nulla distinguuntur. Sed et neque idem ordo observatur, prout ex initio hic posito elucescit: Ἀρχομένους ἡμᾶς τῆς

διασαφήσεως τῶν τοῦ προφητοῦ ἡσαΐου ῥημάτων, εὔχεσθαι χρὴ λαβεῖν τὸ τῆς σοφίας καὶ τὸ τῆς γνώσεως καὶ τὸ τῆς διδασκαλίας χάρισμα. Et sic usque *ἀκουόντων.* Quod in editione p. 378. n. 2. reperies. Tum sic pergit: *ἰςέον οὖν πρὸ πάντων, ὡς χρὴ ἀπὸ τῶν κοινῶν ὡρμημένους περὶ ἰησοῦ τὰ ἐναντιούμενα, ὅσον ἐπὶ τῇ λέξει ὁμολογεῖν, μὴ νοεῖν.* Et sic usque *καταπεπλεγμένων.* Tum pergit *τῶν παρ' ἡμῖν αἰσθητηρίων τὸ ἐναργεςάτην τὴν κατάληψιν ἐχόντων αἰσθητῶν,* ut pag. 383. n. 8. in editione reperitur. Dein incipit: *χρὴ τοίνυν τῇ ψυχῇ τοῦ μέλλοντος προφητεύειν, τὴν ἐπιτηδειότητα προυποκεῖσθαι ἐκ τοῦ ἐφ' ἡμῖν κινήματος,* quod in editione p. 379. a. legitur. Finito commentario aliena manu, qua et correctiones in marginibus fiebant, hic titulus conspicitur inscriptus: *ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ εὕρεται καὶ ταῦτα,* in alio antigrapho etiam ista inveniuntur. Sunt verò, indicato prius folio, ubi inseri deberent, haec:

φύλ. 11. *τὴν μὲν οὖν τιμωρίαν σοδομιταῖς ἀντίῤῥοπον οὐκ ἐδέξαντο κ. τ. λ.*

Fol. 18. *τοῦτο ἐςὶ τὸ ἄιτιον τοῦ ἀποςρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ θεοῦ, ὅταν ἐκτάθωσιν ἁι χεῖρες κ. τ. λ.*

Fol. 41. *ὅταν ὁι λαμβάνοντες μηδὲν ἀπ' αὐτῶν βουλήθωσι καρπώσασθαι κ. τ. λ.*

φύλ. 83. *πῶς δὲ θεῷ ἀγῶνα παρέχει ἄνθρωπος. εἴπερ ἡ ἀγωνία φόβος ἐςὶ διὰ πτώσεως κ. τ. λ.*

φ. 85. *μετὰ γοῦν τὸ σημεῖον δεδωκέναι προλέγει τὴν σωτηρίαν κ. τ. λ.*

φ. 90. *καὶ ἄλλοσε τοῦτο διχῶς νοεῖται κ. τ. λ.*

φ. 110. *τότε τοίνυν φησὶ ἔςαι τῷ ἰσραήλ, ὡς τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς αἰγύπτου κ. τ. λ.*

Φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου κωνσαντινουπόλεως τοῦ χρυσοσόμου ἑρμηνεία ἐις τὸν προφήτην ἡσαΐαν πρόλογος.	Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepiscopi Constantinopolitani, commentarius in sanctum prophetam Esaiam.
A. τοῦ προφητοῦ τούτου τὸ ἐξαίρετον.	T. ταῦτα διασκεδάση τὰ μηχάματα.

†. Commentarius hic in Isaiam editus est in auctoris operibus, divisus in VIII. capita priora. In exemplari nostro nulla fit capitum distinctio. Notat Montfauconius, Savilium varias lectiones e Msc. Monacensi edidisse, ubi miror, primam, quae in margine legitur: ad ἀπέκρυψαν, sc. ἐν ἄλλῳ γρ. ἐπεδείξαντο, esse omissam. Et id genus plures correctiones marginales occurrunt.

Φύλ. σκδ.	Fol. 224.
Κυρίλλου ὁμιλία.	Cyrilli homilia.
Καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι μοι ἔτι διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι τὸν λαὸν τοῦτον.	Ὅτι παρά τε τὸ ἐιωθὸς ἀνθρώποις ξένος τε καὶ ἀξιάγασός ἐσαι τοῦ ἐμμανουὴλ ἡ γέννησις διὰ τῆς ἁγίας παρθένου.

†. Est haec catena Andreae Presbyteri in Esaiam, ubi praecipui auctores citantur: Cyrillus, Eusebius, Severus, Theodoretus et Theodorus. Nonnisi primus hic liber est, ad cuius calcem haec leguntur: ἐις τρεῖς βίβλους τὴν προκειμένην γραφὴν τοῦ θεσπεσίου προφητοῦ ἡσαΐου διελεῖν δοκιμάσας, τοῦτο τῇ πρώτῃ δίδωμι πέρας. Ἀνδρέου δὲ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἐλεηνοῦ

ἐλεηνοῦ καὶ ταπεινοῦ πρεσβυτέρου τοῦ συνάγοντος καὶ παραθεμένου τὰς ἐμφερομένας τῇ βίβλῳ ταύτῃ γραφάς. οἱ ἐντυγχάνοντες ὑπερεύχεσθε, ἵνα ὁ θεὸς ἐλευθερώσῃ αὐτὸν πάσης κηλίδος ἁμαρτημάτων καὶ δωρήσηται αὐτῷ ἔλεος ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ ἀδεκάστῳ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ. παρακαλῶ δὲ πρὸς τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος τοὺς γράφοντας ταύτην τὴν βίβλον καὶ τὴν προκειμένην εὐχὴν μετὰ καὶ τῆς παρακλήσεως τάσσειν. Ex quo liquet, catenam hanc in tres libros divisam, huiusque auctorem esse Andream presbyterum. Exemplari, quod in bibl. Vindobonensi asservatur, praemittitur prooemium Cyrilli: *Ἀσυμφανὴς μὲν τῶν ἁγίων προφητῶν ὁ λόγος.* Haec catena nunquam neque graece, neque latine lucem vidit. In vet. catal. est anonymi.

Φύλ. τϛ. Fol. 306.

Παροίμιαι σολομῶντος υἱοῦ δαβὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν ἰσραὴλ γνῶναι σοφίαν. κειμ. ἑρμ. οἱ τὴν ψυχικὴν κατάϛασιν αἴσθησιν παρέχων τῶν παρόντων.

†. Est anonymi catena in Salomonis proverbia, cuius expositores sunt Chrysostomus, Didymus, Olympiodorus, Diodorus, Polychronius, Origenes, Eusebius, Evagrius, Eustathius, Basilius, Apollinarius, Epiphanius, Georgius. Textus ultimus est: *θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα κυρίου κ. τ. λ.* Expositio autem illius: *ἡ γυνὴ ἐν παροιμίαις καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ ἐκκλησία κ. τ. λ.* Desinens: *οὐ μόνον τὰ περιφανῆ δόγματα αὐτῆς εἰσαγόμενος, ἀλλὰ καὶ τὰ εἰσαγωγικά.* Neque in editis proverbiorum catenis, neque in manuscriptis quidpiam huic simile reperire potui.

φύλ. τμδ. Fol. 344.

Παράφρασις εἰς τὴν σοφιστικήν.

Paraphrasis in sophisticos elenchos.

Α. ὀυκ ἀυτόθεν τοῖς φιλοσοφοῦσι τὸ περὶ τὴν σοφιστικὴν πραγματεύεσθαι, ὅτι μηδὲ πρόυργου.

Τ. τοῖς μὲν παραλελειμμένοις τῆς μεθόδου συγγνώμην, τοῖς δ' ἑυρημένοις πολλὴν ἔχειν χάριν.

†. Hanc paraphrasin nullibi descriptam aut editam inveni.

Codex XXXIX.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, charactere minuto et eleganti, in folio, cum marginalibus notis rubre distinctis, foliorum numero 318, optime conservatus, Saec. XVI. exaratus et inscriptus.

Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐξερανισθὲν καὶ συντεθὲν παρὰ μελετίου μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων καὶ τῶν ἔξω λογάδων καὶ φιλοσόφων.

Opus synopticum de natura hominis, collectum et concinnatum a Meletio, monacho ex insignibus ecclesiae et gentilium scriptoribus.

Α. τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς.

Τ. σῶμα δὲ τὴν φράσιν δόξα τῷ χριςῷ κ. τ. λ.

†. Prodiit latine Venetiis 1552. 4. Nic. Petr. Corcyraeo interprete. In bibl. Taurinensi apud Pasinum titulus est, uti et apud Fabricium tom. VIII. p. 406. Ἡ παροῦσα σύνοψις περὶ φύσεως ἀνθρώπου καὶ συνελέγη καὶ συνετέθη παρὰ μελετίου μοναχοῦ θέματος τοῦ ὀψικίου βάντου ἀκρόκου χωρίου τιβεριουπόλεως μονῆς λεγομένης τρεῖς, ἤτοι τῆς ἁγίας

τριάδος, praesens synopsis de natura hominis collecta est atque composita a Meletio monacho legionis obsequii ex summitate regionis Tiberiopolis monasterii dicti trium, seu sanctae trinitatis. Tum sequitur prooemium, quod et in editione Meletio tribuitur, improbante Nesselio P. 3. p. 51. Et reverà in aliis, ut et in nostro codice, tanquam alienum deest. In nostro codice tituli primi sunt: περὶ τοῦ, τί ἐςὶ ἄνθρωπος; περὶ μαςῶν. περὶ βρέφους κ. τ. λ. Quibus licet in editione desideratis, res tamen eadem habetur. At aliud longe est in ultimis, ubi agitur de iuventute, senectute, semine, orexi etc. quae desinunt: ἐκ τῶν λαμβανομένων τροφῶν. Tum sequitur prologus de anima: περὶ ψυχῆς πρόλογος. περὶ ψυχῆς ὧδε λόγος ὁυ τὸ, τί ἐςὶν ἡ ψυχὴ κατ' ὀυσίαν; διδάσκει. Cuius finis est: ὁι γνῶσιν ἐν συνέσει κατορθωκότες. περιέχεται ἐν τῷδε τῷ λόγῳ· ὅτι ὀυ σῶμα ἡ ψυχὴ κ. τ. λ. Mox sequitur titulus περὶ ψυχῆς λόγος δεύτερος. A. ἐπειδὴ δὲ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος συνέςη ὁ ἄνθρωπος καὶ τοῦτο ἐςι ζῶον λογικόν. Et hic tractatus de anima septem foliis constat, adeoque multò amplior, quàm in editione et cuius beneficio editus non mediocriter augeri posset. Sed et Nesselius Part. III. p. 21. ait, in codice Vindobonensi cap. XXXV. de anima quintuplo maius esse, quàm in memorata editione.

Φύλ. π. Fol. 80.

Ζουλαπὶ ἐις ἴκτερόν.	Remedium in icterum.
— ἄυται ἀι παρατηρησιμαὶ ἡμέραι τῶν ιβ μηνῶν.	Dies observandi XII. mensium hi sunt.
— θαυμαςὸν γὰρ ὄντως ἀληθῶς τὸ ἀνθρώπινον σύγ-	T. κἀντεῦθεν λοιπὸν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας ὁι

κραμα καὶ τῆς τοῦ δημιουργου σοφίας γνώρισμα. λογισμοί. νεφροὺς τροπικῶς τοὺς λογισμοὺς προσηγόρευσεν.

†. Est fragmentum de hominis natura, fors Galeni.

φύλ. πα. Fol. 81.

Ἐκ τοῦ φλεβοτομίας γαληνοῦ. Ex Galeno de venae sectione.

Α. ὅτι τοῖς τὰ σηνηθῆ πράττουσι. Τ. καὶ αὖθις ἐπαφαίρειν.

Περὶ ἀρτηριοτομίας. De arteriotomia.

Α. ὅτι τὰς ἐν τοῖς κροτάφοις ἀρτηρίας. Τ. μορίου παντός.

Περὶ πέψεως. De coctione.

Α. ἡ πέψις ἀλλοίωσίς ἐςι. Τ. τὴν γαςέρα ναρδίνῳ μύρῳ.

φύλ. πς. Fol. 86.

Γαληνοῦ προοίμιον περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ ςοιχεῖον. Galeni prooemium de alimentorum facultatibus ordine alphabetico.

Α. πολλῶν καὶ λογίων, ὦ μέγιςε βασιλεῦ. Τ. περὶ ὠτίδων. λόγου διαγνωσθήσεται.

†. Editum Galeni opusculum de alimentorum facultatibus. At hoc totum quantum differt, ut ex collatione intellexi!

φύλ. ρκα. Fol. 121.

Σύνοψις τοῦ περὶ τροφῶν, γαληνοῦ. Synopsis de alimentis, Galeni.

Α. περὶ πυρῶν, ἤτοι ἄρτων. Ἠπειλημένοι, καὶ τῷ ὄικῳ βαρύτεροι. Τ. εἰς δὲ ὄυρησιν χείρους τῶν λευκῶν.

†. Est haec synopsis desumpta ex tribus libris de alimentis, uti obvii tituli declarant. Nec haec cum editis conveniunt. Sequuntur varia remedia contra varios morbos. In bibliotheca Taurinensi apud Pasinum p. 70. a Meletii opere usque huc eadem haberi videntur. Verba enim ipsius haec innuunt. Adduntur in fine pauca quaedam de variis morbis ex eodem forte Galeno desumpta.

φύλ. ρλζ. Fol. 137.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.

Porphyrii philosophi de abstinentia ab esu animalium.

A. τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων.

T. καὶ πελάνοις.

†. Sunt libri IV. quos primus graece edidit Pet. Victorius. Non infeliciter latine vertit Io. B. Felicianus et edidit Venetiis 1547. 4. Extant adhuc versiones de Fogerolles et Io. Valentini. In nostro codice habentur insuper notae marginales, eaeque rubricatae, v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 257.

φύλ. ρϞε. Fol. 195.

Πρὸς τὸν πανσεβαστὸν Δοῦκαν κύριον ἰωάννην, τὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν δεήσεων, τὸν υἱὸν τοῦ πανσεβάστου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ καματεροῦ, εὐσταθίου, διακόνου ἐπὶ τῶν δεήσεων καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων, ἐπιστολὴ ἐπὶ ταῖς διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ

Ad augustissimum Ducam dominum Ioannem, postea a libellis supplicibus, filium augustissimi ac magni Drungarii Andronici Camateris, Eustathii, diaconi libellorum supplicum ac oratorum magistri epistola de Dionysii Periegetae

παρεκβολαῖς. μεθ' ἣν προοίμιον εἰς τὸ πρᾶγμα καὶ μετὰ τὸ προοίμιον ἅυται αἱ παρεκβολαί.

A. πινδάρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρὸς λύραν εἰπεῖν.

commentario; post quam prooemium in opus et post prooemium ipse commentarius.

T. ὄυτε ἀνθρωπείου ὀργάνου, ἀλλὰ τῶν τοῦ ὀργάνου.

†. Non idem ordo hic observatur, qui est in editione Lut. 1547. 4. gr. Sic p. 101. finis est: ἔυρου καὶ ζεφύρου. In Msc. autem post περιηγήσεως λέγειν sequuntur haec: τὰ δε πρὸς ἀυτῷ ἐςι τῷ τοῦ πόντου μυχῷ, ἤτοι τοῦ ἐυξείνου, περὶ ὧν διὰ τί τηνδαρίδαι λέγονται, ἀνωτέρω ἔιρηται. Et sic usque ad finem: βάρβαρα ὀνόματα. Id quod in editione habetur p. 105. Et pag. 107. finis est: ἐπανάληψις γέγονεν. In Msc. post: κασπίης τε καὶ ἐυξείνοιο· τοῦτο μὲν γὰρ haec sequuntur: ὀιεαγαύρους (γρ. ὄις ἀγραύλους) ὧν καθ' ἡσίοδον ὀυδὲ τὸ κατὰ ληναιῶνα. Quod in editione est p. 103. Et sic usque ad huius finem p. 105. post: ἡ τηνδαριδῶν δὲ χώρα, sequitur in Msc. ἣν ἀλέξανδρος ἔιλε πολλῇ σπουδῇ τῶν μακεδόνων. Quod in editione occurrit p. 111. Et sic usque ad huius finem p. 113. post: ξενόφων δὲ ςέατι δελφίνων in Msc. haec sunt: τοιαῦτα ἐκείνοις ἂν μέλοιτο, ἀν κατὰ χώραν ὀικοῦσιν. Quod in editione est p. 101. Et sic usque ad huius finem p. 102. post: τοιοῦτον δὲ ἐφάνη πρὸ τούτων, sequitur in Msc. ἀποδιζώου, ὡς τοῦ ἑτέρου ποδὸς χαλκοῦ ὄντος κατὰ τὸν μῦθον. Quod in editione legitur p. 109. Et sic usque ad huius finem. Haec sufficiunt.

Codex XL.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, atramento pallido, titulis et initialibus rubricatis, charactere

eleganti, in foliis 353, mutilus, Saec. XVI. exaratus, optime conservatus et inscriptus.

Σύνταγμα τῶν κατὰ τὴν ἐν νικαίᾳ ἁγίαν σύνοδον πραχθέντων.	Volumen actorum concilii Nicaeni.
A. τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν.	T. διαφυλάξει, ἀδελφὲ ἀγαπητέ.

†. Quemadmodum in hoc, sic et in aliis Msc. quibusdam Gelasii Cycizeni, qui haec acta collegit, nomen omissum est. Hinc Balforeus sine auctoris nomine ea edere constituit. Sed ex alio codice, et ex Photio recte nomen restituit Morellus. Apud Harduinum extant tom. I. p. 546—462. In vet. catal. auctoris nomen reticetur.

Φύλ. οη.	Fol. 78.
Τὰ δὲ ἐϛιν ἐν τῇ βίβλῳ τὰ πρὸ τῆς τρίτης συνόδου, τὰ κατὰ τοῦ νεϛορίου παρακολουθήσαντα κεφάλαια. τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἐπιϛολή.	Haec insunt libro capita iuxta sequentia contra Nestorium ante tertiam synodum. — Sancti Cyrilli epistola.
A. ἀφίκοντο μέν τινες.	T. ἐϛι μετ' ἐκείνην οὐκ ἀσφαλές.

†. Sunt haec acta tertii concilii generalis Ephesini primi, contra Nestorium coacti, capp. CXXIX. comprehensa, quorum index praemissus est. Cum verò capitum ordo diversus sit ab edito, latine datum hic exhibebo.

1. S. Cyrilli epistola ad monachos.
2. Eiusdem epistola ad Nestorium.
3. Nestorii epistola ad Cyrillum.
4. Cyrilli ad Nestorium epistola.
5. Nestorii epistola ad Cyrillum.

6. Cyrilli ad Nestorium epistola.
7. Eiusdem allocutio ad Theodosium imp.
8. Theodosius imp. ad Cyrillum episc.
9. Epistola Coelestini ad Cyrillum.
10. Eiusdem epistola ad Nestorium.
11. Coelestini ad presbyteros, diaconos etc.
12. Eiusdem epistola ad Ioan. episc. Antioch.
13. Cyrilli epistola ad eundem Ioannem.
14. Exemplar epistolae Ioan. ad Nestorium.
15. Epistola Cyrilli ad Iuvenalium Hieros.
16. Epistola Cyrilli ad Acacium.
17. Epistola Acacii ad Cyrillum.
18. Contestatio cleri Constant. contra Nestorium.
19. Homilia Procli episcopi.
20. Cyrilli ad accusatores suos apologia.
21. Eiusdem.
22. Eiusdem.
23. Exemplum sacrae ad Acacium et Symeonem.
24. Sacra ad Cyrillum aliosque episcopos.
25. Cyrilli epistola ad populum Alexandrinum.
26. Eiusdem 2da epistola Epheso missa.
27. Eiusdem 3tia de synodo.
28. Eiusdem 4ta de Nestorii depositione.
29. Sacra omnibus in Epheso missa.
30. Post sacram lectam acta SS. PP. etc.
31. Nomina episcoporum in synodo.
32. Expositio Petri Alex. et Notarii de Nestorii homiliis.
33. Sermo Iuvenalii de lectione literarum divinarum.
34. Postulatio Firmi et responsio Memnonis.
35. Theodoti episc. Ancyr. petitio.

36. Re-

36. Responsio episcoporum ad Nestorium missorum.
37. Petitio Flaviani episc. Philip.
38. Responsio episcoporum ad secundam vocationem.
39. Petitio eiusdem, ut vocetur.
40. Responsio episcoporum ad tertiam vocationem.
41. Sermo Iuvenalii de tribus Nestorii citationibus.
42. Doctrina Petri presb. et sermo Acacii.
43. Responsiones omnium episcoporum de Cyrilli epist.
44. Sermo Palladii de legenda Nestorii epistola.
45. Responsiones omnium episcoporum de hac epist.
46. Episcoporum acclamationes contra Nestorium.
47. Sermo Iuvenalii de legenda Coelestini epistola.
48. Responsiones episcoporum de Nestorii epistolis.
49. Sermo Phidi de blasphemiis Nestorii.
50. Sermo Cyrilli de iisdem blasphemiis.
51. Responsiones Theodoti et Acacii de iisdem
52. Propositum Petri de testimoniis SS. PP.
53. Quando Charisius accessit ad synodum etc.
54. Libelli exhibiti a Charisio presb.
55. Exemplum propositionis symboli etc.
56. Concilii decretum de symbolo.
57. Petitio Petri et Flaviani.
58. Admonitio Petri de epistola Capreoli.
59. Sententia synodi contra Nestorium.

60. Depositio.
61. Homilia Rhegini post depositionem.
62. Homilia Theodoti lecta Ephesi.
63. Eiusdem in Christi nativitatem.
64. Eiusdem in die nativitatis domini dicta.
65. Acacii episc. Melit. homilia Ephesi dicta.
66. Homilia Cyrilli, cum synaxes peragerentur.
67. Eiusdem in die S. Evangelistae.
68. Eiusdem Ephesi.
69. Eiusdem contra Ioannem.
70. Eiusdem, priusquam a comite comprehenderetur.
71. Eiusdem ad Nestorium, septem ad S. Mariam descendentibus.
72. Relatio ad imperatores de Nestorii depositione.
73. Relatio ad Coelestinum R. P.
74. Exemplum literarum imperatoriarum.
75. Exemplum relationis synodi.
76. Exemplum epistolae synodi ad clerum etc.
77. Exemplum epistolae cleri Constantinop.
78. Libelli traditi a Cyrillo et Memnone.
79. Postulatio Iuvenalii de libellorum lectione.
80. Responsiones episcoporum missorum ad Ioannem.
81. Synodi pronuntiatio contra acta Ioannis et Memnonis.
82. Epistola synodi ad presbyteros etc.
83. Exemplum relationis.
84. Exemplum sacrae missae a Ioanne comite sacrarum.
85. Exemplum relationis synodi ad sacram.

86. Mandatum ad missos Constantinopolin.
87. Exemplum mandati.
88. Epistola Ioannis sociorumque ad Ruffum.
89. Exemplum epistolae ad S. synodum.
90. Exemplum epistolae synodi ad episcopos.
91. Exemplum epistolae Cyrilli ad clerum Constant.
92. Exemplum epistolae Memnonis ad eundem clerum.
93. Relatio de subscriptione imperatorum.
94. Ad clerum Constantinop. a synodo.
95. Supplicatio eiusdem cleri ad imperatorem.
96. Epistola Cyrilli ad Theopemptum etc.
97. Exemplum commentarii actorum etc.
98. Exemplum relationis ad imperatores.
99. Exemplum relationis per Iuvenalium etc.
100. Decretum imperatorium proscribens Nestorium.
101. Exemplum interpretationis decreti.
102. Exemplum divinae legis.
103. Edictum praefectorum.
104. Epistola synodica scripta Constantinopoli.
105. Epistola Maximiani ad Cyrillum.
106. Epistola Cyrilli ad Maximianum.
107. Epistola Alypii ad Cyrillum.
108. Cyrilli ad Alypium.
109. Cyrilli apologeticus ad Theodosium imp.
110. Eiusdem ad Valerianum.
111. Exemplum sacrae missae per Aristolaum.
112. Sacra missa ad Acacium.
113. Libellus traditus Cyrillo ad Paulo Emeseno.
114. Epistola Ioan. Antioch. ad Cyrillum.

115. Homilia Pauli Emeseni lecta 25 Dec.
116. Eiusdem homilia de incarnatione Christi.
117. Cyrilli de Paulo Emeseno.
118. Epistola Cyrilli ad Ioan. Antioch.
119. Eiusdem epistola ad Acacium.
120. Eiusdem ad Donatum.
121. Ioannis sociorumque epistola ad Xystum etc.
122. Cyrilli ad Maximianum.
123. Eiusdem ad Eulogium episc.
124. Eiusdem ad Ioannem et ad synodum.
125. Eiusdem ad Acacium de Capro emissario.
126. Eiusdem in symbolum.
127. Lex imperatoria de confugientibus ad ecclesiam.
128. Exemplum sacrae Theodosii contra Porphyrium.
129. Edictum praefectorum contra Porphyrium.

Tot quidem capita in indice praemisso occurrunt. In codice verò ultimus est CXIX, reliquis desideratis. Praeterea in codice plura, quae differunt, observavi. Sic post cap. XXIII. incipit cap. XXIV. hoc tit. S. Cyrilli epistola ad clerum et populum Constantinopolitanum. Quâ finita cap. XXIV. in indice notatum sequitur. — Post cap. XXVIII. incipit cap. XXIX. hoc tit. Epistola Ioannis episcopi Antioch. ad Cyrillum. ὀυδὲ ἐμὲ μετρίως, apud Harduinum tom. I. p. 1347. — Inter cap. XXXIV et XXXV. alius adhuc titulus legitur. Cyrillus episcopus Alexandrinus dixit etc. — In cap. XXXV. loco Theodoti legitur Theodori. — Post cap. LXXXVII. sequitur in codice cap. XCVIII. turbato scilicet foliorum ordine.

Φύλ. υλδ. Fol. 434.

Κυρίλλου ἀναθεματισμὸς τρίτος. — Cyrilli anathematismus tertius.

A. ἔι τις ἐπὶ τοῦ ἑνὸς χριστοῦ.

Ἀντίῤῥησις τῶν ἀνατολικῶν. — Refutatio orientalium.

A. πάλιν ἀυτὸν τῶν ἀυτοῦ.

†. Sunt anathematismorum tertius, quartus, septimus, octavus, nonus, decimus, undecimus et duodecimus cum refutatione orientalium et apologia Cyrilli, cuius hoc initium: ὁ θεσπέσιος παῦλος. Extant verò graece et latine cum versione Marii Mercatoris in eiusdem operibus tom. II. p. 132. Paris. 1673. f. ubi notatur, orientalium obiectiones ab Andrea Samosateno eorum nomine esse scriptas. In veteri catalogo orientalium obiectiones non indicatae sunt, nec earum auctor.

Codex XLI.

Chartaceus, charta laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et lisibilibus, in folio, Venetiis a Thoma Demetrio Hyalea exaratus Saec. XVI., foliorum numero 460. collatus cum prototypo suo, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἀλεξανδρείας ἐις τοὺς προφήτας. — Sancti Cyrilli Alexandrini in prophetas.

A. διεσκευάσαι. — T. καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῷ χριστῷ.

†. Sunt S. Cyrilli Alexandrini commentarii in X. prophetas minores, nimirum Abacuc, Mi-

chaeam, Amos, Ioelem, Sophoniam, Malachiam, Nahum, Abdiam, Ionam et Aggaeum. In fine Ioelis nota graeca legitur: *ἰωὴλ ἑρμηνεύεται ἀγαπητὸς κυρίου, ἢ ἀρχή. οὗτος ἦν ἐκ τῆς φυλῆς ῥουβὶμ, ἀγροῦ μεθομόρων. ἐν εἰρήνῃ ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐκεῖ.* Ioel exponitur dilectus domini aut principium. Hic erat ex tribu Ruben et agro Bethoron (seu potius urbe Betharan, quae in tribu Ruben est. v. Ioel in Calmeti diction). In pace mortuus ibique sepultus est. Edidit hos commentarios primum ex bibliotheca Monacensi Iac. Pontanus gr. et lat. Ingolstadii 1607. f. quamvis alio ordine, quàm hic sunt. Confer codd. XVII. XIX.

φύλ. τις. Fol. 316.

Θεοδωρίτου ἐπισκόπου κύῤῥου εἰς τὸν μακάριον ὠσηὲ.	Theodoreti, episcopi Cyri, commentarius in beatum Oseam.
A. *λόγος κυρίου, ὃς ἐγένετο πρὸς ὠσηὲ κ. τ. λ. ἑρμ. ἔστι μὲν τούτου τῆς προφητείας ἡ προγραφή.*	T. *τοῖς δὲ φαύλοις κόλασιν καὶ ἀπώλειαν.*

†. Non esse eundem, qui inter prophetas minores XII. in Theodoreti operibus est editus, ex diversitate initii et finis facile intelligitur. Confer Cod. XVII, ubi idem commentarius habetur. In fine notatur: *καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀντίγραμμα, ὃ παλαιότατον ἐτύγχανεν ὄν, διὸ καὶ ἔν τισι τόποις καὶ ὁ μεταγράψας ἀφῆκεν,* etiam iste liber exaequatus est ad ipsius antigraphum, quod cum antiquissimum esset, quibusdam in locis scriptor quid omissit.

Φύλ. τμβ. Fol. 342.

Διήγησις ὠφέλιμος τῆς ἐνδοτέρας τῶν αἰθιόπων χώρας, τῆς ἰνδῶν λεγομένης, πρὸς τὴν ἁγίαν πόλιν μετενεχθεῖσα διὰ ἰωάννου $\overset{\chi}{\alpha}$ ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ ἁγίου σαβᾶ, βιβλίον ὁ βαρλαάμ.

Narratio utilis ex interiori Aethiopum seu Indorum regione in sacram urbem translata per Ioannem monachum, virum praeclarum et probum monasterii S. Sabae, liber Barlaam.

A. ὅσοι πνεύματι θεοῦ ἄγουνται κ. τ. λ.

T. μεγαλοσύνῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ κ. τ. λ.

†. Edita gr. et lat. cum versione veteri et Iacobi Billii. Codices manuscripti eam potissimum Ioanni Damasceno tribuunt. Alii autem Ioannis Sinaitae aut Elimais esse contendunt. v. Iac. Billii dissertationem editioni praefixam et prolegomena Leonis Allatii praemissa n. XLIV. etc. Horum tamen argumentis insuperhabitis le Quien historiam Damasceni nomine insignitam ab editione sua graeco-latina exclusit. In fine codicis haec leguntur: ἐτελείωθη τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ θωμᾶ δημητρίου ὑιαλέας. οἱ ἀναγινώσκοντες τὴν παροῦσαν διήγησιν ταύτην εὔχεσθαι διὰ τὸν κυρίον, ὅτι εἰσὶν ψυχοφελὴς καὶ σωτήριος λίαν ὑπάρχει ἔγκριτος καὶ ὅσα διασφάλματα εὕρηται, διορθώσατε. διὸ τίς γράφων παρ' ὁ γράφων; τοῦ ζνη ἔτους ἐτελιώθη N. H. ἐν βενετίᾳ ἐγράφη. Absolutus est praesens liber manu mea Thomae Demetrii Hyaleas, et qui praesentem narrationem legitis, orate per Deum, quoniam perutilis et salutaris valde est iudicata et quoscunque lapsus inveneritis, corrigite. Ideo quis scribens, praeterquàm scribens? Anno 7058. (1550.) absolutus est indictione VIII. Venetiis scriptus. Item ἐξισώθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον. Adaequatum

et istud ad prototypum suum. Id adhuc observandum, hic semper Ioasaphum, non Iosaphatum scribi. In inscriptione latina manu Gretseri facta Ioannis archimandritae legitur. At liquet, τὸ $\overset{\chi}{\alpha}$ significare monachum.

Codex XLII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio distinctis, charactere minuto et nitidissimo, in folio, cum correctionibus marginalibus alterius manus, constans foliis 599, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ *ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας ἐις τὸ τῆς γεννέσεως βιβλίον, ὅτι διὰ πάσης τῆς μωσέως γραφῆς τὸ τοῦ χριςοῦ μυςήριον ἀινειγματῶδες σημαίνεται.*

Sancti patris nostri Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, in librum Genesis, quod per omnia Moysis scripta mysterium Christi figurate significetur.

A. *ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς τοῖς ἰουδαίων κ. τ. λ.*

T. *ἔθνεσί τε καὶ ἰουδαίοις τὸν κύριον κ. τ. λ.*

†. Sunt hi et sequentes commentarii nomine glaphyrorum cum A. Schotti versione editi. In bibliotheca Naniana apud Mingarelli exemplar occurrit hoc titulo: *τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας ἐις τὴν γένεσιν βιβλίον τὸ λεγόμενον γλαφυρὰ· προοίμιον.* Initium: *διὰ πάσης τῆς μωσέως συγγραφῆς.*

Φύλ. ρμη. Fol. 148.

Τοῦ *ἀυτοῦ ἐις τὸ τῆς ἐξόδου βιβλίον.*

Eiusdem in librum exodi.

A. *ἄρτι καὶ μόλις τὸ ἐπὶ τῇ γενέσει βιβλίον.*

T. *τόν τε ἔννατον καὶ δέκατον λόγον τῷ τε κ. τ. λ.*

†. Sunt

†. Sunt libri tres et quilibet liber in suà capita seu sermones divisus, capitularia cuilibet libro praemissa, liber I. divisus in cap. IV. quorum ultimum est: περὶ τῶν διὰ μωυσέως γεγονότων τριῶν σημείων. Quod in editione in lib. II. positum, liber II. in cap. IV. lib. III. in cap. V.

Φύλ. σια. Fol. 211.

Ἐκ τοῦ λευιτικοῦ ὅτι τὸ χριςοῦ πάθος σωτήριον.	Ex levitico, quod Christi passio salutaris.
A. ὁ μὲν τῶν ὅλων Θεὸς θάνατον.	T. ὁ νόμος χριςοῦ μυςήριον, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est eiusdem commentarius in leviticum, praemisso capitulario. Quatuor ibi capita recensentur. In decursu verò non nisi primum inveni, post quod statim liber numerorum incipit. At post primum caput libri numerorum quatuor capita ad leviticum pertinentia occurrunt, quibus finitis reliqua numerorum capita sequuntur. Adeoque liber levitici proprie in cap. V. distributus, non in quatuor, uti in capitulario praemisso factum est.

Φύλ. σις. Fol. 216.

Ἀρχὴ τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, περὶ χριςοῦ καὶ τῆς Ἰουδαίων συναγωγῆς.	Principium numerorum de Christo et de Iudaeorum synagoga.
A. ἀπηνῆ καὶ ἀγροῖκον ἐπὶ χριςόν.	T. ἐξομολογήσεται τῷ Θεῷ, ὅτι κ. τ. λ.

†. Est eiusdem Cyrilli commentarius in numeros. Prius iam observavi, capita levitici hìc inserta esse, aut errore scriptoris, aut compactoris.

Φύλ. σνβ.	Fol. 252.
Τὰ δέ εἰσι ἐν τῷ δευτερονομίῳ. περὶ τῆς νευροκοπηθείσης δαμάλεως ἐν τῇ Φάραγγι.	Haec continentur in deuteronomio. De vitula, cuius nervi concisi sunt in valle.
Α. πολυμερῶς καὶ πολυτροπῶς.	Τ. πεπαιδαγώγηκεν ὁ χριςὸς, δι' ὃυ κ. τ. λ.

†. Est Cyrilli eiusdem commentarius in deuteronomium, praemisso capitum V. indice, quae, cum in editione differant, hic ponam. Primo supra posito, secundum est: περὶ τῆς αἰχμαλώτου ξυρομένης τε καὶ ὀνυχιζομένης γυναικὸς. 3. περὶ τοῦ παρεμβαλόντος εἰς πόλεμον ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς. 4. περὶ τῶν δύο καὶ δέκα λίθων τῶν κεκονιαμένων, πέραν τοῦ ἰορδάνου. 5. περὶ τῆς χειροτονείας ἰησοῦ.

Φύλ. σξζ.	Fol. 267.
Τοῦ μακαρίου θεοδωρίτου ἐπισκόπου κύῤῥου προθεωρία εἰς τοὺς ψαλμοὺς.	Sancti Theodoreti, episcopi Cyri, protheoria in psalmos.
Α. ἐμοὶ μὲν πρὸ τῶν ἄλλων λογίων.	Τ. τῆς κατὰ μέρος ἑρμηνείας ἀψώμεθα.
Ἑρμηνεία τοῦ α̅ ψαλμοῦ.	Expositio 1. psalmi.
Κειμον. Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ὀυκ ἐπορεύθη.	Ἑρμα. Καὶ ἐντεῦθεν ῥάδιον συνειδεῖν.

†. Theodoreti protheoria et commentarius in CL. psalmos, editus gr. et lat. in eius operibus. Paris. 1642. f.

Codex XLIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minutis et nitidis, manu di-

versa, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 495, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Σύνταγμα τῶν κατὰ τὴν ἐν νικαίᾳ ἁγίαν σύνοδον πραχθέντα.	Collectio actorum concilii Nicaeni.
A. *τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην.*	T. *ὁ θεός σε φυλάξει, ἀδελφὲ ἀγαπητέ.*

†. In aliis etiam codd. plerumque omissum est nomen Gelasii Cyciceni, qui hanc historiam conscripsit. v. Fabricii tom. VIII. p. 371. Extat apud Harduinum tom. I. p. 546. Cum his tamen differentiis. Primus titulus est: *περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας κωνϛαντίνου,* loco cap. I. in editione. — secundus: *περὶ τῶν ὁμοχρόνων βασιλέων, κωνϛαντίνου, μαξεντίου καὶ μαξιμίνου. ὁ δὲ ῥουφῖνος.* Quod in capite 1. editionis adhuc legitur. — Tertius: *περὶ τῆς τυραννίδος μαξεντίου. Κωνϛαντῖνος οὖν.* Quod est cap. 2. in editione. — p. 430. in editione titulus est: *περὶ εὐνούχων ἀποκοψάντων ἑαυτούς.* In Msc. autem: *περὶ τῶν ἀποκοπτόντων καὶ εὐνουχισάντων ἑαυτούς.* — p. 454. in editione legitur: *περὶ τῶν παυόντων.* Quod in nostro codice legitur: *περὶ τῶν πταιόντων.*

φύλ. ϟθ.	Fol. 99.
Τὰ πρὸ τῆς τρίτης συνόδου τὰ κατὰ τοῦ νεϛορίου παρακολουθήσαντα κεφάλαια. τοῦ ἁγίου κυρίλλου ἐπιϛολή.	Ante tertiam synodum contra Nestorium iuxta sequentia capita. Sancti Cyrilli epistola.
A. *ἀφίκοντο μέν τινες κατὰ τὸ εἰωθός.*	T. *ἔτι μετ' ἐκείνην οὐκ ἀσφαλές.*

†. Sunt acta concilii tertii generalis, Ephesini primi. Ordo prorsus idem, qui est in cod. XL. Praemissus idem index capp. CXXIX. Codex verò desinit in cap. CXIX. reliqua desunt. Ordo foliorum hìc non est turbatus. Caetera sunt, ut in codice XL, quem consule.

Φύλ. υλ.	Fol. 430.
Τοῦ σοφωτάτου κυρίου γεωργίου τοῦ σχολαρίου ὑπὲρ εἰρήνης καὶ βοηθείας τῇ πατρίδι παράκλησις ἐν Φλορεντίᾳ πρὸς τὴν ἀνατολικὴν σύνοδον.	Sapientissimi Domini Georgii Scholarii de pace ferendoque patriae auxilio adhortatio ad synodum orientalem Florentiae.
A. οὔτε σιωπᾶν λοιπὸν οἶμαι δεῖν.	T. ἀνθρώπων πέφυκεν νόμος.

†. Extat cum sequentibus apud Harduin, tom. IX. p. 445. gr. et lat. interprete Ioh. M. Caryophillo. Pauca solum initii in nostro Msc. desunt.

Φύλ. υλζ.	Fol. 437.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐν Φλορεντία σύνοδον ὑπὲρ εἰρήνης, ὅτι δογματικὴν ἕνωσιν δεῖ ποιεῖν, οὐκ εἰρήνην οἰκονομικὴν, ὥς τινες βούλονται καὶ τίς ἐςὶν αὕτη.	Eiusdem ad synodum Florentinam de pace, quod facienda sit unio dogmatica et non pax oeconomica, ut quidam volunt, et quaenam sit illa.
A. παρακαλεῖν μὲν ἐπὶ τὴν εἰρήνην.	T. αὐτὸ καταπράξασθαι.

Φύλ. υν.	Fol. 450.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος β̄. ἐν ᾧ ἀναιρεῖται τὰ κωλύματα τῆς τοιαύτης ἐιρήνης.	Eiusdem oratio secunda, in qua eiusmodi pacis impedimenta tolluntur.
A. πρῶτον μὲν, ὦ πατέρες σεβάσμιοι.	T. καὶ λυσιτελέσερα ψηφεῖσθαι.
Φύλ. υξε.	Fol. 465.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος γ̄. ἐν ᾧ τίθεται τὰ ποιήσαντα τὴν τοιαύτην ἐιρήνην.	Eiusdem oratio tertia, in qua exponuntur ea, quibus talis pax fieri possit.
A. ἃ μὲν τοίνυν νενόμικα τῶν τῆς.	T. ἑκατέρου θεὸν ἡγεμόνα λαβόντας.
Φύλ. υπδ.	Fol. 484.
Ἐπισολὴ νικολάου πέμπτου πάπα ῥώμης πρὸς κωνσαντῖνον βασιλέα ῥωμαίων, ἐκ τῆς λατίνων μεθερμηνευθεῖσα φωνῆς ὑπὸ θεοδώρου τοῦ γαζῆ.	Epistola Nicolai quinti, pontificis Romani, ad Constantinum, Romanorum imperatorem, ex latina lingua graece versa a Theodoro Gaza.
A. ἀνδρόνικον βρυένιον λεόνταριν.	T. φανῆναι παντάπασιν.
Φύλ. υπη.	Fol. 488.
Ἑτέρα ἐπισολὴ τοῦ νικαίας βησσαρίωνος πρὸς γραικούς.	Alia epistola Nicaeae Bassarionis ad Graecos.
A. ἐβουλόμην μὲν ἂν ἐν θεῷ.	T. τέλους ἐυτυχέως ἐπιτυχόντες.

†. Extat cum duplici versione Bessarionis ipsius et altera Arcudii, notisque gr. et lat. in opu-

sculis Arcudii aureis, uti et Nicolai V. epistola praecedens. Cum verò mihi ad manus non sint, notam, si fors ibi non sit, hìc addam. Est verò: *ἐδώθη ἐν ὀυιτερβίῳ πρὸ ἒξ καλανδῶν ἰουν. ἔτει ἀπὸ χριςοῦ ᾳυξγ. σφραγισθεῖσα διὰ τῆς πατριαρχικῆς μολυβδίνης σφραγίδος ἀπουσίαν τῇ καρδιναλικῇ ἡμῶν σφραγίδι. διὰ δὲ ἀσφάλειαν πλείονα, ἵνα μή τις ὑποπτεύσῃ πλαςήν τε καὶ μὴ ἡμετέραν τὴν ἐπιςολὴν ταύτην εἶναι, ἐπεὶ μὴ ἐυρεθέντος μεμβράνου διὰ τὸν τόπον ἐγράφη ἐν βαμβακίνοις ἐῤῥαμμένοις, ἀυτάς τε τὰς ῥαφὰς ἐις τρεῖς τόπους ἐσφραγισάμεθα ἔν τε τοῖς ἄκροις δηλαδὴ καὶ κατὰ τὸ μέσον. καὶ ταῦτα τὰ ἀπὸ τοῦ ἐδόθη ἐν ὀυιτερβίῳ μέχρι τῶν δε οἰκείᾳ χειρὶ γεγραφότες ἔτι καὶ ὑπεγράψαμεν. βησσαρίων κ. τ. λ.* Huic subiecta alia: *κάλλιον μετεγράφη ἢ εἶχε τὸ πρωτότυπον,* prototypo melius est transscriptum.

Codex XLIV.

Membranaceus, membrana molli, tenui et valde maculata, atramento flavo, titulis miniatis, initialibus colore vario pictis, cum figuris, charactere maiusculo et eleganti, duabus columnis, in folio, foliorum numero 220, Saec. X, ut videtur, initio et in fine male conservatus, inscriptus.

Ἐις τὸ· ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θεὸς τὸν ὀυρανὸν κxὶ τὴν γῆν.	In illud: Principio fecit Deus coelum et terram.
Α. *πολλῆς σήμερον πληρεῦμαι.*	Τ. *φιλανθρωπίᾳ ἀξιώθωμεν, χάριτι κ. τ. λ.*

†. Sunt Ioannis Chrysostomi homiliae XXX. in Genesin. Secunda hìc incipit. At duo fines primae et secundae homiliae occurrunt, foliis scilicet homiliae primae et secundae sibi invicem permisti. Homilia XVI. sic desinit: *καὶ δεσπότου φιλαν-*

θρωπίαν. ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. τ. In editione plura adhuc sequuntur post *Φιλανθρωπίαν.* — Homilia XVII. hunc finem habet: *καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη χάριτι κ. τ. λ.* In editione alia adhuc addita sunt. In veteri catalogo earum auctor reticetur.

Codex XLV.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, cum correctionibus et notis marginalibus, in fol., habens folia 398, Saec. XVI., optime conservatus et inscriptus.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν, ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων πατρῶν πονηθεῖσα Ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ ζωναρᾷ τῷ γεγονότι δρουγγαρίῳ τῆς βίγλας καὶ πρωτασεκρέτοις.

Expositio sacrorum et divinorum canonum, tam sanctorum et venerandorum apostolorum, quàm sacrarum et oecumenicarum, sed et localium seu particularium reliquorumque sanctorum patrum, labore Ioannis Zonarae, monachi, quondam Drungarii vigiliae et protosecretarii.

A. *ἡ δήλωσις τῶν λογίων σου φωτίει.*

T. *διάκονοι καὶ ὑποδιάκονοι καὶ ἀναγνῶσαι.*

†. Canones sacrorum et divinorum apostolorum LXXX. numerantur, concilii Nicaeni XX. concilii secundi VII, tertii VIII, quarti XXX, quinti V, sexti CII, septimi XXI. Post tertii concilii canones sequitur epistola sanctae Ephesinae synodi ad sacram synodum in Pamphylia de Eustathio, ipsorum metropolita, ut occurrit apud Har-

duin. tom. I. p. 1626, cum hac expositione: ὁ ἐυςάθιος, ὅυ μέμνηται ἡ ἐπιςολὴ ἄυτη κ. τ. λ. — Post canones concilii VII. eorumque explicationem sequitur epistola Tarasii ad Hadrianum, canones concilii Constantinop. in templo apostolorum I et II. illius in templo Sophiae, sub Cypriano, Ancyrani, Neocaesareensis, Gangrensis, Antiochiensium duorum, Laodicensis, Sardicensis, Carthaginensis, epistola synodi ad Bonifacium. Cyrilli ad synodum, Attici ad episcopos Africanos, synodi Africanae ad Coelestinum, acta commentariorum Constantinop. de Agapio et Gabadio. Epistola Dionysii ad Basilidem, canones S. Petri, archiep. Alex. epistola canonica S. Gregorii thaumaturgi, Athanasii epistola ad Ammon. monachum, eiusdem ad Ruffinianum, S. Basilii ad Amphylochium etc. encyclica Gennadii, quaestiones et responsiones, quaestiones Timothei, canones Theophili, epistola ad Agathonem episc., apostolorum obitus. Catalogus festorum domini, aliaque adhuc, quae nimis longum foret hic ponere. Omisissem etiam horum plura, si Zonarae opus editum habuissem. Integre prodiit in C. Beveregii pandectis canonum, Oxon. 1672. f. — In fine legitur: Ὀυ μόνον, ὡς ἐιχεν τὸ πρωτότυπον ἀυτοῦ, ἐξισώθη τὸ παρὸν βιβλίον, ἀλλὰ καὶ κρεῖττον τι. ἔφθαρτο γὰρ ἐν πολλοῖς τόποις διὰ τὴν παλαιότητα καὶ ἀμαθίαν τοῦ γράψαντος.— ἰςέον, ὅτι τὸ πρωτότυπον τῆς παρούσης βίβλου εἶχε καὶ τὰ πρακτικὰ τῶν ἁγίων συνόδων ἐν σύνοψι, ἤτοι ἐν φύλλ. κ. μεταγραφέναι δὲ ὀυκ ἦν δυνατὸν, διὰ τὸ εἶναι διεφθαρμένα καὶ ἀπαλειμμένα. ὁυ ἡ ἀρχή· Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου. δόγματα γὰρ καὶ τὰ ἑξῆς. Praesens liber ad prototypon non exaequatus modo, sed et emendatus. In multis enim locis ob vetustatem et scriptoris ignorantiam corruptus erat.— Sciendum, prototypon prae-

praesentis libri habuisse etiam practica sacrarum synodorum in synopsi, seu foliis XX; transscribi autem non potuisse, utpote corrupta et obliterata, quorum initium: δεῦτε etc.

Φύλ. τνζ.	Fol. 357.
Τὸ λοιπὸν τῆς ἐν Ἐφέσῳ συνόδου.	Reliqua concilii Ephesini.
Α. ἃ δὲ γεγράφαμεν ὀρθῶς.	Τ. ὁ ἐνανθρωπήσας λόγος, δι' ὃν κ. τ. λ.

†. Sunt epistolae Cyrilli ad Acacium, eiusdem ad Donatum episcopum, Ioannis Antiocheni ad Xystum etc. Cyrilli ad Maximianum, eiusdem ad Eulogium, eiusdem ad Ioannem Antioch., eiusdem ad Acacium, eiusdem in symbolum, symbolum fidei, scilicet capita CXIX, CXX, CXXI, CXXII, CXXIII, CXXIV, CXXV, CXXVI, eadem prorsus, ut in Cod. XXVII. et quae in Cod. XL. deesse dicebantur.

Codex XLVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus cinnabari exaratis, charactere minuto et lisibili, cum correctionibus et notis marginalibus, in folio, constans foliis 350, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θείων κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποςόλων καὶ τῶν ἱερῶν καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν, ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων	Expositio sacrorum et divinorum canonum, tam sanctorum et venerandorum apostolorum, quam sacrarum et oecumenicarum synodorum, sed et localium seu parti-

πατρῶν πονηθεῖσα ἰωάννῃ μοναχῷ τῷ ζωναρᾶ τῷ γεγονότι δρουγγαρίῳ τῆς βιγλᾶς καὶ πρωτασεκρήτοις.

cularium, reliquorumque sanctorum patrum, labore Ioannis Zonarae, monachi, quondam excubiarum Drungarii et Protosecretarii.

A. ἡ δήλωσις τῶν λόγων σου φωτίει.

T. καὶ ὑποδιάκονοι καὶ ἀναγνωσταί.

†. Non differt a priori, quem pluribus descriptum consule. Eaedem etiam notae, quae in fine prioris positae sunt, hic in fine occurrunt. Observa, alia esse manu scriptum.

Codex XLVII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, charactere minuto et sat eleganti, manu diversa, in folio, Venetiis a Ioanne Naupliensi Murmureo, puta Gregorii sermones, Saec. XVI. scriptus. Cum correctionibus et notis marginalibus, numero foliorum 442, probe conservatus et inscriptus.

Γρηγορίου τοῦ νύσσης λόγοι διάφοροι.

Gregorii Nysseni sermones varii.

Περὶ ψυχῆς καὶ ἀναστάσεως.

De anima et resurrectione.

A. ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

T. ἐστιν ἡ ἀνθρωπίνη φύσις.

†. Correctiones marginales multae et diversa manu exaratae indicant, cum aliis exemplaribus esse collatum. Notae etiam marginales occurrunt. Editus est hic sermo cum versione Sifanii et Augentii. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 67.

Φύλ. μδ. Fol. 44.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ· μὴ οἴεσθαι λέγειν τρεῖς θεοὺς, πρὸς ἀβλάβιον.

Eiusdem, non esse putandum dicere tres deos, ad Ablabium.

A. ὑμᾶς μὲν δίκαιόν ἐστιν.

T. ὀνομάτων μοναδικῶς ἐξαγγέλλεται.

†. Collatus cum alio exemplari et correctus est. Extat verò cum Sifanii versione.

Φύλ. νβ. Fol. 52.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ψαλμῶν.

Eiusdem de inscriptione psalmorum.

A. ἐδεξάμην σου τὸ ἐπίταγμα.

T. καὶ καταφυγή μου καὶ σοι πρέπει κ. τ. λ.

†. Sunt duo libri, quorum primus desinit: ἀποκείμενα ὁ θεῖος ἀπόστολος. Secundus post titulum: ἀπὸ ὅυδε περὶ τῶν ἐπιγραφῶν ἐξετάζει, incipit: τούτων οὕτως ἡμῖν διευκρινηθέντων. Editi autem sunt ex hac bibliotheca Monacensi cum versione Iac. Gretseri Ingolst. 1600 — 1617. 4.

Φύλ. ρκ. Fol. 120.

Τοῦ αὐτοῦ ἱερίω περὶ τῶν πρὸ ὥρας ἀναρπαζομένων παιδίων.

Eiusdem epistola ad Hierium de infantibus praemature abreptis.

A. σοί μὲν, ὦ ἄριστε πάντες.

T. τοῦ θεοῦ προμηθείας ἀνάξιον.

†. Supra titulum priorem alius adhuc eadem manu exaratus est: εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ψαλμῶν. Quasi hìc adhuc de psalmorum inscriptionibus ageretur. Plures correctiones marginales occurrunt, eadem, qua priores, manu factae. Extat cum versione Sifanii.

Φύλ. ρλβ.	Fol. 132.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ κατὰ θεὸν σκοποῦ καὶ τῆς κατ' ἀλήθειαν ἀσκήσεως.	Eiusdem de scopo secundum Deum et exercitio spirituali secundum veritatem.
A. εἴ τις κατὰ θεὸν ἀποστήσας.	T. δοξάζειν πατέρα καὶ ὑιον κ. τ. λ.

†. Prodiit separatim cum Morelli versione Paris. 1606. 8. sed hoc tit. ὑποτύπωσις, seu summaria descriptio veri scopi vitae asceticae, hoc initio: εἴ τις σμικρὸν ἀποστήσας.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Τοῦ αὐτοῦ προτρεπτικὸς περὶ μετανοίας.	Eiusdem adhortatio de poenitentia.
A. ἀνὴρ Φαρισαῖος, ὡς ἀρτίως.	T. οἱ γείτονες χαρὰν τὴν χῶ κ. τ. λ.

†. Prodiit cum versione Fr. Zini hoc tit. In mulierem peccatricem, sive ad eos, qui durius alios iudicant et conversione indigent. Haec verò homilia non Gregorii Nysseni, sed Asterii Amaseni est. Huic Photius eam tribuit, locum proferens cod. 271.

*Φύλ. ρνε.	Fol. 155.
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ εἱμαρμένης.	Eiusdem contra fatum.
A. μέμνησαι πάντας, ὅτι μοι.	T. ἐξουσίαν μὴ ἀποβλέποντας.

†. Extat cum versione Zini.

φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀχθομένους ταῖς ἐπιτιμήσεσιν.	Eiusdem ad eos, qui castigationes aegre ferunt.
A. Θεῖον ἀληθῶς καὶ ἱερὸν χρῆμα.	T. σκληρότητας καὶ τοὺς παροξυσμούς.

†. Extat cum versione Gr. Herveti. Graece prodiit Paris. 1570. 8.

φύλ. ροβ.	Fol. 172.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐποιΐας.	Eiusdem de beneficentia.
A. ὁ τῆς ἐκκλησίας ταύτης.	T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Prodiit cum Zini versione, cuius cum versione Gretserus primus graece e codice caesareo vulgavit. Alias titulus latinus est: de pauperibus charitate complectendis. In vet. catal. omissa est.

φύλ. ροη.	Fol. 178.
Πρὸς εὐστάθιον περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.	Eiusdem ad Eustathium de St. Trinitate.
A. ἔστι μὲν καὶ πᾶσιν ὑμῖν.	T. παραστατικοῦ ταύτης ὀνόματι.

†. Extat cum versione Sifanii a Morello recognita. Inter epistolas etiam St. Basilii legitur. At Euthymius in panoplia eam citat sub nomine Gregorii Nysseni, cui proin rectius vindicatur. Cum alio exemplari hoc collatum fuisse, correctiones marginales indicant.

φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
Πρὸς εὐστάθιον περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.	Ad Eustathium de sancta trinitate.

Σιμπλικίῳ τριβούνῳ γρηγόριος περὶ πατρὸς καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος.

A. κελεύει ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου.

Ad Simplicium tribunum Gregorius de patre et filio et spiritu sancto.

T. ἐι μὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ.

†. Primus titulus ad finem prioris homiliae est reiiciendus. Verus est πρὸς σιμπλίκιον περὶ πίστεως, ad Simplicium de fide. Extat cum versione Sifanii et notis Ducaei Fontonis.

φύλ. ρπϛ. Fol. 186.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς ἁρμόνιον περὶ τοῦ τί τὸ χριστιανῶν ὄνομα, ἢ τὸ ἐπάγγελμα.

A. ὅπερ ποιοῦσιν πρὸς τοὺς κρατοῦντας.

Eiusdem ad Harmonium, quid nomen vel professio Christianorum sit.

T. καὶ ἡμῖν καταθύμιον.

†. Extat cum versione Sifanii et Maximi Margunii.

φύλ. ρϟα. Fol. 191.

Τοῦ ἀυτοῦ κατὰ τῶν τοκιζόντων.

A. τῶν φιλαρέτων ἀνθρώπων.

Eiusdem contra foeneratores.

T. ποιησάμενος λόγον.

†. Extat cum versione Iac. Gretseri.

φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Τοῦ ἀυτοῦ προτρεπτικὸς περὶ μετανοίας.

A. ἀνὴρ φαρισαῖος, ὡς ἀρτίως.

Eiusdem exhortatio de poenitentia.

T. χαρὰν τὴν ἐν χριστῷ κ. τ. λ.

†. Est idem sermo, qui habetur fol. 148. quem vide sis.

Φύλ. σδ. Fol. 204.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς τοὺς βραδύνοντας ἐις τὸ βάπτισμα.	Eiusdem contra eos, qui baptismum differunt.
A. οἱ τῆς οἰκουμένης ταύτης.	T. καὶ βοήθεια θεοῦ κ. τ. λ.

†. Extat Herveto interprete.

Φύλ. σι. Fol. 210.

Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς θεόφιλον ἀρχιεπίσκοπον ἀλεξανδρείας κατὰ ἀπολιναριστῶν.	Eiusdem ad Theophilum, archiepiscopum Alexandrinum, contra Apolinaristas.
A. ὀυ μόνης ἐστι τῆς κοσμικῆς.	T. ἰδίας ὑπολήψεις κρατύνοντες.

†. Extat cum versionibus Ducaei et Turriani.

Φύλ. σιβ. Fol. 212.

Τοῦ ἀυτοῦ κατὰ μανιχαίων.	Eiusdem contra Manichaeos.
A. τί ἂν κακὸν κολαστέον.	T. ὀυκ ἄρα ἀγέννητος.

†. In fine notatur: *τὸ παρὸν βιβλίον τέλος ἐιληφεν ἐνετίησι διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου μουρμούρεως τοῦ ἐκ ναυπλίας πόλεως, ἔτους τρέχοντος ἀπὸ τῆς χριστοῦ γεννήσεως αφνα,* praesens liber finem cepit Venetiis manu mea Ioannis Murmurei ex urbe Nau-

plia, anno currente a Christi nativitate 1551. Opusculum autem extat cum versione Frontonis Ducaei.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Ἐπιϛολὴ ἀντιόχου μοναχοῦ τῆς λαύρας τοῦ ἀββᾶ σαβᾶ πρὸς εὐϛάθιον ἡγούμενον μονῆς ἀτταλίνης πόλεως.

Epistola Antiochi monachi Laurae, abbatis Sabae, ad Eustathium, praepositum monasterii Attalinae civitatis.

A. ἐπειδὴ γεγράφηκάς μοι.

T. δοξάζειν τὸν θεὸν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.

†. In aliis codicibus in titulo adhuc additur: ἀγκύρας ἐν γαλατίᾳ, Ancyrae in Galatia. In prima statim pagina lacuna est post: ἐπιδημεῖτε usque ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια.

Φύλ. σιϛ. Fol. 216.

Τοῦ αὐτοῦ πρόλογος.

Eiusdem prologus.

A. Φησὶν ἐν τοῖς ᾄσμασιν.

T. εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ πατρός.

Φύλ. σιζ. Fol. 217.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς εὐϛάθιον κεφάλαια διάφορα ρλ. καὶ προσευχὴ ἐξομολογήσεως.

Eiusdem ad Eustathium capita diversa CXXX. et oratio confessionis.

A. περὶ πίϛεως. τοῦ κυρίου συνεργοῦντος.

T. αἱρέσεων τῶν μετὰ τὴν τοῦ.

†. Caput 1. de fide et ultimum de regno est, cuius verò finis mutilus est, et ex Fabricio tom. IX. p. 262. suppleri potest. Oratio confessionis deest. Capita quaedam in indice et in ipso codice differunt.

runt. Sic in indice cap. XI. περὶ δανισμοῦ, in codice περὶ δανειζόντων. In indice cap. XVII. περὶ ἀποχῆς γυναικῶν, in codice περὶ τοῦ ἀπέχεσθαι γυναικῶν. Cap. XVIII. περὶ τοῦ μὴ ἐνδελεχίζειν ψαλλούσαις — περὶ τοῦ μὴ ἐνδελέχειν ψαλλούσαις. Cap. XXXIV. περὶ ἐργασίας — περὶ περιεργίας. Cap. XL. περὶ κλέμματος — περὶ κλοπῆς. Cap. LXXIX. περὶ ὑπακοῆς in editione est cap. XXXIX. In aliis codicibus etiam inscribitur: βιβλὸς ἡ λεγομένη πανδέκτης, liber dictus pandectes, sc. sacrae scripturae. In bibliotheca PP. Lugd. in versione latina epistolae legitur: Centum quinquaginta excerpsi capita. Sed perperam. In codicibus enim legitur expresse, ἑκατὸν τριάκοντα κεφάλαια. Nec video, cur interpres contra mentem auctoris hoc opus in homilias digesserit, nisi fors titulos vg. περὶ πίστεως λόγος α. respexerit. At huius sensus varius est.

Φύλ. το.	Fol. 370.
Θεοδωρήτου εἰς τὴν ἔξοδον σχόλια.	Theodoreti scholia in exodum.
A. πνευματικῶς τὴν ἔξοδον.	T. τῆς δουλείας ἀπαλλαγήν.

†. Hic quaedam alia adhuc praemittuntur, priusquam editionis initium occurrat. Sunt verò: πνευματικῶς τὴν ἔξοδον νοητέον. τοὺς γὰρ κατεχουμένους ὑπὸ τοῦ νοητοῦ Φαραὼ τὴν ἀπ' αὐτοῦ οἴδασιν ἔξοδον ἐπιστρέφουσι διὰ μετανοίας ὁ φιλοικτίρμων θεός.— Ἀριθμεῖ δὲ τοὺς μετὰ Ἰακὼβ ἔργων δεικνὺς τὴν τοῦ θεοῦ πληρωθεῖσαν ἐπαγγελίαν πρὸς ἀβραάμ, ἵνα τὸ πλῆθος ὁρῶντες τὴν αἰτίαν γνωρίσωμεν. οὐχ ὥς τινες νενοήκαμεν κ. τ. λ. In vet. catalogo auctoris nomen omissum est, ut et in sequentibus.

φύλ. τπθ. Fol. 389.

Λευιτικὸς.	Leviticus. Eiusdem.
A. τίνος ἕνεκα τὰς θυσίας.	T. προσέταξε μὴ λυτροῦσθαι.

φύλ. υδ. Fol. 404.

Ἀριθμοὶ.	Numeri. Eiusdem.
A. διὰ τί προσέταξεν ἀριθμῆναι.	T. ἐκάλεσεν τὴν ὑπόσχεσιν.

†. In editione hic est finis quaest. XLVIII. et aliae tres adhuc sequuntur.

φύλ. υιη. Fol. 418.

Δευτερονόμιον.	Deuteronomium. Eiusdem.
A. διὰ τί τὸ ε̄ βιβλίον.	T. καὶ ὀυκ ἤκουσαν.

φύλ. υλα. Fol. 431.

Ἰησοῦς ὁ ναυῆ.	Iesus, filius Nave. Eiusdem.
A. ὁ παντόσοφος ἡμᾶς ἐδίδαξεν παῦλος.	T. περιώρισεν τὴν δουλείαν.

†. Initium est mutilum. In editione enim alia pauca praemittuntur.

φύλ. υλϛ. Fol. 436.

Κριταὶ.	Iudices. Eiusdem.
A. διὰ τί κριταὶ τὸ βιβλίον ὠνόμαςαι.	T. χρόνον τῆς τελευτῆς Ἰησοῦ.

†. Est in quaestione XXVII. Adeoque finis mutilus. In editione alia adhuc sequuntur.

φύλ. υμα.	Fol. 441.
Ρούθ.	Ruth. Eiusdem.
A. τί δή ποτε τὸ κατὰ τὴν ῥούθ.	T. τῶν χήρων ἐπιμελείαν.

†. In editione hic finis est quaestionis primae. Secunda, quae ibi sequitur, in nostro codice deest.

Codex XLVIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubricatis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in folio, adaequatus suis prototypis. Venetiis scriptus a Ioanne Murmureo Naupliensi, Saec. XVI., valde mutilus ob antigraphum male constitutum, foliorum ordine turbato, constans foliis 485. probe conservatus et inscriptus Gretseri manu.

Προκοπίου καισαρέως τῆς πρώτης τετράδος α. β. γ. δ.	Procopii Caesareensis libri 1. 2. 3. 4.
A. προκόπιος καισαρεὺς τοὺς πολέμους.	T. τὰ μὲν οὖν ἐν λιβύῃ πράγματα τῇ δε ῥωμαίων ἐχώρησεν. ἐγὼ δὲ ἐπὶ πόλεμον τὸν γοττικὸν εἶμι τέλος σὺν τῷ θεῷ.

†. Sunt de bello Persico et Vandalico. Finis autem allegatus in editione deest. In fine legitur: ἐξισώθη καὶ τοῦτο τὸ βιβλίον, ὅπως δέ ποτε δυνατὸν ἦν. τὸ γὰρ ἀντίγραφον αὐτοῦ οὐκ ὀρθῶς εἶχεν. διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἐν πολλοῖς χωρίοις τὸ παρὸν βιβλίον ἐςίχθη. Exaequatus, prout fieri potuit, etiam hic liber. Eius enim prototypon male constitutum erat. Et ideo in multis locis praesens liber punctis signatus fuit. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 264.

φύλ. ρπθ. Fol. 189.

Τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα φιλοσοφία καὶ ἱστορία. προλογίζει ἡ φιλοσοφία.

Dialogi personae, philosophia et historia. Prologus philosophiae.

A. τί τοῦτο θύγατερ; ἄγε δή μοι.

T. ἅτε νῆσος ἀπείριτος ἐσεφάνωται.

†. Est hic dialogus Theophylacti Simocattae et extat cum ipsius historia. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 135. Nil de hoc vetus catalogus.

φύλ. ρϟζ. Fol. 197.

Θεοφυλάκτου τοῦ σιμοκάτου οἰκουμηνικῆς ἱστορίας βίβ. Η.

Theophylacti Simocattae universae historiae libri VIII.

A. δεῖ μὴ μόνον τοῖς ἐκ φύσεως.

T. βέβαιαν ὑδρύσασθαι.

†. Praemittitur index capitum, in quo lib. 1. cap. 35. lib. 2. cap. 30. lib. 3. cap. 23. lib. 4. cap. 21. lib. 5. cap. 33. lib. 6. cap. 21. lib. 7. cap. 29. lib. 8. cap. 50. plura numero, quam in editione, ubi latine habentur, non re continet. Iac. Pontanus primus gr. et lat. ex hac bibliotheca edidit Ingolst. 1604. 4. Lacuna in monodia scriptoris in hoc codice duorum foliorum est. Aliam adhuc lacunam observavi, quae in codice cap. 2. lib. V. est. In editione verò lib. V. cap. 1. versus finem: θαῤῥεῖν ἔλεξε πέρσαις. Est verò haec lacuna inter θαῤῥεῖν et ἔλεξε πέρσαις. Pontanus sine interruptione perrexit. Nec in margine notatur λείπει. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 263.

φύλ. τλε. Fol. 335.

Τὰ ὀφφίκια τοῦ παλλατίου, ἔτι δὲ καὶ τὰς τάξεις

Officia palatii, insuper et ordines consueti in fe-

τὰς γενομένας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τὸ παλλάτιον καὶ πῶς τὸν βασιλέα ςέΦεσθαι δεῖ. καὶ περὶ προβλήσεως δεσπότου καὶ πατριάρχου καὶ ἑτέρων ἔθων γινομένων ἐν τῷ παλλατίῳ.

stis palatii, et quomodo imperatorem coronari oporteat et de creatione despotae et patriarchae et de aliis ritibus in palatio.

A. οἱ τοῦ βασιλέως ὑιοὶ οἱ δεσπόται.

T. ἐντὸς τοῦ παλατίου εἰσέρχονται.

†. Est hic liber Georgii Codini in corpore scriptorum Byzantinorum editus, quamvis hic multa differant: οἱ τοῦ βασιλέως ὑιοὶ οἱ δεσπόται προΐςανται τῶν ἀδελΦῶν καὶ τῶν γαμβρῶν τοῦ βασιλέως, δεσπότων καὶ ἀυτῶν ὄυσων. δεσπότης. ὁ σεβαςοκράτωρ. ὁ καίσαρ ὁ πρωτοβεςίαριος. ὁ δὲ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρωτοσεβάςου τὰ πράσινα Φορήματα ἀΦελὼν ἐΦόρεσεν ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν ἀυτοῦ μιχαὴλ τὸν ταρχανιωτὴν τιμήσας προτοσεβαςιάριον κ. τ. λ. titulus 2. ἀι ςολαὶ τῶν ἀρχόντων. τὸ σκιάδιον. titulus 3. ἀι ὑπηρεσίαι τῶν ὀΦΦικίων. tit. 4. τάξις γενομένη ἐν ταῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς. tit. 5. τράπεζα βασιλέως. tit. 6. περὶ ἑτέρων διαΦόρων ἑορτῶν κ. τ. λ. tit. 7. περὶ τῆς ἐν τῷ Φωσάτῳ τοῦ μεγάλου δομεςικοῦ ὑπηρεσίας. tit. 8. περὶ ςεΦηΦορίας βασιλέως. tit. 9. πρότασις βασιλέως. πιςεύω ἐις ἕνα θεὸν. tit. 10. περὶ προβλήσεως δεσπότου. tit. 11. περὶ προβλήσεως σεβαςοκράτορος καὶ καίσαρος. tit. 12. περὶ προβλήσεως πατριάρχου. tit. 13. περὶ πενθίμων βασιλικῶν Φορημάτων. tit. 14. περὶ μελλονύμΦης δεσποίνης. Ex his conspicitur cap. 1. et titulum de officialibus palatii et de officiis magnae ecclesiae hîc deesse. Caput verò secundum differre. In reliquis capitibus codex noster consonus est editioni, nisi quod plu-

res lectiones variae occurrant. Pauciora quidem capita notantur, non quod reliqua desint, sed quod fors librarius ea notare oblitus sit. Res enim habetur.

Φύλ. τξζ.	Fol. 367.
Πατριὰ τῆς κωνςαντινουπόλεως καὶ πόθεν ἐκλήθη βυζάντιον καὶ πόθεν κατάγεται βύζας.	Patria Constantinopolis et unde Byzantium sit vocatum et unde deducatur Byzas.
A. Φασὶ μὲν ἀργείους πρώτους.	T. τὴν νέαν καὶ τὸν Φέρον.

†. In margine ad hunc titulum notatur: ἐντεῦθεν ἄρχεται ἡ ἀρχὴ τοῦ βιβλίου καὶ μετ' αὐτὴν αἱ τάξεις τοῦ παλατίου καὶ τέλος. Hic incipit liber, quo finito sequuntur ordines palatii et finis. Sic est. In aliis enim codicibus origines Constantinopolitanae officialibus praemittuntur. Sunt verò editae hae origines a P. Lambecio nomine Georgii Codini, ut in aliis Msc. habetur, excerptae ex libro chronico Hesychii de originibus Constantinopolitanis. Titulus 2 est: πατριὰ τῆς κωνςαντινουπόλεως. περὶ ςήλων, ἐν ῷ καὶ περὶ ἀδιαβήνης. In editione verò alius praecedit: περὶ τῆς σχηματογραφίας τῆς κωνςαντινουπόλεως. In codice sequitur titulus: περὶ ἀγάλματος ἰανουαρίου. In editione verò ἰανοῦ. Titulus περὶ ἀγάλματος τοῦ διὸς in nostro codice sonat: περὶ ἀγάλματος τοῦ ἡρακλέους βαςάζοντος τρία μῆλα. ἄγαλμα πλάττουσι τοῦ διός. Loco πριάπου legitur: περὶ ἄπτου. Loco περὶ ἀτραβατικῶν legitur περὶ τραυματικῶν. Loco περὶ τοῦ ξενῶνος — περὶ ξενοκιῶνος τῶν θεοφιλῶν. Titulus περὶ κτισμάτων τῆς κωνςαντινουπόλεως deest. Res autem adest desinens: καὶ ἵςαται

ἕως τὴν σήμερον initio adhuc. — Tunc incipit relatio synoptica de synodis VIII, quam in Fabricio memoratam non inveni. Sic verò incipit: Ἡ πρώτη σύνοδος γέγονεν ἐν νικαίᾳ τῆς βυθηνίας ὑπὸ τοῦ ἐν ἁγίοις κωνςαντίνου, συνελθόντων τῶν τιη ἁγίων πατρῶν καὶ σιλβέςρου πάπα ῥώμης. Octavae haec sunt: ἐπὶ δὲ θεοδώρας αὐγούςης μετὰ θάνατον θεοφίλου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς σὺν μιχαὴλ τῷ υἱῷ αὐτῆς γέγονεν ἐν κωνςαντινουπόλει τῆς ὀρθοδοξίας, ἥτις ᾄδεται ἕως τὴν σήμερον. Iam sequitur titulus supra desideratus hoc initio: ἀνέγειρε δὲ τὴν ἁγίαν εἰρήνην. Cum prioris fine congruens: ἵςαται ἕως τὴν σήμερον. Quomodo haec synopsis synodorum, hìc interiecta fuerit, ignoro. Desinit verò: καὶ ἐξ ἀργύρου καὶ χρυσίου πολλοῦ ἐκόσμησεν. Tum sequitur titulus: κτίσις τῆς κωνςαντινουπόλεως. ὁ ἅγιος κωνςαντῖνος κτίζων τὴν πόλιν ὄντως τοῦ τόπου πετρώδους καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἐξισοῦν πρὸς τὸ κτίζειν τούς τε ἐμβόλους καὶ τὸ ἐξάερον κάμπτοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λάτομοι τὰς κορυφὰς τῶν πέτρων, κατεκύλιον τοῦς κειμένους, ἔξω τῶν τείχων, ὃυς ἀπὸ τῆς βαρβάρας μέχρι τοῦ παλατίου καὶ τῶν σοφίων καὶ τοῦ ἐλευθερίου μέχρι τῆς χρυσίας ἔθηκεν, ἔξωθεν δὲ τῶν αὐτῶν λίων ἔπηξε τὰ τείχη εἰς διάςηξιν τοῦ τείχους, ὅτι ἡ κυμαινομένη θάλασσα εἰς τὰς πέτρας κροῦσα γαληνία. Haec in editione ante titulum de structura templi S. Sophiae quantum verò differant, ex hoc specimine monstrare volui. Fol. 407. occurrit titulus: περὶ τῆς ἁγίας σοφίας, de S. Sophia. Cuius initium etiam ab edito aliquantum differt, fine eodem. Tum incipit: ὁ δε ἅγιος λάζαρος ἐκτίσθη παρὰ λέοντος υἱοῦ βασιλείου, sic desinens: ποιήσαντος ἐκεῖ ξενῶνα. Idem quod inserendum fuisset ante titulum: κτίσις τῆς κωνςαντινουπόλεως.

φύλ. υιδ. Fol. 414.

Τῶν χριςιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.

Christianos imperatores mihi specta.

Α. κωνςαντῖνος πρώτιςος.

T. μανουὴλ λαμπρότατος κ. τ. λ.

†. Est catalogus imperatorum Christianorum cum eorum imperii annis et synodis in margine notatis. Eiusmodi catalogus prodiit in Labbei protreptico ad hist. Byzant. et in Bandurii imperio orientali.

φύλ. υιε. Fol. 415.

Καὶ πατριάρχας τῆς νέας ῥώμης βλέπε.

Et patriarchas novae Romae specta.

Α. ἀρχιθύτης πρώτιςος ἐν πόλει μέγα.

T. ἠσαΐας ἄνθις τε πέλων ἐξ ὅρους.

†. Est catalogus patriarcharum novae Romae cum eorum imperii annis et synodis a Metrophane usque ad Isaïam. Idem initium utriusque catalogi in Labbei protreptico ad hist. Byzant. observabis, non eundem verò finem. Immo alias adhuc differentias utriusque ab editis inveni. In fine notatur: καὶ τοῦτο ἐξισώθη τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ, ὃ οὐκ εἶχεν λίαν ὀρθῶς, etiam illud ad prototypum suum male constitutum, adaequatum est.

φύλ. υις. Fol. 416.

Τοῦ αὐτοῦ πλήθωνος. ἐκ τῶν ἀπιανοῦ ἱςοριῶν περὶ τῶν κατὰ συρίαν μακεδονικῶν βασιλέων.

Eiusdem Plethonis. Ex Appiani historiis de Macedonicis Syriae regibus.

Α. ἀλέξανδρος μὲν βασιλεὺς.

T. οὐδέ τινα φυλακήν.

†. Ante

†. Ante hunc titulum alius positus est: *γεωργίου τοῦ ἐκ γεμίςου πλήθωνος.* At praeter hunc titulum nil aliud habetur, sed spatium vacuum relinquitur. Hoc Georgii Gemisti Plethonis ex Apiano excerptum ab editione Appiani Parisina differt. In nostro enim codice sic legitur: *καὶ σύρων, ὁπόσων, τῷ μὲν νέῳ πάνυ νόθῳ τῷ ἐκ βαρσίνης, τῷ δὲ ἔτι κυουμένου γνησίῳ ἐκ ῥοξάνης. οὐκ ἔμφωνα κ. τ. λ.* In excerpto hoc plura leguntur, quam in editione citata. In Msc. enim folia XIII. habentur, in editione tantum tria. v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 270.

Φύλ. υλ.	Fol. 430.
Καὶ *ταῦτα πληθώνια· εἰλημμένα ἐκ τῶν τοῦ ςράβωνος.*	Et haec Plethonis sunt, sumpta ex Strabone.
A. *ἡ χώρα πλὴν ὅση ποταμόβλυςός ἐςι.*	T. *ἐπὶ θράκης ᾤκησαν.*

†. Vide Strabonis editionem Amstelod. P. I. lib. IX. p. 657. edit. Paris. p. 430. cum idem finis in editione non sit, totum eum hic ponam: *Κέρκυραν δὲ τὴν νῆσον κατέσχον κορίνθιοι χαρικράτη πέμψαντες οἰκιςὴν, ὅς πλεύσας εἰς τὴν νῆσον καὶ πολέμῳ κρατήσας ἐρετρέων οἱ πρότεροι αὐτόθι ᾤκουν, τούτους ἐκβαλὼν αὐτὸς τὴν νῆσον ᾤκησεν. οἱ δ' ἐκεῖθεν ἐρετριεῖς οὐχ ὑποδεξαμένων τῶν ἐν τῇ μητροπόλει μεθώνην τὴν ἐπὶ θράκης ᾤκησαν.* v. Morellii bibl. gr. et lat. tom. I. p. 270.

Φύλ. υμ.	Fol. 440.
Καὶ *τοῦτο πληθώνιον· ἐκ τῶν θεοφράςου περὶ φυτῶν ἱςορίας.*	Etiam hoc Plethonis est. Ex Theophrasto de plantarum historia.
A. *τῆς γῆς ἡ μὲν πίειρα, ἡ δὲ λεπτόγαιος.*	T. *ἅπαντα ταῦτα ἀεὶ φύλλα εἶναι.*

†. Cum in editione Theophrasti nil tale invenerim, plura initii et finis exscribam. Sic verò pergit: *καὶ ἡ μὲν γλισχρὰ, ἡ δ' ὑψάμενος καὶ ἡ μὲν μελάγγεως, ἡ δ' ὑπόλευκος, ἡ δ' ὑπερερυθρὸς.* — finis: *πεύκην, πίτυν, ἐλάτην, μίλον ἄρκευθον, κέδρον, κυπάρριττον, πρῖνον, ἀρίαν, κόμαρον, ἀνδράχνην, τέρμινθον, μυρίκην, ἀφάρκην, κύλαςρον, ὀξυάκανθον, πύξον, δάφνην, σχοῖνον, μυῤῥίνην, κερωνίαν. ἅπαντα ταῦτα ἀεὶ φύλλα εἶναι.* v. Morellii bibl. gr. etc. p. 270.

Φύλ. υμβ. Fol. 442.

Ἐκ τῶν πληθωνίων καὶ τοῦτο. Ἐκ τοῦ περὶ ζώων ἱςορίας ἀριςοτελοῦς.

Ex Plethonicis et istud est. Ex historia animalium Aristotelis.

A. *τῶν ζώων τὰ μὲν χερσαῖα ἐςι.*

T. *ὃ καλοῦσιν ὕδρωπα.*

†. Etiam hoc excerptum mihi videtur ineditum. In editis enim nil reperi. Sunt initii ulteriora: *τά δε ἔνυδρα, τά δε ἀμφίβια τὴν μὲν τροφὴν ποιούμενα, καὶ τὴν διατριβὴν ἐν τῷ ὑγρῷ· ἰόυ μέν τοι δεχόμενα τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ τὸν ἀέρα καὶ γεννῶντα ἔξω.* — Finis: *διὸ καὶ σπαργανοῦσι αὐτὰ ἐρίοις αἱ γυναῖκες. ἐπαυξόμενα δὲ ὀυκ ἀπολείπεται τοῦ προσήκοντος μεγέθους καὶ ἰσχύος, ὀυχ ἧττον ἢ ἐι καὶ δεκάμηνα ἐτίκτετο. προεκπίπτειν δὲ πάσαις ταῖς τικτούσαις καὶ ὑγρὸν, ὃ καλοῦσιν ὕδρωπα.* v. Morellii bibl. gr. etc. p. 270.

Φύλ. υνγ. Fol. 453.

Ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς περὶ ζώων ἱςορίας ἀριςοτελοῦς καὶ φυσιογνωμονικὰ τά δε.

Ex eadem animalium historia Aristotelis physiognomonica haec.

A. *μέτωπον, ὁις μὲν μέγα, βραδύτεροι.*

T. *ἀμβλύτης δὲ μαλακίαν σημαίνει.*

†. Nec istud inter edita inveni. Sunt verò initii sequentia haec: *ὁις δὲ μικρὸν, ἐυκίνητον καὶ ὁις*

μὲν πλατὺ, ἐκςατικοί. οἷς δὲ περιφερὲς, θυμικοί. ὀφρύες αἱ μὲν εὐθεῖαι μαλακοῦ ἤθους σημεῖον.— Finis: *γρυπότης δὲ μεγαλοφροσύνην σημαίνει. ὀξύτης ῥινὸς ὀργιλότητα. ἀμβλύτης δὲ μαλακίαν σημαίνει.* In bibliotheca Caesarea habentur Plethonis excerpta ex Aeliano de proprietatibus animalium.

Φύλ. υνε. Fol. 455.

Τοῦ αὐτοῦ πλήθωνος ἐκ τῶν διοδώρου τοῦ σικελιωτοῦ ἱςορίων περὶ τῆς ἀσσυρίων τε καὶ μήδων βασιλείας. — Eiusdem Plethonis ex Diodori Siculi historiis de Assyriorum et Medorum regno.

A. *τὸ παλαιὸν κατὰ τὴν ἀσίαν ὑπῆρχον.* — T. *τὴν βασιλείαν εἰς πέρσας μεταπεσεῖν.*

†. Vide editionem Amstel. gr. lat. lib. 2. statim initio. Finem verò eundem invenies lib. 2. p. 148. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 270.

Φύλ. υοβ. Fol. 472.

Χενοφόντος. — Xenophontis.

A. *τῶν ςρατιώτων οἱ μὲν πεζοί.* — T. *τῶν ςίχων πάντας προςάτας εἶναι.*

†. Aliena manu iste titulus positus est. In Xenophontis autem editione nil tale reperire potui. Inferius in eadem pagina adhuc nota marginalis occurrit ad hoc: *τοῦτῳ μέρος. τοῦ τομέως* mendosum in libris etiam editis. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 270. In vet. catal. deest.

Φύλ. υογ. Fol. 473.

Ἐκ τοῦ πρώτου λόγου τῆς ῥωμαικῆς ἀρχαιολογίας διονυσίου τοῦ ἁλικαρνάσεως. — Ex primo Romanarum antiquitatum libro Dionysii Halicarnassei.

A. *ὅτι δὲ καὶ τὸ τῶν τρώων ἔθνος.* — T. *καὶ ἵνα ἡ γῆ μὴ ἡ ἔρημος.*

†. Vide editionem gr. lat. Francofurt. Dionysii Halic. p. 49—50. v. Morellii bibl. gr. etc. tom. I. p. 271. Bassani 1802. 8. ex typogr. Remondiana.

Φύλ. υογ. Fol. 473.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου λόγου τοῦ αὐτοῦ διονυσίου περὶ τῶν τρωικῶν θεῶν, ὅυς μετήγαγεν ὁ αἰνείας ἀπὸ τῆς τρωάδος ἐις ἰταλίαν.

Ex eodem primo libro eiusdem Dionysii de Troianorum diis, quos Aeneas ex Troia in Italiam transtulit.

A. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν ἱεροῖς.

T. ἱερῶν τοσαῦτα ἐιρήσθω.

†. Vide citatae editionis pag. 55—56. et Morellii bibl. gr. p. 271.

Φύλ. υοδ. Fol. 474.

Καὶ προδικὸς δὲ ὁ σοφὸς ἐν τῷ συγγράμματι περὶ τοῦ ἡρακλέους.

T. Ἐκόσμησε μέν τοι τὰς γνώμας ἔτι μεγαλειοτέροις ῥήμασιν, ἣ ἐγὼ νῦν.

†. Est ex Prodico in libro de Hercule. Extat verò in Xenophontis memorabilibus edit. Basil. gr. lat. lib. 2. p. 583—585. v. Morellii bibl. etc. p. 271. Deest in veteri catalogo.

Φύλ. υοζ. Fol. 477.

Ἡρακλείου ῥωμαίων αὐτοκράτορος τελευτήσας ἀβουβάχαρον συγγενῆ ἑαυτοῦ τῆς ἀρχῆς διάδοχον καταλείπει, ὅν ἐπὶ δύο ἄρξαντα ἔτη ὄυμαρος διαδέχεται.

T. τούτων τῶν ταύτῃ ἀράβων τινὲς ἐπὶ κρήτην ϛρατευσάμενοι καὶ ταύτης κρατήσαντες ἀυτοῦ οἰκίζονται ἐπὶ μιχαήλου τοῦ ἀμοριέως ῥωμαίων ἀυτοκράτορος.

†. Est excerptum de felici Arabum successu sub rege Umaro et imperatore Heraclio. Convenit verò multum cum Theophanis chronographia,

qui prolixius res Arabum eodem modo narrat. Morellius in bibl. gr. etc. Plethoni adhuc tribuit p. 271. Non item codex Bavaricus, ut ait.

φύλ. υοζ. Fol. 477.

Μετὰ τὴν ῥώμης κτίσιν οἱ δὲ ἐγένοντο βασιλεῖς ἑπτά· πρῶτος ῥώμυλος ὁ κτιστής. μεθ' ὃν νομᾶς πομπίλιος. μεθ' ὃν σέρβιος τοῦλλος ὁστίλιος. μεθ' ὃν ἄγκος μάρκος. μεθ' ὃν ταρκύνιος πρίσκος. μεθ' ὃν σέρβιος τούλιος. μεθ' ὃν ταρκύνιος ὁ ὑπερήφανος, ὃν ἐξέβαλον ῥωμαῖοι. τούτων ὁ πρίσκος ταρκύνιος δημαράτου τοῦ ἐκ κορίνθου ἐν ταρκυνίᾳ πόλει τῆς τυῤῥηνίας βασιλεύσαντος παῖς ἦν. ἔτη δ' ἐγένετο τῇ ῥώμῃ βασιλευομένῃ ἀπὸ κτίσεως τρία καὶ πεντήκοντα καὶ διακόσια.

A Roma condita hi septem reges erant: Primus Romulus conditor; post quem Numa Pompilius; quem sequebatur Servius Tullus Hostilius; cui successit Ancus Marcus; tum Tarquinius Priscus; a quo Servius Tullius; demum Tarquinius superbus, quem Romani eiecere. Ex his Tarquinius Priscus Demarati Corinthii in Tarquinia urbe Tyrrheniae regnantis filius erat. Anni verò Romae sub regibus erant ducenti quinquaginta tres.

†. Hoc frustra quaeris in vet. catal.

φύλ. υοη. Fol. 478.

Κεφάλαια ἄττα λόγων μουσικῶν. πληθώνιον.

A. Φωνῆς ἄνεσις ἐπὶ τὸ βαρύτερον μεταβολή.

Capita quaedam musica Plethonis.

T. ἢ φωνηὲν δασυνόμενον ἐπάγηται.

†. Inter eiusdem inedita recensentur. v. Morellium in bibl. gr. etc. p. 273.

Φύλ. υοθ. Fol. 479.

Ζωροαςρείων τε καὶ πλατωνικῶν δογμάτων συγκεφαλαίωσις.

Summaria Zoroastreorum et Platonicorum dogmatum.

A. *ἐκεῖνα μάλις' ἂν δέοι κεφάλαια.*

T. *καὶ φρόνιμος τῷ ὄντι ἔσεσθαι.*

†. Est etiam Plethonis, licet hìc illi non adscribatur. Extat verò Witebergae 1719. 4. curâ Herm. Tryllitii. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 274.

Φύλ. υπ. Fol. 480.

Ἐκ τῶν πλήθωνος.

Ex Plethone.

A. *οὐκ ἰδίᾳ χρώμενα διάνοιᾳ, ὑπὸ δὲ ψυχῆς.*

T. *καὶ περὶ ἱερᾶ βαδίζοντα.*

†. Sine ulla alia inscriptione habetur. Percurrendo autem inveni, eum varios coitus illicitos, suamque cuilibet statutam poenam ennarrare. Mihi videtur esse fragmentum libri de legibus, a sacrilego Scholario flammis traditi. Hoc abest a veteri catalogo.

Φύλ. υπβ. Fol. 482.

Λεονάρδου ἀρετίνου περὶ τῆς τῶν Φλωρεντίνων πολιτείας.

Leonardi Aretini de republica Florentinorum.

A. *ἐπειδὴ ἐπιθυμεῖς εἰδέναι.*

T. *ἐν ᾧ νῦν ἐςι, ἡ πολιτεία κατέςη.*

†. Fabricius ait, Allatium voluisse edere in libro tertio symmicton. Est verò tantum duorum foliorum. In fine legitur: *τὸ παρὸν βιβλίον πέρας εἴληφεν ἐνετίησι διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου μουρμούρεως τοῦ ἐκ ναυπλίας πόλεως. ἔτους τρέχοντος ἀπὸ τῆς χριςοῦ γεννήσεως αφνα.* Hic liber finem cepit Venetiis

manu Ioannis Murmurei ex urbe Nauplia, anno, currente a Christi nativitate 1551. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 274. ubi ait, ante paucos annos absque ulla nota gr. et lat. in 8. typis prodiisse. Cum versione Benedicti Monetae Florent. abs eius nomine.

Codex XLIX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et elegantibus, cum correctionibus marginalibus, in folio, a Petro Carneade Epidaurio Venetiis exaratus Saec. XVI., foliorum numero 420, optime conservatus et inscriptus.

Ἐπιςολαὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιωτᾶ ἐις τὴν ἑρμηνείαν τῆς θείας γραφῆς περὶ τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας ἐις τὸν ςέφανον ἐνιαυτοῦ καὶ τροχοῦ γενέσεως.

A. ἐπειδὴ κυκλικόν ἐςι τοῦ χρόνου τὸ σχῆμα.

Epistolae S. Isidori Pelusiotae de interpretatione sacrae scripturae et primum de opificio universitatis rerum in coronam anni et rotam generationis.

T. ἐκ τοῦ προμαθεῖν προθυμηθήσονται.

†. Sunt epistolae DCLIX. quarum prima ad Isidorum episcopum, ultima ad Paulum, quod non esset utile, nos nosse omnia, editae ex hoc codice Comelin. 1605. gr. lat. in libro IV. Hoc enim in titulo huius editionis habetur. Quartus nunc primum exit novus ex codice Bavarico, cui Venetus in bibl. S. Marci respondet. Miror, hanc editionem Fabricio ignotam fuisse. Ait enim, primae initium: ἐπειδὴ κυκλικόν ἐςι, nulli ex editis congruere. v. Fabric. vol. IX. p. 254. Post 659. legi-

tur: *τέλος τῶν κατὰ κεφαλαίων κειμένων ἐπιϛολῶν*, finis epistolarum iuxta capita positarum. In nostro citatae editionis exemplari duas schedas manu Gretseri exaratas et insertas inveni, quarum prima ad epist. 232. lib. 1. sic sonat: Quandoquidem verò ad inopiam consilii huiusmodi redacti sumus, ut neque tempus habeamus sacrificandi Deo, quod videlicet mala, quibus undique cingimur, id non permittant, amplectere instrumenta, quibus inimicos propellas, cum et Phinees hasta usus fuerit, cum Deus ad iram concitaretur. Quae versio editae repugnat. Codex enim Bavaricus ad epist. 134. *ἅψαι* habet et iste sensus cum sequentibus magis cohaeret. Altera ad epist. 38. lib. 2. versus finem, lege: *νομίσαι τοὺς βαπτιζομένους διὰ σοῦ ἐις τὰ κ. τ. λ.* Ut eos, qui a te baptizantur, pateat in salutis symbolis damnum accipere ex Msc. Ex quibus liquet, Gretserum quoque hoc codice et eod. editionis exemplari usum esse. Quin in fine codicis habetur index alphabeticus initiorum epistolarum ab eodem Gretsero confectus.

Φύλ. ρογ. Fol. 173.

Νείλῳ μοναχῷ.	Ad Nilum monachum.
A. *ὁι μὲν ἅγιοι τῆς μοναχικῆς.*	T. *τῶν θείων δυνάμεων χορεύσει.*

†. Sunt eiusdem Isidori aliae epistolae numero 489. Prima ad Nilum, ultima ad Zosimum est. Quod in editione Venetiana 1745. diversum est, hîc notabo. Cod. *Φουρτιανῷ μοναχῷ.* Ed. Phrontino. Cod. *Ἥρωνι σχολαϛικῷ.* Ed. Hironi. Cod. *σιμῶνι μοναχῷ.* Ed. Symmacho. *ῥουφίνῳ ἐπάρχῳ πραιτωρίῳ* — Ruffino. *συριανῷ κωμῆτι* — Sorano. *Ἑρμωνιανῷ* — Hermoziano. *τοῖς περὶ τὴν πόλιν μοναϛηρίοις*

ρίοις — Pelusiis magistratibus. ἐυλαπίῳ — Eulampio. θεοδώρῳ σχολαςικῷ — Theodosio scholastico. δομεςτίῳ ἰατρῷ — Domestico medico. ἐκδίκῳ — Ecdicio. κυρηνίῳ — Cyrecio. μαρίνῳ — Maroni. κέρσῳ — Celso. ἠλίᾳ — Iuniae. ἐυτονίῳ — Eutocio. ἑρμίνῳ — Hermio. μαρῶνι — Marco. ζωσίμῳ — Zenoni. ἀφροδισίῳ — Aphrasio. ἐυτωνίῳ — Evoptio. ἐυςαθίῳ — Zosimo, Maroni. παύλῳ πρεσβ. — Hermino comiti. Ἀρσενουφίῳ — Urstenuphio. Omnes istae epistolae eodem fere ordine sunt in editione Venetiana, nisi quod aliae plurimae ibi insertae sint. In veteri catalogo perperam numerus 469. statuitur.

Φύλ. σν. Fol. 250.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπῳ καισαρείας καππαδοκίας ἑρμηνεία εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν.

Sancti patris nostri Basilii, archiepiscopi Caesareae Cappadociae, expositio in prophetam Isaiam.

A. ἔυξασθε μὴ γενέσθαι τὴν φυγὴν.

T. συγκεκροτημένων ἡ ἐντεῦθεν παίδευσις.

†. Extat in operibus auctoris. At hic in XX. cap., quorum titulus miniatus est, dividitur. Sic vg. cap. 2. καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς σόδομα ἂν ἐγενήθημεν καὶ ὡς γομόῤῥᾳ ἂν ὁμοιώθημεν. εἰ ὅλον τὸ ἔθνος. tit. cap. ultimi: τὸ ῥῆμα τῆς μωαβιτίδος. σύναγε τὰ περὶ τοῦ μωὰβ. In fine legitur: ἐπληρώθη τὰ εἰς τὸν προφήτην ἠσαΐαν τοῦ ἁγίου βασιλείου ἐξηγήματα. Finita sancti Basilii expositio in prophetam Isaiam. Item: ἐγράφη τὸ παρὸν βιβλίον ἐν τῇ βενετίᾳ διὰ χειρὸς ἐμοῦ πέτρου καρνεω... τοῦ ἐπιδαυρίου αφμη. μηνὶ ἰουν. κβ. Scriptus est iste liber Venetiis manu Petri Carneadae Epidaurii A. 1548. mensis Iunii 22 die.

Codex L.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, initialibus et numeris rubris, charactere minuto et nitido, manu diversa, in folio, ex parte exaratus a Nicolao Exuarte et Aulota, possessus a Michaele Sophiano, cum correctionibus marginalibus, passim mutilus, collatus et adaequatus prototypo suo, constans foliis 496, Saec. XVI., bene conservatus et inscriptus.

Συνεσίου κυρηναίου ἐπισκόπου πτολεμαΐδος ἐπιςολαὶ καὶ λόγοι διάφοροι. νικάνδρῳ ἐπιςολὴ πρώτη.

A. παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην.

Synesii Cyrenaei episcopi Ptolemaidis epistolae et sermones varii. Ad Nicandrum epist. 1.

T. ἣν οὔτε αὐτὸς μέμψῃ, γελάσει δὲ ἴσως.

†. Sunt epistolae CLVI, quae editae sunt Paris. 1605. 8. gr. lat. Alius hic earum ordo est et alias etiam differunt, ut ex sequenti epistolarum serie patebit. 1. Nicandro, παῖδας. 2. Anonymo, φοβία. 3. Fratri Evoptio, τρίτη μὲν. 4. Anonymo, ἀγαθὸν. 5. Fratri, λύσαντες. 6. Anysio, ὃ δε κάρνας. 7. Theodoro et sorori. πῶς δοκεῖ. 8. Fratri, ὀν μὴ ἐρεῖς. 9. Theophilo arch. βαθύ σε. 10. Philosophae Hypatiae, αὐτήν σε. 11. Presbyteris, οὔτε. 12. Cyrillo, ἴθι. 13. Petro presb. θεὸς. 14. Anonymo, ὄντως. 15. Philosophae Hypatiae, οὕτω. 16. Philosophae, κλινοπέτης. 17. Heliodoro, πολλὰ. 18. Fratri, ὁ δεῖνα. 19. Herodi et Mart. ὀυκ. 20. Diogeni, ἕως. 21. Duci, ἐι τοῦ. 22. Anastasio, ἠσθὲν. 23. Diogeni, τοιοῦτον. 24. Simplicio, ἔδει μὲν. 25. Anonymo, ἐμοί. 26. Troilo, ἀλλ' ἐι. 27. Constantio, ἐι δὲ. 28. Simplicio, ἀφιέναι. 29. Anonymo, τοῦ παρ'. 30. Anonymo, ἐγὼ καί. 31. Aureliano,

ἔι τινες. 32. Fratri, ἐπὶ τομοτάτην. 33. Eidem, ἐκ καὶ δέκα. 34. Anysio, Ἰωάννης. 35. Aureliano, οἶμαι. 36. Eidem, ἕλκει. 37. Uranio, ἔπεμψα. 38. Sodali, ἐμισθωσάμην. 39. Cledonio Gennadio, συγγενής. 40. Anastasio, σώσησαν. 41. Contra Andronicum, ἀκακοπόαι. 42. Ad episcopos, Ἀνδρόνικον. 43. Ioanni, ὥσπερ. 44. Olympio, λυποῦσι. 45. Fratri, ὁ καί. 46. Philosophae, ἤχους. 47. Aureliano, ὄνπω. 48. Anastasio, οὐδὲ. 49. Theotimo, ἀριθμεῖ. 50. Pylaemeni, καλῶς. 51. Theotimo, πλέω. 52. Fratri, ἀπέκτεινε. 53. Eidem, ἄραντες. 54. Eidem, ἥκειν. 55. Eidem, μῆκος. 56. Eidem, συχνοί. 57. Eidem, ἐλύσας. 58. Eidem, ἀδικεῖς. 59. Anysio, ᾧ δέδωκα. 60. Auxentio, ἂν γράψωμαι. 61. Pylaemeni, δαπίδα. 62. Duci, μισθὸς. 63. Ioanni, χρῆσθαι. 64. Eidem, μὴ ἄιτει. 65. Eidem, ἄμφω. 66. Theophilo, ἐγὼ καί. 67. Eidem, πεῦσιν. 68. Eidem, ᾧ δέδωκα. 69. Eidem, μέλει. 70. Proclo, πέρυσιν. 71. Pylaemeni, διττοί. 72. Anonymo, ἀνδρονικὸς. 73. Troilo, σὺ γὰρ. 74. Pylaemeni, ἔπεμψα. 75. Nicandro, τουπίγραμμα. 76. Theophilo, ὀλβιάταις. 77. Anysio, ὀυκ. 78. Eidem, ὀυδὲν. 79. Anastasio, ὀυδὲν. 80. Episcopo Theophilo. 81. Philosophae, ἐι καί. 82. Fratri, τινὰ. 83. Chrysae, ὀυχ. 84. Fratri, κατηγόρει. 85. Eidem, δέδεξο. 86. Eidem, ἐπιςολὴν. 87. Eidem, ᾧ. 88. Pylaemeni, ἠρίνας. 89. Fratri, τέως. 90. Theophilo, ὄιχεται. 91. Troilo, πάλαι μὲν. 92. Fratri, κακὸν. 93. Hesychio, ἀθηναῖοι. 94. Anysio, πρώην. 95. Fratri, ὅτι. 96. Olympio, ἐγὼ μὲν. 97. Eidem, τὴν. 98. Eidem, πῶς. 99. Eidem, καινὸς. 100. Pylaemeni, ὄυτος. 101. Anonymo, Φυκούντιος. 102. Anonymo, συνίςημι. 103. Pylaemeni, ὀυ μὰ. 104. Fratri, τοὺς. 105. Eidem, ἀνόητος. 106. Fratri, ἠρόμην. 107. Eidem, ἡδὺς. 108. Eidem, ἐμοί. 109. Eidem, ὀυκ ὄνος. 100. Eidem, χειλὰς. 111. Eidem, πυνθάνη.

112. ἄλλῳ, οὔτε. 113. Fratri, εἶτα. 114. Eidem, εἶτα. 115. Theodoro medico, ἀγαθὸν. 116. Heliodoro, ἡ Φήμη. 117. Troilo, ἐι τὸν. 118. Tryphoni, εἷς. 119. Anonymo, μαρκιανὸν. 120. Fratri, οἷας. 121. Athanasio Hydrocomiti, ὁ ὀδυσσεὺς. 122. Fratri, πολλὰ. 123. Troilo, εἶδε. 124. Anonymo, εἶδε. 125. Fratri, δυστυχοῦμεν. 126. Asclepiodothae, ὄιμοι. 127. Fratri, ἀσπίδα. 128. Ad episcopum, ἀπέλαβες. 129. Anonymo, πλάτωνι. 130. Simplicio, ἐχαρίσω. 131. Anonymo, τοὺς. 132. Anonymo, τὸ μὲν. 133. Olympio, χθὲς. 134. Pylaemeni, ἐδεξάμην. 135. Fratri, ποιμένιος. 136. Eidem, ὀναίμην. 137. Herculiano, ἐι τῆς. 138. Eidem, ἤκουσα. 139. Eidem, ἐι τοσοῦτον. 140. Eidem, τῶν. 141. Eidem, μὴ. 142. Anonymo, τὸν μὲν. 143. Eidem, ὀυκ. 144. Eidem, Φοιβαμμῶν. 145. Eidem, ὀικέτης. 146. Eidem, ἐπιθυμήσεις. 147. Ιωάννι, οἶμαι. 148. Olympio, ἀπέλιπον. 149. Eidem, ἡμῖν. 150. Pylaemeni, ὀυδὲ. 151. Eidem, ἄρα. 152. Eidem, ὅιου. 153. Eidem, διέτους. 154. Philosophae, τῆτες. 155. Domitiano scholastico, πάνυ. 156. Eidem, τὰ. Ex quo vides, plures hic anonymis inscriptas esse et subinde inscriptiones ipsas differre, praecipue epistolarum 66. 121. 126. quas consule. Librarius ultimae, reliquis non numeratis, deceptus in margine adscripsit numerum 157. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 305.

Φύλ. οβ. Fol. 72.

Λιβανίου σοφιστοῦ ἐπιστολαὶ καὶ μελέται.	Libanii Sophistae epistolae et declamationes LV.
Α. ἐγένετό μοι φίλος ὡρίων.	Τ. ὁ προσιοῦσαν ἐκώλυσε τελευτὴν.

†. Non sunt XLIX, epist. ut in vet. catal. legitur. Facta collatione cum editione Amstel. 1738. f. haec discrimina inveni: 1. ἀνεπίγραφος. ἐγένετο, ibi ad Belaeum est. 2. Strategio, οὔπω μὴ καθαρῶς. 3. Olympio, κρᾶσις. 4. Demetrio, πολλά. 5. Araxio, λουτρίων. 6. Acacio, τῶν πολλῶν. 7. Iuliano, διπλῆν. 8. Demetrio, αὐτήν τε. 9. Iuliano, ἐπανήκει μετὰ ἱερῶν. In indice epistolarum initiorum ibidem ad finem edito non habetur. 10. Iuliano, ταῦτα ἐγώ. 11. Celso, οὐκ ἔφθησε. 12. Eusebio, τίν' ἂν τις. 13. Ambrosio, οὐκ ἦμεν. 14. Priscioni, ἀκούσας. 15. Celsino, ἀλλ' ἡ μέν. 16. Olympio, ἣν ὑπέσχου. Ibi ad Eumorphium. 17. Philagrio, ἄσμενος. 18. Caio, ἐγώ σοι, ibi ad Nicentium. 19. Celso, καλὰ παρὰ καλοῦ, ibi ad Iulianum vel Domnionem. 20. Rufino, ἐξέστω, ibi ad Aristaenetum. 21. Datiano, τοῦ χαίρειν. 22. Themistio, οὐκ ἄρα. 23. Iamblicho, τὸν ἡμερίου, ibi ad Aristaenetum. 24. Spectato, τοιαῦτα, ibi ad Ulpianum. 25. Leontio, ὄντως. 26. Demetrio, οἷς μέν. 27. Prisciano, ἐγώ σε. 28. Eutherio, οὐ ταῦτα. 29. Polemio, ὁ πολλά. 30. Anonymo, ἥδομαι, ibi ad Modestum. 31. Spectato, εἰ ἤδεσαν. 32. Modesto, πολλοὺς μέν, ibi ad Florentium. 33. Marcellino, καί σε. 34. Pythagorae, ἐγώ σου, ibi ad Evagoram. 35. Demetrio, ὥσπερ. 36. Legatio ad Troianos de Helena, εἰ μέν. 37. Tatiano, ἐπαινοῦντι, ibi ad Italicianum. 38. Maximo phil., ἃ ἐποίουν. 39. Anatolio, εὐδαίμονα, ibi ad Sopolidem. 40. Theodoro, ἐγώ σε, ibi ad Barbationem. 41. Anatolio, οὐδὲν δεινόν, ibi ad Iamblichum. 42. Spectato, οἱ φῶρες, ibi ad Theodorum. 43. Philatrio, ἐβουλόμην, ibi ad Ecdicium. 44. Bendidiano, οὐκ ἂν καί, ibi ad Modestum. 45. Olympio, μή σοι, ibi ad Iamblichum. 46. Strategio, οὐδέν, ibi ad Brasidam. 47. Celsino, κράτιστον, ibi ad Clematium. 48. Aristaeneto, ἡ παίζειν, ibi ad

Andronicum. 49. Aristaeneto, καλῶς. 50. Severiano, ὁ δὲ νῦν. 51. Anatolio, σὺ μὲν. 52. Eidem, σῆ τι. 53. Eidem, ἀνέγνων. 54. Eidem, οἷα. 53. Anatolio, ἐγὼ τοὺς. Legi in anecdotis de Villoison, Cl. Reiskiam omnium Libanii operum editionem superioribus multò ampliorem ex mariti sui schedis depromere et unam Libanii declamationem prius ineditam separatim excusam praemisisse. Prodiit huius promissae editionis vol. 1. 1784. Altenburgii, vol. 2. 1792. etc. vol. IV. 8. ex hoc etiam codice electorali, ubi facta collatione vidi, Reiskium subinde male legisse et omisisse.

Φύλ. ρβ.	Fol. 102.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πατριάρχου κωνσταντίνουπόλεως κυρίου γρηγορίου τοῦ κυπρίου.	Sapientissimi et disertissimi patriarchae Constantinopolis domini Gregorii Cyprii epistolae.
Α. εἶδες οἷα με ὁ θεολογιτής.	Τ. πάλιν αἰτῆσαι χρυσίον.

†. Sunt epistolae XXV, quae ab eruditis maxime aestimantur, adhuc ineditae, quarum initia sunt: α. εἶδες οἷα με β. ἐγὼ δὲ καὶ χάριν. γ. τῆς ἀρετῆς. δ. ἠσχύνθην. ε. ἐβουλόμην. ϛ. ἐι μὲν κατὰ. ζ. πολλάκις. η. δεσπότα μου. θ. ἔξωτοῦ ι. ἐπαινῶ καὶ σε. ια. ἐγκαλεῖν. ιβ. ἐρωτᾶς τι. ιγ. ἐγώ σου. ιδ. ςομάχου. ιε. σὺ βραδύνῃς. ιϛ. λευκὸς. ιζ. πρὸς ἄλλον. ιη. μάνθανε. ιθ. ἰδίωμα. κ. τὴν βίβλον. κα. ἐπανήκαμεν. κβ. τὶ μὲν. κγ. νῦν ἡ χρεία. κδ. ἴσως ζητεῖς. κε. τῆς μὲν. — Lambecius lib. VIII. Comment. CXCI. epistolarum titulos et initia adfert, quibuscum praesentes contuli, nulli inscriptas. 1. Est ibi ad magnum Logothetam. seu Georgium Acropolitam numero CXV. 2. Est magni Logothetae ad Patriarcham CXVI. 3. Ad

magnum Logothetam CXVII. 4. Magni Logothetae ad Patriarcham CXVIII. 5. Ad magnum Logothetam CXIX. 6. Ad Manuelem XXXIII. 7. Ad magnum Logothetam LV. 8. Ad Pachymeram LXIX. 9. Ad Georgium Marmaram LXXVIII. 10. Ad Saponoplum LXXX. 11. Ad Neocaesaritam XLV. 12. Ad Methodium monachum LXXIII. 13. Ad magnum Logothetam LVI. 14. Ad Ioannem medicum XII. 15. In codice Caesareo non habetur. 16. Ad Ioannem medicum XV. 17. Ad Neocaesaritam XVI. 18. Ad Stauracium XXII. 19. Ad Neocaesaritam XXV. 20. Ad Scutariotam XXX. 21. Ad Methodium monachum, CI. 22. Ad Neocaesaritam LXVII. 23. Ad magnum Logothetam LXI. 24. Ad Neocaesaritam. 25. *τῆς μὲν ἀριστείας οὐ πάνυ μέμφομαι* initium apud Lambecium non inveni. Est verò epistola septem foliorum. Michaelis Sophiani fuisse codicem ex scripto hìc nomine colligitur: *μιχαῆλος σοφιανὸς*. In aversa autem parte legitur: *ὦ χὲ δίδόμοι καλὴν ἀρχὴν καὶ τέλος*, Christe da mihi bonum initium et finem. Fragmenta habentur etiam in Macarii Chrysocephali rosario. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 319. In veteri catalogo numerus epistolarum non assignatur.

Φύλ. ριη. Fol. 118.

Ἐπιστολαὶ τοῦ σοφωτάτου μαξίμου μοναχοῦ τοῦ πλανουδῆ τῷ αὐτοκράτορι πρώτη.	Epistolae sapientissimi Maximi, monachi Planudae, ad imperatorem prima.
A. *ἐπαίνεσα τὸ μέχρι τοῦδε σιγᾶν.*	T. *ἀνθαιρέτως δεδουλωμένης.*

Φύλ. ριϑ.	Fol. 119.
Τῷ τοῦ αὐτοκράτορος αὐταδέλφῳ.	Imperatoris fratri germano.
Α. ἐμάχετο παρ' ἐμοί.	Τ. παραχωρήσοντα.
Φύλ. ρκ.	Fol. 120.
Τῷ Φακρασῇ ὄντι λογοθέτῃ τῶν ἀγέλων.	Phacrasi Logothetae gregis dominici.
Α. καλῶς ποιεῖς ἐπαινῶν με.	Τ. καὶ τοῦτο παρασκευᾶσαι.
Φύλ. ρκα.	Fol. 121.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. ἐγὼ μὲν οἶμαι.	Τ. ϑησαυρῶν, ὅσων ἔτυχεν.
Φύλ. ρκβ.	Fol. 122.
Τῷ ὀρφανοτρόφῳ κυρίῳ λέοντι τῷ βαρδαλῇ.	Orphanorum curatori domino Leonti Bardalae.
Α. πολλὰ πρὸς πολλούς. μᾶλλον δὲ.	Τ. καὶ ἴσως ἐγκόλπιον.
Φύλ. ρκγ.	Fol. 123.
Τῷ κανικλείῳ.	Caniclei praefecto.
Α. εἴ τι τοῦτο χείριςόν ἐςι ὀφείλειν.	Τ. ὀδύνης ἕξομεν λήϑην.
Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
Τῷ Φακρασῇ.	Phacrasae.
Α. τὰ παρ' ἐμοῦ πρός σε γράμματα.	Τ. καὶ ἀρετῆς ἐν ἀνϑρώποις.
Φύλ. ρκε.	Fol. 125.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. Φιλῶ σου τὴν περὶ τὰ κρείττω σπουδήν.	Τ. ἑαυτόν ποτε μέμψαιτο.

Φύλ. ρκε.	Fol. 125.
Τῷ ἀδριανουπόλεως.	Adrianopolis archiepiscopo.
A. ὅσῳ πολὺ παρ' ἐμοὶ τὸ βούλεσθαι.	T. καὶ μειδιῶντι προσώπῳ τὰ γεγραμμένα ἔπιθι.
Φύλ. ρκϛ.	Fol. 126.
Τῷ βαρδαλῇ.	Bardalae.
A. ἐι δὲ βούλει γελᾷν.	T. ὅιδας ὄνομα λήψῃ.
Φύλ. ρκζ.	Fol. 127.
Τῷ Φακρασῇ καὶ λογοθέτῃ ὄντι τῶν ἀγέλων.	Phacrasae et Logothetae, gregis dominici.
A. ὀυ τῷ βούλεσθαι πρότερος.	T. ἐιλικρινοῦς ὡρμωμένοις ἐυνοίας.
Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
A. ἆρ' ἔι τις ἐυριπίδην ὄιεται ποιητήν.	T. ἀκηκοότες εἶναι θελήσουσι.
Φύλ. ρλα.	Fol. 131.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
A. ἄνδρα δυνάμενον πενίαν ἐνέγκεῖν.	T. τὸν πεσεῖν κινδυνεύοντα.
Φύλ. ρλα.	Fol. 131.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
A. ἐπιτροχάδην ἐι ὄιον τ' ἐιπεῖν.	T. δεινὴν θεὸν, ἔιπωμεν.
Φύλ. ρλβ.	Fol. 132.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
A. ἐγὼ δεδοικὼς μή τις ἐξ ὑμῶν.	T. ἐπανιόντα σε περιπτύξομαι.

Φύλ. ρλβ.

Τῷ αὐτῷ.

Α. ἀλλ' οὐδὲ τοῦ πανα-ρέτου γράφοντος.

Fol. 132.

Eidem.

T. ὡς ἐν χειμῶνι ἀκτὶς ἡλίου.

Φύλ. ρλδ.

Τῷ κρήτης νικηφόρῳ.

Α. καὶ ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιςολήν.

Fol. 134.

Nicephoro, Cretae archiep.

T. τῶν ἀρετῶν κτήσει καὶ ἐπιμελείᾳ.

Φύλ. ρλδ.

Τῷ φακρασῇ.

Α. οὐκ ἴσον, οὐκ ἴσον ὑπὲρ ἄλλων.

Fol. 134.

Phacrasae.

T. τῶν παρόντων ἡ τύχη ὀργίζοιτο.

Φύλ. ρλε.

Τῷ βαρδαλῇ κύρ. ἰωάννῃ.

Α. ἐυ δὴ φίλτατε δοκῶν παίζειν.

Fol. 135.

Bardalae domino Ioanni.

T. καὶ ἐνθυμεῖ καὶ μὴ ἀδικεῖ.

Φύλ. ρλϛ.

Τῷ αὐτῷ βαρδαλῇ κύρ. ἰωάννῃ.

Α. ἔοικε τὰ πρώην ἐπι-ςαλέντα σοι.

Fol. 136.

Eidem Bardalae domino Ioanni.

T. πρὸς ἡγεμόνος ἑνὸς ἐξουσίαν.

Φύλ. ρλϛ.

Τῷ παλαιολόγῳ κύρ. ἀν-δρονικῷ.

Α. ἀλλ' ἐι μὴ κατόπιν ἑορτῆς.

Fol. 136.

Palaeologo domino Andronico.

T. μεθύειν με δόξαι ποιήσῃς.

Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Τῷ λογοθέτῃ τοῦ δρόμου τῷ γλυκεῖ.	Logothetae cursus publici Glycae.
Α. ἐγὼ πανταχόθεν τοὺς ἐμαυτοῦ.	Τ. βουλόμενον δύνασθαί με καιρὸν.
Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Τῷ μεγάλῳ παπία.	Magno Papiae.
Α. καὶ ἐξορμώμενον πρὸς τὴν ἡγεμονίαν.	Τ. ἀλλ' ἐπι τῶν ἄλλων τὴν σὴν ἐυγένειαν.
Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Γρηγορίῳ πρεσβυτέρῳ μονάζοντι τῷ άυτοῦ ὁμιλητῇ.	Gregorio presbytero monacho, discipulo suo.
Α. ὥσπερ μακροῦ μακρὰ γράφει.	Τ. μακρῷ μακρότερος ἦν.
Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
Α. πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν.	Τ. τὴν ἀρχὴν συγχωρήσῃς.
Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
Α. μήτε πολλῶν πεμπομένων σοι γραμμάτων.	Τ. τὴν ἐυμένειαν προσλαβεῖν.
Φύλ ρλθ.	Fol. 139.
Τῷ ξαντοπούλῳ κύρ. Θεοδώρῳ.	Xantopulo d. Theodoro.
Α. ὀυκ οὖν ἐπειδὴ τὴν τῶν ἐπιγραμμάτων.	Τ. ἐκ τῆς ἀυτῆς ἑκάτερα διαθέσεως.

Φύλ. ρμ.

Fol. 140.

Τῷ σγουροπούλῳ κύρ. δημετρίῳ.

Scuropulo domino Demetrio.

Α. ἡδέως ἐμοὶ καὶ κατ' εὐχήν.

Τ. Φίλτατον ἄνδρα προσεῖπε.

Φύλ. ρμα.

Fol. 141.

Τῷ ζαριδῇ κύρ. ἰωάννῃ.

Zaridae domino Ioanni.

Α. ἐμεμψάμην ἄν σοι μὴ ἐπιςείλαντι.

Τ. ἀλλά σε καὶ οὕτω φιλῶ.

Φύλ. ρμβ.

Fol. 142.

Τῷ αὐτωριανῷ ἐξισωτῇ ὄντι τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων.

Autoriano peraequatori reginae urbium.

Α. ὅσῳ πονηρὸν καὶ τῇ ψυχῇ ἐπιζήμιον.

Τ. ὁ τῆς χάριτος καλούμενος ἐπωνύμως.

Φύλ. ρμγ.

Fol. 143.

Τῷ ὀρφανοτρόφῳ.

Orphanorum curatori.

Α. ἐπειδή σε καλῶς κρίνων.

Τ. τοῖς δικαίοις συναίρῃ.

Φύλ. ρμγ.

Fol. 143.

Τῷ βρυεννίῳ.

Bryennio.

Α. εἰ τί σοι παλαιᾶς φιλίας ἐμπύρημα.

Τ. ὁ βρυέννιος, οἷον ηὐχόμεθα.

Φύλ. ρμδ.

Fol. 144.

... Α. γράμμασιν οἱ φιλοῦντες τοῖς ἀκοῦσιν.

Τ. χαριούμενος ὁμιλίαν.

Φύλ. ρμδ.

....

Α. ἔχεις ἤδη τὴν βίβλον.

Fol. 144.

....

Τ. σπουδὴν ποίησον ἀποπέμψαι.

Φυλ. ρμδ.

Τῷ παλαιολόγῳ κύρ. ἀνδρονίκῳ.

Α. ἔδει μὲν μὴ γράφειν.

Fol. 144.

Palaeologo domino Andronico.

Τ. εἴτε καὶ μὴ τοιοῦτον.

Φύλ. ρμδ.

Τῷ αὐτῷ.

Α. δαιμόνιε, τὸ δὲ μὴ γράφει.

Fol. 144.

Eidem.

Τ. ἐπαινεσόμενον ἕξεις.

Φύλ. ρμε.

....

Α. μόλις ὁ δεῖνα τῆς.

Fol. 145.

....

Τ. τοῖς ἀδικουμένοις ἀμύνειν.

Φύλ. ρμε.

Τῷ ζαριδῇ κύρ. ἰωάννῃ.

Α. καὶ τάχος ἐπαγγειλάμενος.

Fol. 145.

Zaridae d. Ioanni.

Τ. τὸ ἐπί σοί γε μηδέποτε.

Φύλ. ρμϛ.

Τῷ δεσπότῃ.

Α. ἔδει μὴ μέχρι πολλοῦ.

Fol. 146.

Despotae.

Τ. εὐεργεσίας ὑποδοχήν.

Φύλ. ρμϛ.

Τῷ παλαιολόγῳ κύρ. ἀνδρονίκῳ.

Α. τὸν ἀνδρονικὸν οὐ μικρῷ.

Fol. 146.

Palaeologo domino Andronico.

Τ. καὶ ἀνακηρύττου καὶ ἔρρωσον.

Φύλ. ρμζ.

Τῷ ζαριδῇ κύρ. ἰωάννῃ.

Α. τῷ σοι δοκῷ τῶν σῶν.

Fol. 147.

Zaridae d. Ioanni.

Τ. ἀποβεβληκότες ἡμέρας.

Φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
Τῷ δεσπότῃ.	Despotae.
A. οὐκ ἄρα μόνος ἀνθρώπων.	T. μετάμελος εἰσελεύσεται.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
. . . εὐφροσύνης εὐποιεῖν ἄλλους.	T. οἷα δὴ τὸ πάλαι ἡ δίκη.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
. . . ἕως πνοὴ παρ' ἐμοί.	T. εἰδέναι χρὴ πέμποντας.

Φύλ. ρμη.	Fol. 148.
Τῷ βέκκῳ κυρ. γεωργίῳ.	Becco domino Georgio.
A. ἐμισήθη τὸ παλαιόν.	T. εἰ γράψαντες πέμψετε.

Φύλ. ρμθ. Fol. 149.

. . . σπεῦσον ἐλθεῖν, ἀκμὴ γὰρ καλεῖ, χρὴ δ' οὐχ ἧττον τάχιον ἥκειν, ἢ ὅσῳ βραδύτερα γράφομεν. En totam epistolam!

Φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
. . . πάνυ καλῶς ποιοῦντα σά.	Τὴν πρότεραν περί σε γέγονεν.

Φύλ. ρν.	Fol. 150.
. . . εἰ ἤγγειλεν ἡ Φημή.	T. καὶ εὔχου καὶ αὐτὸς ἔῤῥωσο.

Φύλ. ρν.	Fol. 150.
. . . ἄδιψον ἡ σιγὴ καί.	T. μακρότερα ἂν ἐπιστείλαιμεν.

Φύλ. ρν.	Fol. 150.
... ἐδεξάμην τὴν ἐπιστολήν.	T. κέρδους δεσπότης ἐπιστῆθι.
Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
... οἶμαι μὲν ἀμαθὴς δόξαι.	Πονηροῦ παγίδων ἀνώτερον.
Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
Τῷ νικομεδίας.	Nicomediensi.
A. ἡ μονάζουσα γραῦς ἄυτη.	T. καὶ ἅρμοζον ἐποίεις.
Φύλ. ρνα.	Fol. 151.
... οὐδενὸς ἀηδοῦς ἐπανελθών.	T. τὸν καιρὸν ὁ θεὸς ἐπιστήσῃ.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Τῷ πρωτοσεβάστῳ.	Protosebasto.
A. τὸν κύριόν μου τὸν πρωτοσέβαστον.	T. εὐθυμῶν τε καὶ πολυχρόνιος.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Τῷ ἰατρῷ.	Medico.
A. ἐγὼ γράφειν τε ὑπεσχόμην.	T. βοηθεῖν πρόθυμος ἴσθι.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
A. ὑγιαίνομεν, ὡς ἂν ὁ ἰατρὸς.	T. ἂν ἐπιστήλλῃς, ἔῤῥωσο.
Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Τῷ πρωτοσεβάστῳ.	Protosebasto.
A. πολλοὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ἐρχομένων.	T. καὶ ἁμαρτωλῶν θεὸς εἰσακούσεται.

Φύλ. ρνγ.
... Δίκαιος ἐν πρωτολογίᾳ.

Fol. 153.
Ἐι τινα ἕτερον.

Φύλ. ρνγ.
Τῷ Φιλανθρωπηνῷ.
Α. ἐγὼ σε πολλάκις ἐλπίσας.

Fol. 153.
Philanthropeno.
Τ. ὡς ἔτι τις ἡμῶν παρ' ἡμῖν μνήμη.

Φύλ. ρνδ.
Τῷ ἀυτῷ.
Α. ἐι παρ' ἡμῖν λιμναῖοι ἰχθύες.

Fol. 154.
Eidem.
Τ. τοὺς Φίλους ἐυΦραίνοις.

Φύλ. ρνδ.
... Ἀ δεῖνα δυτυχεῖ μὲν.

Fol. 154.
Τ. περὶ τῶν παρόντων. διέγνωμεν.

Φύλ. ρνδ.
... ἔι τι δεῖ παντὶ τῷ ἀιτοῦντι.

Fol. 154.
Τ. ὡς δ' ἐγὼ τῷ θεῷ.

Φύλ. ρνε.
Τῷ ἀυτωριανῷ κυρ. ἀρσενίῳ.
Α. ἄνδρα σε γινώσκω τῶν προαιρουμένων.

Fol. 155.
Autoriano d. Arsenio.
Τ. δεῖν Φησὶ ἀδικεῖν.

Φύλ. ρνε.
... Ἐμοὶ μετὰ τὴν ἡμετέραν.

Fol. 155.
Τ. ὀυκ οῦν δέξαι μοι ταυτί.

Φύλ. ρνϛ.
Τῷ χαλκοματοβούλῳ.
Α. ἐι μήτε τῷ βρέΦει τὸ πότον.

Fol. 156.
Chalcomatobulo.
Τ. ἀπόδοσιν ὄικοθεν παρακεκλημένοι.

Φύλ.

Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Τῷ πρωτοβεστιαρίῳ μουζάλωνι.	Protovestiario Muzaloni.
Τ. Ἀλλ' ἐι καὶ μήπω τῆς ψυχῆς.	T. γνοίημεν ἐπιψηφιζόμενον.
Φύλ. ρνη.	Fol. 158.
Τῷ πρωτοβεστιαρίῳ ῥαλουαινῇ.	Protovestiario Raluenae.
Α. Ἔιπερ πότε καὶ ἄλλοτι.	T. γινώσκειν χάριτας εἶεν.
Φύλ. ρνθ.	Fol. 159.
Τῷ μερκουρίῳ.	Mercurio.
Α. καὶ πρόθυμος γράφειν ἦν.	T. καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν φίλων.
Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Τῷ ἐξάρχῳ καὶ λογοθέτῃ τῷ φαπῇ.	Exarcho et Logothetae Phapae.
Α. ἐι μήτε πολλὰ πρὸς ὑμᾶς ἐιπών.	T. τὸ καλὸν προτρεπτικὸν ὄικοθεν.
Φύλ. ρξ.	Fol. 160.
Τῷ μελφισεδὲκ.	Melchisedecho.
Α. Ἁι δαὶ πρὸς ἡμῶν ἐπιστολαί.	T. ὡς κόκκον σινάπεως ἔχει.
Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. Ἤσθην καὶ πρότερον νικάνορα.	T. συνηθῆ μετάνοιαν δεχόμενος.

φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Τῷ αὐτῷ. Eidem.

A. τὸ μὲν ὡς ὑμᾶς ἀποπλεῦσαι. T. οὐδὲν ἧττον ὑμεῖς πεμψετε.

φύλ. ρξβ. Fol. 162.

Στίχοι εἰς ὕμνισμα ἔχον τῆς β παρουσίας. Versus hymnum habentes secundi adventus.

εἰς τὸν χριςὸν. In Christum.

†. Sunt isti:

ὦ κρίσις, ὦ ςάσις, ὦ φοβερώτατον αὐτὸ θέατρον.
ἔνθα θεὸς προκάθηται, ὅς ἔργματα πάντα δικάζει·
οὐ φρίξεις ὀρόων, οὐ δάκρυα θερμὰ κατάξεις;

εἰς τὰς κολάσεις. In supplicium.

οὐ ῥυθμιεῖς ἄνθρωπε τεὸν βίον, ὧδε γὰρ ἥξεις;
οἵας μοι κολάσεις ἐπταικότι σῶτερ ἀπείλεις;
αἵ με καταπλήττουσι καὶ ἐν πινάκεσσι γραφεῖσαι.
ὧν πεῖραν, τρομέω γὰρ, τῶν δε δέδοικα καὶ ὄψιν.

εἰς τοὺς ἁγίους πάντας. In omnes sanctos.

Μή ποτε μή τι γένοιτο, τὸ δέ με δυνήσεται οἰκτρῶς.
λήξιος ὑμετέρης ἁγίων ἀγέλη διόρισσαι.
χαίροις ὦ βασιλεία καὶ σὺ πάτερ ἀβραὰμ ἄυτως.
καὶ τὸν μειλίχιον ληςὴν λέγω, εἰ θέμις ἐςὶ.
δέξασθ' ἐνναετὴν παρ' ἐσχατίαις παραδείσου.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

Τῷ πρωτοσεβάςῳ. Protosebasto.

A. πυθομένῳ μοί τινων εἰπόντων. T. δυσχεραίνοι τὸν ἥλιον.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

... καὶ γράμματα τῆς σοφῆς. T. ἡδεός τι συνυφαιρεθείη.

Φύλ. ρξγ. Fol. 163.

... ἐμοῦ δέ τις ἂν ἴσως. T. μνησθῆναι θελήσετε.

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Τῷ Φιλανθρωπηνῷ. Philanthropeno.

A. ἰδοὺ καὶ ἀγγελία, ἧς πάλαι. T. οἷα περ ἂν καὶ δίδωμεν.

Φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Τῷ αὐτῷ. Eidem.

A. Ἀεὶ σύ γε νικητικοτόρος. T. ἐυ πράξεις ἑκάστοτε.

Φύλ. ρξζ. Fol. 167.

Τῷ αὐτῷ. Eidem.

A. θαυμάσεις ἴσως δύο δι' ἑνὸς. T. ὅτε τούτου γε στήσομαι.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Τοῖς ἐν τῷ κρίτζῳ μονάζουσιν. Critzenis monachis.

A. ἐμοὶ τῆς καθ' ὑμᾶς μονῆς. T. ἐυφραίνειν δύνηται.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

... βραχὺ τῆς ἐπιστολῆς. T. πρὸς ὑμᾶς ποιεῖ.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Τῷ κυρίῳ ἰγνατίῳ. Domino Ignatio.

A. ἐγὼ τῆς ὑμῶν ὁσιότητος. T. πρὸς αὐτόν σου ἐντεύξεσιν.

Φύλ. ρξθ. Fol. 169.

Τῷ Φιλῇ κυρ. μανουὴλ. Philae dom. Manueli.

A. Ἀλλ' ἐμέ γε οὐδεὶς πικάρυης. T. καὶ ἐμέ σε καθεστᾶναι.

φύλ. ρξθ. — Fol. 169.

Τῷ μελχίσεδὲκ. — Melchisedecho.

Α. σὺ δὲ ὤου με τοιοῦτον εἶναι. — Τ. καὶ μέμνησο τοῦ μεμνημένου.

φύλ. ρξθ. — Fol. 169.

Τῷ αὐτῷ. — Eidem.

Α. Ἡδὺ μὲν ἐμοὶ πρὸς ὑμᾶς. — Τ. καὶ αὖθις πέμπομεν.

φύλ. ροβ. — Fol. 172.

... σὺ μὲν πολλὰς τῆς πρὸς σε. — Τ. τῶν ἀςάτων ἀνέμων.

φύλ. ροβ. — Fol. 172.

... πότερον θρηνεῖς ἐπὶ τοῖς. — Τ. βέλτιον τοῦτο δοκεῖ.

φύλ. ρογ. — Fol. 173.

Τῷ μελχισεδὲκ. — Melchisedecho.

Α. μὴ πάλιν ἐκπλήττουι ςενὸν. — Τ. ἀθεάτοις ἀλλήλων μείνασιν.

φύλ. ρογ. — Fol. 173.

Τῷ φιλανθρωπήνῳ. — Philanthropeno.

Τ. καὶ συνήδομαί σοι ἐφ' οἷς. — Τ. σαύτῳ φέρειν παραμυθίαν.

φύλ. ροε. — Fol. 175.

Τῷ κυρ. ἀθανασίῳ. — Domino Athanasio.

Α. Ἥσθην μὲν κἀπὶ τοῖς πεμφθεῖσιν. — Τ. καὶ σωματικῶς ὑγιαίνοις.

φύλ. ροε. — Fol. 175.

... Ἡδὺ μὲν ἐν θέρει σκία. — Τ. φίλη γίνωσκε κεφαλή.

Φύλ. ροε.

. . . χαίρω μὲν εἰς ἡγεμονίαν.

Fol. 175.

T. θερμαίνειν τὰ φωτιζόμενα.

Φύλ. ρος.

Τῷ μελχισεδὲκ.

A. ὡς μὲν ἀγχίστροφος, ὡς γράφεις.

Fol. 176.

Melchisedecho.

T. συμβουλεύειν τα κρείττω.

Φύλ. ροζ.

Τῷ αὐτῷ.

A. ἐκένωσας ἐπ' ἐμοὶ πάντα σου θυμόν.

Fol. 177.

Eidem.

T. ἀσχολίων παράσχοις ἡδίονα.

Φύλ. ροζ.

Τῷ δοῦκᾳ.

A. τὸν ἱερομοναχὸν τοῦτον.

Fol. 177.

Ducae.

T. σὰ καλὰ διηγούμενος.

Φύλ. ροη.

Τῷ φιλανθρωπήνῳ.

A. τοὺς φιλτάτους, ὥσπερ ἀεί.

Fol. 178.

Philanthropeno.

T. ἡμεῖς συμφέρειν οἰόμεθα.

Φύλ. ροη.

Τῷ αὐτῷ.

A. ἐγὼ νομίζω καὶ οὐκ ἀπάτωμαι.

Fol. 178.

Eidem.

T. ἀρετὴν ἀκούειν τὴν σήν.

Φύλ. ροθ.

Στίχοι.

A. ὡς εἰς καιρὸν ἔφηνε θεὸς μέγας, ὅς σε διοίκει.

Fol. 179.

Versus.

T. γῆραν εὐτυχέως οὐράνιόν τε λάχος.

†. In catalogo Iriartis tom. I. p. 263. hic titulus legitur: τοῦ αὐτοῦ εἰς φιλανθρώπινόν τινα εὐγενῆ, eiusdem, scilicet Planudae, in humanum quem-

dam nobilem, carmen elegiacum XXI. versibus constans. Est idem et tot versibus constat. Ibi primum hexametron deficit.

Φύλ. ρπ.	Fol. 180.
. . . ταῦτ' ὀυ παιζόντων ἐυ δ' ὡς.	Τ. μακροῦ καὶ ἀμφότερα.
Φύλ. ρπ.	Fol. 180.
Τῷ μελχισεδὲκ.	Melchisedecho.
Α. ἐγὼ δὲ ὤμην σε τῶν βαρβαρικῶν.	Τ. ἐι δ' ὀυκ ἂν ἔλθοις. ὀυ σπένδομαι.
Φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
Α. ἐπειδὴ καθάπαξ ὑπέστης ἡμῖν.	Τ. παριστάνειν τὰς χάριτας.
Φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
Τῷ φιλανθρωπηνῷ.	Philanthropeno.
Α. Ἄλλῳ μέν τινι τῶν σῶν.	Τ. ἐι μή τι ἄρα βασκήνει.
Φύλ. ρπδ.	Fol. 184.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
Α. Ἤδη καὶ ἕτερός τις ὠήθη.	Τ. ποιῆσαι καλῶς προθυμήτητι.
Φύλ. ρπδ.	Fol. 184.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
Α. καὶ εἶδον ἡδέως σου τὴν ἐπιστολήν.	Τ. τῆς ἀοικήτου πλανᾶται.
Φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Τῷ ἀυτῷ.	Eidem.
Α. ἐι μὲν ἀδικῶν ταρώνας ἕαλω.	Τ. ἥκιστα συνεχωρεῖ.

φύλ. ρπε.	Fol. 185.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. πότερον χαίρειν ἡμᾶς.	Τ. ἀλλ' οὐχ ἡμῖν.
φύλ. ρπς.	Fol. 186.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. Ἀλλ' εἰ μὲν ἀνέσεως ἐγίνωσκων.	Τ. καὶ εὐγενεῖ προαιρέσει.
φύλ. ρπζ.	Fol. 187.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. ταῦτ' ἐστὶν ἅπερ ἐγὼ προύλεγον.	Τ. ὅσον μήκιστον διανύσαι.
φύλ. ρπη.	Fol. 188.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. εἰ δ' ἂν εἴποι τις ἐμοί.	Τ. πάμπαν ἐκτριβήσεται.
φύλ. ρπη.	Fol. 188.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. ὁ δεῖνος εἰ σὺ καὶ τοὺς βαρβάρους.	Τ. συναγορεύσει καὶ συνδικάσει σοι.
φύλ. ρπθ.	Fol. 189.
Τῷ αὐτῷ περὶ τοῦ μελχισεδὲκ.	Eidem de Melchisedecho.
Α. Ἆρα τις τοῦ δε τ' ἀνδρός.	Τ. τῶν ἀπολαυόντων γενόμενος.
φύλ. ρϞ.	Fol. 190.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. προσαγορεύω σε τὴν φίλην κεφαλήν.	Τ. εὐπραγίας γινόμενον αἴτιον.

φύλ. ρϟα. — Fol. 191.

Τῷ ἀυτῷ. — Eidem.

Α. ἐι δὲ καὶ μηδεὶς ἡμῖν. — Τ. πάντω δ' ὑγίαινε.

φύλ. ρϟβ. — Fol. 192.

Τῷ ἀυτῷ. — Eidem.

Α. ὅυτω δὴ σύ γε ςρατηγῶν — Τ. ποιεῖν συμμιγίαν μόνος δυνάμενος.

φύλ. ρϟγ. — Fol. 193.

Τῷ μελχισεδὲκ. — Melchisedecho.

Α. ἐιτ' ὀυκ ἔλεγον, ὡς πάλιν. — Τ. Ἀεὶ γίνεσθαι τὰ παρόντα.

φύλ. ρϟς. — Fol. 196.

Τῷ ἀυτῷ. — Eidem.

Α. Ἀεὶ μέν ἤυξαμεν τοὺς ἐν ὅις. — Τ. ἐι ταύτας κομισόμεθα θᾶττον.

φύλ. ρϟς. — Fol. 196.

. . . ἔιτα ἐρεῖς, ὡς οὐκ. — Τ. καὶ τεθαυμακέναι.

φύλ. ρϟζ. — Fol. 197.

Τῷ ἀυτῷ. — Eidem.

Α. τοῦ βραχύτερα ἐπιςεῖλαι με. — Τ. καὶ νικῶντας τούς φίλους γράφε.

φύλ. ρϟη. — Fol. 198.

Τῷ Φιλανθρωπήνῳ. — Philanthropeno.

Α. Ἄνεσχε πρότριτα καὶ γὰρ ὅυτω. — Τ. τῷ ςρατηγῷ συςρατηγῶν συμμαχεῖ.

φύλ. ρϟθ. — Fol. 199.

Τῷ ἀυτῷ. — Eidem.

Α. τίς ἂν ἐιπεῖν ἔχοι. — Τ. νομίζω κρείττους.

φύλ.

Φύλ. σβ.	Fol. 202.
Τῷ αὐτῷ.	Eidem.
Α. Ἤυχομεν καὶ παρεῖναι.	T. ὡς λέων λέοντα τίκτει.

Φύλ. σε.	Fol. 205.
Τοῦ αὐτοῦ παραμηθητικὴ τῶν φίλων τινι.	Eiusdem consolatoria ad amicum quemdam.
Α. χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν.	T. γέρας σοι κείσεται.

†. In veteri catalogo nonnisi XCII. statuuntur. In codice Vindobonensi numerantur CXXII., quorum neque initia, neque tituli positi sunt. Si versus epistolarum instar sunt, totidem in nostro numerantur, omnes ineditae.

Φύλ. σζ.	Fol. 207.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς ὃν ἐφόρει σταυρόν.	Eiusdem in crucem, quam tulit.

Ὤμοις σε χριστὸς ἦρε πρὶν, θεῖον ξύλον.
Ἤνεκας αὐτὸν καὶ σὺ προσπεπηγότα.
Φέρω σε κἀγω τῷ πρὸς ἄμφω μου πόθῳ.
Φρούρει με καὶ σὺ τῇ παῤ ἀμφοιν ἰσχύϊ.

Ἐις ἀποκαθήλωσιν. — In refixionem.

Ξύλου καθαιρεῖσθαι σε φρικτὸν, ὦ λόγε,
Φρικτῶς τὸν ὕψος οὐρανῶν κεκικλότα,
Καὶ μέχρις ἡμῶν συγκαταβεβηκότα.
Ἰόντα πρὸς ἅδην δὲ τῶν ἐκεῖ χάριν.

In S. Mariam.

Ἐι χρὴ μεσίτην προσλαμβάνειν; τίς ἂν σε μῆτερ
τοῦ θεοῦ παραδράμοι. τίνα σκέπην εὕροι
δὲ τῆς σῆς βελτίω, κἀμοῦ διὸ πρόστηθι
καὶ φύλαττέ με.

Τοῦ αὐτοῦ ἡρωελεγειακοὶ εἰς πύλην μονῆς.	Eiusdem heroico-elegiaci in portam monasterii.

Υἱέα καὶ γενέτειραν ἅμ' υἱέι καὶ γενετῆρι
Δέρκεό μοι Φύλακας τοὺς δύο τῶν γε δύο.
Ὕια θεοῦ μεγάλοιο καὶ ἄζυγα Φημὶ τεκοῦσαν,
Καὶ συνάνακτας ὅλου ῥωμαίκοιο λάχους.
Ἐγγύθεν ἀθλοφόρους δὲ καὶ ἀγγελικὴν δυάδ' ἄθρει,
Ἕινεκεν ἀμφοτέρων πρέσβιας ἑςαότας.
Ἔπρεπεν ἀνδρονικῷ παλαιολόγῳ βασιλῆι.
Καὶ μιχαὴλ τέκνῳ ταῖς ἱεραῖσι χάρκις.
Τοίους μὲν Φύλακας, τοίους δὲ τε πρέσβιας αὐχεῖν.
Τοίῃ ἀειρομένους πρὸς θεὸν εὐσεβίῃ.

Τοῦ ἀυτοῦ. Eiusdem.

Ἐι καὶ ἀφ' ὑμετέρης βουλῆς βασιλεύτατε πάντων.
Τ' ἀγαθὰ πᾶσι διδὸς, ὡς ἀγαθῶν ταμίης.
Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς σοι βασιλήων ἕινεκεν ἐσθλῶν
Τῶν ὧδ' ἱςαμένων χεῖρας ἀειρόμεθα.
Ὥς κεν ἐπ' ἀντιβίοισιν ἀεὶ μέγα κῦδος ὀπάζοις.
Ἀυτοῖς καὶ ςρατιῇ τῶν δε τροπαιοφόρῳ.
Αιματά σοι προχυθέντα καὶ ἄθλα προτείνομεν ἡμῶν.
Αυτὸς δ' ἐυμενέως νεῦσον ἀπ' ὀυρανόθεν.

Ἐις χαιρετισμόν. In annuntiationem angelicam.

Μετ' ἐυλαβείας γαβριὴλ σοι, πάρθενε,
Ἥκει τὸ χαῖρε πρὸς θεοῦ πάντων Φέρων.
Μετ' ἐυλαβείας τῆς ἴσης κάγω κόρη.
Πρόσειμι τῇ σῇ πανσθενεςάτῃ σκέπῃ.
Ἀιτῶν ἀρωγὸν παντί σε πλουτεῖν χρόνῳ, τόπῳ,
Προσώπῳ, πράγματι, τρόπῳ, λόγῳ.

Ἐις τὴν ἀνάςασιν. In resurrectionem.

Κατῆλθες εἰς γῆν χρηςότητός σου, λόγε.
Ὑπέλθης ἅδην χρηςότητος καὶ τό δε,
Καὶ μείζονος· νεκροὺς γὰρ, ὀυ ζῶντας μόνον
Σώζεις ἀπ' ἀυτῆς τῆς πικρᾶς ἅδου πύλης.
Ῥυσαι δὲ κάμε τῆς πικρᾶς ἁμαρτίας.
Καὶ πταισμάτων ἔγειρον, ὥσπερ ἐκ τάφου,

Ἐις τὸν ἅγιον κωνςαντῖνον.	In sanctum Constantinum.

Σὺ μὲν, βασιλεῦ, ςαυρὸν ἔιδες ἐν πόλῳ,
Ἐν ὑπογείοις δ' ἔυρεν ἡ τεκοῦσα σε.
Ἄμφω δ' ὑπὲρ γῆν τοῦτον ἐςηρίξατε.
Ἐγὼ δὲ τοὺς τρεῖς ὧδε σὺν πόθῳ γράφω.

†. Haec omnia Fabricio ignota erant.

Φύλ. σζ.	Fol. 207.
Τοῦ ἀυτοῦ σύγκρισις χειμῶνος καὶ ἔαρος.	Eiusdem comparatio hyemis et veris.
Α. Ὄιμαι καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοὴν.	Τ. ὅτι μὴ δῶρον, καὶ φιλοτιμία χειμῶνος.

†. Eadem occurrit etiam apud Nesselium in codice Vindobonensi adhuc Msc.

Φύλ. σις.	Fol. 216.
Ἐπιςολαὶ κυρίου ἀνδρονίκου τοῦ ζαρίδου καὶ γεωργίου τοῦ λακαπηνοῦ.	Epistolae d. Andronici Zaridae et Georgii Lacapeni.
.... τῷ μηδὲν ἡμᾶς σοι.	Τ. ὀυ προσήκουσι γνώμην.
.... ὁ πάλαι φίλτρον ἡμῖν.	Τ. ἄρ' ἔχει λόγον ἡ μέμψις.
.... ἐμοὶ σὺ δοκεῖς.	Τ. χρόνων ἐκείνων ἥκοντα.
.... ἀπειρηκότα ἤδη τοῖς.	Τ. διεξελθοῖν παραπλήσια.
.... ἐι πρὸς τὸν ἔχοντα.	Τ. τῶν δωριέων ἐπέβη.
.... τὸ σιγᾶν ἔι τις ἄροιτο.	Τ. κατηγορήσεις ὀυκ ἕξεις.
.... ἰοὺ, ἰοὺ καὶ σοφὸς.	Τ. προπηλακίσαντες ἀποῤῥίψητε.
.... ἐμοὶ πολλὰ μὲν τὸ.	Τ. σαῦτον καταςήσης ἄιτιον.
.... ἤ που σὺ τρυφᾷς.	Τ. μᾶλλον ἢ σβέννυσιν.
.... ὀρθῶς ἄρα ἔικαζες.	Τ. μὴ ςοχάζεσθαι δύνασθαί.
.... ὡς δ' ὀυκ ἦν τις.	Τ. ἐν βραχεῖ διάθοιτο.
.... ἅπαντος ὁυτινος οὖν.	Τ. δημιουργήμασιν ἕψεται.

.... σὲ δ' ἦν τις ἔρηται.	T. τὸ ἄνθος τηρήσει.
.... σύ δὲ μεμφόμενος.	T. ταυτὶ πέμπε τὰ βέλη.
.... όυ θαῦμα ἔι τις.	T. ὀφθείης τάχιςα, φίλτατε.
.... καλή γε περὶ ἡμᾶς.	T. εισηγεῖσθαι ἐθέλοιμι.
.... σὺ μὲν εἰς ἱςορίαν.	T. οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
.... Ἆρ' ὅςις ὥσπερ σὺ νῦν.	T. τοῖς ἐμοῖς λόγοις φέροντα.
.... ἆρ' ἐπισκήψεις μοι καὶ.	T. παρ' ἡμῖν αἱ σαὶ φωναί.
.... ἐξ ἀυ νῦν ἔφυγες ἔγκλημα.	T. δεῖσθαι τοῦ δικάζοντος.
.... οὐκ ἂν ὄιμαι σε ῥαδίως.	T. οἱ τεκόντες ἄυξεσθε.
.... πολλά μοι τὸ ἐπιςέλλειν.	T. τῇ μνήμῃ ἀκολουθεῖ.
.... ἰδόυ σοι ἧκει μόλις.	T. ἅπασας διολισθαίνει.
.... ἄτοπόν τι καὶ θαύματος.	T. ἀυτοὺς φύσιν κρίνοι.
.... τὴν γὰρ ἀοιδὴν κλύουσιν.	T. μεγαλοψυχίαν ὀυκ ἀπέκρυψε.
.... ὄισθα, τι ἦτοι ταῦτ'.	T. ἐκθύμως ἀμύνεσθαι.
.... τὸ δέ σε πρὸς τὴν τῶν.	T. πρὸς ἀυτὸν ἀφοσιώσασθαι.
.... σὺ μὲν ἴσως ὄυπω, ὀυδὲ.	T. λοιποῦ μένειν βέβαιον.
.... ἦν ἐπὶ τῇ μητρὶ λόγον.	T. πέμπειν ὅτι τάχιςα.
.... ἀλλ' ὀυδὲ τὸν ἡρακλέα.	T. θαυμάζειν συνελαύνεις.
.... σὺ γὰρ δὴ καὶ κεφαλή.	T. τὰ γράμματα διδόντος.
.... ὄντως σὺ πανταχόθεν.	T. ἐμπολιτευόμενον τῷ βίῳ.

†. In bibliotheca Taurinensi quoque epistolae XXXII. numerantur sine titulis et inscriptione. At in bibliotheca Coisliniana viginti tres, quae ibi asservantur, fere omnes suis distinctae titulis sunt. In bibliotheca quoque Parisiensi Mcs. reperiuntur. In fine harum epistolarum nomen scriptoris in monocondilio sic legitur: Νίκολος ἐξ ἄρτης καὶ

αὐλώνης ἔγραψα, Nicolus ex Arta et Aulona scripsi. In veteri catalogo numerus epistolarum non est assignatus.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Ἐπιςολαὶ τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου τοῦ πηλουσιωτᾶ ἐις τὴν ἑρμηνείαν τῆς θείας γραφῆς περὶ τῆς τοῦ παντὸς δημιουργίας ἐις τὸν ςέφανον ἐνιαυτοῦ καὶ τροχοῦ γενέσεως.

Epistolae sancti Isidori Pelusiotae in expositionem sacrae scripturae de rerum omnium creatione in coronam anni et rotam generationis.

A. ἐπειδὴ κυκλικόν ἐςι τοῦ χρόνου τὸ σχῆμα.

T. προμαθεῖν προθυμηθήσονται.

Φύλ. υκ. Fol. 420.

Νείλῳ μοναχῷ.

Nilo Monacho.

A. ὁι μὲν ὁι ἅγιοι τῆς μοναχικῆς.

T. μετὰ τῶν θείων δυνάμεων χορεύσει.

†. Sunt Pelusiotae primò epistolae 659. per capita positae. Sic enim desinunt: τέλος τῶν κατὰ κεφαλαίων κειμένων ἐπιςολῶν. Sequuntur eiusdem aliae numero 489. omnes editae. Cum ab iis, quae in Cod. XLIX. habentur, non differant, lectorem ibi remitto, plura quaesiturum. In fine notatur: καὶ τοῦτο ἐξισώθη ξυμβληθὲν τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ, ὅπου δὲ δυσνοητῶς εἶχεν, κοκκίδια ἐτέθησαν, etiam hoc collatum est cum prototypo suo. Ubi verò intellectu difficile erat, punctis notatum. In veteri catalogo non fit mentio de 659. epistolis, quae hìc etiam continentur.

Codex LI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus miniatis, literis minutis ac nitidis. manu

diversa, in folio, constans foliis 471. collatus cum prototypo etiam corrupto, cum quibusdam lacunis, Saec. XVI. exaratus, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἁγιωτάτου κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, βιβλίον λεγόμενον οἱ θησαυροί.	Sanctissimi Cyrilli, archiepiscopi Alexandriae, liber dictus thesaurus.
A. ὀυκ ἐπὶ μικροὺς ἥμας ἀγῶνας.	T. κατὰ τὴν τινων ἀβουλίαν.

†. Praefatio hîc longior est, quam in editione latina Parisiensi. Post enim illa: ὅς ὀυκ ἔδωκεν ἡμᾶς ἐις θῆραν τοῖς ὀδοῦσιν ἀυτῶν, sic pergit: ἔδοξε τοίνυν ἡμῖν τὰ ἐκ φιλομαθείας συνενεγκεῖν ἐυρήματα κ. τ. λ. et desinit: καὶ ἐις τὸν ἐκείνων τρέχοντα σκοπόν. Plures tituli miniati occurrunt et ubi in editione cap. VII. inscribitur, hîc legitur: λόγος ἕκτος. Libri secundi cap. III. est in hoc codice λόγος ια. Ubi titulus est: συλλογισμοὶ et in margine numerus ιζ. adscribitur, in fine legitur: τέλος τῶν δέκα ἑπτὰ συλλογισμῶν. Sequitur alius titulus: συλλογισμοὶ ιη. etc. et ultimus in margine numerus notatur λβ. sequentibus adhuc aliis pluribus titulis.

Φύλ. σιβ. Fol. 212.

Τοῦ ἀυτοῦ περὶ ὀρθοδοξίας κεφάλαιον ιβ. κατὰ νεστορίου.	Eiusdem de orthodoxia caput XII. contra Nestorium.
A. ἔι τις ὀυχ ὁμολογεῖ θεὸν εἶναι.	T. καὶ ζωοποιός, ὡς θεός, ἀνάθεμα ἔστω.

†. Sunt de vera fide capita XII. seu anathematismi XII. contra Nestorium, qui in Cyrilli operibus extant.

Φύλ. σιδ.

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῆς εἰς τὴν γένεσιν τῶν ἐκλογῶν ἐπιτομῆς προκοπίου χριστιανοῦ σοφιστοῦ.

Α. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον Θεοῦ.

Fol. 214.

Principium cum Deo eclogarum in Genesin, epitomae Procopii sophistae christiani.

Τ. καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Edidit latine Conr. Clauserus, Tiguri 1555. f. ex bibliotheca Augustana. Edere gr. lat olim promisit God. Olearius. Codex noster desinit: ᾧ καὶ τὴν δοξολογίαν εὐχαρίστῳ καρδίᾳ ἀνέπεμψεν, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ. quod occurrit in cap. XVIII. editionis citatae pag. 134. statim initio. In fine notatur: ἐξισώθη, ὡς εἶχεν τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, οὐκ ὀρθῶς καὶ αὐτὸ ἔχον, exaequatum ad prototypum suum, male quoque constitutum.

Φύλ. τκ.

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου διάφοροι ἐπιστολαί.

Fol. 320.

Sancti Ioannis Chrysostomi variae epistolae.

†. 1. Agapito, πολλούς. 2. Hesychio, ἡμεῖς. 3. Artemidoro, πολλῆς. 4. Adoliae, τὸ μέν. 5. Carteriae, κᾂν. 6. Marciano et Marcellino, ἐβουλόμεθα. 7. Agapeto, οἶδα. 8. Alphio, μακάριος. 9. Casto, Valerio, Diophanti, Cyriaco presbytero, οὐ. 10. Romano presbytero, οἶσθα. 11. Hesychio, αὐτός. 12. Elpidio episcopo, ἡμεῖς μέν. 13. Magno episcopo, εἰ καί. 14. Domno episcopo, καὶ τοῦ. 15. Basilio presb. εἰ καί. 16. Chaldiae et Asyncritiae, μηδέν. 17. Heortio episc. ἐγὼ μέν. 18. Marcellino, μακράν. 19. Euthaliae, κᾂν. 20. Adoliae, καὶ ταύτην. 21. Carteriae, καὶ τοῦτο. 22. Marciano et Marcellino, ὡς

καλῇ. 23. Romano presb. et monacho, ἡμεῖς. 24. Tranquillino episc. τὸν κύριον. 25. Hymnetio archiatro, ἐι καὶ. 26. Chalcidiae, οἶδα. 27. Asyncritiae, οἶδα. 28. Valentino, τρίτην. 29. Basianae, ἄυτη. 30. Theodoto diacono, οἶδα. 31. Symmachio presb. ὀυδὲν. 32. Casto, Valerio etc. ῥαγδαῖον. 33. Rufino, ἐβουλόμην. 34. Namaeae, τί. 35. Arabio, οἶδα. 36. Alphio, ἐγὼ μὲν. 37. Diogeni, τὸ γνήσιον. 38. Eidem, μετὰ. 39. Adoliae, ὅτι. 40. Nicolao presb. σφόδρα. 41. Gerontio presb. καὶ ἤδη. 42. Symeoni et Mari presb. etc. ἐι καὶ. 43. Romulo et Byzo, ἐγὼ μὲν. 44. Adoliae, ἡμεῖς. 45. Theodosio ex ducibus, πολλοῦ. 46. Theodoto diacono, ταχέως. 47. Chalcidiae et Asyncritiae, οἶδα. 48. Theodoto ex consularibus, τοῦτο. 49. Casto, Diophanti etc. ὅτι μὲν. 50. Tranquillino, τὰ μὲν. 51. Cyriaco episc. ὁ δεσπότης. 52. Marciano et Marcellino, ἀρκοῦσαν. 53. Diophanti etc. τῇ γλώττῃ, alias Casto etc. 54. Theodoto diacono, ἀυτὸς. 55. Eidem, καὶ τοῦτο. 56. Nicolao presb. καὶ τοῦτο. 57. Aphthonio Theodoto etc. ἐβουλόμην. 58. Malcho, μήτε. 59. Alphio, ἡμεῖς. 60. Agapeto, ἐι καὶ. 61. Hesychio, ἐγὼ μὲν. 62. Armatio, τί. 63. Chalcidiae, ἐγὼ μὲν. 64. Asyncritiae, καὶ ἔμπροσθεν. 65. Romano presb. ὀυ μέχρι. 66. Diogeni, πολλοῦ. 67. Gemello, βαβαὶ. 68. Theodoto lectori, μὴ κάμνε. 69. Theodoto diacono, παῦσαι. 70. Elpidio episc. οἶδα. 71. Theodoro consulari Syriae, ἀυτὸς. 72. Adoliae, τί λέγεις. 73. Theodoto diacono, ὀυ μικρὰν. 74. Mariano, τοῖς μὲν. 75. Theodoto ex consularibus, πολλὰ. 76. Elpidio episcopo, γλώττῃ. 77. Diogeni, ἔρημον. 78. Nicolao presb., ἐβουλόμην. 79. Theodoto, Nicolao etc. ἡμεῖς. 80. Anthemio, ἄλλοι. 81. Innocentio ep. Rom., καὶ πρὸ τῶν, ubi in margine notatur: πάσων τῶν ἐπιςολῶν κρείττων ἄυτη, omnium episto-

epistolarum optima haec. 82. Eidem, legitur verò eiusdem, τὸ μὲν. 83. Cyriaco etc. μακάριοι. 84. Aurelio episc. Carthag. βαβαὶ. 85. Episcopis, καὶ ἡ. 86. Venerio episc. Mediol. τὴν ἀνδρείαν. 87. Hesychio episc. Salonitano, ἐι καὶ. 88. Gaudentio episc. Brixiensi, ὀυδὲν. 89. Maximo episcopo, ὅταν. 90. Asello episc. οἶδα. 91. Episcopis, καὶ ἰδία. 92. Episcopis, ὀυ. 93. Episcopis, ἡμεῖς μὲν. 94. Chromatio episc. Aquileiensi, ἤχησε. 95. Episcopis, βοᾶ. 96. Episcopis ab occidente veniens (legitur ἐλθόντα), καὶ ἔμπροσθεν. 97. Episcopis ab occidente veniens (adhuc ἐλθόντα), ὀυ μικρὰν. 98. Similiter, ὀυ μικρὰν ἔχομεν. 99. Episcopis ab occidente veniens, ὅταν. 100. Presbyteris Romanis, qui cum episcopis venerant, πολὺν. 101. Anysio episc. Thessal. ὀψὲ. 102. Anysio, Numerio, Theodosio etc. πολλή. 103. Alexandro episc. Corinthi, οἶσθα. 104. Episcopis veniens cum iis, qui ex occidente venerant, ἐθαυμάσαμεν. 105. Similiter, καὶ τὰ ἔμπροσθεν. 106. Similiter, χάριν. 107. Probae ingenuae Romanae, ἐι καὶ. 108. Iuliano, ὅσῳ. 109. Italicae, ἐπὶ μὲν. 110. Gemello, τί τοῦτο. 111. Montio, πόῤῥω. 112. Elladio, ὀλίγα. 113. Evetio, ἐι καὶ. 114. Firmino, εἷς μὲν. 115. Hymnetio archiatro, ὀυ. 116. Cytherio, ἡ μὲν. 117. Leontio, τῆς μὲν. 118. Faustino, ἀφικόμεθα. 119. Carterio duci, ἐρημότατον. 120. Lucio episcopo, ἐι καὶ. 121. Mari episc. καὶ ἡνίκα. 122. Eulogio episc. ἡμεῖς. 123. Ioanni episc. Hieros... 124. Theodosio episc. Scythopol. τῷ μὲν. 125. Moysi episc. αἶμαι. 126. Romano presbytero, καὶ τοῦτο. 127. Moysi presb. καὶ τοῦτο. 128. Aphthonio etc. φέρει. 129. Alypio, ἀυτὸς. 130. Procopio, ὀλίγα. 131. Marcellino, ἐις μὲν. 132. Antiocho, πότε γὰρ. 133. Brysoni, τί τοῦτο. 134. Ampruclae diacono, ἐδεξάμην. 135. One-

sicratiae, σφόδρα. 136. Paeanio, σφόδρα. 137. Gemellio, ἔρημον. 138. Claudiano, τί τοῦτο. 139. Aetio, ἡμεῖς. 140. Studae eparcho urbis, οἶδα. 141. Palladio episc. ὑπὲρ. 142. Elpidio episc. καὶ τοῦτο. 143. Hesychio, τί τοῦτο. 144. Pentadio diacono, al. Pentadiae diac. ἐγὼ σου. 145. Paeanio, χαλεπά. 146. Polybio, ἄλλο μὲν. 147. Presbyteris et diaconis inclusis, μακάριοι. 148. Polybio, τοῦ μὲν. 149. Theodoto diac. οὐδὲ. 150. Antiocheno episc. ἔδει μὲν. 151. Brysoni, ἑβδομήκοντα. 152. Arabio, τὴν κάμινον. 153. Alphio, ὁ θεὸς. 154. Candiano al. Candidiano. πολὺ. 155. Elpidio episc. ἡμεῖς ὄντε. 156. Episcopis et presbyteris in carcere. ἐν τῇ. 157. Episcopis et diaconis Chalcedonae inclusis, μακάριοι. 158. Hypatiae, ὀυ. 159. Monachis Gothis, ὑπογότθοις τοῖς ἐν τοῖς προμόττου, in Promotti agro. ἔγνων. 160. Danieli presb. εὐλογητὸς. Ergo non 142, uti in veteri catalogo legitur.

φύλ. τπα. Fol. 581.

Ἐπιστολαὶ ἕτεραι τοῦ χρυσοστόμου.	Chrysostomi aliae epistolae.

†. 1. Callistrato episc. Isauriae, ἐγὼ μὲν. 2. Herculio, μὴ κάμνε. 3. Cyriaco episc. ταῦτα. 4. Theophilo presb. οὐκ οὖν. 5. Theodorae, ἀναλώθημεν. 6. Sallustio presb. οὐχ ὡς. 7. Paeanio, ὅταν. 8. Theophilo presb. καὶ. 9. Anatolio expraef. ὀψὲ. 10. Valentino, τί τοῦτο. 11. Theodulo diac. εἰ καὶ. 12. Acacio presb. οὕτω. 13. Salbioni, ὅτι. 14. Theodoro, ἐθαύμασα. 15. Timotheo presb. ἡμεῖς. 16. Theophilo presb. σφόδρα. 17. Marcio, μακάριος. 18. Philippo presb. ἐθαύμασα. 19. Sebastino presb. εἰ καὶ. 20. Pelagio presb. οἶδα. 21. Musurono, al. Musonio, καὶ ἤδη. 22. Valentino, οἶδα. 23. Euthy-

mio presb. *μηδὲν*. 24. Phoeniciae presb. monachis ethnicos catechizantibus, *ὅι*. 25. Severinae et Romulae, *ἐι μὴ*. 26. Paeanio, *ἀνεπαύσαμεν*, al. *ἀνεπνεύσαμεν*. 27. Gemello, *ἄλλοι*. 28. Theodorae, *γράφωμεν*. 29. Constantio presb. *τῇ*. 30. Hesychio, *ἐγὼ μὲν*. 31. Marciano et Marcellino, *ἐλύσατε*. 34. Rufino presb. *ἦλθεν*. 35. Carteriae, *τί φῂς*; 36. Theodoro medico, *ἀυτὸς*. 37. Severae, *ἐγὼ μὲν*. 38. Elpidio episc. *πολλὰς*. 39. Adoliae. *πολλάκις*. 40. Carteriae, *ἐι σαφῶς*. 41. Casto etc. *καὶ τὸ*. 42. Olympiadi de scandalizatis, *γέροντι γινομένῳ πότε τῷ ἀβραὰμ*. Des. *ὑπόσχεσις ἦν παρὰ τοῦ θεοῦ διδομένη*. Hanc epistolam neque in Fabricii elencho epistolarum Chrysostomi, neque in eius operibus inveni. Reliquas omnes editas reperi et indicavi, ut ordo earum perspiciatur. In veteri catalogo 47. epist. statuuntur.

φύλ. υα.	Fol. 401.
Τοῦ σοφωτάτου μιχαήλου ἀποςόλη τοῦ βυζαντίου προσφώνημα ἐις τὸν θειότατον καὶ παναγιώτατον βησσαρίωνα, τὸν αἰδεσιμώτατον καρδηνάλην τῶν τούσκλων, θείᾳ τε χάριτι πατριάρχην κωνςαντινουπόλεως.	Sapientissimi Michaelis Apostolii Byzantini allocutio ad divinissimum et sanctissimum Bessarionem, reverendissimum cardinalem Tusclorum, gratiaque divina patriarcham Constant.
A. *Τ' ἀγαθὰ τῶν ἔργων, θειότατε.*	T. *ἀγῶνα ταχέως παρακαλέσεις.*

†. Huius allocutionis ad Bessarionem nullam mentionem facit Fabricius, ubi de scriptis Mich. Apostolii agit. Chaufepié en dictionaire critique felicitationem Bessarionis appellat ex bibliotheca hac Monacensi. Pro inedita proin censenda est.

Φύλ. υδ. Fol. 404.

Τοῦ αὐτοῦ μιχαήλου ἀποςόλη τοῦ βυζαντίου λόγος συμβουλευτικὸς πρὸς τὸν αὐτοῦ κηδηςὴν μηνίσαντα, ὅτε εἰς δευτέρους ἀφίκετο γάμους καὶ περὶ τῶν τριῶν πάθων τῆς ψυχῆς.

Eiusdem Michaelis Apostolii Byzantini oratio deliberativa ad socerum suum iratum, quod ad secundas nuptias transierit, et de tribus animae passionibus.

Α. ἐν ἄλλοις τῶν ἀναγκαίων.

Τ. τοῖς ὑβρίζειν ἐπιςαμένοις.

†. Inedita etiam in bibliothecis Caesarea et Bodleiana asservatur.

Φύλ. υϛ. Fol. 406.

Τοῦ αὐτοῦ μιχαήλου ἀποςόλη τοῦ βυζαντίου προσφώνημα εἰς τὸν εὐσεβέςατον καὶ γαληνότατον βασιλέα κωνςαντῖνον, τὸν ἐν τῇ ἁλώσει τῆς πόλεως ἀποθανόντα, ἅμα δὲ καὶ ὁμολογία τῆς αὐτοῦ πίςεως.

Eiusdem Michaelis Apostolii allocutio ad piissimum et serenissimum imperatorem Constantinum, capta urbe occumbentem, simul et fidei eius confessio.

Α. πολλῶν ὄντων, θειότατε βασιλεῦ.

Τ. ἀπεριμερίμνως ὑβρίζοντας.

†. Msc. adhuc asservatur etiam in bibliotheca Caesarea et teste Lambecio sanctum spiritum ex solo patre procedere ibi confitetur Apostolius. Quam verum hoc sit, ex sequentibus ibi contentis erues: τὸ δ' ἂν πάλιν ἐκπορευόμενον ἐκ πατρὸς δι' υἱοῦ τε καὶ ἐξ υἱοῦ κατὰ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ὅς τοῖς σοφωτέροις θεολογικώτερος ἔδοξε, ῥυτέον γὰρ τ' ἀληθῆ, ἐπειδὴ πρός σε ταῦτα λέγειν ἐπειγγειλάμην, μὴ ψεύδεσθαι, γαληνότατε. Insuper quod procedit ex patre

per filium et ex filio secundum veritatis sententiam, quae sapientioribus theologica magis visa est. Dicendum enim, quod verum est, cum haec ad Te dicentem non mentiri iuberes, Serenissime. Secundum titulum allocutio est, non encomium, ut veteris catalogi auctor vertit.

Φύλ. υη.	Fol. 408.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐπιϛολὴ τῷ θαυμαϛῷ βησσαρίωνι.	Eiusdem epistola ad divinum Bessarionem.
A. παντὶ τῷ μηδέ ποτ' ἀιτίαν.	T. καὶ ἔσομαι διὰ βίου.
Φύλ. υθ.	Fol. 409.
Βησσαρίων καρδινάλις μιχαήλῳ τῷ ἀποϛόλη χαίρειν.	Bessarion cardinalis Michaeli Apostolio salutem dicit.
A. 'Αφίκετο ὡς ἡμᾶς βραδύτερον.	T. ἡγησάμενος ἔποιο τῇ συμβουλῇ.

†. Nil de hac Bessarionis ad Mich. Apostolium epistola inveni, nisi quod in bibliotheca Madritensi etiam Msc. asservetur.

Φύλ. υια.	Fol. 411.
Δημήτριος χαλκόνδειλος ἰωάννῃ τῷ καπνίωνι εὐπράττειν.	Demetrius Chalcondila Ioanni Capnioni salutem dicit.
A. 'Ανέγνων σου τὴν ἐπιϛολὴν.	T. κατὰ δύναμιν ἔῤῥωσο. ᾳυϟα.

†. Neque de hac epistola quidpiam inveni. Seripta autem erat 1491. Haec epistola in veteri catalogo omissa est.

Φύλ. υιβ.	Fol. 412.
Λιβανίου σοφιϛοῦ ἐπιϛολαὶ.	Libanii sophistae epistolae.

†. 1. Clearcho, ἔμελλον. 2. Modesto, εἰ περὶ. 3. Seleuco, ὁμολογῶν. 4. Clematio, κράτιστον. 5. Aristaeneto, ἐπανήκων. 6. Anatolio, λαμπρὸς. 7. Spectato, ὅις οὖν. 8. Anatolio, ἐπειδή. 9. Tatiano, ὁ μὲν. 10. Chromatio, ἐγὼ δέ σε. 11. Celso, ὀυκ οὖν. 12. Polychronio, δέχου. 13. Hesychio, ἀκούω. 14. Acacio, τῶν πολλῶν. 15. Antipatro, ἔοικας. 16. Anatolio, παρεκάθημεν. 17. Andronico, ἦ παίζειν. 18. .... ὅταν ἀριθμήσω. al. Optato: 19. Polemio, ὁ πολλὰ. 20. Alexandro, εἶδε. 21. Proclo, εἰ τοῖς. 22. Tatiano, ἔδει. 23. Antrechio, ἐγὼ δὲ. 24. Leontio, ὄντος σὺ. 25. Datiano, τὸ μὲν. 26. Tatiano, al. Caiano, τὸ δέ σε. 27. Andronico, μέτρον. 28. Nicentio, παρεκελεύου. 29. Eustathio, οἱ λέγοντες. 30. Prisciano, πείθομαι. 31. Eidem, τὸ δέ σε. 32. Andronico. ἀλλ' ἐγὼ. 33. Eidem, ὅιον. 34. Eidem, σέβων. 35. Euphemio, τί τοῦτο. 36. Andronico, ἡμεῖς. 37..... al. Elpidii assessoribus, ἀλλὰ φίλοι. 38. Prisciano, ὅιδα. 39. Italiciano, ἐπαινοῦντι. 40. Maximo, ὁμοῦ. 41. Eutherio, οὐ ταῦτα. 42. Iphicrati, ἀλλ' ὄντε. 43. Clearcho, ψευδόμενοι. 44. Eudaemoni, παλαιὸν. 45. Prisciano, λουκιανός. 46. Acacio, ἀλλ' ἄγε. 47. Alexandro, οὐκ ἄρα. 48. Eidem, ἔυχου. 49. Themistio, κατὰ μὲν. 50. Anatolio, ἐπειδή. 51. Acacio, ἔδει τὸν. 52. Alexandro, ἴσως. 53. Calliopio, τὰ μὲν. 54. Abureio, πάνυ. 55. .... al. Firmino, νοεῖται. 56. Leontio, ἐμοὶ. 57. Eidem, al. Celso, ὀυκ ἔσχε. 48. Symmacho, χρήστης. 59. Celsino, ἀλλ' ἡ μὲν. 60. Tatiano, εἰ με. 61. Belaeo, ἐγένετο. 62. Eidem, ὡρίων. 63. Nicocli, ὀυκ ἄδηλον. 64. Iuliano, ὅσα. 65. Hieraci, ἐθαύμασα. 66. Atarbio, ἔμελλον. 67. Celso, ὀυκ ἔφθησε. 68. Acacio, ἀλλὰ τί. 69. Hyperechio, συνησθείς. 70. Acacio, εἴ μοι. 71. .... al. Maximo, ἃ ἐποίουν. 72. Aristaeneto, ἐγένετο. 73. Anatolio, ἥκεν. 74. Aristaeneto, καὶ ὅτε. 75. Hie-

rocli, *ει τὸ τῆς*. 76. Strategio, *ὄντω*. 77. Honorato, *ἐνετύχομεν*. 78. Calycio, *ἡμῖν*. 79. Aristaeneto, *ἔμελλες*. 80. Eidem, *ἐξέςω*. 81. Anatolio, *τὸ μὲν*. 82. Eidem, *σὺ μὲν*. 83. Eidem, *μή τοι σαφῶς*. des. *φχνοῦμαι κατήγορος* — In elencho deest. 84. Anatolio, *ἀνέγνων*. 85. Eidem, *οἷα*. 86. Eidem, *ἐγὼ τοὺς*. 87. Iuliano, *διπλῆν*. 88. Datiano, *ἴσως μὲν*. 89. Eidem, *μόλις*. 90. Sallustino, *μέμνημαι*. 91. Datiano, *ἔλαβον*. 92. Eidem, *ὅτι μὲν*. 93. Alexandro *ἠσθόμην*. 94. Eidem, *ἃ μάλιςα*. 95. Eidem, *ὅτι μὲν*. 96. Eidem, *ἐσπουδακέναι*. 97. Eidem, *ὁ νέςωρ*. 98. Modesto, *τὰ τῶν πολλῶν*. 99. Seleuco, *ἐδάκρυσα*. 100. Ioviano, *ὅτι μεμνῆσαι*. 101. Aristophani, *οὐδέπω*. 102. Celso, *οὐκ ἔφθησε*. 103. Iuliano, *ἰοὺ, ἰοὺ*. 104. Eidem, *ἀλλά σοι*. 105. Acacio, *πάλιν*. 106. Themistio al. Euphemio, *καὶ περὶ*. 107. Eidem, *ὅτι μου* — In elencho non est. 108..... al. Iuliano.

Codex LII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis, initialibus et numeris minio distinctis, charactere minuto et nitido, manu diversa, cum lectionibus variis marginalibus, in folio, foliorum numero 243. Saec. XV. exaratus, optime conservatus et inscriptus.

Ἡ φιλοκαλία τοῦ ὠριγένους.	Philocalia Origenis.
A. *ἐπεὶ περὶ τηλικούτων*.	T. *καὶ τῶν γηΐνων πράξεων*.

†. Incipit prologus cum epistola, quam sequitur index capitum XXXI. dein ipse liber, cuius initium, capita et finis cum editione prorsus conveniunt. In cap. XX. *περὶ τοῦ αὐτεξουσίου* in codice notatur, esse liber secundus capitum V. Esse

verò delectum quaestionum et solutionum scripturae ex variis Origenis libris in gratiam Theodori, Tyanensis episcopi, tot capitibus (in editione cap. XXVII sunt, nec pauciora continent) digestum per Gregorium Naz. et Basilium ex prologo et epistola praemissa colligitur. Est verò prologus, qui in editione deest, hic: ἐκλογὴν ἡ παροῦσα βίβλος γραφικῶν ζητημάτων καὶ ἐπιλύσεων ἐκ διαφόρων βίβλων τῷ ὠριγένει πονηθεισῶν, ἠθροισμένην ὑπὸ τῶν τὰ θεῖα σοφῶν βασιλείου καὶ γρηγορίου. ἐν πυκτίῳ δὲ παρὰ θατέρου τούτων, γρηγορίου τοῦ θεολόγου θεοδώρῳ τῷ τηνικαῦτα ἐπισκοποῦντι τὰ τύανα ἐστάλθη, καθὼς ἡ πρὸς αὐτὸν δείκνυσιν ἐπιστολὴ ἔχουσα οὕτως. — ἑορτὴ καὶ τὰ γράμματα καὶ τὸ κρεῖττον, ὅτι προφθάνεις τὸν καιρὸν τῇ προθυμίᾳ, τὸ προεορτάζειν ἡμῖν χαριζόμενος. τὰ μὲν οὖν παρὰ τῆς σῆς εὐλαβείας τοιαῦτα. ἡμεῖς δὲ, ὧν ἔχομεν τὸ μεῖζον, ἀντιδιδόαμεν τὰς εὐχάς. ἵνα δέ τι καὶ ὑπόμνημα παρ' ἡμῶν ἔχῃς, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἁγίου βασιλείου, πυκτίον ἀπεστάλκαμέν σοι τῆς ὠριγένους φιλοκαλίας ἐκλογὰς ἔχων χρησίμους τοῖς φιλολόγοις. τοῦτο καὶ δέξασθαι καταξίωσον, καὶ ἀπόδειξιν ἡμῖν δοῦναι τῆς ὠφελείας καὶ σπουδῇ, καὶ πνεύματι βοηθούμενος. Greg. Naz. epist. 87. In Morellii bibl. gr. p. 58. prologus prolixior est.

φύλ. ριε. Fol. 115.

Φωτίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως περὶ τῶν γνωμικῶν θελημάτων ἐπὶ χριστοῦ λόγος.	Photii, archiepiscopi Constantinopolitani, de voluntatibus in Christo gnomicis oratio.
A. περὶ τῶν γνωμικῶν θελημάτων.	T. διδασκάλους νομίζεσθαι.

†. Prodiit latine cum Turriani versione in auctario P. Stevartii, Ingolst. 1616. 4.

φύλ.

Φύλ. ρκδ.

Ἐπισολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίσιν πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ μακαρίου πάπα θωμᾶς πατριάρχου ἱεροσολύμων πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἀρμενίαν αἱρετίζοντας, ἀραβισὶ μὲν ὑπὸ θεοδώρου τοῦ τὸ ἐπίκλην ἀβουκχρα τοῦ κάρων ἐπισκόπου ἀπαγορευθεῖσα, διὰ δὲ μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγέλλου τοῦ ἀποσολικοῦ θρόνου μεταφρασθεῖσα, μεθ' ὃυ καὶ ἀπέσαλται, μόνην ἀληθινὴν καὶ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐν χαλκήδονι συγκεκροτημένης συνόδου τὸν περὶ τῆς ἐις χρισὸν τὸν θεὸν ἡμῶν ὁρισθέντα λόγον.

A. *χρισὸς ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμὼν.*

Fol. 124.

Epistola continens veram et puram fidem, missa a beato papa Thoma, patriarcha Hierosolymorum, ad haereticos in Armenia, arabice verò dictata a Theodoro cognomine Abucara, Charan. episcopo, a Michaele autem presbytero et syncello sedis apostolicae translata et postea transmissa, continens solam veram fidem in Christum secundum definitionem concilii Chalcedonensis.

T. *τῶν ἁγίων συσήματος, ἀμήν.*

†. Gretserus hanc epistolam graece et latine è bibliotheca Electorali edidit Ingolst. 1606. 4. inter alia Abucarae opuscula. Haec epistola non est indicata in veteri catalogo.

Φύλ. ρλα.

Μηνὶ νοεμβρίῳ κε τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἐπισκόπου ῥώμης μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποσόλου πέτρου πρὸς ἰάκωβον τὸν ἀδελ-

Fol. 131.

Mens. Novemb. XXV. sancti martyris Clementis, Romani episcopi, sancti Apostoli Petri discipuli, narratio missa ad

φόϑεον διήγησις ἐπιςαλϑεῖσα ἀπὸ ῥώμης. Iacobum fratrem domini Romà.

A. κλήμης κ. τ. λ. γνώριμόν ἐςώ σοι. T. καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαϑῶν ἐπιτύχωμεν κ. τ. λ.

†. Clementina haec epitome de gestis Petri, in qua et vita Clementis continetur, graece et latine in Cotelerii patribus apostolicis prodiit 1672. Paris. f.

Φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἐπιςολαὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου. Epistolae magni Basilii.

†. 14. Eusebio Sam. ὁ φιλάνϑρωπος. 15. Eidem, μόλις. 16. Eidem, οἶδα. 17. Eidem, οἶδα. 18. Eidem, ἐν ὅιοις. 19. Eidem, ἔοικε. 20. Eidem, πάνυ. 21. Eidem, ὀυχ ὡς. 22. Eidem, πάλαι. 23. Eidem, ἐδεξάμην. 24. Eidem, μετὰ τὴν. 25. ἐγὼ καὶ. 26. Eidem, ἐγὼ τὴν. 27. Paulino presb. in edit. Paris. πρεσβύτη ὅσον. 28. Eusebonae, in ed. cit. Eusebio, ὅυπω. 29. Eidem, ὀυκ ἔχω. 30. Antiocho presb. ὅσον. 31. Eidem, πῶς ὅιει. 32. Eidem, ἐπειδὴ. 40. Gregorio presb. (in ed. perperam παρηγορίῳ) ἐνέτυχον. 63. Meletio, πολλαὶ. 64. Eidem, ὁ ἀγαϑὸς. 66. Modesto hyp. κἄν. 67. Eidem, ἐι καὶ. 68. Eidem, ἄλλως μὲν. 69. Eidem, ὅσης. 70. Eidem, μέμνημαι. 71. Eidem, ἀυτῷ. 77. Clero Samos. ὁ πάντα. 79. Clero Nicop. καὶ παρ'. 80. Civibus Nicop. ἄι περὶ. 81. Nicopolitis, ὅτε. 87. Civibus Coloniae, ἐδεξάμην. 88. episc. Ponticis, μαρτύρων. 90. Civibus Satal. ἐγὼ τὰς. 91. Clero Colon. καὶ τί. 92. Eccles. Parnas. καὶ ἔϑει. 95. Episc. Aegypt. μεγάλην. 96. Civibus Samos. ὅταν. 98. Eisdem, ϑεοῦ τοῦ. 100. Presbyt. Tars. συντυχῶν. 101. Iisdem, ὅσον. 102. Monachis ἡγουμαι. 103. Presb. Nicop. ἐδεξάμην. 104. Eisdem,

καὶ ἐπιςείλαντες. 106. Satalens. ἤγαγεν. 107. Chalcedon. τὸ γράμμα. 108. Beroens. ἔγνωμεν. 109. Eisdem, μεγάλην. 111. Chorepiscopis, πάνυ με. 112. Presbyt. Antioch. τὴν. 113. Monachis etc. ἐγὼ ἀκούσας. 114. Canonicis, ὅσον. 115. Diaconissis, ubi τερεντίου, non Φερεντίου legitur, ἐγὼ καί. 116. Theodorae, ὀκνηρούς. 117. Monachis, ἄκατ'. 118. Censitori, οἶμαι μέν. 119.... ὀυ παυόμεθα. 122. Eustathio episc. Hymeriae, non Sebasteno, ut in ed. Paris. οἶδα, ὅτι. 123. Eidem, καὶ διὰ τοῦ. 124. Eidem, καὶ πρὸ τοῦ. 128. Theophilo, πάλαι. 132. Theodoto episc. πολύς. 133. Eidem, οἶδα. 134. Eidem, καλῶς. 135. Pelagio, παράσχοι. 136. Euphronio, διὰ τό. 137. Poemenio, πάντως. 138. Vito, εἶθε ἦν. Carrharum, non carum, ut in editione Paris. legitur, v. Strabo. L. 16. 139. Abramio. πάντα. 140. Otreio, οἶδα, ὅτι. 141. Optimo, καὶ ἄλλως. 142. Obino, ἔχω σε. 143. Innocentio, ὅσον. 144. Petro, τῆς μέν. 145. Eidem, καλῶς μου. 146. Elpidio, πάλιν ἡμεῖς. 147. Nectario, πολλά. 148. Valeriano, χάρις. 149. Epiphanio, τὸ πάλαι. 150. Barsae, ἐρχομένων. 151. Eidem, ἐγὼ τῆς. 152. Theodoro, λέγουσι. 153. Theodoro, ἀφίκετο. 155. Sophronio, ἐι ἀυτός. 156. Eidem, ἀπήγγειλε. 157. Eidem, τὸ μέν. 158. Eidem, ἀπήγγειλε. 159. Eidem, ἀνδρί. 160. Eidem, καταλέγειν. 161. Sophronio, ὅπως. 162. Episcopo, μὴ καλούμενος. 164. Palladio etc. ἐγὼ πόσον. 165. Ascholio μονάζοντι (non episc. Thessal. ut in edit. Paris.) καλῶς. 166. Eidem, ὅσης. 167. Eidem, παλαιάν. 168. Timotheo, καὶ τό. 169. Paeonio, ὅσον. 170. Evagrio, τοσοῦτον. 171. Urbicio, ἔμελλες. 172. Eidem, καλῶς. 174. Genethlio, ἐδεξάμην. Ex hoc conspectu vides, non tot esse epistolas, quot ultimus numerus indicat. Plures enim intermediae desunt. Decima quarta hic incipit, quae in codice Caesa-

reo XVI. est et sic deinceps eodem ordine pergunt. In editione alius longe ordo habetur. In veteri catalogo non observatur, deesse quasdam epistolas.

Codex LIII.

Chartaceus, charta laevigata, titulis, initialibus et numeris minio notatis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in folio, ex parte a Michaele Malea Epidaurio exaratus Saec. XVI., mutilus, constans foliis 309. optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου θεραπευτικὴ παθημάτων ἑλληνικῶν, ἢ εὐαγγελικῆς ἀληθείας ἐξ ἑλληνικῆς φιλοσοφίας ἐπίγνωσις. ὑπόθεσις.	Beati Theodoreti graecarum affectionum curatio, seu evangelicae veritatis ex gentilium philosophia cognitio. Argumentum.
A. πολλάκις μοι τῶν τῆς ἑλληνικῆς.	T. ὑμῖν κατεσκεύασα φάρμακον.

†. Extat in operibus auctoris tom. IV. p. 461. edit. Paris. 1642. f. Facta collatione hoc discrimen animadverti. Nempe sermo XI. περὶ τέλους καὶ κρίσεως, de fine et iudicio, sic desinit p. 651. ἀποστολικῆς διδασκαλίας μετασχῶν et alius titulus occurrit. περὶ μετεμψυχώσεως. τὰς δὲ μετενσωματώσεις et desinit, ut sermo XI. in editione citata. Adeoque idem in duo cap. divisus.

φύλ. ρλβ.	Fol. 132.
Ἰωάννου εὐχαΐτων.	Ioannis Euchaitensis.
A. ἐνιστορήσας τοὺς σοφοὺς διδασκάλους.	T. ἐνταῦθα τούτοις εἰκότως συνεγράφω.

†. Est epigramma Ioannis Mauropi, metropolitae Euchaitensis, in Theodoretum, Etonae 1610. 4.

cum aliis eiusdem editum curâ M. Busti. In fine legitur: μιχαῆλος μαλέας ὁ ἐπιδαυριότης ἐξέγραψεν ἔτους ἀπὸ χῦ γεννήσεως αφμθ Φευρουαρ ιε. Michael Maleas Epidaurius scripsit anno a Christi nativitate 1549. Febr. 15. In veteri catalogo nil legitur de hoc epigrammate.

Φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
Ἀναςασίου ἀπόκρισις πρὸς τὰς ἐπενεχθείσας ἐπερωτήσεις παρά τινων ὀρθοδόξων περὶ διαφόρων κεφαλαίων. ἐρωτ. τί ἐςὶ τὸ σημεῖον τοῦ τελείου χριςιανοῦ. ἀπόκρισ.	Anastasii responsio ad propositas sibi a quibusdam orthodoxis quaestiones de variis capitibus. Quaest. Quid est signum veri Christiani? Resp.
A. πίςις ὀρθὴ καὶ ἔργα ἐυσεβῆ.	T. μετὰ δὲ τὴν θλίψιν.

†. Edidit Gretserus quaestiones CLIV. graece et latine Ingolstadii 1617. 4. nomine Anastasii Sinaïtae, latine recusas in bibl. PP. Lugd. tom. IX. p. 957. Hic numerantur XCII. Alium, quàm in editis, ordinem et alia adhuc discrimina observavi. Sic in quaest. 1. deest: ex Marco monacho. In Q. 2. deest: ex historia Lausiaca Palladii. In Q. 3. legitur etiam: Ioannis Chrysostomi in Ioannem. In Q. 6. occurrit titulus: κυρίλλου ἐκ τοῦ ἐις τὸ, ψυχὴ πάσης σαρκὸς, Cyrilli ex hoc, anima omnis carnis, qui in editione non habetur. In eadem quaestione hìc deest: ex Salomone, Esaia, Osee, levitico. In quaest. VIII. deest: Serini. In quaest. IX. habetur titulus: ἰωάννου μοναχοῦ τῆς κλίμακος. μὴ θάμβω καὶ τοὺς σοὺς προσφιλεῖς ἐχθραίνοντάς σοι θεώμενος. δαιμόνων γὰρ ἐργαλεῖα οἱ κουφότεροι καὶ μάλιςα ἐν τοῖς ἐχθροῖς ἀυτῶν. Q. IX. legitur ad Agathium. Q.

XVI. perperam legitur: ex Theodoro de providentia. Q. XX. Initio: Novimus et episcopum haereticum Cyzici etc. usque ad finem hìc deficit. Q. XXIII. In fine nomina magnorum fluviorum et montium enarrantur, ut: *φείσων, γέων, τίγρις, ἐυφράτης, ἰορδάνης, νύμφιος, τανάης, δόναπρις, μήνιορ, ἰρύμανθος, ἀλόης, ἄσωμος, θέρμωδος, ἡράσινος, ῥίος, βαρυςένης, ἀλφίας, ταῦρος, ἐυρότας, μένανδρος, ἄξιος, πυράμας, βέος, ἔρον, σάγαρις, ἄφελος, πήνιος, ὑπέργιος, καλαῦςρος, σίμιος, σκάμανδρος, ςρύμνος, ἄχελος, ῥεύςης, ῥοδάμως, βίθρων, σέργερις, ςρόσος, ὁ καὶ δανούβιος, ῥόδανος, ὁμοῦ σαράκοντα* (sic).

λίβανος, καύκασις, ταῦρος, ἄτλας, ὄλυμπος, ἄραρατ, θαβόριον, σιναῖον, πυριναῖον, κιθαρόνιον, θερμόνιον, ἑρμόνιον, τὸ καὶ σίων, ὁμοῦ δώδεκα. Q. XXX. legitur titulus: *τὸν ἑβδοματικὸν τοῦτον ἀριθμὸν προυπεμφαίνων οἶμαι πρὸς ἀυτὸν ἐλίφαζ ἔλεγεν, μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ.* Q. XXXII. Incipit titulus: *μαξίμου ἐκ τῶν ἀπορίων. ἐι ὁ βασιλεὺς βαβυλῶνος κ. τ. λ.* Q. XXXIV. non distinguitur a 33. Q. XLII. legitur: Hypoliti, quid est sapientia? post: *ἐις ἄφεσιν ἁμαρτίων* aliud incipit: *τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπόμεναι τῇ ἁμαρτίᾳ κ. τ. λ.* desinit: *δημηγορεῖ διὰ προφητῶν καὶ ἀποςόλων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.* Q. XLVIII. non distinguitur a 47. In eadem quaestione: a ratione alienum est et absurdum etc. non Origeni, sed Dionysio Areopagitae adscribitur. Q. LV. S. Chrysostomo adscribitur. Q. LX. est: Quomodo dicit apostolus interdum, nolite fieri insipientes etc. quae est in editione CXLII. Tum sequuntur, quae in editione sunt: 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, et idem iterum ordo incidit. Q. LXV. attribuitur S. Chrysostomo. Inter Q. LXX et LXXI. haec ponitur: Quid est talentum? etc. quae in editione 128 est. Post Q. LXXIV.

incipit CLII et sequuntur 153, 154. cuius finis est: ἔιτε διὰ λόγου, ἔιτε δι' ἐπιστολῆς, sive per sermonem, sive per epistolam. Tum aliae adhuc quaestiones, tanquam eiusdem auctoris proponuntur. Non enim separantur. At in editione eas non inveni. Sunt verò:

1. τί τὰ τέσσαρα θηρία, ἅπερ ἑώρακεν δανιὴλ ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβαίνοντα;

Quid sunt quatuor animalia, quae Daniel vidit e mari ascendere?

2. τί δὲ τὰ δέκα κέρατα τοῦ δ θηρίου;

Quid sunt decem cornua quartae ferae?

3. τί τὸ μικρὸν κέρας τὸ ἀναβὰν μέσον τῶν δέκα κεράτων κ. τ. λ.

Quid est parvum cornu emergens inter decem cornua etc.

4. πότε ταῦτα καὶ ποίῳ καιρῷ γέγραπται ἡ τοῦ ἀντιχρίστου παρουσία;

Quando haec et quo tempore scriptus est Antichristi adventus? Finis est mutilus. Desinit enim: μετὰ δὲ τὴν θλίψιν. De his quaestionibus altum in veteri catalogo silentium.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου ποιμάνδρη.	Mercurii Trismegisti poemander.
A. ἐννοίας μοί ποτε γενομένης.	T. ἐν οἷς τὰ ὄντα ἐστίν.

†. Sunt capita vel libelli XV. eodem ordine scripti, quo a F. Candalla Burdigalae 1574. 4. apud Millangium editi sunt. Auctor veteris catalogi hoc silentio praeteriit.

Codex LIV.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis, initialibus et numeris rubris, charactere minuto et lisibili, manu diversa et, uti videtur, etiam Em. Embene, collatus cum prototypo suo, in folio et foliis 412, Saec. XVI., optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ μακαριωτάτου αὐγουςίνου ἐπισκόπου ἱππῶνος περὶ τριάδος. βιβλία πέντε πρὸς τοῖς δέκα, ἅπερ ἐκ τῆς λατίνων διαλέκτου εἰς τὴν ἑλλάδα μετήνεγκεν ὁ σοφώτατος καὶ τιμιώτατος μοναχῶν κύρ. μάξιμος ὁ πλανούδης.

Beatissimi Augustini, episcopi Hipponensis, de trinitate libri XV., quos ex latina lingua in graecam transtulit sapientissimus et maxime venerandus monachus dominus Maximus Planudes.

A. *δεῖ εἶναι φημὶ τὸν τὰ δὲ.*

T. *καὶ σύγγνωθι καὶ ὅσοι.*

†. Cuilibet libro index capitum praemissus est. In libro duodecimo capita duo prima desunt et tertium primò incipit, cuius capita V. in indice notantur. Ultimum verò est XV. in libro. Nondum omittendum graece lucem viderunt. Asservantur etiam Msc. in bibl. Caesarea. In fine notatur: *ἐξισώθη τὸ παρὸν βιβλίον τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ, ὡς ἦν δυνατὸν,* praesens liber prototypo suo, ut fieri potuit, exaequatus est.

Φύλ. σξδ. Fol. 264.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυρ. νικολάου τοῦ καβασιλᾶ ἐξήγησις εἰς τὴν

Sapientissimi et disertissimi domini Nicolai Cabasilae expositio in di-

θεῖαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

vinam et sacram liturgiam.

A. προσήγετο δῶρα τῷ Θεῷ.

T. καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in bibl. PP. Contuli codicem cum versione G. Herveti in edit. Lugd. bibl. PP. et haec differre deprehendi. Praemittitur index cap. XLVI. In decursu cap. LIV. reperiuntur. Quod hìc primum est, in editione secundum ponitur. Cap. 2. in editione est cap. V. et sic hoc ordine pergunt usque ad cap. IX., quod in editione primum est; adeoque cap. X. in editione est duodecimum. Cap. XI. περὶ τῶν αἰτήσεων καὶ διὰ τί πρῶτον αἰτούμεθα τὴν εἰρήνην; continetur in cap. XII. edito sub uno titulo. Eodem modo et cap. XVIII. ἐξήγησις τοῦ δευτέρου ἀντιφώνου in cap. XVIII. Cap. XXV. alio insignitur titulo: περὶ τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως καὶ ὧν μετ' αὐτὴν ὁ ἱερεὺς παραινεῖ καὶ εὔχεται, de confessione fidei et de iis, quae post eam sacerdos hortatur oratque. Cap. XLVI. est idem, quod in editione ultimum. Cap. LIV. est idem, quod XLVI. Adeoque per inadvertentiam bis scriptum.

Φύλ. τι. Fol. 310.

Τοῦ σοφωτάτου κυρίου μάρκου μητροπολίτου ἐφέσου τοῖς ἁπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τῶν νήσων εὑρισκομένοις ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς. Ἀπολογία γρηγορίου ἱερομονάχου καὶ πνευματικοῦ τοῦ μεγάλου πρωτοσυγγέλου, τοῦ ὕστερον χρηματήσαντος

Sapientissimi domini Marci, metropolitae Ephesii, ad omnes orthodoxos ubique terrarum et insularum inventos responsio Gregorii Hieromonachi, magni protosyncelli, qui postea creatus est patriarcha et Romae

πατριάρχου καὶ ἐν ῥώμῃ ταφέντος καὶ θαυματουργοῦντος ἐις τὴν τοῦ ἐφέσου ἐπιϛολὴν ἐκ διαφόρων ἁγίων. Τὸ μὲν προοίμιον τοῦ αἰδεσίμου.

sepultus miraculis claruit ex variis sanctis ad Ephesii epistolam.

†. Extat tom. IX. Harduini act. conc. p. 601. graece et latine cum versione Caryophyli, pag. 640. cit. edit. interrogatio Marci et responsio Theodori legitur, quod in codice nostro inverse fit. Sic enim sonat: Θεόδωρος ὁ βαλσάμων πατριάρχης ἀντιοχείας, ἐρώτησις θεοδώρου, αἰχμάλωτοι λατῖνοι κ. τ. λ. ἀπόκρισις μάρκου πατριάρχου ἀλεξανδρείας. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐϛι κ. τ. λ.

Φύλ. τμδ. Fol. 344.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀμβροσίου ἐπισκόπου μεδιολανῶν.

Vita et institutum sancti patris nostri Ambrosii, episcopi Mediolanensis.

A. Ὄυτος ὁ ἐν ἁγίοις ἀμβρόσιος.

T. ἀρετῆς τε καὶ πίϛεως τυχεῖν κ. τ. λ.

†. In margine superiori manu aliena inscriptum: ἀδέσποτον. Ipsum etiam initium vitae eiusdem sancti a Simeone Metaphraste scriptae non convenit cum initio huius. At post undecim lineas idem initium Metaphrastis occurrit. Legitur enim: ὀυαλεντινιανοῦ μετὰ τελευτὴν Ιουβιανοῦ τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας δεξαμένου, τὸν ἴδιον ἀδελφὸν οὐάλιν ἐκ πωλονίας (l. παννονίας) ἀγάγων κοινωνὸν ποιεῖται τῆς βασιλείας κ. τ. λ. Est igitur haec vita a Simeone Metaphraste conscripta et initium, quod in Fabricii bibl. gr. adducitur, est mutilum. Id quod Lambe-

cius observat. lib. VIII. p. 308. Nulla huius observatio in veteri catalogo.

Φύλ. τνβ.	Fol. 352.
Βίος τοῦ ἁγίου ἱερομαρτ. ἐπισκόπου ῥώμης μαθητοῦ τοῦ ἁγίου πέτρου.	Vita sancti martyris episcopi Romani, discipuli sancti Petri.
Α. ἐγὼ κλήμης ῥωμαίων πολίτης ὤν.	Τ. ἡ δόξα ἀυτοῦ καὶ ὁ ἔπαινος ἐις ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Extat gr. et lat. in Cotelerii PP. apostolicis. Initium convenit cum homil. 1. At finis est martyrii Clementis p. 808. citati Cotelerii.

Codex LV.

Codex chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, initialibus et numeris cinnabari distinctis, literis minutis venustisque, manu diversa, in folio, exaratus ex parte a Georgio, cognomento Triphonio, Venetiis, Saec. XVI., collatus cum prototypo quoad omnia, constans foliis 345. optime conservatus et inscriptus.

Ἡ δογματικὴ πανοπλία.	Panoplia dogmatica.

†. Est haec pars I. Euthymii Zigabeni monachi constans titulis XI, qui conveniunt cum editis a Fabricio tom. VII. p. 462. Praemissa sunt tria epigrammata, quorum primum incipit: Ἡ βίβλος ἄυτη τοῦ κρατίςου δεσπότου, cuius finis est: τοῖς μηχανικοῖς ἀπτοήτως ἐξίτω. Secundum est: ἐυθυμίου μοναχοῦ. πρόγραμμα βίβλου τῆς δε τῆς τῶν δογμάτων κ. τ. λ. desinit: μαρμαρυγὴν ἄφθαρτον ἠμφιεσμένους. Tertium denique: τοῦ ἀυτοῦ, ὡς ηὐδόκησεν ὁ κρατῶν ςεφηφόρος. Des. ἐυμήχανον τὸ χρῆμα πίπτετο φθόνος. Sequitur summarium titulorum XI., cui subiicitur

prooemium: καὶ πάντα μὲν τὰ κατορθώματα. Des. λέγεται δὲ καὶ ὀυδετέρως ἄτομα καὶ θηλυκῶς ἄτομοι, quod in editione latina Lugd. 1556. 8. deest. Opus ipsum incipit: τοῦ μὲν γὰρ εἶναι θεὸν, et desinit: ἐν ἀυτῷ γὰρ ἐισι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι. Editio graeca panopliae dogmaticae Tergovisti in Wallachia 1710. f. ad manus mihi non est. In fine legitur: τὸ παρὸν βιβλίον ξυμβληθὲν τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπῳ. ἐξισώθη κατὰ πάντα. Liber hic cum prototypo suo quoad omnia collatus et exaequatus fuit. De epigrammatis altum silet vetus catalogus.

Φύλ. σμε.	Fol. 245.
Φιλόθεος ἱςορία συγγραφεῖσα ὑπὸ θεοδωρήτου ἐπισκόπου κύρου. προοίμιον.	Religiosa historia conscripta a Theodoreto, episcopo Cyri. Prooemium.
A. τῶν ἀρίςων ἀνδρῶν, καὶ τῆς ἀρετῆς.	T. δοξάζων τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων κ. τ. λ.

†. Facta cum editione Parisiensi collatione haec discrimina inveni. N. 4. in editione legitur: Eusebius. At in nostro codice est: de Abbate Marciano. N. 6. Priscus legitur, non item in Msc. N. 24. ad Zebinam non additur: aut Polychronius. N. 25. Post Asclepium agitur de Baradato et de Simeone post Thalelaeum. N. 29. tit. est: περὶ ἀμνάδων μαριανᾶς καὶ κυρᾶς. N. 30. περὶ ἀμνάδος δομνίνας. Sequens huc adhuc pertinet.

Φύλ. τλς.	Fol. 336.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ ἀγάπης.	Eiusdem de charitate.
A. οἱ ἡλίκοι μὲν τῆς ἀρετῆς ἀθληταί.	T. εἶπεν ὁ δεσπότης χς, μεθ' ὃν κ. τ. λ.

†. Ex hoc videri posset distinctus esse sermo. Est verò clausula prioris historiae, cui etiam in

aliis manuscriptis subiicitur. Hinc Sirmondus in sua editione male divulsit. In fine minio exaratum hoc legitur: γεώργιος ἦν ὁ γράψας, ὃν κὲ (sic) τὸ κλίκην τρίφον. 1548. ἀυγούστου ς in Venetia. Georgius erat scriptor, cuius etiam cognomen Triphon. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 233.

Codex LVI.

Codex chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubricatis, charactere minuto et nitido, manu diversa, scriptore Ioasapho ex parte, in folio, Saec. XV. et XVI., foliorum 458. optime conservatus et inscriptus.

T. ΙΒ. περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τοῦ μεγάλου ἀθανασίου ἐκ τοῦ λόγου τοῦ περὶ τῆς ἐνσάρκου ἐπιφανείας τοῦ χῦ.	Tit. XII. De sancto spiritu. Magni Athanasii ex sermone de incarnatione Christi.
A. ὅταν λέγῃ ὁ κύριος ἐν ἡσαΐᾳ.	T. τῶν πίστων πληρώματι παρεσκεύασεν.

†. Est Euthymii Zigabeni panopliae dogmaticae pars II. Apud Fabricium tom. VII. p. 463. tit. XII. legitur: κατὰ πνευματομάχων. Post hunc titulum sequitur hoc: παράτιτλος φωτίου πατριάρχου. κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς ῥώμης, ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκπορεύεται, ἀλλ' ὀυχὶ καὶ ἐκ τοῦ ὑιοῦ. Non verò notatur, tanquam tit. XIII. sicut in titulorum analysi, quam Fabricius edidit in citato loco. Sed tit. XIII. contra Apollinarium inscribitur.

Tit. XV. integer hic est: κατὰ τῶν λεγόντων μίαν φύσιν σύνθετον γεγονέναι τὸν χριστὸν. ἐι γὰρ καὶ ὕστερον ἐπὶ ἐυτύχους καὶ διοσκόρου τῶν μονοφυσίτων ἡ ἄιρεσις ἤκμασεν, ἀλλ' ἦσαν τινὲς καὶ πρότερον, ὁι τοῦ πονηροῦ τούτου δόγματος τὰ σπέρματα καταβάλλοντες.

Tit. XVI. κατὰ ἀφθαρτοδοκίτων τῶν ἀπὸ ἰουλιανοῦ τοῦ ἀλικαρνάσεως καὶ γαιανοῦ τοῦ ἀλεξανδρέως.

Tit. XVII. κατὰ θεοπασχίτων.

Tit. XVIII. κατὰ μονοθελήτων, σεργίου, πύῤῥου, παύλου γεγονότων πατριάρχων κωνςαντινουπόλεως καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τῆς ἀυτῶν συμμορίας καὶ ταύτης δὲ τῆς αἱρέσεως, ὁ θεοςυγὴς σεύηρος παρέσχε πάλαι τὰς ἀφορμάς. Iste titulus: περὶ τοῦ ςαυροῦ κ. τ. λ. qui in Fabricii titulorum recensione XXV est, in hoc codice deest.

Tit. XXIV. et ultimus: κατὰ σαρακηνῶν, οἱ καλοῦνται ἰσμαηλῖται μὲν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰσμαὴλ καλούμενοι. ὑιος δὲ ἦν οὗτος τοῦ ἀβραὰμ γεννηθεὶς ἀυτῷ ἐξ ἀγὰρ τῆς παιδίσκης σαῤῥᾶς. ἀγαρηνοὶ δὲ ἀπὸ ἀγὰρ τῆς μητρὸς ἰσμαήλ. σαρακηνοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ τὴν ἀγὰρ ἐιπεν πρὸς τὸν ἄγγελον, ὅτε ἀπελαθεῖσα παρὰ τῆς κυρίας ἀυτῆς· ὥδευε κατὰ τὴν ἔρημον ἐπιφερομένη τὸν ἰσμαὴλ, ὅτι σαῤῥὰ κενήν με ἀπέλυσεν, ὡς ἐκεῖνοι λέγουσι. Sequitur adhuc παράτιτλος. Φωτίου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως ἐκ τῆς πρὸς τὸν μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα βουλγαρίας ἐπιςολῆς περὶ τῶν ἑπτὰ ὀικουμενικῶν συνόδων. In fine legitur: Κάλαμος γράφει καὶ χεὶρ καυχᾶται. θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰωασὰφ ξύσμα. τέλος τῷ θεῷ δόξα. Calamus scribit, manus gloriatur, Dei donum et Ioasaphi character. Latinam et graecam panopliae editionem prius memoravi. Cum Oudinus graecam ignoraret, graece ineditam asserere non dubitavit. In veteri catalogo non notatum, hanc prioris esse secundam partem.

φύλ. τδ.	Fol. 304.
Μετεφράσθη παρὰ κυρίου γεωργίου τοῦ Φιλῆ.	Interpretatus est dominus Georgius Phile.
A. ἐυλογεῖ μεγαλύνουσα ψυχή μου τὸν δεσπότην.	T. δόξα πατρὶ καὶ πνεύματι, νῦν καὶ ἐις τοὺς αἰῶνος.

†. Fabricius metaphrasis huius psalmorum nullam facit mentionem. Sunt autem versus LXXIX. De hac Philis metaphrasi nil dictum in vet. catal.

Φύλ. τδ.	Fol. 304.
Προθεωρία ἐις τοὺς ψαλμοὺς τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου κωνςαντινουπόλεως, τοῦ χρυσοςόμου, ὑπόμνημα ἐις τοὺς ψαλμούς.	Protheoria in psalmos sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinopolis, commentarius in psalmos.
A. πᾶσαι μὲν αἱ ἅγιαι, αἱ θεῖαι γραφαί.	T. βασιλείαν παρέξει ἡμῖν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat in editione Montfauconii inter spuria Chrysostomi. Commentarius ipse sequitur infra.

Φύλ. τς.	Fol. 306.
Ὑπόθεσις ἐυσεβίου ἐις τὸ διάψαλμα.	Argumentum Eusebii in diapsalma.
A. πολλάκις ζητήσας τὴν αἰτίαν.	T. σὺν τῷ ψάλλοντι τὸ ἀλληλουιά.

†. Differt ab eo, quod Montfauconius edidit in collectione patrum. Caeterum hoc et quae sequuntur in Nesselii catalogo tom. I. p. 458. memorantur.

Φύλ. τζ.	Fol. 307.
Στίχοι.	Versus.
A. ἄκουε δαβὶδ τοῦ παρ' ἡμῖν ὀρφέως.	T. πρὸς θηριώδεις ἐκτράπῃ δυσφημίας.
Φύλ. τζ.	Fol. 307.
Ἕτεροι.	Alii.
A. τοῦ πνεύματος τὰ θεῖα τόξα καὶ βέλῃ.	T. πρὸς τὴν ἐν ἔργοις ψυχικὴν σωτηρίαν.

†. Isti versus sunt Basilii M. v. Cod. 295.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Τετράςιχα τοῦ Φιλῆ. — Tetrasticha Philae.

A. τοῦ κιθαρωδοῦ μὴ παρόντος ἐνθάδε. — T. καὶ φεύγε πιςὲ τῆς ψυχῆς τὴν ἀγχόνην.

†. Nesselius Ioanni Philae adscribit. De his versibus nulla fit mentio in vet. catal.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Ἀπόφθεγμα γρηγορίου τοῦ θεολόγου. — Apophtegma Gregorii Theologi.

A. τίς βίος, ποῖα ζωή. — T. θάπτομαι ἀποτόμως.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Νείλου μοναχοῦ. — Nili monachi.

A. θρὶξ λελευκασμένη τὴν ἐντεῦθεν τῆς ψυχῆς ἀποδημίαν. — T. μέχρι τῆς κοινῆς ἀναςάσεως.

†. Est insignis locus de canitie, mortis nuncia.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Περὶ τῶν δ' γενικῶν ἀρετῶν. — De quatuor virtutibus primariis.

A. τέσσαρές εισι γενικαὶ ἀρεταί. — T. ὥσπερ ὁ ἀσφάλαξ.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Μαξίμου μοναχοῦ, τίνες ἀρεταὶ ψυχῆς καὶ τίνες σώματος. — Maximi monachi, quaenam virtutes animae et quaenam corporis.

A. ἀρεταὶ ψυχῆς εισιν αὗται. — T. καὶ τὸ ἀπερίσπασον.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Φίλωνος μ. — Philonis monachi.

A. εἶδον κάλλος γυναικός. — T. κατὰ διάνοιαν καρδίας.

φύλ.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Βίβλος ψαλμῶν, ἤτοι ψαλτήριον.	Liber psalmorum seu psalterium.
A. ψαλτήριον κυρίως ὀργάνου εἶδος ἐςί.	T. ἀνέςη γὰρ καὶ ζῆ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

†. Suspicor, esse Hesychii Hierosolymitani praefationem in psalmos. Nam apud Fabricium tom. VI. p. 244. Sadoletus scribit, eius prooemium scriptum in eam sententiam, ut probare conaretur, omnes psalmos Davidis esse. Iam hic statim initio legitur: *πάντες δὲ οἱ ψαλμοὶ ποιήματα τοῦ δαβίδ.*

φύλ. τια. Fol. 311.

ψαλμὸς τῷ Δαδ ἀνεπίγραφος παρ' ἑβραίοις.	Psalmus Davidis titulo carens apud Hebraeos.

†. Sunt collectanea in psalmos et odas. Textus praemittitur et interpretatio subiicitur. Primus est: *μακάριος ἀνὴρ κ. τ. λ.* Cuius interpretatio haec est: *ὁ ἀγαθὸς ἐῤῥίζωται παρὰ τὰς διεξόδους τῶν θείων διδασκαλίων, ἀντὶ φύλλου ἀεὶ θαλλούσης κεκτημένος τὰς ἀρετάς.* In margine superiori et inferiori summaria psalmorum habentur. Sic primi est: *προτροπὴ θεοσεβείας καὶ ἀποτροπὴ τοῦ ἐναντίου.* Secundi: *προφητεία περὶ χριςοῦ καὶ κλῆσις ἐθνῶν.* Et sic de reliquis. Collectanea his absolvuntur: *Αὗται γὰρ ἄγουσιν ἡμᾶς εἰς συνέλευσιν καὶ ἕνωσιν καὶ φιλίωσιν μετὰ θεοῦ, ᾧ ἡ δόξα σύμπασα, πατρὶ λέγω καὶ τῷ υἱῷ κ. τ. λ. Τέλος σὺν θεῷ ἁγίῳ. ἐν ἔτει ,αφμζ. αὐγους. κϛ.* N. E. Finis cum Deo sancto. Anno 1547. Aug. 26. Indictione V.

φύλ. υμζ. Fol. 447.

†. Hic recurrunt, quae supra iam recensebantur, sed alia manu exarata, scilicet protheoria Chrysostomi; Eusebii argumentum in diapsalma; varii

versus; Phile tetrasticha; Gregorii apophtegma; Nili de canitie; de quatuor primariis virtutibus; Maximi de virtutibus animae et corporis; Philonis in mulieres: Prooemium in psalmos. Vide, quantum intermissum sit in veteri catalogo.

Cod. LVII.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis, initialibus et indice miniatis, literis minutis venustisque, in folio, initio madefactus, in foliis 342, Saec. XVI., inscriptus.

φύλ. ε.	Fol. 5.
Φιλοθέου, τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως, πρὸς τὰ συγγραφέντα τῷ φιλοσόφῳ γρηγορᾷ κατά τε τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας τόμου καὶ θείας ἐνεργείας καὶ θεοποιοῦ χάριτος καὶ δὴ καὶ τῆς ὀραθείσης ἐν θαβωρίῳ ὑπερφυῶς θεοφανείας τε καὶ θεότητος, πρὸς τὸν πρῶτον αὐτοῦ λόγον ἀντιῤῥητικὸς πρῶτος.	Philothei, sanctissimi et sapientissimi patriarchae Constantinopolis, contra Gregorae philosophi librum de sacro ecclesiae tomo, divina operatione, deifica gratia et de divina Christi transfiguratione in monte Thabor visa, ad primum eius librum antirrheticus primus.
A. *ἐδεξάμην τὰ καθ' ἡμῶν.*	T. *νικώσης αὐτοῦ φιλανθρωπίας καὶ χάριτος.*

†. Sunt sermones antirrhetici XV. contra Gregoram pro Palama. Praemissa est protheoria, cuius initium: *ὁ γρηγορᾶς νικηφόρας καὶ πάλαι μὲν ἦν προσκείμενος ταῖς τοῦ βαρλαὰμ καὶ ἀκινδύνου κακαῖς δόξαις.* Finis verò: *ὡς εἶναι τοὺς λόγους ὁμοῦ πάντας πέντε πρὸς τοῖς δέκα.* Sequitur index sermonum XV.

quorum tituli minio et initia atramento distincta sunt.

Sunt verò haec:

1. ἐδεξάμην τὰ καθ' ἡμῶν τε καὶ τῆς ἐυσεβείας.
2. ὀυκ ἐργῶδες μέν τι πάνυ καὶ χαλεπόν.
3. λέγε δὲ οὖν, ὦ καλὲ γρηγορᾶ, τὰ τῆς ἱερᾶς.
4. Ἀλλὰ πρὶν ἐις τοὺς ἱεροὺς ἐμβαλεῖν λόγους.
5. Νῦν δ' ἐπὶ τὴν θεῖαν καὶ ὑπερφυᾶ.
6. Ἃ μὲν οὖν ὁ τὴν μεμωραμένην σοφίαν.
7. ἐπεὶ δὲ τὸν περὶ μετοχῆς ἱερᾶς θεοῦ.
8. Ὅτι νῦν ἐκ δαμάσκου θεῖος ἰωάννης.
9. Ἥκει δὲ λοιπὸν ὁ λόγος ἡμῖν ἐπ' ἀυτό.
10. ταῦτα καὶ τὰ τοιοῦτα κατὰ τῆς μιᾶς.
11. Μὴ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην ἀυτοῦ.
12. Ἐνταῦθα με βουλόμενον ςῆσαι τὸν λόγον.
13. Ἄγε δὲ καὶ πάλιν φίλων ἀνδρῶν.
14. Ἐπεὶ δὲ τὰς περὶ τὰς λέξεις καθ' ἡμῶν.
15. Ἀλλὰ καιρὸς ἂν ἔιη λοιπόν.

Fabricius tom. X. p. 469. extare librum asserit adhuc ineditum in variis bibliothecis. Id adhuc sciendum, post XII. sermonem haberi protheoriam, quae incipit: ἰςέον, ὅτι ἑξῆς ὄυτοι τρεῖς λόγοι τοῦ πατριάρχου ἐξεδόθησαν πρὸ τῶν προγραφέντων δώδεκα λόγων κ. τ. λ. Cui subiiciuntur tres sermones, qui, licet ante XII. priores scripti, antirrheticis adhuc adnumerantur.

Codex LVIII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus rubrè distinctis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in folio, mutilus, collatus cum pro-

totypo, numero foliorum 347. Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἑρμηνεία πονηθεῖσα τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ θεσσαλονίκης κυρῷ συμέωνι περί τε τοῦ θειοῦ ναοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἱερέων καὶ περὶ διακόνων, ἀρχιερέων τε καὶ τῶν, ὧν ἕκαςος τούτων ςολῶν ἱερῶν περιβάλλεται. ὀυ μὴν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θείας μυςαγωγίας λόγον ἑκάςῳ διδοῦσα τῶν ἐν αὐτῇ τελουμένων θείως καὶ τοῖς ἐν τῇ κρήτῃ ἐυσεβέσι ζητήσασι ἀποςαλεῖσα.

Expositio a sanctissimo archiepiscopo Thessalonicensi, domino Symeone, elucubrata de divino templo, de eius sacerdotibus, diaconis, episcopis, de sacris eorum vestibus; quin et de divina mystagogia eiusque caeremoniis ad pios quosdam Cretenses, qui hoc petiere, missa.

A. ἐξ ἀγάπης θείας κεκινημένοι.

T. καὶ ζωοποιῷ ἀυτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Edidit Iac. Goar gr. et lat. in euchologio, Iac. Pontanus lat. Ingolst. 1603. 4. Extat etiam in bibl. PP. Post prologum unicus tantum titulus hic notatur: 1. de divino templo cap. 1. caeteri, ut in editione graeco-latina non sunt signati. Praefatio brevior est, quàm in dicta editione. Iam enim desinit in his: τὰ πλείω συλλέξαντες. Finis editionis et Msc. idem etc.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ νικολάου τοῦ καβασιλᾶ ἐξήγησις ἐις τὴν θεῖαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν.

Sapientissimi et disertissimi domini Nicolai Cabasilae expositio in divinam liturgiam.

A. προσήγετο δῶρα τῷ θεῷ.

T. διὰ τοῦτο μόνῳ πρέπει πᾶσα κ. τ. λ.

†. Praemittitur index cap. XLII. Eo autem, quo edita sunt, ordine hic non ponuntur. Primum enim est: Διὰ τί μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ τίθεται τὰ τίμια δῶρα; Secundum in editione quintum est. Nonum est in editione primum. Cap. XII. in duo divisum et alter titulus est: περὶ τῆς αἰτήσεως καὶ διὰ τί πρῶτον αἰτούμεθα τὴν εἰρήνην; De petitione et cur primò pacem petimus? Incipit autem: μετὰ τὴν δοξολογίαν εἰσάγει τὴν αἴτησιν. Cap. XVIII. iterum in duo divisum et alter titulus est: ἐξήγησις τοῦ δευτέρου ἀντιφώνου. Interpretatio secundae antiphonae, quae incipit: θεώρωμεν δὲ τοῦ ψαλμοῦ τὰ ῥήματα. Cap. LIII. ponitur post cap. XLV. Hoc finito nil amplius sequitur, adeoque opus mutilum est. Id quod et in margine notatum his: λείπει καὶ γὰρ ἐν ἄλλῳ ἀντιγράφῳ εὕρηνται καὶ ἄλλα κεφάλαια τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ἃ οὐκ εἰσιν ἐνταῦθα. Deficit. Nam in alio antigrapho inveniuntur alia adhuc capita eiusdem argumenti, quae hic non sunt.

Φύλ. νβ.	Fol. 52.
Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ ζωναρᾶ ἑρμηνεία εἰς τοὺς ἀναστασίμους κανόνας ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ μουσουργοῦ.	Ioannis Zonarae monachi expositio in canones anastasimos Ioannis Damasceni Melodi.
A. πρῶτον ῥητέον, τί κανὼν καὶ τί ᾠδή.	T. δῆλον, ὅτι καὶ ὕπνου καὶ τῶν λοιπῶν.

†. Praemittitur prologus, qui ab illo, quem Io. Mingarelli ex bibliotheca Naniorum adfert p. 584. differt. Ulteriora enim initii haec sunt: καὶ διὰ τί εἰσὶν ἐννέα ᾠδαὶ καὶ διὰ τί, ὡς ἐπὶ πολὺ, ἡ δευτέρα παραλιμπάνεται; καὶ τί εἱρμοὶ καὶ τί τροπάρια κ. τ. λ. Des. θεὸς λέγω καὶ ἄνθρωπος. τοῦτο γὰρ ὁ

χριςὸς, τὸ μὲν ὂν ἀεὶ, τὸ δὲ δι' ἡμᾶς γενόμενος ὕςερον. Tum sequitur titulus: κᾶν, ἀναςάσιμα, ᾠδὴ α, ἦχος α, ἑιρμὸς. σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ θεοπρεπῶς κ. τ. λ. ἑρμηνεία. σου ὦ ἀθάνατε, ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ κ. τ. λ. In medio operis lacuna occurrit. Fabricius tom. X. p. 243. ait, Msc. in bibliothecis asservari.

φύλ. σνϛ.	Fol. 256.
Τοῦ αὐτοῦ ἐις τοὺς ἀναβαθμοὺς καὶ περὶ τῆς ἑνοειδοὺς αἰτίας τοῦ πνεύματος.	Eiusdem in psalmos graduales et de uniformi causa spiritus.
Α. πρὸς τοὺς ἐρομένους ὁ λόγος.	Τ. πνεύματος, ἀλλ' ἀρκεῖ τοσοῦτα.

†. Fabricius de hac expositione nil memorat et unum cum priori opus existimasse videtur.

φύλ. σξ.	Fol. 260.
Λέοντος ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας ἐπιςολὴ πεμφθεῖσα πρός τινα ἐπίσκοπον ῥώμης περὶ τῶν ἀζύμων καὶ τῶν σαββάτων.	Leonis, archiepiscopi Bulgariae, epistola missa ad quemdam Romanum episcopum de azymis et sabbatis.
Α. ἡ τοῦ θεοῦ μεγάλη ἀγάπη καὶ τὰ χρηςὰ.	Τ. ἐυκαίρως τέθεικε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.

†. Lambecius duas epistolas in suo commentario bibl. Caes. memorat, nec principio, nec fine addito. Mingarelli in bibliotheca Naniorum p. 421. ex tribus duarum initia adduxit. Sc. ἐυλογητὸς ὁ θεὸς et ἀδελφοὶ μὴ παιδία γίνεσθαι, quorum neutrum cum nostro convenit. Recte hic Leo Achridenus nuncupatur. Unde malè in Nesselii bibl. Caes. a Leone Bulgaro distinguitur. In fine: ἐξισώθη καὶ

τοῦτο, ὡς εἶχε τὸ πρωτότυπον αὐτοῦ, ἵνα μὴ λέγω καὶ κρεῖττον, adaequatum etiam hoc prototypo suo accuratè ne dicam et melius.

φύλ. σξδ. Fol. 264.

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου ποιμάνδρης πρὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν τατ.	Mercurii Trismegisti poemander ad filium suum Tat.
A. *ἐννοίας μοί ποτε γενομένης.*	T. *ἐν οἷς τὰ ὄντα ἐστίν.*

†. Liber hic in cap. XV. divisus prodiit Burdigalae 1574. 4. In veteri catalogo tituli divulsi sunt.

φύλ. σϟδ. Fol. 294.

Εὐνομίου τοῦ δυσσεβοῦς ἀπολογητικὸς, πρὸς ὃν ἔγραψε τοὺς ἀντιῤῥητικοὺς ὁ μέγας βασίλειος.	Eunomii impii apologia, adversus quam scripsit antirrheticos sermones Basilius M.
A. *τὸ μὲν συκοφαντεῖν καὶ διαβάλλειν.*	T. *καὶ δυνάμει τοῦ υἱοῦ γενομένου.*

†. Extat gr. et lat. in Fabricii bibl. gr. vol. VIII. p. 262. Iac. Fabricio Holsato interprete.

φύλ. τζ. Fol. 307.

Ἑρμείου φιλοσόφου διασυρμὸς τῶν ἔξω φιλοσόφων.	Hermiae philosophi gentilium philosophorum irrisio.
A. *παῦλος ὁ μακάριος ἀπόστολος.*	T. *καὶ λόγῳ σαφεῖ βεβαιούμενον.*

†. Raph. Seilerus eam edidit Basil. 1553. 8. ex hoc codice, cuius autographae lectiones variantes et correctiones in margine positae sunt. Tunc enim iste codex adhuc in bibliotheca Iac. Fuggeri erat,

qui praeter alios in hanc electoralem bibliothecam translatus est.

φύλ. τιβ. Fol. 512.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας τοῦ μεγάλου περὶ τῆς ἐν σαρκὶ οἰκονομίας τοῦ θεοῦ λόγου καὶ περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

Sancti patris nostri Athanasii M., archiepiscopi Alexandrini, de incarnatione Dei verbi et de sancta trinitate.

A. οἱ κακοτέχνως τὰς θείας γραφάς.

T. πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης.

†. In editione gr. lat. Paris. 1698. f. titulus est: περὶ τῆς ἐνσάρκου ἐπιφανείας τοῦ θεοῦ λόγου καὶ κατὰ ἀρειανῶν, de incarnatione Dei verbi et contra Arianos.

φύλ. τκζ. Fol. 527.

Τοῦ κυδωνῆ περὶ τοῦ καταφρονεῖν τὸν θάνατον.

Cydonii de contemnenda morte.

A. τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.

T. γένοιτο βίου λαβέσθαι.

†. Edidit ex hoc codice R. Seilerus, Basil. 1553. 8. ex bibliotheca Io. Iac. Fuggeri, ubi tunc asservabatur. In margine autographae ipsius lectiones occurrunt, ut in Hermia, qui cum Cydonio extat.

Codex LIX.

Chartaceus, charta tenui et laevigata, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, manu varia, in folio, cum variantibus marginalibus, mutilus lacunis interiectis, scriptus a Michaele Maleensi Epidaurio Florentiae, Saec. XVI., constans foliis 589. optime conservatus et inscriptus.

Νικο-

Νικολάου ἐπισκόπου μεθώνης ἀνάπτυξις τῆς θεολογικῆς ϛοιχειώσεως πρόκλου πλατωνικοῦ φιλοσόφου, πρὸς τὸ μὴ συναρπάζεσθαι τοὺς ἀναγινώσκοντας ὑπὸ τῆς φαινομένης αὐτῇ πειθανάγκης καὶ σκανδαλίζεσθαι κατὰ τῆς ἀληθοῦς πίϛεως.

Nicolai,' episcopi Methonensis explicatio theologicae institutionis Procli, philosophi Platonici, ne legentes unà abripiantur apparenti persuasione necessaria et contra veram fidem scandalizentur.

Α. θαυμαϛὸν οὐδὲν, ἐὰν ἕλληνες.

Τ. καὶ ἀεὶ κινητὸν, εἴτ' οὖν ἀείδιον.

†. Nondum lucem vidit et in aliis quoque bibliothecis obviam esse ait Fabricius vol. X. p. 294.

φύλ. ρν.

Fol. 150.

Ἐι ἀδύνατον εἶναι, θεὸν τὸν μηδὲν πεποιηκότα, πῶς ἐϛὶ θεὸς, ἐι ὁ κόσμος ἀγένητος, καθά τισι δοκεῖ;

Si fieri non potest, esse Deum nullius creatorem, quomodo Deus est, si mundus est non factus, ut quibusdam videtur?

Ἐι τῷ εἶναι καὶ οὕτω βούλεσθαι ποιεῖ ὁ θεὸς, οἷον θερμαίνει τὸ πῦρ τῷ εἶναι πῶς αὐτὸς ἓν ἐϛὶ καὶ ἁπλοῦν καὶ ἑνοειδὲς, διαφόρων δὲ ὀυσίων ἐϛὶ ποιητής;

Si existendo et sic volendo creat Deus, quemadmodum calefacit ignis existendo, quomodo unus, simplex et uniformis diversarum substantiarum creator est?

Πρώτη ἐρώτησις χριϛιανικὴ πρὸς τοὺς ἕλληνας, ἐι τῷ μεγίϛῳ ἐν ἀνθρώποις ἀγαθῷ μέγιϛον ἀντίκειται κακὸν κ. τ. λ.

Prima Christianorum quaestio ad gentiles: Si maximo in hominibus bono maximum adversatur malum.

†. Responsiones gentilium ad has quaestiones semper iterum confutantur. Cum priori opusculo proxime subiiciantur, ac de eodem agant, coniicio, eiusdem adhuc esse, tanquam appendicem. In fine notatur: Μιχαῆλος ὁ μαλέας ὁ ἐπιδαυριότης ἐξέγραψεν ἐν Φλορεντία, ἔτει αφν μαρ. λα. Michael Maleas Epidaurius Florentiae scripsit anno 1550. Mart. 31. De his quaestionibus et responsionibus nil legitur in vet. catal.

Φύλ. ρξη.	Fol. 168.
Δίωνος τοῦ χρυσοςόμου ῥητορικαὶ μελέται περὶ βασιλείας.	Dionis Chrysostomi dissertationes quatuor de regno.
A. Φασί ποτε ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ.	T. ἐκ θεῶν ἐγένετο.

†. Editio Parisiensis 1604. f., qua usus sum, sequentia nostri codicis non habet. Sic ante tertiam dissertationem legitur: Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν πατέρα διάλεξις, ὡς δὴ τῇ παρ' ὁμήρου δόξῃ τὸν βασιλέα πείθεσθαι καὶ τὰ ἔπη προσθεὶς διδασκάλιαν τὴν ἀριςοτέλους πάντων μᾶλλον ἁρμόζειν ἱκανὸν φησὶ παιδεῦσαι τὸν ποιητήν. Et ante quartam hoc: ἐγγὺς παραινετικοῦ ἐςιν, ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα. Fini quartae hoc adhuc additum: Διογένης ἢ περὶ βασιλείας πρὸς ἀλέξανδρον τὸν μακέδονα.

Φύλ. σι.	Fol. 210.
Ἐξήγησις ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον πτολεμαίου.	Anonymi expositio in quadripartitum Ptolemaei.
A. τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ πτολεμαῖος.	T. ἕξομεν τὰς ἀρχὰς πάντων κέντρων.

†. Commentarius in hunc Ptolemaei librum, qui Georgio Vallae adscribitur, aliud nil est,

quàm latina versio horum scholiorum graecorum, sive exegeseos Demophili in tetrabiblon, quae graece et latine cum versione Hier. Wolfii extat Basil. 1559. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 194. Nulla huius observatio fit in veteri catalogo.

Φύλ. τιγ. Fol. 313.

Πορφυρίου φιλοσόφου ἐισαγωγὴ ἐις τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ πτολεμαίου. προοίμιον.	Porphyrii philosophi isagoge in apotelesmatica Ptolemaei.
A. ἐπειδὴ τὰ περὶ τῆς συγκρατικῆς.	T. ἔμπροσθεν ἑπτὰ καὶ ὄπισθεν ἑπτά.

†. Extat cum Demophilo Basil. 1559. f. Alii tribuunt Antiocho, cuius apotelesmatica in variis bibliothecis occurrunt. Neque de hoc in veteri catalogo memoratum.

Φύλ. τκη. Fol. 328.

Θεμιστίου φιλοσόφου βασανιστής, ἢ φιλοσόφος.	Themistii philosophi explorator, seu philosophus.
A. ἄνδρες ὅσοι συνελέγητε.	T. ὀυδὲ ἐν κόσμῳ ἔχρητο.

†. Est editus inter alias eiusdem orationes cum Donzellini et Patavii versione.

Φύλ. τμγ. Fol. 343.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἀυτοῦ πατέρα.	Eiusdem in patris sui Eugenii obitum.
A. Θρήνους μὲν δὴ ἄδειν καὶ ὀδυρμοὺς.	T. καὶ ἀνδρίαν ἐις τὸν ἀγῶνα.

†. Extat, uti prior, cum eorumdem versione cum aliis. In veteri catalogo non est indicatus hic sermo.

Φύλ. τμη.	Fol. 348.
Ἰουλιανοῦ καίσαρος εἰς τὸν βασιλέα ἥλιον πρὸς σαλουστῖνον.	Iuliani Caesaris in regem Solem ad Salustinum.
A. προσήκειν ὑπολαμβάνω τοῦ λόγου.	T. καὶ πολυτεῖς περιόδους.

†. Extat gr. lat. inter alia eiusdem opera Paris. 1630. 4. Et ad Sallustium praefectum inscribitur.

Φύλ. τξϛ.	Fol. 566.
Τοῦ αὐτοῦ ἀντίοχος, ἢ μισοπώγων.	Eiusdem Antiochus, seu Misopogon.
A. ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλά.	T. ἀνθρώποις μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοῖς.

†. Finis cum edito non convenit et verus etiam titulus deberet esse: Antiochicus, ut H. Iunius in animadvers. IV. 19. vult, quamvis Morillonus priorem praeferat.

Φύλ. τοθ.	Fol. 379.
Ἐκ τῶν τοῦ στράβωνος γεωγραφικῶν περὶ τοῦ τῆς γῆς τῆς οἰκουμενῆς σχήματος.	Ex Strabonis geographicis de terrae habitatae figura.
A. τὸ τῆς γῆς τῆς οἰκουμένης σχῆμα.	T. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν ἠπείρων.

†. Extat in edit. Genev. 1587. f. gr. lat. lib. 2. a pag. 81. usque 90. Morellius Gemisto Plethoni attribuit in bibl. gr. etc. p. 245. ubi idem initium notat.

Codex LX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus minio exaratis, scriptore Petro Carneade Monembasiano, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum numero 383. Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας περὶ τῆς ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ προσκυνήσεως καὶ λατρείας.

Sancti et beati patris nostri Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, de adoratione et cultu in spiritu et veritate.

A. ποῖ δὴ καὶ πόθεν, ἔρεσθαι.

T. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἧς καὶ ἡμᾶς κ. τ. λ.

†. Sunt XVII. libri dialogi more scripti, in quibus Palladius et Cyrillus colloquuntur. Extant latine A. Agellano interprete Paris. 1604. f. In fine notatur: ἐγράφη διὰ χειρὸς ἐμοῦ πέτρου καρνεάδου τοῦ ἐκ μονεμβασίας, scriptum manu mea Petri Carneadae Monembasiani.

Φύλ. τξ. Fol. 360.

Τοῦ ἐν ἁγίοις καὶ μακαρίου πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας ἀπολογητικὸς περὶ τῶν δώδεκα κεφαλαίων πρὸς τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόπους.

Sancti et beati patris nostri Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, apologeticus de XII capitulis ad orientales episcopos.

A. Οἱ τῷ παναγίῳ θεῷ τὴν ἑαυτῶν.

T. Τῆς ἀνακλήσεως βραβεῖα ἐν χριστῷ κ. τ. λ.

†. Extat cum versione Wolf. Musculi et Marii Mercatoris. Quintus et sextus anathematismus desunt in hoc codice, vacuo folio interiecto.

Codex LXI.

Chartaceus, charta crassa et laevigata, titulis et initialibus minio notatis, literis minutis ac elegantibus, in folio, cum correctionibus marginalibus, constans foliis 316, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Διδασκαλίαι ἀπὸ διαφόρων ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ἀπὸ τοῦ χρυσοςόμου καὶ ἑτέρων ἐις τὰ καταγινωσκόμενα ἐυαγγέλια συλλεγεῖσαι παρὰ κυρίου Φιλοθέου κωνςαντινουπόλεως.

Institutiones è variis praestantibus viris, Chrysostomo et aliis in evangelia legi solita collectae a domino Philotheo Constantinopolitano.

α. Ἡ ἐις τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον παραβολὴ καὶ ὑπόθεσις.
Α. Ὥσπερ γυμνασία τις.
Φύλ. ε.

1. In publicanum et pharisaeum parabola et argumentum.
T. πάντες ἐν χῷ ἡμῶν κ.τ.λ.
Fol. 5.

β. Τῇ κυριακῇ τοῦ ἀσώτου.
Α. Ἀγαθὸς μὲν ὁ θεός.
Φύλ. ι.

2. Dominica prodigi.
T. ἐν ὀυρανῷ βασιλείας ἀξιώσει.
Fol. 10.

γ. Τῇ κυριακῇ τῆς ἀποκρέου.
Α. Φοβερὰ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.
Φύλ. ιε.

3. Dominica carnisprivii, seu sexagesimae.
T. καὶ ἀειδιον, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.
Fol. 15.

δ. Κυριακῇ τῆς τυροφάγου ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἐυαγγελίου.
Α. Ἰδοὺ τὸ τεσσαρακοςῆς.

4. Dominica tyrophagi, seu quinquagesimae in dictum evangelii.
T. ἀπολαύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. κ. — Fol. 20.

ε. Κηριακῇ πρώτη τῶν ἁγίων νηςείων, ἤτοι τῆς ὀρθοδοξίας εἰς ἀναςείλωσιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων.

5. Dominica prima sancti ieiunii, seu orthodoxiae ad erigendas sanctas et venerandas imagines.

Α. Ἡ τεσσαροκονθήμερος αὐτὴ νηςεία.

T. θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν.

Φύλ. κζ. — Fol. 27.

ς. Κυριακῇ β. τῶν ἁγίων νηςείων εἰς τὸ ῥῆτον τοῦ εὐαγγελίου.

6. Dominica secunda sancti ieiunii in dictum evangelii.

Α. Ὁ τῆς ἁγίας τεσσαρακοςῆς.

T. θαυμασία, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. λβ. — Fol. 32.

ζ. Κυριακῇ γ. τῶν ἁγίων νηςείων εἰς τὸ ῥῆτον εὐαγγελίου.

7. Dominica tertia sancti ieiunii in dictum evangelii.

Α. Προτυπῶν καὶ προδιαγράφων.

T. εὐκλείας ἐπιτύχωμεν κ. τ. λ.

Φύλ. λζ. — Fol. 37.

η. Κυρ. δ. τῶν ἁγίων νηςείων εἰς τὸ ῥῆτον εὐαγγελίου.

8. Dominica 4. sancti ieiunii in dictum evangelii.

Α. Μεσάσαντες τὸ πέλαγος.

T. ἀγαθῶν ἐπιτύχωμεν κ. τ. λ.

Φύλ. μα. — Fol. 41.

θ. Κυρ. ε. τῶν νηςείων εἰς τὸ ῥῆτον εὐαγγελίου.

9. Dominica 5. ieiuniorum, in dictum evangelii.

Α. Παρῆλθεν μὲν ὁ χειμών.

T. Δόξης ἐπιτύχωμεν ἐν Χῷ κ. τ. λ.

φύλ. με. — Fol. 45.

ι. Τῷ σαββάτῳ τοῦ δικαίου λαζάρου ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἐυαγγελίου.

10. Sabbato sancti iustique Lazari in dictum evangelii.

A. Τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ.

T. Ἐις τοὺς ἀτελευτήτους κ. τ. λ.

φύλ. μη. — Fol. 48.

ια. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου ἰκονίου λόγος ἐις τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τὴν λαμπρὰν κυριακήν.

11. Sancti patris nostri Amphilochii, episcopi Iconiensis, sermo in resurrectionem domini nostri Iesu Christi splendidà dominicâ.

A. Χαρᾶς ἡμέρα καὶ ἐυφροσύνης.

T. Κεκοιμεμένων ἐγένετο. ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. Fabricius de hoc Amphilochii sermone nullam mentionem facit. Nec alibi Amphilochii attributam inveni. In codice Naniano apud Mingarelli Philotheo adscribitur.

φύλ. να. — Fol. 51.

ιβ. Τῇ β̄ διακινησιμῶν.

12. Secundo die renovationis.

A. τῶν ῥαθύμων ἡμῶν.

T. πάντες ἐν ἀυτῷ χῷ κ. τ. λ.

φύλ. νγ. — Fol. 53.

ιγ. Ἐις τὴν νέαν κυριακήν.

13. In novam dominicam.

A. Ἐπὶ τῇ λαμπροφόρῳ.

T. Ἐικονομοῦντες, ῷ πρέπει κ. τ. λ.

φύλ.

φύλ. νζ.	Fol. 57.
ιδ. Τῇ κυρ. τῶν μυροφόρων.	14. Dominica mulierum unguentiferarum.
A. καὶ ἡ παροῦσα κυριακή.	T. πάντες ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ξα.	Fol. 61.
ιε. Τῇ κυριακῇ τοῦ παραλύτικου.	15. Dominica paralytici.
A. πολλῶν καὶ μεγάλων.	T. ἀγαθῶν ἀξιώσει, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. ξε.	Fol. 65.
ις. Τῇ κυρ. τῆς σαμαριτίδος.	16. Dominica Samaritanae.
A. καὶ σήμερον ἡμῖν.	T. ἐπιτύχωμεν χάριτι κ. τ. λ.
φύλ. οα.	Fol. 71.
ιζ. Τῇ κυρ. τοῦ τυφλοῦ.	17. Dominica caeci.
A. τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος.	T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.
φύλ. οδ.	Fol. 74.
ιη. Τῇ κυρ. τῶν ἁγίων πατρῶν τῆς νικαίας τιη.	18. Dominica sanctorum patrum 318. concilii Nicaeni.
A. μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς ἐνδόξου.	T. ἀναπέμπωμεν τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
φύλ. οη.	Fol. 78.
ιθ. Τῇ κυρ. τῆς πεντηκοστῆς.	19. Dominica Pentecostes.
A. τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.	T. ἐπιτύχωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. πγ.	Fol. 83.
κ. Κυρ. α. τῶν ἁγίων πάντων.	20. Dominica 1. sanctorum omnium.
A. εἶπεν ὁ κύριος, πᾶς ὅςις.	T. ἐκδημήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. πζ.	Fol. 87.
κα. Κυρ. β.	21. Dominica 2.
A. ἐπειδὴ τῆς θείας.	T. ἐπιτύχωμεν χάριτι κ. τ. λ.
φύλ. ϟ.	Fol. 90.
κβ. Κυρ. γ.	22. Dominica 3.
A. τῆς φιλαργυρίας οὐδὲν.	T. ἐπιτύχωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ϟγ.	Fol. 93.
κγ. Κυρ. δ.	23. Dominica 4.
A. οὐδέν ἐςι ἀδιςάκτου.	T. ὑπεράγαθος καὶ μακρόθυμος.
φύλ. ϟζ.	Fol. 97.
κδ. Κυρ. ε.	24. Dominica 5.
A. πηγὴ πνευματικὴ.	T. ἐκδημήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρα.	Fol. 101.
κε. Κυρ. ϛ.	25. Dominica 6.
A. οἱ τῶν μελίσσων.	T. θαυμασία, ὅτι αὐτῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
κϛ. Κυρ. ζ.	26. Dominica 7.
A. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.	T. ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. ρθ.	Fol. 109.
κζ. Κυρ. η.	27. Dominica 8.
Α. ὃ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας.	T. πάντες ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ριβ.	Fol. 112.
κη. Κυρ. θ. τοῦ ματθαίου.	28. Dominica 9. Matthaei.
Α. καὶ ὅι τοὺς ἑαυτῶν.	T. γενώμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρις.	Fol. 116.
κθ. Κυρ. ι. τοῦ ματθαίου.	29. Dominica 10. Matthaei.
Α. ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ψυχικῆς.	T. ἐπιτύχωμεν ἐν χριστῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρκ.	Fol. 120.
λ. Κυρ. ια. τοῦ ματθαίου.	30. Dominica 11. Matthaei.
Α. πότε μὲν φανερῶς.	T. τύχοιμεν πάντες ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρκδ.	Fol. 124.
λα. Κυρ. ιβ. τοῦ ματθαίου.	31. Dominica 12. Matthaei.
Α. οὐδὲν ὅυτως οἶδε.	T. ὑποτάλφθωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. ρκζ.	Fol. 127.
λβ. Κυρ. ιγ. τοῦ ματθαίου.	32. Dominica 13. Matthaei.
Α. τὴν ἐκ τῆς διδασκαλίας.	T. ἐπιτυχεῖν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρλ.	Fol. 130.
λγ. Κυρ. ιδ. τοῦ ματθαίου.	33. Dominica 14. Matthaei.
Α. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολην.	T. ἀπολαύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
λδ. Κυρ. ιε.	34. Deest et folium vacuum est.
φύλ. ρλγ.	Fol. 133.
λε. Κυρ. ιϛ. τοῦ ματθαίου.	35. Dominica 16. Matthaei.
Α. εἶπεν ὁ κύριος τὴν παραβολὴν.	T. πάντες ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρλε.	Fol. 135.
λϛ. Κυρ. ιζ. τοῦ ματθαίου.	36. Dominica 17. Matthaei.
Α. μέγα ἀγαθὸν εὐχὴ.	T. ἐπιτύχωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρλθ.	Fol. 139.
λζ. Κυρ. α. τοῦ λουκᾶ.	37. Dominica 1. Lucae.
Α. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ.	T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
λη. Κυρ. β. τοῦ λουκᾶ.	38. Dominica 2. Lucae.
Α. πάσων τῶν ἀρετῶν.	T. ἐν αὐτῷ χῷ κ. τ. λ.
φύλ. ρμζ.	Fol. 147.
λθ. Κυρ. γ. τοῦ λουκᾶ.	39. Dominica 3. Lucae.
Α. τὸ τῆς ἀναστάσεως.	T. καὶ ἡ ζωὴ ὁ χς̀ κ. τ. λ.

φύλ. ρμϑ. Fol. 149.

μ. Κυρ. δ. τοῦ λουκᾶ. 40. Dominica 4. Lucae.

A. ὥσπερ παράδεισος. T. ὑφειμένως ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρνδ. Fol. 154.

μα. Κυρ. ε. τοῦ λουκᾶ. 41. Dominica 5. Lucae.

A. ἀγαθὰ μὲν πάντα. T. ἀναπαυσώμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρνϑ. Fol. 159.

μβ. Κυρ. ς. τοῦ λουκᾶ. 42. Dominica 6. Lucae.

A. ὥσπερ τὰ σώματα ἡμῶν. T. ἀνώτεροι ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ρξγ. Fol. 163.

μγ. Κυρ. ζ. τοῦ λουκᾶ. 43. Dominica 7. Lucae.

A. καὶ μεγάλη ἀνάγκη. T. κατατρυφᾷ ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. ρξς. Fol. 166.

μδ. Κυρ. η. τοῦ λουκᾶ. 44. Dominica 8. Lucae.

A. μέγα πρὸς ἀρετὴν ἐμπόδιον. T. ὁδοῦ ὁδηγοὶ ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ροα. Fol. 171.

με. Κυρ. ϑ. τοῦ λουκᾶ. 45. Dominica 9. Lucae.

A. ἡ πλεονεξία μέγα τοῖς ἀνθρώποις. T. ἐπιτεύξεσθαι χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. ροϑ. Fol. 174.

μς. Κυρ. ι. τοῦ λουκᾶ. 46. Dominica 10. Lucae.

A. ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεός. T. ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν ἐν χῷ κ. τ. λ.

φύλ. ροη.	Fol. 178.
μζ. Κυρ. *ια. τοῦ λουκᾶ.*	47. Dominica 11. Lucae.
A. *ὁ μακάριος καὶ εὐαγγελιστής.*	T. *μεταλήψεως ἐν χῷ κ. τ. λ.*
φύλ. ρπγ.	Fol. 183.
μη. Κυρ. *ιβ. τοῦ λουκᾶ.*	48. Dominica 12. Lucae.
A. *πολλοὺς καὶ διαφόρους.*	T. *τύχοιμεν πάντες ἐν αὐτῷ κ. τ. λ.*
φύλ. ρπϛ.	Fol. 186.
μθ. Κυρ. *ιγ. τοῦ λουκᾶ.*	49. Dominica 13. Lucae.
A. *οἱ τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀνθρώπων.*	T. *ἀπολαύσωμεν χάριτι κ. τ. λ.*
φύλ. ρϟ.	Fol. 190.
ν. Κυρ. *ιδ. τοῦ λουκᾶ.*	50. Dominica 14. Lucae.
A. *ἥλιος δικαιοσύνης.*	T. *ἀκολουθεῖν αὐτῷ κ. τ. λ.*
φύλ. ρϟγ.	Fol. 193.
να. Κυρ. *ιε. τοῦ λουκᾶ.*	51. Dominica 15. Lucae.
A. *πᾶσα μὲν ἀδικία.*	T. *ἀπολαύσωμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.*
φύλ. ρϟη.	Fol. 198.
νβ. Κυριακῇ *πρὸ τῆς χριστοῦ γενέσεως.*	52. Dominica ante Christi nativitatem.
A. *ὁ θεῖος ἀπόστολος.*	T. *καταστραφήσωμεν χάριτι κ. τ. λ.*
φύλ. σγ.	Fol. 203.
νγ. Κυριακῇ *μετὰ τὴν χῦ γέννησιν.*	53. Dominica post Christi nativitatem.
A. *ἀναχωρησάντων τῶν μάγων.*	T. *κατὰ πάντα χριστῷ κ. τ. λ.*

Φύλ. σϛ.	Fol. 206.
νδ. Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.	54. Dominica ante epiphaniam.
A. ἀρχὴ τοῦ ἐυαγγελίου ἰησοῦ.	T. καταξιῶν ἡμᾶς χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σθ.	Fol. 209.
νε. Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.	55. Dominica post epiphaniam.
A. ἐι καὶ ἡ ἑορτή.	T. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
νϛ. τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ὑπεραγίαν Θεότοκον.	56. Eiusdem in sanctissimam Deiparam.
A. ὥσπερ παράδεισος ἄλλος.	T. χῷ τῷ θεῷ καὶ σωτῆρι κ. τ. λ.

†. Cum hae institutiones inter Msc. adhuc recenseantur, eas sic enumerare constitui. Partem plurimam cum codice Naniano apud Mingarelli istae conveniunt, non item cum Taurinensi apud Pasinum, cuius diversitates sunt: 1. Plures ibi homiliae habentur, quarum secunda in publicanum et pharisaeum incipit: ἐις παράδειγμα καὶ τύπον τῶν ἀνθρώπων. 2. τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, dominica palmarum. Inc. Καὶ σήμερον ἡμῖν ἡ τῶν ἐυαγγελικῶν Φρεάτων ἀναβλύζει πηγή. Et est ibi XII. In codice Naniano CXVIII. alia et quidem Chrysostomi homilia habetur. 3. Κυρ. ιε. Dom. 15. Inc. ὅι τοὺς ἀγροὺς τῶν ἀνθρώπων. Est ibi homilia XXXVI. eademque cum nostra XLIX. 4. Κυριακῇ πρὸ τῆς ὑψώσεως τοῦ ϛαυροῦ, homil. XXXIX. Inc. Καὶ πρότερον μὲν παρὰ τῇ παλαιᾷ γραφῇ. 5. Κυριακῇ τῶν προπατέρων, homil. LV. Inc. ὁι μὲν παλαιοὶ καὶ πρὸ

τοῦ νόμου θεῖοι ἄνδρες. 6. Homiliae XIII. in nostro codice XI. titulus alius est: τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα, sancta magnaque paschatis dominica. 7. Homiliae XV. in nostro XIII. titulus est: τῇ κυριακῇ τοῦ θωμᾶ, dominica Thomae. 8. Homiliae XXVII. in nostro XXV. initium differt. Est enim: ὀυ μόνον ἀι διδασκαλίαι καὶ ἀι δημογορίαι. 9. Homilia LII. differt quoque a nostra XLIX. Κυρ. ιγ. τοῦ λουκᾶ. Inc. ὥσπερ ἐξ ἀδδηφαγίας μὲν γίνεται φλεγμονή. 10. Quae in nostro codice ultima est, in aliis codicibus non subiungitur, nec habetur. Quae iam sequuntur homiliae, possessor quidam, signo addito, separatas existimavit. Suspicor autem, eiusdem Philothei adhuc esse homilias. De iisdem enim agunt et alterius esse non dicuntur. Nam prima, quae sequitur, non est Chrysostomi, ut titulus innuit, sed ex Chrysostomo desumpta.

φύλ. σιζ. — Fol. 217.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου λόγος ἐις τό· ἡ ἐκκλησία τοῦ χριστοῦ κατὰ τὸν μακάριον παῦλον σῶμα ἐστὶν ἀυτοῦ τοῦ χριστοῦ.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi sermo in id: Ecclesia Christi secundum beatum Paulum corpus est ipsius Christi.

Α. ὅταν γὰρ ἴδῃς τὸν κύριον.

Τ. ἀπολαῦσαι χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σκ. — Fol. 220.

Ὁμιλία πρὸ πέντε ἡμέρων τῆς ἁγίας ἑορτῆς τῶν χῦ γεννῶν ἐις ἱερεῖς καὶ πνευματικοὺς, λέγεται δὲ καὶ τῇ παρασκευῇ τοῦ λαζάρου.

Homilia ante dies V. sancti festi nativitatis Christi in sacerdotes et spirituales, dicitur etiam parasceve Lazari.

Α. ὁ μὲν προφητικώτατος νοῦς.

Τ. θεασάμενα χαρὰς, ὅτι. Reliqua desunt,

φύλ.

Φύλ. σκα.

Ὁμιλία ἐν τῇ ἁγίᾳ γεννήσει τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριςοῦ καὶ περὶ σωφροσύνης.

Α. ὥσπερ γὰρ ἐις ἀμπελῶνα.

Fol. 221.

Homilia in sancta nativitate Domini nostri Iesu Christi et de temperantia.

T. ἀδελφοὶ χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σκγ.

Ὁμιλία ἐις τὸ ἅγιον βάπτισμα περὶ κατανύξεως.

Α. κατελθὼν ὁ θεὸς καὶ κύριος.

Fol. 223.

Homilia in sanctum baptisma et de compunctione.

T. τυχεῖν ἀδελφοὶ χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σκζ.

Ὁμιλία τῇ τρίτῃ κυριακῇ, ἤτοι τῆς ςαυροπροσκυνήσεως.

Α. πρὸ τοῦ σωτηρίου ςαυροῦ.

Fol. 227.

Homilia tertiâ dominicâ seu crucis adorationis.

T. τοῦ τυράννου, αὐτῷ γὰρ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. σκθ.

Ὁμιλία τῇ δ. κυρ. τῆς ἁγίας μ.

Α. ὁ προκείμενος τῆς νηςείας καιρός.

Fol. 229.

Homilia quarta dominica sacrae quadragesimae.

T. ἐκδημήσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σλβ.

Ὁμιλία ἐις τὴν παραβολὴν, τὸ, ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ ἰερουσαλὴμ ἐις ἐριχὼ καὶ λῃςαῖς περ.

Α. ἄλλοτε μὲν ὁ δεσπότης ἡμῶν.

Fol. 232.

Homilia in parabolam: Homo quidam descendit Hierosolymis Iericho et in latrones incidit.

T. ὀυράνιον, ἐν αὐτῷ τῷ κυρίῳ κ. τ. λ.

Φύλ. σλε. Fol. 235.

Ὁμιλία τῇ ἕκτῃ κυριακῇ, ἤγουν τῶν βαΐων.

Homilia dominica VI. seu palmarum.

A. γινώσκετε ἀδελφοί μου.

T. ἐπιτυχεῖν ἀδελφοὶ χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σλζ. Fol. 237.

Ὁμιλία περὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἀναλήψεως καὶ εἰς τὰς δέκα παρθένους.

Homilia de assumptione Christi et de X. virginibus.

A. ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ κύριος.

T. ἀξιωθῆναι καὶ τυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

Ὁμιλία τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ σαββάτῳ καὶ εἰς τὴν προδοσίαν καὶ περὶ ἀγάπης.

Homilia sancto et magno sabbato de proditione et charitate.

A. πάντοτε μὲν ἀγαπητοί.

T. μεγαλοπρέπεια νῦν καὶ ἀεί.

Φύλ. σμβ. Fol. 242.

Ὁμιλία τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ καὶ περὶ σωφροσύνης.

Homilia sancta et magna dominica et de temperantia.

A. τὸ πάσχα τοῦτο τὸ μέγα.

T. ἐλπίζουσιν εἰς αὐτὸν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σμε. Fol. 245.

Ὁμιλία περὶ συνάξεως τῆς ἐν τῇ θείᾳ λειτουργίᾳ καὶ περὶ σωφροσύνης βίου.

Homilia de synaxi in divina liturgia et de vitae temperantia.

A. ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ πνεύματος χάρις.

T. ἐπιτύχοιμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

φύλ. σμη.	Fol. 248.
Ὁμιλία περὶ ἀθροίσεως τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ καὶ περὶ σώφρονος βίου.	De congregatione in ecclesia Dei et de vita temperanti.
A. ἀεὶ μὲν ἡ τοῦ πνεύματος χάρις.	T. κληρονόμοι γενώμεθα ἐν χῷ κ. τ. λ.
φύλ. σνα.	Fol. 251.
Ὁμιλία περὶ πολιτείας εὐαρεστούσης θεῷ καὶ περὶ φόβου καὶ τηρήσεως ἐντολῶν.	Homilia de vitae instituto Deo grato, de metu et legum observatione.
A. τῶν ἀνόμων ἑλλήνων τοὺς ἰδίους.	T. φύραμα, μεθ' οὗ τῷ πατρὶ κ. τ. λ.
φύλ. σνγ.	Fol. 253.
Ὁμιλία περὶ θεαρέστου πολιτείας καὶ βίου ὀρθοῦ.	Homilia de vitae instituto Deo grato et vita recta.
A. εἰ δὲ πόλις μὲν καὶ πατρίς.	T. συναγάλλεσθαι, αὐτῷ γὰρ κ. τ. λ.
φύλ. σνε.	Fol. 255.
Ὁμιλία περὶ φιλοπτωχείας καὶ τοῦ μὴ τρυφᾷν εἰς κόρον.	Homilia de amandis pauperibus et non esse genio indulgendum usque ad satietatem.
A. τῶν ἐπιγείων χρημάτων.	T. ἡμᾶς ἀπολαῦσαι χάριτι κ. τ. λ.
φύλ. σνη.	Fol. 258.
Ὁμιλία εἰς τό· ὅτι χρὴ ἕκαστον ἐξαγγέλλειν τὰς ἁ-	Homilia in id: Quemlibet oportet peccata an-

μαρτιας πατράσι πνευματικοῖς καὶ τὰ τῆς καρδίας κρυπτά.

A. ἀπὸ τῶν παραδόσεων τῶν οἰκουμενικῶν.

nunciare patribus spiritualibus et animi secreta.

T. μαρτύρων ὁ σύλλογος ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σξα.

Fol. 261.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι χρὴ ἀποκαλύπτειν τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς καὶ μηδαμῶς παρακατέχειν αὐτοὺς, ἄτοπον γάρ.

A. ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ, ἐμοὶ μὲν.

Homilia in id: Oportet detegere cogitationes malas et non eas reticere, absurdum enim.

T. αὐτὸν προετίμασεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σξδ.

Fol. 264.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀναίτιός ἐςιν εἰς τὰ κακά.

A. ἔδει μὲν πάντας ἡμᾶς, ἀδελφοί.

Homilia in illud: Deus non est malorum causa.

T. ἀγαθότητι τοῦ κυρίου ἡμῶν κ. τ. λ.

Φύλ. σξζ.

Fol. 267.

Ὁμιλία περὶ ὑπομονῆς καὶ μὴ ἐκκακοῦν ἐν ταῖς θλίψεσιν.

A. τὸ τῆς φύσεως ἡμῶν χαμερπές.

Homilia de patientia et non esse animo concidendum in afflictionibus.

T. καὶ ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σξθ.

Fol. 269.

Ὁμιλία εἰς τὸ, ὅτι δεῖ φυλάττειν τὰς ἑορτὰς τοῦ Θεοῦ, ὅτι καὶ ἐν τῷ νόμῳ τοῦτο τετήρηται.

A. ςόμα μὲν εἶναι καὶ γλῶτταν.

Homilia in id: festa Dei esse observanda, eoquod et in lege hoc servatum fuerit.

T. ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σοα.	Fol. 271.
Ὁμιλία περὶ νηστείας καὶ ἐλεημοσύνης.	Homilia de ieiunio et eleemosyna.
Α. καλὴ ἡ νηστεία, καλὴ καί.	Τ. ἀϊδίως χορεῦσαι ἐν Χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. σογ.	Fol. 273.
Ὁμιλία περὶ σωφροσύνης καὶ περὶ τοῦ μὴ ὀμνύειν ὅλως.	Homilia de temperantia et prorsus non iurandum esse.
Α. ὅτι τὴν παρθενίαν, ὡς οὐράνιον.	Τ. καὶ ἀΐδιον ἐν Χῷ κ.τ.λ.
Φύλ. σοϛ.	Fol. 276.
Ὁμιλία εἰς τό· ὅτι τὰ ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας οὐδαμῶς προσίεται ὁ θεὸς, ἀλλ᾽ ἀποστρέφεται, ὡς βδελύγματα.	Homilia in illud: Deum non admittere rapta et iniusta, sed reiicere, tanquam abominanda.
Α. ὁ μὲν θεὸς κριτὴς δίκαιος.	Τ. τε καὶ τυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σοη.	Fol. 278.
Ὁμιλία εἰς τό· ὅτι δεῖ τοῖς θείοις ναοῖς προστρέχειν καὶ τῶν θείων λογίων νουνεχῶς ἀκροᾶσθαι.	Homilia in id: sacris templis accedendum et verbum divinum attente audiendum.
Α. ὥσπερ παράδεισος ἄλλος ἐστι.	Τ. ἐπιτύχοιμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.
Φύλ. σοθ.	Fol. 279.
Ὁμιλία κατὰ μεθυόντων καὶ περὶ παντοίας διαλαμβάνουσα ἀρετῆς.	Homilia contra ebrios et quae de omnimoda virtute agit.
Α. ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεός.	Τ. ἡ κατοικία ἐν Χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σπγ. — Fol. 283.

Ὁμιλία εἰς λιτανίαν περὶ φόβου θεοῦ. — Homilia in litaniam de timore Dei.

A. τοὺς ἀγωνιζομένους αἰσθητῶς. — T. καλῶς διανύσωμεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. σπζ. — Fol. 287.

Ὁμιλία περὶ φθόνου καὶ ὅτι δεῖ συγχωρεῖν τοῖς πέλας τὰ παρ' ἑαυτῶν ἐπταισμένα. — Homilia de invidia et proximis delicta eorum esse ignoscenda.

A. ἀγαθὸς ὁ θεὸς καὶ ἀγαθῶν. — T. τυχεῖν ἀδελφοὶ χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σϟα. — Fol. 291.

Ὁμιλία εἰς λιτανίας, ὅπως ἀποστρέφεται ὁ θεὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας. — Homilia in litanias, quomodo Deus aversetur peccatores.

A. καλὸν τὸ παρατιθέναι. — T. ἐπιτύχοιμεν ἀγαθῶν χάριτι κ. τ. λ.

Φύλ. σϟδ. — Fol. 294.

Ὁμιλία εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ. — Homilia in exaltationem venerandae ac vivificae crucis.

A. πρὸ τοῦ σωτηρίου σταυροῦ τῆς ἀσεβείας. — T. τυχεῖν ἀδελφοὶ χάριτι.

†. Fol. 227. eadem homilia occurrit, quam Gretserus tom. II. operum nomine auctoris incerti gr. et lat. vulgavit.

Φύλ. σϟς. — Fol. 296.

Ὁμιλία εἰς λιτανίαν περιέχουσα τὴν τῆς νινευὶ πόλεως ἱστορίαν. — Homilia in litaniam Ninevae urbis historiam complectens.

A. πανταχοῦ μὲν οὖν ὁ θεός. — T. ἐπιτυχεῖν ἀδελφοὶ εὐδοκίᾳ κ. τ. λ.

φύλ. σϟθ.

Ὁμιλία τῇ κθ. τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποςόλων.

Α. τῶν θεοκηρύκων ἀποςόλων.

Fol. 293.

Homilia 29 Iunii in die sanctorum et principum Apostolorum.

Τ. εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ κυρίου κ. τ. λ.

φύλ. τα.

Ὁμιλία περὶ κατανύξεως καὶ ἐξομολογήσεως.

Α. χρὴ γινώσκειν ἀγαπητοί.

Fol. 301.

Homilia de compunctione et confessione.

Τ. ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν χάριτι κ. τ. λ.

†. Hae sunt XXXII. homiliae, quae, quod cum prioribus cohaereant, eiusdem Philothei esse videntur, praecipue cum ex Chrysostomo potissimum, titulo etiam innuente, desumptae sint.

φύλ. τδ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου καισαρείας ἀρχιεπισκόπου καππαδοκίας ἱςορία μυςαγωγικὴ ἐκκλησιαςική. τί ἐςὶν ἐκκλησία;

Α. ἐκκλησία ἐςὶ ναὸς θεοῦ.

Fol. 304.

S. patris nostri Basilii, Caesareae Cappadociae archiepiscopi, historia mystagogica ecclesiastica. Quid est ecclesia?

Τ. καὶ θεὸς ἀναμάρτητος κ. τ. λ.

†. Haec allegorica expositio ecclesiae neque Basilii, ut hìc et in aliis codd. legitur, neque Cyrilli Hierosolymitani, sed S. Germani iunioris, patriarchae Constantinopolitani, est, cuius nomine edita gr. et lat. v. Fabric. vol. VII. p. 548.

φύλ. τιγ. Fol. 313.

Διήγησις ἀφρικανοῦ περὶ τῶν ἐν περσίδι γενομένων διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ.

Narratio Africani de iis, quae in Perside acciderunt per incarnationem Domini et Dei et servatoris nostri Iesu Christi.

Α. ἐκ περσίδος ἐγνώσθη ἀπαρχῆς.

Τ. γνωριζόμενον, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est hic Sextus Iulius Africanus, cuius praecipuum opus, chronographia, hodie perdita est. Erat autem ab orbe condito usque 221. Ex hac parva haec narratio petita videtur. Extat quoque Msc. in bibl. Vindob.

Codex LXII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minuto et eleganti, manu, ut videtur, Emman. Embene, in folio, cum variantibus marginalibus, foliorum 305 numero, Saec. XVI., optime conservatus et inscriptus.

Δημητρίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ σοφωτάτου καὶ νομικωτάτου ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας, τοῦ χωματιάνου πονήματα διάφορα πονηθέντα αὐτῷ χαρτοφύλακοντι τῆς αὐτῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας.

Demetrii sanctissimi, sapientissimi et legum peritissimi archiepiscopi totius Bulgariae, Chomatiani varii tractatus elaborati ab ipso, cum esset eiusdem sanctissimae magnae ecclesiae chartophylax.

α. Περὶ

α. Περὶ βαθμῶν κεκωλυμένων γάμων καὶ ἀκολύτων καὶ περὶ διαζυγίων.

1. De gradibus matrimoniorum prohibitis et non prohibitis, et de divortiis.

β. Περὶ γαμικῶν συναλλαγμάτων καὶ βαθμῶν καὶ ὅτι ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ οὐκ ἄγονται ὑπὸ βαθμὸν καὶ ἑρμηνεία τοῦ γραφικοῦ ῥήτου τοῦ· ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

2. De matrimonii contractibus et gradibus, et quod vir et mulier sub gradu non ducantur, et explicatio dicti scripturistici: Erunt duo in carne una.

γ. Πρὸς τὸν ἐπίσκοπον κρόων περὶ τῆς αὐτῆς πραγματείας.

3. Ad Croorum episcopum de eodem argumento.

δ. Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ α̅ καὶ β̅ συνοικεσίου παίδων διαφορᾶς καὶ τῆς ἀπὸ γ̅ καὶ δ̅ καὶ τῆς πατρικῆς αὐτῶν διαδοχῆς, καὶ περὶ παλλακῆς καὶ περὶ προικὸς καὶ προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ πότε ὀφείλουσιν ἀπαιτέσθαι, καὶ περὶ προτιμήσεως κληρονομίας ἐξ ἀδιαθέτου καὶ περὶ πατρικῶν καὶ μητρικῶν ὑπαρξέων.

4. De diversitate liberorum primi et secundi matrimonii, tertii item et quarti, et de paterna eorum successione; de concubina et de dote et de donis ante nuptias et quando exigendae sint. De ordine successionis ab intestato et de paternis maternisque bonis.

ε. Ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς νόμοις δεκτὴ ἡ ἐκ διαθέσεως ἀδελφότης καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ γαμικὰ συναλλάγματα ἐμποδότει.

5. Quod in legibus non sit recepta fraternitas ex testamento, adeoque contractus matrimoniales non impediat.

ϛ. Περὶ τῶν ἐξ ἀγχιστείας καὶ αἵματος βαθμῶν.

6. De gradibus affinitatis et consanguinitatis.

ζ. Περὶ θεμιτῶν καὶ ἀθεμίτων γάμων.

7. De licitis et illicitis matrimoniis.

η. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν χρηματίσαντα μητροπολ. κερκύρας τὸν πεδαδ, περὶ τῶν χειροτονηθέντων παρὰ τῶν βουλγαροεπισκόπων τῶν ἀπὸ τῆς ζαγόρας ἐξελθόντων καὶ περὶ συναλλάγματος, ει δηλαδὴ θεμιτόν ἐστι, τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα δυσὶ δυσεξαδέλφαις συναφθῆναι.

8. Epistola ad Cercyrae metropolitam Pedad, de iis, qui a Bulgariae episcopis Zagorâ egressis ordinati sunt et de contractu, an nempe licitum sit, unum eundemque duabus filiis patruelium iungi.

θ. Περὶ τῆς πρὸ τῆς νομίμου ἡλικίας γαμηθείσων γυναικῶν, καὶ ὅτι ὡς παράνομα τὰ τοιοῦτα συνοικέσια λυοῦνται.

9. De mulieribus ante legitimam aetatem nuptis, et quod eiusmodi matrimonia, ut legibus contraria, solvantur.

ι. Περὶ γάμων ἀθεμίτων καὶ κεκωλυμένων.

10. De matrimoniis illicitis et prohibitis.

ια. Πρὸς τὸν κόμνηνον κυρ. θεόδωρον τὸν δοῦκαν περὶ συναλλάγματος γαμικοῦ εἰς ϛ ἐξ ἀγχιστείας συναγομένω βαθμὸν καὶ ὕποπτον ἔχοντι τὴν ἐκπλήρωσιν.

11. Ad Comnenum D. Theodorum Ducam de contractu matrimoniali in sexto affinitatis gradu coniuncti, eumque implere veriti.

ιβ. Πρὸς τὸν πελαγονίας περὶ διαζυγίου ἐξ ἠλιθιότητος.

12. Ad Pelagoniae episcopum de divortio ob dementiam.

ιγ. Περὶ ἀνήβου κόρης μνηστευθείσης τινὶ, ἐι ἔξεστι μετὰ τὴν νόμιμον ἡλικίαν συναφθῆναι ταύτην τῷ μνηστευσαμένῳ αὐτὴν, καὶ περὶ τῶν ἐν τῷ ζ̄ ἔτει τῆς ἡλικίας τῆς κόρης γινομένων μνηστείων πρὸς τὸν ῥῆγα σερβίας στέφανον.

13. De puella impube cuidam desponsa, an liceat ei post legitimam aetatem iungi sponso suo. Item de sponsalibus factis septimo puellae aetatis anno ad regem Serviae Stephanum.

ιδ. Πρὸς στρουμίτζην κυρ. κωνσταντῖνον, ἐι χρὴ προαχθῆναι ἐις ἱεροσύνην τὸν ἐν ἀτελεῖ μὲν ἡλικίᾳ ἀνηλικὸν κόρην μνηστευσάμενον, ταύτης δὲ τεθνηκυίας, ἑτέρᾳ γυναικὶ κατὰ νόμους συζευχθέντα.

14. Ad Strumitzen D. Constantinum, an oporteat ad sacerdotium promovere eum, qui in aetate imperfecta cum puella aetatem non habente sponsalia contraxit, ea verò mortua eum alia legitime iunctus est.

ιε. Περὶ συναλλάγματος γεγονότος ἐν ἀτελεῖ τῆς κόρης ἡλικίᾳ καὶ παραβάσει ὅρκου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον σερβίων.

15. De contractu facto in imperfecta puellae aetate et iurisiurandi violatione, ad Serviae episcopum.

ις. Περὶ γαμικοῦ συναλλάγματος ἔχοντα προπαλακισμὸν καὶ συγγένιαν ἐπὶ συντεκνίας, ἐι ἐνδέχεται γενέσθαι, ἢ ὀυ.

16. De contractu matrimoniali eius, qui concubinam prius habuit et ex compaternitate affinis est, an fieri possit, vel non.

ιζ. Περὶ ἀνδρομανούντων, ὅτι διὰ τοῦτο διαζεύγνυνται, πρὸς τὸν πελαγονίας.

17. De libidinosis mulieribus, quod ob illud separentur, ad Pelagoniae episcopum.

ιη. Ὅτι ἀκώλυτόν ἐϛι τὸ συναφθῆναι τινὰ δυσεξαδέλφῃ τῆς πορνικῶς μιγείσης αὐτῷ.

18. Quod licitum sit iungi filiae patruelis eius, quae cum ipso fornicata est.

ιθ. Ὅτι ὀυ συνίϛαται γάμος, μὴ συναινούντων τῶν συναπτομένων προσώπων καὶ τῶν ἐχόντων τούτους ὑπεξουσίους.

19. Quod non consistat matrimonium sine consensu propinquorum et in quorum potestate sunt.

κ. Περὶ ἀποκαταϛάσεως προικὸς, ἀῤῥαβῶνος, ὑποβόλου καὶ ἀποτελευτῆς καὶ ἀποκάρσεως κέρδους, καὶ περὶ ἀποκειρομένων καὶ ἀζημίως λυομένων γάμων.

20. De restitutione dotis, arrhae, pignoris et a morte, ac tonsura lucri, et de tonsis et de citra poenam solutis matrimoniis.

κα. Περὶ μνηϛείων καὶ γάμων καὶ παλλακῆς καὶ τῶν ἐκ ταύτης παιδῶν καὶ περὶ τῶν ἀπὸ διαθέσεως γινομένων γάμων καὶ τῶν μετ' ἐυχῆς καὶ περὶ γνησίων καὶ νόθων παιδῶν καὶ περὶ διαθήκων καὶ περὶ ἀμφιβόλων.

21. De sponsalibus et matrimoniis et concubina et susceptis ex ea liberis, de matrimoniis, quae fiunt ex affectu et cum precibus, de legitimis et spuriis liberis, de testamentis et de incertis.

κβ. Περὶ διαζυγίου.

22. De divortio.

κγ. Περὶ αὐτοῦ.

23. De eodem.

κδ. Ὅτι δεῖ τὸν πατέρα προνοεῖσθαι τῆς τῶν παιδῶν ζωῆς, ἤγουν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ φαλκιδίου καὶ τὸ λοιπὸν τῆς περιουσίας

24. Quod oporteat patrem providere de filiorum vita, scilicet detracta sibi falcidia et quod facultatum superest, trans-

ἀυτοῦ παραπέμπειν, ἔνθα καὶ βούλεται καὶ ὅτι τὰ περὶ ἀῤῥένων τῷ νόμῳ δοκοῦντα καὶ εἰς τὰς θηλείας ἐκλαμβάνονται.

mittere, ubicunque voluerit et quod in lege statutum de maribus, id etiam de foeminis intelligitur.

κε. Περὶ συναλλάγματος ἀτέκνου καὶ τοῦ ἀνδρὸς τὸν βίον ἀπολείποντος καὶ ἡ γυνὴ ἀυτοῦ τῶν πραγμάτων ἐκείνου ἐγκρατὴς γενομένη παρὰ τὸ δίκαιον ὀυ παραχωροῦσα τοῖς ἀδελφοῖς ἀυτοῦ, ὡς ἀδελφικὸν δίκαιον ἔχοντες.

25. De contractu, si vir sine liberis moriatur et uxor eius rerum potita contra ius ipsius fratribus, utpote ius fraternum habentibus, eas non cedit.

κϛ. Πρὸς τὸν βασιλέα κυρ. Θεόδωρον τὸν δοῦκαν περὶ προνομιῶν τῶν εἰς δευτέρους γάμους ὀυκ ἐρχομένων καὶ τῶν δευτερογαμούντων, ὅτι ὀυ δεσπόζουσι τὴν μητρικὴν τῶν παιδῶν ὕπαρξιν, καὶ περὶ ἀχρησίας νόμων καὶ περὶ τοπικῆς συνηθείας καὶ παραδρομῆς χρόνου διὰ κατοχῆς.

26. Ad imperatorem D. Theodorum Ducam de iure secundo non nubentium et secundo nubentium, quod non acquirant materna liberorum bona; de non usu legum et de locali consuetudine et de praescriptione per possessionem.

κζ. Περὶ παλλακῆς ἐπιβουλευσαμένης τὴν νόμιμον γαμετὴν καὶ μετὰ θάνατον ἀυτῆς τὴν προῖκα ταύτης κατέχειν ἐθέλοντος τοῦ ἀνδρὸς, καὶ περὶ τοῦ πῶς καὶ ποῦ ἀνατρέφεσθαι δεῖ τὸν

27. De concubina legitimae coniugi insidiante et marito ipsius dotem, ea mortua retinere volente, et quomodo ac ubi educari orphanum oporteat, et quomodo venefici

ὀρφανὸν, καὶ τί σημαίνει κεφαλικὴ τιμωρία, καὶ ὅπως κολάζονται οἱ φαρμακοί.

puniantur, et quid velit capitale supplicium.

κη. Περὶ δευτερογαμούντων καὶ μὴ δευτερογαμούντων καὶ περὶ τριγάμων.

28. De secundò nubentibus et non secundò nubentibus et de trigamis.

κθ. Περὶ τῆς χρήσεως τῆς ἀνηκούσης τοῖς δευτερογαμοῦσι, καὶ περὶ κανστρείων καὶ ἰδιοκτήτων, καὶ περὶ δεσποτείας καὶ ἐκπτώσεως τῶν καταλειφθέντων παρὰ τῆς γυναικὸς τῷ ἀνδρὶ, καὶ περὶ ὑποταγῆς παιδῶν καὶ ὅπως κολάζονται οἱ μὴ ὑποτασσόμενοι, καὶ ὅτι ἀναγκάζονται παρὰ τῶν ἀρχόντων οἱ γονεῖς ἐγγαμίζειν τὰ ἑαυτῶν τέκνα ὑπερβαίνοντα τὴν νομίμην ἡλικίαν, καὶ ὅτι καλοῦνται οἱ ἀδελφόπαιδες μετὰ τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίαν τοῦ θείου αὐτῶν καὶ περὶ γνησίων καὶ νόθων καὶ παλλακῆς.

29. De fructu pertinente ad eos, qui secundò nubunt; de castrensibus et propriis bonis; de dominio et delapsu eorum, quae uxor marito reliquit; de obedientia liberorum et quomodo inobedientes puniantur; et quod parentes cogantur a magistratibus ad despondendos liberos, qui legitimam aetatem habent; et quod fratrum liberi cum fratribus vocentur ad haereditatem ab intestato sui avunculi.

λ. Περὶ τριγαμίας.

30. De trigamia.

λα. Ὅτι οὐ προσήκει τοῖς παισὶ τῶν ζώντων γονέων κινεῖν κατά τινος περὶ διαφερόντων τούτοις ἄνευ ἐπιτροπῆς αὐτῶν, καὶ ὅτι χρὴ

31. Quod liberis non conveniat vivis parentibus adversus quemquam agere, de quibus horum interest, sine eorum per-

ζητεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις ἐκ τῶν δικαιωμάτων, ἐκ τῶν προενεγκόντων καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῶν λεγόντων καὶ ταῦτα εἶναι.

missione; et quod argumenta petenda sint ex sancitis, ex allegantibus et dein ex dicentibus, etiam haec esse.

λβ. Περὶ νόθων καὶ γνησίων παιδῶν καὶ περὶ ἀνιόντων καὶ τῶν ἐκ πλαγίου καὶ περὶ τῶν πιπρασκόντων τὰ ἀλλότρια.

32. De filiis spuriis et legitimis et ascendentibus et lateralibus et vendentibus aliena.

λγ. Περὶ νόθων καὶ τῶν ἀπογνησίων παιδῶν.

33. De nothis et illegitimis filiis.

λδ. Περὶ μητρικῶν πραγμάτων καὶ τῆς χρήσεως τούτων καὶ περὶ δευτερογαμούσων καὶ μὴ δευτερογαμούσων γυναικῶν.

34. De maternis bonis et eorum usufructu et de mulieribus secundò nubentibus et secundò non nubentibus.

λε. Ὅτι ἡ γυνὴ ὀφείλει ἐπίτροπον τοῦ τεχθέντος αὐτῇ παιδὸς μετὰ θάνατον τοῦ ταύτης ἀνδρὸς, καὶ ὅτι μητὴρ καὶ οἱ ἀπελεύθεροι μὴ αἰτοῦντες ἐπίτροπον τῷ ἀφήλικι, ἐκπίπτουσι τοῦ διαφέροντος αὐτῇ; κλήρου ἐξ ἀδιαθέτου τοῦ παιδὸς. καὶ ὅτι εἰ μὲν ἄνηβος τελευτήσει, οὐ κληρονομεῖ αὐτὸν ἡ μητὴρ μὴ αἰτήσασα τούτου ἐπίτροπον· εἰ δὲ ἔφηβος, κληρονομεῖ αὐτὸν καὶ περὶ κληρονομίας τῶν μὴ δευτε-

35. Quod uxor petere debeat tutorem nati sibi filii post mortem sui mariti, et quod mater et liberti, qui tutorem natu minoris non petunt, excidunt pertinente ad se haereditate pueri ab intestato. Et si impubes moriatur, mater, quae tutorem ipsi non petiit, ipsius haeres non est: Si autem pubes est, ipsum haereditat. De haereditate secundò non nu-

ρογαμούσων καὶ περὶ χρήσεως τῶν δευτερογαμούσων, καὶ ὅτι τὰ ἱερὰ οὐδ᾽ ὅλως κατά τινι οὖν αἰτίαν δεσπόζονται, ἀλλὰ μόνῃ τῇ χειρὶ τοῦ ἀρχιερέως ὑπόκεινται.

bentium et de usufructu secundò nubentium, et quod sacrorum dominium ex nulla prorsus ratione acquiratur, sed solius archiepiscopi manibus subiecta sint.

λϛ. Ὅτι καὶ ἡ ἄγραφος βούλησις τὴν αὐτὴν τῇ διαθήκῃ δύναμιν τῶν ἀκουσάντων μαρτύρων βεβαιούντων ταύτῃ γραφικῇ καὶ ἰδίᾳ ὑπογραφῇ καὶ δι᾽ ὅρκου ταύτῃ συνιςώντων, καὶ περὶ δευτερογαμούντων ἐπὶ παισὶ καὶ τῶν λεγάτων καὶ περὶ ἱερωμένων προσώπων καὶ περὶ χρήσεως καὶ δεσποτείας τῶν τεθνηκότων παίδων.

36. Quod voluntas non scripta eandem cum testamento vim acquirat, audientibus testibus, qui haec scriptura et propria subscriptione confirmant et iureiurando constabiliunt. De secundò nubentibus, qui liberos habent et de legatis et de sacris personis, de usufructu et dominio liberis mortuis.

λζ. Περὶ κινητῶν πραγμάτων καὶ ἐπικοίνου, καὶ περὶ μέμψεως διαθήκης, καὶ περὶ τῶν ἐκ γ̄ συνοικεσίου παίδων.

37. De rebus mobilibus et de re communi, de incusatione testamenti, et de liberis ex tertia coniuge.

λη. περὶ ἰδιοκτήτων καὶ καςρενσίων καὶ ἀπροσπορίςων καὶ τῶν ἀπὸ φιλοτιμίας τῆς τύχης, καὶ περὶ δευτερογαμούντων.

38. De propriis et castrensibus et adventitiis, et de iis ex largitione fortunae, et de secundò nubentibus.

λθ. Περὶ τῶν ἐννομίμων γυναικῶν καὶ τῶν ἐκ παλ-

39. De liberis ex legitimis uxoribus et de iis ex

λακῶν καὶ τῶν ἐκ μόνης μνηστείας παίδων, καὶ ὅπως τοὺς οἰκείους γονεῖς διαδέχονται.

ex concubinis et de iis ex sola desponsatione liberorum, et quomodo propriis parentibus succedant.

μ. Περὶ γνησίων παίδων καὶ ἑτεροθαλῶν, φυσικῶν, ἤγουν νόθων καὶ παλλακῶν, καὶ περὶ νομῆς αὐτῶν.

40. De liberis legitimis et de iis unius tantum parentis, de naturalibus aut spuriis, de concubinis, et de eorum legibus.

μα. Περὶ μητρικῆς ὑπάρξεως καὶ δευτερογαμούντων καὶ παίδων διαφορᾶς, καὶ περὶ τριγαμιαίας, καὶ περὶ ἀποκαταστάσεως, καὶ περὶ διηνεκοῦς παραγραφῆς, καὶ περὶ τῶν ἀπὸ ἐξισωτοῦ ἀλλότρια ἀναδεξαμένων δίκαια.

41. De bonis maternis, et de secundò nubentibus et liberorum diversitate, de trigamia, de restitutione in integrum, de praescriptione continua, de admittentibus ab aequatore iura aliena.

μβ. Περὶ ἀνήβων καὶ τῶν διαφερόντων αὐτοῖς, καὶ περὶ προτιμήσεως πλησιασμοῦ, καὶ περὶ τῶν ἀνεπιφωνήτως ἀγοραζόντων, καὶ ὅτι ὁ σιωπῶν ὡς συναινῶν λογίζεται, καὶ περὶ μητρικῶν ὑπαρξέων καὶ ἐκ νομίμου ἡλικίας καὶ περὶ τῶν ἀπὸ δευτερογαμησάντων ἀγορασθέντων μητρικῶν.

42. De impuberibus et quod ipsorum interest, et de praelatione proximitatis, et de tacite ementibus, et quod tacens consentire censeatur, et de maternis bonis et ex legitima aetate et de maternis bonis emptis a secundò nubentibus.

μγ. Περὶ κληρονομίας καὶ χρήσεως προικὸς, καὶ περὶ

43. De haereditate et usu dotis, de filiis fami-

ὑπεξουσίων καὶ περὶ μητρώων καὶ πατρώων, καὶ περὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν παίδων καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν.

lias et de bonis maternis et paternis, et de cura filiorum eorumque rerum.

μδ. Περὶ νόθων καὶ γνησίων παίδων.

44. De spuriis et legitimis filiis.

με. Περὶ μερίδος μητρὸς μὴ δευτερογαμούσης, καὶ περὶ πλαστῶν καὶ προικὸς, ἐπιτρόπων καὶ περὶ νενοημένων ἀποστάσεων, καὶ περὶ συνεισφορᾶς, καὶ περὶ Φαλκιδίας.

45. De portione matris secundò non nubentis, et de fictitiis et de dote, tutoribus et de excogitatis absentiis, et de collatione bonorum, et de falcidia.

μς. Περὶ κληρονομίας καὶ διακατοχῆς τῶν παίδων παρὰ τῶν γονέων καὶ περὶ ἀτελῶν καὶ περὶ δευτερογαμούντων.

46. De haereditate et de possessione bonorum filiorum per parentes et de bonis immunibus et de secundò nubentibus.

μζ. Περὶ δαπανημάτων προβαινόντων ἀπὸ τῆς προικὸς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ περὶ συναινέσεως, καὶ ὅτι δημευομένου τοῦ ἀνδρὸς ὀυ συνδημεύεται καὶ ἡ προὶξ, καὶ περὶ ἐπιμελείας τῶν προικιμαίων.

47. De expensis provenientibus a dote per virum, et de consensu, et quod proscripto viro non simul proscribatur dos, et de cura dotalium.

μη. Ὅτι καλῶς κληρονομεῖ ὁ πατὴρ τὴν μητρῴαν ὕπαρξιν τῆς ἰδίας γονῆς, εἰ συνεισενέγκει ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ γάμου προγαμιαίαν δω-

48. Quod bene haereditet pater materna bona propriae sobolis, si nuptiarum initio intulerit donationem ante nuptias et

ρεὰν καὶ μὴ ἄπορος ἦν, καὶ περὶ παντὸς προσώπου καλουμένου ἐξ ἀδιαθέτου εἰς κληρονομίαν καὶ ὅπως καλεῖται.

non dubius sit, et de omni persona ab intestato ad haereditatem vocata et quomodo vocetur.

μθ. Περὶ θεωρέτρου καὶ ἀῤῥαβῶνος καὶ λοιπῶν πρὸ γάμου δωρεῶν καὶ λεγάτων καὶ φιλοτιμίων, καὶ περὶ μερισμοῦ ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν.

49. De dono ante nuptias et arrha et de reliquis donis ante nuptias et de legatis et munificentiis, et de partitione fratrum alterius parentis.

ν. Περὶ προικιμαίου πράγματος καὶ ὅτι ου συνυπάγεται ταῖς τοῦ ἀνδρὸς λειτουργίαις ἢ ἐνοχαῖς, καὶ ὅτι δύναται ἡ γυνὴ καὶ συνισταμένου τοῦ γάμου ἀνακαλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς τὴν προῖκα αυτῆς, ἀλλ' οὐδὲ ἐκδίδοσθαι ταύτην, ἢ ἐκποιεῖσθαι δύναται ὁ ἀνὴρ καὶ περὶ παντοίων δωρεῶν καὶ ἐκ ποίων αἰτίων ἀνατρέπονται.

50. De re dotali et quod non subiiciatur viri servitiis aut obligationibus, et quod mulier consistente etiam matrimonio suam a viro revocare potest, sed neque elocare, aut alienare eam potest et de omnimodis donis et qualibus ex causis revertantur?

να. Ὅτι ὁ ἀνὴρ, εἰ γραφῇ κληρονόμος παρὰ τῶν γονέων τῆς γυναικὸς, οὐκ ἐκβάλλεται τῆς κληρονομίας καὶ περὶ ἀδιατιμήτου προικὸς καὶ περὶ τῶν αὐτοκινήτων καὶ περὶ τῶν ἄνευ δόλου γενομένων συμφώνων

51. Quod vir, qui haeres scribitur a parentibus uxoris, haereditate non eiiciatur et de inaestimabili dote, de per se mobilibus et de pactis sine dolo factis et de partitione haereditatis, et

καὶ περὶ μερισμοῦ κληρονομίας καὶ ὅτι δύο ὄντων τῶν κληρονόμων, ἐι προτελευτήσε ἐν εἷς, ὁ ἕτερος τὸ διάφερον τούτῳ κληρονομεῖ, καὶ ὅτι ὁ ἑαυτῷ ἀγοράζων καὶ οὐχ ἑτέρῳ, κύριός ἐςι τῶν ἀγορασθέντων.

quod, si duorum haeredum unus moriatur, alter partem alteri debitam haereditet, et quod, qui sibi ipsi emit, non alteri, emptorum dominus est.

νβ. Περὶ χρέους προικὸς καὶ χρέους δημοσίου καὶ περὶ μακροῦ χρόνου καὶ διηνεκοῦς.

52. De debito dotis et de debito publico et de longo et continuo tempore.

νγ. Περὶ χρήσεως προγαμιαίας δωρεᾶς καὶ τοῦ ἐκ τελευτῆς τοῦ παιδὸς κέρδους καὶ τῶν δεδομένων ἐκ μέρους κατὰ δεσποτείαν ἀντὶ τῆς χρήσεως, καὶ περὶ τῶν ἐκ κοινῶν ἐξόδων ἠγορασμένων, καὶ περὶ τοῦ ἐξ ἀπαιδίας κάσου καὶ παροραθείσης συμφωνίας.

53. De usufructu doni ante nuptias et de lucro ex morte filii et de vicissim datis secundum dominium loco usufructus, et de emptis ex bonis communibus, et de casu orbitatis filiorum et neglecta harmonia.

νδ. Περὶ τοῦ· ἐι χρὴ συγκοινωνεῖν τοῖς περιτραπεῖσιν ἐν καιρῷ δυσχερείας καὶ προσελθοῦσιν λατίνοις καὶ τοῖς τούτων ἔθεσι κοινωνήσασιν.

54. De illo: si oporteat communicare cum iis, qui tempore molestiarum perversi ad latinos accessere eorumque moribus communicarunt.

νε. Περὶ προικὸς, θεωρέτρου καὶ τῶν λοιπῶν κέρδων καὶ τῶν ἀμνημονεύτων καὶ περὶ τῶν καρπῶν.

55. De dote, de munere ante nuptias et de reliquis lucris et de praeteritis et de fructibus.

νϛ. Περὶ ἀλληλοκληρονομίας, καὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου καλουμένων κλήσεων, καὶ τοῦ ἐξ ἀπαιδίας κάσου.

56. De mutua haereditatis successione, et de sic dictis vocationibus ab intestato, et de casu orbitatis liberorum.

νζ. Περὶ δευτερογαμούσης καὶ τῆς ἀνηκούσης αὐτῇ δεσποτείας καὶ χρήσεως καὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων.

57. De muliere secundò nubente et de dominio ad ipsam pertinente et de usufructu et de haeredibus ab intestato.

νη. Περὶ τοῦ· ει ἁρμόζει τοῖς παισὶ καὶ τοῖς ἀδελφόπαισιν ἡ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομία ἐπίσης.

58. De eo: an conveniat liberis et fratrum liberis haereditas ab intestato ex aequo.

νθ. Περὶ τοῦ τῆς παραγραφῆς χρόνου τῶν ἀφηλίκων καὶ τῆς διαδοχῆς τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν καὶ ὅτι ὀυ συμβάλλεται ἡ χρονία νομὴ τοῖς κακῇ πίςει, ἢ ἐξ ἁρπαγῆς καὶ δόλου νεμομένοις.

59. De definitione temporis impuberum et de successione propinquorum lateralium et quod temporis praescriptio non prosit malae fidei possessoribus aut vi doloque acquirentibus.

ξ. Περὶ ἀλληλοκληρονομίας καὶ τίνες προτιμῶνται εἰς κληρονομίαν. ζώντων γὰρ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων ἀργεῖ καθόλου ἡ ἀλληλοκληρονομία, κἂν καὶ συμφωνία καὶ ὁμολογία προβῶσιν, καὶ περὶ τῶν πρὸ τοῦ πενθίμου χρόνου γαμούσων καὶ περὶ νομῆς ἐκ-

60. De mutua haereditate et quinam in successione praeferantur. Viventibus enim ab intestato haeredibus mutua haereditas omnino vacat, licet consensus et confessio praecedant, et de nubentibus nondum finito luctus tempore et de pos-

μεμολυσμένης γινομένης αἰτίας.

sessione ex turpi causa inducta.

ξα. Περὶ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας καὶ ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν.

61. De haereditate ab intestato et de fratribus alterius parentis.

ξβ. Περὶ τῶν ἐκ πλαγίου συγγενῶν.

62. De propinquis lateralibus.

ξγ. Ἐι ἔξεστιν ἀδελφῷ κληρονομίαν ζητεῖν ἀπὸ μερίδος ἀδελφοῦ τελευτήσαντος παίδων καὶ ἐκγόνων ἀνηλίκων καὶ ἐκείνων ὑπόντων καὶ ὑπὸ ἐπιτρόπους τελούντων.

63. An fratri liceat haereditatem quaerere de portione fratris mortui, liberis impuberibus relictis, iisque sub tutoribus existentibus.

ξδ. Περὶ ἑτεροθαλῶν ἀδελφῶν καὶ ἐι ἐπίσης καλοῦνται πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ πατρὸς κληρονομίαν καὶ ὅτι ὀυ χρὴ τοὺς πατέρας τοῖς μὲν τῶν παίδων πλείονας καταλιμπάνειν μερίδας, τοῖς δὲ ἐλάττονας.

64. De fratribus alterius parentis et an ex aequo ad haereditatem communis patris vocentur et quod non oporteat, ut patres his liberorum plus, illis verò minus reliquant.

ξε. Ὅτι τοτε ῥήγνυται ἡ πρώτη ἀτελὴς διαθήκη, ὅτε ἡ δευτέρα τελεία γένηται, καὶ ὅτι ἀι ἐκ τοῦ παρήκοντος μαρτυρίαι ὀυδενὶ λόγῳ ὀφείλουσιν κρατεῖν καὶ ὅτι ὀι ἐγγύτεροι τῷ βαθμῷ προτιμῶνται εἰς διαδοχήν.

65. Quod primum testamentum imperfectum tunc infringatur, quando secundum perfectum est, et quod propinqui testimonia nulla ratione valere debeant, et quod propinquiores gradu in successione praeferantur.

ξϛ. Περὶ διαθήκων καὶ χρονίας νομῆς καὶ χρόνου νομῆς κινητῶν καὶ αὐτοκινήτων καὶ ἀκινήτων, καὶ περὶ προτιμώσεως.

66. De testamentis et longa possessione et de tempore possessionis mobilium, per se mobilium et immobilium, et de praelatione.

ξζ. Περὶ κληρονομίας τέκνων καὶ γονέων καὶ ἀλληλοκληρονομίας.

67. De haereditate liberorum et parentum et de mutua haereditate.

ξη. Ἐι δύναται ὁ πράτης μετὰ τὴν πρᾶσιν ἀλλαχοῦ μεθέλκειν τὸ πεπραγμένον ἐκ τοῦ, μὴ τὸ τίμημα ἐξ ὁλοκλήρου καταβληθῆναι.

68. An venditor post venditionem alibi venditum distrahere possit, ex eo, quod pretium non solvatur in solidum.

ξθ. Περὶ τοῦ ἀγοράσαντος ἀλλότριον πρᾶγμα ἐν εἰδήσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ παρὰ τίνος τὸ τίμημα ἀντιστρέφεται.

69. De emente rem alienam scienter aut inscienter, et a quo pretium restituatur.

ο. Περὶ τῶν ἀνὰ μέρος ἀγορασάντων τὸ αὐτὸ πρᾶγμα.

70. De vicissim ementibus eandem rem.

οα. Περὶ τοῦ μὴ ἀγοράζειν τοὺς ἄρχοντας, ἢ στρατευομένους, ἐν ᾗ χώρᾳ ἐνεργοῦσιν, ἢ στρατεύουσιν καὶ πλησιάστου καὶ δόλου διατιμήσεως.

71. Quod duces et milites non possint emere, in quo loco agunt aut militant, et de proximo et de doli aestimatione.

οβ. Περὶ τῶν ἀγαθῇ χάριτι ὠνουμένων καὶ τῶν διαφερόντων τῷ δημοσίῳ.

72. De bona fide emtis et de pertinentibus ad fiscum.

ογ. Περὶ τῶν εἰδήσει ἀγοραζόντων τὰ ἀλλότρια.	73. De scienter ementibus aliena.
οδ. Περὶ φθορᾶς κόρης καὶ ὅπως ὁ φθορεὺς κολάζεται, καὶ περὶ τῶν πορνευόντων ἐχόντων τε καὶ γυναῖκα καὶ μὴ ἐχόντων.	74. De defloratione virginis et quomodo deflorator puniatur, et de fornicatoribus, qui uxorem habent et non habent.
οε. Περὶ ἀναγνώστου ἀκουσίως φονεύσαντος, καὶ περὶ διακόνου ἀντιταξαμένου πολεμίοις καὶ πολλοὺς ἐκ τούτων κατασφάξαντος.	75. De lectore involuntarie occidente, et de diacono pugnante cum hostibus eorumque multos necante.
ος. Περὶ ἀφορισμοῦ καὶ καθαιρέσεως ἐπισκόπων καὶ ἱερέων καὶ τῶν λοιπῶν.	76. De separatione et depositione episcoporum, sacerdotum et reliquorum.
οζ. Περὶ ἡγουμένων καὶ μοναχῶν, καὶ ὅτι πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ μοναστήρια τῷ κατὰ χώραν ὑπόκεινται ἀρχιερεῖ.	77. De praepositis et monachis, et quod omnes ecclesiae et monasteria loci episcopo subiecta sint.
οη. Πρᾶξις γενομένη ἐπὶ ψήφῳ καὶ χειροτονίᾳ ἑτέρας ἐπαρχίας ἀρχιερέως γινομένη ὑπ' αὐτοῦ.	78. Actio de electione et ordinatione archiepiscopi alterius provinciae.
οθ. Περὶ μοναχῶν κτητορικὸν δίκαιον ἀνακαλουμένων.	79. De monachis ius possessorium revocantibus.
π. Περὶ ὅρων ἐκκλησιαστικῶν καὶ ἐπαρχίων καὶ προνομίων καὶ σταυροπηγίων καὶ	80. De limitibus ecclesiasticis et provinciis et privilegiis et stauropegiis,

περὶ μὴ δεῖν ἐν μοναστηρίῳ γάμους, ἢ βαπτίσματα γενέσθαι, καὶ περὶ δολερᾶς ἀναφορᾶς καὶ ὅτι οὐκ ἀποκλείονται χρόνῳ τὰ ἐκκλησιαστικὰ προνόμια.

giis, seu monasteriis patriarchalibus, et quod in monasteriis non oporteat copulare aut baptizare, et de fraudulenta in S. liturgia commemoratione et quod ecclesiastica privilegia tempore non excludantur.

πα. Ὅτι οὐκ ἔξεστι τῇ μητρὶ διαλύεσθαι ἐπὶ τοῖς πρώτοις πράγμασιν, ἢ πιπράσκειν αὐτὰ καὶ ὅτι τὰ ἀνατραπέντα ἔγγραφα διὰ μεταγενεστέρων νομίμων πράξεων, ἢ ἀπὸ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἢ βουλήσεως τῶν ἐκθεμένων αὐτὸν ἀνίσχυρα καὶ ἀβέβαια μένωσι, καὶ ὅτι ὁ κακῇ πίστει νομεὺς οὐ δύναται τοῦτο διὰ τῆς χρονίας νομῆς δεσπόσαι, οὔτε ὁ κληρονόμος αὐτοῦ, καὶ διὰ πόσων χρόνων δεσπόζονται τὰ καλῇ πίστει νενομένα, κινητά τε καὶ αὐτοκίνητα καὶ διὰ πόσων τὰ ἀκίνητα δεσπόζονται τὰ καλῇ πίστει νενομένα, ἐπί τε τῶν παρόντων καὶ ἀπόντων καὶ ὅτι τὰ ἀσαφῆ ῥητὰ τῶν διαθήκων καὶ τῶν συμφώνων φιλανθρώπως ὀφείλουσιν ἑρμηνεύεσθαι

81. Quod matri non liceat transigere de primis rebus, aut eas vendere, et quod scripta infracta per posteriores legitimas actiones, aut iudicialem sententiam, aut voluntatem eorum, qui illud tradunt, irrita et invalida maneant. Et quod malae fidei possessor non possit illius dominium acquirere per praescriptionem temporis, neque illius haeres et quonam tempore dominium mobilium et per se mobilium bona fide possessorum acquiritur. Et quonam immobilia bona fide possessa acquiruntur, si praesentes aut absentes sunt. Et quod obscura testamentorum et pactorum dicta benigne

καὶ ὅτι οὐ πᾶσιν ἀνεῖται ἡ κατὰ τῆς διαθήκης μέμψις καὶ ὅτι ὁ ἅπαξ διαλυσάμενος οὐ δύναται ἀνατρέψαι τὴν διάλυσιν μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ κατὰ δόλον γέγονε καὶ ὅτι ἡ παρὰ βαρβάρων γενομένη πρᾶξις ἀπαράδεκτος τοῖς νόμοις ἐςι, καὶ ὅτι τὸ κεκωλυμένον τῇ φύσει τῶν πραγμάτων οὐδενὶ βοηθεῖται νόμῳ.

debeant interpretari. Et quod non cuilibet permittatur testamentum criminari. Et quod, qui semel transigit, non possit transactionem infringere, nisi dolo facta sit. Et quod actio a barbaris facta in lege non recipiatur. Et quod rerum natura prohibitum nulla lege defendi possit.

πβ. Περὶ ἀνήβων.

82. De impuberibus.

πγ. Περὶ διηνεκοῦς παραγραφῆς καὶ ἀνήβων παίδων καὶ δικαίου πλησιασμοῦ αὐτῶν παρ᾽ ἑτέρου κακῇ πίςει νενομένου.

83. De continua praescriptione et filiis impuberibus et iure propinquitatis eorum ab altero mala fide possesso.

πδ. Περὶ ἀποκαταςάσεως τῶν ὀρφανῶν καὶ περὶ ἐπιτρόπων καὶ κουρατόρων καὶ κηδεμόνων, καὶ περὶ δεκρέτου καὶ περὶ συγγνωμῆς ἡλικίας καὶ περὶ δωρεῶν παντοίων παρὰ τῶν ἀνήβων γενομένων.

84. De restitutione orphanorum et de tutoribus et curatoribus et procuratoribus, et de decreto et de venia aetatis et de donis omnimodis impuberum.

πε. Περὶ ὀρφανικῶν ἄνευ δεκρέτε πιπρασκομένων, καὶ περὶ τῶν ἐν εἰδήσει ἢ ἀγνοίᾳ ταῦτα ἀγοραζόντων καὶ περὶ χρονίας χρήσεως καὶ χρόνων βοηθούντων τοῖς ἀφήλιξι.

85. De orphanicis bonis sine decreto venditis et de scienter aut inscienter ea ementibus et de longo usu et temporibus impuberi succurrentibus.

πϛ. Περὶ ἐπαρχιῶν καὶ τῶν ὑπερορίως χειροτονούντων καὶ χειροτονουμένων.

86. De provinciis et iis, qui extra fines ordinant et ordinantur.

πζ. Περὶ ἐπαφῆς πεπυρακτομένου σιδήρου καὶ ὅτι ὀυ λογίζεται τοῖς νόμοις ἀντὶ ὅρκου.

87. De contactu ferri candescentis et quod legibus pro iureiurando non reputetur.

πη. Περὶ κλοπῆς καὶ ἐπιορκίας ἱερωμένου προσώπου.

88. De furto et periurio personae sacerdotalis.

πθ. Περὶ προχρονισμοῦ καὶ ὅτι ὀυ δεῖ ἀνατρέπειν τὴν ὅρκῳ τμηθεῖσαν δίκην, ὀυδὲ προσχήματι ἐπιορκίας ταύτην ἀναζητεῖσθαι.

89. De praelatione et quod non oporteat evertere causam iuramento diremptam, neque praetextu periurii eam repetere.

ϟ. Περὶ τοῦ ἐκ συναινέσεως ὅρκου καὶ περὶ τῶν παρὰ τοῦ βασιλέως κρινομένων.

90. De iuramento ex consensu et de iudicatis ab imperatore.

ϟα. Περὶ ὀρφανικῶν ἀκινήτων πατρικῶν ἐκποιουμένων παρὰ τῆς μητρός.

91. De orphanicis immobilibus paternis a matre alienatis.

ϟβ. Ὅτι τὰ κατὰ βίαν γενόμενα ὀυκ ἐῤῥῶνται ὀυδὲ ἀπὸ βασιλικῆς ἀντιγραφῆς βεβαιοῦνται καὶ περὶ πλαστοῦ καὶ ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἀνυπόστατον, ὀυδὲ τῇ χρονίᾳ νομῇ βεβαιοῦται.

92. Quod vi extorta non valeant, neque rescripto imperatorio confirmentur, et de fictitio et quod ab initio non subsistens neque longa praescriptione confirmetur.

ϟγ. Λείπει.

93. Deest.

ϟδ. Ὅτι τὰ ὀυκ ἐξ ἐυλόγου, ἀλλ' ἐκ μεμολυσμένης αἰτίας τὴν ἀρχὴν τῆς νομῆς δεξάμενα σὺν πονήμασι καὶ ὀικοδομαῖς ἐις τοὺς δεσπότας ἀποκαθίςανται.

94. Quod bona initium possessionis non ex rationabili, sed vitiata causa habentia cum laboribus et structuris domino restituantur.

ϟε. Ὅτι ὁ ἀναισχύντως ἀρξάμενος νομέσθαι τὸ ἀλλότριον, ὀυδέποτε δεσπόζει ἀυτοῦ ὄυτε ὁ κληρονόμος ἀυτοῦ.

95. Quod, qui impudenter alienum possidere incipit, dominium eius non acquirit, nec eius haeres.

ϟς. Περὶ βιαίων καὶ ἀδίκων συγγραφῶν.

96. De violentis et iniustis syngraphis.

ϟζ. Λείπει.

97. Deest.

ϟη. Ὅτι ὁ νόμος ὀυ πρὸς τὴν τοῦ τελευτήσαντος βούλησιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀποτέλεσμα ἐθέλει τὰ πράγματα κρινέσθαι.

98. Quod lex non velit rem iudicari ad morientis voluntatem, sed in effectum.

ϟθ. Περὶ τῶν αἰτίων τῆς ἀχαρίςου τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ περὶ μέμψεως διαθήκης καὶ ἀμνημονεύτων παίδων καὶ περὶ Φαλκιδίου.

99. De causis ingratae parentibus et de vitio testamenti et de praeteritis liberis et de falcidia.

ρ. Περὶ διαθήκης καὶ ἀμνημονεύτων παίδων, περὶ δικορητόρων καὶ γαμηλίων συμβολαίων καὶ συνεισφορᾶς καὶ ἐκποιήσεως ἐπικαί-

100. De testamento et praeteritis liberis, de oratoribus in iudicio et matrimonii contractibus et collatione bonorum et

γων καὶ ἐκνικήσεως αὐτῶν, καὶ περὶ ἐπιτρόπων.

alienatione communium et evictione et tutoribus.

ρα. Ὅτι *τὰ φύσει τῶν πραγμάτων κεκωλυμένα ὀυ βιάζονται ἐκτελεῖσθαι καὶ περὶ ἐυσεβῶν, βουλήσεων καὶ ὅτι ὀι ἀρχιερεῖς ὀφείλουσιν ἀναγκάζειν ἐκπληροῦσθαι ταύτας.*

101. Quod, quae natura rerum prohibentur, non cogantur perfici et de piis voluntatibus et quod episcopi eas adimplendas cogere debeant.

ρβ. Ὅτι *ἀι νόμιμοι διαλύσεις ὀυδὲ διὰ βασιλικῆς ἀντιγραφῆς ἀνατρέπονται, ἐι καὶ παραχρῆμα μεταμελος ἐισῆλθη τὸν συμφωνήσαντα καὶ ἄγραφος γένηται ἡ διάλυσις.*

102. Quod legales transactiones neque regali rescripto rescindantur, licet statim poeniteat paciscentem et transactio scripta non sit.

ργ. Περὶ *μοιχῶν καὶ περὶ ἐθίμων ἐθνικῶν.*

103. De moechis et consuetudinibus gentium.

ρδ. Περὶ *νομῆς ἐπικοίνων πραγμάτων καὶ χρονίας παραγραφῆς καὶ περὶ προσωπικῶν καὶ ἰδικῶν ἀγωγῶν.*

104. De possessione rerum communium et longa praescriptione et de personalibus et specialibus institutis.

ρε. Περὶ *ἐπιτρόπων καὶ τῶν γινομένων παρ' αὐτῶν καὶ μητρώων ἐπιτρόπων.*

105. De tutoribus eorumque rebus gestis et de maternis tutoribus.

ρϛ. Περὶ *μαρτυρίας ἀρχιερέων καὶ ἰλλουστρίων, ἤγουν ἀξιωματικῶν καὶ περὶ τῶν παρὰ βασιλέως κρινομένων, καὶ περὶ κυρίως*

106. De testimonio episcoporum et illustrium, scilicet in dignitate constitutorum et de rebus ab imperatore iudicatis

φόβου καὶ τοῦ τυχόντος καὶ περὶ χρόνου παραγραφῆς φόβου ἢ βίας, καὶ περὶ ἔθους καὶ περὶ συμφήμου φήμης καὶ περὶ μαρτύρων.

et de proprii metu et vulgari et de tempore praescriptionis, metu et vi et de rumore adstipulante et de testibus.

ρζ. Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν γεγονότα μητροπολίτην κερκύρων κύρ. γεωργίου τὸν βαρδάνην.

107. Epistola ad metropolitam Corcyrae, Georgium Bardanem.

ρη. Ἑτέρα πρός τινα φιλίκη ἐπὶ τῶν γονάτων.

108. Alia ad quemdam Felicem de genibus.

ρθ. Ἑρμηνεία εἰς τὸ τοῦ θεολόγου ῥῆτον, ἤγουν τὸ τὰ ἐκ διαμέτρου κακὰ, καὶ εἰς τὸ ψαλμικὸν ῥῆτον τὸ· ἄνθρωπος ὡς εἰ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ καὶ τὰ λοιπά.

109. Expositio in theologi dictum scilicet hoc: mala ex contrario, et in psalmi dictum: homo, sicut foenum dies eius et reliqua.

ρι. Περὶ τῶν παρὰ βασιλέως γινομένων ποινῶν καὶ ὅπως αἱ ὑπὲρ ὠφελείας τοῦ κοινοῦ γενόμεναι οὐ λογίζονται αὐτῷ εἰς ἁμαρτίαν.

110. De poenis ab imperatore constitutis, et quod pro utilitate publica factae in peccatum ei non repulentur.

ρια. Περὶ τῶν τελευτώντων ἀφωτίστων παίδων, χριστιανικῶν βρέφων, εἰ τῆς τῶν χριστιανῶν λέξεως ἐπιτυγχάνουσι καὶ ὁποίοις καθαιροῦνται ἐπιτιμίοις οἱ φωτισμοῦ τούτου ἀμελήσαντες.

111. De christianorum liberis, sine baptismo mortuis, an christianorum vocationem obtineant, et quibus poenis purgentur, qui hunc baptismum neglexere.

ριβ. Πρὸς τὸν χειροτονηθέντα ἐν τῇ νικαίᾳ πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως κύρ. γερμανόν.

112. Ad ordinatum Nicaeae patriarcham Constantinopolitanum dom. Germanum.

ριγ. Ἀντιγραφὴ τοῦ πατριάρχου κύρ. γερμανοῦ πρὸς τὴν ἀναγεγραμμένην γραφὴν τοῦ βουλγαρίας ἀρχιεπισκόπου.

113. Responsio patriarchae dom. Germani ad literas archiepiscopi Bulgariae.

ριδ. Πρὸς τὴν ἄνω ἀντιγραφὴν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἐπιςολὴ τοῦ αὐτοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου βουλγαρίας τοῦ χωματιανοῦ.

114. Ad superiorem responsionem sanctissimi patriarchae epistola eiusdem sanctissimi archiepiscopi Bulgariae Chomatiani.

ριε. Περὶ ἐξωμοσίας παραλόγου καὶ ἐπιψόγου.

115. De cautione iuratoria absurda et vituperabili.

ρις. Περὶ ἀκουσίου φονέως καὶ ὁποίοις ἐπιτιμίοις καθαίρεται.

116. De homicida involuntario, et quibus poenis purgetur.

ριζ. Περὶ δευτερογαμούντων καὶ ποῖα τῶν πραγμάτων τῶν ἐκ τοῦ α γάμου τεχθέντων αὐτοῖς παίδων κατὰ δεσποτείαν κληρονομοῦσι, ποῖα δὲ κατὰ χρῆσιν.

117. De secundò nubentibus, et qualium rerum dominium et usufructum ex primo matrimonio natis ipsis liberis haereditate acquirant.

ριη. Περὶ ἑκουσίου φόνου καὶ ὅπως ἐπιτιμᾶται.

118. De homicidio voluntario, et quomodo puniatur.

ρκζ. Περὶ τῶν ἐπὶ μοιχῶν παραγενομένων μαρτύρων, ὃ δεῖ αὐτοὺς ὀμνύειν καὶ ὅτι εἰ οὐκ ἀποδείξει ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ μοιχείαν, δύναται διαζυγῆναι αὐτοῦ.

127. De testibus facti adulterii, quod eos oporteat iurare et quod si vir uxoris suae adulterium non probet, ab ipso separari possit.

ρκη. Περὶ τῶν ἀναισθήτως ἀποκειρομένων, εἶτα ἐν συναισθήσει γενομένων καὶ ἀποδυσαμένων τὰ μοναδικὰ ἐνδύματα.

128. De insensibiliter tonsis, dein sentientibus et monasticum habitum exuentibus.

ρκθ. Περὶ διὰ σωφρονισμοῦ ἀκρωτηριαζόντων καὶ εἰ συμβῇ ἐκ τοιαύτης αἰτίας τινα ἀποθανεῖν.

129. De iis, qui se ex temperantia mutilant et si ex tali causa eos mori contingat.

ρλ. Περὶ τοῦ ἐκ ὀλιγωρίας εἰς θεὸν βλασφημήσαντος.

130. De blasphemante ex contemptu Dei.

ρλα. Περὶ τοῦ ἀκουσίως τὸν οἰκεῖον παῖδα ἀνελόντα, καὶ ὁποίοις ἐπιτιμίοις τὸν θεὸν ἐξιλεώσηται.

131. De eo, qui involuntarie filium suum occidit, et quibus poenis Deum placet.

ρλβ. Περὶ τοῦ ἐξ ἠλιθιότητος γινομένων διαζυγίων.

132. De factis divortiis ex dementia.

ρλγ. Περὶ τοῦ συμφθαρέντος πορνικῶς τῇ γυναικὶ τοῦ θείου αὐτοῦ.

133. De eo, qui uxorem avunculi sui labefactavit.

ρλδ. Περὶ τῶν ἀπὸ βίας συναλλαγμάτων διάλεξις.

134. Dissertatio de contractibus ex vi.

ρλε. Περὶ παλακῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς παίδων καὶ ἐι δεῖ ἐισακούεσθαι τὰς παλακὰς ζητούσας ἱερολογίας.

135. De concubina et filiis ex ea et si audire oporteat concubinas, quae nuptiarum benedictiones quaerunt.

ρλϛ. Περὶ τῶν ἐχόντων γυναῖκας καὶ πορνευόντων.

136. De iis, qui uxores habent et fornicantur.

ρλζ. Περὶ τῶν ἐπ' αὐτοφόρῳ καταλειφθείσων μοιχαλίδων, καὶ ὅτι ἡ γυνὴ ὁμολογεῖ τὸν μοιχὸν, ὀυ χρὴ παραδέχεσθαι παραχρῆμα τὴν ὁμολογίαν ἀυτῆς καὶ ὅτι ἡ μοιχευθεῖσα ἐις μοναςήριον ἐισάγεται.

137. De adulteris in ipso facto deprehensis, et quod si mulier fateatur adulterum, non oporteat statim admittere eius confessionem, et quod adultera in monasterium detrudatur.

ρλη. Περὶ τοῦ σκοπεῖν ἀκριβῶς καὶ τὸ εἶδος τοῦ ὅρκου καὶ τὴν διάθεσιν καὶ τὰ ῥήματα τοῦ ὅρκου καὶ πῶς δεῖ ὀικονομεῖν τοὺς ποίουντας ὑποσχέσεις δι' ὅρκου πρὸς τὸν θεόν.

138. De consideranda exacti forma iurisiurandi et dispositione et verbis eius, et quomodo se gerant ii, qui promissiones iuratas Deo fecere.

ρλθ. Ὅτι ἔξεςι τῷ ἀνδρὶ λαμβάνειν ἄυθις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατηγορηθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ.

139. Quod viro licitum sit recipere uxorem suam ob adulterium condemnatam.

ρμ. Περὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἀναδεχομένων καὶ μέχρι πόσων βαθμῶν κωλύονται συνάπτεσθαι.

140. De suscipientibus è sacro baptismate, et ad quem usque gradum prohibeantur copulari.

ρμα. Περὶ γυναικὸς μὴ εἰς συγγενικὴν, ἀλλ' εἰς ἀλλότριον οἶκον ποιησάσης μονὴν καὶ διὰ τοῦτο διαζυγῆναι ὀφειλούσης.

141. De uxore non in cognata, sed aliena domo domicilium figente ideoque separanda.

ρμβ. Ὅτι δύναται ἡ γυνὴ νόμιμον αἰτεῖν διαζύγιον, ὅτε ὁ ἀνὴρ αὐτῆς οὐκ ἀποδείξει τὴν περὶ μοιχείας ἀγωγήν.

142. Quod uxor legitimum petere divortium possit, quando vir adulterium in iudicio non probaverit.

ρμγ. Ὅτι γίνεται διαζύγιον, ὁπότε ἡ γυνὴ εἰς ἀλλότριον καταμείνῃ οἶκον καὶ ἐπιβουλεύει τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα.

143. Quod divortium fiat, quando uxor in aliena domo manet et viro suo insidietur.

ρμδ. Ὅπως ἐπιτιμᾶται ὁ τῇ πρώτῃ ἐξαδέλφῃ τῆς γυναικὸς τοῦ αὐταδέλφου αὐτοῦ μιγείς.

144. Quomodo puniatur cum prima patrueli uxoris patruelis sui fornicatus.

ρμε. Περὶ τοῦ δι' ἀπόκαρσιν διαζυγίου.

145. De divortio propter tonsuram.

ρμϛ. Πρᾶξις συνοδικὴ γενομένη ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων καὶ τῶν διακόνων τῇ γενομένῃ ἀπὸ τῆς ζαγόρας ἐξελθόντων βουλγαροεπισκόπων καὶ ὅτι ἐν τοῖς ἀμφιβόλοις δεῖ νεύειν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον καὶ ὅτι τοὺς χειροτονηθέντας παρὰ ἀκανονίστων ἀρχιερέων ἡ ἐκκλησία δέχεται.

146. Actio synodica de ordinatione sacerdotum et diaconorum facta a Bulgaris episcopis a Zagora egressis, et quod in dubiis spectandum ad humanitatem, et quod ordinatos ab episcopis non canonicis ecclesia recipiat.

ρμζ. Ἔνταλμα πρὸς ἡγούμενον.

147. Mandatum ad praepositum.

ρμη. Περὶ παρεισπράξεως βιαίας παρεισελθούσης ἐν ἐνορίᾳ ἐκκλησίας.

148. De exactione violenta in ecclesiae territorium intrante.

ρμθ. Σιγίλλιον πρωτοπαπάδικον.

149. Sigillum archiepiscopale.

ρν. Λόγος ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν ἁγιώτατον πατριάρχην κύρ. γερμανὸν κωνςαντινουπόλεως καὶ τὴν ὑπ' αὐτοῦ σύνοδον γεγονὼς, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ ἐπισκόπου σερβίων ὑπὸ τὴν ἐπαρχίαν τελοῦντα τῆς μητροπόλεως θεσσαλονικῆς, χειροτονηθέντα δὲ κατὰ περίςασιν ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸ τὴν μὲν θεσσαλονικὴν κατέχεσθαι τὸν μητροπολίτην ὑπερόριον εἶναι.

150. Sermo apologeticus ad sanctissimum patriarcham dom. Germanum Constantinopolis, eiusque synodum propter episcopum Serviorum ad praefecturam metropolis Thessalonicae pertinentem, ordinatum verò ab ipso ob circumstantiam, quod Thessalonicam Latini occupent et metropolita in exilio sit.

ρνα. Τοῦ αὐτοῦ μελέτη περὶ α γάμου καὶ β, ἅμα δὲ καὶ ἀντίῤῥησις πρὸς τοὺς λέγοντας ἰσοςατεῖν τὸν β γάμον τῷ πρώτῳ εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν λεγομένων ἀπροσπορίςων τεθνηκότος τοῦ παιδὸς, ἢ τῶν παίδων, οἷς ἡ δεσποτεία τῶν τοιούτων ἀπροσπορίςων πραγμάτων ἐμπέπηκται.

151. Eiusdem oratio de primo et secundo matrimonio, simul et refutatio dicentium, secundum matrimonium aequivalere primo quoad haereditatem bonorum adventitiorum mortuo puero, vel pueris, quibus dominium talium adventitiorum inhaeret.

ρνβ. Περὶ συνεισφορᾶς καὶ φαλκιδίας διοικηθέντων καὶ ἀδιοικήτων παίδων καὶ περὶ κωφοῦ καὶ ἀλάλου, εἰ ἔξεστιν αὐτῷ συναφθῆναι γυναικὶ καὶ εἰ διαθέσθαι συγχωρηθήσεται.

152. De collatione bonorum et de falcidia administratorum et non administratorum liberorum et de surdo et muto, an mulieri liceat ei nubere et an testari liceat.

†. Demetrium Chartophylacem a Chomatiano distinguere videtur Fabricius. Utriusque liber' quaestionum et responsionum ibi memoratur. Horum verò CLII. capitum iuridicorum enarratorum nullibi fit mentio. Ex titulo autem unum eundemquae esse clare intelligitur.

φύλ. σξη. Fol. 268.

ρνγ. Ἐρωτήσεις τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου δυῤῥαχίου κύρ. κωνςαντίνου τοῦ καβασιλᾶ καὶ ἀποκρίσεις πρὸς ταύτας τοῦ ἁγιωτάτρυ ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας κυρ. δημητρίου τοῦ χωματιανοῦ.

153. Quaestiones sanctissimi metropolitae Dyrrachii, dom. Constantini Cabasilae, et responsiones ad illas sanctissimi archiepiscopi totius Bulgariae dom. Demetrii Chomatiani.

A. ὑπακοὴ καὶ ὀκνὸς, εἴτουν δειλία.

T. περὶ τούτων κρίνη συνδιασκεψόμενοι.

†. Sunt hae quaestiones potissimum liturgicae et, cum prolixae multum sint, eas omittendas censui n. XXX. Quaedam sunt editae in iure graeco-romano Io. Leunclavii p. 316. ubi sunt mista responsa Ioannis, episcopi Citri, ad eundem.

φύλ. σϙβ. Fol. 292.

ρπδ. Ἐρωτήσεις τοῦ πανευγενεςάτου ῥῆγος σερβίων

184. Quaestiones generosissimi regis Servio-

κύρ. ςεφάνου τοῦ δοῦκα διάφοροι καὶ πρὸς αὐτὰς ἀποκρίσεις τοῦ αὐτοῦ ἀρχιεπισκόπου πάσης βουλγαρίας κύρ. δημητρίου τοῦ χωματιανοῦ.

rum, dom. Stephani Ducae, variae et ad illas responsiones eiusdem archiepiscopi Bulgariae totius dom. Demetrii Chomatiani.

A. *καὶ ἐξ ἄλλων μὲν πολλῶν.*

T. *τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐκπορεύεσθαι.*

†. Sunt, uti priores, liturgicae numero XIII. nondum editae.

φύλ. τ.

Fol. 300.

ρϟη. Ἐρωτήσεις κανονικαὶ πρὸς τὸν χαρτοφύλακα ἐκεῖνον καὶ ἐπ' αὐταῖς ἀποκρίσεις κα.

198. Quaestiones canonicae ad illum Chartophylacem et responsiones ad easdem n. XXI.

A. *εἰ χρὴ γυναῖκα διγαμήσασαν.*

T. *δέξασθαι τῷ σόματι.*

φύλ. τβ.

Fol. 302.

σκ. Ἴσον τῆς ἐκτεθείσης συνοδικῆς ψήφου ἐπὶ μιχαὴλ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου παρὰ νικητᾶ τοῦ ἁγιωτάτου πρωτοσυγγέλου καὶ χαρτοφυλάκου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

220. Exemplar editi synodici decreti sub Michaele sanctissimo et universali patriarcha a Niceta sanctissimo protosyncello et chartophylace magnae ecclesiae.

A. *ἀνένεγκας ἱερότατε πρὸς τὴν ἡμετέραν.*

T. *τὴν νυμφικὴν ἀναδείξεις ὑπόθεσιν.*

†. Est hic Michael Cerularius A. 1043. et est hoc decretum, ne nuptiae fiant septimo gradu. Extat verò in iure graeco-romano Io. Leunclavii edito curâ M. Freheri, Francof. 1596. f. tom. 1.

p. 206. Haec omnia clarius in veteri catalogo dicenda fuissent et separanda.

Codex LXIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubre exaratis, literis minutis et elegantibus, in folio, Saec. XVI. exaratus, a Ioan. Murmureo Naupliensi, cum correctionibus marginalibus, possessus a Michaele, foliorum numero 355, optime conservatus et inscriptus.

Πρόλογος τοῦ ἁγίου δωροθέου.	Prologus in S. Dorotheum.
Α. ἰςέον, ὅτι δύο γεγόνασι δωρόθεοι.	Τ. μετὰ τῶν ἁγίων ἀξιωθήσεται.
Ἐπιςολὴ πρὸς τὸν αἰτήσαντα ἀδελφὸν πεμφθῆναι αὐτῷ τοὺς εὑρεθέντας λόγους τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν δωροθέου.	Epistola ad fratrem, qui repertos sancti Dorothei sermones sibi mitti postulabat.

†. Est eadem, quae in editione Ingolstad. habetur.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ δωροθέου διδασκαλίαι διάφοροι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ ἐκ τῶν τοῦ ἀββᾶ σερίδου καὶ τὸ ἴδιον σὺν θεῷ συςησαμένου μοναςήριον μετὰ τὴν τοῦ ἀββᾶ ἰωάννου τοῦ προφήτου τελευτὴν καὶ τελείαν σιωπὴν τοῦ ἀββᾶ βαρσανουφίου.	S. patris nostri abbatis Dorothei doctrinae variae ad suos discipulos, cum ipse ab abbate Serido secessisset, propriumque monasterium constituisset post obitum abbatis Ioannis prophetae et extremum abbatis Barsanuphii silentium.

α. Περὶ ἀποταγῆς.	1. De abnegatione.
β. Περὶ ταπεινοφροσύνης.	2. De humilitate.
γ. Περὶ συνειδήσεως.	3. De conscientia.
δ. Περὶ θείου φόβου.	4. De timore Dei.
ε. Περὶ τοῦ μὴ ὀφείλειν τινα στοιχεῖν τῇ ἰδίᾳ συνέσει.	5. De non sequendo proprio iudicio.
ϛ. Περὶ τοῦ μὴ κρίνειν τὸν πλησίον.	6. De non iudicando proximo.
ζ. Περὶ τοῦ ἑαυτὸν μέμφεσθαι.	7. De accusatione sui ipsius.
η. Περὶ μνησικακίας.	8. De iniuriarum memoria.
θ. Περὶ ψευδοῦς.	9. De mendacio.
ι. Περὶ τοῦ μετὰ σκοποῦ καὶ νήψεως ὁδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ.	10. De currendo in via Dei cum scopo et sobrietate.
ια. Περὶ τοῦ σπουδάζειν ταχέως κόπτειν τὰ πάθη πρὸ τοῦ ἐν ἕξει κακῇ γενέσθαι τὴν ψυχήν.	11. De studio praecidendi passiones, priusquam anima in malo habitu constituatur.
ιβ. Περὶ φόβου τῆς μελλούσης κολάσεως καὶ ὅτι χρὴ τὸν μέλλοντα σωθῆναι μηδὲ ποτε ἀμεριμνᾶν περὶ τῆς ἰδίας σωτηρίας.	12. De timore futuri supplicii et quod eum, qui salvari cupit, non deceat de salute sua incurium esse.
ιγ. Περὶ τοῦ ἀταράχως καὶ εὐχαρίστως ὑποφέρειν τοὺς πειρασμούς.	13. De ferendis cum constantia et gratiarum actione tentationibus.

ιδ. Περὶ

ιδ. Περὶ οἰκοδομῆς καὶ ἁρμολογίας τῶν τῆς ψυχῆς ἀρετῶν.	14. De aedificatione et harmonia virtutum animae.
ιε. Περὶ τῶν ἁγίων νηϛείων.	15. De sacris ieiuniis.
ιϛ. ῥήματα διάφορα ἐν συντόμῳ.	16. Variae sententiae in compendio.
ιζ. Ἐπιϛολὴ περὶ ἀναισθησίας ψυχῆς καὶ περὶ ψύξεως ἀγάπης.	17. Epistola de insensibilitate animae et frigiditate charitatis.
ιη. Περὶ τοῦ ἀββᾶ δοσιθέου.	18. De abbate Dositheo.
ιθ. Ἑρμηνεία τινῶν ῥήτων τοῦ ἁγίου γρηγορίου.	19. Expositio quorumdam dictorum S. Gregorii.
κ. Ἑρμηνεία τῶν ῥήτων τοῦ αὐτοῦ.	20. Expositio dictorum eiusdem in S. martyres.
κα. Περὶ τοῦ παραβάλλειν.	21. De congressibus.
κβ. Πῶς δεῖ ἐπιϛατεῖν ἀδελφῶν καὶ πῶς τοὺς ἐπιϛατοῦσιν ὑποτάσσεσθαι.	22. Quomodo praeesse fratribus et hi subesse debeant.
κγ. Πρὸς ἀδελφὸν ϛενοχωρουμένον ὑπὸ πειρασμοῦ.	23. Ad fratrem tentatione agitatum.
κδ. Πρὸς τὸν αὐτόν.	24. Ad eundem.
κε. Πρὸς ἀδελφὸν ἐμπεσόντα εἰς μακρὰν ἀσθένειαν.	25. Ad fratrem diuturna infirmitate correptum.
κϛ. Πρὸς ἀδελφὸν ἐμπείρασμον ὄντα.	26. Ad fratrem tentatum.

κζ. Πρὸς τὸν αὐτὸν.	27. Ad eundem.
κη. Πρὸς τὸν αὐτὸν.	28. Ad eundem.
κθ. Πρὸς τὸν αὐτὸν.	29. Ad eundem.
λ. Πρὸς ἀσθενέϛερόν τινα ἀδελφὸν.	30. Ad infirmiorem quendam fratrem.

†. Extant saepius lat. Ingolst. 1616. 8. Antverp. 1646. 8. In bibl. PP. cum interpret. Calabri, Hilarionis et Corderii. Sermones XVI et XVII. bis inadvertenter scripti sunt. Quid adhuc discriminis intersit ab editis, ex data recensione colligitur.

Φύλ. ϞΔ.	Fol. 94.
Ἐρώτησις καὶ ἀπόκρισις τοῦ αὐτοῦ ἀββᾶ δωροθέου πρὸς τὸν μέγαν γέροντα τὸν ἅγιον βαρσανούφιον καὶ πρὸς τὸν αὐτοῦ μαθητὴν τὸν ἀββᾶν ἰωάννην.	Quaestiones et responsiones eiusdem abbatis Dorothei ad magnum senem sanctum Barsanuphium et ad suum discipulum, abbatem Ioannem.
Α. πῶς δυνήσομαι ἐκκόψαι τὴν παῤῥησίαν.	Τ. ἐυχαῖς πάντων ἁγίων ἀμήν.

†. Sunt hae quaestiones cap. XXI et XV. in editione variarum doctrinarum. At quae hic prima est, ibi deest, et quae ibi ultima est, hic non habetur.

Φύλ. ϞΘ.	Fol. 99.
Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀββᾶ ἠσαΐου πρεσβυτέρου καὶ ἀναχωρητοῦ διδασκαλίαι τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς οὖσι μετ᾽ αὐτοῦ.	Sancti patris nostri abbatis Esaiae, presbyteri et anachoretae, praecepta ad fratres, qui cum ipso erant.

α. Περὶ τοῦ κατὰ φύσιν νοός.	1. De mente secundum naturam.
β. Περὶ καταστάσεως ἀρχαρίων καὶ περὶ μονοκελλιώτων καὶ τῶν θελόντων οἰκῆσαι ἐν κοινοβίῳ.	2. De novitiorum statu et de monocellitis et volentibus in coenobio habitare.
γ. Περὶ συνειδήσεως καὶ τῶν καθημένων ἐν κελλίοις.	3. De conscientia et sedentibus in cellis.
δ. Περὶ ἀποταγῆς.	4. De renunciatione.
ε. Περὶ τῆς χαρᾶς τῆς ψυχῆς τοῦ ἀρξαμένου δουλεύειν τῷ θεῷ.	5. De gaudio animae, Deo servire incipientis.
ϛ. Περὶ μετανοίας.	6. De poenitentia.
ζ. Περὶ ταπεινώσεως.	7. De humilitate.
η. Ἐντολαὶ τοῖς ἀποταξομένοις.	8. Praecepta ad eos, qui mundo abrenunciarunt.
θ. Περὶ τῶν ἀρετῶν.	9. De virtutibus.
ι. Ἤρεσε κἀμοί.	10. Placuit et mihi.
ια. Περὶ τοῦ κόκκου τοῦ σινάπεως.	11. De grano sinapis.
ιβ. Περὶ τοῦ ὄινου.	12. De vino.
ιγ. Περὶ τῶν ἀγωνισαμένων καὶ θελιωσάντων.	13. De certantibus et ad perfectionem tendentibus.
ιδ. Πρᾶξις τοῦ πένθους.	14. Actus luctus.
ιε. Περὶ ἐντολῶν πιστῶν καὶ οἰκοδομῆς τῶν θελόντων μετ᾽ εἰρήνης οἰκῆσαι μετ᾽ ἀλλήλων.	15. De mandatis fidelium et aedificatione eorum, qui simul in pace habitare cupiunt.

ιϛ. Περὶ τῶν θελόντων ἡσυχάσαι ἐν ἡσυχίᾳ καλῇ, ἵνα προσέχωσιν ἑαυτοῖς τοῦ ἀφορίζειν τοὺς κλέπτοντας αὐτοὺς καὶ μὴ ἀναλίσκειν τὸν καιρὸν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ δουλείᾳ πικρᾷ, ὅι τινες πείθουσι τὴν καρδίαν ἑαυτῶν ἐις πράγματα, ἃ ὀυκ ἀνῆκεν ἀυτοῖς, καταλιμπάνοντες τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας.	16. De iis, qui honestè quiescere volunt, ut sibi ipsi attendant, se furtim separantes et tempus in captivitate et servitute amara ne consumant, qui animae res persuadent, quae ipsis non conveniunt, relicta peccatorum consideratione.
ιζ. Περὶ τῆς χαρᾶς τοῦ νοός.	17. De gaudio mentis.
ιη. Λόγοι, ὅυς εἶπεν ὁ ἀββᾶς πέτρος, ὅτι ἤκουσα παρ' ἀυτοῦ.	18. Sermones S. patris nostri Esaiae, quos dixit abbas Petrus, quoniam eos ab ipso audivi.
ιθ. Περὶ τῶν λογισμῶν τῆς ἀποταγῆς καὶ τῆς ξενητείας τῶν μοναζόντων.	19. De cogitationibus renunciationis et peregrinatione monachorum.
κ. Περὶ τῆς ἁγίας πράξεως τοῦ καινοῦ ἀνθρώπου.	20. De sancta actione hominis novi.
κα. Περὶ τελειότητος.	21. De perfectione.
κβ. Περὶ ἀπαθείας.	22. De tranquillitate.
κγ. Πρὸς τὸν ἀββᾶν πέτρον.	23. Ad abbatem Petrum.
κδ. Διδασκαλίαι τοῖς ἀδελφοῖς ἀυτοῦ.	24. Praecepta ad fratres suos.
κε. Περὶ καταςάσεως ἀρχαρίων κ. τ. λ.	25. De statu novitiorum etc.

κϛ. Περὶ τῶν θελόντον ἡσυχάσαι ἐν ἡσυχίᾳ καλῇ κ. τ. λ.

26. De iis, qui in quiete honesta vivere volunt.

κζ. Ἐις τὸ, πρόσεχε σεαυτῷ.

27. In id: attende tibi.

κη. Ὅτι δεῖ τὴν προσευχὴν προτιθέναι πάντων.

28. Anteponendam esse omnibus orationem.

κθ. Τοῦ αὐτοῦ· ἔλεγεν ὁ ἀββᾶς ἐσαΐας, ὅτι πᾶς.

29. Eiusdem: Dixit abbas Esaias, quod omnis.

λ. Περὶ τοῦ ἀντιλέγειν τοῖς πάθεσι τοῖς πολεμοῦσι τοῖς ἀσκηταῖς, εὑρίσκεις ἕκαςον τῶν πολεμουμένων ἀπὸ τῆς ἁγίας γραφῆς αὐτοῖς ἀντιλέγειν, ὡς ἡ ἀγαθότης τοῦ θεοῦ ἐδίδαξεν ἡμᾶς.

30. Resistendum esse passionibus pugnantibus cum ascetis, quemlibet ex S. scriptura invenire, quibus eis resistat, ut divina bonitas nos edocuit.

λα. Περὶ τῶν κλαδίων τῆς κακίας.

31. De ramis malitiae.

†. Contuli haec cum editione in bibl. PP. Lugd. tom. XII. p. 384. et haec discrimina offendi. Non idem ordo observatur. Sic hic orat. IV. ibi est XV. Hic VI. ibi XXI. — VIII. ibi IX. — X. ibi XIX. de morbis animi, XV. ibi VI. — XVII. incipit: ὅταν ἐλευθερώθῃ. XVIII. ibi XXVI. — XIX. incipit: πρὸ μὲν πάντων ὁ πόλεμος. XX. ibi XXII. XXIV. ibi I. ubi observandum, in Msc. plura contineri. Orationes 2 et 16. in tit. conveniunt cum XXV et XXVI. At observandum in posterioribus plura haberi et in XXVI. quidem XIII. folia repleri. XXVII. ibi est etiam XXVII. In oratione ultima longe etiam plura habentur, quàm in edi-

tione. Finis autem eius est: *μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης. τῷ δὲ θεῷ κ.τ.λ.* In veteri catalogo sermones XXIIX. statuuntur.

Φύλ. σλζ.	Fol. 237.
Τοῦ ἁγίου μάρκου περὶ τῶν οἰομένων ἐξ ἔργων δικαιοῦσθαι. λόγ. α.	Sancti Marci de iis, qui putant, ex operibus iustificari. Orat. 1.
A. *Ἡ τῶν ἔξωθεν κακοπιστία ἐν τοῖς ὑπογεγραμμένοις.*	T. *τοὺς συνετῶς ψάλλοντας ἐν κυρίῳ, αὐτῷ κ. τ. λ.*
Φύλ. σμθ.	Fol. 249.
Τοῦ αὐτοῦ συμβουλία νοὸς πρὸς τὴν αὐτοῦ ψυχήν. λογ. β.	Eiusdem consultatio intellectus cum sua ipsius anima. Orat. 2.
A. *ἄκουε ψυχὴ λογικὴ κοινωνέ.*	T. *εἰς ζωὴν αἰώνιον φυλάξει αὐτὴν ἀπὸ τοῦ νῦν κ. τ. λ.*
Φύλ. σνγ.	Fol. 253.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόμου πνευματικοῦ. λόγ. γ.	Eiusdem de lege spirituali prooemium deest. Orat. 3.
A. *ἐπειδὴ πολλάκις ἐβουλήθητε.*	T. *οὐκ ἔστιν εὔθετος ἐν βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.*
Φύλ. σξβ.	Fol. 262.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ μετανοίας. λόγ. δ.	Eiusdem de poenitentia. Orat. 4.
A. *ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστός.*	T. *τῷ ἐπουρανίῳ βασιλεῖ χριστῷ, ᾧ κ. τ. λ.*

Φύλ. σοα.	Fol. 271.
Τοῦ ἀυτοῦ πρὸς νικόλαον ἐπιςολή. λόγ. ε.	Eiusdem ad Nicolaum epistola. Orat. 5.
Α. ἐπειδήπερ πρώην πολὺ ἦς.	Τ. τῆς χάριτος λοιπὸν βασιλευούσης ἐν αὐτῇ κ. τ. λ.
Φύλ σπβ.	Fol. 282.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ τοῦ θείου βαπτίσματος. λόγ. ς.	Eiusdem de divino baptismate. Orat. 6.
Α. ἐπειδὴ ὁι μὲν τέλειον λέγουσι.	Τ. καὶ ἐις ἀυτὸν τὰ πάντα, ἀυτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. τ.	Fol. 300.
Τοῦ ἀυτοῦ διάλογος ἀντιῤῥητικὸς πρός τινα σχολαςικόν. λόγ. ζ.	Eiusdem disputatio cum scholastico. Orat. 7.
Α. ἠρώτησέ τις τῶν ἐλλογίμων.	Τ. κινήσεις εἶναι. βουλόμενοι ἐν χριςῷ κ. τ. λ.
Φύλ. τιγ.	Fol. 314.
Τοῦ ἀυτοῦ περὶ νηςείας. λόγ. η.	Eiusdem de ieiunio. Orat. 8.
Α. προσήκει τοὺς ἀσκοῦντας.	Τ. κατήσχυνας δι' ἡμῶν, ἐν ἀυτῷ κ. τ. λ.
Φύλ. τις.	Fol. 316.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν μελχισεδὲκ. λογ. θ.	Eiusdem in Melchisedec. Orat. 9.
Α. ὁ κύριος τὸν μὲν κόσμον.	Τ. ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ βασιλεία κ. τ. λ.

†. Isti octo libelli (nonus enim nondum editus est) in bibl. PP. etiam sunt editi. Orat. 1. habet cap. CCXXIV. et Orat. III. CXCIX. Quod hic de ieiunio habetur, ibi non invenitur, licet

alias a Zino versum ac editum. Numero capitum non conveniente ne iudices, plura contineri. Initium enim et finis ubique conveniunt. In veteri catalogo male X. assignantur.

Φύλ. τκδ.	Fol. 324.
Τοῦ ἁγίου διαδόχου ἐπισκόπου Φωτικῆς τῆς ἠπείρου τοῦ ἰλλυρικοῦ λόγοι ἀσκητικοί.	Sancti Diadochi, episcopi Photicis in vetere Epiro Illyrici, sermones ascetici.
A. πάσης ἀδελφοὶ πνευματικῆς δωρεᾶς.	T. ὁ πλοῦτος τῆς χρηςότητος τῆς βασιλείας κ. τ. λ.

†. Praefiguntur definitiones X. quae in bibl. PP. Lugd. tom. V. p. 884. ad lectorem latine prodiere. In secunda definitione ἐν ἀγάπῃ deest. Sunt cap. C. in memorata bibliotheca quoque edita, Fr. Turriano interprete. In fine legitur: τὸ παρὸν βιβλίον πέρας εἴληφεν ἐνετίησι διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου μουρμουρέως τοῦ ἐκ ναυπλίας πόλεως, ἔτους τρέχοντος ἀπὸ τῆς χριςοῦ γεννήσεως αφνβ. μιχαῆλος. Praesens liber finem cepit Venetiis manu mea Ioan. Murmurei ex urbe Nauplia, anni currentis a Christi nativitate 1552. Michaelis, scilicet possessoris.

Codex LXIV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minutis et nitidis, cum lectionibus variis marginalibus, in folio, scriptus ab Andrea Tarmario, Saec. XVI., foliorum numero 461., optime conservatus et inscriptus.

Ὠριγένους κατὰ κέλσου ἐν τόμοις η̅.	Origenis contra Celsum in tom. VIII.
A. ὁ μὲν σωτὴρ καὶ κύριος ἡμῶν.	T. ὡς καλῶς εἰρημένῳ μαρτυρήσωμεν.

†. Da-

†. David Höschelius hos ex hoc codice et alio Palatino graece et lat. edidit Aug. Vind. 1605. 4. . Morellii bibl. gr. etc. p. 57.

Φύλ. τκζ. Fol. 327.

Τοῦ μακαριωτάτου θεοδωρήτου ἐπισκόπου κυροῦ ἑρμηνεία ἐις τὸ ᾆσμα τῶν ἀσμάτων τῷ θεοφιλεςάτῳ ἐπισκόπῳ ἰωάννῃ θεοδώριτος. προοίμιον.

Α. Ἡ τῶν θείων λογίων ἐξήγησις.

Beatissimi Theodoreti, episcopi Cyri, expositio in cantica canticorum, ad Ioannem episcopum Theodoretus. Prooemium.

Ἑτέρα ἑρμηνεία κατὰ παράφρασιν τοῦ ᾄσματος τῶν ἀσμάτων συλλεγεῖσα ἀπὸ δὲ τῶν ἐις τοῦτο ἑρμηνειῶν τοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης, τοῦ ἁγίου νείλου καὶ τοῦ ἁγίου μαξίμου.

Α. ἐπειδὴ καὶ τὰς παροιμίας.

Altera expositio paraphrastica cantici canticorum collecta ex commentariis S. Gregorii Nysseni, sancti Nili et sancti Maximi.

Ἑτέρα ἐξήγησις ἐις τὸ ᾆσμα τῶν ἀσμάτων ἐξηγηθὲν παρὰ τοῦ ψέλλου διὰ ςίχων πολιτικῶν.

Α. ἐπείπερ τὸ φιλομαθὲς τὸ σόν.

Alia expositio in canticum canticorum a Psello elaborata versibus politicis.

Τ. καρδία αὐτοῦ, σοὶ δόξα κ. τ. λ.

†. Eodem modo et ordine expositiones hae tres sunt editae in operibus Theodoreti Colon. 1567. fol. tom. 1. p. 557.— Cur Pselli versus politici appellentur v. Iac. Goar in notis ad Codinum p. 43.— Patet etiam, Psellum non esse collectorem, ut in ca-

talogo Msc. graec. Ingolst. edito legitur. Id quod iam Leo Allatius suspicabatur apud Fabricium tom. V. p. 31. de Psellis dicendo; si index Bavaricus fraudi non est. — In fine legitur: *τέλος διὰ χειρὸς ἀνδρέου ταρμαρίου*, finis manu Andreae Tarmarii, alias Darmarii. Scriptura enim hîc unum eundemque denotat.

Codex LXV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio exaratis, literis minutis et elegantibus, manu diversa, in folio, mutilus, at ab alio interiectis foliis suppletus, collatus cum prototypo, constans foliis 431., Saec. XVI., optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ *μακαρίου κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας προσφώνημα πρὸς τὸν ἐυσεβέςατον καὶ φιλόχριςον βασιλέα θεοδόσιον.*

A. *ἀξιάκουςα μὲν καὶ ἐξαίρετα.*

Beati Cyrilli, archiepiscopi Alexandrini, allocutio ad pientissimum et Christi amantissimum imperatorem Theodosium.

T. *βασιλείαν κατανεύοντος χριςοῦ κ. τ. λ.*

†. Est haec epistola praemissa ipsius libris contra Iulianum.

Φύλ. γ. Fol. 3.

Τοῦ *αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς τῶν χριςιανῶν ἐυαγοῦς θρησκείας πρὸς τὰ τοῦ ἐν ἀθέοις ἰουλιανοῦ βίβ. α.*

A. *οἱ μὲν σοφοὶ καὶ ἀγχίνοι.*

Eiusdem pro sancta christianorum religione adversus impii Iuliani libros.

T. *ἐπιλαμψάντων ἡμῖν τοῦ πάντων σωτῆρος κ. τ. λ.*

†. Sunt hi primi V. tomi, reliqui V. sequuntur post sequentem eiusdem epistolam ad Calosyrium et librum contra anthropomorphitas. — Collatos esse cum alio exemplari, lectiones variae marginales diversa manu factae indicant. Collator unus notat, quid et ubi omissum sit et in charta separata supplet. Sic in tom. 1. inter *καὶ ἰδίαν δοῦναι Φωνὴν ἑκάϛοις* et *ἀβρααμ δὲ νέος ὤν*, omitti haec notat: *διὸ δὲ βαβυλῶνα τὴν πόλιν κληθῆναι κ. τ. λ.* Desinit: *τῶν ἐξ ἅιματος ἀβρααμ, νέος δὲ ὤν κ. τ. λ.* In tom. III. defectum supplet inter *και ἀπεμπόλης καὶ παραδείσου καὶ τρυφῆς* et *βούλει δὲ οὖν ὥταν* haec, *βούλει δὲ οὖν ὥταν ταῦτα μεθέντες, ὡς ἕωλα, κατά γε τῷ αὐτῷ σοι δοκοῦν.* Des. *συμβεβούλευκεν οὐκ ὀρθῶς.* Et sic de reliquis.

Φύλ. ρ.	Fol. 100.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς καλοσίριον ἐπίσκοπον, τὸν ἀρσενοΐτην κατὰ ἀνθρωπομορφίτων.	Eiusdem ad Calosirium, episcopum Arsenoiten, contra anthropomorphitas.
Α. *ἀφικόμενοί τινες ἀπὸ τοῦ ὄρους.*	T. *τοῦ δοκεῖν εἶναι χρηϛοί, ἐῤῥῶσθαι κ. τ. λ.*
Τοῦ αὐτοῦ κατὰ ἀνθρωπομορφίτων.	Eiusdem contra anthropomorphitas.
Α. *οἱ φρένες ὄντες ἐν καλῷ.*	T. *συνεπαρτίσθη τὸ ἀνθρώπινον τέλος.*

†. Sunt cap. XXVIII. edita in eiusdem operibus cum epistola praemissa.

Φύλ. ριζ.	Fol. 117.
Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας βιβλίον β.	Cyrilli archiepiscopi Alexandrini liber II.
Α. *ἐπὶ καιροῦ δὲ πάλιν ἐροῦμεν.*	T. *τὰ οὐκ ὄντα ποτὲ διὰ τοῦ υἱοῦ κ. τ. λ.*

†. Scilicet pars secunda operis, quae et ipsa tomos V. continet. v. Supra. Male enim capita eiusdem contra anthropomorphitas inter tom. X. contra Iulianum interiecta sunt.

Φύλ. σα. Fol. 201.

Ἀπολιναρίου μετάφρασις εἰς τὸν ψαλτῆρα καὶ Ἰωάννου γεωμέτρου, ἐν οἷς ἔγραψε καὶ ἐυδοκία ἀυγούστου (γρ. η.) καὶ δι' ἴαμβων δωρόθεος ἱεροσολυμιτῆς.

Apolinarii metaphrasis psalterii et Ioannis Geometrae, in quibus et Eudocia Augusta scripsit et Dorotheus Hierosolymita versibus iambicis.

A. ὄλβιος ὅςις ἀνὴρ ἀγορὴν δ'ούνισσετ' ἀλιτρός.

T. λώβην δ' ἐξαλάωσα περίφρονος ἰσδραήλου.

†. Post versum hunc ultimum auctor haec adiecit: αἶνον ἄγω σοι θεῖον ὑπέρτατε ἐν βασιλεῦσι κ. τ. λ. ut in editione etiam legitur. Prodiit graece Paris. 1552. 8. latine et prosaice in bibl. PP. At de Ioanne Geometra, Eudocia Augusta et Dorotheo Hierosolymitano ibi nihil lego. Suspicor proin, auctorem tituli haec de se addidisse, memorando, ab istis etiam metaphrasin in psalmos compositam fuisse.

Φύλ. σϡδ. Fol. 294.

Μετάφρασις τῶν ᾠδῶν ἀπὸ φωνῆς ἰωάννου γεωμέτρου.

Metaphrasis canticorum ex ore Ioannis Geometrae.

A. ἄσωμεν ᾠδὴν τῷ κραταίῳ κυρίῳ.

T. πρὶν ἀβρααμ τε καὶ σεμνοῖς ἀβραμίδες.

†. Sunt haec cantica primum et secundum Moysis; tertium Annae; quartum Habacuc, quintum Isaiae; sextum Ionae; septimum trium puerorum; octavum sapientum iuvenum; nonum Dei-

parae virginis. Leo Allatius iambicam hanc paraphrasin canticorum S. scripturae non infeliciter concinnatam se Msc. habuisse de libris eccles. graecorum p. 62. narrat. In fine legitur: ἐξισώθη, ὡς ἦν δυνατὸν, κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, exaequatum, ut fieri potuit, ad illius prototypon.

Φύλ. τβ. Fol. 302.

Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἀντωνίου, συγγραφεὶς καὶ ἀποσταλεὶς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ξένῃ μοναχοὺς παρὰ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας.

Vita et institutum sancti patris nostri Antonii, conscriptum et missum ad monachos in peregrina regione versantes a S. patre nostro Athanasio, archiep. Alexandriae.

Α. ἀγαθὴν ἅμιλλαν ἐνεστήσασθε.

Τ. τῶν ἀνθρώπων τυγχάνοντας, ἐν χῷ κ. τ. λ.

†. Est ex codice Bavarico non emendatissimo, ut Fabricius ait, primò gr. et lat. editum a D. Höschelio. Postea pluries cum variis versionibus.

Φύλ. τλη. Fol. 338.

Τοῦ σοφωτάτου νικολάου μεθονέως βιβλίον περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Sanctissimi Nicolai Methonensis liber de processione sancti spiritus.

Ἀ. Ἐπειδὴ νῦν περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματός ἐστιν ἡμῖν ὁ λόγος, ἀρχώμεθα πρῶτον καὶ οὐκ ἐξ ἡμῶν ταῦτα λέγοντες, ἀλλ᾽ ἃ παρὰ τῶν θεοφόρων ἀνδρῶν ἐδεδείχθημεν καὶ συγγράφομεν.

Sed quia nobis in praesenti de spiritu sancto est sermo, incipiamus primum non ea dicentes, quae a nobis sunt, sed quae a divinis viris didicimus, exscribemus.

T. Περὶ μὲν οὖν τῆς θείας φύσεως, ὡς ἐν κεφαλαίῳ ταῦτα διδαχθέντες διδάσκομεν.	Des. de divina quidem ergo doctrina, ut in capite, istius docti existentes, docemus.

†. Est hic tractatus, uti vides, graeco-latinus et adhuc ineditus. In fine legitur esse primus: τέλος τοῦ πρώτου συντάγματος.

Φύλ. τϟε.	Fol. 395.
Ἐκ τῶν συνοδικῶν τοῦ ἁγιωτάτου σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων.	Ex synodicis sanctissimi Sophronii patriarchae Hierosolymitani.
A. χρὴ πάντα χριστιανὸν πιστεύειν.	T. καὶ ὁμοουσίῳ αὐτοῦ πνεύματι κ. τ. λ.

†. Est quasi appendix ad priora. Eodem enim modo ex Ioanne Damasceno et Theodoro Studita de processione sancti spiritus argumentatur.

Φύλ. υ.	Fol. 400.
Τοῦ αὐτοῦ δεύτερον σύνταγμα περὶ θείας κοινωνίας, ἐν ᾧ καὶ ἀπόδειξις ἁπλῶς ἐκ τῶν θείων γραφῶν, ὅτι ἔνζυμος ἄρτος τῇ ἐκκλησίᾳ παρεδόθη παρὰ τῶν ἀποστόλων προσφέρεσθαι, ὡς καὶ μέχρι τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ διαλόγου τῆς ῥώμης πρεσβυτέρου προσεφέρετο ἐκκλησίᾳ. γράφει δὲ καὶ τὴν περὶ τούτου ἐν κωνσταντινουπόλει γενομένην διάλεξιν καὶ πῶς	Eiusdem secundus tractatus de sacra communione, ubi etiam ex sacra scriptura simpliciter demonstratur, panem fermentatum ecclesiae esse traditum ab apostolis, ut adhiberetur, sicut et usque ad sanctum Gregorium Dialogum Romae presbyterum ecclesia adhibuit. Refert etiam disputationem de hoc Constantinopoli factam, et

ἀντειπεῖν οὐκ ἠβουλήθησαν οἱ λατῖνοι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπήνεσαν τὸν θεῖον ἄρτον τὸν ἔνζημον καὶ ὅτι εὑρηθείσης καὶ μερίδος ἐκείνου τοῦ ἄρτου, ὃν ὁ χριςὸς παρέδοκεν τοῖς μαθηταῖς ἐν τῷ δείπνῳ, ἐν τῷ τοῦ μεγάλου παλατίου σκευοφυλακίῳ πᾶσα πρόφασις ἄρθη ἐκ μέσου.

quomodo Latini contradicere noluerint, sed potius approbarint divinum panem fermentatum. Et quod inventa etiam parte illius panis, quem Christus discipulis praebuit in coena, omnis praetextus in magni palatii Scenophylacio e medio tollatur.

A. κοινωνικὸν μὲν ζῶον ὁ ἄνθρωπος.

T. ὑπάρχουσαν κέκτηνται, ᾗ πρέπει κ. τ. λ.

†. Gregorius hic dialogus ita vocabatur a Graecis, ut distingueretur ab aliis Gregoriis, Thaumaturgo, Nysseno etc. v. du Cange Glossarium ad διαλογος. Tractatus hic etiam ineditus est.

Φύλ. υια.

Fol. 411.

Τοῦ αὐτοῦ σύνταγμα περὶ τῆς τῶν λατίνων ἐν σαββάτῳ νηςείας καὶ περὶ τοῦ, ὅτι οὐ δεῖ ἐν τεσσαρακοςῇ τελείαν γενέσθαι μυςαγωγίαν, ὡς ἐκ τῶν θείων κανόνων ἐςιν ἀπόδειξις. ἔτι περὶ τῶν γάμων ἱερέων.

Eiusdem tractatus de ieiunio Latinorum in sabbato et de eo, quod in quadragesima missa perfecta non sit celebranda, ut ex sacris canonibus demonstratur. Et de matrimonio sacerdotum.

A. ἡ πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπη.

T. καὶ θεοφόρων πατέρων ἐν χριςῷ κ. τ. λ.

†. In fine hoc adiectum: τέλος σὺν θεῷ τῆς ἀναμεταξὺ γραικῶν καὶ λατίνων διαλέξεως, finis cum Deo disputationis Graecos inter et Latinos. Neque iste tractatus lucem vidit.

Φύλ. υιε. Fol. 415.

Πρὸς τὸν αὐτὸν νικόλαον ἐπιϛολή τινος ἐπισκόπου.

Ad eundem Nicolaum epistola cuiusdam episcopi.

Α. ἀγάπης μὲν ὡς ἀληθῶς οὐδὲν κτῆμα.

Τ. ψυχῆς τε καὶ σώματος προυτάνοιτο.

Φύλ. υκε. Fol. 425.

Περὶ τῆς τῶν ἐκκλησίων ἀνέσεως.

De ecclesiarum quiete.

Α. τὰ τῆς τῶν ἐκκλησίων ἀνέσεως.

Τ. τῷ οἰκείῳ λαῷ ἀποδέδωκεν.

Φύλ. υκζ. Fol. 427.

Περὶ τῆς λικινίου τοῦ τυῤῥάνου ἀναλύσεως τυῤῥανίδος.

De dissoluta Licinii tyrannide.

Α. οὐκ ἦν δὲ ἄρα φησὶν ὁ παμφίλου. †

Τ. τῆς ἐκκλησιαϛικῆς ἱϛορίας ὑπόθεσιν.

†. Sunt haec duo postrema ex cap. IX et X. Gelasii Zyziceni concil. Nicaen. lib. 1. in actis conc. Harduini. In veteri catalogo nil de his determinatum est.

Codex LXVI.

Chartaceus, charta laevigata, titulis et initialibus cinnabari distinctis, charactere minuto et nidido, manu diversa, in folio, collatus cum prototypo, Saec. XVI., numero foliorum 266., bene conservatus et inscriptus.

Διάλογος θεοδώρου τοῦ γεγονότος ἐπισκόπου κάρων τοῦ ἐπίκλην ἀβουκαρᾶ πρὸς

Dialogus Theodori, episcopi Carae, cognomento Abucarae ad praefectum cursus

τὸν τοῦ δρόμου ἐμίσης αἰτισάμενον ἀπόδειξιν ἀποδοθῆναι αὐτῷ ἀπολογισμοῦ, ὅτι ἐςι θεὸς, προσκεῖται οὖν τῷ μὲν προσώπῳ τοῦ ὀρθοδόξου α. τῷ δὲ τοῦ ἀπίςου β.

cursus publici Emeseni, qui petierat, ut ratiocinio ipsi demonstraret, Deum esse. Est igitur in persona orthodoxi et infidelis.

A. ἀποδὸς ὦ οὗτος ἀπόδειξιν.

T. εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Edidit Iac. Gretserus Ingolst. 1606. 4. cum Fr. Turriani versione gr. lat. ex hac bibliotheca Monacensi, et sequentia usque ad fol. 53.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Τοῦ αὐτοῦ ἐρώτησις.

Eiusdem interrogatio.

A. Διὰ τί λέγομεν, ὅτι ἡ ἀνθρωπότης.

T. ἀλλὰ τοῦ ὅλου λέγεται.

Φύλ. ε. Fol. 5.

Παράδειγμα, δι' οὗ ἀποδείκνυται, πῶς ὁ μολυσμὸς τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀδὰμ εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον διέβη γένος.

Exemplum, quo ostenditur, quomodo macula peccati Adami ad universum genus humanum transierit.

Πῶς δὲ διὰ τῆς ἐνσάρκου τοῦ σωτῆρος οἰκονομίας εἰς πάντας ἡμᾶς διέβη ἡ κάθαρσις.

Quomodo per incarnationem salvatoris nostri expiatio ad nos omnes pervenerit.

Περὶ τῆς πάλης τοῦ χριςοῦ μετὰ διαβόλου.

De lucta Christi cum diabolo.

Φύλ. ζ. Fol. 7.

Ἐρώτησις ἀράβων πρὸς χριςιανόν.

Quaestio Arabum ad Christianum.

Φύλ. ζ.	Fol. 7.
Ἐρώτησις ἀπίςου πρὸς αὐτὸν γενομένη.	Quaestio infidelis ad ipsum.
Φύλ. η.	Fol. 8.
Ἐρώτησις ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν.	Quaestio Agareni ad eundem.
Πρὸς ἰουδαῖον ὁ αὐτὸς διελέχθη.	Dissertatio adversus Iudaeum.
Φύλ. ι.	Fol. 10.
Πρὸς νεςοριανὸν ὀρθόδοξος.	Orthodoxus ad Nestorianum.
Ἐρώτησις πρὸς νεςοριανόν.	Quaestio ad eundem.
Διάλογος πρὸς νεςοριανόν.	Dialogus ad eundem.
Φύλ. ια.	Fol. 11.
Ἄλλος διάλογος πρὸς νεςοριανόν.	Alius dialogus ad Nestorianum.
Πάλιν πρὸς νεςοριανόν.	Rursus ad Nestorianum.
Φύλ. ιβ.	Fol. 12.
Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων τῶν κοινῶν τῆς τριάδος καὶ τῶν ἰδικῶν ἑκάςου τῆς τριάδος.	Brevis doctrina de divinis nominibus tam communibus trinitatis, quam propriis cuiusque.
Ἐρώτησις πρὸς τὸν ἀβουκαρᾶ γενομένη.	Quaestio ad Abucaram.

†. In editione quaestio est, quam Origenista fideli proposuit.

Φύλ. ιγ.	Fol. 13.
Τοῦ αὐτοῦ ἀβουκαρᾶ, ὅτι πέντε ἐχθροὺς ἔχομεν,	Eiusdem Abucarae de quinque inimicis, a qui-

ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ σωτὴρ ἐλυτρώσατο, κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.

bus Salvator liberavit, per quaest. et respons.

Φύλ. ις.

Fol. 16.

Ἐρωτήθη ἀβουκαρᾶς παρὰ πιστοῦ, πῶς τοῦ χριστοῦ τρανῶς ἀποφηναμένου, ὅτι ὁ μὴ γεννηθεὶς ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, δυνατόν ἐστι, τοὺς πρὸ τῆς παρουσίας αὐτοῦ δικαίους μὴ βαπτισθέντας εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν; καὶ ἀπεκρίθη.

Interrogatus Abucara a fideli, quomodo Christo clare dicente, qui non est natus ex aqua et spiritu sancto, non intrabit in regnum coelorum, fieri potest, ut iusti ante eius adventum non baptizati in illud ingrediantur? et respondit.

Διάκρισίς τε καὶ διασάφησις τῶν περὶ ἃς οἱ φιλόσοφοι καταγίνονται φωνῶν καὶ ἔλεγχος τῆς τῶν ἀκεφάλων σευηριάνων, ἤτ' οὖν ἰακωβίτων ψυχοφθόρου αἱρέσεως τοῦ αὐτοῦ ἀβουκαρᾶ.

Explanatio vocum, quibus philosophi utuntur et confutatio lethalis haereseos Acephalorum Severianorum, id est, Iacobitarum. Eiusdem Abucarae.

Φύλ. κγ.

Fol. 23.

Ἀβουκαρᾶ. τὸ σῶμα τοίνυν καὶ ὅσα ὑπὸ τὸ σῶμα ἐστι κοινά.

Abucarae. Corpus igitur et quaecunque sub corpore sunt communia.

†. In editione haec a prioribus non separantur, sed in uno contextu sequuntur, tanquam idem tractatus, v. edit. p. 404.

Φύλ. κς.

Fol. 26.

Ἐπιστολὴ περιέχουσα τὴν ὀρθὴν καὶ ἀμώμητον πίστιν

Epistola continens fidem orthodoxam puram-

πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ μακαρίου πάππα θωμᾶ, πατριάρχου ἱεροσολύμων πρὸς τοὺς κατὰ τὴν ἀρμενίαν αἱρετίζοντας ἀραβιςὶ μὲν ὑπὸ θεοδώρου τοῦ τὸ ἐπίκλην ἀβουκαρᾶ τῶν κάρων ἐπισκόπου γεγονότος ὑπαγορευθεῖσα, διὰ δὲ μιχαὴλ πρεσβυτέρου καὶ συγγέλου τοῦ ἀποςολικοῦ θρόνου μεταφρασθεῖσα, μεθ' ὃυ καὶ ἀπέςαλται, μόνην ἀληθίνην καὶ κατὰ τὸν ὅρον τῆς ἐν χαλκηδόνι ὃυσαν συγκεκροτημένης συνόδου τὸν περὶ τῆς ἐις χριςὸν τὸν θεὸν ἡμῶν πίςεως ὁρισθέντα λόγον.

que missa a beato Thoma, patriarcha Hierosolymitano, ad haereticos in Armenia arabice dictata a Theodoro, cognomine Abucara, Carae episcopo, a Michaele verò presbytero et syncello ecclesiae Hierosolymitanae translata, per quem et missa est, continens, inquam, solam veramque fidem in concilio Chalcedonensi traditam de Christo domino ac Deo nostro.

φύλ. λβ.

Fol. 32.

Ἐκ τοῦ ἀυτοῦ θεοδώρου ἐπισκόπου κάρων περὶ τοῦ Ἀδὰμ. Φωτίου.

Ex eodem Theodoro, Carrarum episcopo, de Adam. Photii.

Τί ἐςὶ θάνατος καὶ πῶς θανατοῦται ὁ θάνατος; δοξάζει γὰρ καὶ τοῦτο ἡ ἐκκλησία καὶ ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν.

Quid est mors, et quomodo mors morti datur? Nam et istud sentit ecclesia. Et ecce morimur.

Τοῦ ἀυτοῦ β̄. τοῦ χριςοῦ τρανῶς ἀποφηναμένου.

Eiusdem 2. Christo clare docente.

†. Est hoc ultimum idem, quod fol. 16. occurrit, nisi quod hic addatur: ἰςέον, ὅτι τὸ τῆς περιτομῆς τοῦ χριςοῦ κοπὲν, ὅι μὲν ἐις τὰ δ̄ ςοιχεῖα ἀναλυ-

θῆναι λέγουσιν, οἱ δὲ ἐπὶ γῆς ῥιφῆναι, ἵνα ἁγιάσῃ τὴν γῆν, ὡς καὶ τὸ ἐκχυθὲν αὐτοῦ αἷμα καὶ ὕδωρ. οἱ δὲ, ὅτι ἐτήρησεν αὐτὰ ᾧ οἶδε τρόπῳ, ἐν τῇ αὐτοῦ ἀναστάσει προσλαβόμενος αὐτὸ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐν τῇ ἀναστάσει τὸ σῶμα τὸ ἡμέτερον πληρὲς ἀπολη‌ψόμεθα. ⁂ lego Theodoreti scholium.

Φύλ. λγ. Fol. 33.

Ἐρώτησις σευηριανῶν, ἤτοι ἰακωβίτων δ̄. — Quaestio Severianorum seu Iacobitarum IV.

†. In editione opusc. V. Idem occurrit etiam fol. 5.

Σευηριανῶν ἤτοι ἰακωβίτων πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἀντίθεσις. — Severianorum seu Iacobitarum contra orthodoxam fidem antithesis.

Κεφ. ια. ἐν οἷς δείκνυται τὸ ἀπεοικὸς τοῦ τινος ἀνθρώπου τῇ κατὰ χριστὸν ἑνώσει. — Cap. XI. in quibus demonstratur discrepantia cuiusdam hominis a Christi unione.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Ἐρώτησις ἔτι περὶ ἑνώσεως, πῶς τήν. — Quaestio adhuc de unione.

Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν κεφαλαιωδῶς, ἢ κατ' οὐσίαν. — Adhuc de iisdem per capita XII.

Περὶ φύσεως καὶ οὐσίας ὑποστάσεώς τε καὶ προσώπου καὶ ὑποστατικοῦ φέρε διορισόμεθα. — De natura et substantia hypostasi et persona et hypostatici age definiamur.

Φύλ. λϛ. Fol. 36.

Ἀνατροπὴ καὶ καθαίρεσις τοῦ πολυθρυλλήτου προσ- — Confutatio noti problematis omnium Mono-

βλήματος πάντων τῶν μονοφυσίτων τῶν φασκόντων, ὡς οὐκ ἔστι φύσις ἀνυπόστατική, ἐρώτησις ὀρθοδόξου. λέγοντες δύο γεννήσεις.

physitarum dicentium, non dari naturam non subsistentem. Quaestio orthodoxi.

φύλ. λζ. Fol. 37.

Ἀναστασίου, μοναχοῦ τοῦ σινᾶ ὄρους, ἔκθεσις κεφαλαιώδης ἐν ἐπιτομῇ περὶ πίστεως.

Anastasii, monachi Sinae montis, expositio per capita in epitome de fide.

A. ἰστέον καὶ μὴ ἀγνόητον, ὅτι.

T. καὶ μία ὑπόστασις.

†. Est excerptum editum a Gretsero in hodego Anastasii Ingolst. 1604. 4. p. 10. Fabricius bibl. gr. tom. IX. p. 314. hanc expositionem alienam putat, utpote in aliis Msc. codd. non existentem et in aliis Io. Damasceno attributam.

φύλ. λη. Fol. 38.

Θεοδώρου πρεσβυτέρου τῆς ῥαΐθου, ὅτι ὁ πατὴρ ἀεὶ γεννᾶ καὶ ὁ υἱὸς γεννᾶται.

Theodori, presbyteri Raitueni, quod pater semper generet et filius generetur.

A. πότερόν σοι δοκεῖ πᾶν τὸ εἰς πέρας.

T. αἴτιός ἐστι τοῦ υἱοῦ.

†. Est editum in opusculis Theodori Abucarae n. 26. ubi in nota marginali Gretserus dubius haeret, num idem sit Raituenus et Abucara. Distinguntur verò. Raithuensis enim circa a. 660. et Abucara circa a. 770. claruit. Perperam hoc Raithuensi tribuitur. De his omnibus in veteri catalogo nil distinctè dictum.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεοῦ ὀνόματος.	Eiusdem de Dei nomine.
Α. τὸ θεὸς ὄνομα ἀπό τινος ἔιρηται.	Τ. ὀλίγοι δέ ἐισιν ὁι χρώμενοι.

†. Canisius tom. IV. antiqu. lect. P. 1. p. 281. hoc exhibet sub nomine Theodori Hagiopolitani seu Antiocheni, quod fide manuscriptorum codd. alii edidere nomine Theodori Abucarae.

Φύλ. λθ. Fol. 39.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεοῦ καὶ θεότητος.	Eiusdem de Deo et divinitate.
Α. πότερόν σοι δοκεῖ; ταῦτον ἐςι.	Τ. καὶ ἔςαι ὁ ὑιὸς πατὴρ ὁμοίως καὶ τὸ πνεῦμα.

†. Hoc est opusculum XXVIII. Theodori Abucarae a Gretsero editum et a Canisio Theodoro Hagiopolitano tributum, v. supra.

Φύλ. μα. Fol. 41.

Περὶ θείων ὀνομάτων κοινῶν τῆς τριάδος καὶ τῶν ἰδικῶν ἑκάςου τῆς τριάδος.	De divinis nominibus, tam communibus trinitatis, quàm propriis cuiusque personae.

†. Idem iam occurrit fol. 12.

Φύλ. μβ. Fol. 42.

Γενναδίου κατὰ νεςοριανῶν.	Gennadii contra Nestorianos.
Α. ἐι χριςοτοκὸς ἡ μαρία.	Τ. ὅτι ὁ χριςὸς θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐςι.

†. In margine nomen Gennadii ponitur. At in eius operibus nil invenire potui. Est verò dialogus inter orthodoxum et haereticum.

Φύλ. με.	Fol. 45.
Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν κατὰ ἰσμαηλίτων, καὶ ἔλεγχος σαφὴς τῆς φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν.	Principium cum Deo contra Ismaelitas, et confutatio clara absurditatis eorum dogmatum.
A. οἱ σαρακηνοὶ μέχρι τῶν ἡρακλείου.	T. ἐναγάγειν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν.

†. Praecedit breve prooemium: μὴ θορυβήθη ὁ ἀναγινώσκων. τῆς γὰρ ἐκκλησίας τῶν πιστῶν. v. bibl. PP. Paris. tom. XII. p. 536. Euthymii Zigabeni panopl. excerpta a Fr. Zino, Venet. 1555. f. lat. Lugd. 1556. 8. p. 774. ubi haec habentur.

Φύλ. μς.	Fol. 46.
Ἀπόδειξις συλλογιστικὴ περὶ τοῦ λόγου καὶ θεοῦ.	Syllogistica demonstratio de verbo et Deo.
A. ὁ θεὸς τέλειος ὢν οὐκ ἄλογός ἐστι.	
Ἑτέρα ἀπόδειξις περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.	Alia demonstratio de divino spiritu.
A. ἀεὶ τὸν λόγον ἔχειν καὶ πνεῦμα.	

†. Haec duo, uti et sequens cum priore iunguntur, ibidemque existunt.

Φύλ. μη.	Fol. 48.
Ἐκ τῶν τοῦ μοναχοῦ εὐωδίου.	Ex opusculo monachi Evodii.
A. οὗτος ὁ μωχμὲθ καίτοι ἀμαθὴς ὤν.	T. καὶ ἀλλοτριουμένῳ θεοῦ.

†. Excerptum hoc etiam invenitur in Lambecii comment. bibl. Caes. lib. 3. p. 170. editum inter Euthymii Zigabeni excerpta a Fr. Zino, Venet. 1555. f. etc. v. supra.

Φύλ.

Φύλ. νε.	Fol. 55.
Ἐρώτησις, ὅτι ὁ μωαμὲθ οὐκ ἔςι ἐκ τοῦ θεοῦ.	Quaestio, Mahometem ex Deo non esse.
Α. ἔθος τοῖς τῶν σαρακηνῶν ὑποκριταῖς.	Τ. εἰπεῖν δυνηθεὶς ἡσύχασεν.

†. Prodiit inter Theodori Abucarae opuscula.

Ἑτέρα ἐρώτησις, ὅτι ὁ μωαμὲθ ἐχθρὸς ἦν τοῦ θεοῦ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐνωχλεῖτο.	Alia quaestio, Mahometem hostem fuisse Dei et a Daemone possessum.
Α. ἐι πάσης τῆς ὑπ' οὐρανὸν κτίσεως.	Τ. καθαρὰν ἀνέλαβεν αὐτήν.

†. Est XX. inter Theodori Abucarae opuscula edita.

Φύλ. νϛ.	Fol. 56.
Ἑτέρα, ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐλαττόνων τοῦ κηρύγματος βεβαιοῦται τὸ χριςιανῶν δόγμα.	Alia ex humilibus praedicationis vocibus Christianismum confirmari.
Α. τῶν ἐλλογίμων σαρακηνῶν τις.	Τ. ἐν αὐτῷ δοκούντων ἐλαττωμάτων.

†. Est inter eiusdem opuscula XXI.

Φύλ. νη.	Fol. 58.
Ἑτέρα δεικνυοῦσα εἶναι τὸν εὐλογούμενον ἄρτον σῶμα χριςοῦ.	Alia, quae ostendit, panem benedictum esse corpus Christi.
Α. Διὰ τί ἐπίσκοπε ἐμπαίζετε.	Τ. καὶ ςενάξας ἡσύχασεν.

†. Est inter eiusdem opuscula XXII.

Ἑτέρα ἐρώτησις, ὅτι ὁ χριςὸς ἄνθρωπος θεὸς ἀλήθινός ἐςι.

A. ὁ χριςὸς εἶπεν, ὅτι ὀυ δύναται.

Alia quaestio, Christum, factum hominem, esse verum Deum.

T. θαυμαςότερός ἐςιν ὁ χριςός.

†. Est inter eiusdem opuscula XXIII.

φύλ. νθ. Fol. 59.

Ἑτέρα ἐρώτησις περὶ μονογαμίας.

A. πόθεν ὑμῖν, ὦ ἐπίσκοπε.

Alia quaestio de monogamia.

T. πεποίηκεν, ἀλλ' ἄλισμοι.

†. Est inter eiusdem opuscula XXIV.

Ἑτέρα ἐρώτησις.

A. τίνα λέγεις ἄιτιον καλοῦ τε καὶ κακοῦ.

Alia quaestio.

T. βαρβ. σεσιώπηκεν.

†. Est inter eiusdem edita opuscula XXXV. Et est disceptatio cum Saraceno de auctore boni et mali.

φύλ. ξα. Fol. 61.

Ἑτέρα ἐρώτησις.

A. τὰ λόγια κυρίου κτιςά ἐισιν.

Alia quaestio.

T. ὀυκ ἐισι λόγια, ἀλλὰ ῥήματα.

†. Est inter eiusdem edita XXXVI. Verbum Dei num creatum, an increatum.

Ἑτέρα ἐρώτησις.

A. ἣν λέγετε θεότοκον, ἀπέθανεν ἢ ζῇ.

Alia quaestio.

T. καὶ σκώληκας ἀνατέλλει.

†. Est inter eiusdem edita XXXVII. de Maria genitrice, vivat ne, an mortua sit.

Φύλ. ξβ. Fol. 62.

Ἑτέρα ἐρώτησις. — Alia quaestio.

A. τίς ἐςὶ παράσοι μεί-ζων ὁ ἀγιάζων. — T. πρὸς ταῦτα ὀυκ ἀπε-κρίθη.

†. Est n. XXXVIII.

Ἑτέρα ἐρώτησις. — Alia quaestio.

A. ἀποδὸς ὦ οὗτος ὅτι ἐςι θεός. — T. ὅτι τῶν ὄντων ἐςι ποιη-τήν.

Ἄλλως ἀρεθᾶ. — Aliter Arethae.

A. καὶ ἀπ' ἀυτῆς τῆς τοῦ πάντος. — T. παρηγμένων τὴν ὕπαρ-ξιν.

†. Quaestio haec, Deum esse demonstra, inter eiusdem edita est III. At Aretae scholium ibi deest. Et est Arethas episcopus Saec., ut videtur, X. clarus.

Φύλ. ξγ. Fol. 63.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν κατὰ τῶν μανιχαίων, πρότασις μανιχαίου παραλογιζομένη τὴν ἀλήθειαν τῆς μιᾶς καὶ μόνης παντοκρατορικῆς ἀρ-χῆς. — Principium cum Deo contra Manichaeos. Paralogismus Manichaei contra veritatem unius et solius omnipotentis principii.

A. ἐι τὰ μὲν ἐνάντια ἀυ-τὰ ἑαυτοῖς. — T. δύο ἀρχὰς δογματί-ζειν.

†. Pertinet ad sequens.

Φύλ. ξδ. Fol. 64.

Ἀντίῤῥησις ζαχαρίου μι-τυλήνης ἐπισκόπου ἑυρόν-τος ταῦτα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ῥί- — Zachariae, Mitylenes episcopi, disputatio contra a se in via inventa

ψαντος αυτὰ μανιχαίου τινος ἐπὶ βασιλ. Ἰουςινιανοῦ. et a Manichaeo proiecta, Iustiniano imperatore.

A. ἐι κατὰ πάντα ἐναντίας εἶναι λέγεις. T. τὴν παρ' ὑμῶν ἀπόκρισιν ἀναμένω.

†. Est quidpiam editum in Canisii ant. lectionibus tom. V. p. 145. Ingolst. 1604. 4. tom. 1. Antwerp. et in bibl. PP. sed breve nimis et unius tantum paginae. Praesens verò prolixius est et sic in graeco pergit: ἀλλ' ἦν μὲν ἱκανὰ καὶ ταῦτα πρὸς τα προτεθέντα κεφάλαια δ' ὁμῶς συνέτασαν νῦν μὲν συγχωροῦντα ἀντικεῖσθαι τῷ ἀγαθῷ τὸ κακὸν κ. τ. λ. et sequuntur capita brevia XLIX. et de eodem adhuc capita brevia XVI. Finis priorum est: οἱ τὴν τοῦ μάνεντος ἀσπαζόμενοι κακοδοξίαν. De hoc et prioribus in vet. catal. nil expressum.

Φύλ. οα. Fol. 71.

Ἀπὸ τῆς πρώτης συνεισφορᾶς τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου θεσσαλ. κύρ. κλητοῦ τοῦ ἀχριδηνοῦ πρὸς τὸν Ἰταλίας ἀρχιεπίσκοπον. A primo congressu sanctissimi metropolitae Thessalonicensis domini dicti Achrideni cum Italiae archiepiscopo.

A. ἔυχομαι γενέσθαι τὴν ἕνωσιν. T. ὡς πιςεύομεν ὠφεληθησόμεθα.

†. Est hic Basilius Achridenus, cuius responsio ad Hadrianum P. et de coniugio in iure graecoromano Leunclavii p. 307—309. extat. De hoc autem congressu Fabricius nullam mentionem facit. Occurrit in bibl. Caes. apud Nessel. tom. 1. p. 289. n. 11. cuius titulus est. Basilii Achrideni, archiepiscopi Thessalonicensis, disputatio de controversiis fidei inter Latinos et Graecos habita Thessalonicae cum episcopo Beneventano (qui Henricus fuisse in nota asseritur) Constantinopoli ab imp. Manu-

ele Comneno revertente, conscripta autem instar dialogi a Niceta monacho. Sed ibi aliud initium citatur. Hic verò statim a dialogo inter Latinum et Graecum inceptum, v. Morellii bibl. gr. lat. p. 90.

φύλ. ογ. Fol. 73.

Ἀπὸ δευτέρας συνεισφορᾶς.	A secundo congressu.
Α. Διὰ τοῦτο καὶ πάλιν παραγενόμεθα.	T. μόνος γὰρ ὁ πατὴρ γεννᾶ.

†. Dialogus inter Latinum et Graecum in quo de S. spiritu disputatur.

φύλ. οδ. Fol. 74.

Ἐπιχείρημα δεύτερον.	Argumentatio secunda.
Α. πῶς ἐστι τὸ εἶναι τοῦ πνεύματος.	T. καὶ ἐκκλησιαστικοῦ δόγματος ἔγραψα.

†. Est eiusdem de eodem.

φύλ. οϛ. Fol. 76.

Ἔλεγχοι κεφαλαιώδεις τοῦ παρὰ λατίνοις καινοφάνους δόγματος, τοῦ, ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ του πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ προέρχεται, συνοψισθέντες δὲ παρὰ νικολάου μεθώνης ἐκ τῶν διὰ πλάτους τῷ ἁγιωτάτῳ Φωτίῳ ἐν διαφόροις λόγοις αὐτοῦ γεγραμμένων.	Argumenta in capitibus contra novum Latinorum dogma, quod sanctus spiritus ex patre et filio procedat, synoptice a Nicolao Methonensi ex scriptis prolixis sanctissimi Photii variis extracta.
Α. ὡμολογησομένου τοῦ, ὅτι τὸ.	T. ἢ ἕτερον καὶ ποῖον τοῦτο.

†. Sunt cap. XXXV. Apud Ioan. Mingarelli cod. CCXXVII. n. 2. idem esse videtur, licet ibi cap. XLII. numerentur. De hoc apud Fabricium nulla prorsus mentio fit.

φύλ. πα.	Fol. 81.
Ἑτέρα σύνοψις τοῦ αὐτοῦ νικολάου μεθώνης τῶν ὡς ἐπιλόγῳ τῶν κατὰ πλάτους τῷ Φωτίῳ γεγραμμένων.	Alia synopsis eiusdem Nicolai Methonensis in iis, quae quasi in epilogo diffuse a Photio scripta sunt.
A. Προφασίζονται, ὅτι ἀμβρόσιος.	T. εἰ μὴ προφανῶς μέμηνεν.
φύλ. πβ.	Fol. 82.
Τίς ἡ αἰτία τῆς τῶν ἀρμενίων ἐκ τῶν ῥωμαίων ἀποσκιρτήσεως, καὶ ἐπὶ ποίας βασιλείας τοῦτο αὐτοὶ πεποιήκασι, καὶ τίς ἡ αἰτία τῆς αὐτῶν νηστείας τῆς τοῦ ἀρτζιβουρῆ.	Quanam ex causa Armenii a Romanis resilierint, et quonam imperante hoc factum sit, et quaenam causa sit eorum ieiunii Artziburii.
A. ὁ μέγας γρηγόριος ὁ ἱερόμαρτυς.	T. τοῦ ἀρτζιβουρῆ νηστεία ἐπεκράτησεν.

†. Erat hoc Armeniorum ieiunium ob canis Artziburii interitum. Sic enim anonymus de monachorum ieiunio ait post typicum Sabae p. 137. *νηστεύουσι γὰρ οὗτοι δι' ἀπώλειαν κυνὸς, ᾧ ἐπώνυμον ἦν τῷ κυνὶ ἀρτζιβούριον.* v. Du Cange glossarium ad hoc vocabulum. Hic alia causa assignatur, scilicet Sergii et Bardanii delictum propter circumcisionem, et institutio ieiunii facta a Norseo his verbis: *δύο ἑβδομάδας τυπώσω τὸ ὅλον ἡμῶν ἔθνος νηστεύειν ὑπὲρ ἀφέσεως τῆς παραβάσεως τῆς διὰ τὴν πε-*

ριτομὴν — — τὴν μίαν τυπώσω ἑβδομάδα νηςεύειν, ὅταν οἱ ῥωμαῖοι ἑορτάζωσι τὴν μεταμόρφωσιν, βαρδευαρίου ὀνομάζων νηςείαν, τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι τοὺς ῥωμαίους τὴν αἰτίαν τῆς νηςείας, τὴν δὲ δευτέραν ἑβδομάδα τῇ πρὸ τῆς ἀποκρέω τοῖς ῥωμαίοις λεγομένη.... ἐκ τότε οὖν τοῖς ἀρμενίοις ἡ ψευδῶς καὶ χάριν ἐπισκιάσματος τοῦ ἑαυτῶν μύσους λεγομένη τοῦ ἀρτζιβουρῆ νηςεία ἐπεκράτησεν. Huic subsequitur scholium de additione facta in trisagio: οἱ λέγοντες, ἅγιος ἀθάνατος ὁ ςαυρωθεὶς δι' ἡμᾶς καθυβρίζουσι τὸν κτιςὴν ὑπὲρ τὰ κτίσματα κ. τ. λ. Cuius finis est: οἰκειούμενος τὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς αὐτοῦ πάθη.

Φύλ. πς.	Fol. 86.
Τί ἐςὶν ἐπὶ τῶν β̄. φύσεων τοῦ χριςοῦ, οἰκονομικῶς;	Quid est de duabus Christi naturis illud: oeconomice?
A. τὸ οἰκονομικῶς ἐπὶ τοῦ χριςοῦ.	T. καὶ δοκήσει γενόμενον λέγουσιν.

†. Est cum duobus scholiis, quorum 1. incipit: ἰςέον, ὡς ἀσύνθετοι φύσεις, 2. ἰςέον, ὅτι καὶ αἱ δύο προσηγορίαι τοῦ χριςοῦ.

Φύλ. πς.	Fol. 86.
Οἱ ὅροι τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατρῶν.	Definitiones sanctorum et divinorum patrum.
A. κατὰ τὴν παράδοσιν καὶ πίςιν.	T. ἄλλα γὰρ ἡ θάλασσα.

†. Definitiones has ex Clemente aliisque esse collectas, statim initio legitur: συλλεγέντες ἀπό τε κλήμεντος καὶ ἑτέρων ὁσίων καὶ μακαρίων πατρῶν. Fabricius vol. V. p. 113. n. 9. ait, Clementis varias definitiones fuisse deperditas. Quod ibi de Ioanne

Vecco citat, hic etiam habetur de sancto spiritu.

Φύλ. ϟϛ.

Ἕτεροι ὅροι περὶ ὁμωνύμου, συνονύμου, παρονύμου καὶ τῶν τοιούτων.

A. ὁμώνυμόν ἐστιν, ὅταν δύο πράγματα.

Fol. 96.

Aliae definitiones de hononymo, synonymo, paronymo et similibus.

T. τὴν δὲ ἄλλην ψευδῆ.

Φύλ. ϟζ.

Ἐκ τῆς πέμπτης συνόδου περὶ ὀυσίας καὶ φύσεως καὶ ὡς ταῦτον ὑπάρχει ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταῦτον.

A. τὴν περὶ ὀυσίας καὶ φύσεως.

Fol. 97.

Ex quinta synodo de substantia et natura, et quod hypostasis et persona idem sint.

T. ἐν χαλχήδονι ἅγιοι χλ πατέρες.

Φύλ. ϟθ.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου ἀρχιεπισκόπου κρήτης λόγος εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον καὶ εἰς κοιμηθέντας.

A. οὐδὲν ὡς ἀληθῶς τῶν ἐν ἀνθρώποις.

Fol. 99.

Sancti patris nostri Andreae Hierosolymitani, archiepiscopi Cretensis, sermo de vita humana et de mortuis.

†. Est editus inter alia eiusdem scripta Paris. 1644. f. a Fr. Cambefisio et lat. in bibl. PP. Lugd. tom. X. p. 618. Eius verò finis: ἀπρόσιτον, ὃν εἶδεν οὐδεὶς ἀνθρώπων, οὐδὲ εἰδεῖν δύναται, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ. ibi deficit. Morellius in bibl. gr. inscribit de vita inani etc. p. 255.

Φύλ. ριβ.

Τοῦ μακαρίτου βυλγ. κύρ. θεοφυλάκτου προσλαλία τινι

Fol. 112.

Beati Bulgariae domini Theophylacti colloquium cum

τῶν αὐτοῦ ὁμιλητῶν περὶ ὧν ἐγκαλοῦνται λατῖνοι. — cum quodam contubernali de iis, ob quae Latini reprehenduntur.

A. εἰσῆλθε τὸ ἀξίωμά σου. — T. ἄνθρωπον γνῶσιν καὶ χριςῷ κ. τ. λ.

†. Ineditum et in bibl. Caesarea etiam asservatum.

Φύλ. ρκβ. — Fol. 122.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ τιμίου ςαυροῦ ἐν τῇ μεσονηςιμῷ. — Eiusdem sermo de adoratione venerandae crucis medio ieiuniorum tempore.

A. τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ. — T. τὴν δόξαν αὐτοῦ, νῦν κ. τ. λ.

†. Editus in Iac. Gretseri operum tom. 2. p. 290. edit. Ratisb.

Φύλ. ρλβ. — Fol. 132.

Θεοφυλάκτου λόγος εἰς τὸν αὐτοκράτορα κύρ. ἀλέξιον τὸν κομνηνόν. — Theophylacti sermo ad imperatorem dominum Alexium Comnenum.

A. ἀνάγει μέν μοι τὸν λόγον. — T. καὶ τελεώτερος γένηται.

†. Cum Alexius Comnenus A. 1081. imperare coepisset, hoc tempore Theophylactum claruisse colligitur.

Φύλ. ρλθ. — Fol. 139.

Ὠδὴ μωύσεως ἐν τῇ ἐξόδῳ. εὐσεβίου ἐπισκόπου καισαρίας. ὅρος ᾠδῆς. — Canticum Moysis in exodo. Eusebii episcopi Caesareae. Definitio cantici.

A. ᾠδή ἐςιν ἡ ἐν δόγμασιν ὀρθοῖς θεολογία. — T. καὶ αἰνοῦντα τὸν κύριον.

†. Est catena Eusebii Caes., Cyrilli Alex. et Gregorii Nysseni in hoc canticum. Isti enim hìc citantur. Extant haec in catena Corderii ad S. scripturae cantica. Sed cum discrimine. Ibi enim etiam Basilius, Ioannes et anonymus citantur. In editione illud Basilii: *ὠδή ἐςιν, ὅσα θεωρίας ἔχεται ψιλῆς καὶ θεολογίας κ. τ. λ.* in hoc codice Eusebio Caes. utpote unius contextus, adhuc adscribitur et desinit: *καὶ ὑπερασπίζουσαν αὐτῶν θεασάμενοι.* In editione plura adhuc sequuntur. Et sic de reliquis etiam intelligendum.

Φύλ. ρμγ.	Fol. 143.
Ὠδὴ μωύσεως ἐν τῷ δευτερονομίῳ.	Canticum Moysis in Deuteronomio.
A. *πρόσεχε οὐρανὲ — συνεκάλει ἐπὶ μάθησιν.*	T. *ὧν ἐπλημμέλησαν.*

†. Est haec catena Cyrilli, Severi et Ioannis Chrys., qui citantur. In editione verò Corderii, ubi haec continentur, saepe anonymi occurrit. Quod hìc nunquam fit. Immo auctor etiam assignatur, ubi in editione anonymi est. Sic pag. 866. edit. *οὐδὲν ἡμᾶς εἰς συναίσθησιν κ. τ. λ.* in Msc. Cyrillo adscribitur et pag. 869. *ὀυ τοῦτο φησὶν κ. τ. λ.* attribuitur Chrysostomo. Et *εὐδοκίμασε γὰρ* eidem tribuitur. Et pag. 870. *τοῦτο δε κ. τ. λ.* Severo ex epist. ad Ammonium et Petrum adiudicatur, pag. 872. *ἐντρυφήσας κ. τ. λ.* Cyrillo.

Φύλ. ρνγ.	Fol. 153.
Ὠδὴ ἄννης μητρὸς σαμουήλ.	Canticum Annae, matris Samuelis.
A. *ἐςερεώθη — ἀξιάγαςος τῆς ἄννης ἡ ὑμνῳδία.*	T. *μέχρι τῆς αἰχμαλωσίας διήρκεσαν.*

†. Est catena Cyrilli, Severi, Theodoreti et Didymi, quorum nomina citantur. Totum hoc extat in catena ad cantica S. scripturae edita a Corderio tom. III. p. 889. Id solum discrimen intervenit, quod in editione anonymo saepe adscribitur, quod in Msc. non exprimitur, quasi auctori citato semper adscribendum.

φύλ. ρνε. Fol. 155.

Ὠδὴ ἀμβακοὺμ.	Canticum Habacuc.
A. κύριε — μέτεισιν ὁ λόγος ἐπὶ τὸ.	T. τοῦ νικῆσαι με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

†. Est catena Cyrilli, Nicolai presb., Hesychii, Severi et Didymi, edita a Corderio hoc discrimine, quod ibi saepius anonymi occurrat. Quod pag. 898. adscribitur Severo: παντὶ τὸ σαφὲς κ. τ. λ. in margine codicis Msc. hanc notam habet: σεβήρου ἐκ τοῦ κατὰ τὸν γραμματικὸν λόγου γ. κεφ. β. Severi ex sermone tertio cap. 2. contra grammaticum. Quod statim subsequitur, anonymo attributum. φέγγος φησὶ κ. τ. λ. Cyrillo adscribitur.

φύλ. ρξ. Fol. 160.

Προσευχὴ ἠσαΐου.	Oratio Isaiae.
A. ἐκ νυκτὸς — ἀναφέρουσιν ᾠδὰς.	T. τοῖς ἀπίςασιν ὄλεθρον.

†. Est catena Cyrilli, Theodoreti, Eusebii, Theodori Heracleensis et Severi, edita a Corderio tom. 3. p. 912. his discriminibus: τοῦ αὐτοῦ saepius omissum et pauca quoque hinc inde deficiunt. Sic Basilii: φῶς γάρ εἰσι p. 912. Theodoreti: οὐκ ὄψεται, p. 914. Eusebii: αἰνίττεται p. 915. Cyrilli: πάντα γὰρ, p. 918. Theodoreti:

εις ευκτικὸν p. 920. Sed et passim alii citantur. Sic Theodori: *τοὺς ἰουδαίους* pag. 915. legitur esse Theodoreti. Eusebii: *τὸ οὖν κτῆσαι* p. 917. adscribitur Theodoro Heracleensi. Theodori: *ἀντὶ δὲ τοῦ* p. 919. Eusebio attribuitur. Cyrilli: *ἐκ πολλῆς ἄγαν*, p. 920. Theodoro tribuitur. Theodori: *ἀγαπητὸν*, p. 922. Theodoreti esse legitur. Theodoreti: *τὸ θεοῦ*, p. 926. Cyrillo adiudicatur.

Φύλ. ρξη. Fol. 168.

Προσευχὴ ἰωνᾶ.	Oratio Ionae.
A. Βληθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ὁ προφητής.	T. καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς τὴν ζημίαν.

†. Est catena Gennadii, Gregorii theologi, Theodoreti, Hypatii et Cyrilli. Allegatur primum expositio Gennadii et Gregorii theologi sic desinens: *καὶ τὸ θαῦμα χριστῷ τριήμερος συνεκδίδοται.* Tunc incipit: *ἐβόησα ἐν θλίψει μου κ. τ. λ.* cum hac expositione: *ἔννους τε ὑπάρχων κατ' οὐδένα τρόπον.* Ex his omnibus patet, catenam a Corderio ad hanc orationem editam prorsus differre.

Φύλ. ροα. Fol. 171.

Προσευχὴ ἐζεκίου.	Oratio Ezechiae.
A. ἐγὼ εἶπα — ἔμελλε γὰρ τῆς ἐζεκίου.	T. τὰς εὐχαριστηρίους φωνὰς ἀποδώσοντα.

†. Est catena Cyrilli, Eusebii, Theodori et Theodoreti. Extat in Corderii editione praeter has differentias. 1. *ἔμελλε γὰρ*, p. 933. adscribitur Cyrillo, et quod Cyrilli est, Eusebio. 2. Illud Theodori: *ὅτε ὑψώθην*, p. 934. le-

gitur esse Theodoreti. Sic et: ἀλλότριος, p. 935. 3. ἀνωνύμου et τοῦ αὐτοῦ nunquam occurrit. 4. Illud Eusebii: ἀλλὰ καὶ ὥσπερ, p. 935. inferius est Theodoreto adscriptum, cuius loco ponitur: σκηνὴν μὲν λέγων τὸ σῶμα, ἐπεὶ καὶ ὁ θεσπέσιος ἀπόστολος σκηνὴν αὐτὸ ὠνόμασε. Quod in editione deest. 5. Illud Eusebii: ἀλλὰ καὶ p. 935. Theodoreto adscriptum post θεριζομένῳ sequitur. 6. Eusebii: ἐπανάγαγες, p. 936. Theodoreto adhuc attributum. 7. Cyrilli τὴν ἴσην, p. 937. Eusebio adhuc adnexum. 8. Cyrilli: ὑπισχνεῖται, p. 937. Theodoreto. 9. Theodoreti: σὺ, p. 938. Eusebio et eidem illud Theodori: ὀυ παύσομαι.

Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Προσευχὴ τῶν τριῶν παίδων.	Oratio trium puerorum.
A. ἐυλογητὸς — ἵνα μὴ νομίσῃς, ὅτι.	T. ἐπί σοι πεποιθότας ποιῶν.

†. Extat item in editione Corderii his differentibus. In Msc. anonymi non fit mentio, sed auctori praecedenti, tanquam ipsius esset, adiungitur. Sic Ioannis: ὀυδεὶς γοῦν, p. 941. Eudoxio adhuc subnectitur. Et anonymi: ἄδικον μὲν, p. 942. Ioanni adscribitur. Et Ioannis: ὀυ μόνον, p. 944. Eudoxio adhuc additur. Et sic usque ad finem. Est verò catena Ioannis Chrysostomi et Eudoxii philosophi.

Φύλ. ρος.	Fol. 176.
Ὕμνος τῶν τριῶν παίδων.	Hymnus trium puerorum.
A. ἐυλογητὸς — ὕμνων ἄξιος ὁ μὴ διαφθείρας.	T. τῇ τοῦ θεοῦ ἐπικρατείᾳ.

†. Est catena Ioannis, Eudoxii, Polychronii et Hypoliti Romani in hymnum et canticum trium puerorum. Extat etiam in editione Corderii praeter sequentia. Anonymus in editione citatus hic semper omittitur. Τοῦ ἀυτοῦ nullibi additur. Illud Polychronii: ἐιδέναι δεῖ, ὡς ὄυτος ὁ ὕμνος ὀυ κεῖται ἐν τοῖς ἑβραϊκοῖς, ἢ ἐν τοῖς συριακοῖς βίβλοις, λέγεται γὰρ ἀπὸ τῶν ἐιρημένων παρά τινων μετὰ ταῦτα συντέθειϛαι. Praecedit verò Ioannem, in editione omissum est. Sic et post Hippolyti hoc: θαυμάσαι etc. p. 951. legitur: ὅτι ἐξείλετο ἡμᾶς ἐξ ἄδου κ. τ. λ. expositio: ἅδην καὶ χεῖρα θανάτου τὴν κάμινον ἐκάλεσεν κ. τ. λ. in editione deest. Quae in editione adhuc sequuntur, etiam hìc habentur, sed nec Ioannes, nec Eudoxius, nec alius citatur.

Φύλ. ροη.	Fol. 178.
Ὠδὴ μαρίαμ τῆς θεοτόκου.	Canticum Dei genitricis Mariae.
A. Μεγαλύνει — ὥσπερ ἤρξατο ἡ ἁμαρτία.	T. τοῦ κοινοῦ σωτῆρος χριϛοῦ.

†. Est catena Origenis, anepigraphi, Victoris et Severi. Extat in Corderii editione. Sequentia verò differunt: τοῦ ἀυτοῦ et ἀνωνύμου in Msc. non legitur: Illud τοῦ ἀυτοῦ· ἐν τῷ ἐμῷ σώματι, p. 952. in Msc. anepigraphi inscribitur: Illud anonymi: τουτ' ἔϛι πονηρὸς, p. 954. in Msc. Victori assignatur. Illud Severi: τὸν ἀληθινὸν, in anepigraphi contextu adhuc est. Et sic usque ad finem.

Φύλ. ροθ.	Fol. 179.
Προσευχὴ ζαχαρίου.	Oratio Zachariae.
A. ἐυλογητὸς — ἐπισκοπήσαντος γὰρ τοῦ θεοῦ.	T. ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

†. Est catena Origenis, Victoris et Severi. In editione Corderii haec differunt: τοῦ ἀυτοῦ et ἀνεπιγράφου in Msc. non legitur. Illud Victoris: ἐπισκοπήσαντος, p. 957. nulli inscribitur. Sic et illud Victoris: περισσὸν, p. 958. Item Origenis: διὰ τοῦτο, p. 958. Ad Severi: ὀυκ ἐξ ἀκρωρίας, p. 959. additur ἀπὸ λόγ. ριε, ex sermone CXV.

φύλ. ρπ. Fol. 180.

Προσευχὴ συμέων.	Oratio Symeonis.
Α. Νῦν ἀπολύεις — εἰσεφέρετο ἐν τῷ ἱερῷ.	T. ὡς ὑπηρετήσασαν θεία βουλῇ.

†. Est Cyrilli commentarius et a Corderio editus. Ad finem codicis dantur quaedam lacunulae, quae in editione non sunt. Desinit verò in haec: ἀμὴν. ἐυλογεῖ δὲ συμέων τὴν ἁγίαν παρθένον, ὡς ὑπηρετήσασαν θεία βουλῇ. Quod in editione deest. Concluditur demum his: τέλος. πλήρωμα πάντων τῶν καλῶν χριςὸς πέλει, complementum bonorum omnium Deus est.

φύλ. ρπβ. Fol. 182.

Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τοῦ θεολόγου καὶ ἐυαγγελιςοῦ εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου.	Sancti Ioannis theologi et evangelistae in obdormitionem sanctissimae genitricis Dei.
Α. τῆς ἁγίας ἐνδόξου θεοτόκου.	T. καὶ πρεσβείαις ςηριχθείημεν δοξάζοντες κ. τ. λ.

†. Est narratio apocrypha Ioanni apostolo attributa, de qua v. Lambecii comment. IV. p. 131. Item Epiphanium monachum de vita S. Deiparae in principio opusculi. — Lambecii diarium itineris Cellensis p. 196.

Φύλ. ρπη. Fol. 188.

Ἐκλογαὶ τῶν θεοπνεύστων γραφῶν ἐν συντόμῳ περὶ πάσης δικαιοπραγίας καὶ σωτηρίας ψυχῆς.

Eclogae divinarum scripturarum in compendio de omni iustitiae operatione et salute animae.

A. λέγει ἐν τοῖς ᾄσμασιν ὁ σολομών.

T. ἀδύνατοι πρὸς τὴν δύναμιν.

†. De his praedictis omnibus nil habet vetus catalogus.

Φύλ. σβ. Fol. 202.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ιω. ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ χρυσοστόμου εἰς τὸ ἀντιπάσχα καὶ εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον θωμᾶν.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi, archiepisc. Constantinop., in antipascha et in sanctum apostolum Thomam.

A. εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ἥκω τὸ χρέος.

T. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Chrysostomi nomen, ut hic, sic et saepius hoc signo ⁎. exprimitur. Antipascha est secunda septimana post pascha. Oratio ipsa inter spurias Chrysostomi numeratur et extat tom. VIII. p. 207. edit. Montfaucon. cum versione Frontonis Ducaei.

Φύλ. σζ. Fol. 207.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον θωμᾶν καὶ κατὰ ἀρειανῶν καὶ εἰς τὸν ἐν τῇ θράκῃ τυραννήσαντα καὶ αὐτὸν ἀρειανόν. ἐῤῥέθη εἰς τὸ ἀντιπάσχα.

Eiusdem in sanctum Thomam et contra Arianos et contra Thraciae tyrannum, ipsum quoque Arianum. Dictum in antipascha.

A. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας.

T. καὶ ὁ θεός μου, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Ex-

†. Extat inter spuria Chrysostomi tom. VIII. p. 14. edit. memoratae cum versione Frontonis Ducaei.

Φύλ. σι. Fol. 210.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τό· ὅτε ἀνέβη ὁ κύριος ἐις τὸ ἱερὸν μέσους τῆς ἑορτῆς καὶ ἐις τὸν μελχισεδὲκ, τῇ μέσο ν̄.

Eiusdem in illud: Quando dominus ascendit in templum mediante festo et in Melchisedech media pentecoste.

Α. ῥοὰ καὶ μῆλον καὶ φοίνιξ.

T. πληροῦντες ἐν χριςῷ Ιησοῦ κ. τ. λ.

†. Extat quoque inter spuria Chrysostomi tom. X. p. 792. edit. cit.

Φύλ. σιγ. Fol. 213.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν μέσο ν̄.

Eiusdem in mediam pentecosten.

Α. ὅπου δ' ἂν ὁ δεσπότης, ὡς πηγὴ ζωῆς.

T. ἠμφίασεν, ἀυτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat inter spuria tom. X. p. 795. cit. edit.

Φύλ. σιδ. Fol. 214.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν σαμαρίτην τῇ ἡμέρᾳ τῆς μέσο ν̄.

Eiusdem in Samaritanum media pentecoste.

Α. φέρε τοίνυν σήμερον ἀγαπητοί.

T. καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν, ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. Extat inter spuria tom. X. p. 797. cit. edit.

Φύλ. σις. Fol. 216.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὴν ἁγίαν πεντεκοςην.

Eiusdem in sacram pentecosten.

Α. μεγάλα ἀγαπητοὶ καὶ πάντα.

T. τῷ δὲ θεῷ ἡμῶν δόξα ἐις τοὺς κ. τ. λ.

†. Extat in operibus tom. II. p. 468. cit. edit.

Φύλ. σιθ. Fol. 219.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸν ἐυαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Eiusdem in annunciationem sanctissimae Dominae nostrae Dei genitricis.

A. πάλιν χαρᾶς ἐυαγγελία, πάλιν.

T. γένος διέσωσεν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Extat inter spuria tom. II. p. 797. cit. edit.

Φύλ. σκβ. Fol. 222.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἀποςόλου· ὀυχ ὃ θέλω, τοῦτο ποιῶ, ἀλλ' ὃ μίσω, τοῦτο πράσσω. καὶ πῶς ἐγένετο ὁ ἰάκωβ τύπος χριςοῦ. ἐν δὲ τῷ προοιμίῳ τοῦ λόγου κατὰ τῶν θεωρούντων τὰ θέατρα.

Eiusdem homilia in apostoli dictum: Non quod volo, facio, sed quod odi, ago. Et quomodo Iacob typus Christi factus sit. In prooemio autem sermonis contra eos, qui theatra adeunt.

A. ἐπαινῶμεν ὑμῶν τὸν πόθον.

T. τὴν ἐνέργειαν, ἧς γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat inter spuria tom. VIII. p. 183.

Φύλ. σλγ. Fol. 233.

Τοῦ ἀυτοῦ ὁμιλία πρὸς τοὺς ἐις τὰς ἱπποδρομίας ἀπελθόντας καὶ ἐις τὸ ῥῆτον τοῦ ἐυαγγελίου· ἐισῆλθε διὰ τῆς ςενῆς πύλης. ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ ἐυχωρος ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα ἐις τὴν ἀπώλειαν καὶ

Eiusdem homilia adversus eos, qui cursus equestres adeunt et in apostoli dictum: Intra per angustam portam. Quod lata porta et via facilis, quae ducit ad interitum et multi sunt, qui

πολλοί εισιν οι εισερχόμενοι δι' αυτῆς καὶ πρὸς τῷ θέλει εις τὸν λάζαρον.

per eam intrant, et ad finem in Lazarum.

A. Βούλομαι τῆς συνήθους ἅψασθαι.

T. ἐκείνων ἀγαθῶν, ὧν γένοιτο κ. τ. λ.

†. Extat tom. I. p. 790. cit. edit.

Φύλ. σμγ. Fol. 243.

Μαξίμου μοναχοῦ περὶ ἐκκλησιαστικῆς μυσταγωγίας, τινῶν σύμβολα τὰ κατὰ τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν ἐπὶ τῆς θείας συνάξεως τελούμενα καθέστηκεν.

Maximi monachi de ecclesiastica mystagogia, qua explicatur, quorum signa sint, quae in S. ecclesia peraguntur in divina synaxi.

A. πῶς σοφώτερος γίνεται λαβών.

T. τῶν ἡμετέρων ψυχῶν, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat in eius operibus, Paris. 1675. f. tom. II. p. 489. gr. lat.

Codex LXVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, literis minutis ac nitidis, manu diversa, valde mutilus, collatus cum prototypo, in folio, constans 392. foliis, Saec. XVI, bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ πανσόφου μοναχοῦ κυρίου λεοντίου τοῦ ἱεροσολυμίτου ἀπορίαι πρὸς τοὺς μίαν φύσιν λέγοντας σύνθετον τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν καὶ μαρτυρίαι τῶν ἁγίων

Sapientissimi monachi domini Leontii Hierosolymitani disputationes adversus eos, qui dicunt, unam esse in Christo naturam compositam, et te-

καὶ ἀνάλυσις τοῦ δόγματος αὐτῶν.	stimonia sanctorum et eorum dogmatis refutatio.
A. ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἀπαντήσαντες ἀπορίαις.	T. ἐνετυπώθησαν ἀβασανίστως.
Φύλ. να.	Fol. 51.
Κατὰ τῶν δύο καὶ τὰς ὑποστάσεις χριστοῦ λεγόντων τὴν δὲ ὅιαν οὖν σύνθεσιν ἐπ' αὐτοῦ ὀυχ ὁμολογούντων.	Contra eos, qui et duas personas in Christo statuunt nec compositionem ullam admittunt.
A. ἐντεῦθεν ἡμῖν ἡ διχότομος.	T. τὰ πάντα ἐν πᾶσι πληρούμενον.
Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Δευτέρας ἀσεβείας αὐτῶν ἔλεγχος λεγόντων δύο καὶ ὀυ μίαν τὴν ὑπόστασιν ἐκ τῆς κατὰ τὴν σάρκωσιν τοῦ λόγου οἰκονομίας ὁρᾶσθαι.	Secundae illorum impietatis confutatio, qui duas et non unam personam ex incarnatione verbi videri volunt.
A. σημαίνει φασὶν ἡ ὑπόστασις.	T. τῇ τῶν φύσεων κοινωνίᾳ ἀποτελούντων.
Φύλ. ρμ.	Fol. 140.
Τρίτης ἀσεβείας αὐτῶν ἔλεγχος δύο ὑιοὺς ἐιδέναι κατὰ τὴν οἰκονομίαν βουλομένων.	Tertiae illorum impietatis confutatio, qui duos filios in incarnatione scire volunt.
A. ἐι μὴ τὸν θεὸν λόγον.	T. τὰ ὑμέτερα ἀναπτύσματα.

Φύλ. ρξ.

Τετάρτης αὐτῶν ἀσεβείας ἔλεγχος παραιτουμένων λέγειν θεότοκον τὴν ἁγίαν πάρθενον.

A. θέα γοῦν αὐτὸς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς.

Fol. 160.

Quartae illorum impietatis confutatio, qui sanctam virginem deiparam dicere recusant.

T. εις σωτηρίαν παντι τῷ πιϛεύοντι.

Φύλ. ρϟβ.

Πέμπτης αὐτῶν ἀσεβείας ἔκΦανσις ἀνέδην τὴν Φυσικὴν θεότητα ἀρνουμένων χριϛοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν.

A. ποτὲ οὖν Φασὶ τὸ ὅλον ἴϛε χριϛοῦ.

Fol. 192.

Quintae eorum impietatis demonstratio, qui naturalem Christi, veri nostri Dei, divinitatem impudenter negant.

T. μόνον τούτου συναΦείαν οἴεται.

Φύλ. σδ.

Ἕκτης αὐτῶν ἀσεβείας δεῖξις θεοΦόρον ἄνθρωπον καὶ ὀυ θεὸν ἐνανθρωπήσαντα λεγόντων τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριϛόν.

A. ἐι ϛόλην ἔχει, ὁ λόγος.

Fol. 204.

Sextae eorum impietatis demonstratio, qui Christum hominem θεοφορον et non Deum ἐνανθρωπησαντα contendunt.

T. εις σάρκα ἁπλῶς ἕνωσεν.

Φύλ. σϛ.

Ἕβδομος ἀπιϛίας αὐτῶν ϛηλίτευσις διαμεμΦομένων τοῖς λέγουσι τὸν ἕνα τῆς ἁγίας τριάδος πεπονθέναι σαρκί.

A. πῶς λέγετε Φασὶν ἕνα.

Fol. 206.

Septimae eorum impietatis confutatio, qui reprehendunt eos, qui unam sanctae trinitatis personam carne passam dicunt.

T. ἐΦ' ὅτου οὖν ἡ πάθος.

†. Disputatio prima habet cap. LXIII. secunda cap. LI. tertia cap. XLIX. quarta cap. XIV.

quinta cap. XLIX. sexta cap. XXXIII. septima cap. X. octava cap. XI. In fine legitur: *οἶμαι, ὅτι λείπει τῆς ὀγδόης αὐτῶν ἀσεβείας ὁ ἔλεγχος. ζήτει τοῦτον*, puto, octavae eorum impietatis confutationem deesse. Eandem notam adducit Laur. Theupolus in graeca sua S.' Marci bibliotheca ad cod. LXIX. qui easdem Leontii disputationes continet. v. Fabricii tom. VII. p. 452. ubi de octava confutatione nulla quoque mentio fit. Sunt disputationes VIII, et librarium computando deceptum reor. In veteri catalogo plures omittuntur.

φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Νικητᾶ βυζαντίου φιλοσόφου καὶ διδασκάλου ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς ςαλείσης ἐπιςολῆς ἐκ τοῦ ἄρχοντος τῆς ἀρμενίας ἐπὶ διαβολῇ τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίςεως καὶ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς δ̄ συνόδου ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ φιλοχρίςου καὶ εὐσεβεςάτου βασιλέως ἡμῶν. ἐγράφη δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐκ προσώπου τοῦ πατριάρχου.	Nicetae Byzantini philosophi et magistri confutatio epistolae missae a principe Armeniae in calumniam orthodoxae nostrae fidei, ac sanctae et oecumenicae synodi IV. curante Christi amantissimo et piissimo imperatore nostro. Scripta autem est ex persona patriarchae ad principem.
A. *θεοῦ φιλανθρωπία καὶ θείοις.*	T. *λόγου πολέμιος ἀκοαῖς.*

†. Nescio, num idem sit, qui Romae in Vaticana bibliotheca extare dicitur Nicetae Byzantini philosophi contra Maomedem liber et epistolae ab Agarenis missae confutatio ad Michaelem, Theophili filium, imp. Constantinop. v. Fabric. bibl. gr. vol. VI. p. 691.

Φύλ. σμϛ. Fol. 246.

Σχόλιον περὶ τοῦ ἀριθμοῦ. Scholium de numero.

A. ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὔτε διαιρεῖ. T. χρήζειν αὐτοῦ οὐκ ἀρνούμεθα.

Φύλ. σμζ. Fol. 247.

Ἐκ τῶν ὑπομνηματισμῶν βασιλείου εἰς τὸν πρῶτον τῶν στηλιτευτικῶν. Ex commentariis Basilii in invectivarum primam.

A. καὶ ὁ λόγος, ὡς πάνσοφος τοῦ φονευτοῦ. T. ὑπὸ δὲ τῶν θεῶν οὕτως ὠνομάζεσθαι.

†. Est ille Basilius Caesareensis iunior, cuius luce digni commentarii in orat. XLV. Gregorii Naz. in variis bibliothecis existunt. v. Fabric. bibl. gr. vol. VII. p. 540. In fine legitur: ἐξισωθὲν, ὡς εἶχε τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, adaequatum ad prototypum suum, ut erat. De his duobus nil lego in veteri catalogo.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Μαξίμου τυρίου σοφιστοῦ λόγος περὶ τοῦ· τίς ὁ θεὸς κατὰ πλάτωνα. Maximi Tyrii sophistae sermo de eo: Quid est Deus secundum Platonem.

A. περὶ μὲν δαιμόνων ἀμφισβήτων. T. ἐκ τοῦ θεοῦ μέχρι γῆς.

Φύλ. σνγ. Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ· εἰ τὸν ἀδικήσαντα ἀντιδικητέον. Eiusdem, utrum referendum sit iniuria.

A. πότερον δίκα τεῖχος ὕψιον. T. πρὸς τοὺς ἀποκτείνουντας.

Φύλ. σνϛ.	Fol. 256.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ· εἰ μαντικῆς οὔσης ἐϛὶ τι ἐφ' ἡμῖν.	Eiusdem: an manente divinatione aliquid sit in nostra potestate.
A. ὅτε οἱ μῆδοι ἐπὶ τὴν ἑλλάδα.	T. ὅτι ἦν ὁμότεχνος αὐτῷ.
Φύλ. σνθ.	Fol. 259.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ· τίσι χωριϛέον τὸν κόλακα τοῦ φίλου.	Eiusdem de eo: quomodo adulator ab amico distinguendus.
A. πρόδικος μὲν ἡρακλέα ἄγει.	T. οὗτος μὲν κολάκων ἀκριβέϛατος.
Φύλ. σξβ.	Fol. 262.
Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ πρακτικὸς βίος ἀμείνων τοῦ θεωρητικοῦ.	Eiusdem de eo, vitam activam praestare contemplativa.
A. χαλεπὸν εὑρεῖν ἀκριβῆ βίον.	T. ἁλώσιμον τὸ τειχίον.
Φύλ. σξϛ.	Fol. 266.
Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ θεωρητικὸς βίος ἀμείνων τοῦ πρακτικοῦ.	Eiusdem, vitam contemplativam praestare activa.
A. ἀλλ' εἰ μὲν δίκην ἐφεύγομεν.	T. καὶ ὀνείρων ἀληθεινῶν.
Φύλ. σξθ.	Fol. 269.
Τοῦ αὐτοῦ· εἰ καλῶς πλάτων ὅμηρον τῆς πολιτείας παρῃτήσατο.	Eiusdem: utrum Plato Homerum recte è republica sua eiecerit.
A. ἦλθεν εἰς σπάρτην συρακούσιος.	T. εὐδοκιμοῦσιν οἱ πόνοι.

Φύλ. σοβ.

Τοῦ αὐτοῦ· τίς ἡ σωκράτους ἐρωτική;

A. κορινθίῳ ἀνδρὶ ὄνομα αἰσχύλῳ.

Fol. 272.

Eiusdem: qui Socratis amor?

T. πλὴν τιμάρχου ἀναλάβοντες.

Φύλ. σπδ.

Τοῦ αὐτοῦ, ἔτι περὶ ἔρωτος.

A. αὖθις αὐτοὺς περὶ ἔρωτος λόγους.

Fol. 284.

Eiusdem, adhuc de amore.

T. καὶ μεμαςιγωμένος.

Φύλ. σπς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἔτι περὶ τῆς σωκράτους ἐρωτικῆς γ.

A. Σμερδίης θρᾶξ ὑπὸ ἑλλήνων.

Fol. 286.

Eiusdem, adhuc de Socratis amore. III.

T. γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Φύλ. σπθ.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἔρωτος δ.

A. οὐκ ἔς' ἔτυμος λόγος.

Fol. 289.

Eiusdem de amore IV.

T. κάλλους ἀληθινοῦ.

Φύλ. σϟβ.

Ὅτι πάσης τῆς διὰ λόγων εὐφροσύνης ἡ διὰ φιλοσόφων λόγων ἀμείνων.

A. διηγεῖται ὅμηρος περὶ ὀδυσσέως.

Fol. 292.

Omni sermonum voluptate maiorem esse eam, quae ex philosophia percipitur.

T. ἄξια τοῦ διός.

Φύλ. σϟδ.

Τίνες λυσιτελέςεροι πόλει, οἱ προπολεμοῦντες ἢ οἱ

Fol. 294.

Quinam reipublicae utiliores sunt, agricolae

γεωργοῦντες; ὅτι οἱ προπολεμοῦντες.

an milites? dico, quod milites.

Α. ἔχεις εἰπεῖν τίνας ὀνομάζει.

Τ. ςάσιν κινεῖς, πόλεμον κινεῖς.

φύλ. σογ.

Fol. 273.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι γεωργοὶ τῶν πολεμούντων λυσιτελέςεροι.

Eiusdem agricolas utiliores esse militibus.

Α. ἐπαμύνωμεν τῷ δήμῳ τῶν γεωργῶν.

Τ. ὁμοῦ τοῖς ὀργάνοις.

φύλ. σοε.

Fol. 275.

Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι οἱ σύμφωνοι τοῖς ἔργοις λόγος ἄριςοι.

Eiusdem, sermones operibus consonos esse optimos.

Α. ἦλθεν εἰς ἕλληνας ἐκ τῆς.

Τ. τὸ φάρμακον σωκράτης.

φύλ. σοη.

Fol. 278.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰ ἐςὶ καθ' ὅμηρον αἵρεσις.

An secundum Homerum definita opinio sit.

Α. Βούλομαι καθ' ὅμηρον αὐτὸν.

Τ. εἶναι τὸν εὐδαίμονα.

φύλ. σϟζ.

Fol. 297.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰ τέχνη ἡ ἀρετή.

An virtus ars sit.

Α. καὶ πῶς ἄν τίς τοῦ.

Τ. ὑφ' ἡδονῆς ἑλκομένων.

φύλ τ.

Fol. 300.

Τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἄν τίς ἄλυπος εἴη.

Eiusdem, quomodo quis sine dolore esse possit.

Α. πῶς ἄν τίς ἀλυπίαν τῇ ψυχῇ.

Τ. τῶν ἐν αὐτῷ δεινῶν.

Φύλ. τα. | Fol. 301.

Τί τέλος Φιλοσοφίας, τοῦ ἀυτοῦ.

Eiusdem, quis philosophiae finis.

A. ὁ μὲν κροτωνιατὴς ἐρᾷ.

T. τίνι πείθω τῶν παραγγελμάτων.

Φύλ. τδ. | Fol. 304.

Τοῦ ἀυτοῦ, ἐι προηγούμενος ὁ τοῦ κυνικοῦ βίος.

Eiusdem, an Cynici vita sit praeferenda.

A. Βούλομαι σοὶ κατὰ τὴν λυθοῦ.

T. ἐκ τῶν συμφορῶν ἐπαινούμενος.

Φύλ. τζ. | Fol. 307.

Τοῦ ἀυτοῦ, συμβάλλετὰς πρὸς ἀρετὴν τὰ ἐγκύκλια μαθήματα.

Eiusdem, an artes liberales quid conferant ad virtutem.

A. σωκράτης ἐν πείρᾳ.

T. ἐυδαιμονίας ἀμέτοχος, ἄμοιρος.

Φύλ. τι. | Fol. 310.

Τοῦ ἀυτοῦ, ἐι γένοιτό τις θεία μοῖρα ἀγαθοῖς.

Eiusdem, an aliquis divina sorte bonus fiat.

A. ὅμηρος μὲν πρὸς τὸν τηλέμαχον.

T. τὴν δὲ ἀρετὴν ἐλάμβανεν.

Φύλ. τιγ. | Fol. 313.

Τοῦ ἀυτοῦ, ὅτι ὀυκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον.

Eiusdem, non esse bonum bono maius.

A. ὀυδὲ τὸ ὁμήρου ἔγωγε.

T. μάτην ἐψηφίσατο.

Φύλ. τιε. | Fol. 315.

Τοῦ ἀυτοῦ, ὅτι ἐστιν ἀγαθὸν ἀγαθοῦ μεῖζον.

Eiusdem, esse bonum bono maius.

A. ἀλλ' ἐπεὶ τὸν ὅμηρον ἀιτία.

T. τὴν δὲ τιμὴν διδός.

Φύλ. τιη. | Fol. 318.

Τοῦ ἀυτοῦ, τοῦ θεοῦ τὰ ἀγαθὰ ποιοῦντος, πόθεν τὰ κακά.

Deo bona faciente, unde mala. Eiusdem.

A. Φασὶ τὸν μακέδονα ἀλέξανδρον.

T. ἐπὶ κακώσεις παντοδαπάς.

Φύλ. τκα. | Fol. 321.

Τοῦ ἀυτοῦ, τί τὸ δαιμόνιον σωκράτους.

Eiusdem, quid Socratis Deus?

A. Θαυμάζεις, ἐι σωκράτη σύνην.

T. ἄυτη καὶ ἀνεπίστευτος.

Φύλ. τκδ. | Fol. 324.

Τοῦ ἀυτοῦ, περὶ τοῦ σωκράτους δαιμονίου.

Eiusdem de Socratis Deo.

A. Φέρε ἐρώμεθα τὸ δαιμόνιον.

T. καὶ τὸν ἡρακλέα ἀλλ' ὑπάρ.

Φύλ. τκϛ. | Fol. 326.

Τοῦ ἀυτοῦ, ἐι ἀι μαθήσεις ἀναμνήσεις.

Eiusdem, an disciplinae sint reminiscentiae.

A. αφίκετό ποτε ἀνὴρ κρής.

T. θεραπεύωμεν τὴν μνημοσύνην.

Φύλ. τλ. | Fol. 330.

Τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ ἢ φιλόσοφοι.

Utri melius de diis senserint, poetae an philosophi.

A. δεινῶς γε ὁι ἄνθρωποι.

T. ἁρμονία πρεπόντων.

Φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Τοῦ αὐτοῦ, περὶ μίδου τοῦ Φρυγὸς, εἰ δεῖ εὔχεσθαι.	Eiusdem, de Mida Phrygio, an orandum sit.
A. ἀνὴρ Φρὺξ, ἀργὸς τὸν βίον.	T. τὴν ἡμέραν ἔσβεσθ.
Φύλ. τλϛ.	Fol. 336.
Τοῦ αὐτοῦ, περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθὸν, ἀλλ' οὐ βέβαιον.	Eiusdem, de voluptate, licet bonum sit, stabile tamen non esse.
A. χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.	T. ἀλλ' οὐδὲ κορινθίοις.
Φύλ. τλη.	Fol. 338.
Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ.	Adhuc de eodem.
A. ἐπεχάρει ἐχθρὸς, λόγος τις.	T. τοῦτο ἡ εὐδαιμονία.
Φύλ. τμ.	Fol. 340.
Ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ περὶ ἡδονῆς, ὅτι εἰ καὶ ἀγαθὸν, ἀλλ' οὐ βέβαιον.	Adhuc de eodem, sive de voluptate, licet bono, non tamen stabili.
A. αἰσώπῳ τῷ Φρυγὶ πεποίηνται.	T. ὁρᾶς τὴν ἀφθονίαν τῶν ἡδονῶν.
Φύλ. τμγ.	Fol. 343.
Περὶ τοῦ· τί τέλος φιλοσοφίας.	Quis philosophiae finis.
A. χαλεπὸν εὑρεῖν λόγον.	T. τας ἐκείνων φωνάς.
Φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Ὅτι ἐστὶ καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ὠφελεῖσθαι.	Ex adversitatibus quoque utilitatem percipi.
A. δεινόν γε εἰ οἱ μὲν.	T. ταῖς ἀρεταῖς ἀναμιγνύμενα.

Φύλ. τμη. — Fol. 348.

Πῶς ἄν τις πρὸς Φίλον παρασκευάσαιτο.

Quomodo quis ad amicum praeparetur.

Α. ἔχεις ἐιπεῖν τινάς ποτε.

Τ. σπενδέσω, κηρυττήτω.

Φύλ. τνα. — Fol. 351.

Τοῦ ἀυτοῦ, ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἁρμόζεται ὁ τοῦ Φιλοσόφου λόγος.

Eiusdem omni subiecto philosophiam convenire.

Α. τί δή ποτε όι ἐν διονύσου.

Τ. ὀυκ ἀτιμασθήσεται.

Φύλ. τνϛ. — Fol. 356.

Ἐι θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον.

An diis simulacra statuenda.

Α. ἀρωγοὶ ἀνθρώποις θεοί.

Τ. μνημονευέτωσαν.

Φύλ. τνθ. — Fol. 359.

Ἐι καλῶς ἐποίησε σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος.

An bene fecerit Socrates non respondendo.

Α. δεινόν γε τὰς μὲν ἄλλας.

Τ. ὅυτω καταψηφίζεται.

Φύλ. τξβ. — Fol. 362.

Τοῦ ἀυτοῦ, τί ἐςὶν ἐπιςήμη.

Eiusdem, quid sit scientia.

Α. τί ποτέ ἐςι τοῦτο, ὦ.

Τ. νόμους ἐπιςήμην καλῶ.

Φύλ. τξε. — Fol. 365.

Πότερα χαλεπώτερα νοσήματα, τὰ τοῦ σώματος, ἢ τὰ τῆς ψυχῆς.

Quinam morbi, corporis an animi, graviores sint.

Α. ᾄδεταί τι ἐξ ἀρχαίου ᾆσμα.

Τ. καὶ ἀνεπιτιμήτου τολμῆς.

†. Maximi Tyrii sermones isti prodiere gr. et lat. Lugd. 1607. 8. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 143. In vet. catal. non enumerantur.

φύλ. τξθ. Fol. 369.

Φιλοθέου πατριάρχου λόγος ἐγκωμιαςικὸς ἐις τοὺς μεγάλους ἱεράρχας καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους βασίλειον τὸν μέγα, γρηγόριον τὸν θεολόγον καὶ ἰωάννην τὸν χρυσόςομον.

Philothei patriarchae sermo encomiasticus in magnos hierarchas et oecumenicos doctores Basilium M., Gregorium theologum et Ioannem Chrysostomum.

A. τοὺς διδασκάλους ἡμῶν ἐπαινέσωμεν.

T. καὶ μεγαλοπρεπεία νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. In fine legitur: καὶ τοῦτο τῷ ἑαυτοῦ προτοτύπῳ ἐξισώθη, hoc quoque prototypo suo adaequatum. Extat gr. et lat. a Iac. Pontano editus Ingolst. 1604. 4. ad calcem dioptrae Phil. Solitarii et in bibl. PP.

Codex LXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus miniatis, charactere minuto et eleganti, manu diversa, in folio, cum marginalibus lectionibus variis, numero foliorum 334. Saec. XVI. optime conservatus et inscriptus.

Ἀπολογία τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρ. ἰωσὴφ ἐπὶ τοῖς παραβληθεῖσι ὑπὲρ τῶν λατίνων ἐπὶ τῶν ἡμέρων τῶν μεγκλύνων καὶ ἁγίων βασιλέων μιχαὴλ καὶ θεοδώρου, τῷ ἱερομονάχῳ

Apologia sanctissimi et oecumenici patriarchae domini Iosephi adversus obiectiones Latinorum, Michaele et Theodoro imperatoribus, elaborata iussu Iosephi a Iobo Hieromonacho, eius discipu-

ἰὼβ τῷ μαθητῇ τούτου ἐκπονηθεῖσα διὰ τῆς τούτου παρακελεύσεως καὶ δεικνῦσα, μὴ δεῖν εἶναι μηδὲ τῶν πρωτείων, ὡς ἀρχιερεῖ τῷ πάπα παραχωρεῖν, μήτε ἐκκλητὸν τούτῳ διδόναι, μήτε ἀναφέρειν ἐν τοῖς ἱεροῖς διπτύχοις αὐτὸν, ἕως ἂν στέργῃ τὰ καινοτομηθέντα τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης παρὰ τὰς τῶν ἁγίων πατέρων παραδόσεις καὶ τὰ θεσπίσματα. ταῦτα προεβάλλοντό τινες τὰ τρία κεφάλαια καὶ ἀπροκριμάτιστον εἰσηγοῦντο τὴν τούτων δόσιν, κἂν ὅπως ἄρα καὶ ἔχῃ ὁ πάπας, τὸ βασιλικὸν ἀναλαμβάνων πρόσωπον, πρὸς οὓς ὁ θεῖος πατριάρχης ἀντικαθιστάμενος καὶ ἀντιπίπτων μετὰ τῆς συμμαχίας τοῦ πνεύματος τοὐναντίον δεικνῦσι ἅπαν καὶ ἀνασκευάζει τὰ προβαλλόμενα ἐκ περιουσίας, ὡς ἐν τοῖς κατὰ μέρος παντὶ τῷ βουλομένῳ ἐντυγχάνειν γνωσθήσεται.

lo et demonstrans, non debere esse primas, neque, tanquam archiepiscopo, papae eas cedi, neque appellationem ei dari, neque in sacris diptychis eius nomen pronunciari, quamdiu subsistant innovationes veteris Romae contra sanctorum patrum traditiones et decreta. Haec tria capita proponebant quidam et eorum concessionem praeiudicio carere arbitrabantur, licet his gauderet papa, regiam assumens personam, contra quos divinus patriarcha obnisus et renisus, auxiliante spiritu, totum demonstrat contrarium, et propositionem ex abundanti refutat, ut in particulari quilibet volens legere intelliget.

A. κράτιστε, θεόσεπτε, θεοκυβέρνητε.

T. πρὸς τὴν νοουμένην καὶ αἰωνίζουσαν.

†. Fabricius tom. X. p. 254. ait, nondum esse editam et extare Ms. in bibl. caesarea, foliis constantem

stantem XLIV. Caeterum de his tribus capitibus consule canones XXVIII et XCVI. eccles. Africanae. Item Georgii Pachymerae hist. lib. V. cap. XII.

φύλ. ξε.	Fol. 65.
Ὠριγένους κατὰ πάσων αἱρέσεων ἔλεγχοι.	Origenis omnium haeresium confutationes.
A. τὰ δὲ ἔνεστι ἐν τῇ πρώτῃ.	T. ἀδρανῆ δόγματα φανερώσομεν.

†. Est primus tantum liber philosophumenon, editus a Gronovio gr. et lat. tom. X. p. 258. thes. antiqu. Ab aliis adscribitur Didymo, Epiphanio, Aetio v. Fabric. bibl. gr. tom. V. p. 225.

φύλ. οη.	Fol. 78.
Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ γενναδίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὁσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάπα ῥώμης τῷ θεοφυλάκτῳ συλλειτουργῷ τῷ δε γεννάδιος καὶ ἡ ἐνδημοῦσα τῇ βασιλευούσῃ κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης ἁγία σύνοδος.	Gennadii patriarchae Constantinopolis et sanctae cum eo congregatae synodi ad sanctissimos omnes metropolitanos et ad papam urbis Romae, epistola encyclica religiosissimo in sacris comministro Theophylacto Gennadius et quae in hac imperatoria urbe nova Roma nunc adest sacra synodus.
A. ὁ δεσπότης ἡμῶν καὶ θεός.	T. καὶ οἱ ἑβδομήκοντα τρεῖς.

†. Extat graece et latine apud Leunclavium tom. I. p. 187. iuris graeco-rom. Subscriptiones omnes in hoc codice non sunt, sicut in editione.

Petrus iam est ultimus et tunc legitur: ὑπέγραψαν δὲ καὶ οἱ ἑβδομήκοντα τρεῖς. Ita ut non nisi LXXVIII. numero essent. In editione verò et in Ms. bibl. reg. Taurinensis apud Ios. Pasinum p. 197. omnes numero LXXXI. sunt. Codex bibl. caes. eundem numerum habet apud Nessel. part. V. p. 110. Extat adhuc in Beveregii pandect. canon. tom. II. p. 181. Ista verò: κάλλιςα καὶ λίαν ἐυσεβῆ τοῦ κανόνος etc. tanquam Theod. Balsamonis scholium proponuntur. Quod contra codicem nostrum et editionem Leunclavianam factitatum ibi est.

Φύλ. π.	Fol. 80.
Ἐπιςολὴ ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνςαντινουπολέως πρὸς ἀδριανὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι ἐπὶ χρήμασι τὰς χειροτονίας.	Epistola Tarasii, sanctissimi patriarchae Constantinopolis, ad Hadrianum papam veteris Romae, ne ob pecunias manuum impositio fiat.
Α. πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως.	Τ. ἐκ τοῦ σοφονίου.

†. Extat graece et latine apud Leunclavium lib. 3. p. 190. iuris gr. rom. et in actis conciliorum apud Harduin. tom. IV. p. 511. Sed multa, quae hic sunt, ibi non habentur. Sic post haec: ὡς σιμὼν ὁ μάγος ὑπ' ἐμοῦ πέτρου in can. SS. apostol. in margine ἑρμην. ἰδοὺ ἐνταῦθα δύο τὰ ἐπιτίμια. καθαιρεῖται γὰρ ὁ τοιοῦτος καὶ εἰς ἀεὶ ἀκοινώνητος μένει διὰ τὸ τοῦ πταίσματος μέγεθος.

Sequitur titulus: κανὼν τῶν ἁγίων ἀποςόλων λ. ὁ δι' ἀρχόντων ἐπίσκοπος καθαιρούμενος ἀφοριζέσθω. in margine: ἑρμην. ἐν τῷ κε κανόνι λέλεκται, μὴ δεῖν δὶς ἐκδικεῖν ἐπὶ τὸ αὐτό. ἐνταῦθα δὲ καὶ ἐν ἀμ-

φοτέροις τοῖς κανόσι τούτοις διπλῆν ἐπάγει τὴν τιμωρίαν διὰ τὴν τῆς κακίας ὑπερβολήν. οὐδὲν γὰρ χεῖρον τοῦ τὴν θείαν χάριν ὤνιον ἑαυτῷ περιποιουμένου ἢ χρημάτων ἢ δυναστείας ἀρχοντικῆς καὶ τοῦ ταύτην πιπρασκότος. ὡς δοῦλον γὰρ ὠνεῖται τὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρισμα καὶ κατὰ τὴν ἐπιστολὴν τὴν συνοδικὴν τὴν ἐπὶ ταρασίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως γενομένην πρὸς τὸν πάπαν τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης Ἀδριανόν. φορητότερος μᾶλλον ἐστι μακεδόνιος καὶ οἱ λοιποὶ πνευματομάχοι. ἐκείνων γὰρ κτίσμα καὶ δοῦλον τοῦ θεοῦ καὶ πατρὸς τὸ ἅγιον πνεῦμα ληροδούντων. οὗτοι, ὡς δοκοῦσι, δοῦλον ἑαυτῶν ποιοῦσι αὐτό. ὁ γάρ τις πιπράσκων, ὡς δεσπότης αὐτὸ καὶ ὁ ἀγοράζων δεσπότης εἶναι βουλόμενος τοῦ ἠγορασμένου διὰ τιμῆς ἀργυρίου τοῦτο κτᾶται. οὕτως ἀφόρητα τὰ ἁμαρτήματα ταῦτα καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τῇ καθαιρέσει, ἢ διὰ χρημάτων, ἢ δυναστείας ἀρχοντικῆς τὴν ἱερωσύνην κτησάμενος, καὶ οἱ οὕτω παρασχόντες αὐτὴν καὶ τῆς ἐκκλησίας παντάπασιν ἀπελαύνονται.

Ἡ δὲ τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου νέας ῥώμης γενναδίου ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ καὶ ἀναθέματι τοὺς τοιούτους καταδικάζει, ταῦτα λέγουσα· ἔστω τοίνυν καὶ ἔστιν ἀποκήρυκτος κ. τ. λ. Leunclav. p. 195. Harduin p. 518. et desinit: εἴτε λαϊκὸς εἴη. Caetera, quae in editione adhuc sequuntur, hic desunt et titulus sequitur: ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἀποστόλων, sicut in editione, et sequentia etiam conveniunt usque ad finem in editione: ἀναδεικνύντες. At in nostro nondum finis. Pergit enim. In margine: ἑρμην. Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη κατεσκευάσθη ἀπὸ γραφικῶν καὶ κανονικῶν ἀποδείξεων διαλαμβάνουσα, χείρονα τῶν πνευματομάχων ἁμαρτάνειν τοὺς ποιοῦντας χειροτονείας διὰ χρημάτων καὶ πωλοῦντας τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος. οἱ μὲν γὰρ δοῦλον τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον λέγουσιν. οὗτοι δὲ δοῦλον ἑαυτῶν ποιοῦσι τοῦτο διὰ τὴν πρᾶσιν. ἐκεῖνα

γάρ τις πωλεῖ τὰ οἴκεια. παρεικάζει δὲ τούτοις, καὶ τῷ προδότῃ ἰουδᾶ, ὡς τολμῶντας πωλεῖν τὸ ἅγιον πνεῦμα, τὸ ὁμοούσιον τῷ χριςῷ καὶ θεῷ ἡμῶν. ὀφείλεις δὲ ειδέναι, ὅτι τὸ, ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν ἱερουσαλὴμ ἐκ τῆς προφητείας τοῦ ἠσαΐου ἐςι. τὸ, ὁ σκόπος ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν, καὶ τὰ ἑξῆς, τοῦ ἰεζεκιὴλ. τὸ καθαροὶ ἔσμεν ἀπὸ τοῦ ἅιματος τῶν παραβαινόντων τὰς κανονικὰς διατάξεις, ἐκ τῶν πράξεων τῶν ἀποςόλων, ἤτοι ἐκ τῆς πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῶν ἐφεσίων διαταγῆς, τοῦ μεγάλου παύλου. τὸ, ὡς τὸν σιμῶνα μάγον κατακρίνεσθαι τοὺς διὰ χρημάτων χειροτονουμένους. τὸ, νῦν φησι κύριος. ἀλλ' ἢ τοὺς δοξάσαντές με δοξάσω, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης τῶν βασιλείων. τὸ, ὁ ουκ ἔλαβον, ουδὲ ἔχωσιν. καὶ τῆς πρὸς κορινθίους πρώτης ἐπιςολῆς. τὸ, ὀυκ ἐςί σοι μέρις, ὀυδὲ κλῆρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ ἀπὸ τῶν πράξεων τῶν ἀποςόλων. τὸ, δεῖ τὸν ἐπίσκοπον εἶναι ἀνεπίληπτον, ἀπὸ τῆς πρὸς τιμόθεον πρώτης ἐπιςολῆς. τὸ, ἀκούσωμεν ταῦτα πάντα καὶ ἐναντισόμεθα, ἀπὸ τῆς πρὸς ἑβραίους ἐπιςολῆς. τὸ, ὀυ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθημεν, ἀπὸ τῆς πρώτης καθολικῆς ἐπιςολῆς πέτρου. τὸ, ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι, ἐκ τοῦ ἠσαΐου καὶ τοῦ ὠσηὲ. τὸ, ἱερεῖς, ὡς φοίνιξ, ἀνθήσουσιν, ἐκ τῆς πρὸς κορινθίους δευτέρας ἐπιςολῆς. καὶ τὸ, περιεῖλε κύριος ἐκ σοῦ τὰ ἀδικήματά σου, ἐκ τοῦ σοφονίου. De hac Tarasii epistola vetus catalogus silet.

φύλ. πε.	Fol. 85.
Ἐκ τῆς οἰκειοχείρου ὁμολογίας τοῦ παναγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρ. ἰώσηφ τοῦ ὁμολογητοῦ.	Ex autographa confessione sanctissimi et oecumenici patriarchae domini Iosephi confessoris.
Α. ἐπειδὴ βιάζομαι παρά τινων.	Τ. καὶ θεοφόρων πατρῶν ἡμῶν.

†. In id unice incumbit, ut ex scriptura, conciliis et sanctis patribus ostendat, sanctum spiritum a patre et filio non procedere. Cum in concilio Florentino cedulae oblatae subscripserit et ibi mortuus fuerit, colligi potest, antea eam ab ipso emissam esse. Constat enim, prius illum sic sensisse. Nec proin est, ut a Graecis confictam suspicemur. Ex ipso titulo ulterius innotescit, non integram hanc esse confessionem, sed excerptam de sancto spiritu. In bibl. Taurinensi eadem excerpta confessio extat, de qua agit Pasinus cod. 263. p. 372. Apellat autem eum Iosephum II. patriarchum Constantinopolitanum. Nec de hoc in veteri catalogo quid memoratur.

φύλ. πζ.	Fol. 87.
Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου συναγωγαὶ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβῶς συνελεγμέναι ἐκ τε συνοδικῶν καὶ ἱϛορικῶν γραφῶν περὶ ἐπισκόπων καὶ μητροπολίτων καὶ λοιπῶν ἑτέρων ἀναγκαίων ἐκκλησιαϛικῶν ζητημάτων.	Photii, sanctissimi patriarchae, collectiones et demonstrationes accurate collectae ex synodicis et historicis scriptis de episcopis et metropolitis et aliis necessariis ecclesiasticis controversiis.
A. *ἐν ποίοις φαίνονται.*	T. *ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως.*

†. Lambec. lib. 3. p. 195. quaestiones X. adducit. In nostro non nisi VIII. occurrunt. Sunt verò istae: 1. *ἐν ποίοις φαίνονται πεπραχότες οἱ ῥώμαιοι παραλόγως.* 2. *πόσους καὶ ποίους οὐκ ἐδέξαντο οἱ ῥωμαῖοι ὀρθοὺς πατριάρχας.* 3. *πόσων ἐκβληθέντων πατριάρχων τῇ τῶν κρατούντων πρὸς αὐτοὺς βασιλέων ἀπεχθείᾳ οἱ μετ' αὐτοὺς ὀρθόδοξοι ὄντες ἀποδέχονται,*

4. πότε κινηθέντες τινες εις εχθραν κατ' αλλήλων απε- Φήναντο κ. τ. λ. 5. πόσοι τῶν οικουμενικῶν συνόδων απέστησαν, ἀλλ' ουδὲν αυτὰς ἔβλαψαν. 6. ποῖοι βασιλεῖς ἠγωνίσαντο περὶ ειρήνης τῶν εκκλησιῶν. 7. εν ποίαις συνόδοις καίπερ εκ διαφόρων κ. τ. λ. 8. πότε καθαιρέθη επίσκοπος καὶ πάλιν εδέχθη κανονικῇ ευθύτητι, ἢ τοῦ ιδίου λαοῦ παρακλήσει. Tum sequitur titulus minio exaratus: διὰ τῶν ἀρχιερέων τῶν χειροτονηθέντων ἀπὸ επισκόπων εις πατριαρχίων καὶ τῶν μετατεθέντων καὶ χειροτονισθέντων, ἀφ' ὧ εἰχων εκκλησίων εις ετέρας μητροπόλεις καὶ επισκοπὰς, quasi opusculum separatum. Ad priora autem adhuc pertinere iudico.

Φύλ. ϟδ.	Fol. 94.
Περὶ τῆς αιρέσεως τῶν ἀρμενίων τόμος ἑβδὰ καὶ δέκατος τοῦ χωνιάτου κατὰ ἀρμενίων.	Choniatae de Armeniorum haeresi tomus decimus septimus contra Armenios.
Α. πρὸς τὸν θεῖον τοῦ καλοῦ.	Τ. τοῖς ὀρθοδόξοις συνέστησεν.

†. Dicitur hoc opus Nicetae Choniatae thesaurus orthodoxae fidei, libris XXVII. comprehensus, maximam partem nondum editus. In hoc codice tantum continentur XVII, XVIII. contra Paulicianos, XIX contra Bogomilos, XX contra Agarenos. Argumenta horum librorum edidit Montfaucon in palaeographia graeca p. 326. quae etiam Fabricius vol. VI. p. 420. in suam bibliothecam graecam transtulit. Excerptum Montfauconi ibidem p. 333. de Bogomilis prorsus cum nostro convenit, nisi quod loco ἀποστηθίζουσι legatur ενποστηθίζουσι. Gretserus etiam ex hoc codice tom. II. ope-

rum p. 125. in notis ad Germanum de exaltatione crucis quaedam attulit.

φύλ. ρϟθ. Fol. 199.

Παράφρασις ἐις τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ σοφωτάτου κυρίου σοφονίου. προοίμιον.

Paraphrasis sapientissimi domini Sophoniae monachi de anima. Prooemium.

A. τοῖς τῶν ἀριστοτελικῶν συνταγμάτων.

T. ὀυδὲν ἢ μικρὸν ὤνησεν.

†. Praemittitur index capitum librorum trium de anima. I. cap. XVII. II. cap. XXIX. III. cap. XXXV. Idem opus extat in bibl. caesarea, quod adhuc ineditum asseritur apud Nessel. part. IV. p. 23. In veteri catalogo Sophronius audit.

Codex LXIX.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis, numeris et initialibus minio distinctis, literis minutis et nitidis, in folio, collatus cum antigrapho, scriptus Saec. XVI. a Curelio (puta Cornelio) Murmureo, Andreae filio, Naupliensi, Venetiis, constans foliis 300, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου ἀκτουαρίου κυρ. ἰῶ. τοῦ ζαχαρίου περὶ ἐνεργείων τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος πρὸς τὸν φιλοσοφώτατον κυρ. ἰώσηφ. προοίμιον.

Sapientissimi, ac disertissimi actuarii domini Ioannis, Zachariae filii, de actionibus spiritus animalis, ad philosophum dominum Ioseph um. Prooemium.

A. ἐπειδὴ δέ σου τῆς ἐναγχος.

T. ἐφεψεσθαί σοι χειραγωγούμενον.

Φύλ. κγ.	Fol. 23.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ διαίτης τροφῶν.	Eiusdem ad eundem de victus ratione.
A. ὁποῖον τι ἐν ταῖς κατὰ τὸν βίον ἡμῶν.	T. μεταδιώκειν τὰ μείνονα.

†. Utrique opusculo praemittuntur indices, quorum primum cap. XX. alterum cap. XVII. continet. Utrumque prodiit graece Paris. 1557. 8. et latine Iulio Alexandrino interprete, Venet. 1547. 8. quin saepius.

Φύλ. μϛ.	Fol. 46.
Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον ἰατρικὸν περιέχον πᾶσαν τέχνην ἐν ἐπιτόμῳ.	Eiusdem opus medicum, continens totam artem in epitome.
A. ἐπειδή σοι εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ γένους.	T. ἡ μοῖρα συγγίας ε̄.

†. Hic titulus praefationi praemittitur. Post praefationem verò sequitur ille: τοῦ σοφωτάτου ἀκτουαρίου κυρ. Ἰωάννου θεραπευτικῆς μεθόδου βίβ. α. τῷ παρακοιμωμένῳ, τῷ ἀποκαύκῳ, τῷ καὶ ὕϛερον χρηματίσαντι μεγάλῳ δουκί. A. ἐπὶ τῷ βουλομένῳ. Sapientissimi actuarii domini Ioannis de medendi methodo lib. I. ad sacri cubiculi imperatorii praefectum Apocaucum, postea magnum ducem creatum. Et iste liber I. continet cap. XCIX. lib. II. de medendi methodo incipit: ἐπειδὴ πᾶσα διδασκαλία cum cap. XXI. Tum sequitur tit. περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου τῶν κατὰ μέρος παθῶν. A. Ἡ μὲν παροιμία φησί. De medendi methodo morborum singularium cum cap. LIII. Sequitur tit. περὶ συνθέσεως φαρμάκων. A. Ἤδη σοι καὶ τὸν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι. De compositione medicamentorum cum cap. CCCXXV. Ultimus περὶ βασιλίσκου. A. ἐδόκει μοι διὰ βραχέων. In cuius

ius fronte haec leguntur: *οὕτως ευρον ἐις τὸ ἀντιβόλαιον κἀγὼ*, sic et ego in exemplari inveni. Item: *ὁ παρὼν λόγος τρίτος ἐςιν. ἔλαθε δὲ. δια τοῦτο ἐγράφη περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου.* Hic tertius liber est. Ex oblivione autem sic evenit. Ideo in fine operis scriptus est. Idem scriptor iam initio codicis monuit his: *σημειῶσαι, ὅτι τὸ τρίτον βιβλίον τῆς παρούσης βίβλου διὰ λάθος τοῦ πρωτοτύπου, ἢ ἀντιβολαίου μετετέθη ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου.* Observa, tertium librum huius operis ex oblivione e prototypo, aut alio in fine operis esse positum. In aliis codicibus lib. VI. inscribuntur. Sic Lambecius comment. lib. VI. p. 115. initia cuiuslibet libri assignat, e quibus intellexi, idem opus esse, aliter verò divisum. Ultimum ibi esse, qui hìc est tertius. Unde non video, cur librarius in nota dicat, ex oblivione eum in fine operis esse positum.

Φύλ. σϟη.	Fol. 298.
Παύλου ἀιγινήτου ἰατροσοφίσου κεφ. κε. ἐκ τοῦ ζ̄. βιβλίου τοῦ ἐπιγραφέντος ἐκ τῶν γαληνοῦ περὶ ἀντεμβαλλομένων.	Pauli Aeginetae, medici ac philosophi, caput XXV. libri VII. inscripti ex Galeno de succidaneis.
A. *ἐν ἀλεξανδρίᾳ φησὶν ἐπιτίνιος.*	T. *ἀντὶ ὠκίμου σισύμβριον.*

†. In Pauli Aeginetae editione Basileensi 1538. f. graece p. 302. concluditur autem codex his: *τῷ θεῷ δόξα τῷ δόντι τέλος*, gloria Deo finem danti. Item: *ἐξισώθη καὶ τοῦτο τῷ ἑαυτοῦ προτοτύπῳ.* Adnoto, initio codicis scriptorum haec posuisse. *Ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ κουρελλίου μουρμούρεως υἱοῦ ἀνδρέου τοῦ ἐκ τῆς ναυπλίεων πόλεως ἐνετίησι διατριβόντος μετεγράφη, ἔτους ἀπὸ τῆς τοῦ σωτῆρος γεννή-*

σεως αφνα μουνιχιῶνος εἰκάδι. Praesens liber manu mea Cornelii Murmurei, filii Andreae, ex urbe Nauplia, Venetiis agentis, transscriptus anno a Christi nativitate 1551. vigesimo Martis. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 167, 168. De hoc Paulo Aegineta nil occurrit in veteri catalogo.

Codex LXX.

Chartaceus charta solida et laevigata, titulis, numeris et initialibus rubre distinctis, charactere minuto et eleganti, manu diversa, in folio, cum lacunis, foliorum numero 336, Saec. XVI. bene conservatus et inscriptus.

Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς βίβλου τῶν πέρσων τοῦ ῥαζῆ, τοῦ μεζουὲ, ἀβεκιανοῦ, ἰσαὰκ, ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ. περὶ ἀλωπεκείας.	Initium cum Deo libri Persarum, Rasis, Mesue, Abeciani, Isaac, Ioannis Damasceni. De capillorum defluviis.
A. ἰςέον, ὅτι ἡ γέννησις τῶν τριχῶν.	T. ὁ ἄῤῥωςος, μέλιε .... ιχον.

†. Praemittitur capitularium librorum VII. in quibus Abecianus praeponitur, quasi principaliter ipsius opus foret. Sic ad librum septimum et ultimum lego hunc titulum: ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου ἀβεκιανοῦ τοῦ διὰ τοῦ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος ἰσαὰκ μοναχοῦ. Principium cum Deo libri VII. Abeciani ob formam angelicam Isaaci monachi appellati. Libri primi capita ulteriora sunt: περὶ σχίσματος τριχῶν καὶ πολιώσεως καὶ μελανώσεως. περὶ πιτυριάσεως κεφαλῆς καὶ ἑτέρων τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ πάθων. περὶ ψηρῶν. περὶ κεφαλγίας κ.τ.λ. In decursu Isaac filius Ambran audit, de quo plura excerpta occurrunt. Abecianus apud alios Avice-

na dicitur. Lego item Abitzenus et Abicianus. Libri autem ultimi capita haec sunt: περὶ γεννέσεως ἀνθρώπου καὶ γονῆς. περὶ ὄυρων. ἱπποκράτους περὶ μέτρων διαίτης. περὶ ὄυρων σύνοψις. A. ἐὰν ἴδης τὸ ὄυρον. Hoc ultimum allegatur etiam a Fabricio bibl. gr. vol. XII. p. 779. hoc titulo: σύνοψις ἀκριβεςάτη περὶ ὄυρων ἑρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τῶν πέρσων. synopsis occuratissima de urinis, exposita ex arte medica Persarum.

Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Περὶ ὄυρων πραγματεία ἀρίςη τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν ἰνδοῖς ἀλλῆ ἐμπνὶ τοῦ σινᾶ, ἤτοι ἀλλῆ ὑιοῦ τοῦ σινᾶ, παρὰ δὲ ἰτάλοις ἀβιτζιανοῦ.	De urinis praeclarum opus-sapientissimi, ut ab Indis vocatur, Ali Empni, filii Sinae, aut Ali filii Sinae, ab Italis verò Abitziani.
A. τὸ κατὰ τὴν ἐπιφανείαν φαινόμενον ὕδωρ.	T. πλέον φαίνεται ταῖς γυναιξὶν.

†. Idem opus extat in bibliotheca Naniana apud Mingarelli p. 439. n. 5. Avicenam autem eo nomine innuit. At in bibl. Taurinensi apud Ios. Pasinum titulus et ipsum initium aliquantum differt. En! τοῦ σοφωτάτου παρὰ μὲν ἰνδοῖς ἀλῆ, παρ' ἕλλησι δὲ ἀβιτζιανοῦ πραγματεία περὶ ὄυρων ἀρίςη βαρβάρως εἰς τὴν ἑλλάδα μετενεχθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ ἰατρικωτάτου τοῦ ἀκτουαρίου κυρ. ἰωάννου τοῦ ζαχαρίου. περὶ δὲ ὑδατώδεως ὄυρου τοῦ ἔχοντος ἄνω τῆς ἐπιφανείας κύκλον οἱονεὶ ςέφανον, ὡς λευκὸν ὕδωρ, sapientissimi, ut ab Indis vocatur, Ali, a graecis verò Abitziani, praeclarum opus de urinis ex arabica in graecam linguam a christodulo medico translatum, dein graeca forma et ordine donatum a Ioanne Zachariae filio domino actuario medico insigni de

aquosa urina, quae superius apparentem circulum habet, veluti coronam lucidae aquae. Inc. ἐὰν δὲ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χύματος ὅλον ἴδῃς λεπτότατον.

φύλ. σκγ. Fol. 223.

Ἐκ συρικοῦ βιβλίου.

Α. οὖρον ῥούσιον καὶ παχὺ ἔχον.

Ex libro Syrico.

T. μὴ ἔχον ὑπόςασιν μαρασμὸν σημαίνει.

†. De hoc Fabricius vol. XII. p. 779. inter scriptores graecos de urinis nullam mentionem facit.

φύλ. σκδ. Fol. 224.

Σύνοψις ἀκριβεςάτη περὶ οὔρων ἑρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τῶν πέρσων.

Α. ἀεὶ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ᾖ τὸ οὖρον.

Synopsis accuratissima de urinis exposita ex arte medica Persarum.

T. τέλειον εἶναι σημαίνει.

†. Idem titulus supra occurrit, sed alia expositio. v. Fabric. bibl. gr. vol. XII. p. 779. ubi eiusmodi opusculum extare dicitur in cod. Colbert. et in bibl. caesarea.

φύλ. σκε. Fol. 225.

Περὶ χροίας αἵματος τοῦ ἀπὸ φλεβοτομίας.

Α. τὸ κατὰ μαύρον αἷμα, ὅτε.

De colore sanguinis ex phlebotomia.

T. χρῶμα μαχρανοσίαν δηλοῖ.

φύλ. σκε. Fol. 225.

Περὶ σφυγμῶν.

Α. σφυγμός ἐςι κίνησις τῶν ἀρτερίων.

De pulsibus arteriarum.

T. σημεῖον θανάτου ὀυ πόῤῥωθεν.

Φύλ. σκϛ.	Fol. 226.
Τοῦ σοφωτάτου μαξίμου του πλανουδῆ περὶ τῶν ὑελίων πάντων τῶν ἀσθενείων τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὑπερχομένων.	Sapientissimi Maximi Planudae de urinis omnium morborum humanorum.
A. τῶν ἀσθενείων ὑέλεια μάθε.	T. καλῶς ἐν τῷ ἥπατι.

†. Extat etiam in bibl. caesarea apud Nesselium tom. I. p. 345. sed titulus aliter sonat: διάγνωσις ὑελείων τοῦ ὄυρου περί τε χρωμάτων καὶ ὑποςάσεως ἀυτῶν καὶ ἀιτίας, ὅθεν συνέβη καὶ ἐφεξῆς θεραπείας ἀυτῶν, ἐκτεθεῖσα παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου μοναχοῦ τοῦ πλανουδῆ. De his omnibus et sequentibus usque ad Dioclis epistolam altum in veteri catalogo silentium.

Φύλ. σκη.	Fol. 228.
Διοκλέους ἐπιςολὴ προφυλακτικὴ πρὸς ἀντίγονον βασιλέα.	Dioclis epistola de conservanda valetudine ad Antigonum regem.
A. Διόκλης ἀντιγόνῳ βασιλεῖ. ἐπεὶ δή σοι.	T. μερίνας ἡμέραι με.

†. Fabricius in bibl. gr. vol. XII. p. 585. graece et latine cum Mizaldi versione subiunxit, ubi eam ait brevem esse ac rarius graece obviam. At finita ibi epistola in codice Bavarico tituli adhuc plures sequuntur, uti ἀντίδοτος, ἡ θεοδώριτος ἀνακαρδίων σκευασία ἡ διὰ κυδωνίων. ἀλοιφὴ ἐις πληγήν. ὀφθαλμικόν. ἐις ὀδόντας κ. τ. λ. ποδαγρικαὶ θεραπεῖαι πρόχειροι ἐκ τῶν ἀετίου. περὶ γεύσεως. περὶ διαίτης. περὶ ἀγαθῶν τροφῶν ἐυπορίςων κ. τ. λ. περὶ τῶν ὑγιεινῶν. In quorum fine legitur: τέλος τοῦ διοκλέους

ἐπιστολῆς. Sed idem in fine supra indicato etiam inveni. Extat adhuc in bibl. D. Marci apud Theupolum et in caesarea. Ignoro autem, num eadem epistolae adnexa sint.

Φύλ. σμ.	Fol. 240.
Ὑγρομαντεία. τὸ κλειδίον τῆς πάσης τέχνης τῆς ὑγρομαντείας, εὑρεθὲν ὑπὸ διαφόρων τεχνίτων καὶ τοῦ ἁγίου προφητοῦ σολομοῦντος, ἐν ᾗ φαίνεται γραφὴν πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ῥοβοάμ.	Hygromantia. Clavicula totius artis hygromanticae inventa a variis artificibus et sancto propheta Salomone, ubi scripta apparet ad filium eius Roboamum.
A. πρόσεχε ὦ ἀκριβέστατε υἱὲ ῥοβοάμ.	T. ἐνεργείας πολλὰς καὶ χάριτας.

†. Agitur de planetis, orationibus, characteribus, XII signis Zodiaci, herbis. Codex commentis plenus.

Φύλ. σνδ.	Fol. 254.
Ἀρεταίου καππαδόκου περὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων πάθων. περὶ τετάνου.	Aretaei Cappadocis de causis et signis acutorum morborum. De rigore.
A. σπασμοὶ οἱ τέτανοι, κάρτα μὲν.	T. οὐκ ἴσχει ὑστέρην ἀνήρ.

†. In margine legitur: ζήτει τὰ ἄλλα πρῶτα κεφάλαια. Desunt reliqua prima capita. Facta collatione cum editione Lugd. 1735. f. inveni, hic quintum caput, nec id integrum incipere. Sextum ibi est de rigore, quod hic in margine octavum notatur, desideratis VII prioribus. v. Morellii bibl. gr.

etc. p. 160. Ubi etiam codex mutilus describitur, v. etiam sequentia.

φύλ. σοβ.	Fol. 272.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἰτίων καὶ σημείων χρονίων πάθων.	Eiusdem de causis et signis diuturnorum morborum.
A. χρονίων νούσων πόνος μὲν πουλύς.	T. ἄνθρωπον, οὐκ ἄπιςον.

†. In fine cap. IX. lib. I. in margine notatur: περὶ πνευμονικῶν λείπει, de pulmoniacis deest. Sed neque in editione invenitur.

φύλ. τε.	Fol. 305.
Τοῦ αὐτοῦ ὀξέων νούσων θεραπευτικόν.	Eiusdem de morborum acutorum curatione.
A. ὀξέων νούσων ἀκέα.	T. ἢ ἅπασι χρίεσθαι.

†. In veteri catalogo simpliciter dictum de acutis morbis.

Codex LXXI.

Chartaceus, titulo et initiali prima miniata, literis minutis et nitidis, manu diversa, in folio, cum variantibus et notis marginalibus, cum lacunulis, constans foliis 406, possessus quondam ab Adolpho Occon Afan medico, cuius imago et arma in fine aeri incisa habentur, scriptus A. 1531., probe conservatus et inscriptus.

Κατὰ ςοιχεῖον ἱπποκράτους λεξικόν.	Hippocratis lexicon alphabeticum.
A. ἀγκρομήλη, ἄγκιςρον.	T. ὅτι καὶ ὧρα ἡ φροντίς.

†. Est hoc Galeni lexicon in Hippocratem saepius editum in eius operibus. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 159.

Φύλ. θ.	Fol. 9.
Ἱπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ σωρανόν.	Hippocratis genus et vita secundum Soranum.
A. ἱπποκράτης τῷ γένει μὲν ἦν κῷος.	T. παῖδας λέγεται γενέσθαι.

†. Extat falsò sub Sorani nomine. Sed incerto, qui eam ex Sorani vitis medicorum collegit, tribuendum. Certe ipse Soranus in ea bis laudatur. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 159.

Φύλ. ια.	Fol. 11.
Ἱπποκράτους ὅρκος.	Hippocratis iusiurandum.
Τοῦ αὐτοῦ νόμος.	Eiusdem lex.
Περὶ τέχνης.	De arte.
Περὶ ὑπάρξεως ἰητρικῆς.	De re medica.
Περὶ ἀρχαίας ἰητρικῆς.	De veteri medicina.
Τοῦ αὐτοῦ παραγγελίαι.	Eiusdem praecepta.
Περὶ εὐσχημοσύνης.	De decoro.
Περὶ φύσεως ἀνθρώπου.	De natura hominis.
Περὶ πυρετῶν.	De febribus.
Περὶ διαίτης.	De diaeta.
Περὶ ἐμετῶν.	De vomitu.
Περὶ γυναικῶν.	De mulieribus.

†. In fine dicitur: τέλος ἱπποκράτους περὶ φύσεως ἀνθρώπου, finis Hippocratis de natura hominis.

Περὶ γονῆς.	De semine.

†. In fine legitur: τοῦτο δὲ πολύβου εἶναι φησὶ ὁ γαληνός, hoc autem Polybi esse Galenus testatur.

Περὶ

Περὶ φύσεως παιδίου.	De natura pueri.
Περὶ ἄρθρων.	De articulis.

†. In fine huius illud positum: αὐτίκα περὶ ὤμου, ὁ γνήσιον αὐτοῦ τούτου εἶναι φησὶ ὁ γαληνὸς, mox de humero, quod ipsius proprium esse Galenus ait.

Περὶ χυμῶν.	De humoribus.

†. γνήσιον εἶναι τοῦτο ἱπποκράτους φησὶ ὁ γαληνὸς. πλὴν ἐστιν εὑρεῖν τινα μὲν εἰς βραχυλογίαν ἐσχάτην ἐφιγμένα, τινα δὲ ἐκτεταμένα τοῦ συμμέτρου πλέον. Proprium hoc Hippocratis esse Galenus ait. Verum invenire est quaedam nimis succincta, alia praeter modum extensa.

Περὶ τροφῆς.	De alimentis.

†. φησι τοῦτο τὸ σύγγραμμα ὁ γαληνὸς, μὴ εἶναι ἱπποκράτους πλὴν ἄλλου δὲ πάλιν τοῦ τυχόντος σοφοῦ καὶ ἴσως εἴη τοῦ θεσσάλου. δοκέει δὲ ὑπὸ ἠροφίλου συγκεῖσθαι. Hic liber Hippocratis non est, ut Galenus ait, sed alterius cuiuscunque sapientis, forsan Thessali, videtur autem ab Herophilo scriptus.

Περὶ ἕλκων.	De ulceribus.
Περὶ ἱερῆς νόσου.	De morbo sacro.

†. In fine legitur: οὐ γνήσιον τοῦτο ἱπποκράτους λέγει ὁ γαληνὸς. ἀξιολόγου δέ τινος ἀνδρὸς καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν. ἱπποκράτους γὰρ οὐδὲν δόκει ἔχειν, οὔτε κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἑρμηνείας, οὔτε κατὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς διανοίας. Non esse Hippocratis proprium dicit Galenus, sed insignis cuiusdam viri, et interpretatione et mentis vi. Hippocratis enim nil habere videtur neque quoad expositionis modum, neque quoad sensus accurationem.

Τοῦ αὐτοῦ γνήσιον, ἢ νούσων περὶ. βίβ. δ.	Ipsius proprium, seu de morbis lib. IV.
Περὶ παθῶν.	De affectionibus.

†. In huius fine: τοῦτο δὲ γαληνὸς τοῦ πολύβου λέγει εἶναι, hoc Polybi esse Galenus ait. Est verò de externis et internis.

Περὶ διαίτης.	De diaeta.

†. In huius fine: τὸ πρῶτον ἐξ ἱπποκράτους, primum ex Hippocrate. Liber tertius et ultimus desinit: ἔχει οὖν περὶ τούτων ταῦτα ὧδε. Id quod in editione ad insomnia pertinet.

Περὶ ἐνυπνίων.	De insomniis.

†. Incipiunt: ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων τὰς ἡμερίνας πραξίας.

Περὶ ὄψιος.	De visu.
Περὶ κρισίμων.	De diebus criticis.
Ἀφορισμοί.	Aphorismi sect. VII.
Προγνοστικὸν.	Praenotiones.
Περὶ ἰητροῦ.	De medico.
Περὶ διαίτης ὀξέων, οἱ δὲ περὶ πτισάνης, οἱ δὲ πρὸς τὰς κνιδίας γνώμας.	De diaeta in morbis acutis, alii de ptisana, alii adversus Cnidiorum placita.
Περὶ φύσων.	De flatibus.
Μοχλικὸν.	Mochlicum.
Περὶ ὀστέων φύσεως.	De natura ossium.
Τὰ περὶ ἀγμῶν.	De fracturis.
Κατιητρεῖον.	Officina medici.
Περὶ ἐγκατατομῆς ἐμβρύου.	De exsectione foetus.
Περὶ γυναικῶν. βιβ. β.	De mulieribus lib. 2.

Περὶ ἀφόρων.	De sterilibus.
Περὶ ἐπικυήσεως.	De superfoetatione.
Περὶ ἑπταμήνου.	De septimestri partu.
Περὶ ὀκταμήνου.	De octimestri partu.
Περὶ παρθενίων.	De virginum morbis.
Περὶ γυναικείης φύσεως.	De muliebri natura.
Περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου.	De exsectione pueri.

†. In editione hoc ultimum non inveni.

Προῤῥητικοὶ λόγοι β̄.	Praedictorum libri 2.
Περὶ συρίγγων.	De fistulis.
Περὶ αἱμοῤῥοΐδων.	De haemorrhoïdibus.
Κωακαὶ προγνώσεις.	Coacae praenotiones.

†. Hoc desinit: γίνεται δὲ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ. Adeoque deficit. v. reliqua in edit. Venet. 1588. f. p. 474. versus finem.

Ἐπιδημίων ζ̄ βίβ.	De morbis popularibus lib. VII.
Πρεσβευτικός.	Oratio legati.

†. Scilicet Thessali filii Hippocratis ad Athenienses. Est inter eius epistolas.

Περὶ ἀνατομῆς.	De anatomia.
Περὶ ἀέρων, ὑδάτων, τόπων.	De aere, aquis, locis.
Περὶ κραδίης.	De corde.
Περὶ σαρκῶν.	De carnibus.
Μέρος τι περὶ τῆς μανίης ἐν τῷ περὶ ἱερῆς νόσου.	Pars quaedam de insania in libro de sacro morbo.

†. In editione memorata pag. 353. in fine: μαινόμεθα μέν. Sed alia ibi habentur.

Περὶ ἀδένων οὐλομελίης.	De universa glandularum natura.
Περὶ τόπων τῶν κατὰ ἄνθρωπον.	De locis in homine.
Περὶ κρίσεων.	De iudicationibus.
Περὶ ὀδοντοφυίας.	De dentitione.
Περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων.	De capitis vulneribus.

†. Plura in Ms. electorali habentur. Post enim: συμφέρει τῷ ἕλκει, sequitur: ὅτι τὸ παχύτατον καὶ χολωδέστατον ἀυτέου μένει καὶ συστρέφεται. τὰ μὲν πλεῖστα οὕτω λίθια κ. τ. λ. Sequuntur adhuc tria folia et desinunt in haec: ἢν ἐξ ἀρχῆς λαμβάνων τὸ ἧμα κρίσις. In fine adscriptus annus 1531. Iste codex fuit aliquando Adolphi Occonis. Sic enim ipse folio primo scripsit. Serenissimo atque illustrissimo sacri Rom. imperii principi Alberto comiti Palatino-Rheni utriusque Bavariae duci dom. suo clementissimo Adolphus Occo Afan ἐκ τριγονίας ἰατρὸς Hippocratem hunc graecum ex avita bibliotheca profectum ad ornandam bibliothecam suam verè regiam et significandam benevolentiam et gratitudinem DD. calendis Maii MDLXXVII. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 159. In veteri catalogo inscriptio est: Opera omnia Hippocratis.

Codex LXXII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus et numeris rubricatis, charactere minuto ac eleganti, manu diversa, in folio, collatus cum antigrapho, mutilus admodum, constans foliis 281, Saec. XVI., bene conservatus et inscriptus.

Ὀριβασίου πρὸς εὐνάπιον. βιβ. δ.	Oribasii ad Eunapium lib. IV.
A. ἐξ ὧν ἡμῖν διηλέχθης.	T. ὄξους, ὅσον μέλιτος.

†. Vocantur εὐπορίςων de medicamentis facile parabilibus, editi cum Rasarii interpretatione Basil. 1557. 8. Codex electoralis finitur sic: εἰδ' ἰσχυρότερον αὐτὸ ποιῆσαι βούλοιο, τοσοῦτον ἐμβάλῃς ὄξους, ὅσον μέλιτος. Reliqua conveniunt. In fine adnotatum: ἐξισώθη καὶ τοῦτο τὰ βιβλίον κατ' ἐκεῖνο τὸ βιβλίον, ἐξ ὅυ μετεγράφη, exaequatus et iste codex cum eo, ex quo transscriptus erat.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Αρεταίου 'καππαδόκου περὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων πάθων.	Aretaei Cappadocis de causis et signis morborum acutorum.
A. σπασμοὶ ὁι τέτανοι, κάρτα μὲν.	T. ὀυκ ἴσχει ὑςέρην ἀνήρ.

†. Incipit cap. VIII. de rigore, quod in editione sextum est. Reliqua priora deesse notantur in margine: ζήτει τὰ ἄλλα πρῶτα κεφάλαια. Sunt verò libri duo.

Φύλ. ρκθ. Fol. 129.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἰτίων καὶ σημείων ὀξέων πάθων. βιβ. β.	Eiusdem de causis et signis morborum diuturnorum lib. II.
A. χρονίων νούσων πόνος μὲν πουλύς.	T. ὀυκ ἄπισον ἐς τέρατος ἰδέην.

Φύλ. ρξβ.	Fol. 162.
Τοῦ αὐτοῦ ὀξέων νούσων θεραπευτικὸν, προοίμιον. βιβ. β̄.	Eiusdem de morborum acutorum curatione. Prooemium, lib. II.
A. ὀξέων νούσων ἀκέα ξυναφέα.	T. ἢ ἅπασι χρέεσθαι.
Φύλ. ρϟγ.	Fol. 193.
Τοῦ αὐτοῦ χρονίων νούσων θεραπευτικὸν. προοίμιον. βιβ. β̄.	Eiusdem de morborum diuturnorum curatione. Prooemium. lib. II.
A. ἐν τῇσι χρονίῃσι νούσοισιν.	T. ἄμυλοι, ἴτρια ξὺν γάλακτι.

†. Caput V. de curatione melancholiae iam est mutilum et desinit in haec: πολλῷ τῷ λίπαι δέχοντα. In editione asteriscis idem notatur. Iam sequuntur duo folia vacua. Tum incipit: ἄρτοι πλυτοὶ κ. τ. λ. et desinit: ἐις τὸ ἀρχαῖον ἀποκατάστασιν. Capita, quae in editione interiecta sunt, nempe de curatione phtisis et iecoris, in hoc loco desunt et inferius sequuntur. Caput de curatione lienis desinit: τοῖς μαλθακωτάτοισιν, ut in editione et in margine defectus reliquorum notatur. Tum incipit: ὅκως ἐν νηὶ καὶ γαλήνῃ. Fol. 205. quod in editione caput VIII. de curatione phtisis notatur et desinit: ἀρτίτοκα, πρὶν τήν. Fol. 206. aliud incipit: σιτίων καὶ ῥαφανίδων πολλάκις. Quod in editione cap. XII libri secundi de curatione articulorum et coxendicis inscribitur. Iam sequitur cap. de curatione elephantis et desinit, ut in editione. Nota tum margini addita, deesse reliqua et post folii intervallum hoc incipit: ἤπατι ἕλκος ἔοι ὀλέθριον. Quod cap. XIII. libri primi in editione est et eundem cum illo finem habet. Adde, quod et hic in

margine notetur, reliqua deesse. Ex quo omni videre est, eundem, qui in editione observatur, non esse ordinem. Adiectum insuper in margine: *καὶ αὕτη ἡ βίβλος ἐξισώθη, ὡς εἶχε τὸ ἀντίγραφον αὐτοῦ*, etiam hic liber ad suum, ut erat, antigraphum adaequatus est. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 160. In vet. catal. de diuturnis morbis nil dictum.

Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Τοῦ σοφωτάτου κυρ. μαξίμου τοῦ πλανουδῆ περὶ τῶν ὑελίων πάσων τῶν ἀσθενείων τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπερχομένων.	Sapientissimi domini Maximi Planudae de coloribus urinae in omnibus hominum morbis.
A. *τῶν ἀσθενῶν ὑέλεια μάθε τρὶς καὶ δέκα.*	T. *θανάτου σημεῖον ἴσθι.*

†. Extat etiam in bibl. caes. v. Lambec. lib. V. p. 218. sed mutato aliquantum titulo, quem in cod. LXX. adduxi. Hic, ut ibi, additum de sanguine phlebotomiae. Inc. *Μάθε καὶ αἵματα.* Des. *τοῦτο ἐκτυχὸν προμηνύει ἕλκος.* In veteri catalogo Ingolst. 1602. 4 edito legitur: Maximi Planudae de curatione morborum. Male sane!

Φύλ. σιε.	Fol. 215.
Ἱπποκράτους περὶ τῶν δ̄ ϛοιχείων καὶ χυμοῦ, δι' ὧν συνίϛαται ὁ ἄνθρωπος.	Hippocratis de quatuor elementis et humore, quibus homo componitur.
A. *ἰϛέον δὲ, ὁ ἄνθρωπος συνίϛαται.*	T. *ἐν χειμῶνι ἀπαλλάσσονται.*

Φύλ. σιϛ.	Fol. 216.
Ἐκ τῶν τοῦ ἱπποκράτους περὶ τεσσάρων ϛοιχείων.	Ex Hippocrate de quatuor elementis.
A. *συνέϛηκεν ὁ κόσμος ἐκ ϛοιχείων δ̄.*	T. *εἰς τὴν κύϛην τὸ ὕδωρ.*

φύλ. σιζ.	Fol. 217.
Περὶ αἰσθήσεων.	De sensibus.
A. αἰσθητήρια δέ ἐστιν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.	T. καὶ ξηρᾶς κράσεως εἰσὶν.
Περὶ ἡλιακῶν.	De aetatibus.
A. ἴσεον, ὡς ἱπποκράτης.	T. δέκα τέσσαρας ἑβδομάδας.

†. In huius fine minio notatum: πλ̀α νικαίου. Tum sequitur anonymi tractatus de curatione morborum cap. CXXX. comprehensus, cuius prooemium incipit: πολλῶν τε καὶ ποικίλων γενομένων νοσημάτων, αναριθμήτων συμπτωμάτων κ. τ. λ. Primum verò caput est: περὶ ἐπισκέψεως, de visitatione. πῶς ἐπισκήψη τον νοσοῦντα. Ultimum verò περὶ παρονυχίας. ἀπόσευμα περὶ τὴν ῥίζαν. Fit verò per quaestiones et responsiones. Per inscriptionem: Olim Nicaeae, intelligo Bessarionem possessorem.

φύλ. σοζ.	Fol. 277.
Σκευασία ἀλατίου λουκᾶ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου.	Compositio salsi intinctus Lucae sancti apostoli.
A. ἔχων ἐνεργείας τοσαύτας.	T. καὶ τὰς τροφὰς πάσας.

†. Titulus codicis regii Parisiensis prolixior est: Ἀλάτιον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ λουκᾶ δωδεκάθεον ὀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως τὴν ἀμβλυωπίαν, ᾧ καὶ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται. Halatium sancti apostoli et evangelistae Lucae Dodecatheon vocatum, utile contra omnes morbos, praecipue contra hebetositatem, quo etiam calligraphi utuntur.

Κα

Καὶ ἡ τρίτη σκευασία τοῦ ἔσδρακος τοῦ σοφοῦ καὶ μεγάλου προφητοῦ ἐις ὑδερικοὺς καὶ ἐις πάντα τὰ ψυχρὰ νοσήματα.

Et tertia compositio Esdracis sapientis et magni prophetae pro hydropicis et morbis omnibus frigidis.

A. Μχμηρὰ, ὀυγγιὰν α.

T. ἀποφρίσμενον τὸ ἀρκοῦν.

†. In fine notatur: καὶ τοῦτο ἐξισώθη τὸ βιβλίον, ἀλλ' ὀυ καλῶς, ἐπεὶ τὸ πρωτότυπον ἀυτοῦ διεφθαρμένον ἐτύγχανεν ὂν ἐν πολλοῖς τόποις, et hic liber exaequatus est. Ad non bene. Nam prototypon ipsum in multis locis corruptum erat.

Φύλ. σοη.

Fol. 278.

Ἀδέσποτον, περὶ τοῦ, ποῖον μέλος τοῦ σώματος ἕκαςον τῶν ζωδίων κεκλήρωται.

Anonymi de eo, quale membrum corporis singula zodiaci signa sortitum sit.

A. ἔτι δὲ τῶν ζωδίων ἕκαςόν τι.

T. ἔμπροσθεν ἑπτὰ καὶ ὄπιθεν ἑπτά.

†. Subiungitur: τέλος σοι χριςὲ τῷ δεδωκότι χάριν, finis tibi, Christe, qui dedisti gratiam. Ab Hippocrate incipiendo usque huc omnia omissa sunt in veteri catalogo.

Codex LXXIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, literis minutis et nitidis, in folio, cum variis lectionibus, exaratus Venetiis a Cornelio Murmureo, Andreae filio, Saec. XVI. foliis 383, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου φυσικὰ τοῦ μετοχίτου.

Sapientissimi magni logothetae Metochitae physica.

A. τυφλοῖς ὀλίσθους ἐμποιεῖν παγχάλεπον.

T. τῶν αἰσθητῶν καὶ τῶν αἰσθητηρίων.

†. Secundum monogramma praefixum legitur: λογοθετοῦ τοῦ γενικοῦ θεοδώρου μετοχίτου. Logothetae aerarii generalis Theodori Metochitae paraphrasis in libros Aristotelis, nempe de auditu physico lib. VIII. De coelo lib. IV. De generatione et interitu lib. II. De anima lib. II. Est hic tomus primus. Reliqua sequuntur in sequenti et secundo tomo. Paraphrasis haec primum latine lucem vidit Basil. 1559. 4. ubi tamen nec idem ordo, nec omnia, quae in duobus tomis habentur, continentur. In fine scriptor haec adiecit: Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ὑπ' ἐμοῦ κορνηλίου τοῦ ναυπλίεως τῶν μουρμούρεων, υἱοῦ ἀνδρέου, ἐνετίησι διάγοντος, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς θεογονίας αφνα μουνιχιῶνος εἰκάδι. Liber hic transscriptus est a me Cornelio Naupliensi Murmureo, Andreae filio, agente Venetiis anno a partu virginis 1551. 20 Martis.

Codex LXXIV.

Chartaceus, charta solida et laevi, literis minutis et nitidis, titulis, numeris et initialibus miniatis, in folio, scriptus Venetiis a Cornelio Naupliensi Murmureo, Andreae filio, cum variis lectionibus, Saec. XVI, constans foliis 439, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθετοῦ φυσικὰ τοῦ μετοχίτου περὶ ψυχῆς.

Sapientissimi magni logothetae Theodori Metochitae physica.

A. ὅτι ἐναρχόμενος τοῦ τρίτου βιβλίου.

T. τί δὲ ἀόρατον.

†. Est hic tomus secundus in Aristotelis libros, scilicet in librum tertium de anima, de memoria et reminiscentia, de somno et vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitate vitae et longitudine, de senectute et iuventute, de vita et morte, de animalium incessu, de animalium partibus, de animalium generatione, de meteorologicis, de sensu et sensili. Ex quo vides paraphrases de animalium incessu, partibus, generatione et de sensu et sensili in editione Basileensi supra memorata non comprehendi, adeoque nec graece, nec latine adhuc editas. In fine notatur: Ἡ βίβλος ἄυτη μετεγράφη ὑπ' ἐμοῦ κορνηλίου τοῦ ναυπλίεως τῶν μουρμούρεων, ὑιοῦ ἀνδρέου, ἐνετίησι διάγοντος, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς θεογονίας αφνα μαιμακτηριῶνος δ ἱςαμένου. liber hic transcriptus est a me Cornelio Naupliensi Murmureo, Andreae filio, Venetiis agente anno a partu Virginis 1551. 4 Septemb.

Codex LXXV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minusculo et terso, manu diversa, etiam Petri Carneadae Monembasiani, Saec. XVI. in folio, collatus cum prototypo, mutilus, foliorum 399, optime conservatus et inscriptus.

Μαξίμου τυρίου σοφιςοῦ καὶ φιλοσόφου λόγοι.	Maximi Tyrii sophistae et philosophi orationes.
A. περὶ μὲν δαιμόνων ἀμφισβήτων.	T. καὶ ἀνεπιτιμήτου τόλμης.

†. Sunt numero XLI, eaedem, quae in cod. LXVII. occurrunt, quem consule. In fine notatur: Καὶ τοῦτο ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ πρωτότυπον, ἵνα μὴ

ἴκτω καὶ κρεῖττον τι, etiam hic liber est exaequatus cum suo prototypo, ne dicam melius quid. In veteri catalogo XXXIX. tantum numerantur.

Φύλ. ριγ.	Fol. 113.
Ἐις τὸ πρῶτον τῶν δευτέρων ἀναλυτικῶν.	In primum librum posteriorum analyticorum.
A. Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα τῷ ἀριστοτέλει.	T. τὸ ἐπιστητὸν γινώσκουσα αὐτό.

†. Nulli hic commentarius inscriptus est. At Fabricius vol. II. bibl. gr. pag. 114. Apollinaris commentarium Msc. in I. posteriorum Venetiis extitisse ait. Num idem sit, nescio. Initium enim ibi non indicatum. Fol. 123. magna lacuna statim initio post titulum est: ἀληθεῖας μὲν δεῖ εἶναι τὰς προτάσεις. Subsequuntur adhuc aliae, sed minores. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 123.

Φύλ. σϟζ.	Fol. 297.
Ἀριστοτέλους ῥητορικὴ πρὸς ἀλέξανδρον.	Aristotelis rhetorica ad Alexandrum.
A. Ἐπέστειλάς μοι, ὅτι πολλάκις.	T. πλῆθος πολίτων ἀγαθῶν.

†. Convenit cum editione Basileensi graeca 1539. f. In fine scriptor addit: δόξα πάντοδην ἀμώ θεῷ αφν. μαρτίῳ κϛ. χεὶρ πέτρου καρνεάδου ἐκ μονεμβασίας. Gloria Deo undequaque immaculato 1550. 26 Mart. manus Petri Carneadae Monembasiani. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 127.

Φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Ἀισχύλου σχόλια.	Aeschyli scholia.
A. τηλουρὸν, διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους.	T. ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις.

†. Ex eorum initio iam videre est, non omnia hic esse, quae in editione Paris. H. Stephani continentur. Sed ibi partim prolixiora, partim alia habentur. Finis occurrit in Persis. Sunt tres libri. In fine legitur: *τέρμα σὺν Θεῷ ἐκύρσατο ἡ βίβλος,* finem cum Deo sortitus est liber.

Cod. LXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus minio distinctis, literis minusculis et nitidis, manu diversa, in folio, valde mutilus, Saec. XVI. foliorum 453, optime conservatus et inscriptus.

Ἀσκληπίου φιλοσόφου τραλλιανοῦ εἰς δύο βιβλία τῆς νικομάχου σχόλια.	Asclepii philosophi Tralliani scholia in duos libros arithmetices Nicomachi.
A. *πλατονικὸς ὢν ὁ πατὴρ τοῦ βιβλίου.*	T. *πρὸς εἰσαγωγικὴν διδασκαλίαν.*

†. v. synopsin Bernardinam et Morellii bibl. gr. etc. p. 214. 263. 199.

φύλ. ϞΔ.	Fol. 94.
Ἐξήγησις τοῦ φιλοπόνου εἰς δύο ἀριθμητικῆς νικομάχου τοῦ γερασηνοῦ.	Ioannis Philoponi expositio in duos libros arithmeticae Nicomachi Geraseni.
A. *εἰσαγωγὴ ἐπιγέγραπται, ὡς πρὸς τά.*	T. *καὶ ἁρμονικοὶ ἐνθεωροῦνται λόγοι.*

†. In codd. Vindobonensi et Taurinensi aliud initium habetur. Incipiunt enim: *ἐπεὶ ἡ ψηχὴ διττὰς ἔχει κ. τ. λ.* Nesselius insuper part. 4. p. 25. adnotat, sine ullo auctoris nomine inscribi his verbis: *ἐξήγησις τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς τῶν εἰς δύο τὸ πρῶτον. ἐπεὶ ἡ ψυχὴ κ. τ. λ.* Addit

etiam titulum secundi libri: ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ δευτέρου. ἐνταῦθα μέλλει δεῖξαι, ὅτι ἡ ἰσότης κ. τ. λ. qui electorali prorsus non convenit. Est enim: ἀρχὴ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Φιλοπόνου εἰς δεύτερον τοῦ νικομάχου βιβλίον περὶ τῶν ἀριθμῶν. εἴρηται ἡμῖν ἤδη, ὅτι τοῦ πρός τι πόσου τὸ μὲν ἴσον ἐστι. Infero proin eiusdem commentarios hos non esse. Caeterum uterque creditur ineditus. Electoralis in fine lacunam habet. Observo adhuc, Monacensem constare foliis 126. Vindobonensem 69. et Taurinensem 100. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 263. 199.

Φύλ. σκ.	Fol. 220.
Τοῦ γερασηνοῦ ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς δύο βιβλία.	Nicomachi Geraseni arithmeticae introductionis libri II.
A. οἱ παλαιοὶ καὶ πρῶτοι μεθοδεύσαντες.	T. ὡσαύτως ἐστιν. τέλος.

†. Contuli eos cum editione Basil. 1538. 4. et inveni, plures in electorali titulos miniatos occurrere. Post finem editionis adhuc ista adduntur: ἐπὶ πάσων μέν τὸν τῶν ἐπικειμένων θέσεων πάντως οἱ ἄκροι τετράγωνοί εἰσιν. οἱ δὲ μέσοι ἐκ τῶν πλευρῶν αὐτῶν ἐπ' ἀλλήλας γινομένων καὶ ὁ μὲν πρῶτος τῆς ἀπογεννώσης εἰς τὸν ἐλάττονα τῆς γινομένης μεταβαίνει. ἐν ἀμφοτέραις δὲ ταῖς γεννηθείσαις ὁ ἔσχατος καὶ μείζων τετραγωνὸς ὡσαύτως ἐστιν. τέλος. In secundo libro soli duo tituli, iique minio exarati habentur: περὶ γεωμετρικῆς καὶ ἁρμονικῆς ἀναλογίας. Iisdem verò, ut editio, verbis incipit et desinit.

Φύλ. σοζ.	Fol. 277.
Ἀπολλωνίου περγαίου κωνικῶν βιβλ. δ̄.	Apollonii Pergaei conicorum lib. IV.
A. ἀπολλώνιος εὐδήμῳ χαίρειν. εἰ τῷ τε σώματι.	T. ἐκ τῶν δεδειγμένων τὸ προτεθέν.

†. Quatuor hos libros priores graecolatine edidit Edmundus Halleius Oxoniae fol. 1710. cum Eutocii commentariis. Ignota fuit haec editio Fabricio, qui tom. II. p. 558. ait, nunquam graece hos lucem vidisse. Cum hac editione hunc codicem contuli. Ad libri tertii initium codex habet hunc titulum: *δοκεῖ ἐντεῦθεν ἄρχεσθαι τὸ τρίτον τῶν κονικῶν ἀπολλωνίου*, hic videtur liber tertius conicorum incipere. Ad librum quartum titulus est: *Ἀπολλωνίου περγαίου κονικῶν δ̄. ἐκδόσεως εὐτοκίου ἀσκαλωνίτου*, Apollonii Pergaei liber quartus conicorum edente Eutocio Ascalonita. In editione latina Veneta legitur: rogatione Eudocii. In editione Oxoniensi editus est etiam latine quintus, sextus, septimus et octavus restitutus.

Φύλ. τϟδ. Fol. 394.

Σερήνου ἀντινσέως φιλοσόφου περὶ κυλίνδρου τομῆς.	Sereni Antisensis philosophi de Cylindri sectione.
A. *πολλοὺς ὁρῶν ὦ Φιλέκυρε.*	T. *ὁ περὶ τούτων λόγος.*

†. In propos. XXXII. (citatae editionis) inter: *εὐθεία τῇ* AN. et *ἐὰν δὲ τὸ μὲν κ̄ σημεῖον*, in margine codicis Msc. notatur: *ἐνταῦθα δοκεῖ ἐλλείπειν καὶ μὴ ἀκολουθεῖν τὸ ἑπόμενον.* Hic videtur aliquid deesse et sequens non cohaerere.

Φύλ. υιθ. Fol. 419.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ κώνου τομῆς.	Eiusdem de sectione coni.
A. *τῆς ἐν τοῖς κώνοις τομῆς.*	T. *πρὸς τὴν θ̄ βάσιν.*

†. Sic et editio Oxoniensis desinit. In nostro autem codice subiungitur: *ὀυχ ἔυρηται πλέον*, plus non erat inventum. De sectione coni nil dictum in vet. catal.

Codex LXXVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus et numeris rubricatis, charactere minuto et lisibili, manu diversa, in folio, foliorum 310, Saec. XVI. mutilus, bene conservatus et inscriptus.

Παράφρασις τῶν ἀριστοτέλους ἠθικῶν νικομαχείων.	Paraphrasis Aristotelis ethicorum ad Nicomachum.
Α. ἐν πάσῃ τέχνῃ καὶ μεθόδῳ.	Τ. λέγομεν οὖν ἀρξάμενοι.

†. Labbeus bibl. nov. Msc. p. 114. memorat Ioannis Cantacuzeni paraphrasin librorum ad Nicomachum scriptam sub nomine Iosephi sive Ioasaphi monachi. Et re vera! Nam finito hoc libro haec adduntur: *τὸ βιβλίον γέγονε δι' ἐξόδου τοῦ ἐυσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Ἰωασὰφ μοναχοῦ τοῦ κατακουζινοῦ ἐν ἔτει ςωοε μην. νουεμβρ. κδ. Ν. Ε.* liber hic compositus est sumptibus augustissimi et Christi amantis imperatoris nostri Ioasaphi monachi Cantacuzeni A. 6875. (aera graeca) latina autem 1367. mensis Novemb. 24. indict. V. In veteri catalogo auctoris incerti esse dicitur.

Φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Μιχαήλου ἀποστόλου βιζαντίου πρὸς τὰς ὑπὲρ ἀριστοτέλου περὶ ὀυσίας κατὰ	Michaelis apostoli Byzantini ad Theodori Gazae obiectiones contra Pletho-

πλήθωνος θεόδωρου τοῦ γαζῆ ἀντιλήψεις. — Plethonem pro Aristotelis libro de substantia.

A. ἔδει πλήθωνα, ἐιπερ ἀυτῷ ἀριστοτέλης. — T. καὶ ὀξύτεροι τὴν διάνοιαν.

†. Pletho iste vocatur adhuc Gemistus. Michaelis autem, quem alii Apostolium appellant, responsiones in variis bibl. Msc. latent. v. Fabric. vol. X. p. 222. Lambec. lib. VII. p. 113—114. Ioan. Iriarte vol. I. p. 136.

φύλ. ρο. — Fol. 170.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐπιστολαί. γεμίστῳ τῷ πλήθωνι. — Eiusdem epistolae. Ad Gemistum Plethonem.

A. ἔι τί με καὶ πρότερον ἄλλο. — T. καὶ ἐμφορηθῆναι τῶν σῶν.

†. Est haec unica epistola. Hinc legendum in titulo: ἐπιστολή. In bibl. autem caesarea latent epistolae XLV. dignissimae, iudice Lambecio, quae lucem viderent. In codice Palatino, num Vaticano, numerantur LXV. v. Fabric. vol. X. p. 224.

φύλ. ροα. — Fol. 171.

Βησσαρίων καρδηνάλης μιχαήλῳ τῷ ἀποστόλου. — Bessarion cardinalis ad Michaelem Apostolium.

A. ἀφικέτω ὡς ἡμᾶς βραδύτερον. — T. ἕποιο τῇ συμβουλῇ.

†. In codice Madritensi fini subiungitur: ἐν βιτέρβῳ. Alibi de hac Bessarionis ad Michaelem Apostolium epistola nil inveni.

φύλ. ρογ. — Fol. 173.

Τοῦ σοφωτάτου καὶ ὑπερτίμου μιχαὴλ τοῦ ψέλ- — Sapientissimi et hypertimi Michaelis Pselli

λου σύντομος καὶ σαφεστάτη ἐξήγησις ἐις τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν τοῦ ἀριστοτέλους.

brevis et clarissima expositio in Aristotelis physicum auditum.

A. καὶ πρῶτα μέν σοι φοιτητῶν, ἄριστε.

T. ἐν πλείονι χρόνῳ διέρχεται.

†. Prodiit latine Io. Camotio interprete Venet. 1554. fol. Codex electoralis est mutilus. Est enim tantum in sex libros, nec sextus est integer, uti finis ostendit, v. cit. edit. p. 50. lin. 38.

Codex LXXVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, literis minutis ac nitidis, in folio, foliorum 320, cum lectionibus variis, mutilus, Saec. XVI. probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἀυτοῦ ῥακενδύτου περὶ πείρας, ἐμπειρίας, τέχνης καὶ ἐπιστήμης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν δυνάμεων τῆς ψυχῆς.

Eiusdem Rhacendytae de tentamine, experientia, arte, scientia, in quo et de animae facultatibus.

A. Σκοπὸς ἡμῖν ἐστι θεοῦ συνάρσει.

T. καὶ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς.

†. Ex hoc patet, alios adhuc huius Rhacendytae tractatus praecedere, qui in tabula infra posita indicantur. Apud Laur. Theupolum de Msc. bibl. graecae S. Marci haec praemittuntur: de vita contemplativa, versus iambici et compendium rhetoricae. Inferendum, eos libros hic esse perditos. Est autem is Rhacendyta Iosephus, qui sub Andronico Palaeologo seniore vixit et Actuarii ac Apo-

cauci, qui apud Io. Cantacuzenum gratiosus fuit, praeceptor. v. Fabric. vol. XII. p. 636—639. Laur. Theupolum p. 286. Lambec. lib. VI. p. 112. Capita LVI. etiam in hoc codice, ut in illo S. Marci, numerantur, ibique logicae compendium inscribitur. Sed et in fine nostri codicis legitur: τέλος τοῦ περὶ διαλεκτικῆς βιβλίου.

φύλ. ρλβ. Fol. 132.

Τοῦ ῥακενδύτου προοίμιον τῆς φυσικῆς πραγματείας καὶ πρῶτον περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν.

Rhacendytae prooemium tractatus physici et primum de principiis physicis.

A. σκοπὸς τοῦ παρόντος βιβλίου ἐςὶ ζητῆσαι.

T. τῶν δὲ ἀκηράτων οὐδαμῶς τύχνυται.

†. Tabula subnexa indicat, quae opuscula hîc contineri deberent. Est verò haec: προοίμιον τοῦ ῥακενδύτου. τοῦ αὐτοῦ ἰαμβικοὶ ςοῖχοι. σύνοψις ῥητορικῆς. περὶ λέξεως κ. τ. λ. ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας; περὶ πείρας, τέχνης κ. τ. λ. προοίμιον τῶν φυσικῶν ἀρχῶν. περὶ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν. περὶ τῆς ὕλης κ. τ. λ. περὶ οὐρανοῦ κεφ. ε. περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς κεφ. δ. περὶ τῶν φαινομένων φλογῶν κ. τ. λ. Codex bibl. S. Marci in cap. LII. de principiis physicis dividitur. Electoralis verò in libros et capita. Sic in fine libri primi legitur: τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου. Ultimum caput physicae est de partibus animalium.

φύλ. σοα. Fol. 271.

Τοῦ αὐτοῦ πραγματεία περὶ τῆς ἀρετῆς.

Eiusdem tractatus de virtute.

A. ἐπειδήπερ ἔργα πίςεως ἔρημα.

T. τῶν εὐαρεςησάντων αὐτῷ ἁγίων, ἀμήν.

Φύλ. σϞα.	Fol. 291.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐσεβείας.	Eiusdem de pietate.
Α. ἐπειδὴ πρώτιϛον ἡμῖν τοῖς χριϛιάνοις.	T. σοι τοίνυν πρέπει πᾶσα δόξα κ. τ. λ.
Φύλ. τιϛ.	Fol. 316.
Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν κυρίλλου ἀλεξανδρείας.	Sancti patris nostri Cyrilli Alexandrini.
Α. πιϛεύομεν ἕνα θεὸν εἶναι.	T. πρὸς ὃν ἀνάγεται τὰ ἐξ αὐτοῦ.
Τοῦ αὐτοῦ· παντὶ ἀνθρώπῳ ἔμφυτον παρὰ τοῦ θεοῦ.	Eiusdem: Omni homini insitum a Deo.
Φύλ. τιζ.	Fol. 317.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰ τέλειός φησίν ἐϛι ὁ πατήρ.	Eiusdem, an perfectus, ait, pater sit.
Φύλ. τιη.	Fol. 318.
Τοῦ αὐτοῦ καὶ πῶς φησὶν οὐκ ἀναγκαῖον.	Eiusdem et quomodo ait, non necessarium.
Τοῦ αὐτοῦ, εἰ μὴ βουλήσει γέγονε.	Eiusdem, an non voluntate extiterit.

†. Priora tria Cyrilli excerpta Hoeschelius cum aliis patrum homiliis graece vulgavit 1587. 8. Fabricius vol. VIII. p. 571. eadem trium initia adfert, reliquorum verò mentionem non facit. In veteri catalogo tanquam anonymi statuuntur.

Codex LXXIX.

Chartaceus, charta solida et laevigata, indicibus, titulis, initialibus et numeris cinnabari notatis, cha-

ractere minusculo et nitido, in folio, foliorum 336, cum correctionibus marginalibus, mutilus, Saec. XVI., bene conservatus et inscriptus.

Πυῤῥωνείων ὑποτυπώσεων βιβλ. γ.	Pyrrhoniarum institutionum libri tres.
Α. τίς ζητοῦσι τι πρᾶγμα.	Τ. πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον.

†. Sunt Sexti Empirici. Cuilibet libro praemittitur capitularium. In fine adiectum anonymi epigramma: ὦ πύῤῥων μέγα θαῦμα κ. τ. λ. in editione Lipsiensi praemissum.

φύλ. πθ. Fol. 89.

Σέξτου ἐμπειρικοῦ πρὸς μαθηματικούς.	Sexti Empirici adversus mathematicos.
Α. τὴν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων.	Τ. ἀγωγῆς διέξοδον ἀπαρτίζομεν.

†. Sunt lib. X. commentariorum, uti finis ipse: τέλος τῶν τοῦ σκεπτικοῦ σέξτου τῶν πρὸς ἀντίῤῥησιν δέκα ὑπομνημάτων, declarat, scilicet adversus Grammaticos, Rhetoricos, Geometras, Arithmeticos, Astrologos, Musicos, Logicos, Physicos, Ethicos. In capite de nomine adversus grammaticos aliud adhuc caput interponitur: περὶ λόγου καὶ μέρων λόγου. ἤτοι γὰρ ἀυτὴν σωματικὴν eodem modo, quo Msc. Cizense, omnia gr. et lat. prodiere Lips. 1718. f. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 147.

φύλ. τλα. Fol. 331.

Δωρικῆς διαλέκτου ἐντεῦθεν ἕως τοῦ τέλους. ζη-	Dorica dialecto hinc usque ad finem. Quae-

τεῖται δὲ εἰ καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα σεξτεῖον ἐϛι. περὶ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ.

ritur autem, an praesens tractatus Sexti sit, de bono et malo.

A. Δισσοὶ λόγος λέγονται ἐν τῇ ἑλλάδι.

T. καὶ ἀγαθὸν, ἀλλ' ἑκάτερον.

Περὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ.

De bono et turpi.

A. λέγονται δὲ καὶ περὶ τῶ καλῶ.

T. ὀυ πότ' ἀλάθειαν ποιοῦντι.

Περὶ δικαίου καὶ ἀδίκου.

De iusto et iniusto.

A. δισσοὶ δὲ λόγοι λέγονται.

T. περὶ δειλίας ἐπὶ τὸν ἐπειὸν.

†. In margine huius finis legitur: σῆ, ὅτι τὸ ἐπίλοιπον ὀυχ ἑυρέθη, observa, reliquum non esse inventum. Fabricius bibl. gr. vol. III. p. 594. ait. Hoc ipsum, credo, neque aliud Sexti opusculum fuisse, quod sub titulo περὶ ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ in bibl. Bremensi extitisse manu exaratum testatur ampl. vir Gerhard van Mastricht. Aliud verò prorsus esse deprehendi. Extant inter Pythagoreorum fragmenta et Sexti Chaeronei esse creduntur. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 148.

Codex LXXX.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis, numeris et initialibus rubris, literis minusculis et elegantibus, in folio, foliorum 383, cum variantibus, lacunis, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Βησσαρίωνος καρδηνάλεως καὶ πατριάρχου κωνϛαντινουπόλεως ἐλέγχων τῶν

Bessarionis cardinalis et patriarchae Constantinopolis contra Plato-

κατὰ πλάτωνος βλασφημίων βίβλ. nem calumniarum refutationes.

A. ἀφίκετο ἡμῖν ἐις χεῖρας βιβλίον τι. T. τῆς ἀυγείου δυσωδεςέραν.

†. Duo quidem libri literis rubris expresse notantur. At quod adhuc sequitur, duos priores magnitudine fere aequat. Idem opus suppono, quod Venetiis apud Aldum A. 1503 — 1516. fol. latine prodiit. Miror, hos libros a Fabricio inter latine scriptos referri, quasi graece non extarent. v. Fabric. vol. X. p. 401. Iidem hi quatuor libri contra calumniatorem Platonis (Georgium Trapezuntium) graece etiam existunt in bibl. S. Marci apud Theupolum p. 110. Codex electoralis finito secundo libro sic incipit: λοιπὸς δὲ δὴ ἡμῖν πρὸς τὰς τοῦ ὑβριςοῦ τούτου κ. τ. λ. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 120.

φύλ. ρξδ. Fol. 164.

Ἀιλιανοῦ περὶ τῆς τῶν ζώων ἰδιότητος. Aeliani de animalium proprietate.

A. ἄνθρωπον μὲν εἶναι σοφὸν καὶ δίκαιον. T. καὶ πονηροῖς κριταῖς ἐκεῖνοι ἔσονται.

†. Index capitum singulis libris praemissus est: Tituli ipsi non semper quoad verba cum editione Tigur. gr. lat. fol. congruunt. Sic in cap. 40. lib. 1. in codice electorali adhuc additur: ὀυκ ἔςι ὁ παρὰ Φοίνιξι. Variantes huius codicis lectiones misi cl. viro Matthaei Wittenb. Prof. novam paraturo editionem, A. 1802.

Codex LXXXI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, numeris et initialibus minio exaratis, literis minutis

et tersis, in folio, foliorum 520, cum variantibus marginalibus, cum lacunis, collatus cum antigrapho, ex parte etiam a Michaele Sophiano, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάνδρου ἀφροδίσιως ὑπόμνημα εἰς τὰ μετὰ τὰ φυσικὰ ἀριστοτέλους.	Alexandri Aphrodisiensis commentarius in Aristotelis metaphysicorum lib. XII.
A. *ὅτι τέ ἐστι τιμιώτερον γνῶσις πράξεως.*	T. *τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγματείας.*

†. Latine tantum prodiit Io. Genesio Sepulveda interprete Venet. 1561. f. etc. Inter quartum et quintum lib. XIII. etiam est interiectus hoc titulo: *σχόλια εἰς τὸ ν. τῶν μετὰ τὰ φυσικά.* A. *ἐν τῷ πρώτῳ τῷ βιβλίῳ ζητήσας εἰ δυνατὸν, εἶναι τὰ μαθηματικὰ χωριστὰ καὶ καθ' αὑτά.* T. *εἰ οὖν καὶ τὸ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς.* Noto, libros XIII et XIV. nec latine, nec graece adhuc prodiisse. At dantur, qui hos duos illi abiudicant. v. Fabric. vol. IV. p. 68.

Φύλ υμγ. Fol. 443.

Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως.	Theophrasti de sensu.
A. *περὶ αἰσθήσεως. αἱ μὲν πολλαί.*	T. *δεῖται δέ τινος λόγου καὶ πίστεως.*

†. Est hic Theophrasti Eresii Peripat. liber editus Venet. 1552. 8. Camotii cura et in Alexandri Aphrodisii quaestionibus a vict. Trincavello editis. In fine legitur: *ἀπηκριβώθη ἐς τὸ ἀρχέτυπον ἀνηκέστως ὂν διεφθαρμένον διὰ μιχαῆλος σοφιανοῦ οὔτε προσθέντος τι ἀφ' ἑαυτοῦ οὔτ' ἀφελόντος αφνβ. ἀπριλ. κδ.* Exacte codex correctus est ad archetypum incurabili

bili quodam modo corruptum a Michaele Sophiano, qui nil de se aut addidit, aut abstulit A. 1552. 24. April. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 149.

φύλ. υνθ. Fol. 459.

Ἀθηναγόρου ἀθηναίου φιλοσόφου χριστιανοῦ πρεσβεία περὶ χριστιανῶν.

Athenagorae Atheniensis philosophi legatio pro christianis.

A. αὐτοκράτορσιν μάρκῳ αὐρηλίῳ.

T. προθύμως ὑπηρέτοιμεν.

†. Prodiit gr. et lat. Paris. 1557. 8. Conr. Gesnero interprete. Latine saepius. In fine legitur: Μιχαῆλος σοφιανὸς ἐπηνώρθωσεν, ὡς ἐνῆν μάλιστα, ἐς τὸ πρωτότυπον κιβδήλως ἔχον ἀπακριβώσας οὔθ' ἕν τε ἀφ' ἑαυτοῦ προσθεὶς, οὔτ' ἀφελὼν, Michael Sophianus correxit, ut fieri potuit, ad prototypum adulteratum, nil de se addens, vel auferens.

φύλ. υπ. Fol. 480.

Εὐναπίου βίοι φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν.

Eunapii vitae philosophorum et sophistarum.

A. ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος ἀνὴρ μόνος.

T. ἀνθρώποις ὁμιλεῖν ἐστι καὶ εἴη.

†. Lacunulas, quae in fine editionis Commelin. 1596. 8. gr. lat. sunt, etiam in hoc codice offendi.

Codex LXXXII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, charactere minusculo et eleganti, in folio, foliorum 485, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Θεοδωρίτου εἰς τὰ ἄπορα τῆς θείας γραφῆς.	Theodoreti in S. scripturae dubia.
Α. καὶ ἄλλοι μὲν φιλομαθεῖς.	Τ. αὐτὸν ἐν τῇ σορῷ ἐν αἰγύπτῳ.
Γενεσις. Θεοδωρήτου. τί δή ποτε μὴ προτέταχε.	Genesis. Theodoreti.
Ἐις τὸ αὐτὸ τοῦ ἁγίου βασιλείου. ὁ εἰπὼν δημιουργόν.	In idem S. Basilii.
Τοῦ ἁγίου Ιωάννου τοῦ χρυσοστόμου. τί δή ποτε τὸν ὀυρανόν.	S. Ioannis Chrysostomi.
Περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ισραήλ. ταῦτα τὰ ὀνόματα.	De exodo filiorum Israel.
	Τ. ἐπὶ τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς.

†. Est catena diversorum patrum in genesin et exodum. Praefatio et commentarius Theodoreti episc. Cyrensis praemittitur. Sunt verò interpretes, prout in codice sequuntur, Theodoretus, Basilius, Io. Chrysostomus, Severinus Gabalorum episc., Acacius Caesareens., Diodorus, Gennadius Constantinop., Anonymus etc. Totum Theodoreti, quod in editione Sirmondi extat vol. 1. hîc etiam habetur, ita ut excerptum non sit censendum. Extat eadem catena in genesin in bibl. Caesarea Lambecio memorata lib. III. p. 17. ubi etiam praefatio Theodoreti praemittitur. Id quod et Fabricius memorat vol. VII. p. 756. Non enim Cyrillo Alexandrino tribuit, ut male intellexit Ios. Pasinus, qui hoc de illo adfirmavit P. I. p. 154. cod. XXX. Laur. Theupolus eandem catenam addu-

cit p. 289. eamque a Montfauconio describi ait in diario Italico p. 435. Eadem catena in genesin et exodum habetur in codice IX, quem confer. In fine legitur: ἐλλειπῶς εἶχε τῶν ἑξῆς τὸ ἀντίγραφον, reliqua in antigrapho defuere. Est verò exodi cap. 40. n. 22. in quo desinit.

φύλ. υνη. Fol. 458.

Ἀριστέας Φιλοκράτῃ. Aristeae ad Philocratem.

A. ἀξιολόγου διηγήσεως, ὦ Φιλόκρατες. T. τὸν κάλλιστον ἔπαθλον.

†. Est haec historia de legis divinae ex hebraica lingua in graecam translatione per LXX. interpretes edita primum graece a S. Schardio. Basil. 1561. 8. cum M. Gerbitii versione. An hic liber verus Aristeae sit, vel supposititius, adhuc lis sub iudice est. v. Fabric. vol. II. p. 317. Lego adhuc tit. τοῦ αὐτοῦ, πῶς ἂν τὴν βασιλείαν ἄπταιστον μέχρι τέλους ἔχων διατελοίη. A. Βραχὺ δ' ἐπίσχων. κεφ. οβ.

Codex LXXXIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubricatis, literis minusculis et nitidis, in folio, foliorum 399, Saec. XV, optime conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις τίτου ἐπισκόπου βόστρων ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ λουκᾶν θεῖον εὐαγγέλιον, ἐν ᾧ καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν ἰωάννου τοῦ χρυσοστόμου.

Sancti Titi episcopi Bostrensis expositio divini evangelii secundum Lucam, in quo etiam sancti patris nostri Ioannis Chrysostomi quaedam.

A. ἰστέον, ὅτι τοὺς μὲν ἄλλους. T. μεθ' ἑαυτοῦ, ὅτι αὐτῷ πρέπει κ. τ. λ.

†. Non tantum Chrysostomi, sed et Athanasii, Origenis, Pelusiotae et Cyrilli, qui in margine notantur. Ex his ergo potissimum commentarium hunc collegit Titus, non ille sub Valente defunctus, sed iunior, ut Fabricius notat vol. VIII. p. 413. Theod. Peltanus latine versum edidit Ingolstadii 1580. 8. in cap. XXIV. redactum. In nostro codice LXVII. numerantur, nec plus continent.

φύλ. με.	Fol. 45.
Τοῦ ἁγίου μαξίμου πρὸς ἐλπίδιον περὶ ἀγάπης κεφάλαια τετρακόσια.	Sancti Maximi ad Elpidium de charitate capita quadringenta.
A. ἰδοὺ πρὸς τῷ περὶ ἀσκητικοῦ.	T. οὐδέ ποτε ἀναφανήσεται.

†. Huic praemittitur index operum S. Maximi, supra quem legitur: ὦ χὲ καὶ δὸς πρὸ τέλους χάριν τοῦ μετανοήσειν, o Christe et gratiam poenitendi da ante finem. Vi tituli ipsa capita adesse deberent. Adest autem hic non nisi epistola, quae in veteri catalogo omissa est.

φύλ. να.	Fol. 51.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν δύο φύσεων τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν. καὶ ὅτι ἄρειος κ. τ. λ.	Eiusdem de duabus naturis domini et dei et servatoris nostri. Et quod Arius etc.
A. ὁ ἄρειος τὰς τρεῖς ὑποςάσεις.	T. ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τῆς ἁγίας τριάδος.

φύλ. νβ.	Fol. 52.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον ἀρχιεπίσκοπον περὶ	Eiusdem ad sanctum archiepiscopum Ioannem,

του, ὅτι ἀσώματός ἐϛιν ἡ ψυχή.

animam esse incorpoream.

A. τὸ τίμιον τῆς ὑμετέρας ἐπ' ἀρετῇ.

T. τὸν ὀρθῶς βαίνειν ἐπιθυμοῦντα.

Φύλ. νε.

Fol. 55.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰορδάνην περὶ τοῦ καὶ μετὰ θάνατον ἔχειν τὴν ψυχὴν τὴν νοερὰν ἐνέργειαν καὶ μηδὲ μιᾶς ἐξίϛασθαι φυσικῆς δυνάμεως.

Eiusdem ad Iordanem presbyterum, animam etiam post mortem intelligere, nec ulla facultate physica privari.

A. τῇ δευτέρᾳ τοῦ ἐνεϛῶτος.

T. ἐρείδου συνολισθήματα.

†. In edit. Combefisii tom. 2. p. 243. ad Ioannem.

Φύλ. νζ.

Fol. 57.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἡγουμένην περὶ ἀσκητείας ἐξελθούσης τῆς μονῆς καὶ μετανοησάσης.

Eiusdem ad praepositam de moniali, quae monasterio exiit, quamque poenituit.

A. οἱ τῆς ἀληθείας κήρυκες.

T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.

Φύλ. νθ.

Fol. 59.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν προσευχὴν τοῦ πάτερ ἡμῶν.

Eiusdem in orationem dominicam.

A. αὐτὸν ἐδεξάμην τὸν θεοφύλακτον.

T. παρὰ πάσης τῆς κτίσεως.

Φύλ. οα. | Fol. 71.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἰωάννην κουβικουλάριον περὶ τῆς κατὰ θεὸν λύπης.

Eiusdem ad Ioannem cubicularium de tristitia secundum Deum.

Α. χαίρω καὶ εὐφραίνωμαι.

Τ. δόξαν τε καὶ βασιλείαν.

Φύλ. ογ. | Fol. 73.

Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ ἄλλη κυρ. ἰορδάνῃ πρεσβυτέρῳ.

Eiusdem alia epistola ad Iordanem presbyterum.

Α. ὁ κατὰ σάρκα πόθος.

Τ. τῶν ὅλων παραστεθῆναι.

Φύλ. ος. | Fol. 76.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς θαλάσσιον πρεσβύτερον.

Eiusdem ad Thalassium presbyterum.

Α. τρία καθώς φασιν ὑπάρχουσι.

Τ. καὶ μαθητοῦ τίμιε πάτερ.

Φύλ. οζ. | Fol. 77.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς γεώργιον πλεύσαντα ἐν κωνσταντινούπολιν.

Eiusdem ad Georgium Constantinopolin navigantem.

Α. οὐδεὶς οὕτως τῶν φωτός.

Τ. σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἀμήν.

†.' In editione Africae praefectum. In veteri catalogo Gregorius scribitur.

Φύλ. πζ. | Fol. 87.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πύῤῥον τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτ.

Eiusdem ad Pyrrhum sanctissimum presbyt.

Α. τὴν ἁγίαν σου θεοτίμητε.

Τ. τοῦ βίου θεραπεύεις.

†. In veteri catalogo inscribitur: Ad Cyrum.

Φύλ. πθ.	Fol. 89.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἰωάννην κουβικουλάριον περὶ τῶν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων καὶ κατὰ σευήρου.	Eiusdem ad Ioannem cubicularium de rectis ecclesiae dogmatis et contra Severum.
A. καλῶς ἔχει λογισάμενος.	T. καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν.
Φύλ. ρη.	Fol. 108.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς πέτρον ἰλλούςριον λόγος ἐπίτομος κατὰ τῶν σευήρου δογμάτων.	Eiusdem ad Petrum illustrem sermo brevis contra Severi dogmata.
A. ἔδειξιν ὡς ἀληθῶς ὁ εὐλογήμενος.	T. καὶ ἄπταιςον γνῶσιν ἔῤῥωσθε.
Φύλ. ριϛ.	Fol. 116.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ κοινοῦ καὶ ἰδίου, τουτ' ἔςιν ὀυσίας καὶ ὑποςάσεως, πρὸς κοσμᾶν τὸν θεοφιλέςατον διάκονον ἀλεξανδρείας.	Eiusdem de communi et proprio, id est, substantia et hypostasi ad Cosmam, Alexandriae diaconum.
A. ἐπειδή περ πολὺς ἡμῖν.	T. δοξαζόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.
Φύλ. ρκη.	Fol. 128.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφόρων ἀποριῶν τῶν ἁγίων διονύσου καὶ γρηγορίου πρὸς θωμᾶν.	Eiusdem de variis dubiis sanctorum Dionysii et Gregorii ad Thomam.
A. ἀπλανοῦς θεωρίας ἐξ ἐμμελοῦς.	T. πληρώσαντας, αὐτῷ δόξα κ. τ. λ.

†. Haec epistola et tractatus in eius operibus non invenitur. Sunt autem loca ex Gregorii Nazianzeni orationibus, scilicet ἐκ τοῦ περὶ υἱοῦ πρώτου λόγου. ἐκ τοῦ δευτέρου εἰρηνικοῦ. ἐκ τοῦ β̅ περὶ υἱοῦ λόγου. Item εἰς τὴν πρὸς γάιον τὸν θεραπευτὴν ἐπιϛολὴν τοῦ ἁγίου διονυσίου τοῦ ἀρεοπαγίτου ἐπισκόπου ἀθήνων. πῶς φησὶ ἰησοῦς κ. τ. λ. Fabricius vol. VIII. p. 764. ait, Thomam Galeum haec loca difficilia Dionysii Areopagitae et Gregorii Nazianzeni edidisse cum versione sua, Oxon. 1681. f.

Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰω̅ ἀρχιεπίσκοπον κιζικοῦ.	Eiusdem ad Ioannem archiepiscopum Cizicensem.
A. ἐπαινοῦνται μὲν καὶ τυχόν.	T. τὴν εἰς ἀλλήλους φιλανθρωπίαν.

†. Agit in epistola de laudibus Gregorii Nazianzeni. Tum sequuntur eius amplissimi in Gregorii orationes commentarii. Numeravi ego capita centum quadraginta. Combefisius in praefatione suae Maximi editionis haec scholia cum aliis in S. Dionysium Areopagitam daturum promiserat. Morte autem praeventus ultimam operi manum imponere nequiit. Quaedam Th. Galeus edidit in editione prius citata. v. Fabric. vol. VIII. p. 764. In veteri catalogo numerus est 186. et a fol. 108. omnia omissa.

Φύλ. σξδ.	Fol. 264.
Ἔκθεσις κεφαλείων παραινητικῶν πρὸς τὸν βασιλέα ἰουϛινιανὸν σχεδιασθεῖσα παρὰ ἀγαπητοῦ διακόνου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ	Expositio capitum admonitoriorum ad imperatorem Iustinianum ex tempore edita ab Agapeto, sanctissimae Dei magnae

μεγάλης ἐκκλησίας, ὧν ἡ ἀκροςιχὴς ἄυτη. τῷ θειοτάτῳ καὶ ἐυσεβεςάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν ἰουςινιανῷ ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιςος διάκονος.

magnae ecclesiae diacono, quorum acrostichis haec est. Divinissimo ac piissimo imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus diaconus.

A. τιμῆς ἁπάσης.

T. ἐις τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

†. Haec Agapeti capita graece, latine et in aliis etiam linguis edita fuere. At in hoc codice cuivis capiti anonymi scholia subnexa sunt, quorum primum incipit: ὑπέρτερον ὄνομά ἐςι συγκριτικὸν καὶ λέγεται τὸ τιμιώτερον καὶ ὑψηλότερον καὶ κρεῖττον, οὗ τὸ ὑπεριθετικὸν ὑπέρτατος, ἁπλοῦν δὲ ὀυκ ἔχει. Nesselius vol. I. p. 539. adducit quoque anonymi commentarium graecum, qui autem ab hoc diversus est. Incipit enim: ἰςέον, ὅτι τὸ ἀξιῶ ἀπὸ αἰτιατικῆς ἐις γενικὴν ἔχει τὴν σύνταξιν, οἷον ἀξιῶ σε λόγου. Fabricius nec de hoc, nec de altero mentionem facit. Definit autem: οὕτω ζωώσειας. Nil de hoc commentario in catalogo veteri reperis.

φύλ. σϞγ. Fol. 293.

Ἐισαγωγὴ δογμάτων ςοιχειώδην ἀπὸ φωνῆς ἰωάννου τοῦ ταπεινοῦ ἀρχιμανδρίτου τοῦ δαμασκηνοῦ πρὸς ἰωάννην ἐπίσκοπον λαοδικίας.

Institutio elementaris dogmatum ex ore Ioannis, humilis archimandritae Damasceni ad Ioannem Laodicenum.

A. ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ὑιοῦ.

T. καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς.

†. Extat in edit. Venet. le Quien tom. I. p. 515.

Φύλ. σϟζ.	Fol. 297.
Περὶ τῶν ἐν τῷ χριςῷ δύο θελημάτων καὶ ἐνεργείων καὶ λοιπῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ περὶ δύο φύσεων καὶ περὶ μιᾶς ὑποςάσεως.	De duabus in Christo voluntatibus et operationibus et reliquis naturalibus proprietatibus, obiter etiam de duabus naturis et una hypostasi.
A. οἱ δύο φύσεις καὶ μίαν.	T. βασιλείας νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Est eiusdem tom. I. p. 529. In veteri autem catalogo omissum.

Φύλ. τιδ.	Fol. 314.
Ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ ἐπιςολὴ γραφῆσα πρὸς Ἰορδάνην ἀρχιμανδρίτην περὶ τοῦ τρισαγίου.	Ioannis Damasceni epistola scripta ad Iordanem archimandritam de trisagio.
A. τοῦ πρὸς σέ μου πόθου.	T. ἀδιαλείπτως ἡμῶν ὑπερευχόμενοι.

†. Extat tom. I. p. 480. cit. edit.

Φύλ. τκϛ.	Fol. 326.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ συνθέτου φύσεως κατ' ἀκεφάλων.	Eiusdem de natura composita contra Acephalos.
A. Μία φύσις σύνθετος ἐκ διαφόρων.	T. θεὸν διὰ σαρκὸς παθόντα.

†. Extat tom. I. p. 521. cit. edit. Nil de hoc occurrit in veteri catalogo.

Φύλ. τλ.	Fol. 330.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος διαλεκτικὸς πρὸς τοὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας διαβάλλοντας.	Eiusdem sermo contra eos, qui sacras imagines criminantur.
A. ἔχρην μὲν ἡμᾶς ἀεί.	T. καὶ ὅτι προσεκυνεῖτο.

†. Est tantum orat. I. nec ea integra. Probationes enim sanctorum patrum desunt. Extat tom. I. p. 307. edit. cit.

φύλ. τλη.	Fol. 338.
Τοῦ αὐτοῦ, τί ἐϛιν εἰκών.	Eiusdem, quid est imago.
A. εἰκὼν μὲν οὖν ἐϛιν.	T. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας κ. τ. λ.

†. Est orationis tertiae pars tom. I. p. 353.

φύλ. τμϛ.	Fol. 346.
Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν ἰω τοῦ δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ ἰω πατρ. ἱεροσολύμων.	Vita sancti patris nostri, Ioannis Damasceni, conscripta a Ioanne, patriarcha Hierosolymit.
A. τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα.	T. παραϛήσωμαι, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Est praemissa tom. I. edit. Venet. gr. lat. In fine legitur: καὶ τοῦτο ἐξισώθη μετὰ τὸν ἑαυτῆς ἀντίγραφον. Etiam hoc cum exemplari suo collatum fuit.

φύλ. τξα.	Fol. 361.
Ἐρωτήσεις τοῦ πατριάρχου ἀλεξανδρείας κυρ. Μάρκου καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αὐταῖς τοῦ πατριάρχου κυρ. θεοδώρου. προοίμιον.	Quaestiones patriarchae Alexandrini domini Marci et responsiones ad eas patriarchae domini Theodori. Prooemium.
A. ὁ μὲν θεοπάτωρ δαυίδ.	T. κατὰ τὸν εἰπόντα συσφίγγεται.

†. Extant Theodori huius Balsamonis etc. responsiones in M. Freheri iure graeco-romano p. 362. gr. et lat.

Φύλ. τπε.	Fol. 385.
Ἐρωτήσεις τινων μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκομένων καὶ ἀποκρίσεις ἐπ' αυταῖς γενόμεναι παρὰ τῆς ἐν κωνςαντινουπόλει ἁγίας συνόδου ἐπὶ τῶν ἡμέρων τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρ. νικολάου, βασιλεύοντος τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρ. ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ.	Quaestiones quorundam monachorum extra urbem meditantium et responsiones ad eas factae a concilio Constantinopolitano sub patriarcha Nicolao et imperatore Alexio Comneno.
A. ἐι χρὴ μοναχὸν ἐισιέναι.	T. ὅπερ ὀυ βούλεται ὁ ἅγιός.

†. Extant in operibus Theodori Balsamonis gr. et lat. editis Paris. 1620. quae mihi ad manus non sunt. In bibl. caesarea etiam Msc. asservatur. v. Nesselii Part. V. p. 51. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 96.

Φύλ. τπθ.	Fol. 389.
Τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀντιοχείας ἀντιγραφὴ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον γράνδαν ἤτοι ἀκυληίας περὶ τοῦ μὴ εἶναι δεκτὸν, ὡς μηδὲ ἀκουσθέν ποτε, τὸ ὀνομάζεσθαι πατρίαρχον τὸν τοιοῦτον ἀρχιεπίσκοπον καὶ περὶ τῶν ἀζύμων.	Sanctissimi patriarchae Antiocheni epistola ad archiepiscopum Gradae seu Aquileiae, non esse receptum neque auditum, talem archiepiscopum vocari patriarcham, et de azymis.
A. πολλῆς ἡμῖν ἐυφροσύνης.	T. τελεταῖς μνείαν ποιούμενος.

†. Extat hoc responsum Petri Antiocheni ad epistolam dominici Gradensis in Cotelerii monumentis tom. II. p. 112. gr. et lat.

Φύλ. τϟϛ.	Fol. 396.
Ἀπὸ τῆς α̅ συνόδου ἕως τῆς β̅ παρῆλθεν ἔτη μ. καὶ πρός.	A primo concilio usque ad secundum elapsi sunt 40.
	T. ἀξιῶν κρατεῖν τε καὶ παρεδέχεται.

†. Recenset in parvo hoc opusculo episcopos male de fide sentientes et in sequenti concilio sine reprehensione receptos. Et sic usque ad concilium VII.

Codex LXXXIV.

Chartaceus, charta solida, ac laevi, titulis, textu et initialibus rubre distinctis, literis minusculis et elegantibus, manu diversa, collatus cum antigrapho, in folio, foliorum 476, optime conservatus et inscriptus.

Γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης καὶ νείλου μοναχοῦ εἰς τὸ τῶν ἀσμάτων ἆσμα.	Gregorii Nysseni et Nili monachi in canticum canticorum.
A. τὸ τῶν ἀσμάτων βιβλίον.	T. καὶ τῆς σοφίας χορηγὸς νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Hi duorum commentarii in canticum canticorum ab anonymo in unum corpus redacti sunt. In bibliotheca Vindobonensi Maximus adhuc additur et a Fabricio vol. V. p. 36. gr. et lat. extare dicuntur tom. II. auct. bibl. vet. PP. gr. et lat. 1624. tom. XIII. Morell. edit. In graeca S. Marci bibl. apud Pasinum p. 21. excerpta ex his duobus in canticum canticorum inveniuntur. Catenae huius cap. XLIII. numerantur. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 42.

Φύλ. νϛ.	Fol. 56.
Τοῦ ἁγίου γρηγορίου νύσσης ἐκ τοῦ ᾄσματος τῶν ᾀσμάτων.	Sancti Gregorii Nysseni ex cantico canticorum.
Α. πάλιν τὰ μεγάλα τε καὶ ὑψηλά.	T. κατὰ τὴν Ἰωάννου φωνήν, ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

†. Incipit nempe homil. VI. in canticum canticorum et desinit in XII.

Φύλ. οδ.	Fol. 74.
Ἐπιστολὴ γραφεῖσα πρὸς Ἰορδάνην ἀρχιμανδρίτην περὶ τοῦ τρισαγίου. Ἰωάννης ὁ δαμασκηνὸς ἐν χριστῷ χαίρειν.	Epistola scripta ad Iordanem archimandritam de trisagio. Ioannes Damascenus in Christo salutem.
Α. τοῦ πρός σέ μου πόθου.	T. ἀδιαλείπτως ἡμῶν ὑπερευχόμενοι.

†. Extat in edit. Venet. tom. I. p. 480. v. supra.

Φύλ. πε.	Fol. 85.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ συνθέτου φύσεως κατ' ἀκεφάλων.	Eiusdem de composita natura contra Acephalos.
Α. Μία φύσις σύνθετος.	T. θεὸν διὰ σαρκὸς παθόντα.

†. Extat tom. I. p. 521. cit. edit. v. supra.

Φύλ. πθ.	Fol. 89.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος διαλεκτικὸς πρὸς τοὺς τὰς ἁγίας εἰκόνας διαβάλλοντας.	Eiusdem sermo dialecticus adversus eos, qui sacras imagines criminantur.
Α. ἔχρην μὲν ἡμᾶς ἀεί.	T. καὶ ὅτι προσκυνεῖτο.

†. Non est sermo integer. Testimonia enim patrum pro imaginibus desunt. Extat tom. I. p. 307. cit. edit. v. supra.

φύλ. ϞϚ.	Fol. 97.
Τοῦ αὐτοῦ ὅρος εἰκόνων.	Eiusdem imaginum definitiones.
A. τί ἐστιν εἰκών. εἰκὼν μέν.	T. τῇ αὐτοῦ χάριτι, ᾧ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat tom. I. p. 353. cit. edit. v. supra.

φύλ. ρδ.	Fol. 104.
Βίος τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰω. τοῦ δαμασκηνοῦ συγγραφεὶς παρὰ ἰω. πατριάρχου ἱεροσολύμων.	Vita patris nostri Ioannis Damasceni conscripta a Ioanne patriarcha Hierosolymit.
A. τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ᾽ εἰκόνα.	T. παραστήσωμαι, αὐτῷ ἡ δόξα κ. τ. λ.

†. Extat praemissa eius operibus in cit. edit. v. supra.

φύλ. ριη.	Fol. 118.
Φιλοθέου πατριάρχου λόγος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς μεγάλους ἱεράρχας καὶ οἰκουμενικοὺς διδασκάλους βασίλειον τὸν Μ̄ γρηγόριον τὸν θεολόγον καὶ ἰωάννην τὸν χρυσόστομον.	Philothei patriarchae oratio encomiastica in magnos hierarchas et oecumenicos magistros, Basilium Magnum, Gregorium theologum et Ioannem Chrysostomum.
A. τοὺς διδασκάλους ἡμῶν ἐπαινέσωμεν.	T. καὶ μεγαλοπρεπεία νῦν καὶ ἀεὶ κ. τ. λ.

†. Iac. Pontanus gr. et lat. edidit Ingolstad. 1604. 4. ad calcem dioptrae Ph. Solitarii.

Φύλ. ρλη.	Fol. 138.
Τοῦ ἐν ἁγ. ἁγ. καὶ διδασκάλου τῆς ἐκκλησίας γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης λόγος κατηχητικὸς ὁ μέγας ἐν καιφαλ. τεσσαράκοντα διῃρημένος.	Sanctissimi magistri ecclesiae Gregorii, Nysseni episcopi, sermo cathechcticus magnus in capita XL. divisus.
A. *ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος ἀναγκαῖος.*	T. *κατὰ τὴν αἰωνίαν ἀντίδωσιν.*

†. In operibus eius editis alia adhuc addita, non multa.

Φύλ. ρο.	Fol. 170.
Εἰσαγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ πρὸς ἰωάννην ἐπίσκωπον λαοδικαίας.	Institutio elementaris ad dogmata voce viva Ioannis Damasceni ad Ioannem Laodicaeae episc.
A. *ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ.*	T. *καὶ βασιλείας νῦν καὶ ἀεί.*

†. Est hic divisa in cap. XII. In editione verò tom. I. p. 515. cap. X. notantur. Decimum eodem modo desinit in Msc. sicut in edito. Tunc cap. XI. titulus is sequitur: *περὶ τῶν ἐν τῷ χριστῷ δύο θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν καὶ λοιπῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ περὶ δύο φύσεων καὶ περὶ μιᾶς ὑποστάσεως*, de duabus in Christo voluntatibus et operationibus et reliquis proprietatibus, ubi obiter de duabus naturis et una hypostasi. In editione hoc opusculum separatum extat tom. I. p. 529. Titulus capitis XII. est: *περὶ τοῦ, κατὰ τί γεγόναμεν κατ' εἰκόνα θεοῦ.* De eo, secundum quid facti sumus ad imaginem Dei? Est verò haec pars posterior prioris opusculi. v. tom. I. p. 546. ubi idem alio au-

tem

tem titulo proponitur, nempe: Quot modis dicitur quid ad imaginem? In fine adhuc notatur: *καὶ τοῦτο ἐξισώθη κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀντίγραφον,* etiam hoc ad antigraphum suum adaequatum est.

Φύλ. ρϟγ. — Fol. 193.

Περὶ τῆς ἐν χριστῷ ζωῆς λόγοι ϛ. ὅτι διὰ τῶν θείων συνίσταται μυστηρίων, τοῦ βαπτίσματος τοῦ μύρου καὶ τῆς ἱερᾶς κοινωνίας.

De vita in Christo sermones VI, in duobus consistente mysteris, in sacro baptismate et sacra communione.

A. *ἡ ἐν τῷ χριστῷ ζωὴ φύεται μέν.*

T. *οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν.*

†. Extant cum Ph. Solitarii dioptra Ingolst. 1604. Iac. Pontano interprete. Lambecius etiam libri VII. meminit, in cod. Vindobonensi extantis et nec graece, nec latine editi. Sunt autem Nicolai Cabasilae.

Φύλ. σξη. — Fol. 268.

Τοῦ αὐτοῦ νικολάου κατὰ τοκιζόντων.

Eiusdem contra foeneratores.

A. *εἰσὶν, οἱ φασι τὸν ἀναιροῦντα.*

T. *τῶν ἀνθρώπων πολλῶν ὑπεύθυνος ὤν.*

†. Extat cum Phil. Solitarii dioptra, interprete Iac. Pontano, ut supra. In fine legitur, hoc etiam ad antigraphum adaequatum fuisse.

Φύλ. σοζ. — Fol. 277.

Ἰωάννου τοῦ δοξαπατρῆ ἑρμηνεία εἰς τὸ περὶ τῶν ἰδέων ἑρμογένους.

Ioannis Doxapatri expositio de ideis Hermogenis.

A. *ὥσπερ περὶ τῶν ἰδέων ἑρμογένους.*

T. *περὶ τοῦ λόγου τοῦ πολιτικοῦ.*

†. Est inedita et asservatur adhuc in bibl. Vindobon. In fine legitur, hunc librum ad antigraphum suum, ut fieri potuit, adaequatum fuisse. In veteri catalogo inscriptum: De generibus dicendi.

Codex LXXXV.

Chartaceus, charta bombycina laevigatissima, titulis et initialibus miniatis, literis minutissimis et tersis, duabus columnis, in folio, cum notis marginalibus, cum lacunis, constans foliis 243, Saec. XIII, male conservatus et inscriptus.

Λιβανίου ὑποθέσεις τῶν λόγων δημοσθένους.	Libanii argumenta orationum Demosthenis.
A. ἐπειδὲ κράτιςε ἀνθυπάτων μόντιε.	T. τοῦ ἀρισοδήμου ὁ υἱός.

†. Non sunt eodem ordine, quo in editione habentur, posita. Nec omnia sunt. Ultimum enim est LVI. orationes autem numerantur LXI. Cum epistolis numerus ultimus est LXVIII.

Φύλ. γ.	Fol. 3.
Δημοσθένους λόγοι Φιλιππικοὶ ιβ. συμβουλευτικοὶ ε. δημόσιοι ιδ. παραγραφαὶ ζ. ἰδιοτικοὶ ιε. ἀπογραφῆς θ. ἐπιςολαὶ ς.	Demosthenis sermones Philippici XII. Consultativi V. ad populum XIV. exceptionum VII. ad privatos XV. descriptionum IX. epistolae VI.
A. ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες.	T. ὑπολαμβάνητε, ἐυτυχεῖτε.

†. Non orationes nudae hîc habentur, sed instructae notis marginalibus, seu scholiis, quae incipiunt: σημιῶσαι, ὅτι τὸ προοίμιον πλέκεται ἀπὸ τοῦ

συμφέροντος καὶ τοῦ δυνατοῦ, καὶ γὰρ ὁ σύμπας λόγος ἀπὸ τῶν αὐτῶν πρόηκται. Minuuntur verò semper magis et demum prorsus evanescunt. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 287. ubi hic codex amplius describitur.

Φύλ. ρμε. Fol. 145.

Πλουτάρχου Φωκίων, κάτων, δίων, βροῦτος, αἰμύλιος, τιμολέων, σερτώριος, ἐυμένης, Φιλοποίμην, τίτος, πελοπίδας, μάρκελλος, ἀλέξανδρος, καῖσαρ.

Plutarchi Phocion, Cato, Dio, Brutus, Aemilius, Timoleon, Sertorius, Eumenes, Philopoemen, Titus, Pelopidas, Marcellus, Alexander, Caesar.

A. *Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἰσχύων.*

T. *κρείττων ὄυσα πολλῶν.*

†. Extant in operibus eius editis et separatim.

Φύλ. σιε. Fol. 215.

Νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ ἑρμηνεία ἐις τὸν τοῦ συνεσίου λόγον περὶ ἐνυπνίων.

Nicephori Gregorae interpretatio in Synesii orationem de insomniis.

A. *ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια.*

T. *ἐιπόντες ὄυτοι οἱ ποιηταὶ . . χρόνος.*

†. Extat gr. et lat. saepius. In hoc autem codice habentur adhuc notae interlineares. e. g. statim initio supra *βιον. τὸν ἄπονόν φησι ἐνταῦθα.* supra *μαντεία. ἡ πρόγνωσις τῶν μελλόντων.* supra *γνωστικῷ. τῇ λογικῇ δυνάμει τῆς ψυχῆς.* Et sic deinceps usque ad finem.

Φύλ. σλη. Fol. 238.

Ἀνωνύμου.

Anoymi.

A. *ὁ ἀριστοτέλης τρίττως τὸν νοῦν διακρίνει.*

T. *τὸ δυνάμει. ἀλλ' ὅτι ἐνεργεῖται.*

†. Videtur esse commentarius in Aristotelis logicam. Hic codex non est in catalogo veteri, sed in appendice ab Uffenbachio edita. At neque ibi Plutarchi vitae memorantur, neque de scholiis in Demosthenem, nec de Libanii argumentis quid dictum. Hoc ultimum etiam abest.

Codex LXXXVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus ac indicibus minio exaratis, charactere minusculo et eleganti, in folio, foliorum 395, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Πορφυρίου περὶ πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ. — Porphyrii de vita Plotini et ordine librorum eius.

A. πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς. — T. αὐτὸ σημαίνει τὸ ἔργον.

†. Praemittitur Plotini operibus gr. et lat. editis.

φύλ. ιϛ. — Fol. 16.

Πλωτίνου ἐννεάδες ἕξ. — Plotini sex Enneades.

A. ἡδοναὶ καὶ λύπαι, φόβοι τε. — T. ὅυτε ὄι ἀσώματον.

†. Enneadis quartae liber I. qui incipit: ἐν τῷ κόσμῳ κ. τ. λ. in Msc. adhuc tertiae enneadi adiunctus est. In libro V. enneadis quartae lacunam in Msc. offendi. Capitulo enim secundo huius libri post haec initio fere: τρέπεταί πως τὸ τῶν ὀμμάτων προσθὲν κείμενον. Msc. sic pergit: ζήτει ἐις τὸ τέλος, ἔνθα ἕυρῃς τὸ σημεῖον τὸ δὲ καὶ ὅι ἐκχέοντες δὲ τὰς ὄψεις ὀυκὰν καὶ τὰ μὲν ἐυθὺς, et desinit: συμβαίνει ὄυτε ὀι ἀσώματον, qui est finis libri sexti de sen-

su et memoria. Statim enim sequitur titulus de animae immortalitate. Enneadis sextae lib. IX. sic desinit: ἐν αὐτῷ ἀναίρειν, eodem modo, quo enneadis quartae liber V. Adeoque quod superius deesse memoratum fuit, in isto suppletur. Id quod ex titulo sequenti magis videtur. Est enim de sensu et memoria et desinit: τῶν δὲ νοητῶν ἡ γνῶσις ἀπαθής. Quod in libro sexto p. 2. enn. IV. ad finem legitur in editione. Post haec alius adhuc titulus notatur: περὶ ὀυσίας ψυχῆς β̄. ἐν τῷ κόσμῳ. Est verò enneadis quartae lib. I. in editione. Idem tertiae enneadi adiunctum supra memorabatur. Hoc finito aliud fragmentum sequitur: καὶ ἀτύπωτός ἐστι μᾶλλον desinens: ὄυτε ὀι ἀσωμάτων. Coniungi verò cum superiori ἀπαθής debet et est enneadis quartae lib. VI.

Φύλ. τνα.	Fol. 351.
Ἐυναπίου βίοι φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν.	Eunapii vitae philosophorum et sophistarum.
A. ξενόφων ὁ φιλόσοφος ἀνὴρ μόνος.	T. ὁμιλεῖν ἐστιν καὶ ἐίη.

†. Extant gr. et lat. 1596. 8. Commelin.

Codex LXXXVII.

Chartaceus, charta firma et solida, titulis et initialibus cinnabari exaratis, literis minusculis et nitidis, cum correctionibus marginalibus, in folio, cum lacunis magnis, constans foliis 380, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Προκοπίου καισαρέως ἱστορία τῶν γοτθικῶν πολέμων, ὄυς διὰ τοῦ βελισαρίου στρατηγοῦ ἰουστινιανὸς βασιλεὺς	Procopii Caes. historia bellorum Gothicorum, quae duce Belisario Iustinianus imperator mo-

συνεςήσατο ἐν τέσσαρσι τόμοις διηρημένη. | vit, in quatuor tomos divisa.

A. τὰ μὲν οὖν ἐν λυβύῃ πράγματα. | T. ὃν προκόπιος συνέγραψεν.

†. Extat gr. et lat. in corpore script. Byzant. Lacunae statim initio habentur, quasi quid deesset, cum verò id cum editione contuli, idem inveni. Sic post ἄχρι εἰς ἀκυληΐαν πόλιν lacuna magna occurrit et demum incipit: ὀυ μέν τοι, sicut in editione memorata tom. I. tetrade altera p. 2. in fine, ubi in editione liber secundus incipit. In Msc. legitur titulus: ἀρχὴ τῆς ἕκτης ἱςορίας. In cuius fine: ὅρα τὴν βελισαρίου μεγάλην ψυχίαν καὶ ἐλευθέριον γνώμην καὶ πίςιν πρὸς ἰουςινιανὸν τὸν βασιλέα καὶ ὅτι ἐν πέντε ἔτεσιν ἤνυσε τὰ κατὰ ἰταλίας καὶ ὀυιτιγίδος ὁ βελισάριος κατωρθώματα, vide Belisarii magnum animum, mentem liberam et fidem in Iustinianum et quod quinque annorum spatio contra Italiam et Vitigidem Belìsarius haec gesserit. Tum sequitur tit. ἱςορίων λόγος ἕβδομος. In editione liber tertius hic finitur: ἀπεκομίσθησαν. In Msc. autem adhuc ista adduntur: γερμανὸν δὲ τὸν ἀνεψιὸν βασιλεὺς ἄνδρα πατρίκιον ἐπὶ τοτίλαν τε καὶ γότθους σὺν ςρατῷ ἔπεμψεν. ἄλλους δὲ ἄρχοντας ἔσεσθαι οἱ κελεύσας καὶ τὸν βιταλιανὸν ἀδελφιδοῦν καὶ ἀυτοῦ κηδεςὴν ἰωάννη. p. 482. lacuna magna occurrit inter τείαν μὲν τὰ πρῶτα καὶ τὴν σὺν ἀυτῷ et inter ἄπρακτος ἐνθένδε παντί. Est verò cap. XXIX, XXX. XXXI, XXXII et XXXIII. initium in libro quarto edito.

Φύλ. υϟϛ. | Fol. 496.

Συνεσίου κυρηναίου εἰς τὸν ἀυτοκράτορα ἀρκάδιον περὶ βασιλείας. | Synesii Cyrenaei ad imperatorem Arcadium de imperio.

A. ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως. | T. λόγον καὶ δέχομαι.

Φύλ. φις.	Fol. 516.
Τοῦ αὐτοῦ Φαλάκρας ἐγκώμιον.	Eiusdem calvitii encomium.
A. δίωνι τῷ χρυσῷ τὴν γλῶτταν.	T. τόν λόγον ἀνειλῆφθαι ταῖς χερσὶν.
Φύλ. φλα.	Fol. 531.
Τοῦ αὐτοῦ δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.	Eiusdem Dio, seu de suo ipsius instituto.
A. Φιλόςρατος μὲν ὁ λήμνιος.	T. κινουμένῳ τῷ μέλει.
Φύλ. φμη.	Fol. 548.
Τοῦ αὐτοῦ αἰγύπτιοι, ἢ περὶ προνοίας.	Eiusdem Aegyptii, seu de providentia.
A. γεγραπται μὲν ἐπὶ τοῖς ταύρου.	T. ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.
Φύλ. φοβ.	Fol. 572.
Πρὸς παιόνιον περὶ τοῦ δώρου, τοῦτο δὲ ἦν ἀςρόλαβος.	Eiusdem ad Paeonium de dono astrolabii.
A. ἀκούων σου πρώην.	T. κέντρα συνηλύσιος.
Φύλ. φοε.	Fol. 575.
Τοῦ αὐτοῦ κατάςασις.	Eiusdem concio.
A. ὄυτε φιλοσοφίαν ἀπολίτευτον.	T. συμπροιούσης τῆς ἀρετῆς.
Φύλ. φος.	Fol. 576.
Τοῦ αὐτοῦ ὁμιλίαι δύο.	Eiusdem homiliae duae.
A. α. ὀυ θήσομαι. β. νὺξ ἱερὰ.	T. α. ὀυκ ἐξεκενώθη. β. πρόσοδον ἐποιήσαντο.

Φύλ. φοθ.	Fol. 579.
Τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι ἔμμετροι.	Eiusdem hymni metrici.
A. ἄγε μοι ψυχά.	T. πνεύματι θ' ἁγνῷ.
Φύλ. φϟγ.	Fol. 593.
Τοῦ αὐτοῦ κατάςασις ῥηθεῖσα ἐπὶ τῇ μεγίςῃ τῶν βαρβάρων ἐφόδῳ ἡγεμονεύοντος γενναδίου καὶ δουκὸς ὄντος ἰννοκεντίου.	Eiusdem concio dicta in maxima barbarorum excursione praefecto Gennadio et duce Innocentio.
A. ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' ὅτι.	T. θαλέλαιε παιδεία πρέπει.

†. Extant partim in editione Parisina graeca 1583. f. partim in Basileensi gr. lat. 1567. 8. quibuscum Msc. contuli.

Φύλ. φϟϛ.	Fol. 596.
Τοῦ σοφωτάτου νικηφόρου τοῦ γρηγορᾶ προθεωρία, ὡς ἐν εἴδει ἐπιςολῆς εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων τοῦ συνεσίου, ὃν αὐτὸς ἐξηγήσατο, αἰτήσαντός τινος τῶν φίλων αὐτόν.	Sapientissimi Nicephori Gregorae protheoria in forma epistolae in Synesii librum, quem interpretatus est rogatu cuiusdam suorum amicorum.
A. οὐδὲν καινὸν, εἰ πολλά.	T. εἰπόντες οὗτοι οἱ ποιηταί.

†. Praemissus est hic commentarius Synesii operibus in cit. edit.

Codex LXXXVIII.

Chartaceus, charta firma et laevigata, titulis et initialibus rubris, literis minusculis et elegantibus, manu

manu diversa, in folio, collatus a quodam Michaele A. 1552. cum antigrapho corrupto, valde mutilus, Saec. XVI, constans foliis 408. optime conservatus et inscriptus.

Ἰλιάδος ὁμήρου ῥαψῳδίας.	Iliadis Homeri rapsodias.
A. τὴν ὀργὴν εἰπέ ὦ θεὰ ὑιοῦ πηλέως.	T. σοι γὰρ μάλιστα προσφιλέστατου ὑπάρχει.

†. Fabricius tom. I. p. 293. ex Rud. Wetsteinio idem initium adfert. Extat adhuc in bibl. D. Marci Msc. Laur. Theupolus scribit, iliadem ibi haberi cum paraphrasi interlineari p. 244. cod. 455. ubi initium prorsus cum nostro congruit. Item apud Nanios. v. Mingarelli cod. 284. p. 481. ex adducto fine intelligitur, finem esse mutilum. Magna enim pars deest huius paraphrasis prosariae.

Φύλ. σξε. Fol. 265.

Σχόλια εἰς τὰ ὀππιανοῦ ἁλιευτικά.	Scholia in Oppianum de piscatione.
A. Διὰ τί εἶπεν ἔθνεα καὶ οὐκ εἶπε πλήθη.	T. αἱ μὲν τῶν δρυῶν ἰξοφόροι, αἱ δὲ κιδοφόροι.

†. Inter haec scholia fol. 273. citantur versus Tzetzis. χρησάμενος παῖ τῷ λογισμῷ δικτύῳ. ἄγραν λόγων πάγκαλον ἀνείλκυσά σοι. λαμπρῶς κατεσκεύασα τὴν πανδαισίαν. ἄνωθεν αὐτὴν καταπάττων σοι φέρω. ἐξ ὀππιανοῦ. τοῦ βυθοῦ τὴν χαρίτων. ἐγὼ γάρ, ὡς ἀρτυμάδων. Iidem hi versus editioni Rittershusianae praemissi sunt, alio tamen ordine. Haec scholia nondum lucem vidisse videntur. Caeterum Ioan. Tzetzes et Ioan. Diaconus scholia graeca in Oppianum confecisse memorantur. Ex citatis autem versibus colligitur, aut ipsum Tzetzen auctorem, aut

62

eius etiam excerpta esse. In fine scriptum: *ἀντιπαρέβαλεν μιχαῆλος πρὸς τὸ ἀντίγραφον διεφθαρμένον ὂν μαίου ια. αφνβ.* Contulit Michael cum antigrapho corrupto May 11. 1552. Puto autem esse Sophianum.

Φύλ. τιβ.	Fol. 312.
Αἰσχύλου σχόλια.	Aeschyli scholia.
A. τηλουρὸν διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους ἐκάλεσεν.	T. ναυσὶ ταῖς τρισκάλμαις.

†. Scholia haec anonymi in Aeschylum inter alia saepius edita sunt. Hic sutem solum in tres tragoedias primas, scil. Prometheum vinctum, septem contra Thebas et Persas habentur.

Φύλ. τοη.	Fol. 378.
Συνεσίου κυρηναίου εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἢ περὶ βασιλείας.	Synesii Cyrenaei ad imperatorem, sive de regno.
A. ἆρα εἰ μή τις ἐκ πόλεως.	T. παρέχω λόγον καὶ δέχωμαι.

Φύλ. τϟδ.	Fol. 394.
Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν διαγωγῆς.	Dio, seu de vitae suae instituto.
A. Φιλόστρατος μὲν ὁ λήμνιος.	T. κινουμένῳ μέλει.

†. Saepius inter alia eiusdem opuscula haec duo edita sunt, ut Paris. 1553. f. Ultimum non indicatum in veteri catalogo.

Cod. LXXXIX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minusculo et nitido, in fo-

lio, in foliis 70, cum correctionibus marginalibus quàm plurimis diversa manu, etiam P. Victorii adiectis, ex libris P. Victorii, Saec. XV, bene conservatus et inscriptus.

Τῶν ἀράτου καὶ ἐυδόξου φαινομένων πρὸς ἐισαγωγὴν ἐκ τῶν ἀχιλλέως περὶ τοῦ παντὸς.	Ad introductionem in Arati et Eudoxii phaenomena ex Achille de universo.
A. *Μισῶ μὲν ὅςις τὰ ἀφανῆ.*	T. *καὶ τοῦ τρυγητοῦ ἐσημειοῦντο.*

†. Supra hunc titulum alius mutatis verbis apparet: *ἐκ τῶν ἀχιλλέως πρὸς ἐισαγωγὴν ἐις τὰ ἀράτου φαινόμενα περὶ τοῦ παντὸς.* P. Victorius ex hoc ipso codice, quem possedit, ipsius manus variantibus lectionibus illustratum hunc librum graece cum aliis edidit Florent. 1567. f. Extat etiam gr. et lat. in uranologio Dionysii Petavii. Noto, P. Victorii bibliothecam ex raris Msc. et optimis editionibus constantem a Serenissimo electore Bavaro-Palatino Carolo Theodoro Romae emptam et bibliothecae suae Monacensi illatam. Separavi Msc. graeca et reliquis hìc asservatis intuli. Titulus autem generalis huius codicis a redactore Romano inscriptus hic est: Tractatus varii graeci, seu fragmenta variorum auctorum tum manuscripta, tum edita cum notis originalibus Petri Victorii simul collecti et in librum redacti Romae hoc anno 1729. mense Martio. Sequitur ipsius imago cum inscriptione: Laudes quis pingere. Infra: Petrus Victorius aet. suae — an. ag. LXXXVII. cum 4 monetis. Romae ex museo Victorio. Et sic de omnibus ipsius sequentibus intelligendum.

Φύλ. νζ. Fol. 57.

Γένος ἀράτου καὶ βίος.

Arati genus et vita.

A. ἄρατος ὁ ποιητὴς, πατρὸς μὲν ἦ.

T. τέκμωρ γὰρ τὸ τέλος.

†. Extat in uranologio D. Petavii p. 268. opusculum autographis P. Victorii notis marginalibus illustratum.

Φύλ. ξζ. Fol. 67.

Τῶν ἀράτου Φαινομένων πρὸς ἐισαγωγὴν ἐκ τῶν ἀχιλλέως.

Arati phaenomenorum ad Isagogen ex Achille.

Ἐξ ἑτέρων σχολίων ἐισαγωγή. προοίμιον.

Ex aliis scholiis isagoge. Prooemium.

A. καλὸν κατὰ τὸν κυρηναῖον.

T. ἀυτοῦ τοῦ κινοῦντος Φορᾶς.

†. Est fragmentum a P. Victorio quoque ex hoc codice editum. Continet autem fere eadem cum prioribus, ideoque neque latine versum D. Petavius animadvertit, p. 165.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Ἐρατοσθένους, ἐν ἄλλῳ ἱππάρχου ἐις τὰ ἀράτου Φαινόμενα.

Eratosthenis, in alio Hipparchi in Arati phaenomena.

A. τὴν μὲν δεῖξιν τῶν Φαινομένων.

T. ἀλέξανδρος ἐΦέσιος, δίδυμος πονηρός.

†. P. Victorius hunc quoque librum ex hoc codice edidit et adhuc gr. et lat. extat in uranologio D. Petavii p. 256.

Φύλ. ργ. Fol. 103.

Δρᾶμα τὸ τῶν νεφέλων.	Drama nubium.
A. Ἰοὺ, ἰοὺ ὦ ζεῦ βασιλεῦ.	T. ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς. βόλβους ἄρα.

†. Sunt Aristophanis nubes. Versus CLXXXVIII ultimus est, reliquis desideratis.

Φύλ. ρκα. Fol. 121.

Τῇ κυκλωκινήσει ἐνάντια κίνησίς ἐστιν. οὐδ᾽ ἂν τῷ κατὰ φύσιν αὐτὴν κινουμένῳ.	T. ἓν γὰρ ἡ συμμετρία καὶ ἓν ἡ ἀνισότης. ἀλλ᾽ εἰ ὁ ἄνω.

†. Est fragmentum de circuli motionibus. Redactor horum Romanus Aristotelis fragmentum esse ait. Eius verò non esse, sed potius in eum incerti commentarium ex his non multum infra occurrentibus patet: ἀλλ᾽ ἐπειδὴ διὰ τῶν ἐνταῦθα ῥηθέντων ὁ ἀριστοτέλης, ὡς ὑφ ἑνὸς κύκλου γενομένης τῆς κινήσεως ἔδειξεν.

Codex XC.

Chartaceus, charta firma et laevi, titulis et initialibus miniatis, literis minusculis et elegantibus, in folio, mutilus, cum correctionibus marginalibus, ex libris P. Victorii, foliorum 187, Saec. XV, probe conservatus et inscriptus.

Ἀριστοτέλους τέχνης ῥητορικῆς βίβ.	Aristotelis de arte rhetorica libri.
A. Ῥητορική ἐστι ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ.	T. θεάματα πρὸς τὸν ἀλκίμουν.

†. Haec quidem est inscriptio. Facta quoque collatione, initio quidem et ubi caput secundum in-

cipit in editione, eadem prorsus ad verbum inveni. Processi autem ulterius et alium titulum: *περὶ παραδείγματος* inveni. Praecedunt verò ista: *τί μὲν οὖν εἰκὸς καὶ τί σημεῖον καὶ τεκμήριον, ἐστενωμένως εἴρηκε νῦν, πλατύτερον δὲ ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς.* Quae in editione G. Laemarii 1597. 8. in cap. 2. p. 610. habentur, sed aliter prorsus. Concludo proin, esse incerti commentarium et sequentibus convincor magis: *ῥητέον δὲ καὶ περὶ παραδείγματος. τὸ παράδειγμα ταὐτὸν μὲν, ὡς εἴπομεν, τῇ ἐπαγωγῇ ἐν ῥήτορσι παράδειγμα.* Quae prorsus differunt ab iis, quae in citato capite et pagina dictae editionis sequuntur. Proximus titulus, qui occurrit, est *περὶ τοῦ δικανικοῦ. περὶ δὲ τοῦ κατηγόρου καὶ ἀπολογίας, ἐχόμενόν ἐστιν εἰπεῖν.* Quod libri I. caput X. in editione est. Adde titulum secundi libri: *βιβλίον δεύτερον τῆς ῥητορικῆς ἐξηγήσεως. καὶ ποῖαι δόξαι, ἤτοι ὑπολήψεις.* Idem de initio et fine libri tertii dicendum. Ubique enim differunt.

Codex XCI.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus minio distinctis, literis minusculis et nitidis, in folio, foliorum 442, cum correctionibus marginalibus valde mutilus, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἀλεξάνδρου ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητοῦ.	Alexandri commentarius in librum de sensu et iis, quae sub sensum cadunt.
A. *εἰπὼν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς.*	T. *καὶ ὕπνου τέτακται.*

†. Lucem vidit graece ad calcem Simplicii in libros de anima.

Φύλ. οζ.	Fol. 77.
Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως.	De memoria et reminiscentia.
A. εἰπὼν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς.	T. ὅτι καὶ νανώδη μέχρι πόῤῥω ἐστίν.

†. Hoc et sequentia sine alia inscriptione sunt, quasi praecedenti, aut anonymo adscribenda. Facta autem collatione cum commentariis Michaelis Ephesii, qui unacum Simplicio de anima editi sunt, prorsus eosdem inveni, excepto fine de senectute et iuventute.

Φύλ. ρα.	Fol. 101.
Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως.	De somno et vigilia.
A. περὶ δὲ τοῦ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως.	T. τὸ γὰρ μὴ ὁρᾷν ἐνάντιον τῷ ὁρᾷν.

†. Ex quo fine intelliges, additum etiam de insomniis tractatum.

Φύλ. ρκα.	Fol. 121.
Περὶ δὲ τῆς μαντικῆς τῆς ἐν ὕπνοις γενομένης καὶ λεγομένης συμβαίνει ἀπὸ τῶν ἐνυπνίων.	De divinatione in somnis facta et ab insomniis, uti dicitur, nata.
A. ὁ μετὰ τὸ περὶ ὕπνου.	T. τέλος ἔσχε καὶ τὸ παρὸς βιβλίον.

Φύλ. ρκϛ.	Fol. 126.
Περὶ τῆς ζώων κινήσεως.	De animalium motu.
A. ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ δύναμις.	T. ὥστε δύνασθαι κινέσθαι.

†. In editione citata alia adhuc, sed paucissima, adduntur.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος.	De longa et brevi vita.
A. ὁ μὲν σκοπὸς τῆς περὶ.	T. ὁ εὑρήσεις ἐν ἄλλοις.

Φύλ. ρμθ.	Fol. 149.
Περὶ γήρως καὶ νεότητος.	De senectute et iuventute.
A. Μετὰ τὸ περὶ μακροβιότητος.	T. τὰ δὲ λοιπὰ σαφῶς ἀπαγγέλλει.

†. Finis hic non congruit cum edito. Addam verò plura, ut clarius adhuc videri possit: καὶ τὸ μὲν τοῦ πνεύματος ταύτῃ. τουτ' ἔϛι διὰ τῶν μυκτήρων εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται. τὸ δὲ διὰ τοῦ ϛόματος καὶ λοιπὸν συμπεραίνεται. ὅυτως τὰ μὲν ἑπομενα δυσχερῆ τοῖς παρὰ τῶν ἄλλων λεχθεῖσι. Ταῦτα ἐϛί, τὰ δὲ λοιπὰ κ. τ. λ. Similia inveni in Simplicii editione de anima fol. 168. p. 2. quoad verba tamen differunt.

Φύλ. ρξε.	Fol. 165.
Κλεομήδους κυκλικῆς θεωρίας μετεώρων περὶ κόσμου.	Cleomedis cyclicae considerationis meteororum de mundo.
A. τοῦ κόσμου πολλαχῶς λεγομένου.	T. τῆς γῆς ὅσον δ' ἐϛ.

†. Ex hoc fine mutilus apparet codex. Inveni haec in editione Parisiensi graeca 1539. 4. fol. 11. lib. 2. p. 2. Sequuntur ibi adhuc duodecim folia.

Φύλ.

Φύλ. ρϟζ.	Fol. 197.
Ἑρμοῦ τρισμεγίστου ποιμάνδρης.	Mercurii Trismegisti poemander.
Α. ἐννοίας μοί ποτε γενομένης.	Τ. καὶ γὰρ τὸ ἐν ἀλεξανδρεία.

†. Non poemander solum, sed et reliqua, graece edita Paris. 1554. 4. hîc continentur.

Φύλ. σλζ.	Fol. 237.
Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων.	De animalibus non edendis.
Α. τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων.	Τ. προστάσσοντος καὶ πελάνοις.

†. Est Porphyrii.

Φύλ. τα.	Fol. 301.
Σχόλια παλαιὰ τῶν πάνυ δοκίμων εἰς τὴν ἡσιόδου θεογονίαν, ἀσπίδα, ἔργα καὶ ἡμέρας.	Scholia antiqua clarorum virorum in Hesiodi theogoniam, scutum, opera et dies.

†. Non sunt haec scholia antiqua, quae lucem videre, ut ex sequentibus patet. Nam scholia in theogoniam incipiunt: ἑλικὼν. ὄρος βοιωτίας. ἐπεὶ οἱ βοίωτοι ἰδιῶται ὄντες διαβάλλονται et desinunt: ὀβριμοεργὸς, χαλεπὰ ἔργα ποιῶν. In scutum. Inc. οἵη ἡ ὁποία, ἡ θαυμαστὴ ἐπὶ θαύματος δὲ εἴρηται. Des. ἤνωξει ἐκέλευσεν.. In opera et dies. Inc. δεῦτε δή. ὄντε διάβροτοι, ἤτις ἐστὶν ἐκεῖνος δίον. Des. τοί γε κλύουσιν. ἐπακούουσιν.

Φύλ. τκε.	Fol. 325.
Αἰσχύλου ἀγαμέμνων, εὐμενίδης, ἱκετίδες, προμη-	Aeschyli Agamemnon, Eumenides, supplices,

θεὺς δεσμώτης, ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, πέρσαι.	Prometheus vinctus, septem ante portas, Persae.

†. Hae quidem inscriptiones sunt. At non tragoediae, sed scholia sunt et quidem, quae cum ipsis tragoediis iam extant, nisi quod in editione magis locupletata sint. Initium autem est: *θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶν δ' ἀπαλλαγὴν πόνων. Φρουρᾶς ἐτείας. τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἔτει φρουρᾶς*, et finis: *τιλλόντων τὰς τρίχας. πέμψω, προπέμψω.*

Φύλ. τογ.	Fol. 373.
Πυθαγόρου βίος.	Pythagorae vita.
A. *Συμφωνεῖται μὲν δὴ παρὰ τοῖς πλείστοις.*	T. *καὶ μὴν περὶ τοῦ μέχρι πολλῶν.*

†. Est Porphyrii phil. seu Malchi liber editus graece et latine cum Iamblicho, Amstel. 1707. 4.

Φύλ. τπγ.	Fol. 383.
Πρόκλου διαδόχου πλατονικοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογικὴ κεφάλαια διακόσια.	Procli Diadochi, philosophi Platonici, institutio theologica capita CC.
A. *πᾶν πλῆθος μετέχει τοῦ ἑνός.*	T. *ὥστε ποιῆσαι περίοδον.*

†. Fabricius asserit tom. VIII. p. 516. propositiones CCXI. cum totidem demonstrationibus latine esse editas, interprete Fr. Patricio, Ferrariae 1583. 4. In codice electorali nonnisi capita 198. sunt, quamvis in titulo 200 indicentur. Est verò caput ultimum: *πᾶν τὸ χρόνου μετέχον, ἀεὶ καὶ κινούμενον περιόδοις μετρεῖται κ. τ. λ.* Est verò iste Proclus Lycius.

Φύλ. υλδ.	Fol. 434.
Πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.	Porphyrii sententiae ad intelligibilia ducentes.
Α. πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ. οὐδὲν δὲ.	Τ. τὸ πλῆρες ἠνίξαντο.

†. Graece et latine iam prodiere. A fol. 165. omnia sunt omissa usque huc in veteri catalogo.

Codex XCII.

Chartaceus, charta crassa et laevi, titulis et initialibus rubricatis, charactere minusculo et nitido, in folio, foliorum 477, cum correctionibus marginalibus, cum lacunis, Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης πρὸς εὐνόμιον τὸν δυσσεβῆ ἀντιῤῥητικὸς λογος ιβ.	Sancti patris nostri Gregorii episcopi Nysseni ad impium Eunomium sermones antirrhetici 12.
Α. οὐκ ἦν, ὡς ἔοικε τοσαύτας.	Τ. ὑγεία ἐςί τε καὶ ὀνομάζεται.

†. Numerantur alias libri XIII. editi cum Gulonii versione, liber I, qui in editione aberat (secundus enim ibi incipit) ex bibliotheca Monacensi suppletus est in appendice. Reliquorum verò initia haec sunt: β. ἡ τῶν χριςιανῶν πίςις. γ. ἐι τῷ νομίμως ἀθλοῦντι. δ. καιρὸς δ᾽ ἂν ἔιη. ε. περὶ δὲ τῆς πέτρου. ς. ἐπεὶ δέ φησι. ζ. τὰ μὲν οὖν ἰσχυρὰ. η. ἀλλ᾽ ἐπὶ τοὺς ὑψηλοτέρους. θ. ἀλλὰ τῶν προκειμένων. ι. ἀλλὰ καὶ πρὸς τό. ια. ἀλλ᾽ ἔιδωμεν. ιβ. τὰ μὲν δὴ πρῶτα.

Φύλ. τοη.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐγκώμιον ἐις τὸν μέγαν βασίλειον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.

Α. καλὴν ἐπέθηκεν ὁ θεός.

Fol. 378.

Eiusdem encomium in Basilium M. fratrem suum.

T. καὶ ἀνθρώποις ἐποίησεν ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τϟα.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐπιτάφιος ἐις τὸν μέγαν μελέτιον ἀρχιεπίσκοπον ἀντιοχείας.

Α. ἠύξησεν ἡμῖν τὸν ἀριθμόν.

Fol. 391.

Eiusdem oratio funebris in magnum Meletium, Antiochiae archiep.

T. μετατραπῆναι τὸ πένθος, ἐν χῷ κ. τ. λ.

Φύλ. τϟϛ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοῦς ἁγίους μ̄ μάρτυρας λόγ. β̄.

Α. ὁις ἀνίασθαι τοὺς πολλούς. β. χθὲς οἱ μάρτυρες.

Fol. 396.

Eiusdem in sanctos XL martyres orat. II.

T. τοῦ θεοῦ πληρωθήσεται. T. ὁμολογία τοῦ κυρίου κ. τ. λ.

Φύλ. υϛ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τοὺς ἀυτοὺς λόγος ἐγκωμιαστικὸς ῥηθεὶς ἐν τῷ μαρτυρίῳ.

Α. οἱ μὲν ὁπλῖται ῥωμαίων.

Fol. 406.

Eiusdem encomium in eosdem dictum in martyrio, seu templo.

T. τὴν χάριν ᾧ πρέπει κ. τ. λ.

Φύλ. υιγ.

Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν βίον τῆς ὁσίας μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου βασιλείου.

Α. τὸ μὲν εἶδος τοῦ λόγου.

Fol. 413.

Eiusdem in vitam sanctae Macrinae, sororis Basilii M.

T. τὴν περὶ αὐτῆς ἱστορίαν.

Φύλ. υλα.	Fol. 431.
Ἐκ τῶν ὑπομνηματισμῶν βασιλείου ἐις τὸν δεύτερον ἐιρηνικὸν λόγον τοῦ Θεολόγου περὶ ζήλου.	Ex commentariis Basilii in orationem secundam Theologi de pace, de zelo.
Α. κίνησίς ἐςι ψυχῆς ὁ ζῆλος.	Τ. σαίνει, ἀποτίθεται, θησαυρίζει.
Φύλ. υλβ.	Fol. 432.
Τοῦ νύσσης λόγος ἐις τὴν ὑπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριςοῦ.	Nysseni sermo in occursum domini nostri Iesu Christi.
Α. ὁ τῇ Φρονήσει τῶν ὀυρανίων.	Τ. βασιλείας ἀπολαύειν ἐν χῷ κ. τ. λ.
Φύλ. υμδ.	Fol. 444.
Ἐκ τῶν ὑπομνηματισμῶν βασιλείου ἐις τὸν λόγον τὸν ἐις τοὺς πολιτευομένους.	E commentariis Basilii in sermonem theologi de reipublicae administratoribus.
Α. κινεῖται γὰρ τὸ πᾶν.	Τ. καὶ ἀντικαθίςαται.
Φύλ. υμδ.	Fol. 444.
Ἐκ τῶν ἐις τὸν κατάπλουν ἐις τοὺς ἀπ᾽ ἀιγύπτου.	Ex iis in navigationem de Aegyptiis advenis.
Α. ἐικών ἐιμι καὶ ἀυτὸς θεοῦ.	Τ. ἢ λελεγμένων γραφῶν ἑρμηνείαι.
Φύλ. υμε.	Fol. 445.
Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν γρηγορίου ἐπισκόπου νύσσης.	Vita sancti patris nostri Gregorii Nysseni.
Α. καλὴ μὲν ἐμοὶ καὶ ὀφειλομένη.	Τ. ὑμνολογία διαπλέκεται, ὅτι ἀυτῷ κ. τ. λ.

†. De hac vita nil uspiam inveni. Nec Fabricius vel minimam eius mentionem facit.

Φύλ. υος.	Fol. 476.
Ἐκ τῶν ὑπομνηματισμῶν τῶν ἐις τὸν περὶ εὐταξίας λόγον τοῦ Θεολόγου.	E commentariis in Theologi sermonem de moderatione.
A. πολλά φησι πνεύματα.	T. φθόνος ἐπαινετῆς ἀναβάσεως.

†. Quod in veteri catalogo insertum est è commentariis Basilii episc. in tertiam pacificam Theologi de S. trinitate, non inveni.

Codex XCIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus minio distinctis, literis minutis et nitidis, in folio, scriptus ab Emman. Embebene Monembasiano, cum lacunis, cum correctionibus marginalibus, foliorum 546, Saec. XVI., bene conservatus et inscriptus.

Τοῦ ζωναρᾶ χρονικὴ διήγησις ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου.	Zonarae chronica narratio ab imperio Constantini M.
A. ὅντω μὲν οὖν, ὡς εἴρηται.	T. ἐσόμενόν μοι μνήμης ἐμπύρευμα.

†. Est tomus II. ipsius annalium inter scriptores Byzantinos etiam editorum, non tertius, uti in veteri catalogo inscriptum.

Φύλ. σμ.	Fol. 240.
Τοῦ μεγάλου λογοθέτου καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων γενι-	Magni logothetae aerarii generalis, iudicis et

κοῦ καὶ ἐφόρου κυρίου νικητᾶ τοῦ χωνιάτου διήγησις ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ κομνηνοῦ κυρ. ἰωάννου.

inspectoris domini Nicetae Choniatae chronicon coeptum ab imperio Comneni domini Ioannis.

A. αἱ ἱςορίαι δὲ ἄρα κοινωφελὲς.

T. καὶ τὴν κωνςαντῖνου κατέλαβεν.

†. In fine legitur: καὶ ταύτην τὴν βίβλον ἐμμανουῆλος ὀμβεβένις ὁ ἐκ μονεμβασίας ἐξέγραψε μετὰ τὴν παράδοσιν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. etiam hunc codicem Emmanuel Embebenes Monembasianus exscripsit, patria sua expugnata. Extat inter scriptores Byzantinos edit. Venet. tom. VIII.

Codex XCIV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis et initialibus rubris, charactere minusculo et eleganti, in folio, cum aliquot lacunis, constans foliis 359, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Περιοχὴ τῶν διονυσιακῶν ποιημάτων νόννου πανοπλίτου.

Nonni Panoplitae Dionysiaca.

A. πρῶτον ἔχει κρονίωνα φαεσφόρον.

T. συνέσιος υἱεῖ μαίης.

†. Praemittuntur inscriptiones numero XXIV. In editione verò Antwerpiensi occurrunt XLVIII, quot et libri sunt. Prooemium igitur in codice electorali divisum est. Post librum enim XXIV. reliquae inscriptiones XXIV. sequuntur. In cap. XLIII. edit. Antwerp. lacunae dantur, nec in codice hoc desunt.

Codex XCV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubricatis, literis minusculis et nitidis, in folio, cum lacunulis, foliorum 357, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Περιοχὴ τῶν διονυσιακῶν ποιημάτων νόννου πανοπλίτου.	Nonni Panoplitae Dionysiaca.
A. πρῶτον ἔχει κρονίωνα φαεσφόρον.	T. συνέςιος ὑιεῖ μαίης.

†. Una eademque manu hic et prior codex exaratus est. Eadem inscriptionum divisio. Eaedem lacunae.

Codex XCVI.

Chartaceus, charta solida et laevi, in fol. titulis et initialibus cinnabari exaratis, charactere minusculo et nitido, manu diversa, collatus cum antigrapho, cum lacunis, constans foliis 322, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus. †. Parisios missus.

Λιβανίου μέλέται. Φιλαργύρου παῖς ἀριςεύσας ἤτησεν εἰς τὴν δωρεὰν θάλου ςέφανον καὶ ἀποκηρύσσεται παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς.	Libanii declamationes. Avari filius re strenue gesta petiit pro munere rami oleaginei coronam et abdicatur a proprio patre.
A. τῆς μὲν ἀριςείας ὀυ πάνυ.	T. πάλιν ἄιτησον χρύσιον.

†. Extat in edit. Paris. 1606. f. p. 801.

φύλ.

Φύλ. η. Fol. 8.

Πλούσιος ἐν λιμῷ θρέφειν ὑπισχνεῖτο τὴν πόλιν, εἰ ἐκδιδίοι τὸν ἐχθρὸν αὐτῷ, ἡ μὲν οὐκ ἔδωκεν. ὁ δὲ ἀξιοῖ ἀποθανεῖν κατὰ τὸν τοῦτο διδόντα νόμον.

Dives in fame urbem alere promiserat, si inimicum ipsi traderet. Haec quidem non tradidit. Ille verò mori postulat vi legis id concedentis.

A. τῷ μὲν δήμῳ πολλὴ χάρις.

T. πρὸς τὸν δῆμον εὔνοιαν.

†. Extat cit. edit. p. 386.

Φύλ. ιγ. Fol. 13.

Οἱ ποτιδαίαται ἀλλήλων ἐγεύσαντο πολιορκούμενοι ὑπὸ τῶν ἀθηναίων, καὶ κρίνονται ἀθηναῖοι ὑπὸ κορινθίων ἀσεβείας.

Potideatae se mutuò comederant, ab Atheniensibus obsessi, et Athenienses a Corinthiis impietatis accusantur.

A. πολλὰ ἐβουλευσάμεθα, ὦ ἄνδρες.

T. ἡ νῦν ποτιδαία.

†. Extat p. 489. cit. edit.

Φύλ. κδ. Fol. 24.

Ἀφαιρεθεὶς ἀχιλλεὺς τῆς βρισηίδος ἐπὶ τῆς οἰκείας διῆγε σκηνῆς ὠργισμένος. πρεσβεύεται πρὸς αὐτὸν ἀγαμέμνων μετὰ πλείστων τὴν κόρην ἀποδιδοὺς δωρεῶν καὶ γέγονεν ἄπρακτος αὕτη πρεσβεία καὶ βρισηίδι καὶ δώροις. χρόνος ἐν μέσῳ βραχὺς

Achilles Briseide spoliatus in suo tentorio mansit iratus. Legationem ad eum mittit Agamemnon virginem cum multis reddens muneribus. At legatio cum Briseide et donis effectu caruit. Parum temporis intercessit et Graecorum ca-

καὶ προσθηκὴ ταῖς ἑλλήνων ἀτυχίαις πολλή. ἥσθετο πάτροκλος καὶ συνήλγησε καὶ τὰ μὲν δακρύων. τὰ δὲ νουθετῶν, διαλλάξαι πειρᾶται τὸν ἀχιλλέα τοῖς ἕλλησι.

lamitates multum augebantur. Hoc animadverso Patroclus condoluit et partim lacrymis, partim hortatu Achillem Graecis conciliare nititur.

A. πόθεν τοῖς ἕλλησι συνάχθεται.

T. ἐκκλίνων τὸν θόρυβον.

†. Extat p. 256. edit. memoratae.

φύλ. λζ.

Fol. 37.

Μετὰ τὴν τῆς τροίας ἅλωσιν καὶ τὸν ἀγαμέμνονος φόνον ὀρέστης ἀπεκτονὼς τὴν αὐτοῦ μητέρα κρίνεται φόνου.

Post Troiae excidium et Agamemnonis caedem Orestes occisa matre caedis accusatur.

A. ἡ τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων.

T. σωφροσύνῃ καὶ νόμοις.

†. Extat p. 279. cit. edit.

φύλ. μη.

Fol. 48.

Μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ ἔπεμψε φίλιππος ὑπισχνούμενος τοὺς δισχιλίους αἰχμαλώτους, εἰ λάβοι δημοσθένην, ἀξιοῖ δημοσθένης ἐκδίδοσθαι.

Post cladem Chaeronensem Philippus misit, qui bis mille captivos promitterent, si Demosthenem traderent, Demosthenes tradi expetit.

A. τῶν πρεσβέων ἡκόντων.

T. ἀδικήσαντα πλείω.

†. Extat p. 423. cit. edit.

Φύλ. νδ.	Fol. 54.
Μετὰ τὰ ἐν χερωνείᾳ Φίλιππος ἐζήτησε τὸν δημοσθένην. ὁ δῆμος ἤτησε πέντε ἡμέρας ἐις διάσκεψιν. ἐν ταύταις ὁ δημοσθένης ἀποθανεῖν ἀξιοῖ.	Post cladem Chaeronensem Philippus Demosthenem poposcit. Populus quinque dies ad deliberandum petiit. In illis Demosthenes mori postulat.
A. ὂν μὲν ἐβουλόμην.	T. τὰ ὑμέτερα κατορθώματα.

†. Reiske edidit, tom. IV. p. 266.

Φύλ. νθ.	Fol. 59.
Ἐκδοθεὶς Φιλίππῳ δημοσθένης, ἀφεθεὶς καὶ μὴ πολιτευόμενος κρίνεται δημοσίᾳ.	Traditus Philippo Demosthenes et dimissus relicta rerum administratione publice accusatur.
A. ᾤμην μὲν ἔγω γε.	T. ἐις θήβας πολιτεύσομαι.

†. Extat p. 455. cit. edit.

Φύλ. οε.	Fol. 75.
Διήσωσέ τις ἐμπρησμοῦ γενομένου τὸν ἑαυτοῦ πατέρα κ. τ. λ.	Servavit quis facto incendio patrem suum etc.
A. τὸ δυσχερὲς τοῦ ζητήματος.	T. ἢ ἐμαυτῷ μᾶλλον λυσιτελέστερον.

†. Extat haec Caeci suspecti parricidis apologia p. 912. cit. edit.

φύλ. ϛ. Fol. 90.

Φθονερὸς τοῦ γείτονος αὐτοῦ πλουτήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

A. ἀλλ' εἰ καὶ καλῶς οἴεται.

Invidus, vicino repente divite facto, se ipsum defert.

T. γείτων εὐπορώτερος γείτονος.

†. Extat p. 323. cit. edit.

φύλ. ρ. Fol. 100.

Παράσιτος κ. τ. λ. μείνας ἄδειπνος, τῇ ὑςεραίᾳ ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

A. ἴσχνα μὲν οὐδ' ἀπέπονθα.

Parasitus etc. coena fraudatus postero die se ipsum defert.

T. δείκνυτε σωφρονοῦντα.

†. Ext. p. 315. cit. edit.

φύλ. ρδ. Fol. 104.

Δύσκολος ὤλισθεν. ὁ παῖς παρὼν ἐγέλασεν καὶ ἀποκηρύσσει αὐτόν.

A. ἐπειδή ποτε ῥᾶον ἔσχον.

Morosus lapsus erat. Filius, qui aderat, risit et abdicat eum.

T. καὶ τεθνεῶτα δέξεται.

†. Ext. p. 792. cit. edit.

φύλ. ρη. Fol. 108.

Φιλάργυρος ἐρασθεὶς ἑταίρας καὶ μισθὸν αἰτούμενος ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

A. εἰ μὴ καὶ ὑμεῖς ἀργύριον.

Avarus meretricis amans mercede postulata se ipsum accusat.

T. τὸν ἐμαυτοῦ λαβὼν θησαυρόν.

†. Reiske edidit, tom. IV. p. 827.

Φύλ. ρις'. Fol. 116.

Νόμος τὸν ξενίας ἁλόντα πιπράσκεσθαι, ἢ ἀλωξενίας ὁ δημοσθένης. ἔπεμψε Φίλιππος ὠνούμενος αὐτόν. γράφει δημάδης διδόναι, ὑπερείδης δημόσιον εἶναι.

Lex peregrinitatis convictum vendi iubet. Demosthenes peregrinitatis reus factus est. Philippus misit, qui eum emeret. Demades refert, dandum esse, Hyperides publicum esse.

A. οἵας μὲν ἐκτίνω τὰς χάριτας.

T. δημοσθένης ἀριθμούμενος.

†. Ext. p. 468. cit. edit.

Φύλ. ρκα. Fol. 121.

Ἐγράψατό τις τὸν ἑαυτοῦ πατέρα βουλεύσεως. ὁ παῖς ἀκρίτως ἀποθανεῖν ἀξιοῖ κατὰ τὸν περὶ τῶν ἀκρίτων νόμον.

Accusavit quis patrem suum de factis insidiis. Filius indicta causa mori vult secundum legem de indicta causa iudicatis.

A. τὸ μὲν οὖν ἐυτυχέστερον.

T. μόνη τῶν δικαίων ἡ ῥοπή.

†. Est Libanii declamatio edita in editione Reiskii Altenburg. ex offic. Richteria, tom. IV. p. 841.

Φύλ. ρκη. Fol. 128.

Νόμος τὸν θορύβου κ. τ. λ. κατέλευσεν ὁ δῆμος τὸν πλούσιον καὶ ὁ πένης ὑπάγεται τῷ νόμῳ.

Lex tumultus etc. populus locupletem lapidibus obruit. Pauper lege reus agitur.

A. ὁ μὲν πολλὰ φθεγξάμενος.

T. ἄφωνόν τε καὶ πένητα.

†. Ext. p. 882. cit. edit.

φύλ. ρλϛ. Fol. 136.

Νόμος τὸν τύραννον μὴ θάπτεσθαι καὶ τὸν ἀποκτείναντα δωρεὰν λαμβάνειν. κάλαισχος ἀποκτείνας κριτίαν αἰτεῖ θάψαι.

Lex vetabat tyrannum sepeliri et iubebat percussorem remunerari. Callaeschus, caeso Critia, petit, ut sepeliatur.

A. εἰκὸς μὲν ἦν με. T. τυραννεῖν δὲ καλόν.

†. Extat p. 585. cit. edit.

φύλ. ρμβ. Fol. 142.

Λοιμὸς ἐπεῖχε τὴν πόλιν. ἔχρησεν ὁ θεὸς παύσασθαι τὸν λοιμὸν, εἰ ἑνὸς τούτων πολίτων παῖδα θύσειεν. ἔλαχεν ὁ τοῦ μάγου. ὑπισχνεῖται παύσειν τὸν λοιμὸν, εἰ ἀπόσχοιντο τοῦ παιδός.

Pestis grassabatur in urbe. Deus oraculo respondit, luem cessaturam, si civis filium mactarent. Magi filius sortem nactus est. Magus pestem compescere pollicetur, si a filio abstineant.

A. τὸ τοῦτον ὦ παρόντες. T. καὶ αὐτὸς οἷα κερδαίνων.

†. Ext. p. 898. cit. edit.

φύλ. ρν. Fol. 150.

Ἀχιλλέως ἀλεξανδρέως τατίου τῶν περὶ λευκίππην καὶ κλειτόφοντα.

Achillis Alexandrini Tatii de Clitophontis et Leucippae amoribus.

A. σιδὼν ἐπὶ θαλάττῃ πόλις. T. εἰς τὸ βυζάντιον.

†. In fine legitur: ἐξισώθη καὶ τοῦτο κατὰ τὸ αὐτοῦ ἀντίγραφον. Etiam hoc ad antigraphum suum collatum est. Post ἐρρίψαν ὁμοίως, in margine legitur: ζήτει τὰ λοιπὰ, reliqua desunt. At in charta separata et adiecta haec supplentur. Incipiunt

enim: *καὶ ϛήσαντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πρύμνης.* Sunt libri VIII. editi Basil. 1554. 8. v. Morellii bibl. gr. p. 279.

Φύλ. σλ.	Fol. 230.
Τὸ καθ' ὑσμίνιον καὶ ὑσμινίαν δρᾶμα ποίημα εὐϛαθίου φιλοσόφου.	Eustathii philosophi de Ismeniae et Ismenes amoribus.
A. πόλις εὐρυκώμις καὶ τ' ἄλλα μὲν.	T. καὶ τὸν ὑσμενίαν.

†. Extat graece, latine et in aliis etiam linguis.

Φύλ. σοη.	Fol. 278.
Ἡλιοδώρου αἰθιοπικῶν ἢ χαρικλεία.	Heliodori Aethiopica, seu Chariclea.
A. ἡμέρας ἄρτι διαγελώσης.	T. τὴν βουλὴν ἐπαγγειλάμενος.

†. In fine: *ἐξισώθησαν λόγοι τρεῖς τῶν ἡλιοδώρου αἰθιοπικῶν. οἱ δὲ λοιποὶ οὐ μετεγράφησαν, ἐπειδὴ εὑρίσκονται ἐντυπόμενοι. διὰ λάθος γὰρ καὶ αὐτοὶ μετεγράφησαν.* Tres hi libri Heliodori Aethiopicorum sunt collati. Reliqui autem non erant transcripti, utpote impressi. Ex oblivione enim et ipsi transcripti erant. In omnibus sunt lib. X. Prodiere autem saepius. v. bibl. gr. etc. p. 279.

Codex XCVII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, initialibus et figuris miniatis, literis minusculis et elegantibus, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum 363, Saec. XVI., optime conservatus et inscriptus. †. Parisios missus.

Πόνημα γεωργίου τοῦ σοφωτάτου διακόνου πρωτεκδίκου καὶ δικαιοφύλακος τοῦ παχυμερῆ.

Α. γεννᾶται παρ' ἡσιόδῳ καὶ ἶρις.

Opus Georgii sapientissimi diaconi primarii iudicis atque scriniorum custodis Pachymerae.

Τ. τῷ ὄντι μακάριος.

†. Est haec philosophiae epitome latine edita interprete Phil. Bechio Basil. 1560. f. Praemittitur auctoris prooemium, quod incipit: Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσοφία σχολάζων, et index totius operis, ut in editione memorata. Indicem sequuntur versus heroici in praesentem librum ad Eumorum: δέχνυσο ἡμετέροιο πόνου κ. τ. λ. quos Fabricius bibl. gr. vol. VI. p. 467. graece et latine adfert. Latine etiam praefationi auctoris in editione citata praefixi sunt. Liber I. est idem ipse, qui graece et latine Paris. et Oxonii editus est titulo: Epitome logices Aristotelis. Lib. II. est auditus physicus, qui incipit: ὁ σκοπὸς τοῦ βιβλίου τούτου ζητῆσαι περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ὄντων. Ios. Pasinus in catalogo Msc. graecorum Taurinensium p. 485. cod. 365. eiusmodi titulum adducit: γεωργίου τοῦ παχυμερίου περὶ φυσικῆς ἀκροάσεως ἐν σύνοψι καὶ οἷον κατὰ παράφρασιν. Georgii Pachymerii librorum Aristotelis de physica auscultatione synopsis et compendiaria expositio. Cum idem prorsus initium sit, miror diversum ipsi videri, addendo, non esse typis consignatam. Nec initium, quod idem Pasinus et Nesselius adducunt ad Pachymerae prolegomena in physicam auscultationem, ab illo discrepat. Quin et Georg. Pachymerae interpretatio in Aristotelis organum, quam Nesselius citat et diversam arbitratur ab huius epitomes libro primo non differt. Idem enim initium est. Caeterum in codice electorali

ctorali nonnisi libri XI. habentur, nec praemissus index plures indicat.

Φύλ. τκα.	Fol. 321.
Κλήμεντος ςρωματέως λόγος προτρεπτικὸς πρὸς ἕλληνας.	Clementis Stromatei liber adhortatorius ad gentes.
A. ἀμφίων ὁ θηβαῖος καὶ ἀρίων.	T. θέμις ζωὴν ἀπολεία.

†. Est Clementis Alexandrini et extat gr. et lat. inter eius opera. Margini huius codicis aspersae sunt notae, seu lectiones variae.

Codex XCVIII.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, numeris et initialibus rubris, scriptura minuscula et tersa, exaratus a Georgio cognomine Tryphonio, in folio, collatus cum antigrapho, mutilus, constans foliis 444. Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus. †. Parisios missus.

Πρόκλου πλατωνικοῦ διαδόχου ἐις τὴν πλάτωνος θεολογίαν.	Procli Platonici Diadochi in Platonis theologiam.
A. πᾶσαν μὲν τὴν πλάτωνος φιλοσοφίαν.	T. κἂν τούτοις ἀναγράφειν.

†. In fine librarius haec addidit:

τῷ συντελεςῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις.
βίβλε μακάριζε τὸν γράψαντά σε,
πλὴν ὀυ δι᾽ ἀυτῆς. ὀυδὲ γὰρ σθένος ἔχεις.
ἀλλὰ δι᾽ ἀνδρῶν ἐυμαθῶν φιλεμπόνων,
τῶν ἰδίαις σε κατεχόντων παλάμαις.
θεοῦ διδόντος ὀυδὲν ἰσχύει φθόνος
καὶ μὴ διδόντος ὀυδὲν ἰσχύει πόνος.
γεώργιος ἦν ὁ γράψας, ὁ καὶ τοὐπείκλην τρίφων.

Consummatori bonorum Deo gratias. Liber scriptorem tuum beatum praedica, non per te ipsum (non enim vires habes), sed per viros ingeniosos ac industrios te legendo. Deo dante invidia nil valet, et non dante neque labor quid valet. Georgius scripsit, cognomine Tryphon. Prodiit hoc hexabiblon primum Hamburgi 1618. f. cum versione Aemilii Porti.

φύλ. σνϛ.	Fol. 256.
Πρόκλου διαδόχου ἐις τὸν πλάτωνος α ἀλκιβιάδην.	Procli Diadochi in Alcibiadem priorem Platonis.
A. τῶν πλατωνικῶν διαλόγων.	T. τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν.

†. Excerpta ex hoc commentario tit. Procli de anima ac Daemone latine inter Marsilii Ficini opera prodiere Basil. 1561 — 1576. Paris. 1641. fol. Codex Electoralis non sine lacunulis est.

φύλ. τπζ.	Fol. 387.
Τοῦ ὑπερτίμου ψέλλου ἐπιςολὴ ἐις τὸν καίσαρα.	Hypertimi Pselli epistola ad Caesarem.
A. ὄια σοι καίσαρ τὰ ἐνθυμήματα.	T. ἐγὼ δὲ γάλα καὶ τυροὺς.
φύλ. τπη.	Fol. 388.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἀυτὸν.	Eiusdem ad eundem.
A. πότερον ὡς ἀυλητὴς θέλγω σε.	T. καὶ τὴν σὴν ἐπὶ φωνῆς μουσικὴν.
Τοῦ ἀυτοῦ ἐις τὸν ἀυτὸν.	Eiusdem ad eundem.
A. νὴ τὴν ἱερὰν σου καὶ τριπόθητον.	T. περὶ τὴν φιλοσοφίαν ἐιμι.

Φύλ. τϙ.	Fol. 390.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.	Eiusdem ad eundem.
Α. ὀυχ ὅτι νῦν γράφω.	Τ. γενήσεται πρὸς ἐμφόρησιν.
Φύλ. τϙα.	Fol. 391.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν.	Eiusdem ad eundem.
Α. ἡ τοῦ μύθου κάμηλος.	Τ. περὶ τούτων ἡδόμενος γράμμασιν.
Φύλ. τϙβ.	Fol. 392.
Τῷ πατριάρχῃ ἀντιοχείας τῷ αἰμιλιανῷ.	Ad Aemilianum patriarcham Antiochenum.
Α. ἐγὼ μὲν ὤμην θεοτίμητε.	Τ. καὶ τὴν περιφορὰν ἔχοντι.
Φύλ. τϙδ.	Fol. 394.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἀλλὰ διά τι θεοτίμητε.	Τ. τοῦ ἐκτεθειμένου ἐπένεγκεν.
Τῷ αὐτῷ.	Ad eundem.
Α. ἡ μὲν οὖν ἀντιόχου.	Τ. τοῦ ἀμφὶν διαθέοντος γίνεται.
Φύλ. τϙζ.	Fol. 397.
Τῷ ᾱ συκελλ. λέοντι.	Ad Leonem protosacellarium.
Α. ὁπότε συ σαυτὸν ἑρμηνεύεις.	Τ. φθάσῃς περιοπήν.
Τῷ χιφιλίνῳ.	Ad Xiphilinum.
Α. Μεταςράφῃς ποτὲ πρὸς ὅυς.	Τ. πόμα κερασάμενοι.

φύλ. τϟθ.

Τοῦ αὐτοῦ λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς πόθον βεστάρχην ἀξιώσαντα τοῦτον γράφαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος.

Α. μὴ θαυμάσης πόθε μοι φίλτατε.

Fol. 399.

Eiusdem sermo ex tempore ad Pothum Bestarcham, qui rogaverat, ut de theologico charactere scriberet.

T. τῆς εὐωχίας συνεισενέγκωμεν.

†. In bibl. Ant. Augustini cod. 191. duae de hac materia orationes indicantur, fors una in duas divisa. Laur. Theupolus in suo catalogo non nisi unicam etiam allegat et ineditam adfirmat cod. 524. p. 283.

φύλ. υη.

Τῷ αὐτῷ πρωτοέδρῳ καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως κυρ. κωνσταντίνῳ.

Α. θαυμάζειν λίαν ἔοικας.

Fol. 408.

Ad eundem praesidentem et iudicem D. Constantinum.

T. τοῖς εἴδεσι γίνεται.

†. In bibl. S. Marci graeca apud Theupolum tit. est: Constantino τῷ ἀδελφῷ καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων.

φύλ. υι.

Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ τιμαίῳ τοῦ πλάτωνος μαθηματικῆς.

Α. ἐκ μέρους ἠρώτηκάς με.

Fol. 410.

Eiusdem expositio mathematices in Timaeo Platonis.

T. ἡ δὲ μαθηματικὴ αὕτη.

φύλ. υιβ.

Ἑτέρας πλατωνικῆς ἐξήγησις διανοίας ἀπὸ τοῦ τιμαίου.

Α. ἐρᾷς τῆς πλατωνικῆς ἀκορέστως πηγῆς.

Fol. 412.

Alterius Platonicae mentis expositio ex Timaeo.

T. κατοπτεῦσαι δὲ δυνήμεθα.

Φύλ. υιδ.	Fol. 414.
Ἐξήγησις τελεωτέρα περὶ τοῦ λείμματος.	Expositio perfectior de limmate, seu hemitenio.
A. τί ποτέ ἐςι τὸ λεῖμμα.	T. τὸν περὶ ὧν ἐζήτησε λόγων.
Φύλ. υιϛ.	Fol. 416.
Ἐξήγησις τῆς πλατωνικῆς ἐν τῷ Φαίδρῳ διφρείας τῶν ψυχῶν καὶ ςρατείας τῶν θεῶν.	Expositio Platonicae in Phaedro aurigationis animarum et exercitus Deorum.
A. τὰ πλατωνικὰ ταῦτα ῥῆτα.	T. τὰ γέλοια γελοίως.
Φύλ. υιζ.	Fol. 417.
Ἐπίλυσις, πῶς ἐςι τὸ διὰ πέντε ἡμιολίων καὶ ὅτι τὰ πέντε σχήματα οὐ ςαθήσεται ἕτερον σχῆμα περιεχόμενον ὑπὸ ἰσοπλεύρων καὶ ἰσογονίων ἴσων ἀλλήλοις.	Solutio, quomodo sit hemiolium per quinque et quod praeter V. figuras alia non consistat circumscripta a lateribus et angulis sibi invicem aequalibus.
A. οὐκ ἐπιςολῆς μέτρῳ.	T. οὐκ ἔχει τοιοῦτον λόγον.
Φύλ. υιθ.	Fol. 419.
Περὶ τοῦ Φυσικοῦ ἀριθμοῦ.	De numero physico.
A. ἐθαύμασας εἰρηκότος κατὰ τὴν.	T. ἀλλ' οὐκ ἀριθμητικοί.
Φύλ. υκ.	Fol. 420.
Περὶ τῆς ἠθικῆς ἀριθμητικῆς καὶ θεολογικῆς.	De ethica arithmetica et theologica.
A. ὥσπερ εἰσὶν ἀριθμοὶ τῇ Φύσει.	T. θεωρίας παραδεξαίμεθα.

Φύλ. υκβ. Fol. 422.

Περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς θείων ἀριθμῶν.

De nostris divinis numeris.

Α. Δοκεῖς μοι θαυμάζειν.

Τ. ποιότητος καὶ ποσότητος.

Φύλ. υκδ. Fol. 424.

Περὶ ῥητορικῆς.

De rhetorica.

Α. καλὴ μὲν καὶ ἡ τοῦ τάρσεως.

Τ. ὄυτω τῷ ῥήτορι ἔιρηται.

Φύλ. υκς. Fol. 426.

Περὶ συνθήκης τῶν τοῦ λόγου μορίων.

De compositione partium sermonis.

Α. ἠρώτησας λογιότατε, τί ποτέ ἐςι.

Τ. διαφοράν τε καὶ δύναμιν.

Φύλ. υκζ. Fol. 427.

Περὶ χαρακτήρων συγγραμμάτων τινῶν.

De characteribus scriptorum quorumdam.

Α. οἱ τὸ τῆς λευκιππῆς βιβλίον.

Τ. πολλὰ ἐξ ἑνὸς γένοιτο.

Φύλ. υκδ. Fol. 429.

Περὶ μουσικῆς.

De musica.

Α. ἡ ἀληθὴς μουσική, περὶ ἧς.

Τ. ὄιον ἐκείνης ἐςίν.

Φύλ. υλ. Fol. 430.

Προβαλλόμενα ἐις τὴν ῥυθμικὴν ἐπιςήμην.

Problemata ad scientiam rhythmicam.

Α. τῆς ῥυθμικῆς ἐπιςήμης.

Τ. τὸ ἰαμβικὸν, τὸ παιονικὸν.

Φύλ. υλβ. — Fol. 432.

Σύντομος ἔφοδος περὶ ἀςρονομίας.

Α. ἐμοὶ μὲν ἀποπεφάνθω.

Brevis introductio ad astronomiam.

T. τῆς ἐπιςήμης ὑποσκιάσασθαι.

Φύλ. υλγ. — Fol. 434.

Σύντομος παράδοσις τῶν δέκα τριῶν παραλογισμῶν.

Α. Συςεῖλαι σοι εἰς μέτρον.

Brevis traditio XIII. paralogismorum.

T. τὸν αὐτὸν οὐκ ἀδύνατον.

Φύλ. υλε. — Fol. 435.

Περὶ φυσικῶν καὶ ἐπικτήτων ποιοτήτων καὶ περὶ ἕξεως καὶ διαθέσεως.

Α. τῶν ποιοτήτων, περὶ ὧν.

De physicis et acquisitis qualitatibus et de habitu ac dispositione.

T. ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης.

Φύλ. υλζ. — Fol. 437.

Περὶ τῶν πρός τι καὶ σχήματος καὶ χρώματος καὶ μορφῆς καὶ περὶ δυνάμεως.

Α. τοῦ πλάτωνος ὡρισαμένου.

De his, quae sunt ad quid, de figura, colore, forma et facultate.

T. ἀδυναμία δὲ ἡ ἀνεπιτηδειότης.

Φύλ. υλθ. — Fol. 439.

Ἀφορμαὶ τῶν περὶ τὰ γένη ἐπιχειρημάτων.

Α. ἀξιολογώτατοι τῶν πρὸς τὸ γένος.

Promptuarium tentaminis circa genera.

T. δοκοῦντα μὲν οὐκ ὄντα δέ.

Φύλ. υμ.	Fol. 440.
Περὶ ἐωρήματος διαλεκτικῆς καὶ περὶ διαλεκτικῆς.	De quaestione dialectica et de dialectica.
Α. ὀυχ ἁπλοῦν τι πρᾶγμα.	T. γνωρίμοις μὴ παράδοξος.
Φύλ. υμβ.	Fol. 442.
Περὶ τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν.	De secundo libro priorum analyticorum.
Α. ἠρώτησας, τίς ἐςιν ὁ σκοπός.	T. ὅσα φυσικά ἐςι μαθήματα.
Φύλ. υμδ.	Fol. 444.
Περὶ τῆς μίξεως τῶν προτάσεων καὶ περὶ ἐυπορίας προτάσεως σύντομος ἔφοδος.	De mistione propositionum et de certa cognitione propositionis brevis introductio.
Α. ἰδού σοι τὰς μίξεις.	T. μὴ ὑπάρχειν, ἀλλὰ καὶ ὅτι... λείπει τὸ τέλος.

†. In margine legitur, hoc etiam ad prototypum esse exaequatum. Psellus conscripsit circiter XXX epistolas pereruditas, teste Casaubono. Omnes autem hae elucubrationes in forma epistolarum factae videntur. Unde infero, has esse Pselli epistolas, quarum meminit Fabricius vol. V. p. 48. bibl. gr. At primae initium, quod ibi adducit, hic non invenio. Idem ibi memorat, ex his novem eius epistolas ab Allatio post syntagma de Simeonibus gr. et lat. vulgatas esse. v. notam. Illud adhuc observandum. Pselli opus in quatuor mathematicas disciplinas, quod prodiit graece Venet. 1532. 12. nil commune cum his elucubrationibus habere. In veteri catalogo haec tantum inscriptio habetur:

habetur: Pselli epistolae et variae expositiones in varios Platonis locos.

Codex XCIX.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, numeris et initialibus miniatis, scriptura minuta et eleganti, manu diversa, in folio, collatus cum antigrapho, Saec. XVI, constans foliis 572, optime conservatus et inscriptus. †. Parisios missus.

Προλεγόμενα σὺν θεῷ τῆς πορφυρίου ἐισαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς δαυὶδ τοῦ θεοφιλεςάτου καὶ θεόφρονος φιλοσόφου.

Prolegomena cum Deo Porphyrii isagoges ex ore Davidis, philosophi Dei amantissimi et piissimi.

A. Μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι.

T. τῆς πορφυρίου ἐισαγωγῆς.

φύλ. η.

Fol. 8.

Τοῦ ἀυτοῦ σχόλια ἐις τὴν ἰσαγωγὴν πορφυρίου.

Eiusdem scholia in isagogen Porphyrii.

A. ἐπειδὴ τῶν προοιμίων.

T. καὶ τῶν ἄλλων ἐνάλογον.

†. Ios. Pasinus in catalogo Msc. graecorum Taurinensium eadem videtur adducere. Pag. enim 215. assignat Davidis commentarium in isagogen Porphyrii. At quantum ibi differt initium! ἐπειδὴ τὰ προτέλεια τῆς φιλοσοφίας ἱκανῶς ἡμῖν διεξήτασαι κ. τ. λ. Laur. Theupolus in catalogo Msc. graecorum S. Marci eiusdem Davidis prolegomena quinque vocum philosophiae adducit hoc initio: ὁι τῶν τῆς φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, et opus in praxes XXIV. distributum ait. In haec ipsa prolegomena philosophiae commentarium eiusdem Da-

vidis lego apud Ios. Pasinum p. 214. Inc. ἐν τῇ προτεραίᾳ καὶ δι' ἀριθμητικῆς θεωρίας. Cum initia utriusque differant, prolegomena et ipse commentarius etiam discrepare debent. In codice electorali prolegomena in praxes quatuor, scholia autem in praxes XXX. divisa sunt. De prolegomenis nil dictum in veteri catalogo.

φύλ. οη. Fol. 78.

Ἐξήγησις σὺν θεῷ τῶν δέκα κατηγοριῶν τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς δαυὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου φιλοσόφου.

Expositio cum Deo decem categoriarum philosophiae ex ore Davidis philos. Dei amantissimi.

A. τῶν ἀριστοτελικῶν ἀρχόμενοι.

T. ἐπὶ τῶν ἰσοτίμων.

†. Sunt etiam haec inedita, uti priora. In fine legitur: τέλος σὺν θεῷ τῶν παρουσῶν πράξεων. αφμθ. Finis cum Deo praesentium praxium 1549. At non inveni, divisionem in praxes esse factam.

φύλ. ρπζ. Fol. 87.

Πολεμῶνος σοφιστοῦ ἐπιτάφιος εἰς καλλίμαχον καὶ κυναίγειρον· νόμου ὄντος ἀθήνησι τὸν πατέρα τοῦ ἄριστα ἀποθανόντος λέγειν ἐπιτάφιον, καλλιμάχου καὶ κυνηγείρου πατέρες δικάζονται.

Polemonis Sophistae (Smyrnaei) sermo funebris in Callimachum et Cynegirum. Cum Athenis lex esset, ut pater filii optime mortui funebrem orationem diceret, patres Callimachi et Cynegiri contendunt.

A. ἐπειδὴ τά τε ἄλλα χρή.

T. συγχωρούντων τῶν δικαστῶν.

†. Prodiere hi duo funebres sermones 1567. cura H. Stephani 4. graece.

φύλ. ρϟζ.	Fol. 197.
Λιβανίου ὑπὲρ σωκράτους ἀπολογία.	Libanii apologia pro Socrate.
A. οὐδ' εἰ πλείους, ὦ ἄνδρες.	T. διδάσκω ἡλίκα χρέα.

†. Finis est mutilus. In editione enim gr. lat. Paris. 1506. fol. p. 678. haec ultima verba habentur et sex adhuc folia sequuntur.

φύλ. σιζ.	Fol. 217.
Βίκτορος πρεσβυτέρου ἀντιοχ. ἑρμηνεία εἰς τὸ κατὰ μάρκου εὐαγγέλιον.	Victoris, presbyteri Antiocheni, expositio in evangelium sancti Marci.
A. πολλῶν εἰς τὸ κατὰ μάτθαιον.	T. ὑπὸ πάντων κηρυττομένων.

†. Edidit ex bibl. Monacensi Theod. Peltanus Ingolst. 1580. 8.

φύλ. σοζ.	Fol. 277.
Τοῦ μακαρίου διονυσίου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας ἐπιστολὴ τῷ βασιλίδῃ.	Beati Dionysii, episcopi Alexandrini, epistola ad Basilidem.
A. ἔστειλάς μοι πιστότατε.	T. περὶ τούτων ἔγραψα.

†. Extat latine unacum Victore Antiocheno ex hac bibliotheca a Peltano edita.

φύλ. σοθ.	Fol. 279.
Ἰωάννου σοφωτάτου ὑπάτου καὶ διδασκάλου τῶν φιλοσόφων τοῦ ἰτάλου ἔκδοσις	Ioannis Hypati et magistri philosophorum Itali expositiones in varias,

εἰς διάφορα ζητήματα, διὰ τὸ καὶ διαφόρους τοὺς ταῦτα προβαλλομένους. εἰς τό· τέχνη τέχνων καὶ ἐπιστήμη ἐπιστήμων.

quas varii proposuerunt, quaestiones. In illud: ars artium et scientia scientiarum.

A. πολλοὶ μὲν πολλαχῶς τῶν ἀρχαίων.

T. καὶ εἶδος ἐκδικότατον.

†. Sunt cap. XCIII. inedita et asservantur adhuc in bibl. S. Marci. v. Lambecii comment. lib. IV. p. 322. Montfaucon p. 444. Mingarelli p. 477. Morellii p. 151.

φύλ. τπϛ. Fol. 386.

Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις εἰς τὸ β. γ. δ. τῶν τοπικῶν.

Eiusdem expositio in 2. 3. 4. topicorum libros.

A. εἷς μὲν δὴ τόπος τὸ ἐπιβλέπειν.

T. οὐδὲ τῆς στερήσεως.

†. Neque in bibl. Vindobonensi expositio in librum I. habetur.

φύλ. υκγ. Fol. 423.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα κυρ. ἀνδρόνικον ἐρωτήσαντα περὶ διαλεκτικῆς.

Eiusdem ad imperatorem D. Andronicum de dialectica quaerentem.

A. καὶ πρώην μὲν ὦ κράτιστε.

T. ἐν τοῖς ἑπομένοις ῥηθέσεται.

†. Apud Mingarelli cod. 281. n. 123. p. 476. hic titulus est: *μέθοδος συνοπτικὴ τῆς διαλεκτικῆς ἐκτεθεῖσα παρὰ ἰωάννου ὑπάτου καὶ φιλοσόφου τοῦ ἰτάλου πρὸς τὸν μακάριον βασιλέα κύρον ἀνδρόνικον*, methodus synoptica dialecticae exposita a Ioanne principe et philosopho Italo ad B. imperatorem dominum Andronicum.

Φύλ. υλα. Fol. 431.

Τοῦ ἀυτοῦ ἔκδοσις περὶ τῆς τῶν συλλογισμῶν ὕλης καὶ τῆς συςάσεως ἀυτῶν.

Eiusdem de materia syllogismorum eorumque compositione.

A. ἐπεὶ δὲ περὶ συλλογισμῶν.

T. περὶ ἀυτῶν διαλέγεσθαι.

Φύλ. υμ. Fol. 440.

Τοῦ ἀυτοῦ μέθοδος ῥητορικῆς ἐκδοθεῖσα κατὰ σύνοψιν.

Eiusdem methodus rhetoricae synoptice exposita.

A. ἡ ῥητορικὴ μέθοδός ἐςι.

T. κἂν πιθανῶς διείλεκται.

†. In fine legitur: ἐξισώθη τῷ ἑαυτοῦ πρωτοτύπω, μὴ καὶ ὀρθῶς ἔχοντι, ὡς ἦν δυνατὸν, adaequatum est ad prototypum suum, licet vitiatum, ut fieri potuit. Nullum horum opusculorum Ioannis Hypati lucem vidit.

Φύλ. υμζ. Fol. 447.

Πρὸς τὸν πανσέβαςον δοῦκαν κύριον Ἰωάννην τὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν δεήσεων, τὸν υἱὸν τοῦ πανσεβάςου καὶ μεγάλου δρουγγαρίου τοῦ καματέρου, ἐυςαθίου διακόνου ἐπὶ τῶν δεήσεων καὶ μαΐςορος τῶν ῥητόρων ἐπιςολὴ ἐπὶ ταῖς διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ παρεκβολαῖς, μεθ' ἣν προοίμιον εἰς τὸ πρᾶγμα καὶ

Ad pansebastum Ducam dominum Ioannem postea libellorum supplicum ministrum, filium Pansebasti, et magni Drungarii Camaterae Eustathii diaconi, libellorum supplicum ministri et magistri rhetorum, epistola de Dionysii Periegetae commentariis, quam sequitur prooemi-

μετὰ τὸ προοίμιον ἄυται αἱ παρεκβολαί.	um in rem et post prooemium ipsi commentarii.
A. πινδάρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρός λύραν.	T. ἀλλὰ τῶν τοῦ ὀργάνου.

†. Extant Lutet. 1547. 4. graece cum Dionysio Periegeta. At versus finem codex Msc. non amplius cum editione convenit. Sic in eadem editione p. 155. post haec: τοῦτον λέγεται ζεῦξαι πλοίοις ἀλέξανδρος, ἡφαιςῖνος ista sequuntur: παιδοποιεῖν ἐνδίδωσι καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ βίῳ αἱρετῶν ἀπολαύειν, πανταχοῦ δὲ βούλεται τὴν λογικὴν ἀδύνατον φυλάττειν αὐτὴν τοῦ τε σώματος καὶ τῶν ἄλλων πάθων κ. τ. λ. et desinit: ὁ γὰρ τοῦ σώματος ἐπιμελούμενος ὀυκ ἀνθρώπου, ὀυδὲ τῶν ὄντων ἡμῶν ἐπιμελεῖται, ὄυτε ἀνθρωπίνου ὀργάνου, ἀλλὰ τῶν τοῦ ὀργάνου. Quae ab editis nimium quantum differunt.

Codex C.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, numeris, initialibus et figuris minio exaratis, literis minusculis et nitidis, manu diversa, in folio, scriptus ex parte a Ioanne Murmureo Naupliensi, Saec. XV., habens folio 457, valde mutilus, probe conservatus et inscriptus.

Πατερίου τοῦ ἀττικοῦ ἐξήγησις περὶ τοῦ λόγου ἀπὸ τῶν ἐναντίων.	Paterii Attici expositio in sermonem a contrariis.
A. τὸν ἀπὸ ἐναντίων τοῦ πλάτωνος λόγον.	T. ἀλλὰ καὶ τῶν κακῶν.

†. Suspicor, esse hunc Atticum Platonicum, cuius hypomnematon in Platonem Porphyrius meminit in vita Plotini. Sunt autem huius duo libri.

Observa, omnium Platonis scholiorum editorum ac ineditorum collectionem iam dudum parari a cl. Davide Ruhnkenio. Prodiit 1800. Lugd. Bat. haec Platonis editio.

φύλ. μη. Fol. 48.

Ἀνωνύμου τινὸς λόγος περὶ θεὸν καὶ ἑαυτῶν ὀνόματος.

Anonymi cuiusdam liber de diis, eorumque nomine.

A. ἐπειδὴ διττὴ ἡ τοῦ παντός.

T. τῆς κοσμήσεως καὶ ἁρμονίας.

†. Ad finem tres lacunae occurrunt. In prima post: τῇ μὲν πρὸ αὐτοῦ δήμητρι ἐπιτρεπτικῶς. Ubi margini adscriptum: λείπει πολλά. In secunda post: αἱ δὲ ἄλλαι δύο ἔννομοι δοκοῦσι. In margine notatum: ζήτει τινά. In tertia post: ἐπειδὴ καὶ ἡ ἥρα συνίζευκται αὐτῷ, ἢ περιέχεται ἐν αὐτῷ, ubi in margine legitur: ἐνταῦθα οὐ πολλά. Opusculum ineditum.

φύλ. ϟ. Fol. 90.

Στράτωνος ἀπορίαι πρὸς τὸν πρῶτον λόγον τῶν ἀπὸ τῶν ἐναντίων.

Stratonis dubia ad primum sermonem a contrariis.

A. εἰ μὴ ἐκ τῶν ἐφθαρμένων.

T. κατ' ἀριθμὸν, ἔπειτα κατ' εἶδος.

Τοῦ αὐτοῦ ἀπορίαι πρὸς τὸν ἀπὸ τῶν ἀναμνήσεων λόγων.

Eiusdem dubia ad sermonem a reminiscentiis.

A. εἰ πρὸ χρόνου ἔχουσι.

T. τοῖς δὲ πολλοῖς χρεία γυμνασίας.

Φύλ. ϟα.	Fol. 91.
Περὶ τοῦ τελευταίου λόγου.	De extremo sermone.
A. Διὰ τί τὸν περὶ αἰτίων.	T. ἀναγομένας τὸν παίονα ᾄδειν.
Φύλ. ργ.	Fol. 103.
Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Φίλεβον.	Eiusdem ad Philebum.
A. ὅτι περὶ ἡδονῆς ὁ σκοπός.	T. τῇ ἡδονῇ τὸ ὅλως αἱρετόν.
Φύλ. ρϛ.	Fol. 106.
Τοῦ αὐτοῦ ἀπορίαι.	Eiusdem dubia.
A. εἰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων αἱ ἡδοναί.	T. τοῦ διαλόγου σκοπῷ διωριζόμεθα.

†. Quis ille Strato sit, equidem nescio, nisi Lampsacenus sit, de quo Fabricius vol. II. p. 311. memorat, aut Isocratis discipulus. Certe nullibi quidpiam de his opusculis inveni. Videtur, ut Atticus Paterius, in Platonis Phaedonem commentatus. In veteri catalogo nullum illius vestigium habetur.

Φύλ. ρλζ.	Fol. 137.
Συναγωγὴ διαφόρων ἐπιχειρημάτων δεικνύντων ἀναμνήσεις εἶναι τὰς μαθήσεις ἐκ τῶν χαιρονέως.	Collectio variorum argumentorum demonstrantium, reminiscentias esse doctrinas ex Chaeroneo.
A. εἰ ἀφ' ἑτέρου ἕτερον ἐννοοῦμεν.	T. οὐ χωριστῶς μὲν, ἀχωρίστως δε.

†. Neque de hac Chaeronis, aut Sexti Chaeronei collectione quidpiam innotuit et veteris catalogi auctor hoc etiam silentio praeteriit.

Φύλ.

Φύλ. ρμβ.	Fol. 142.
Διάλογος ἀδέσποτος περὶ διαφόρων φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν.	Dialogus anonymi de variis physicis dubiis, eorumque solutionibus.
Α. τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων.	Τ. τὴν ἐπιστήμην ἀπείληφα.

Φύλ. ρνβ.	Fol. 152.
Νεμεσίου ἐπισκόπου περὶ τῆς εἱμαρμένης λόγοι.	Nemesii episcopi de fato sermones.
Α. ὅτι τῇ περιφορᾷ τῶν ἀστέρων.	Τ. συμφέρειν ἐκείνοις ἀφείλοντο.

†. Sunt Nemesii de natura hominis capita inc. à XXXV. usque ad finem. Cl. Matthaei his usus est.

Φύλ. ρο.	Fol. 170.
Τοῦ αὐτοῦ λόγος, ὡς ἄλογός ἐστι θανάτου φόβος.	Eiusdem sermo, mortis metum sine ratione esse.
Α. τὸν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.	Τ. τοσαῦτα ἡμῖν εἰρήσθω.

†. In margine haec notata sunt: ἡμιτελής ἐστιν οὗτος ὁ λόγος καὶ ἐν ἑτέρῳ ἀντιγράφῳ ἐπιγέγραπται. κυδονίου περὶ τοῦ καταφρονεῖν θάνατον. Sermo hic non est integer et in alio antigrapho inscribitur: Cydonii de contemnenda morte. Extat gr. et lat. cum versione R. Seileri Basil. 1553. 8.

Φύλ. ρπς.	Fol. 186.
Τοῦ σοφωτάτου Ἰωάννου διακόνου τῆς πάσης βουλγαρίας καὶ πρώτης Ἰουστινι-	Sapientissimi Ioannis, diaconi totius Bulgariae et primae Iustinianae, in

ανῆς εις τινὰ κλεομήδους καὶ πρῶτον εις ἐπιγραφὴν ἀυτήν.	in quaedam Cleomedis et primum in inscriptionem ipsam.
A. κυκλικῆς μὲν ἐιρηται, διό τί ἐισι.	T. κατὰ τὸ δέκατον τοῦ ἀυτοῦ βιβλίου.

†. Sunt scholia adhuc inedita et in variis bibliothecis asservantur.

φύλ. σθ. Fol. 209.

Τοῦ ἀυτοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων.	Eiusdem principis philosophorum.
A. τὸ ἐις τοὺς ἀςέρας τοὺς ἑπτὰ.	T. ἡμέρας ἐμβολίμου δέονται.

†. Est brevis tractatus de VII planetis, quem alibi memoratum non inveni, nec in veteri catalogo.

φύλ. σι. Fol. 210.

Τοῦ σοφωτάτου ψέλλου ἐξήγησις ἐις τὰ λεγόμενα χαλδαϊκὰ λόγια.	Sapientissimi Pselli expositio oraculorum Chaldaïcorum.
A. ἐιδωλα λέγεται παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.	T. ὑφεςηκότα ἀγνώςοις.

†. Edita est cum oraculis Sibyllinis Amstel. 1689. 4. fol. 90. gr. et lat. Hoc et sequens abest à veteri catalogo.

φύλ. σκ. Fol. 220.

Τοῦ ἀυτοῦ ἔκθεσις κεφαλαιώδης καὶ σύντομος τῶν παρὰ χαλδαίοις δογμάτων.	Eiusdem summaria et brevis expositio dogmatum Chaldaïcorum.
A. ἑπτά φασι σωματικοὺς κόσμους.	T. ἀσυλλογίςως ταῦτα ἐδεί́ξαντο.

†. Edita est cum prioribus fol. 110. gr. et lat.

Φύλ. σκα. Fol. 221.

Τοῦ αὐτοῦ ψέλλου, τινὰ περὶ δαιμόνων δοξάζουσι οἱ ἕλληνες.

Eiusdem Pselli, quae de daemonibus Graeci opinentur.

A. *ὁ μεν ἡμέτερος λόγος.*

T. *καὶ ἀκοῇ σώφρονι.*

†. Opinantur, hunc alterum esse librum Pselli de daemonibus, ex quo Marsilius Ficinus excerpsit ea, quae leguntur ultimo capite apud ipsum. Primus autem liber censendus est de daemonum operátionibus, qui saepius editus est. Vide, quod sequitur.

Φύλ. σκδ. Fol. 224.

Τοῦ αὐτοῦ ψέλλου τιμόθεος, ἢ περὶ δαιμόνων. πρόσωπα τιμόθεος καὶ θρᾶξ.

Eiusdem Pselli Timotheus, seu de daemonibus. Personae Timotheus et Thrax.

A. *χρόνιος, ὦ θρᾶξ, ἐπὶ τὸ βυζάντιον.*

T. *τὰς συῤῥακουσίων δεκάτας καταθησόμεθα.*

†. In editione Paris. 1577. 8. post citatum finem alia adhuc sequuntur.

Φύλ. σλη. Fol. 238.

Τοῦ ἁγιωτάτου καὶ λογιωτάτου κατὰ μανουὴλ τοῦ μοσχοπόλου παράδοσις εἰς τὴν εὕρεσιν τῶν τετραγώνων ἀριθμῶν, ἣν ἐποιήσατο βιασθεὶς παρὰ τοῦ νικολάου σμυρναίου ἀρταβά-

Sanctissimi et disertissimi Manuelis Moschopoli tractatus de inventione quadratorum numerorum, quem composuit, coactus a Nicolao Smyrnaeo Artabastha,

σθου ἀριθμητίου καὶ γεωμέτρου τοῦ ῥαβδᾶ.	arithmetico et geometra Rabda.
A. τῶν ἀριθμῶν οἱ μέν εἰσι περιττοί.	T. ἅπερ ἡ ῥηθεῖσα οὐκ εἶχε γε.

†. Idem esse censeo, quod alias de quadratis magicis, alias in quadranguli inventionem eiusdem esse legitur. A Philippo de la Hire latine translatum Io. B. Duhamel in hist. reg. scient. acad. A. 1691. p. 280. testatur.

Φύλ. σμδ.	Fol. 244.
Ψηφοφορία κατ' ἰνδοὺς ἡ λεγομένη μεγάλη μαξίμου πλανουδῆ τοῦ μοναχοῦ.	Calculatoria secundum Indos magna dicta Maximi Planudae Monachi.
A. οἱ τῶν ἀστρονόμων φιλοσοφότεροι.	T. καί ἐστιν ἡ σύνθεσις ἀψευδής.

†. Est adhuc inedita et asservatur in bibl. S. Marci, Vaticana et Parisiensi. v. Io. de Villoison anecd. graec. tom. 2. p. 153. in nota. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 204. ubi idem initium habetur. Nil de hac Planudae calculatoria in veteri catalogo lego.

Φύλ. σμζ.	Fol. 247.
Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀφαιρέσεως, ἤτοι ἐκβολῆς τῶν ἀριθμῶν.	Eiusdem de subtractione, aut eiectione numerorum.
A. ἀφαίρεσίς ἐστιν ἀριθμοῦ ἀριθμὸν ἀφελεῖν.	T. καὶ ἐπὶ τῆς προτέρας.
Φύλ. σνα.	Fol. 251.
Ἑτέρα μέθοδος δοκιμῆς ἐκ τῆς προσθήκης τοῦ ῥαβδᾶ νίκλου.	Alia methodus probationis ex additione Nicolai Rhabdae.
A. ἐστὶ δὲ καὶ δι' ἑτέρας βασάνου.	T. ἐν τοῖς πρὸ αὐτοῦ ὑποδείγμασιν.

Περὶ πολλαπλασίου. — De multiplicato.

A. πολλαπλασιασμός ἐςιν, ὅταν. — T. ὃν τρόπον εἴρηται.

†. Haec tria adhuc continentur in ipsius calculatoria. Nam finitis his omnibus legitur: τέλος ψηφιφορίας τοῦ πλανουδῆ. Ex his ipsis perspexi, Planudem zifris arabicis in numerando usum esse sic: λέγω 10 καὶ 1, 11. ἀφαιρῶ ἀπὸ τῶν 11. κ. τ. λ.

Φύλ. σνγ. — Fol. 253.

Τοῦ αὐτοῦ ςίχοι ἡρωικοὶ εἰς τὴν γεωγραφίαν πτολεμαίου χρόνοις πολλοῖς ἀφανισθεῖσαν εἶδε παρ' αὐτοῦ πόνοις πολλοῖς εὑρεθεῖσαν. — Eiusdem versus heroici in geographiam Ptolemaei multis annis perditam, dein ab ipso labore multo inventam.

A θαῦμα μέγα χθονίοιο περίτροχον. — T. μετ' ἀνδράσιν εἵνεκα τοῖο.

†. Hi et sequentes versus falsò Manueli Moschopulo attribuuntur.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ αὐτὸ ἕτεροι. — Eiusdem in idem alii.

A. εἰς πόλον εἰ γαιήθεν ἴδης. — T. ἔμεν εἰς πόλον οἷον.

†. Prodiere hi versus graece in Iriartis catalogo p. 263. tres autem ultimi etiam in editione Basileensi.

Φύλ. σνϛ. — Fol. 296.

Τοῦ ἰσαὰκ τοῦ μοναχοῦ τῷ οἰναιώτῃ κυρ. ἀνδρονίκῳ μεθόδους αἰτήσαντι λογικὰς ἐκθέσθαι ἡλιακῶν — Isaaci monachi ad Oenaeoten dom. Andronicum, qui ratione traditas postularat methodos

καὶ σεληνιακῶν κύκλων καὶ τῶν τούτοις ἑπομένων.	solarium et lunarium cyclorum.
A. *ἐπειδὴ τοὺς ἄλλους τῶν νῦν.*	T. *παρησιάζεσθαι παραιτήσονται.*

†. Est hic Argyri canon paschalis, quem gr. et lat. edidit Iac. Christmannus ex bibl. Palatina. Extat item in Dionysii Petavii uranologio cum nova versione. Finis ibi est: *ἀπεργαζομένης.* At in nostro codice alia adhuc sequuntur, pauca quidem, quae sunt: *σοὶ δ' αὐτῷ συνετῷ γε ὄντι καὶ κρίνειν ὀρθῶς εἰδότι τά τ' ἐνέχοντα τῶν τοιούτων καὶ αὐτὰ μὴ ὄντως. τοιοῦτον τι περὶ ἡμῶν οἶδ' ὡς οὐχ ὑποτευθέσεται. τὸ δὲ μὴ ὄντως ἐντελῶς καὶ ὡς ἐχρῆν τὸ περὶ ὧν εἰρήκαμεν ἀποδοθῆναι παρ' ἡμῶν λόγον καὶ μάλ' ἐγὼ γ' ὑπονοῶ διό σου καὶ ἀξιῶ τὴν σύνεσιν κριθέντα μέν σοι λόγου τινὸς τὰ εἰρημένα, εἰ σοι βουλητὸν ἐμφανισθήτωσαν καὶ πρὸς ἄλλους εἰδ' ἀποψηφίσθειεν, ἐπανηκέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, ἵν' αἰσθόμενα τῆς ἑαυτῶν ἀσθενείας τὸ παρησιάζεσθαι παραιτήσονται.*

Φύλ. σξς.	Fol. 266.
Μέθοδος, δι' ἧς εὑρίσκονται αἱ καθ' ἑκάστην νύκτα ὑπὸ τῆς ☾ φωτιζόμενα τῆς ὧραι ορ.	Methodus, qua inveniuntur singulis noctibus a luna illuminatae horae.
A. *Ἡ ☾ γεννηθεῖσα αὔξει.*	T. *ἀπὸ τῆς σελήνης.*

†. Hoc in citata editione non prodiit et ineditum videtur. In veteri catalogo reticetur.

Φύλ. σξζ.	Fol. 267.
Τοῦ αὐτοῦ πραγματεία νέων κανονίων συνοδικῶν τε καὶ πανσεληνιακῶν μετα-	Eiusdem novi canones reducendo calculo astronomicorum canonum ab

ποιηθέντων ἀπὸ τῶν ἐν τῇ συντάξει καὶ συςάντων πρός τε ἔτη ῥωμαικὰ καὶ πρὸς τὸν διὰ Βυζαντίου μεριδιανὸν ἔτι δὲ καὶ χρονιακὴν ἀρχὴν ἐχόντων τὸ ,ςωοςον

annis Aegyptiacis et ab Alexandriae meridiano ad annos Romanos et ad meridianum Byzantinum anno 6876. (aera Christi 1368) a creatione mundi.

A. ἐπεὶ τοὺς ἐν τῇ συντάξει.

T. ἢ τὸ μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

†. Nondum lucem vidit et asservatur etiam in bibl. Vindobonensi, cuius mentionem facit Lambec. lib. VII. p. 229. v. Morellii bibl. gr. p. 205.

Φύλ. σοβ. Fol. 272.

Τοῦ αὐτοῦ ἰσαὰκ ἀργύρου, ὡς ἐν πιττακίῳ τῷ κολυβᾷ ἐν μιτολύνῃ ὄντι καὶ τὸ τοιοῦτον αἰτήσαντι. ἐςὶ δὲ μέθοδος γεωδαισίας, τουτ' ἔςι μετρήσεως χωρίων ἀσφαλὴς καὶ σύντομος.

Eiusdem Isaaci Argyri, tanquam in tabula, ad Colybam Mitilenae agentem. Est verò methodus Geodaesiae, hoc est, metiendi loca tuta et brevis.

A. ἡ τῶν γεωμετρουμένων χωρίων.

T. ἐῤῥωμένως διαβιώῃς.

†. Est inedita et adhuc in bibl. Scorialensi asservatur. Hoc et sequens in veteri catalogo omissum.

Φύλ. σογ. Fol. 273.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ περὶ γεωγραφίας.

Eiusdem de iisdem et de geographia.

A. ἐπειδὴ γεωμετρία συνέςηκε.

T. λόγον προσηκόντως ἐκθήσομεν.

†. Inter inedita recensendum. Est verò mutilum.

Φύλ. σπδ.	Fol. 284.
Τῷ ὑπερλίαν ἐκθύμως φιλουμένῳ τῷ κλαζομένει τζαβούχῃ θεοδώρῳ ὁ νικόλαος ἀρτάβασθος σμυρνόθεν ἐκ βυζαντίδος ὁ ῥάβδᾶς γράφει τὸ δὲ.	Ex animo valde amato Clazomeni Tzabuchae Theodoro Nicolaus Artabasthus Smyrnaeus Byzantinus Rhabdas ita scribit.
A. τὴν δήλωσιν τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς.	T. ὀυχ ἁμαρτήσεις τοῦ προσηκόντος.

†. Est tractatus brevis de numeris in vet. catal. omissus, ut ex initio colligitur; mutilus autem, ut in fine notatur: ζήτει πολλά. ταῦτα μέν ἐισιν ἀτελῆ παντάπασιν. Fabricius vol. IV. p. 18. ait: Ex huius Nicolai Artabasthae arithmeticis Msc. locum graece produxisse Gilb. Gaulminum ad Eustathii amores p. 37. Mihi autem ad manus non est. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 203. ubi alius quidem titulus, idem verò initium est et compendium arithmeticae dicitur.

Φύλ. σπη.	Fol. 288.
Ἐξήγησις σοφωτάτη ἐις τὸν πλάτωνος διάλογον περὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. ἐςὶ δὲ ἀκέφαλος.	Expositio sapientissima in Platonis dialogum de immortalitate animae. Est verò anonymi.
A. ὅτι ἐι φιλοσοφει ὁ ἐύηνος.	T. ὅιον ὑπερφυὲς ἑτεροκίνητον.

†. Non est anonymi, sed Olympiodori Platonici, uti recte in vet. catal. citatur. In graeca enim S. Marci bibl. apud Laur. Theupolum pag. 110. eadem occurrit et initio mutila esse dicitur. Est verò titulus hic: ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου σχόλια ἐις τὸν πλάτωνος φαίδωνα. λείπει δὲ τούτοις τὰ ἐξ ἀρχῆς φύλλα

φύλλα ξξ. Inc. ὀυ μέν τοι ἴσως βιάσεται ἀυτόν. ὀυ γάρ φασι θεμιτὸν εἶναι. ἐιπὼν ὁ σωκράτης, ὅτι ἐι φιλοσόφει ὁ ἔυηνος ἐθελήσει, quibus ultimis codex electoralis incipit. Caeterum in variis bibliothecis Msc. adhuc latet, an integra, nescio. Electoralis autem codex valde mutilus est. In medio enim nota marginalis occurrit: λειπει φύλλα ε̄, ἢ καὶ πλεῖω, ὡς οἶμαι. Lacunulae autem sunt frequentiores. v. Morellii bibl. gr. p. 119.

φύλ. τμη.	Fol. 349.
Τοῦ σοφωτάτου καὶ ἀστρονομικωτάτου μεγάλου λογοθέτου θεοδώρου τοῦ μετοχίτου, ἀστρονομικῆς κατ' ἐπιτομὴν στοιχειώσεως βίβ. ᾱ. προοίμιον, ἐν ᾧ διήγησις τοῦ συγγραφέως περὶ τῶν κατ' ἑαυτόν.	Sapientissimi et astronomiae peritissimi magni logothetae Theodori Metochitae astronomicae institutionis in epitome liber I. Prooemium, in quo auctor de se narrat.
A. ἐμοὶ πρόθεσις βίου καὶ σπουδή.	T. παραδόσεις ποιεῖται ὁ θέων.

†. Praemissus est index hoc titulo: συμπενθέρου τοῦ ὑψηλοτάτου βασιλέως ἀνδρονίκου τοῦ παλαιολόγου κ. τ. λ. Caput verò ultimum primi huius libri est XCI. ἔκθεσις κανόνων τῶν τοιούτων ἀπλανῶν ἀστέρων. τοῦ ᾱ βιβλίου κεφάλαια ϟᾱ. Adeoque haec primi tantum libri capita sunt. Codex electoralis nonnisi capita XXXIV. continet, quorum ultimum desinit: καὶ κατὰ πτολεμαῖον ἐν τῇ μεγάλῃ συντάξει τὰς περὶ ἑκάστων παραδόσεις ποιεῖται ὁ θέων. Fabricius eam in bibliothecis extare Msc. asserit, nedum editam. In fine librarius haec adscripsit: τὸ παρὸν βιβλίον πέρας εἴληφεν ἐνετίησι, διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰωάννου μουρμουρέως τοῦ ἐκ ναυπλίας πόλεως, ἔτους

τρέχοντος ἀπὸ τῆς χριςοῦ γεννήσεως ͵αφνα. Praesens liber finem habuit Venetiis manu mea Ioannis Murmurei ex urbe Nauplia anni currentis a Christi nativitate 1551. Theodorum Metochitam esse mortuum anno 1332. die 13. Martii annotatiuncula in Morellii bibl. gr. p. 72. indicat. Est haec: κατὰ τὰ ιγ τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἰνδ. τοῦ αὐτοῦ ἔτους (͵ςωμ) ἐκοιμήθη ὁ μέγας λογοθέτης θεόδωρος ὁ μετοχίτης ὁ σοφώτατος μετονομασθεὶς θεόλεπτος μοναχὸς ὁ θεῖος μου. Auctor huius annotatiuncula est Meliteniota quidam, Ioannis filius, ut ibidem legitur.

Cod. CI.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus rubris, charactere minusculo et eleganti, in folio, mutilus, cum correctionibus marginalibus, Saec. XVI., foliis 397. constans, optime conservatus et inscriptus.

Παιανίου μετάφρασις ἐις τὴν τοῦ ἐυτροπίου ῥωμαϊκὴν ἱςορίαν.	Paeanii metaphrasis in Eutropii Romanam historiam.
A. τῆς ῥωμαϊκῆς βασιλείας.	

†. Edita saepius est cum Eutropio. Contuli cum editione Oxon. 1703. 8. in qua finis: ἐι πρὸς ἄλλο.... Cum codicis nostri fine convenit, reliqua etiam hic desunt.

Φύλ. να.	Fol. 51.
Ἐκ τῶν τοῦ ἱςορικοῦ μέμνονος.	Excerpta ex historico Memnone.
A. Φησὶν ὁ ἱςορικὸς μέμνων.	T. ἐν τῷ τοῦ διὸς ἱερῷ.

†. Edita sunt graece ab H. Stephano, Paris. 1757. 8. cum aliis. Codex Msc. non omnia habet, quae in editione continentur. Finis enim allegatus in edit. cit. iam occurrit pag. 94, ita, ut adhuc folia XII. ibi sequantur. De his excerptis nil legitur in veteri catalogo, nec de sequenti.

φύλ. ξ. Fol. 60.

Ἐκ τοῦ λβ λόγου τῶν ἱϛορικῶν διοδώρου.	Ex XXXII. libro historiarum Diodori.
A. ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως.	T. κατὰ τὴν κιλικίαν.

†. Est ex hoc libro edita ecloga prima Amstel. 1746. f. gr. et lat. Post: δεισιδαιμονίας in fine, haec adhuc adduntur: ὁ μὲν οὖν διόδωρος πρὸς τῷ τέλει που τοῦ λβ λόγου τῆς ἱϛορικῆς αὐτοῦ πραγματείας τοσαῦτα διέξεσι καὶ ἄλλοι δὲ πλεῖϛοι τοιαύτας περιπετείας ἱϛορήκασι.

φύλ. ξδ. Fol. 64.

Λιβανίου σοφιϛοῦ ἐπιτάφιος ἐπὶ ἰουλιανῷ.	Libanii Sophistae oratio parentalis in Iulianum imp.
A. ἔδει μὲν, ὦ παρόντες.	T. ὅυς αὐτὸς ἦγες μεγάλους.

†. Extat gr. et lat. in Fabricii bibl. gr. vol. VII. p. 223.

φύλ. ργ. Fol. 103.

Μονῳδία ἐπὶ ἰουλιανῷ.	Monodia super Iuliano.
A. ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος.	T. ὀυ δένδρον, ὀυκ ὄρνιν.

†. Est eiusdem et extat tom. II. edit. Morell. Paris. 1606. f. omissa est in veteri catalogo.

Φύλ. ρζ. Fol. 107.

Περὶ τῆς τιμωρίας Ἰουλιανοῦ.

De ulciscenda Iuliani nece.

Α. οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο τοῖς πράγμασιν.

Τ. ταῦτα ἔςαι ἐθελήσαντι.

†. Extat in Fabricii bibl. gr. vol. VII. p. 145. gr. et lat.

Φύλ. ριγ. Fol. 113.

Ἐγκώμιον εἰς κωνςάντιον καὶ κώνςαντα.

Panegyricus in Constantium et Constantem.

Α. ἔμελλον οἶμαι μηδενός.

Τ. κατέλιπον, ὃ ζητήσομεν.

†. Extat cum protheoria, quae incipit: ἐκεῖνο μάλιςα, tom. II. edit. Morell.

Φύλ. ρλθ. Fol. 139.

Πρὸς τὴν βουλήν.

Ad senatum.

Α. ὅσοις μὲν πρὸς ὅσους.

Τ. πάλιν τὴν βουλὴν ἀνθοῦσαν.

†. Extat tom. II. edit. cit. Distingui debuisset in veteri catalogo a priori.

Φύλ. ρμς. Fol. 146.

Πρὸς τοὺς εἰς τὴν παιδείαν αὐτὸν ἀποσκώψαντας.

In eos, qui doctrinae et institutioni ipsius obtrectabant.

Α. πάλαι τινὲς ἄνθρωποι σκαιοί.

Τ. τὴν προσηκοῦσαν μετείληφας.

†. In margine alia adhuc inscriptio notatur: ἑτέρα ἐπιγραφὴ, πρὸς τοὺς λέγοντας, μή τινας τῶν ὁμιλητῶν ὠφελέεσθαι παρ' αὐτοῦ ἐπὶ λόγοις, in eos, qui

dicebant, eum nulli discipulo prodesse ex orationibus. Extat tom. II. cit. edit.

Φύλ. ρνϛ.	Fol. 156.
Πρὸς *τὸν βασιλέα κατὰ τῶν προσεδρευόντων τοῖς ἄρχουσι.*	Ad imperatorem adversus familiaria multorum commercia cum magistratibus.
Α. *πολλῶν, ὦ βασιλεῦ, γεγενημένων.*	Τ. *ἀφ' ὧν ἀσθενεῖς γεγόνασιν.*

†. Extat tom. II. cit. edit. ex hoc codice edita oratio.

Φύλ. ρξα.	Fol. 161.
Πρὸς *Ἰκάριον.*	Ad Icarium.
Α. *ὡς μὲν ἐπὶ τοῖς περὶ σε.*	Τ. *καὶ αὐτὸς βουλόμενος.*

†. Extat tom. II. edita ex Rom. et Bavarico codice.

Φύλ. ρξϛ.	Fol. 166.
Κατὰ *Ἰκαρίου.*	Adversus Icarium.
Α. *ἐπαίνων ἠξιωκὼς, ἄτης.*	Τ. *καὶ εἰ βούλει γε πρῶτον.*

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρογ.	Fol. 173.
Πρὸς *τὰς τοῦ παιδαγωγοῦ βλασφημίας.*	Adversus paedagogi calumnias.
Α. *οὐ τοὺς ὑβρικότας με μᾶλλον.*	Τ. *τί δὲ ὁ παιδαγωγός.*

†. Extat ibidem.

Φύλ. ροζ. | Fol. 177.

Πρὸς τοὺς οὐ λέγοντας. | In non dicentes.

Α. καὶ ἐμὲ καὶ τὴν πόλιν. | T. πρὸς τὰ παρόντα φάρμακον.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρπβ. | Fol. 182.

Πρὸς ἀντιοχέας ὑπὲρ τῶν ῥητόρων. | Ad Antiochenos pro stipendio rhetoribus solvendo.

Α. ὅτι μὲν οὐκ εἰμι τῶν τῇ πόλει. | T. χαρίεισθε θεοῖς ἔλεσθε.

†. Extat ibidem.

Φύλ. ρϟ. | Fol. 190.

Ὑπὲρ ἑαυτοῦ διὰ τὴν πρὸς ἀντίοχον συνηγορίαν. | Pro se ob Antiochi defensionem.

Α. οἱ μὲν βέλτιςοι τῶν ἐν τῇ πόλει. | T. κειμένους δὲ ἰδὼν σπένδομαι.

†. Inter inedita recensetur, ni Cl. Reiskius edidit. Altenb. 1784. etc. 8. tom. IV.

Φύλ. ρϟε. | Fol. 195.

Περὶ δουλείας. | De servitute.

Α. τῶ δὲ ὄνομά τε τούτω. | T. ἐν ἑτέρῳ περὶ τοῦ δὲ συλλόγῳ.

†. Extat ibidem.

Φύλ. σε. | Fol. 205.

Πρὸς ἀριςίδην ὑπὲρ τῶν ὀρχηςῶν. | Adversus Aristidem pro saltatoribus.

Α. οἶδα μὲν, ὅτι καὶ τῶν. | T. ἔξω φιλονεικίας εἶναι.

†. Extat ibidem.

Φύλ. σκε. Fol. 225.

Πρὸς τοὺς νέους περὶ τοῦ τάπητος. — Adversus iuvenes de tapete.

A. ὥσπερ ἂν πρότερον καὶ νῦν. — T. καὶ γενέσθαι καλλίους.

†. Extat ibidem.

Φύλ. σλ. Fol. 230.

Ἐις καισάριον μάγιςρον. — Ad Caesarium magistrum.

A. ἐπειδὴ ταῖς ὑποσχέσεσι. — T. ἢ τοῦ γεγενηκότος.

†. Extat ibidem.

Φύλ. σλε. Fol. 235.

Πρὸς ἐλλέβιχον. — Ad Ellebichum.

A. ἐισί τινες, ὅι τοῦθ' ἓν μέγιςον. — T. ἐλλέβιχος ἑαυτὸν ἀπέδειξεν.

†. Extat ibidem.

Φύλ. σμα. Fol. 241.

Πρὸς τοὺς βαρὺν αὐτὸν καλέσαντας. — Ad eos, qui eum molestum appellabant.

A. ὡς δὲ βαρὺς, ὡς δὲ ἐπαχθής. — T. ἀντὶ τῆς νῦν ἀνίας.

†. Extat in Fabric. bibl. gr. vol. VII. p. 179.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Περὶ πενίας. — De paupertate.

A. πλούσιον ἄνθρωπον νομίζουσιν. — T. εἶναι τὸν πάτροκλον.

†. Fabricius de hac oratiuncula nil meminit, nisi fors alterius orationis pars sit.

Φύλ. σμθ. Fol. 249.

Ἐγκώμιον Θερσίτου. Encomium Thersitae.

A. Παραιτησάμενος ὅμηρον. T. τὰ τῶν πολεμίων ἀπόῤῥητα.

†. Ext. tom. I. cit. edit.

Φύλ. σνβ. Fol. 252.

Περὶ τοῦ μὴ ληρεῖν. De non nugando.

A. πολλάκις ἐν τῷ τοῦδε δικαστηρίῳ. T. περὶ ὧν ἄφιγμαι διαλεχθῆναι.

†. Recensetur inter ineditas, nisi cl. Reiskius edidit.

Φύλ. σνϛ. Fol. 256.

Πρὸς πολυκλέα. Ad Polyclem.

A. ὅτι μὲν εἶναι τι δεῖ. T. διαφυγεῖν γεγένεσαι.

†. Recensetur inter ineditas, nisi cl. Reiskius edidit.

Φύλ. σνθ. Fol. 259.

Μονῳδία εἰς τὸν ἐν τῇ δάφνῃ νεὼν τοῦ ἀπόλλωνος. Lamentatio super Daphnaei Apollinis fano.

A. ἄνδρες, ὧν τοῖς ὀφθαλμοῖς. T. ἤδη ϛεφάνων ἀπελθόντος.

†. Extat. tom. II. cit. edit.

Φύλ. σξβ. Fol. 262.

Ἀντιοχικός. Antiochicus.

A. ὡς ἐν τούτῳ ψευδεῖ καὶ τῶν ἄλλων. T. τὸ τῆς οἰκείας προκάμνειν.

†. Initium et finis deest. Sunt tantum folia VIII. Possessor quis haec in ora superiori notavit. Deside-

Desiderantur hae sequentes octo chartae in Orone, qui inscribitur Antiochicus, statim post sex chartas post haec verba: *πληροῦντες τοῖς ἀνθρώποις τὴν χάριν ἀγνοοῦντες.*

Φύλ. σο. **Fol. 270.**

Περὶ τῆς πρὸς ἄλληλα συντάξεως τῶν ῥημάτων καὶ τῆς αὐτῶν πρὸς τὸ ὄνομα συμπλοκῆς.

De constructione verborum, eorumque ad nomen complicatione.

A. *τινὲς λέγουσιν τοῦ λόγου.*

T. *ὡς φθάσαντες εἴπομεν.*

†. Est anonymi tractatus de grammatica. Nescio autem, num verum hoc initium et finis sit. Tituli obvii sunt isti: *πῶς τὰ ῥήματα πρὸς ἑαυτά τε καὶ πρὸς τὰ ὀνόματα συντάσσεται. περὶ συντάξεως τῶν μετόχων πρὸς τὸ ὄνομά τε καὶ ῥῆμα. περὶ τῆς τῶν ἄρθρων προτάσεως καὶ ὑποτάσεως τοῦ κατὰ σύνταξιν λόγου. περὶ τῆς συντάξεως τῶν ἀντωνυμιῶν πρὸς τὸ ὄνομα καὶ τὸ ῥῆμα. περὶ συνθέτων ἀντωνυμιῶν.* Vide, quod sequitur.

Φύλ. σος. **Fol. 276.**

Πέτρου συγκέλου μιχάηλ πατριάρχου ἱεροσολύμων περὶ διαφορᾶς λόγου καὶ ἑτέρων.

Petri Syncelli Michaelis patriarchae Hierosolymitani de diversitate nominis: *λόγος* aliisque.

A. *ἐπειδὴ περὶ λόγου προεθέμεθα.*

T. *τοῦ λόγου μέρη τάσσεται.*

†. Petrum hunc in veteri catal. non nominatum nec apud Fabricium, nec alibi inveni. Constat, Michaelis Syncelli de syntaxi quidpiam nomine Georgii Lacapeni editum. At ille Michael

presbyter Hierosolymitanus audit. Et liber ipse ad manus mihi non est. Idem initium, alius verò titulus est in Morellii bibl. gr. etc. p. 311.

Φύλ. σπη.	Fol. 288.
Ἀπὸ τῆς ἐξηγήσεως τοῦ μητροπολίτου κορινθ. εἰς τὸ περὶ μεθόδου δεινότητος τοῦ ἑρμογένους βιβλίον.	Ex commentario metropolitae Corinthii in Hermogenis librum de methodo apti et ponderosi generis dicendi.
A. Σκοπὸς ἐςι τῷ ἑρμογένει διδάξαι.	T. χαίρων ἀντὶ τοῦ λυπούμενος.

†. Est hic Georgius seu Gregorius Pardus cognomine, qui plura scriptis tradidit. In bibl. Vindobonensi eiusmodi commentarius etiam asservatur. At nec graece, nec latine prodiit. v. Allatium de Georgiis in Fabric. bibl. gr. vol. X. In veteri catalogo non determinatur, quis sit.

Φύλ. τλα.	Fol. 331.
Τοῦ πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου γλυκέος περὶ ὀρθότητος συντάξεως.	Patriarchae domini Ioannis Glycae de recta constructione.
A. ἡ τοῦ λόγου χρῆσις εὕρηται μὲν.	T. καὶ εἴη καὶ νομίζοιτο.

†. Est adhuc Msc. in variis bibliothecis asservatum.

Φύλ. τξς.	Fol. 366.
Ἰουλιανοῦ αὐτοκράτορος συμπόσιον, ἢ κρόνιον.	Iuliani imperatoris symposium seu cronium.
A. ἐπειδὴ δίδωσιν ὁ θεός.	T. εὐμενῆ καθίςας σεαυτῷ.

†. Extat gr. et lat. Paris. 1583. 8.

Φύλ. ϖπ. Fol. 380.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοκράτορος πράξεων ἢ περὶ βασιλείας.

Eiusdem de imperatoris praeclaris actionibus, sive regno.

A. τὸν ἀχιλλέα ἡ ποίησις.

T. δῆλον δὲ ἔνθενδε.

†. Sine inscriptione erat hic tractatus. Verum autem hunc esse titulum, initium et finis ostendunt. Extat graece in cit. edit. Auctor veteris catalogi de hoc silet.

Codex CII.

Chartaceus, charta solida ac laevigata, titulis, numeris et initialibus rubris, scriptura minuta et tersa, manu diversa, in folio, mutilus, collatus cum antigrapho, foliorum 533, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Ἰαμβλίχου χαλκιδέως λόγος περὶ τῆς πυθαγορικῆς αἱρέσεως.

Iamblichi Chalcidensis sermo de secta Pythagorica.

α. περὶ τοῦ πυθαγορικοῦ βίου.

1. De Pythagorae vita.

β. προτρεπτικὸς εἰς φιλοσοφίαν.

2. Adhortatorius ad philosophiam.

γ. περὶ τῆς κοινῆς ἐπιστήμης.

3. De communi scientia mathematica.

δ. περὶ τῆς νικομάχου ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης, καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ περὶ μουσικῆς τῆς περὶ (sic) πυθαγορίοις.

4. De Nicomachi arithmeticae isagoge, qui continet etiam de scientia arithmeticae, geometricae et musicae apud Pythagoreos.

A. ἐπὶ πάσης μὲν φιλοσοφίας ὁρμῆ.

T. ἡ παράδοσις γένηται.

†. Praemittuntur cuilibet libro indices, excepto ultimo. Non omnes sunt simul editi. Liber I. est gr. et lat. editus Amstel. 1707. 4. Liber II. una editus cum primo ab Arcerio graece tantum. Lib. III. lucem aspexit in anecdotis graecis de Villoison tom. II. p. 188. Venet. 1781. 4. Liber IV. a Sam. Tenulio editus Arnhem. 1668. 4. In fine haec librarii nota est: *τέλος εἴληφε τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ ἰω. μαυρομάτου τοῦ ἐκ κερκύρων κατὰ μῆνα φεβρουάριον κϛ τοῦ αφμθ ἔτους τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ιῦ χῦ.* Finem cepit liber praesens manu mea Ioannis Mauromatae Cercyrensis mensis Februarii die 26. A. 1549. a Christi nativitate domini, Dei et salvatoris nostri.

Φύλ. σ.	Fol. 200.
Ἱεροκλέους φιλοσόφου εἰς τὰ πυθαγορικὰ ἔπη ὑπόμνημα.	Hieroclis commentarius in carmina Pythagorae.
Α. *φιλοσοφία ἐςι ζωῆς ἀνθρωπίνης.*	Τ. *ὀψὲ γοῦν ποτε κτήσασθαι.*

†. Extat gr. et lat. Paris. 1583. 12. Huic subiectum, quod sequitur, in quo exponitur, omnia in omnibus quadrifariam esse: *τετρακτὴν τὴν διὰ πάντα διατείνουσαν καὶ διελοῦσαν τετραχῆ πάντα. α. τοὺς μὲν θεοὺς εἰς οὐρανίους, ἀερίους, ἐνυδρίους, χθονίους. β. τὰς δὲ κριτικὰς δυνάμεις τῶν ὄντων εἰς νοῦν, ἐπιςήμην, δόξαν καὶ ἄισθησιν. γ. τὰς δὲ ὥρας εἰς ἔαρ, θέρος, φθινόπωρον, χειμῶνα. δ. τὰ δὲ ςοιχεῖα εἰς πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν. ε. τὰ δὲ ξυγγενῆ τούτοις τῶν ζώων ςοιχεῖα εἰς ἄιμα, φλέγμα, ξανθὴν χολὴν καὶ μέλαιναν. ϛ. τὰ δὲ κέντρα εἰς ἀνατολὴν, δύσιν, ἄρκτον, μεσημβρίαν. ζ. τὰ δὲ λογικὰ πάντα εἰς θεοὺς, δαίμονας, ἥ-*

φυας, ἀνθρώπους. η. τὰ δὲ ἄλογα εἰς πτηνὰ, πεζὰ, ἑρπυστικὰ, νηκτὰ. Apud alios lego adhuc: βύθον καὶ σιγὴν, νοῦν καὶ ἀλήθειαν.

Φύλ. σμς.	Fol. 246.
Ἀριστοτέλους περὶ ἀρετῶν.	Aristotelis de virtutibus.
A. ἐπαινετά ἐστι τὰ καλὰ.	T. τῶν ψεγομένων ἐστίν.

†. Editionis fini haec adhuc addita sunt: ἅπαντα δὲ τὰ τῆς κακίας καὶ τὰ παρακολουθοῦντα αὐτῇ τῶν ψεγομένων ἐστίν. Est tom. II. operum p. 372. Lugd. 1597. 8. apud Laemarium gr. et lat.

Φύλ. σμη.	Fol. 248.
Ἀριστοτέλους πρὸς ἀλέξανδρον περὶ κόσμου.	Aristotelis ad Alexandrum de mundo.
A. πολλάκις μὲν ἔμοι γε.	T. εὐθὺς μέτοχος εἴη.

†. Hoc et prius omissum in veteri catalogo. In fine notatur, hoc quoque adaequatum, scilicet prototypo suo. Extat gr. et lat. in cit. edit. p. 1224.

Φύλ. σξα.	Fol. 261.
Ἑρμενεία τῶν κεφαλαίων, ἤτοι ὑπομνημάτων τῶν βιβλίων τοῦ εὐκλείδους.	Expositio capitum, seu commentariorum librorum Euclidis.
A. τὸ βιβλίον τοῦτο χρήσιμόν ἐστι εἰς πολλὰ.	T. δίμοιρά ἐστι τῶν ἑξήκοντα. τέλος.

†. Nulla prorsus inscriptio habetur. Ista, quam posui, ad secundum librum habetur. Suppono proin, anonymi commentarium in Euclidem esse. Fabricius de hoc nil determinasse videtur.

Initium cum Isaaci monachi scholiis convenire videtur. Praefatio enim libri secundi eodem modo incipit. At ulterius legendo discrimen magnum inveni. Quod lib. I. attinet, primo occurrit tit. expositio XXXII. theorematis. Ultimum verò libri primi est XLVIII. Tum incipit secundus liber. Liber IV. deest. Reliquorum aliqui sunt mutili. Inscriptio veteris catalogi est: liber geometricus utilis ad stereometriam, et astronomiam, et ad problemata.

Codex CIII.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis, numeris et initialibus miniatis, literis minusculis et tersis, in folio, valde mutilus, foliis 315. constans, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Σχόλια εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ ἀριστοτέλους γενόμενα ὑπὸ ἀσκληπίου ἀπὸ φωνῆς ἀμμωνίου τοῦ ἑρμείου.	Asclepii (Tralliani) scholia in maius alpha metaphysicorum Aristotelis ex ore Ammonii Hermiae.
A. πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι — δεῖ ἡμᾶς.	T. διὸ ἐφεξῆς ἀναγινώσκεται.
φύλ. ος.	Fol. 76.
Τοῦ αὐτου σχόλια εἰς τὸ ἔλαττον α. β. γ. δ. ε. ς.	Eiusdem scholia in minus 1. 2. 3. 4. 5. 6.
A. ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία.	T. καὶ ἀργυρῷ καὶ χρυσῷ.

†. Sunt adhuc inedita et in variis bibliothecis delitescunt.

Codex CIV.

Chartaceus, charta solida et laevigata, titulis, numeris, initialibus et figuris minio distinctis, scriptura minuta et eleganti, manu diversa, in folio, collatus cum antigrapho, mutilus in fine, foliorum 583, exaratus Venetiis a Franc. Cladio Cretensi Saec. XVI, probe conservatus et inscriptus.

Ἀριϛείδου τοῦ κοιντιλιανοῦ περὶ μουσικῆς βίβ. γ.	Aristidis Quintiliani de musica lib. III.
A. ἀεὶ μὲν ἐμοὶ θαυμάζειν.	T. μιᾷ καταθέσθαι πραγματείᾳ.

†. Extat cum graecis musicis gr. et lat. Amstel. 1652. 4.

Φύλ. νϛ.	Fol. 56.
Μανουὴλ βρυεννίου ἁρμονικῶν βίβ. γ.	Manuelis Bryennii harmonicorum lib. III.
A. ἐπειδή περ ὁ χρόνος.	T. ὡς οἷον τε ἄρα ἡμῖν ἐξεθέμεθα.

†. Ext. tom. III. operum Wallisii, Oxon. 1699. fol.

Φύλ. ρνζ.	Fol. 157.
Εὐκλείδου εἰσαγωγὴ ἁρμονική.	Euclidis introductio harmonica.
A. ἁρμονική ἐϛιν ἐπιϛήμη θεωρητική.	T. ἐϛι πραγματείας.

Φύλ. ρξδ.	Fol. 164.
Τοῦ αὐτοῦ κατατομὴ κανόνος.	Eiusdem sectio canonis.
A. εἰ ἡσυχία εἴη καὶ ἀκινησία.	T. τὸν ρβ μέσον διάτονος.

†. In fine legitur: ζώσιμος. Tunc manu diversa: διόρθου ἐν κωνςαντινουπόλει εὐτυχῶς. Zosimus, vive Constantinopoli feliciter. Prius scriptoris adhuc, posterius possessoris cuiusdam manus est. Opuscula verò extant graece Paris. 1557. 4. Morellius in bibl. gr. etc. p. 203. legit: ζώσιμος διόρθου κ. τ. λ.

Φύλ. ρξθ.	Fol. 169.
Ἀριςοξένου ἁρμονικῶν βίβ. γ.	Aristoxeni harmonicorum lib. III.
A. τῆς περὶ μέλους ἐπιςήμης.	T. ῥάδιον συνδεῖν.

†. Extat latine Venet. 1562. 4.

Φύλ. ρϟε.	Fol. 195.
Ἀλυπίου εἰσαγωγὴ μουσική.	Alypii isagoge musica.
A. τῆς μουσικῆς ἐκ τριῶν.	T. καὶ ἡμιδέλτα πλάγιον.

†. Edita graece a Meursio Lugd. 1616. 4. cum Aristoxeno et Nicomacho.

Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Γαυδεντίου Φιλοσόφου ἁρμονικὴ εἰσαγωγή.	Gaudentii philosophi introductio harmonica.
A. ἀείδω ξυνετοῖσι, θύρας δ'.	T. καὶ ταῦ πλάγιον ἀνεςραμμένον.

Φύλ. σκε.	Fol. 225.
Νικομάχου γερασινοῦ πυθαγορικοῦ ἁρμονικῆς ἐγχει-	Nicomachi Geraseni Pythagorici musicae enchiri-

ϱίδιον ὑπαγορευθὲν ἐκ ὑπογύου κατὰ τὸ παλαιὸν βίβ. β.	chiridium pronunciatum ex tempore secundum antiquum sermonem lib. 2.
A. ει καὶ πολύχους καθ' ἑαυτόν.	T. καὶ ξύμετρον ἀπενείματο.

†. In fine notatur, ad prototypum, ut fieri potuit, esse adaequatum. Tum: ἐνετίησι ἐξεγράφη διὰ χειρὸς Φραγγίσκου κλαδίου τοῦ κρητὸς ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας αφνβ. Venetiis scriptum manu Franc. Cladii Cretensis anno a partu Virginis 1552. 23 Nov. Post haec: ὁ γράψας, ὡς ἀπὸ τῆς βίβλου.

ἔμπλεον ἑλλαδικῶν χαρίτων βίβλον εἰμε καθέξης
γνοίης ἂν μουσέων ἔυτονον ἁρμονίην.
Φεῦ, ἣν βεσσαρίων ὁ πολὺς μὲν οἶδας, ὃν αὐδῶ.
πᾶσι χαριζομένην λεῖπε με μουσοπόλοις.
Ἀσμένως ἀλλὰ δέχευ φίλε μούσων. τῆς δὲ γὰρ ἀεὶ.
τερπωλὴν κραδίῃ γενόμενος κομίσῃ.

Edidit enchiridion Meursius Lugd. 1616. 4. cum aliis.

Φύλ. σμ.	Fol. 240.
Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας.	Synopticum philosophiae opusculum.
A. ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες πρῶτον.	T. καὶ τέχνην ἰχνηλατεῖν.

Φύλ. ξσγ.	Fol. 263.
Περὶ ψυχῆς διαίρεσις καὶ σύνοψις κατὰ πλωτείνου.	De anima divisio et compendium secundum Plotinum.
A. ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων.	T. τουναντίον λεπτομερέστερος γίνεται.

Φύλ. σπ.	Fol. 280.
Ἀπὸ τῶν λεοντίων.	Excerpta Leontii.
A. ὅτι ὀυ ταῦτον ὑπόςασις καὶ ἐνυπόςατον.	T. τοῦ σκοποῦ ἡ αἰτία, ἡ ἐπιγραφή.
Φύλ. σπβ.	Fol. 282.
Φωτίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κωνςαντινουπόλεως ἐκ τῶν ἀμφιλοχίων κεφ. λη.	Photii sanctissimi patriarchae ex Amphilochio cap. XXXVIII.
A. ἐι ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ ὑιῷ θεότης.	T. φειδόμενος ἐξελεγχοιτῶν.

†. Alias est quaest. XXXVII. quam Combefisius ad calcem sui Amphilochii gr. et lat. Paris. 1644. p. 226. vulgavit.

Φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Διάλεξις αἱρετικοῦ πρὸς ὀρθόδοξον, περὶ θεοῦ καὶ θεότητος.	Dialogus inter haereticum et orthodoxum de Deo et Deitate.
A. πότερόν σοι δοκεῖ, ταῦτον ἐςί.	T. ἀνεὺ τούτων θεωρεῖται.

†. Est Theodori Abucarae, uti et sequens. Extant verò inter opera Anastasii Sinaitae Ingolst. 1606. 4. p. 502. In veteri catalogo tanquam anonymi est.

Φύλ. σπγ.	Fol. 283.
Θεοδώρου ἐπισκόπου κάρων τοῦ ἀβουκαρᾶ περὶ θεοῦ ὀνομάτων.	Theodori Carae episcopi Abucarae de Dei nominibus.
A. τὸ θεὸς ὄνομα ἀπό τινος ἐνεργείας.	T. τοῦ δὲ τέλους ἐυχόμεθα σὺν θεῷ.

†. v. opusc. praecedens.

Φύλ. σπδ. Fol. 284.

Τοῦ ἀυτοῦ διάλεξις ἀποδεικνύουσα, ὅτι ὁ πατὴρ ἀεὶ γεννᾶ. ὁ δὲ ὑιὸς ἀεὶ γεννᾶται. ἀιρετικός.

Eiusdem demonstratio, quod pater semper generet, filius autem semper generetur. Haereticus.

A. πότερόν σοι δοκεῖ, πᾶν τὰ.

T. καὶ ταῦτα ὄντως διορίσθω.

†. Extat inter opusc. Anastasii Sinaitae in cit. edit. p. 500. gr. et lat.

Φύλ. σπε. Fol. 285.

Τοῦ ἀυτοῦ σχόλιον.

Eiusdem scholium.

A. λέλυται ἄρα τὸ δοκοῦν.

T. ὡς δὲ διωρίσαμεν οὐδαμῶς.

Τοῦ ἀυτοῦ διάλεξις πρὸς νεσοριανόν. ὀρθόδοξος.

Eiusdem disputatio cum Nestoriano. Orthodoxus.

A. ἰδοὺ πάρεσιν ἀγών.

T. εἰς λύσιν τῆς ἀπορίας.

†. Extat ibidem gr. et lat. p. 515.

Τοῦ ἀυτοῦ ἄλλη διάλεξις πρὸς ἰακωβίτην. ἀιρετικός.

Eiusdem alia disputatio cum Iacobita.

A. πότερόν σοι δοκεῖ. ὁ χρισός.

T. καὶ ταῦτα ὄντως.

†. Extat ibidem pag. 218.

Φύλ. σπς. Fol. 286.

Περὶ τῆς ἰδιαιτάτας διαφορᾶς.

De maxime propria differentia.

A. ἡ ἰδιαιτάτα διαφορὰ διχῶς λέγεται.

T. εἰσιν ὑποστατικόν.

†. In opusculis a Gretsero editis et supra memoratis non inveni.

Τοῦ θεολόγου, περὶ χρόνου τοῦ αὐτοῦ ἀβουκαρᾶ.

Theologi de tempore eiusdem Abucarae.

A. ὁ χρόνος ἐν χρόνῳ, ἢ ὀυκ.

T. ἐν κινουμένῳ, ὡς εἴρηται.

†. Extat ibidem pag. 524.

Φύλ. σπζ. Fol. 287.

Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν τῆς τριάδος καὶ τῶν ἰδίων ἑκάςου τῆς τριάδος.

Brevis doctrina de divinis nominibus, tam communibus trinitati, quàm propriis cuilibet personae.

A. ἐςὶν ὀνόματα κοινὰ.

T. ἢ πατὴρ σχέσεως.

†. Extat ibidem p. 542.

Ἐρώτησις ὠριγενιαςῶν πρὸς πιςὸν.

Quaestio origenistarum ad fidelem.

A. ποῖα δικαιοσύνη, δέκα.

T. τὴν δικαιοσύνην ταύτην. εἰπὲ.

†. Ext. ibidem p. 520.

Φύλ. σπη. Fol. 288.

Τοῦ αὐτοῦ θεοδώρου ἐπισκόπου κάρων τοῦ ἀβουκαρᾶ, ἐρωτήσαντος ἀπίςου.

Quaestio ab infideli proposita Abucarae.

A. ὀυχί φησιν ἐν πᾶσι.

T. ῥήματι τῆς δυνάμεως.

†. Extat ibidem. Sed ibi haec adhuc periodus subtexitur. θεὸς δὲ κ. τ. λ.

Φύλ. σπθ.	Fol. 289.
Ἡ κοινὴ ὀρμασία ἡ ἀπὸ τῆς μουσικῆς μεταβληθεῖσα.	Communis ordo a musica translatus.
A. προσλαμβανόμενος.	T. ὑπο λυδίου, ὡς προείρηται.

Φύλ. σϞ.	Fol. 290.
Μουσικοῦ κανόνος κατατομή.	Musici canonis sectio.
A. ἡ τοῦ κανόνος κατατομὴ γίνεται.	T. ἐκτόνων ιβ. τέλος.

†. His adhuc titulis comprehensum hoc opusculum: περὶ καταπυκνώσεως περὶ ἀναλογίων. In fine legitur, prototypo suo adaequatum esse.

Φύλ. σϞδ.	Fol. 294.
Ἐγχειρίδιον ἡΦαιςίωνος περὶ μέτρων καὶ πρώτων περὶ βραχείας συλλαβῆς.	Hephaestionis (Alex.) enchiridion de metris et primum de brevi syllaba.
A. βραχεῖα ἐςὶν συλλαβή.	T. ἐν ἑτέρῳ μέτρῳ ἐμπείπτειν.

†. Extat graece Traiect. ad Rhenum 1726. 4. cum scholiis antiquis. Codex electoralis ab editione plurimum differt alio iam capitulorum ordine, qui est: περὶ βραχείας συλλαβῆς. μακρᾶς. κοινῆς. ἀντισπαςικοῦ. ἰωνικοῦ μείζονος. τοῦ ἀπ' ἐλάσσονος ἰωνικοῦ. παιονικοῦ. τῆς κατ' ἀντιπαθείαν μίξεως. ἐπιωνικοῦ. ἀσυναρτήτων. λογαδικοῦ. χοριαμβικοῦ. συνεκΦωνήσεως. ποδῶν. ἀποθέσεως. ἰαμβικοῦ. τοῦ τροχαϊκοῦ. δακτυλικοῦ. αἰολικῶν. λογαδικῶν. ἀναπαιςικοῦ. τοῦ ἐλεγείου μέτρου. πολυσχηματίςων. ποιμάτων. ςίχου. κώλου, κόμματος καὶ συςήματος. σημείων. Quibus in editione finitis, codex Msc. quasi filo con-

tinuo sic pergit: τὰ μὲν κατὰ στίχου, ὅσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ μέτρου καταμετρεῖται κ. τ. λ. Tum incipiunt scholia in Hephaestionem de metris, ut in editione, sed differentia. Tituli autem sunt isti: περὶ διαφορᾶς μέτρου καὶ ῥυθμοῦ. ἐπιπλοκῆς. ἡρωικοῦ μέτρου. ἰαμβικοῦ. χωλιαμβικοῦ. τροχαικοῦ. δακτύλου. δακτυλικοῦ αἰολικοῦ. τοῦ λογαδικοῦ. ἀναπαιστικοῦ. τῶν αὐτῶν. ἡρωικοῦ. ἐλεγείου, ἀνακρεοντείου. συνιζήσεως. ἔπων χωλῶν. διαφορῶν τοῦ ἡρωικοῦ. ποδῶν. πόθεν ὀνομάζονται πόδες. ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν ἐν συνόψει, τοῦ ἰαμβικοῦ. ἀναπαιστικοῦ. Facta collatione haec discrimina offendi in enchiridio. Pag. 4. cit. edit. ad tit. περὶ κοινῆς, post haec: σπανιώτερον οὕτως, ista sequuntur: αἱ κυθερείας ἐπιπνεῖ κ. τ. λ. quae in editione ad tit. περὶ τοῦ χοριαμβικοῦ occurrunt. At in Msc. ad tit. περὶ χοριαμβικοῦ leguntur ea, quae ad tit. περὶ κοινῆς in editione sequuntur, nempe ὡς τὸ τοῦ ἀρχελάου, foliis non mutatis. Ad tit. περὶ ἀσυναρτήτων, ad aliquod spatium conveniunt. Mox ea, quae ad tit. περὶ ἀναπαιστικοῦ pertinent, hic adiecta sunt usque ad finem et vicissim. Tit. περὶ συνεκφωνήσεως sic desinit: ὡς ἐν τῷ δενδρέῳ ἐφεζόμενοι καὶ χρυσέῳ ἀνασκήπτρῳ. Tit. περὶ ποδῶν desinit: ὁ καὶ μονογενής. Caetera desunt. Ad scholia in Hephaestionem pag. 76. haec differunt. Pro: παρ' ὁμήρῳ ἡ προσσυλλαβή. In fine leguntur haec: φωνή ἐστιν ἀὴρ πεπληγμένος. In tit. περὶ ἐπιπλοκῆς finis est: εἶτα πάλιν τὸ ἀπὸ μείζονος et tit. incipit: περὶ ἡρωικοῦ μέτρου, quod in editione filo continuo est. In tit. περὶ ἰαμβικοῦ edit. cit. continetur etiam tit. περὶ χοριαμβικοῦ in Msc. In editione pag. 87. occurrit tit. ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ, qui in Msc. est: περὶ τῶν αὐτῶν. In edit. pag. 90. tit. ἔτι περὶ τοῦ αὐτοῦ δακτυλικοῦ in Msc. est: περὶ ἡρωικοῦ. In tit. περὶ τοῦ ἐλεγείου

p. 94. in edit. scholium: ἰϛέον, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι κ. τ. λ. deest in Msc. Tit. περὶ ἵπων χωλῶν des. ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα. Caetera desunt. In tit. περὶ ποδῶν cit. edit. continetur adhuc tit. πόθεν ὀνομαζόνται πόδες in Msc. Tit. Msc. ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν ἐν συνόψει non occurrit in editione, neque etiam sequentes duo περὶ ἰαμβικοῦ et περὶ ἀναπαιϛικοῦ.

φύλ. τλϛ. Fol. 336.

Δημητρίου τοῦ τρικλινίου.	Demetrii Triclinii.
A. ἰϛέον, ὅτι πάντα μέτρα.	T. συμβαίνει τὰ πάθη. †
Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῶν ἐντὸς κειμένων τῆς βίβλου.	Eiusdem de signis communis syllabae.
A. ἐπειδή περ οἱ πάλαι.	T. τῶν ἐγκειμένων ἴσασιν.

†. Haec duo videntur esse partes libri, qui Demetrii Triclinii enchiridion de metris inscriptus extat in bibl. Paris. Caeterum haec duo etiam in cod. graeco Madritensi CXII. apud Iriartem p. 446. inveni.

φύλ. τλη. Fol. 338.

Στρατηγικῶν τάξεων διάταξις ἀδέσποτος, ἢ αἰλιανοῦ.	Militarium ordinum dispositio anonymi, aut Aeliani.
A. πᾶσα δύναμις τῶν ὅπλων.	T. ἔχει πῆχ. α. καὶ πόδα α.

†. Hoc mihi potius excerptum esse videtur, quod et breve admodum est.

Περὶ ϛρατηγῶν, ὀνομάτων τε καὶ τάξεων. — De ducibus, nominibus et ordinibus.

A. τὴν παρὰ τοῖς ἕλλησι τακτικήν. — T. καὶ ἐξέρχεσθαι τοὺς πολεμοῦντας.

†. Est haec Claud. Aeliani praefatio ad Hadrianum imp. et tactica saepius edita.

Φύλ. τνβ. — Fol. 352.

Τοῦ φιλοσοφωτάτου ἐν φιλοσόφοις μοναχοῦ κυρ. μαξίμου τοῦ πλανουδῆ ψηφηφορία κατ' ἰνδοὺς ἡ λεγομένη μεγάλη. — Maximi philosophi et monachi D. Maximi Planudae calculatoria secundum Indos magna appellata.

A. οἱ τῶν ἀϛρονόμων φιλοσοφώτεροι. — T. ἅπερ ἐισὶν τὰ ἔμβαδα.

†. Extat adhuc Msc. in variis bibliothecis. Apud Morellium in bibl. gr. etc. p. 184. et 204. diversa initia deprehendi, diversis adeoque tractatibus.

Codex CV.

Chartaceus, charta solida et laevi, titulis et initialibus miniatis, scriptura minuta et nitida, in folio, cum correctionibus marginalibus, foliorum 345, Saec. XVI, optime conservatus et inscriptus.

Παύλου ἀλεξανδρέως ἐισαγωγὴ ἐις τὴν ἀποτελεσματικήν. — Pauli Alexandrini introductio in doctrinam de viribus et effectibus siderum.

A. πάνυ καλῶς, ὦ φίλε, πᾶι κρονάμων. — T. τὰ ζώδια κατωνόμασθαι.

†. Extat gr. et lat. cum versione A. Schatonis Witeb. 1586.

Φύλ.

Φύλ. λδ. Fol. 34.

Ῥητορίου ἔκθεσις καὶ ἐπίλυσις περὶ δὲ τῶν προειρημένων δώδεκα ζωδίων καὶ περὶ ἑτέρων διαφόρων ἐκ τῶν ἀντιόχου θησαυρῶν.

Rhetorii expositio et solutio de prius memoratis XII signis Zodiaci, aliisque diversis ex Antiochi thesauris.

A. τίνος ἕνεκα τῶν $\overline{ιβ}$ ζωδίων.

T. ἀποτελούμενα βίαια πράγματα.

†. Cap. XXI. numeravi, quorum ultimum est: περὶ κλήρων σημασίας, πῶς δεῖ γνῶναι. τί σημαίνει ἕκαςος τῶν $\overline{η}$ κλήρων. Codex, quem Lambecius lib. VII. p. 89. describit, continet cap. XLIV, et qui in bibl. Vaticana extat, cap. CVII. In horum fine duae tabulae mensium Romanorum et Arabum cum explicatione quadam brevi sequuntur.

Φύλ. μγ. Fol. 43.

Θέωνος ἀλεξανδρέως εἰς τοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀςρονομίας ἐξήγησις ἢ παράδοσις.

Theonis Alexandrini expositio, sive traditio in expeditos canones astronomiae.

A. ἡ μὲν λογικωτέρα ἔφοδος.

T. ἔτους τῆς ἡρακλείου βασιλείας ͵ςρμς.

†. Fabricius testatur, non nisi fragmenta esse edita Oxon. 1684. 8. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 197. ubi tit. est: ἑρμηνεία τῶν προχείρων τοῦ θέωνος.

Φύλ. πε. Fol. 85.

Κλαυδίου πτολεμαίου σαφηνεία καὶ διάταξις τῶν προχείρων κανόνων τῆς ἀ-

Claudii Ptolemaei explanatio et ordinatio expeditorum canonum astro-

ϛρονομίας καὶ ὅπως χρηςέον αὐτοῖς, μέθοδος ἐναργής.	nomiae et quomodo iis utendum sit, methodus clara.
A. *ἡ μὲν σύςασις, ὦ σύρε.*	T. *ὁρῶ τὴν ἀπειλημμένην.*

†. Est adhuc inedita. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 195. 198. etc. ubi idem initium, alius autem finis notatur. Van der Hagen videtur aliqua edidisse.

Φύλ. ϟϛ.	Fol. 96.
Τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσις τῶν πλανωμένων.	Eiusdem hypothesis planetarum.
A. *τὰς ὑποθέσεις, ὦ σύρε.*	T. *περὶ τὸ κ̄ αὐτοῦ ἰσοταχῶς.*

†. Extat latine versus a Io. Bainbridge Lond. 1620. 4. Abest in veteri catalogo.

Φύλ. ρε.	Fol. 105.
Περὶ ἀςρολάβου χρήσεως καὶ κατασκευῆς.	De astrolabii usu et praeparatione.
A. *ἐπειδὴ δὲ καὶ πρὸς τὰς τῆς.*	T. *τὸ μέτρον τῶν ἐν αὐτοῖς.*

†. Inter inedita recensendum.

Φύλ. ριγ.	Fol. 113.
Περὶ παραδόξων ἀναγνωσμάτων τοῦ ψέλλου.	De mirabilibus lectionibus Pselli.
A. *μὴ δὲ καινῶν ἀναγνωσμάτων.*	T. *ἀντιλέγειν τοῖς χρωμένοις αὐτοῖς.*

†. In Fabricii bibl. gr. vol. V. p. 41. n. LXII. legitur: *περὶ παραδόξων ἀκουσμάτων*, de mirabilibus auditionibus, eodem initio et inter inedita recensetur.

Φύλ. ριε.	Fol. 115.
Περὶ ὠμοπλατοσκοπίας καὶ οἰωνοσκοπίας.	De omoplatoscopia et oeonoscopia.
A. ὁ σωκράτης ἐκεῖνος ὁ σωφρονίσκου.	T. ἐντεῦθεν καταμαντεύονται.

†. Cum hic tractatus inter alios Pselli sit, coniicio, eundem illius auctorem esse, quamvis de hoc in Fabricio nil invenerim. Occurrit tamen apud Nessel. tom. II. part. 4. p. 12. et eidem adscribitur. Hoc et sequens in veteri catalogo non lego.

Φύλ. ρις.	Fol. 116.
Περὶ λίθων δυνάμεως.	De lapidum virtute.
A. αἰτιολογήσασθαι μέν σοι.	T. παρὰ τοῖς ἄνω θησαυροῖς ἔασον.

†. Hunc Pselli libellum Maussacus Plutarcho de fluminibus subiecit, editum, ut ait, ex apographo Iac. Sirmondi epist. dedic. ad Gaulminum.

Φύλ. ριθ.	Fol. 119.
Ἱππάρχου βηθύνου τῶν ἀράτου καὶ εὐδόξου Φαινομένων ἐξηγήσεων.	Hipparchi Bithyni ad Arati et Eudoxi phaenomena ennarrationum libri.
A. ἡδέως ἐπέγνω διὰ τῆς ἐπιςολῆς.	T. ὁ ἐν τοῖς ὀπισθίοις ποσὶ λαμπρός.

†. Extant gr. et lat. in Petavii uranologio etc.

Φύλ. ροθ.	Fol. 179.
Ἔκθεσις τοῦ κατὰ τὸ βόρειον καὶ κατὰ τὸ νότιον ἡμισφαίριον ἀςερισμοῦ.	Expositio asterismi in hemisphaerio boreali et australi.
A. ὁ ἐπὶ ἄκρας τῆς οὐρᾶς.	T. ὁ βορειότερος αὐτῶν υχ ιγ.

†. Est eiusdem Hipparchi liber asterismorum editus Florent. 1576. f. cum fere ad verbum legatur in Ptolemaei syntaxi VII. p. 172. a Petavio in uranologio omissus est. Abest in veteri catalogo.

Φύλ. σγ.	Fol. 203.
Ἰσαὰκ τοῦ ἀργύρου πρός τινα τῶν φίλων αὐτοῦ μεθόδους αἰτήσαντα λογικὰς ἐκθέσθαι, ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν κύκλων καὶ τῶν τούτ. ἑπομένων.	Isaaci Argyri ad amicorum quemdam, qui ratione traditas methodos postularat, solis ac lunae cyclorum et eorum, quae ex his consequuntur.
A. ἐπειδὴ τοὺς ἄλλους τῶν νῦν σοφῶν.	T. παραιτήσονται.

†. Extat gr. et lat. in uranologio Petavii. At post: *ἀπεργαζομένης*, qui est editi finis, ista adhuc in Msc. sequuntur: *σοὶ δ' αὐτῷ συνετῷ γε ὄντι καὶ κρίνειν ὀρθῶς εἰδότι τὰ τ' ἐνέχοντα τῶν τοιούτων καὶ αὐτὰ μὴ ὄντως, τοιοῦτον περὶ ἡμῶν οἶδ' ὡς οὐχ ὑποτευθέσεται. τὸ δὲ μὴ ἐντελῶς καὶ ὡς ἐχρῆν τὸν, περὶ ὧν εἰρήκειμεν, ἀποδοθῆναι παρ' ἡμῶν λόγον, καὶ μάλ' ἐγὼ γυπονοῶ. διό σου καὶ ἀξιῶ τὴν σύνεσιν, κριθέντα μέν σοι λόγου τινὸς τὰ εἰρημένα, εἴ σοι βουλητὸν, ἐμφανισθήτωσαν καὶ πρὸς ἄλλους. εἰδ' ἀποψηφίσθειεν, ἐπανηκέτωσαν πρὸς ἡμᾶς, ἵν' αἰσθόμενα τῆς ἑαυτῶν ἀσθενείας τὸ παῤῥησιάζεσθαι παραιτήσονται.*

Φύλ. σιγ.	Fol. 213.
Ἑρμοῦ τρισμεγίστου ἰατρομαθηματικὰ πρὸς ἄμμωνα αἰγύπτιον.	Hermetis trismegisti iatromathematica ad Ammonem Aegyptium.
A. τὸν ἄνθρωπον, ὦ ἄμμων, κόσμον φασί.	T. τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐπιγίνεται.

†. Extat cum Boderio tit. de decubitu infirmorum Paris. 1555. 4. Wechel.

φύλ. σιη. Fol. 218.

Γαληνοῦ περὶ κατακλίσεως νοσούντων προγνωστικὰ ἐκ τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.

Galeni de decubitu infirmorum prognostica ex mathematica scientia.

A. περὶ μὲν τοῦ ὑπαρτικὴν εἶναι.

T. ἐὰν δὲ ἀγαθοποιὸς τῇ ☾ ἐπιθεωρήσῃ.

†. Extant in Galeni operibus. Ex fine autem colligitur, non esse integra. In editione Basil. 1538. f. habetur part. IV. p. 476. lin. 19. reliqua desunt. Hoc omissum est in veteri catalogo.

φύλ. σκγ. Fol. 223.

Στεφάνου φιλοσόφου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου τοῦ ἀλεξανδρέως ἀποτελεσματικὴ πραγματεία πρὸς τιμόθεον τὸν ἀυτοῦ μαθητὴν, πρόφασιν μὲν ἔχουσα τὴν νεοφανῆ καὶ ἄθεον νομοθεσίαν τοῦ μωαμὲδ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα προαγορεύουσα.

Stephani philosophi et doctoris oecumenici Alexandrini apotelesmatica ad Timotheum, suum discipulum, specie quidem novae et impiae legis Mahometanae, multa verò et alia futura praedicens.

A. τοῖς ἤδη πεπονημένοις τῶν πάλαι.

T. καὶ τὴν τῶν κρατούντων ὠμότητα.

†. Est inedita et asservatur adhuc in bibl. S. Marci et Vindobon. Huius etiam mentionem facit Labbé bibl. nov. Msc. p. 127.

φύλ. σλδ. Fol. 234.

Ἰωάννου γραμματικοῦ ἀλεξανδρέως περὶ τῆς τοῦ ἀστρο-

Ioannis grammatici Alexandrini de usu astro-

λάβου χρήσεως, τί τῶν ἐν αὐτῷ γεγραμμένων ἕκαστον σημαίνει. προοίμιον. ὅυτος ἐςὶν Ιωάννης ὁ ἐπικληθὲις Φιλόπονος.

A. τὴν ἐν τῷ ἀςρολάβῳ τῆς ἐπιφανείας.

labii, quid scriptorum ibi quodvis significet. Prooemium. Hic est Ioannes cognomine Philoponus.

T. τοῦτο μοι διέςηκεν ἐπὶ θατέρᾳ.

†. Extat Msc. in variis bibliothecis, et inter inedita recensetur. v. Morellii bibl. gr. etc. p. 216.

Φύλ. σμη. Fol. 248.

Ἰσαὰκ τοῦ ἀργύρου μέθοδος κατασκευῆς ἀςρολαβικοῦ ὀργάνου.

A. ἐπεὶ καθάπερ ἀρχετύπους.

Isaaci Argyri methodus apparandi instrumentum astrolabii.

T. τῶν τοιούτων ἐπιτυχεῖν.

†. Delitescit in multis bibliothecis ineditum.

Φύλ. σνς. Fol. 256.

Συμέων μαγίςρου καὶ φιλοσόφου σῆθ τοῦ ἀντιοχέως φιλοσοφικὰ καὶ ἰατρικὰ. περὶ ὀσφρήσεως.

A. τῆς ὁράσεως διὰ τυφώδους φύσεως.

Simeonis magistri et philosophi Sethi Antiocheni philosophica et medica. De olfactu.

T. ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν.

†. Antiochenum corrupte appellatum asserit Fabricius, qui eum vult apellari protovestiarium in palatio Antiochi Constantinopolitano, cum in Msc. Parisiensi 1261. titulus sit: συμέων πρωτοβεςάρχης τῶν ἀντιόχου. — Non satis mirari possum, quod in veteri catalogo legatur philosophica et medica dissertatio de olfactu et quod, ut Fabricius testatur vol. X. p. 321. Welschius hanc edere vo-

luerit. Nam non nisi breve caput est libri quarti philosophicorum, ut ex sequentibus clare videbis, quamvis ordine turbato positis. Sunt verò: *περὶ ὀσφρήσεως. γεύσεως καὶ ἀφῆς, νοῦ. λόγ. ε. περὶ τῆς πρώτης αἰτίας τῶν ὄντων καὶ τῆς ἀπ' αὐτοῦ διοικούσης ἐνταῦθα προνοίας. περὶ τῶν ἐν οὐρανῷ νοουμένων κύκλων. τίς ἡ τῶν ἀςέρων οὐσία. περὶ σχήματος ἀςέρων. περὶ τῆς τῶν ἀςέρων φορᾶς. πόθεν φωτίζονται οἱ ἀςέρες. πῶς γίνονται οἱ δ̄ καιροί. περὶ μεγέθους καὶ σχήματος ἡλίου. περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεως. περὶ οὐσίας καὶ φωτισμοῦ ☾, καὶ σχήματος. περὶ ἐκλείψεως τῆς ☾. λόγ. δ̄. περὶ ὕλης. περὶ εἴδους. περὶ φύσεως. περὶ τόπου. περὶ χρόνου. λογ. β̄. περὶ τῶν μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ ςοιχείων καὶ τῶν περὶ ταῦτα πάθων. περὶ ἀέρος καὶ πυρὸς καὶ νέφων καὶ ὑετῶν καὶ ἀςραπῶν καὶ βροντῶν. περὶ σεισμῶν. περὶ κομήτου ἀςέρων. περὶ ἀνέμου. περὶ ἴριδος. λογ. γ̄. περὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων. περὶ κόσμου. περὶ σχήματος ὀρανοῦ. διοικούμενος. εἰ ἄφθαρτος ὁ κόσμος. εἰ τρέφεται ὁ οὐρανός. περὶ τάξεως τοῦ κόσμου.* Ex hoc schemate vides, nullum illorum ordinem esse, nec omnia contineri, quae Fabricius in citato loco adfert. Nil enim de libro primo habetur et caeterorum etiam quaepiam desunt. Folia confusim colligata quis existimarit. Hoc tamen non est. Nam fini libri tertii in eodem folio adscriptus titulus secundae partis. Ex antigrapho iam sic descriptum coniicio.

Φύλ. τοα.	Fol. 371.
Πρὸς κωνςαντῖνον τὸν πορφυρογέννητον βασιλέα.	Ad Constantinum Porphyrogenetam imperatorem.
A. *τὰς προσταχθείσας ἐπιτομάς.*	T. *αἱ ὑποςάσεις τῶν οὐρῶν.*

†. Est haec altera pars operis memorati Simeonis Sethi, quae M. Psello perperam tribuitur, quod Fabricius iam suspicatus est tom. V. p. 51. ubi idem, tanquam Pselli opus, descriptum est. Totum etiam prooemium ibi editum invenies. At partem primam ex M. Psello descriptam literati asserunt. Ne nimis longus sim, nolo adferre omnes titulos. Primus verò est: *περι ῥεούσων τριχῶν.* Ultimus *ὁ χυλὸς τοῦ χυδονάτου.* Auctor veteris catalogi a toto aberravit.

Φύλ. τκϛ.	Fol. 326.
Θεραπευτικαὶ ἰατρεῖαι συντεθεῖσαι παρὰ διαφόρων ἰατρῶν κατὰ τὴν ἐκτεθεῖσαν ἀκόλουθον τοῦ ξένωνος. πρὸς ὀξὺν πόνον κεφαλῆς.	Medicinae curantes compositae a variis medicis secundum expositam Zenonis doctrinam. Contra gravem capitis dolorem.
A. *κισσὸν ξηράνας, ἢ καὶ χλορὸν.*	T. *τριφθεῖσα μετὰ ὄξους.*
Φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Ἀλάτιον συσκευασθὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐνεργείας τοίας δὲ.	Alatium a sancto Gregorio theologo praeparatum huius virtutis.
A. *ὀφθαλμίαν ὀυ ποιεῖ.*	T. *οἷς ἂν βούλῃ.*
Φύλ. τλγ.	Fol. 333.
Περὶ διαίτης, περὶ εὐχύμων.	De diaeta, de boni succi cibis.
A. *ἐυχυμώτατον δὲ τὸ ἄριϛον γάλα.*	T. *τὸ πάχος ἔχειν ἐπιτιθεμένῃ.*

†. De his tribus ultimis frustra quaeris in veteri catalogo.

